Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B ►M9 AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 575/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról ◄

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 176., 2013.6.27., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	A Bizottság (EU) 2015/62 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.)	L 11	37	2015.1.17.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1014 rendelete (2016. június 8.)	L 171	153	2016.6.29.
►M3	A Bizottság (EU) 2017/2188 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. augusztus 11.)	L 310	1	2017.11.25.
►M4	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2395 rendelete (2017. december 12.)	L 345	27	2017.12.27.
►M5	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2401 rendelete (2017. december 12.)	L 347	1	2017.12.28.
►M6	A Bizottság (EU) 2018/405 felhatalmazáson alapuló rendelete (2017. november 21.)	L 74	3	2018.3.16.
►M7	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/630 rendelete (2019. április 17.)	L 111	4	2019.4.25.
►M8	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/876 rendelete (2019. május 20.)	L 150	1	2019.6.7.
►M9	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.)	L 314	1	2019.12.5.
►M10	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2160 rendelete (2019. november 27.)	L 328	1	2019.12.18.
►M11	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/873 rendelete (2020. június 24.)	L 204	4	2020.6.26.
►M12	A Bizottság (EU) 2021/424 felhatalmazáson alapuló rendelete 2019. december 17.	L 84	1	2021.3.11.
►M13	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/558 rendelete (2021. március 31.)	L 116	25	2021.4.6.

►**M14**	A Bizottság (EU) 2021/1043 végrehajtási rendelete (2021. június 24.)	L 225	52	2021.6.25.
►**M15**	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2036 rendelete (2022. október 19.)	L 275	1	2022.10.25.
►**M16**	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2869 rendelete (2023. december 13.)	L 2869	1	2023.12.20.
►**M17**	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1623 rendelete (2024. május 31.)	L 1623	1	2024.6.19.
►**M18**	A Bizottság (EU) 2024/2795 felhatalmazáson alapuló rendelete (2024. július 24.)	L 2795	1	2024.10.31.
►**M19**	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/2987 rendelete (2024. november 27.)	L 2987	1	2024.12.4.
►**M20**	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1215 rendelete (2025. június 17.)	L 1215	1	2025.6.25.
►**M21**	A Bizottság (EU) 2025/1496 felhatalmazáson alapuló rendelete (2025. június 12.)	L 1496	1	2025.9.19.

Helyesbítette:

►**C1** Helyesbítés, HL L 208., 2013.8.2., 68. o. (575/2013/EU)
►**C2** Helyesbítés, HL L 321., 2013.11.30., 6. o. (575/2013/EU)
►**C3** Helyesbítés, HL L 20., 2017.1.25., 2. o. (575/2013/EU)
►**C4** Helyesbítés, HL L 335., 2020.10.13., 20. o. (2019/630)
►**C5** Helyesbítés, HL L 405., 2020.12.2., 79. o. (2019/2033)
►**C6** Helyesbítés, HL L 65., 2021.2.25., 60. o. (2019/876)
►**C7** Helyesbítés, HL L 398., 2021.11.11., 69. o. (2019/876)
►**C8** Helyesbítés, HL L 316., 2022.12.8., 101. o. (2019/876)
►**C9** Helyesbítés, HL L 90328., 2025.4.16., 1. o. (2024/1623)

▼B

▼M9

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 575/2013/EU RENDELETE

(2013. június 26.)

a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

▼B

ELSŐ RÉSZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

▼M8

1. cikk

Hatály

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a 2013/36/EU irányelv alapján felügyelt intézmények, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok által teljesítendő általános prudenciális követelményekre vonatkozóan, a következő elemekkel kapcsolatosan:

a) a hitelkockázat, a piaci kockázat, a működési kockázat, a kiegyenlítési kockázat és a tőkeáttétel teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és standardizált elemeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

b) nagykockázat-vállalást korlátozó követelmények;

c) a likviditási kockázat teljes mértékben számszerűsíthető, egységes és standardizált elemeihez kapcsolódó likviditási követelmények;

d) az a), b) és c) ponthoz kapcsolódó adatszolgáltatási követelmények;

e) nyilvánosságra hozatali követelmények.

Ez a rendelet egységes szabályokat állapít meg a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek, globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képező szervezetnek és nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatának minősülő szanálandó szervezetek által teljesítendő, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmények tekintetében.

Ez a rendelet nem szabályozza a 2013/36/EU irányelvben meghatározottak szerint a prudenciális szabályozás és felügyelet terén az illetékes hatóságokra vonatkozó nyilvánosságra hozatali követelményeket.

2. cikk

Felügyeleti hatáskörök

(1) Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelvben és az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel kell rendelkezniük, és az azokban meghatározott eljárásokat kell követniük.

▼M8

(2) Az ennek a rendeletnek való megfelelés biztosítása céljából a szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([1]) és az e rendeletben meghatározott hatáskörökkel kell rendelkezniük, és az azokban meghatározott eljárásokat kell követniük.

(3) A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeknek való megfelelés biztosítása céljából az illetékes hatóságoknak és a szanálási hatóságoknak együtt kell működniük.

(4) Annak érdekében, hogy hatáskörük keretein belül biztosítsák az ennek a rendeletnek való megfelelést, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 42. cikkével létrehozott Egységes Szanálási Testületnek, valamint az 1024/2013/EU tanácsi rendelettel ([3]) rá ruházott feladatokkal kapcsolatos ügyek tekintetében az Európai Központi Banknak biztosítania kell a releváns információk rendszeres és megbízható cseréjét.

▼M9

(5) Az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) 1. cikkének (2) és (5) bekezdésében megállapított rendelkezéseknek az említett bekezdésekben hivatkozott befektetési vállalkozásokra való tekintettel történő alkalmazása során az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([5]) 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában foglalt fogalommeghatározás szerinti illetékes hatóságoknak az említett befektetési vállalkozásokat úgy kell kezelniük, mintha azok e rendelet szerinti „intézmények” lennének.

▼C2

3. cikk

Szigorúbb követelmények intézmények általi alkalmazása

Ez a rendelet nem zárja ki, hogy az intézmények az ezen rendelet által előírtat meghaladó mértékű szavatolótőkét és szavatolótőke-elemeket tartsanak, és az előírtnál szigorúbb intézkedéseket alkalmazzanak.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

([3]) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27. a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU rendelet, az 575/2013/EU rendelet, a 600/2014/EU rendelet és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.).

▼C2

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

▼M9

1. „hitelintézet”: olyan vállalkozás, amelynek tevékenysége az alábbiak bármelyikéből áll:

a) a nyilvánosságtól betéteket vagy más visszafizetendő pénzeszközöket fogad el, valamint saját számlára hiteleket nyújt;

▼M17

b) a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett bármely tevékenységet végzi, amennyiben bármelyik alábbi feltétel teljesül, és a vállalkozás nem árutőzsdei kereskedő, kibocsátásiegység-kereskedő, kollektív befektetési vállalkozás, biztosító, vagy olyan befektetési vállalkozás, amelynek esetében a hitelintézeti engedély megszerzésének követelményétől a 2013/36/EU irányelv 8a. cikkével összhangban eltekintettek:

i. az Unióban letelepedett vállalkozás – ideértve annak valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is – összevont alapon számított eszközeinek összértéke legalább 30 milliárd EUR;

ii. az Unióban letelepedett vállalkozás – ideértve annak valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is – eszközeinek összértéke kevesebb mint 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amelynek esetében a csoporthoz tartozó összes olyan, a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett bármely tevékenységet végző, az Unióban letelepedett vállalkozásnak – ideértve azok valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is –, amelyek egyedi szinten 30 milliárd EUR-nál kisebb összértékű eszközökkel rendelkeznek, az összevont alapon számított eszközei összértéke legalább 30 milliárd EUR;

iii. az Unióban letelepedett vállalkozás – ideértve annak valamennyi, harmadik országban létesített fióktelepét és leányvállalatát is – eszközeinek összértéke kevesebb mint 30 milliárd EUR, és a vállalkozás olyan csoport tagja, amelynek esetében a csoporthoz tartozó, a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában említett bármely tevékenységet végző valamennyi vállalkozás összevont alapon számított eszközeinek összértéke legalább 30 milliárd EUR, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság a felügyeleti kollégiummal egyetértésben, a szabályok esetleges kijátszásának elkerülése, illetve az Unió pénzügyi stabilitására jelentett esetleges kockázatok csökkentése érdekében ilyen értelmű döntést hoz;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

▼M9

a b) pont ii. és iii. alpontjának alkalmazásában, amennyiben a vállalkozás egy harmadik országbeli csoport tagja, a harmadik országbeli csoport Unióban engedélyezett minden egyes fióktelepének összes eszközét be kell számítani a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás eszközeinek összértékébe;

2. „befektetési vállalkozás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott befektetési vállalkozás, amelyet az említett irányelv szerint engedélyeztek, kivéve a hitelintézeteket;

3. „intézmény”: a 2013/36/EU irányelv 8. cikke szerint engedélyezett hitelintézet vagy az említett irányelv 8a. cikkének (3) bekezdésében említett vállalkozás;

———————

▼C2

5. „biztosító”: a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 13. cikke 1. pontjában meghatározott biztosító;

6. „viszontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 4. pontjában meghatározott viszontbiztosító;

▼M8

7. „kollektív befektetési forma (KBF)”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) vagy a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott alternatív befektetési alap (ABA);

▼C2

8. „közszektorbeli intézmények”: a központi kormányzatnak, regionális kormányzatoknak vagy helyi hatóságoknak vagy a regionális és helyi hatóságokkal megegyező feladatokat ellátó hatóságoknak felelős nem kereskedelmi közigazgatási szervek vagy központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság tulajdonában álló vagy ezek által létrehozott és támogatott, nem kereskedelmi jellegű (nonprofit) vállalkozások, amelyekre külön garanciális szabályok vonatkoznak, ideértve az állami ellenőrzés alatt álló közjogilag szabályozott autonóm testületeket is;

9. „vezető testület”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott vezető testület;

10. „felsővezetés”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 9. pontjában meghatározott vezető testület;

([1]) HL L 335., 2009.12.17., 1. o.

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

▼C2

11. „rendszerkockázat”: a 2013/36/EU irányelv 3. cikke (1) bekezdésének 10. pontjában meghatározott rendszerkockázat;

▼M17

_____

▼M5

13. „értékpapírosítást kezdeményező”: az (EU) 2017/2402 rendelet ([1]) 2. cikkének 3. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;

14. „szponzor”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott szponzor;

14a. „eredeti hitelező”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 20. pontjában meghatározott eredeti hitelező;

▼M17

15. „anyavállalat”: olyan vállalkozás, amely a 37. pont értelmében vett ellenőrzést gyakorol egy vagy több vállalkozás felett;

16. „leányvállalat”: olyan vállalkozás, amely felett egy másik vállalkozás a 37. pont értelmében vett ellenőrzést gyakorol; a leányvállalatok valamennyi leányvállalata azon vállalkozás leányvállalatának is tekintendő, amely az előbbiek eredeti anyavállalata;

▼C2

17. „fióktelep”: olyan üzletviteli hely, amely jogilag nem önálló részét képezi egy intézménynek, és amely közvetlenül bonyolítja az intézményi tevékenység szerves részét képező ügyleteket vagy az ügyletek egy részét;

▼M17

18. „kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás”: olyan vállalkozás, amelynek fő tevékenysége, függetlenül attól, hogy a csoporton belüli vállalkozásoknak vagy a csoporton kívüli ügyfeleknek nyújtják-e, a következők bármelyike:

a) banki működés közvetlen kiterjesztése;

b) operatív lízing, ingatlantulajdon vagy ingatlankezelés, adatkezelési szolgáltatások nyújtása vagy bármely más tevékenység, amennyiben ez a tevékenység kiegészíti a banki működést;

c) az EBH által az a) és a b) alpontban említett tevékenységekhez hasonlónak tekintett bármely más tevékenység;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347, 2017.12.28., 35 o.).

▼C2

19. „vagyonkezelő társaság”: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében meghatározott vagyonkezelő társaság vagy a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdése b) pontjában meghatározott alternatívbefektetésialap-kezelő (ABAK), ideértve – eltérő rendelkezés hiányában – azokat a harmadik országbeli szervezeteket, amelyek hasonló tevékenységet folytatnak, és amelyek az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmazó harmadik országok jogának hatálya alá tartoznak;

▼M17

20. „pénzügyi holdingtársaság”: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) pénzügyi vállalkozásnak minősül;

b) nem minősül vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

c) legalább egy leányvállalata intézménynek minősül;

d) az alábbi mutatók bármelyikének több mint 50 %-a állandó jelleggel kapcsolódik olyan leányvállalatokhoz, amelyek intézmények vagy pénzügyi vállalkozások, valamint maga a vállalkozás által végzett olyan tevékenységekhez, amelyek nem kapcsolódnak leányvállalatokban való részesedésszerzéshez vagy tulajdonláshoz, amennyiben ezek a tevékenységek ugyanolyan jellegűek, mint az intézmények vagy pénzügyi vállalkozások által végzett tevékenységek:

i. a vállalkozás saját tőkéje összevont alapon;

ii. a vállalkozás eszközállománya összevont alapon;

iii. a vállalkozás árbevétele összevont alapon;

iv. a vállalkozás alkalmazotti létszáma összevont alapon;

v. az illetékes hatóság által relevánsnak tartott egyéb mutatók.

Még abban az esetben is, ha teljesül valamely, az első bekezdés i–iv. pontjában említett mutató, az illetékes hatóság – amennyiben úgy ítéli meg, hogy az adott mutató nem ad valós és megbízható összképet a csoport fő tevékenységeiről és a csoportot érintő fő kockázatokról –, határozhat úgy, hogy az adott szervezet nem minősül pénzügyi holdingtársaságnak. Mielőtt ilyen határozatot hozna, az illetékes hatóságnak konzultálnia kell az EBH-val, és megalapozott, részletes minőségi és mennyiségi indokolást kell nyújtania. Az illetékes hatóságnak megfelelően figyelembe kell vennie az EBH véleményét, és amennyiben úgy dönt, hogy eltér attól, az EBH véleményének kézhezvételét követő három hónapon belül meg kell indokolnia az EBH számára a vonatkozó véleménytől való eltérést;

▼M17

20a. „befektetési holdingtársaság”: az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 23. pontjában meghatározott befektetési holdingtársaság;

▼C2

21. „vegyes pénzügyi holding társaság”: fogalommeghatározása megegyezik a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontjában szereplővel;

22. „vegyes tevékenységű holding társaság”: olyan anyavállalat, amely nem minősül pénzügyi holding társaságnak, intézménynek vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak, és amelynek leányvállalatai közül legalább egy intézmény;

23. „harmadik országbeli biztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 3. pontjában meghatározott harmadik országbeli biztosító;

24. „harmadik országbeli viszontbiztosító”: a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 6. pontjában meghatározott harmadik országbeli viszontbiztosító;

25. „elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely következő feltételek mindegyikének megfelel:

a) ha az Unión belül alapították volna, kiterjedne rá a befektetési vállalkozás meghatározása; és

b) harmadik országban működési engedéllyel rendelkezik; és

c) olyan prudenciális szabályoknak a hatálya alá tartozik és felel meg, amelyeket az illetékes hatóságok legalább olyan szigorúnak tartanak, mint az ezen rendeletben vagy a 2013/36/EU irányelvben megállapítottak;

▼M17

26. „pénzügyi vállalkozás”: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő két feltételt:

a) nem minősül intézménynek, tisztán ipari holdingtársaságnak, értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységnek, a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaságnak vagy az említett irányelv 212. cikke (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaságnak, kivéve ha a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság intézménynek minősülő leányvállalattal rendelkezik;

b) teljesíti legalább az egyik alábbi feltételt:

i. a vállalkozás fő tevékenysége részesedések megszerzése vagy tulajdonlása, vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12., valamint 15., 16. és 17. pontjában felsorolt egy vagy több tevékenység, vagy a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének A. vagy B. szakaszában felsorolt egy vagy több szolgáltatás vagy tevékenység folytatása a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközökkel kapcsolatban;

▼M17

ii. a vállalkozás befektetési vállalkozás, vegyes pénzügyi holdingtársaság, befektetési holdingtársaság, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában kategóriába sorolt pénzforgalmi szolgáltató, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

26a. „tisztán ipari holdingtársaság”: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

a) fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése vagy tulajdonlása;

b) nem tartozik az e bekezdés 27. pontja a) alpontjában vagy 27. pontja d)–l) alpontjában említett szervezetek közé, és nem befektetési vállalkozás, vagyonkezelő társaság vagy az (EU) 2015/2366 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a)–d) pontjában típusokba sorolt pénzforgalmi szolgáltató;

c) nem rendelkezik részesedéssel pénzügyi ágazatbeli szervezetben;

▼C2

27. „pénzügyi ágazatbeli szervezet”: a következők bármelyike:

a) intézmény;

b) pénzügyi vállalkozás;

▼M17

_____

▼C2

d) biztosító;

e) harmadik országbeli biztosító;

f) viszontbiztosító;

g) harmadik országbeli viszontbiztosító;

h) a 2009/138/EK irányelv 212. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott biztosítói holdingtársaság;

k) a 2009/138/EK irányelv hatálya alá nem tartozó vállalkozás, az említett irányelv 4. cikkében előírt követelményeknek megfelelően;

l) harmadik országbeli vállalkozás, mely fő üzleti tevékenységként az a)–k) pontban említett szervezetek valamelyikéhez hasonló tevékenységet folytat;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

▼M17

28. „tagállami anyaintézmény”: olyan tagállami intézmény, amelynek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalata van, vagy részesedése van intézményben vagy pénzügyi vállalkozásban, és amely nem leányvállalata más, ugyanabban a tagállamban engedélyezett intézménynek vagy ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak;

▼C2

29. „EU-szintű anyaintézmény”: tagállami anyaintézmény, amely nem leányvállalata egy valamely tagállamban engedélyezett másik intézménynek vagy valamely tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

▼M9

29a. „tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat”: olyan tagállami-anyavállalat, amely befektetési vállalkozás;

29b. „EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat”: olyan, európai unióbeli anyavállalat, amely befektetési vállalkozás;

▼M8

29c. „tagállami hitelintézeti anyavállalat”: olyan tagállami anyaintézmény, amely hitelintézet;

29d. „EU-szintű hitelintézeti anyavállalat”: olyan unióbeli anyaintézmény, amely hitelintézet;

▼C2

30. „tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan pénzügyi holding társaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett intézménynek, vagy egy ugyanazon tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

31. „EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett intézménynek vagy valamely tagállamban felállított másik pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

32. „tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan vegyes pénzügyi holding társaság, amely nem leányvállalata egy ugyanazon tagállamban engedélyezett intézménynek, vagy egy ugyanazon tagállamban felállított pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

33. „EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat”: olyan tagállami vegyes pénzügyi holding társaság, amely nem leányvállalata valamely tagállamban engedélyezett intézménynek vagy valamely tagállamban felállított másik pénzügyi holding társaságnak vagy vegyes pénzügyi holding társaságnak;

▼C2

34. „központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott központi szerződő fél;

▼M17

35. „részesedés”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott számottevő tulajdoni részesedés, illetve egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-os közvetlen vagy közvetett tulajdonlása;

▼C2

36. „befolyásoló részesedés”: olyan közvetlen vagy közvetett részesedés egy vállalkozásban, amely a tőke vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli, illetve amely lehetővé teszi számottevő befolyás gyakorlását annak a vállalkozásnak az irányítása felett;

▼M17

37. „ellenőrzés”: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkében – vagy adott esetben az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) értelmében az adott intézményre vonatkozó számviteli standardokban –meghatározott, anyavállalat és leányvállalat közötti kapcsolat, illetve egy természetes vagy jogi személy és egy vállalkozás közötti hasonló kapcsolat;

▼C2

38. „szoros kapcsolat”: olyan helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt kapcsolat fűzi egymáshoz bármely következő módon:

    a) tulajdonosi részesedés formájában, amely egy vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének 20 %-os vagy azt meghaladó részben közvetlen vagy ellenőrzés útján fennálló tulajdonlása;

    b) ellenőrzés;

    c) az a tény, hogy mindkettő vagy mindegyik ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanahhoz a harmadik személyhez;

39. „kapcsolatban álló ügyfelek csoportja (ügyfélcsoport)”: a következők bármelyike:

    a) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik vagy amelyek – az ellenkező bizonyításáig – egyetlen kockázati tényezőt képeznek, mivel egyikük közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll a másik vagy a többi;

    b) két vagy több természetes vagy jogi személy, akik vagy amelyek között nincs az a) pontban leírt ellenőrzést jelentő kapcsolat, mégis egyetlen kockázati tényezőnek tekintendők, mivel olyan keresztkapcsolatok állnak fenn közöttük, amelyek alapján ha egyikük pénzügyi – különösen finanszírozási vagy visszafizetési – nehézségbe ütközne, a másiknak vagy a többinek is valószínűleg finanszírozási vagy visszafizetési gondokkal kellene megküzdenie;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1606/2002/EK rendelete (2002. július 19.) a nemzetközi számviteli standardok alkalmazásáról (HL L 243., 2002.9.11., 1. o.).

▼C2

Az a) és b) pont ellenére, ha a központi kormányzat közvetlenül ellenőriz vagy közvetlen kapcsolatban áll több természetes vagy jogi személlyel, a központi kormányzat és az általa az a) pontnak megfelelően közvetlenül vagy közvetve ellenőrzött, illetve a b) pontnak megfelelően a központi kormányzattal kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyek összességét nem kötelező egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának tekinteni. A központi kormányzat és más természetes vagy jogi személyek által alkotott, egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának fennállása külön vizsgálható minden egyes, a központi kormányzat által az a) pontnak megfelelően közvetlenül ellenőrzött vagy a központi kormányzattal a b) pontnak megfelelően közvetlen kapcsolatban álló természetes vagy jogi személy esetében, valamint minden olyan természetes és jogi személy esetében, akit/amelyet az adott személy az a) pontnak megfelelően közvetlenül ellenőriz, vagy akivel/amellyel a b) pontnak megfelelően kapcsolatban áll, a központi kormányzatot is ideértve. Ugyanez alkalmazandó azon regionális kormányzatok és helyi hatóságok esetében, amelyekre a 115. cikk (2) bekezdése alkalmazandó.

▼M8

Nem tekintendő kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának két vagy több olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely annak okán felel meg az a) vagy b) pontban említett feltételeknek, hogy elszámolási tevékenység céljából egyazon központi szerződő féllel szemben rendelkeznek közvetlen kitettséggel;

▼C2

40. „illetékes hatóság”: az a nemzeti jog által hivatalosan elismert közjogi hatóság vagy szervezet, amelyet a nemzeti jog felhatalmaz arra, hogy az adott tagállamban működő felügyeleti rendszer részeként felügyelje az intézményeket;

▼M8

41. „összevont alapú felügyeletet ellátó hatóság”: a 2013/36/EU irányelv 111. cikke szerinti összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóság;

▼C2

42. „engedély”: olyan, a hatóságok által bármilyen formában kibocsátott okirat, amely jogot biztosít a tevékenység folytatására;

43. „székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben az intézmény működését engedélyezték;

44. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben az intézmény fiókteleppel rendelkezik, vagy amelyben szolgáltatásokat nyújt;

45. „a KBER-hez tartozó központi bankok”: azok a nemzeti központi bankok, amelyek a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) tagjai, valamint az Európai Központi Bank;

46. „központi bankok”: a KBER-hez tartozó központi bankok és harmadik országok központi bankjai;

▼C2

47. „összevont helyzet”: e rendelet követelményeinek a II. cím 2. fejezetével összhangban egyetlen intézményre történő olyan alkalmazásából eredő helyzet, mintha ez az intézmény egy vagy több másik vállalkozással együtt egyetlen intézményt alkotna;

48. „összevont alapon”: összevont helyzet alapján;

49. „szubkonszolidált alapon” az anyaintézményre, a pénzügyi holding társaságra, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságra – kivéve a szervezetek egy csoportját – nézve összevont alapon, vagy olyan anyaintézményre, pénzügyi holding társaságra, illetve vegyes pénzügyi holding társaságra nézve összevont alapon, amely nem a legfelsőbb szintű anyaintézmény, pénzügyi holding társaság, illetve vegyes pénzügyi holding társaság;

50. „pénzügyi instrumentum”: a következők bármelyike:

a) olyan szerződés, amelynek eredményeként egyidejűleg az egyik félnél pénzügyi eszköz, a másik félnél pénzügyi kötelezettség vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum keletkezik;

b) a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszában meghatározott bármely instrumentum;

c) származékos pénzügyi instrumentum;

d) elsődleges pénzügyi instrumentum;

e) pénzeszköz.

Az a), b) és c) pontban említett instrumentumok csak akkor minősülnek pénzügyi instrumentumnak, ha értékük egy alapul szolgáló pénzügyi instrumentum vagy egy másik alapul szolgáló elem árából, egy árfolyamból vagy egy indexből származik.

▼M9

51. „indulótőke”: a szavatolótőkének a 2013/36/EU irányelv 12. cikkében meghatározott összege és típusai;

▼M17

52. „működési kockázat”: a nem megfelelő vagy rosszul működő belső folyamatokból és rendszerekből, személyek nem megfelelő feladatellátásából, vagy külső eseményekből eredő veszteség kockázata, amely magában foglalja többek között a jogi kockázatot, a modellkockázatot és az információs és kommunikációs technológiai (IKT)-kockázatot is, de nem foglalja magában a stratégiai és a reputációs kockázatot;

52a. „jogi kockázat”: veszteségek – többek között kiadások, pénzbírságok, szankciók vagy büntető jellegű kártérítések – kockázata, amelyek egy intézménynél bírósági eljárást eredményező események következményeként merülhetnek fel, ideértve a következő eseményeket:

a) felügyeleti intézkedések és magánjellegű egyezségek;

▼M17

b) olyan intézkedés elmulasztása, amely szükséges lett volna valamely jogi kötelezettségnek való megfeleléshez;

c) valamely jogi kötelezettségnek való megfelelés elkerülése érdekében tett intézkedés;

d) kötelességszegési események, amelyek szándékos vagy gondatlan kötelességszegésből erednek, ideértve az intézmény által értékesített pénzügyi szolgáltatások nem megfelelő nyújtását és az értékesített termékek pénzügyi kockázatára vonatkozó nem megfelelő vagy félrevezető tájékoztatás nyújtását;

e) a nemzeti vagy nemzetközi jogból vagy jogszabályi rendelkezésekből eredő követelményeknek való meg nem felelés;

f) szerződéses megállapodásokból vagy nemzeti vagy nemzetközi előírásoknak és gyakorlatoknak megfelelően létrehozott belső szabályokból és magatartási kódexekből eredő követelményeknek való meg nem felelés;

g) etikai szabályok be nem tartása;

52b. „modellkockázat”: olyan veszteségek kockázata, amelyek az elsődlegesen a belső modellek eredményei alapján hozott döntésekből, az ilyen modellek kialakítása, kidolgozása, paraméterbecslése, megvalósítása, használata vagy figyelemmel kísérése során elkövetett hibákból adódnak, beleértve a következőket:

a) a kiválasztott belső modell helytelen kialakítása és jellemzői;

b) annak nem megfelelő ellenőrzése, hogy a kiválasztott belső modell alkalmas-e az értékelendő pénzügyi instrumentum vagy a beárazandó termék szempontjából, vagy hogy a kiválasztott belső modell megfelel-e az alkalmazandó piaci feltételeknek;

c) a kiválasztott belső modell hibás alkalmazása;

d) téves piaci áron történő értékelés vagy kockázatmérés az ügyletnek a kereskedési rendszerbe való hibás bevitele eredményeként;

e) a kiválasztott belső modell vagy eredményeinek nem rendeltetésszerű vagy nem a tervezettnek megfelelő célra történő felhasználása, ideértve a modellezési paraméterek manipulálását is;

f) a modellteljesítmény vagy az előrejelzési képesség annak értékelése céljából elvégzett nyomon követésének vagy validálásának a nem megfelelő időben történő vagy eredménytelen elvégzése, hogy a kiválasztott belső modell továbbra is megfelel-e a célnak;

52c. „IKT-kockázat”: a hálózati és információs rendszerek használata kapcsán minden olyan, észszerűen azonosítható körülményhez kapcsolódó veszteség kockázata, amely, ha bekövetkezik, veszélyeztetheti a hálózati és információs rendszerek, valamely technológiafüggő eszköz vagy folyamat, vagy bizonyos műveletek és folyamatok vagy a szolgáltatásnyújtás biztonságát azáltal, hogy káros hatásokkal jár a digitális vagy a fizikai környezetre nézve;

▼M17

52d. „környezeti, társadalmi és irányítási kockázat” vagy „ESG-kockázat”: a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásaiból adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata; az ESG-kockázatok a pénzügyi kockázatok hagyományos kategóriái révén következnek be;

52e. „környezeti kockázat”: a környezeti tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata, beleértve az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 9. cikkében meghatározott célkitűzések felé való átmenethez kapcsolódó tényezőket is; a környezeti kockázat magában foglalja mind a fizikai kockázatot, mind az átállási kockázatot;

52f. „fizikai kockázat”: a környezeti kockázat részeként a környezeti tényezők fizikai következményeinek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

52g. „átállási kockázat”: a környezeti kockázat részeként a környezeti szempontból fenntartható gazdaságra való átállásnak egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

52h. „társadalmi kockázat”: a társadalmi tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

52i. „irányítási kockázat”: az irányítási tényezőknek egy intézmény partnereire vagy befektetett eszközeire gyakorolt jelenlegi vagy várható hatásából adódó, az adott intézményre gyakorolt bármely negatív pénzügyi hatás kockázata;

▼C2

53. „felhígulási kockázat”: annak a kockázata, hogy a követelés behajtható összege a kötelezett által érvényesíthető kifogásokon és ellenköveteléseken keresztül csökkenhet;

▼M17

54. „nemteljesítési valószínűség” vagy „PD”: valamely kötelezett vagy – adott esetben – hitelügylet egy éven belüli nemteljesítésének valószínűsége, a felhígulási kockázat összefüggésében pedig egy egyéves időszak alatti felhígulási valószínűség;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

▼M17

55. „nemteljesítéskori veszteségráta” vagy „LGD”: egy hitelügylethez kapcsolódó kitettségen a kötelezett vagy – adott esetben – a hitelügylet nemteljesítéséből eredő veszteség aránya a nemteljesítéskor vagy a nemteljesítést követő adott referencia-időpontban fennálló követeléshez képest, és – a felhígulási kockázat összefüggésében – a felhígulás kori veszteségráta, amely a megvásárolt követeléshez kapcsolódó kitettségen a felhígulásból eredő veszteség aránya a megvásárolt követelés fennálló összegéhez képest;

56. „egyenértékesítési tényező” vagy „hitel-egyenértékesítési tényező” vagy „CCF”: egy hitelügyletből eredő kötelezettség le nem hívott, a nemteljesítést megelőző meghatározott időponttól kezdődően az említett hitelügyletből lehívható és így a nemteljesítés időpontjában esetlegesen fennálló részének és az adott hitelügyletből eredő kötelezettség teljes le nem hívott részének az aránya; a kötelezettség mértékét az ügyfél tudomására hozott keretösszeg határozza meg, kivéve ha az ügyfélre vonatkozó, de általa nem ismert keretösszeg magasabb;

▼C2

57. „hitelkockázat-mérséklés”: intézmények által alkalmazott módszer az intézmény kitettségével vagy kitettségeivel összefüggő hitelkockázatok csökkentésére;

▼M17

58. „előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet” vagy „FCP”: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése az intézmény azon jogából ered, amely szerint – a kötelezett vagy a hitelügylet nemteljesítése, vagy a kötelezettel kapcsolatos egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor – meghatározott eszközöket vagy összegeket likvidálhat, előidézheti azok átadását vagy rendelkezésre bocsátását, vagy azokat visszatarthatja, vagy a kitettség összegét a kitettség összege és az intézménnyel szembeni követelés összege közötti különbség szintjére csökkentheti, illetve e különbözettel helyettesítheti;

59. „előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet” vagy „UFCP”: olyan hitelkockázat-mérséklési módszer, amelynél az intézmény kitettségéhez kapcsolódó hitelkockázat csökkentése egy harmadik fél azon kötelezettségéből származik, amely szerint a kötelezett vagy a hitelügylet nemteljesítése vagy egyéb meghatározott hitelkockázati események beálltakor bizonyos összeg fizetését teljesíti;

60. „készpénzjellegű instrumentum”: betéti okirat, kötvény, beleértve a fedezett kötvényeket, vagy bármely egyéb nem alárendelt instrumentum, amelyet valamely hitelt nyújtó intézmény bocsátott ki, amelyet az adott, hitelt nyújtó intézménynek már teljes mértékben kifizettek, és amelyet az intézménynek annak névértékén, feltétel nélkül vissza kell fizetnie;

60a. „tömbarany”: árucikk formájú olyan arany, beleértve az aranyrudakat, -tömböket és -érméket, amelyet általában elfogadnak a nemesfémpiacon, amennyiben a nemesfémek likvid piacai léteznek, és amelynek értékét az aranytartalomnak a tisztaság és a tömeg alapján meghatározott értéke határozza meg, nem pedig a numizmatikusok érdeklődése;

▼M5

61. „értékpapírosítás”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítás;

62. „értékpapírosítási pozíció”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 19. pontjában meghatározott értékpapírosítási pozíció;

63. „újra-értékpapírosítás”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott újra-értékpapírosítás;

▼C2

64. „újra-értékpapírosítási pozíció”: újra-értékpapírosítási ügyletből eredő kitettség;

65. „hitelminőség-javítás”: szerződéses megállapodás, amely révén az értékpapírosítási pozíció hitelminőségi besorolása javul a szerződéses megállapodás nélküli helyzethez képest, beleértve azokat a minőségjavításokat is, amelyeket hátrébb sorolt ügyletrészsorozatokon és a hitelkockázati védelem más típusain keresztül érnek el;

▼M5

66. „különleges célú gazdasági egység”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység;

67. „ügyletrészsorozat”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 6. pontjában meghatározott ügyletrészsorozat;

▼C2

68. „piaci árazás”: a pozíciók értékelése könnyen hozzáférhető, semleges forrásból szerzett, a pozíció lezárására alkalmas árak alapján, beleértve a tőzsdei árfolyamokat, a kereskedési felületeken megjelenő árakat vagy különféle független, jó hírnevű kereskedők árjegyzéseit;

69. „modellalapú árazás”: olyan értékelést jelent, amelynek során referenciaértékekhez viszonyítást (benchmarking), extrapolálást vagy egyéb számítást kell végezni egy vagy több piaci paraméter alapján;

70. „független ármegerősítés”: a piaci árak vagy a modellalapú árazás paraméterei pontosságának és függetlenségének rendszeres ellenőrzésére szolgáló folyamat;

71. „figyelembe vehető tőke”: a következő:

a) a második rész III. címe alkalmazásában a következők összege:

i) a 25. cikkben említett alapvető tőke a 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának i) alpontja szerinti levonás alkalmazása nélkül;

▼C2

ii) az e pont i) alpontja alapján számított alapvető tőke egyharmadával egyenlő vagy annál kevesebb, a 71. cikkben említett járulékos tőke;

▼M8

b) a 97. cikk alkalmazásában a következők összege:

▼C2

i) a 25. cikkben említett alapvető tőke;

ii) az alapvető tőke egyharmadával egyenlő vagy annál kevesebb, a 71. cikkben említett járulékos tőke;

72. „elismert tőzsde”: olyan tőzsde, amely megfelelnek az összes következő feltételnek:

▼M9

a) olyan szabályozott piac vagy harmadik országbeli piac, amely a 2014/65/EU irányelv 25. cikke (4) bekezdésének a) pontjában meghatározott eljárással összhangban a szabályozott piaccal egyenértékűnek tekintendő;

▼C2

b) olyan klíringmechanizmussal rendelkezik, amelynek révén a II. mellékletben felsorolt ügyletekre napi biztosíték-kiigazítási követelmények vonatkoznak, amelyek így az illetékes hatóságok megítélése szerint kellő védelmet nyújtanak;

73. „nem kötelező nyugdíjjuttatás”: az intézmény által a munkavállalónak nem kötelező alapon, a munkavállaló változó javadalmazási csomagjának részeként nyújtott, emelt nyugdíjjuttatás, amely nem foglalja magában a munkavállalónak a vállalati nyugdíjrendszer feltételei alapján nyújtott felhalmozott juttatásokat;

74. „jelzálog-hitelbiztosítéki érték”: az ingatlan azon értéke, amelyet az ingatlan jövőbeni piaci értékesíthetőségének óvatos becslésével állapítanak meg, figyelembe véve az ingatlan hosszú távon fenntartható jellemzőit, a rendes és helyi piaci feltételeket, az ingatlan jelenlegi használatát és megfelelő alternatív felhasználási módjait;

▼M17

74a. „ingatlanérték”: valamely lakóingatlannak vagy kereskedelmi ingatlannak a 229. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értéke;

75. „lakóingatlan”: a következők bármelyike:

a) lakásjellegű ingatlan, amely megfelel minden, az ingatlan lakás céljára történő használatát lehetővé tévő, alkalmazandó jogszabályi és közigazgatási rendelkezésnek;

▼M17

b) jelenleg építés alatt álló, lakásjellegű ingatlan, feltéve hogy az várhatóan megfelel minden, az ingatlan lakhatás céljára történő használatát lehetővé tévő, alkalmazandó jogszabályi és közigazgatási rendelkezésnek;

c) a svédországi lakásszövetkezetek lakásaiban való lakhatás joga;

d) az a), b) vagy c) alpontban említett ingatlanokhoz tartozó földterület;

75a. „kereskedelmi ingatlan”: minden olyan ingatlan, amely nem minősül lakóingatlannak;

75b. „jövedelemtermelő ingatlankitettség”: egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely esetében a kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettségek teljesítése lényegesen az adott kitettség fedezeteként szolgáló ingatlanok által generált pénzáramlásoktól függ, nem pedig attól, hogy a kötelezett képes-e más forrásokból teljesíteni a hitelkötelezettségeket; azzal, hogy e pénzáramlások elsődleges forrását lízing- vagy bérletidíj-fizetések, illetve a lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan eladása képezi;

75c. „nem jövedelemtermelő ingatlankitettség”: olyan, egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely nem minősül jövedelemtermelő ingatlankitettségnek;

75d. „lakóingatlannal fedezett kitettség” vagy „lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettség”: lakóingatlannal fedezett kitettség, illetve a 108. cikk (4) bekezdésével összhangban ilyen kitettségnek tekintett kitettség;

75e. „kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség” vagy „kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettség”: kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség;

75f. „ingatlannal fedezett kitettség” vagy „ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettség” vagy „ingatlanbiztosítékkal fedezett kitettség”: lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, illetve a 108. cikk (4) bekezdésével összhangban ilyen kitettségnek tekintett kitettség;

▼C2

76. „piaci érték”: az ingatlan szempontjából az a becsült érték, amelyen az ingatlant egy eladni szándékozó eladó megfelelő hirdetés útján egy vásárolni szándékozó vevőnek független ügylet során el tudná adni az értékelés időpontjában, feltételezve, hogy a felek jól értesülten, körültekintően és kényszer nélkül járnak el;

▼C2

77. „alkalmazandó számviteli szabályozás”: azok a számviteli szabályok, amelyek az 1606/2002/EK rendelet értelmében, vagy a 86/635/EGK tanácsi irányelv értelmében az intézményre alkalmazandók;

▼M17

78. „egyéves nemteljesítési arány”: az egyrészről egy T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően kezdődő időtartam során nem teljesítővé vált kötelezettek száma – vagy amennyiben a nemteljesítés fogalommeghatározását a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák, akkor azon hitelügyletek száma, amelyek tekintetében az említett időtartam során tekinthető bekövetkezettnek a nemteljesítés –, másrészről pedig az említett T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően ehhez a kategóriához vagy halmazhoz rendelt kötelezettek száma – vagy amennyiben a nemteljesítés fogalommeghatározását a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák, akkor azon hitelügyletek száma, amelyeket az említett T megfigyelési időpontot egy évvel megelőzően ehhez a kategóriához vagy halmazhoz rendeltek – közötti arány;

78a. „földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek”: olyan vállalatokkal vagy különleges célú gazdasági egységekkel szembeni kitettségek, amelyek fejlesztési és építési célú földvásárlást finanszíroznak, vagy lakó- vagy kereskedelmi ingatlan fejlesztését és építését finanszírozzák;

78b. „nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettség”: olyan, egy vagy több lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség, amely nem minősül földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségnek;

_____

▼C2

80. „kereskedelemfinanszírozás”: áruk és szolgáltatások cseréjéhez kapcsolódó, fix rövid (általában egy évnél rövidebb) lejáratú pénzügyi termékek révén nyújtott, automatikusan meg nem újuló finanszírozás, beleértve a garanciát is;

81. „hivatalosan támogatott exporthitel” javak és szolgáltatások kivitelének finanszírozásához nyújtott olyan hitel, amelyhez egy hivatalos exporthitel-ügynökség garanciát, biztosítást vagy közvetlen finanszírozást biztosít;

82. „repomegállapodás” és „fordított repomegállapodás”: minden olyan megállapodás, amellyel egy intézmény vagy partnere értékpapírokat, árukat vagy értékpapírokra vagy árukra való jogosultsághoz kapcsolódó garantált jogokat ruház át – ha e garanciát olyan elismert tőzsde bocsátja ki, amely az értékpapírokhoz vagy az árukhoz való jogokkal rendelkezik –, és amely nem teszi lehetővé az intézmény számára, hogy egy adott értékpapírt vagy árut egyszerre több partnerre ruházzon át vagy adjon biztosítékul, továbbá amely kötelezettséget ír elő azoknak, illetve azokat helyettesítő, ugyanolyan típusú értékpapíroknak vagy áruknak a visszavásárlására meghatározott áron, az átruházó által meghatározott vagy meghatározandó jövőbeli időpontban; a megállapodás az értékpapírokat, illetve árukat eladó intézmény szempontjából repomegállapodásnak, az azokat megvásárló intézmény szempontjából fordított repomegállapodásnak tekintendő;

▼C2

83. „repoügylet”: a „repomegállapodás” vagy „fordított repomegállapodás” által szabályozott bármely ügylet;

84. „egyszerű repomegállapodás”: egy vagy több hasonló nem összetett eszközzel, nem pedig egy eszközkosárral lebonyolított repoügylet;

85. „kereskedési szándékkal tartott pozíciók”: a következők bármelyike:

a) saját számlás pozíciók, valamint az ügyfélmegbízás teljesítéséből és az árjegyzésből származó pozíciók;

b) rövid távú újraértékesítésre szánt pozíciók;

c) a vételi és eladási árak közötti tényleges vagy várható rövid távú árkülönbözetből vagy az egyéb ár- vagy kamatlábváltozásokból származó haszon céljából tartott pozíciók;

▼M8

86. „kereskedési könyv”: egy intézmény által kereskedési szándékkal tartott – vagy kereskedési szándékkal tartott pozíciók fedezésére tartott –, pénzügyi instrumentumokból és árukból álló összes pozíció a 104. cikkel összhangban;

▼C2

87. „multilaterális kereskedési rendszer”: jelentése egyezik a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (15) pontjában meghatározottal;

88. „elfogadott központi szerződő fél”: a 648/2012/EU rendelet 14. cikke szerint engedélyezett vagy a rendelet 25. cikke szerint elismert központi szerződő fél;

89. „garanciaalap”: egy központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 42. cikke szerint létrehozott és az említett rendelet 45. cikke szerint felhasznált alap;

90. „egy központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulás”: a központi szerződő fél garanciaalapjába az intézmény által befizetett hozzájárulás;

▼M8

91. „kereskedési kitettség”: klíringtag vagy ügyfél olyan, a klíringtagnak járó, de általa még át nem vett változó letétet is magában foglaló aktuális kitettsége és potenciális jövőbeli kitettsége egy központi szerződő féllel szemben, amely a 301. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből, valamint az alapletétből származik;

▼C2

92. „szabályozott piac”: a 2004/39/EK irányelv 4. cikke 14. pontjában meghatározott szabályozott piac;

▼C2

93. „tőkeáttétel”: az intézmény eszközeinek, mérlegen kívüli kötelezettségeinek és fizetésre, teljesítésre, vagy biztosíték nyújtására vonatkozó függő kötelezettségeinek relatív mérete – beleértve a kapott finanszírozásból, megtett kötelezettségvállalásokból, származékos termékekből vagy repomegállapodásokból eredő kötelezettségeket, de bele nem értve azokat a kötelezettségeket, amelyeket kizárólag egy intézmény felszámolása során lehet érvényesíteni – az intézmény szavatolótőkéjéhez képest;

94. „túlzott tőkeáttétel kockázata”: egy intézmény tőkeáttétel vagy feltételes tőkeáttétel miatti sérülékenységéből eredő kockázat, amely üzleti tervében nem tervezett korrekciós intézkedéseket tehet szükségessé, beleértve eszközök kényszereladását, ami veszteségeket vagy fennmaradó eszközeinek értékelési kiigazítását eredményezheti;

95. „hitelkockázati kiigazítás”: azon hitelkockázati veszteségekre képzett egyedi és általános hitelkockázati tartalékok (értékvesztés és kockázati céltartalékok) összege, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően szerepelnek az intézmény pénzügyi kimutatásaiban;

▼M8

96. „belső fedezeti ügylet”: olyan pozíció, amely jelentős mértékben kiegyensúlyozza a kockázati komponenseket egy kereskedési könyvi pozíció és egy vagy több nem kereskedési könyvi pozíció között, vagy két kereskedési részleg között;

▼C2

97. „referenciakötelezettség”: a hitelderivatíva készpénzes kiegyenlítési értékének megállapítása céljából alapul vett kötelezettség;

98. „külső hitelminősítő intézet (KHMI)”: a hitelminősítő intézetekről szóló 2009. szeptember 16-i 1060/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) összhangban nyilvántartásba vett vagy hitelesített hitelminősítő intézmény, továbbá olyan hitelminősítéseket kibocsátó központi bank, amelyek mentesülnek az 1060/2009/EK rendelet alkalmazása alól;

99. „kijelölt KHMI”: egy intézmény által kijelölt KHMI;

100. „halmozott egyéb átfogó jövedelem”: jelentése egyezik az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó IAS 1 nemzetközi számviteli standard szerinti jelentéssel;

101. „alapvető szavatolótőke”: a 2009/138/EK irányelv 88. cikke szerinti alapvető szavatolótőke;

102. „biztosítói 1. szintű szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv hatályaalá tartozó vállalkozások alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (1) bekezdése szerint a szavatoló tőke első szintjére sorolandók;

([1]) HL L 302., 2009.11.17., 1. o.

▼C2

103. „biztosítói kiegészítő alapvető szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv követelményei alá tartozó vállalkozások alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (1) bekezdése szerint a szavatoló tőke első szintjére sorololandók, és ezen elemek bevonását az említett irányelv 99. cikkének megfelelően elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok korlátozzák;

104. „biztosítói 2. szintű szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv követelményei alá tartozó vállalkozások alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (2) bekezdése szerint a szavatoló tőke második szintjére sorolandók;

105. „biztosítói 3. szintű szavatolótőke-elemek”: a 2009/138/EK irányelv követelményei alá tartozó vállalkozások biztosítási alapvető szavatolótőke-elemei, amennyiben ezek az elemek a 2009/138/EK irányelv értelmében, az említett irányelv 94. cikkének (3) bekezdése szerint a szavatoló tőke harmadik szintjére sorolandók;

106. „halasztott adókövetelés”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

107. „jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelés”: olyan halasztott adókövetelés, amelynek jövőbeli értéke csak akkor realizálható, ha az intézmény a jövőben adóköteles nyereséget termel;

108. „halasztott adókötelezettség”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

109. „szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök”: egy szolgáltatással meghatározott nyugdíjalap vagy adott esetben konstrukció eszközei, az ugyanazon alap vagy konstrukció kötelezettségeinek összegével csökkentve;

110. „kifizetés”: osztalék vagy kamat fizetése bármely formában;

111. „pénzügyi vállalat”: jelentése egyezik a 2009/138/EK irányelv 13. cikke (25) bekezdésének b) és d) pontja szerinti jelentéssel;

112. „általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok”: jelentése egyezik a 86/635/EGK irányelv 38. cikke szerinti jelentéssel;

113. „cégérték (goodwill)”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

▼M17

114. „közvetett részesedés”: kitettség egy olyan közbenső szervezettel szemben, amelynek egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumokkal vagy egy intézmény által kibocsátott kötelezettségekkel szembeni kitettsége van, és a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok vagy az intézmény által kibocsátott kötelezettségek végleges leírása esetén az intézménynél e leírás eredményeképpen keletkező veszteség nem különbözne lényegesen attól a veszteségtől, amely az intézménynél a pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott ugyanazon tőkeinstrumentumokban vagy az intézmény által kibocsátott ugyanazon kötelezettségekben való közvetlen részesedésből eredően keletkezne;

▼C2

115. „immateriális javak”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel, és magában foglalja a cégértéket is;

116. „egyéb tőkeinstrumentumok”: pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott tőkeinstrumentumok, amelyek nem minősülnek elsődleges alapvető tőkének, kiegészítő alapvető tőkének vagy járulékos tőkének vagy alapvető biztosítási szavatolótőke-elemnek, biztosítói kiegészítő alapvető szavatolótőke-elemnek, biztosítói járulékos szavatolótőke-elemnek vagy biztosítói kiegészítő szavatolótőke-elemnek;

117. „egyéb tartalékok”: az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti tartalékok, amelyeket az említett alkalmazandó számviteli standard alapján nyilvánosságra kell hozni, kivéve azokat az összegeket, amelyeket már tartalmaz a halmozott egyéb átfogó jövedelem vagy az eredménytartalék;

118. „szavatolótőke”: az alapvető tőke és a járulékos tőke összege;

119. „szavatolótőke-instrumentumok”: az intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok, amelyek elsődleges alapvető tőkének, kiegészítőalapvető tőkének vagy járulékos tőkének minősülnek;

120. „kisebbségi részesedés”: egy intézmény leányvállalata elsődleges alapvető tőkéjének azon összege, amely olyan természetes vagy jogi személyek tulajdonában áll, melyekre az intézmény összevont alapú felügyelete nem terjed ki;

121. „nyereség”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

122. „kereszttulajdonlási viszony”: egy intézménynek pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokban vagy egyéb tőkeinstrumentumokban való részesedése, ha az említett szervezeteknek szintén részesedése van az intézmény által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumokban;

123. „eredménytartalék”: az alkalmazandó számviteli szabályozás alapján az eredmény végső alkalmazásának következtében áthozott eredmény;

▼C2

124. „névértéken felüli befizetés (ázsió)”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

125. „átmeneti különbözet”: jelentése egyezik az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti jelentéssel;

▼M17

126. „szintetikus részesedés”: egy intézmény általi befektetés olyan pénzügyi instrumentumba, amelynek az értéke közvetlenül kapcsolódik egy pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott tőkeinstrumentumok értékéhez vagy egy intézmény által kibocsátott kötelezettségek értékéhez;

▼C2

127. „keresztgarancia-rendszer”: az alábbi feltételek mindegyikét teljesítő rendszer:

▼M8

a) az intézmények a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartoznak, vagy egy hálózaton keresztül egy központi szervhez tartósan kapcsoltak;

▼M17

b) az intézmények a 2013/34/EU irányelv 22. cikkével összhangban teljeskörűen konszolidáltak, és rájuk is kiterjed az e rendelet első része II. címének 2. fejezete szerinti és a szavatolótőkére vonatkozó követelmények hatálya alá tartozó tagállami anyaintézményre vonatkozó összevont alapú felügyelet;

▼C2

c) a tagállami anyaintézmény és leányvállalatai ugyanabban a tagállamban működnek, és ugyanazon illetékes hatóság engedélyezési hatásköre és felügyelete alá tartoznak;

d) a tagállami anyaintézmény és leányvállalatai között szerződéses vagy törvényben meghatározott kötelezettségvállalási viszony van érvényben, amely védi ezeket a hitelintézeteket, és különösen biztosítja azok likviditását és fizetőképességét szükség esetén, a felszámolás elkerülése érdekében;

e) intézkedéseket hoztak annak biztosítására, hogy a d) pontban említett szerződéses vagy törvényben meghatározott kötelezettségvállalási viszony értelmében a tagok tőke és likviditás formájában szükség esetén haladéktalanul pénzeszközöket bocsássanak rendelkezésre;

f) a d) és e) pontban említett intézkedések kielégítő voltát az illetékes hatóság rendszeres időközönként monitorozza;

▼C2

g) a kötelezettségvállalási viszony egy leányvállalat általi önkéntes felmondásának ideje legalább 10 év;

h) az illetékes hatóság jogosult arra, hogy megtiltsa a kötelezettségvállalási viszony egy leányvállalat általi önkéntes felmondását.

▼M8

128. „kifizethető elemek”: a nyereség összege az utolsó pénzügyi év végén, megnövelve a pozitív eredménytartalékkal és egyéb tartalékkal, amely a szavatolótőke-instrumentumok tulajdonosainak való kifizetések előtt e célra rendelkezésre áll, csökkentve a negatív eredménytartalékkal, az uniós vagy a nemzeti jog vagy az intézmény szabályzata értelmében fel nem osztható nyereséggel, valamint a nemzeti jog vagy az intézmény alapszabálya értelmében a fel nem osztható tartalék részét képező összegekkel, minden esetben a szavatolótőke-instrumentumok azon konkrét kategóriája tekintetében, amelyre az uniós vagy nemzeti jog vagy intézményi szabályzat vagy alapszabály vonatkozik; ezeket a nyereségeket, veszteségeket és tartalékokat az intézmény egyedi beszámolója alapján és nem az összevont beszámolók alapján kell megállapítani;

▼M5

129. „hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 13. pontjában meghatározott hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó;

▼M8

130. „szanálási hatóság”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság;

▼M15

130a. „érintett harmadik országbeli hatóság”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 90. pontjában meghatározott harmadik országbeli hatóság;

▼M8

131. „szanálandó szervezet”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 83a. pontjában meghatározott szanálandó szervezet;

132. „szanálandó csoport”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 83b. pontjában meghatározott szanálandó csoport;

133. „globálisan rendszerszinten jelentős intézmény”: a 2013/36/EU irányelv 131. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

134. „nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény”: globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek nem minősülő, a globálisan rendszerszinten jelentős bankcsoportok vagy bankok Pénzügyi Stabilitási Tanács által közzétett, rendszeresen frissített jegyzékében szereplő, globálisan rendszerszinten jelentős bankcsoport vagy bank;

135. „jelentős leányvállalat”: olyan leányvállalat, amely egyedi vagy összevont alapon megfelel a következő feltételek bármelyikének:

▼M8

a) a leányvállalat az eredeti anyavállalata kockázattal súlyozott konszolidált eszközállományának több mint 5 %-át birtokolja;

b) a leányvállalat az eredeti anyavállalata teljes működési bevételének több mint 5 %-át állítja elő;

c) a leányvállalatnak az e rendelet 429. cikkének (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mértéke több mint 5 %-a az eredeti anyavállalata összevont teljes kitettségi mértékének;

a jelentős leányvállalat meghatározása céljából, amennyiben a 2013/36/EU irányelv 21b. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, a két EU-szintű közbenső anyavállalatot egyetlen leányvállalatként kell figyelembe venni összevont helyzetük alapján;

136. „globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezet”: jogi személyiséggel rendelkező szervezet, amely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény, vagy része valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek;

137. „hitelezői feltőkésítés”: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 57. pontjában meghatározott hitelezői feltőkésítés;

138. „csoport”: olyan vállalkozások csoportja, amelyek közül legalább egy intézménynek minősül, és amely vagy egy anyavállalatból és leányvállalataiból, vagy pedig olyan vállalkozásokból áll, amelyek a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 22. cikkében meghatározottak szerinti kapcsolatban állnak egymással;

139. „értékpapír-finanszírozási ügylet”: repoügylet, értékpapír vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele, vagy értékpapír-ügylethez kapcsolódó hitel;

140. „alapletét”: valamely szervezettől beszedett vagy számára nyújtott biztosíték – a változó letét kivételével –, amelynek célja valamely ügyletből vagy ügyletportfólióból származó aktuális kitettségek és potenciális jövőbeli kitettségek fedezése az ügyleteknek az ügylet vagy ügyletportfólió szerződő fele nemteljesítését követő zárásához vagy az ügyletek piaci kockázatának újrafedezéséhez szükséges időszakban;

141. „piaci kockázat”: a piaci áraknak – ideértve a devizaárfolyamokat és a tőzsdei áruk árát is – a mozgásából eredő veszteség kockázata;

142. „devizaárfolyam-kockázat”: a devizaárfolyamok mozgásából eredő veszteség kockázata;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

▼M8

143. „árukockázat”: a tőzsdei áruk árának mozgásából eredő veszteség kockázata;

▼M17

144. „kereskedési részleg”: kereskedők jól meghatározott, az intézmény által a 104b. cikk (1) bekezdésével összhangban létrehozott csoportja, amelynek feladata kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának vagy az említett cikk (5) és (6) bekezdése szerinti nem kereskedési könyvi pozícióknak az együttes kezelése jól meghatározott, következetes üzleti stratégiának megfelelően és azonos kockázatkezelési struktúrában;

▼M8

145. „kis méretű és nem összetett intézmény”: olyan intézmény, amely a következő feltételek mindegyikének megfelel:

a) nem nagy méretű intézmény;

b) teljes eszközértéke – egyedi vagy adott esetben összevont alapon – e rendelettel és a 2013/36/EU irányelvvel összhangban a tárgyévi beszámolási időszakot közvetlenül megelőző négyéves időszak során átlagosan nem haladja meg az 5 milliárd EUR küszöbértéket; a tagállamok ennél alacsonyabb küszöbértéket is meghatározhatnak;

c) a helyreállítási és szanálási tervek készítésével kapcsolatban – a 2014/59/EU irányelv 4. cikkével összhangban – nem vonatkoznak rá kötelezettségek, vagy egyszerűsített kötelezettségek vonatkoznak rá;

d) a kereskedési könyvi tevékenysége a 94. cikk (1) bekezdése értelmében kis méretűnek minősül;

e) a kereskedési céllal tartott származtatott pozícióinak összértéke a mérlegen belüli és mérlegen kívüli eszközei összértékének legfeljebb 2 %-a és az összes származtatott pozíciójának összértéke legfeljebb 5 %, mindkét értéket a 273a. cikk (3) bekezdése szerint számítva;

▼M17

f) az intézménynek az Európai Gazdasági Térség területén található partnerekkel folytatott tevékenységekhez kapcsolódó konszolidált eszközei és kötelezettségei – az Európai Gazdasági Térségen belüli, csoporton belüli kitettségek nélkül számítva – meghaladják mind az intézmény konszolidált összes eszközének, mind a konszolidált összes kötelezettségének a 75 %-át, mindkét esetben a csoporton belüli kitettségek nélkül számítva;

▼M8

g) az intézmény az e rendelet szerinti prudenciális követelmények teljesítésével kapcsolatos számításokhoz nem használ belső modelleket, a leányvállalatok számára csoportszinten kidolgozott belső modellek kivételével, feltéve hogy a csoportra összevont alapon a 433a. cikkben vagy a 433c. cikkben foglalt nyilvánosságra hozatali követelmények vonatkoznak;

▼M8

h) az intézmény nem nyújtott be kifogást az illetékes hatósághoz a kis méretű és nem összetett intézményként való besorolása ellen;

i) az illetékes hatóság nem határozott úgy, hogy az intézmény a méretének, összekapcsoltságának, összetettségének vagy kockázati profiljának elemzése alapján nem minősül kis méretű és nem összetett intézménynek;

146. „nagy méretű intézmény”: olyan intézmény, amely megfelel a következő feltételek bármelyikének:

a) globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

b) a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (1) és (3) bekezdésével összhangban egyéb rendszerszinten jelentős intézményként azonosították;

c) a teljes eszközérték alapján a három legnagyobb méretű intézmény egyike abban a tagállamban, amelyben letelepedett;

d) teljes eszközértéke – egyedi alapon vagy adott esetben összevont helyzetének figyelembevételével – e rendelettel és a 2013/36/EU irányelvvel összhangban eléri vagy meghaladja a 30 milliárd EUR-t;

147. „nagy méretű leányvállalat”: olyan leányvállalat, amely nagy méretű intézménynek minősül;

148. „tőzsdén nem jegyzett intézmény”: olyan intézmény, amely nem bocsátott ki valamely tagállamnak a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontja szerinti szabályozott piacára bevezetett értékpapírokat;

149. „pénzügyi beszámoló”: a nyolcadik rész alkalmazásában a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. és 5. cikkének értelemében vett pénzügyi beszámoló;

▼M9

150. „árutőzsdei kereskedő és kibocsátásiegység-kereskedő”: olyan vállalkozás, amely fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9. és 10. pontjában említett származtatott áruügyletekhez vagy származtatott ügyletekhez, 4. pontjában említett kibocsátáskereskedelmi egységekhez kapcsolódó származtatott ügyletekhez, illetve 11. pontjában meghatározott kibocsátási egységekhez kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

▼**M17**

151. „rulírozó kitettség”: olyan kitettség, amelynél a hitelfelvevő fennálló egyenlege a hitelfelvételi és visszafizetési döntéseinek megfelelően a megállapodott értékhatáron belül ingadozhat;

152. „tranzakciós ügyféllel szembeni kitettség”: olyan rulírozó kitettség, amely legalább 12 hónap törlesztési előzménnyel rendelkezik, és amely az alábbiak egyike:

a) olyan kitettség, amelynek a következő terv szerinti törlesztési időpontban törlesztendő egyenlegét rendszeresen, de legalább 12 havonta egy előzetesen meghatározott referencia-időpontban lehívott összegként határozzák meg, és amelynek tervezett törlesztési időpontja semmi esetre sem lehet 12 hónapnál későbbi, feltéve hogy az egyenleget az előző 12 hónap minden egyes terv szerinti törlesztési időpontjában teljes egészében visszafizették;

b) folyószámlahitel, amelynél az előző 12 hónapban nem történt lehívás;

153. „fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezet”: olyan vállalat vagy vállalkozás, amelynek gazdasági főtevékenysége statisztikai szempontból az (EU) 2021/637 bizottsági végrehajtási rendelet ([1]) XXXIX. mellékletében található 3. táblában foglaltak alapján, valamint az uniós gazdasági tevékenységek egységes ágazati osztályozási rendszerében (NACE Rev. 2.) az 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) I. melléklete szerinti B., C., D., illetve G. nemzetgazdasági ága alatt felsorolt kódokkal azonosított szénbányászati, kőolaj- vagy földgázágazatbeli gazdasági tevékenységek közé sorolható; amennyiben egy vállalat vagy vállalkozás gazdasági főtevékenysége nem az 1893/2006/EK rendeletben foglalt NACE Rev. 2. kódok alá vagy azokon alapuló nemzeti szintű ágazati osztályba sorolt tevékenység, akkor az intézményeknek kell konzervatív módon megállapítaniuk, hogy az adott vállalat vagy vállalkozás gazdasági főtevékenysége az említett ágazatok valamelyikébe tartozik-e;

154. „környezeti vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett kitettségek”: azon kitettségek, amelyek olyan módon hátráltatják az ESG-tényezőkkel kapcsolatos uniós szabályozási célkitűzések elérését, amely negatív pénzügyi hatásokkal járhat az unióbeli intézményekre nézve;

155. „árnyékbanki tevékenységet folytató szervezet”: a szabályozási kereten kívül eső, banki tevékenységet folytató szervezet.

([1]) A Bizottság (EU) 2021/637 végrehajtási rendelete (2021. március 15.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet nyolcadik részének II. és III. címében említett információk intézmények általi nyilvánosságra hozatala tekintetében végrehajtás-technikai standardok meghatározásáról, valamint az 1423/2013/EU bizottsági végrehajtási rendelet, az (EU) 2015/1555 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet, az (EU) 2016/200 bizottsági végrehajtási rendelet és az (EU) 2017/2295 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 136., 2021.4.21., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 1893/2006/EK rendelete (2006. december 20.) a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról (HL L 393., 2006.12.30., 1. o.).

▼M17

Az első albekezdés 1. pontján belüli b) alpont ii. és iii. alpontjának alkalmazásában, amennyiben a vállalkozás egy harmadik országbeli csoport tagja, a harmadik országbeli csoport Unióban engedélyezett minden egyes fióktelepének összes eszközét be kell számítani a csoporthoz tartozó valamennyi vállalkozás eszközeinek összértékébe.

Az első albekezdés 1. pontja b) alpontjának iii. alpontja alkalmazásában az összevont felügyeletet ellátó hatóság a határozata meghozatalához szükséges összes releváns információt bekérheti a vállalkozástól.

Az első albekezdés 52a. pontjának alkalmazásában a jogi kockázat nem foglalja magában a harmadik feleknek vagy alkalmazottaknak nyújtott visszatérítéseket, valamint üzleti lehetőségek miatti goodwillkifizetéseket, amennyiben nem sértettek meg előírást vagy etikus magatartásra vonatkozó normát, és amennyiben az intézmény kellő időben teljesítette kötelezettségeit. A jogi kockázat nem foglalja továbbá magában a külső jogi költségeket, amennyiben az említett külső költségek nem működési kockázati eseményből származnak.

E bekezdés első albekezdése 145. pontja e) alpontjának alkalmazásában az intézménynek nem kell figyelembe vennie a nem pénzügyi ügyfeleivel kötött származtatott pozíciókat és az e pozíciók fedezésére általa használt származtatott pozíciókat, feltéve hogy a kizárt pozíciók 273a. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított összesített értéke nem haladja meg az intézmény mérlegen belüli és mérlegen kívüli eszközei teljes összegének 10 %-át.

▼C2

(2) Amennyiben e rendelet ingatlanra, lakóingatlanra, kereskedelmi ingatlanra vagy az ilyen vagyontárgyra vonatkozó jelzálogra hivatkozik, az magában foglalja a lakásépítő társaságokról szóló, 1991. évi finn törvénnyel vagy későbbi, azzal egyenértékű jogszabállyal összhangban működő finn lakásépítő társaságok részvényeit is. A tagállamok, illetve illetékes hatóságaik engedélyezhetik az egyenértékű közvetett ingatlantulajdont megtestesítő részesedések közvetlen ingatlantulajdonként való kezelését, feltéve hogy a közvetett tulajdont az érintett tagállam nemzeti joga külön szabályozza, és hogy annak biztosítékként való felhasználása esetén egyenértékű védelmet biztosít a hitelezők számára.

(3) Az (1) bekezdés 80. pontjában említett kereskedelemfinanszírozás általában nem jár folyósítási kötelezettséggel, és igénybevételéhez minden egyes lehívásnál az ügyletet megfelelően alátámasztó dokumentáció szükséges hozzá, lehetővé téve a finanszírozás nyújtásának megtagadását a hitelképességgel, illetve az alátámasztó dokumentációval kapcsolatos aggályok esetén; a kereskedelemfinanszírozási kitettség törlesztése általában nem függ a kölcsönfelvevő féltől; annak forrását az importőröktől kapott készpénz vagy az alapul szolgáló áruk értékesítésének bevételei képezik.

▼M8

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon körülmények meghatározása céljából, amelyek esetén az (1) bekezdés 39. pontjában meghatározott feltételek teljesítettnek tekintendők.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

(5) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2026. január 10-ig iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének 18. pontjában említett tevékenységek azonosításának kritériumait.

▼C2

5. cikk

A hitelkockázati tőkekövetelményekhez kapcsolódó fogalom-meghatározások

A harmadik rész II. címe alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:

1. „kitettség”: eszköz vagy mérlegen kívüli tétel;

2. „veszteség”: gazdasági veszteség, beleértve a jelentős diszkonthatásokat, valamint a behajtás jelentős közvetlen és közvetett költségeit;

▼M17

3. „várható veszteség” vagy „EL”: egy hitelügylethez kapcsolódó kitettségnek egy adott kitettségen az alábbiak bármelyikéből eredő várható veszteség aránya:

   a) a kötelezettnek a nemteljesítéskor fennálló összegre vonatkozó, egy éven belül bekövetkező esetleges nemteljesítése;

   b) a felhígulási esemény bekövetkezésének időpontjában fennálló összegre vonatkozó, egy éven belül bekövetkező esetleges felhígulási esemény;

4. „hitelkötelezettség”: a hitelszerződésből eredő bármely olyan kötelezettség, beleértve a tőkeösszeget, a felhalmozott kamatot és a díjakat is, amellyel a kötelezett tartozik;

5. „hitelkitettség”: minden olyan mérlegen belüli, illetve azon kívüli tétel, amely hitelkötelezettséget eredményez vagy eredményezhet;

6. „ügylet” vagy „hitelügylet”: a kötelezett és az intézmény közötti szerződésből vagy szerződésekből eredő hitelkitettség;

7. „konzervatív pótlék”: a kockázati paraméterekre vonatkozó becslésekbe beépített olyan többlet, amely azt a célt szolgálja, hogy figyelembe lehessen venni az adatokban, a módszerekben, a modellekben, valamint a hitelezési feltételekben, a kockázati étvágyban és a behajtási politikákban bekövetkezett változásokban, illetve a további bizonytalanság bármely egyéb forrásában feltárt hiányosságokból eredő becslési hibák, valamint az általános becslési hibák várható tartományát;

▼**M17**

8. „megfelelő kiigazítás”: a kockázati paraméterekre vonatkozó becsléseket érintő, olyan módszerek alkalmazásából eredő hatás, amelyeket a kockázati paraméterek becslése keretében az adatok és a becslési módszerek azonosított hiányosságainak orvoslására, valamint azzal a céllal alkalmaznak, hogy a hitelezési feltételekben, a kockázati étvágyban és a behajtási politikákban bekövetkező változásokat, valamint a további bizonytalanság bármely egyéb forrását a kockázati paraméterekre vonatkozó becslések torzulásának elkerülése érdekében – a lehető legnagyobb mértékben – figyelembe lehessen venni;

9. „kis- és középvállalkozás” vagy „kkv”: olyan társaság, vállalkozás vagy vállalat, amelynek éves árbevétele a legfrissebb összevont pénzügyi beszámolója szerint nem haladja meg az 50 000 000 EUR-t;

10. „kötelezettségvállalás”: az intézmény által az ügyfélnek felajánlott és az adott ügyfél által elfogadott, hitelnyújtásra, eszközök vásárlására vagy hitelhelyettesítők kibocsátására vonatkozó szerződéses megállapodás; valamint minden ilyen megállapodás, amelyet egy intézmény bármikor feltétel nélkül, a kötelezett előzetes értesítése nélkül felmondhat, illetve minden olyan megállapodás is, amelyet egy intézmény felmondhat, amennyiben a kötelezett nem teljesíti a hitelügylet dokumentációjában meghatározott feltételeket, beleértve azokat a feltételeket is, amelyeknek a kötelezett a megállapodás szerinti bármely kezdeti vagy későbbi lehívást megelőzően köteles megfelelni, kivéve ha a szerződéses megállapodások az összes alábbi feltételnek megfelelnek:

   a) a szerződéses megállapodások értelmében az intézmény nem kap díjat vagy jutalékot e szerződéses megállapodások megkötéséért vagy fenntartásáért;

   b) a szerződéses megállapodások értelmében az ügyfélnek az említett szerződéses megállapodások szerinti kezdeti és minden további lehívást kérelmeznie kell az intézménytől;

   c) a szerződéses megállapodások értelmében az intézmény – függetlenül attól, hogy az ügyfél teljesíti-e a szerződéses megállapodás dokumentációjában meghatározott feltételeket – teljes hatáskörrel rendelkezik az egyes lehívások végrehajtására;

   d) a szerződéses megállapodások lehetővé teszik az intézmény számára, hogy közvetlenül az egyes lehívások végrehajtására vonatkozó döntést megelőzően értékelje az ügyfél hitelképességét, és az intézmény olyan belső eljárásokat vezetett be és alkalmaz, amelyek biztosítják, hogy az ilyen értékelésre az egyes lehívások végrehajtása előtt sor kerüljön;

   e) a szerződéses megállapodások megkötésére csak a folyamatosan és szorosan figyelemmel kísért vállalkozásoknak kínálnak lehetőséget – ideértve a kkv-kat is;

11. „feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalás”: minden olyan kötelezettségvállalás, amelynek feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy a kötelezett előzetes értesítése nélkül – a fogyasztóvédelmi és adott esetben az egyéb kapcsolódó jogi aktusok által megengedett teljes mértékben – bármikor felmondja a kötelezettségvállalást, vagy amely ténylegesen lehetővé teszi a hitelfelvevő hitelképességének romlása miatti automatikus felmondást.

▼M17

5a. cikk

A kriptoeszközökre vonatkozó fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „kriptoeszköz”: az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott olyan kriptoeszköz, amely nem központi banki digitális fizetőeszköz;

2. „elektronikuspénz-token” vagy „e-pénz-token” az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-token vagy e-pénz-token;

3. „kriptoeszközökkel szembeni kitettség”: olyan kriptoeszközhöz kapcsolódó eszköz vagy mérlegen kívüli tétel, amelyből hitelkockázat, partnerkockázat, piaci kockázat, működési kockázat vagy likviditási kockázat fakad;

4. „hagyományos eszköz”: a kriptoeszköztől eltérő bármely eszköz, ideértve a következőket:

   a) az e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 50. pontjában meghatározott pénzügyi instrumentumok;

   b) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénz;

   c) a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározottak szerinti betétek, beleértve a strukturált betéteket is;

   d) az értékpapírosítási pozíciók az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítással összefüggésben;

   e) az olyan nem-életbiztosítási vagy életbiztosítási termékek, amelyek a 2009/138/EK irányelv I. és II. mellékletében felsorolt biztosítási ágazatokba tartoznak, valamint az említett irányelvben szereplő viszontbiztosítási és visszaengedményezési szerződések;

   f) az olyan nyugdíjtermékek, amelyek a nemzeti jog alapján elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjjövedelmet biztosító és a befektetőt bizonyos juttatásokra feljogosító termékként elismert termékek;

   g) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) vagy a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó hivatalosan elismert foglalkoztatóinyugdíj-rendszerek;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

▼M17

h) az olyan egyéni nyugdíjtermékek, amelyeknél a nemzeti jog alapján a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíjtermék vagy annak szolgáltatója tekintetében;

i) az (EU) 2019/1238 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 2. cikkének 2. pontjában meghatározott páneurópai egyéni nyugdíjtermék;

j) a 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) hatálya alá tartozó szociális biztonsági rendszerek;

5. „tokenizált hagyományos eszköz”: a kriptoeszközök azon típusa, amely hagyományos eszközt képvisel; ilyen például az e-pénz-token;

6. „eszközalapú token”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott eszközalapú token;

7. „kriptoeszköz-szolgáltatás”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3.cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltatás.

▼C2

II. CÍM

A KÖVETELMÉNYEK ALKALMAZÁSI SZINTJE

1. FEJEZET

A követelmények alkalmazása egyedi alapon

6. cikk

Általános elvek

▼M8

(1) Az intézményeknek egyedi alapon kell teljesíteniük az e rendelet második, harmadik, negyedik, hetedik, hetedik A. és nyolcadik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított kötelezettségeket, e rendelet 430. cikke (1) bekezdésének d) pontja kivételével.

▼C7

(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 92a. cikkben meghatározott követelményeket csak azon intézményeknek kell egyedi alapon teljesíteniük, amelyeket szanálandó szervezetként azonosítottak, és amelyek egyúttal globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, továbbá nincs leányvállalatuk.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendelete (2019. június 20.) a páneurópai egyéni nyugdíjtermékről (PEPP) (HL L 198., 2019.7.25., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

▼M8

A nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények jelentős leányvállalatainak csak akkor kell egyedi alapon megfelelniük a 92b. cikknek, ha teljesítik a következő feltételek mindegyikét:

a) nem szanálandó szervezetek;

b) nincsen leányvállalatuk;

c) nem EU-szintű anyaintézmény leányvállalatai.

▼C2

(2) Az olyan intézmény, amely vagy leányvállalat abban a tagállamban, ahol engedélyezték és felügyelik, vagy anyavállalat, és az olyan intézmény, amelyet bevontak a 18. cikk szerinti konszolidációba, nem köteles egyedi alapon megfelelni a 89–91. cikkben megállapított követelményeknek.

▼M8

(3) Az olyan intézmény, amely anyavállalat vagy leányvállalat, és az olyan intézmény, amelyet bevontak a 18. cikk szerinti konszolidációba, nem köteles egyedi alapon megfelelni a nyolcadik részben megállapított követelményeknek.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az e cikk (1a) bekezdésében említett intézményeknek egyedi alapon meg kell felelniük a 437a. cikknek és a 447. cikk h) pontjának.

▼M9

(4) Az intézményeknek egyedi alapon kell teljesíteniük az e rendelet hatodik részében és 430. cikkének (1) bekezdésében megállapított kötelezettségeket.

A következő intézményeknek nem kell megfelelniük e rendelet 413. cikke (1) bekezdésének és az e rendelet hetedik A. részében meghatározott kapcsolódó likviditási adatszolgáltatási követelményeknek:

a) olyan intézmények, amelyek a 648/2012/EU rendelet 14. cikke szerinti engedéllyel is rendelkeznek;

b) olyan intézmények, amelyek a 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 16. cikkének és 54. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelő engedéllyel is rendelkeznek, amennyiben nem hajtanak végre jelentős mértékű lejárati transzformációkat; valamint

c) a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően kijelölt intézmények, amennyiben:

i. tevékenységük arra korlátozódik, hogy a 909/2014/EU rendelet 16. cikkének megfelelően engedélyezett központi értéktárak részére az említett rendelethez csatolt melléklet C szakaszában említett banki jellegű szolgáltatásokat nyújtsanak; valamint

ii. nem hajtanak végre jelentős mértékű lejárati transzformációkat.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

▼M9

(5) Azon intézményeknek, amelyekre vonatkozóan az illetékes hatóságok alkalmazták az e rendelet 7. cikkének (1) vagy (3) bekezdésében meghatározott eltérést, és azon intézményeknek, amelyek a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelő engedéllyel is rendelkeznek, nem kell egyedi alapon teljesíteniük az e rendelet hetedik részében és a hetedik A. részében a kapcsolódó tőkeáttételi adatszolgáltatásra vonatkozóan meghatározott követelményeket.

▼C2

7. cikk

Eltekintés a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától

(1) Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 6. cikk (1) bekezdésének az intézmény valamely leányvállalatára való alkalmazásától, ha mind a leányvállalatot, mind az intézményt az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és a leányvállalatra az intézmény, mint anyavállalat összevont alapú felügyelete kiterjed, és a szavatolótőke anyavállalat és leányvállalat közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a szavatolótőke haladéktalan átadásának vagy a kötelezettségek anyavállalat általi visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható;

b) az anyavállalat az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította a leányvállalat prudens kezelését és az illetékes hatóság engedélyével nyilatkozatott tett, hogy garantálja a leányvállalat által vállalt kötelezettségeket, vagy a leányvállalathoz kapcsolódó kockázatok elhanyagolhatók;

c) az anyavállalat kockázatértékelési, -mérési és -kontroll folyamatai kiterjednek a leányvállalatra;

d) az anyavállalat a leányvállalat tőkéjének részvényeihez kapcsolódó szavazati jog több mint 50 %-ával rendelkezik, vagy joga van arra, hogy kinevezze vagy eltávolítsa a leányvállalat vezető testülete tagjainak többségét.

(2) Az illetékes hatóságok élhetnek az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, ha az anyavállalat ugyanabban a tagállamban létrehozott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság mint az intézmény, feltéve hogy az anyavállalat az intézményekre vonatkozó ugyanazon felügyelet alá tartozik, különösen a 11. cikk (1) bekezdésében megállapított előírások tekintetében.

(3) Az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 6. cikk (1) bekezdésének a tagállami anyaintézményre való alkalmazásától, ha az intézményt az érintett tagállam engedélyezte és felügyeli, és összevont alapú felügyelet alatt áll, és a szavatolótőke anyavállalat és leányvállalatok közötti megfelelő elosztásának biztosítása érdekében a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a szavatolótőke haladéktalan átadásának vagy a kötelezettségek tagállami anyaintézmény részére történő visszafizetésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható;

▼C2

b) az összevont alapú felügyeletnek megfelelő kockázatértékelési, -mérési és kontroll eljárások kiterjednek a tagállami anyaintézményre.

Az e bekezdést alkalmazó illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell az összes többi tagállam illetékes hatóságait.

8. cikk

A likviditási követelmények egyedi alapon történő alkalmazásától való eltekintés

(1) Az illetékes hatóságok teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és az Unión belüli összes vagy néhány leányvállalatára való egyedi alapon történő alkalmazásától, és ezeket egyetlen likviditási alcsoportként felügyelhetik, amíg azok teljesítik az összes alábbi feltételt:

a) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon teljesíti a hatodik részben meghatározott kötelezettségeket;

▼M8

b) az anyaintézmény összevont alapon, vagy a leányvállalat szubkonszolidált alapon mindenkor monitorozza és felügyeli a csoporton vagy alcsoporton belüli, a mentesítés hatálya alá tartozó összes intézmény likviditási pozícióit – és abban az esetben, ha a hatodik rész IV. címében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára (NSFR) vonatkozó követelmény alól mentességet élveznek, a finanszírozási pozícióikat –, valamint mindegyik említett intézmény esetében biztosítja a megfelelő szintű likviditást, és abban az esetben, ha a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alól mentességet élveznek, a stabil forrásellátottságot;

▼C2

c) az intézmények olyan, az illetékes hatóságok követelményeinek megfelelő szerződéseket kötöttek, amelyek biztosítják közöttük a pénzeszközök szabad mozgását, hogy lehetővé váljon számukra egyedi és közös kötelezettségeik teljesítése, amikor azok esedékessé válnak;

d) a c) pontban említett szerződések teljesítésének jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható.

A Bizottság 2014. január 1-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak minden olyan jogi akadályról, amely lehetetlenné teheti az első albekezdés c) pontjának alkalmazását, továbbá felkérést kap arra, hogy adott esetben 2015. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújtson be arról, hogy ezen akadályok közül melyeket szükséges felszámolni.

(2) Az illetékes hatóságok teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek a hatodik résznek az intézményre és annak összes vagy néhány leányvállalatára való egyedi alapon történő alkalmazásától, amennyiben az egyetlen likviditási alcsoport valamennyi intézménye ugyanabban a tagállamban van engedélyezve, és feltéve, hogy teljesülnek az (1) bekezdésben foglalt feltételek.

(3) Ha az egyetlen likviditási alcsoporthoz tartozó intézményeket több tagállamban engedélyezték, az (1) bekezdést csak a 21. cikkben meghatározott eljárást követően kell alkalmazni és csak azon intézményekre, amelyeknek illetékes hatóságai megegyeznek a következő elemekről:

▼C2

a) a 2013/36/EU irányelv 86. cikkében előírt, a likviditási kockázat kezelésére és szervezésére vonatkozó feltételeknek való megfelelés értékelése a likviditási alcsoport egészére vonatkozóan;

▼M8

b) az egyetlen likviditási alcsoporton belül tartandó likvid eszközök mennyiség, elhelyezkedés és tulajdon szerinti eloszlása, amennyiben a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a likviditásfedezeti rátára vonatkozóan megállapított követelmény alól mentességet élveznek, valamint az egyetlen likviditási alcsoporton belül rendelkezésre álló stabil források mennyiség és elhelyezkedés szerinti eloszlása, amennyiben a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alól mentességet élveznek;

c) az olyan intézmények által tartandó likvid eszközök minimális összegének meghatározása, amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a likviditásfedezeti rátára vonatkozóan megállapított követelmény alkalmazása alól mentességet élveznek, valamint az olyan intézmények által tartandó stabil források minimális összegének meghatározása, amelyek a hatodik rész IV. címében meghatározott NSFR-követelmény alkalmazása alól mentességet élveznek;

▼C2

d) a hatodik részben meghatározottaknál szigorúbb paraméterek szükségessége;

e) a teljes információ korlátozás nélküli megosztása az illetékes hatóságok között.

f) az alkalmazástól való eltekintés következményeinek teljes körű felmérése.

(4) Az illetékes hatóságok az (1), (2) és (3) bekezdést olyan intézményekre is alkalmazhatják, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagjai, feltéve, hogy teljesítik az említett bekezdésben meghatározott összes feltételt, illetve olyan egyéb intézményekre is, amelyek a 113. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti kapcsolatban állnak, feltéve, hogy teljesítik az ebben meghatározott összes feltételt. Az illetékes hatóságoknak ebben az esetben ki kell jelölniük a mentesítés alá tartozó intézmények egyikét, amelynek az egyetlen likviditási alcsoport összes intézményére nézve összevont alapon kell teljesítenie a hatodik rész követelményeit.

(5) Ha az illetékes hatóságok az (1) vagy a (2) bekezdés alapján mentességet biztosítottak, akkor a 2013/36/EU irányelv 86. cikkét vagy annak bizonyos részeit is alkalmazhatják az egyetlen likviditási alcsoport szintjén, és eltekinthetnek a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének vagy annak bizonyos részeinek egyedi alapú alkalmazásától.

▼M8

(6) Amennyiben e cikkel összhangban egy illetékes hatóság teljes mértékben vagy részben eltekint a hatodik résznek egy intézményre való alkalmazásától, az említett illetékes hatóság eltekinthet a 430. cikk (1) bekezdése d) pontja szerinti kapcsolódó likviditási adatszolgáltatási követelményeknek az említett intézményre való alkalmazásától is.

▼C2

9. cikk

Az egyedi konszolidáció módszere

(1) E cikk (2) és (3) bekezdésére és a 2013/36/EU irányelv 144. cikke (3) bekezdésére is figyelemmel az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az anyaintézmények számára, hogy a 6. cikk (1)

▼C2

bekezdése szerinti követelményeik kiszámításába bevonják azon leányvállalatokat, amelyek teljesítik a 7. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjaiban meghatározott feltételeket, és amelyeknek a jelentősnek minősülő kitettségei vagy kötelezettségei az anyaintézménnyel szemben állnak fenn.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazása csak abban az esetben engedélyezett, ha az anyaintézmény teljes körűen bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára azokat a körülményeket és intézkedéseket, a jogi intézkedéseket is beleértve, amelyek értelmében a szavatolótőke haladéktalan átadásának, vagy az esedékessé vált kötelezettségeknek a leányvállalat által az anyaintézménye számára történő visszafizetésének jelentős fizikai, gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem is várható.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság él az (1) bekezdésben megállapított mérlegelési jogkörével, akkor rendszeresen, évente legalább egyszer tájékoztatja a többi tagállam illetékes hatóságait az (1) bekezdés alkalmazásáról, valamint a (2) bekezdésben említett körülményekről és intézkedésekről. Amennyiben a leányvállalat egy harmadik országban található, akkor az illetékes hatóságok ugyanezt a tájékoztatást nyújtják e harmadik ország illetékes hatóságainak is.

10. cikk

Központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek mentesítése

▼M8

(1) Az illetékes hatóságok a nemzeti joggal összhangban teljes mértékben vagy részben eltekinthetnek az e rendelet második– nyolcadik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott követelményeknek egy vagy több, ugyanabban a tagállamban elhelyezkedő olyan hitelintézetre való alkalmazásától, amelyek tartósan kapcsolódnak egy központi szervhez, amely őket felügyeli, és amely ugyanabban a tagállamban letelepedett, ha teljesülnek a következő feltételek:

▼C2

a) a központi szerv és a kapcsolt intézmények kötelezettségvállalásai tekintetében egyetemleges felelősség áll fenn, vagy a kapcsolt intézményeinek kötelezettségvállalásait a központi szerv teljes körűen garantálja;

b) a központi szerv és az összes kapcsolt intézmény fizetőképességét és likviditását együtt, ezen intézmények összevont beszámolói alapján monitorozzák;

c) a központi szerv vezetősége jogosult utasításokat adni a kapcsolt intézmények vezetőségének.

A tagállamok érvényben tarthatják és alkalmazhatják az első albekezdésben említett mentesség alkalmazására vonatkozó hatályos nemzeti jogszabályokat, amennyiben azok nem ellentétesek az e rendelettel vagy a 2013/36/EU irányelvvel.

(2) Ha az illetékes hatóságok meggyőződnek arról, hogy az (1) bekezdésben előírt feltételek teljesülnek, és ha a központi szerv kötelezettségeire és kötelezettségvállalásaira a kapcsolt intézményei teljes körű garanciát vállalnak, akkor az illetékes hatóságok egyedi alapon eltekinthetnek a második–nyolcadik résznek a központi szervre való alkalmazásától.

▼C2

2. FEJEZET

Prudenciális konszolidáció

1. szakasz

A követelmények alkalmazása összevont alapon

▼M17

10a. cikk

A prudenciális követelmények összevont alapon való alkalmazása az anyavállalatnak minősülő befektetési vállalkozások esetében

E fejezet alkalmazásában a befektetési vállalkozásokat és a befektetési holdingtársaságokat tagállami pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak vagy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalatoknak kell tekinteni, amennyiben azok valamely intézménynek vagy az (EU) 2019/2033 rendelet 1. cikkének (2) vagy (5) bekezdésében említett, e rendelet hatálya alá tartozó befektetési vállalkozásnak az anyavállalatai.

▼C2

11. cikk

Általános eljárás

▼M8

(1) A tagállami anyaintézményeknek a 18. cikkben előírt mértékben és módon, összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a második, harmadik, negyedik, hetedik és a hetedik A. részben meghatározott kötelezettségeket, a 430. cikk (1) bekezdése d) pontjának kivételével. Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak megfelelő szervezeti felépítést és belső ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítaniuk annak biztosítására, hogy a konszolidációhoz szükséges adatokat megfelelően feldolgozzák és továbbítsák. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az e rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok a megfelelő konszolidáció biztosítását célzó intézkedéseket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(2) Az e rendeletben előírt követelmények összevont alapon történő alkalmazásának biztosítása céljából az „intézmény”, „tagállami anyaintézmény”, „EU-szintű anyaintézmény” és „anyavállalat”” kifejezések adott esetben magukban foglalják az alábbiakat is:

a) a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének megfelelően jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság;

b) pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött kijelölt intézmény, amennyiben az említett anyavállalatot nem kell a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének (4) bekezdésével összhangban jóváhagyni;

c) a 2013/36/EU irányelv 21a. cikke (6) bekezdésének d) pontjával összhangban kijelölt pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény.

▼M8

Az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett valamely vállalkozás összevont helyzete annak a pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, illetve vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak az összevont helyzetét jelenti, amelyet nem kell a 2013/36/EU irányelv 21a. cikkének (4) bekezdésével összhangban jóváhagyni. Az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában említett valamely vállalkozás összevont helyzete a vállalkozás pénzügyi holding társaság anyavállalatának, illetve vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatának az összevont helyzetét jelenti.

_____

▼C7

(3a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve e rendelet 92a. cikkének kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő, szanálandó szervezetként azonosított anyaintézmények kötelesek összevont alapon, az e rendelet 18. cikkében meghatározott mértékben és módon megfelelni.

▼M8

E rendelet 92b. cikkének kizárólag azon EU-szintű anyavállalatok kötelesek összevont alapon, az e rendelet 18. cikkében meghatározott mértékben és módon megfelelni, amelyek nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatai és nem szanálandó szervezetek. Amennyiben a 2013/36/EU irányelv 21b. cikkének (2) bekezdése alkalmazandó, az együttesen egy jelentős leányvállalatként azonosított két uniós közbenső anyavállalat közül mindkettőnek meg kell felelnie e rendelet 92b. cikkének az összevont helyzetük alapján.

▼M9

(4) Az EU-szintű anyaintézmények akkor kötelesek összevont helyzetük alapján megfelelni az e rendelet hatodik részében és 430. cikke (1) bekezdésének d) pontjában foglalt rendelkezéseknek, ha a csoportnak részét képezi egy vagy több olyan hitelintézet vagy befektetési vállalkozás, amely számára engedélyezték a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának 3. és 6. pontjában felsorolt befektetési szolgáltatások és tevékenységek végzését.

A 8. cikk (1)–(5) bekezdése szerinti mentesítés esetén a likviditási alcsoport részét képező intézmények és adott esetben pénzügyi holding társaságok vagy vegyes pénzügyi holding társaságok összevont alapon vagy a likviditási alcsoportnak megfelelő szubkonszolidált alapon kötelesek megfelelni e rendelet hatodik részének és 430. cikke (1) bekezdése d) pontjának.

▼M8

(5) Amennyiben e rendelet 10. cikke alkalmazandó, az abban a cikkben említett központi szerv a központi szerv és a kapcsolt intézmények alkotta egész összevont helyzete alapján köteles teljesíteni az e rendelet második–nyolcadik részének, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetének követelményeit.

▼M8

(6) Az e cikk (1)–(5) bekezdésében megállapított követelményeken túl, az e rendelet és a 2013/36/EU irányelv egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, abban az esetben, amikor a kockázat sajátosságai vagy egy intézmény tőkestruktúrája alapján felügyeleti célokból indokolt, vagy amikor egyes tagállamok olyan nemzeti jogszabályokat fogadnak el, amelyek a tevékenységek egy bankcsoporton belüli strukturális elválasztását írják elő, az illetékes hatóságok előírhatják egy intézmény számára, hogy szubkonszolidált alapon feleljen meg az e rendelet második–nyolcadik részében, valamint a 2013/36/EU irányelv VII. címében megállapított kötelezettségeknek.

Az első albekezdésben meghatározott módszer alkalmazása nem sértheti a tényleges összevont alapú felügyeletet, és nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az egész Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, és nem képezhet, illetve teremthet akadályt a belső piac működése tekintetében.

———————

▼M15

12a. cikk

Összevont számítás a több szanálandó szervezettel rendelkező globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

Amennyiben legalább két globálisan rendszerszinten jelentős intézmény, amelyek ugyanazon globálisan rendszerszinten jelentős intézmény részét képezik, szanálandó szervezetek vagy olyan harmadik országbeli szervezetek, amelyek szanálandó szervezetek lennének, ha az Unióban lennének letelepedve, a szavatolótőkének és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a 92a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti összegét az említett globálisan rendszerszinten jelentős intézmény EU-szintű anyaintézményének kell kiszámítania:

a) minden egyes szanálandó szervezetre vagy olyan harmadik országbeli szervezetre, amely szanálandó szervezet lenne, ha az Unióban lenne letelepedve;

b) az EU-szintű anyaintézményre, mintha az lenne a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egyetlen szanálandó szervezete.

Az első albekezdés b) pontjában említett számítást az EU-szintű anyaintézmény összevont helyzete alapján kell elvégezni.

A szanálási hatóságoknak a 2014/59/EU irányelv 45d. cikkének (4) bekezdésével és 45h. cikkének (2) bekezdésével összhangban kell eljárniuk.

▼M8

13. cikk

A nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazása összevont alapon

(1) Az EU-szintű anyaintézményeknek összevont helyzetük alapján kell teljesíteniük a nyolcadik rész előírásait.

▼M17

Az EU-szintű anyaintézmények nagy méretű leányvállalatainak egyedi vagy – amennyiben e rendelet és a 2013/36/EU irányelv szerint ez alkalmazandó – szubkonszolidált alapon kell nyilvánosságra hozniuk a 437., a 438., a 440., a 442., a 449a., a 449b., a 450., a 451., a 451a. és a 453. cikkben meghatározott információkat.

▼M8

▼C7

(2) A szanálandó szervezetként azonosított olyan intézmények, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, a szanálandó csoportjuk összevont helyzete alapján kötelesek megfelelni a 437a. cikknek és a 447. cikk h) pontjának.

▼M8

(3) Az (1) bekezdés első albekezdése nem alkalmazandó az EU-szintű anyaintézményekre, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatokra, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatokra és a szanálandó szervezetekre, amennyiben ezeket egy harmadik országban letelepedett anyavállalat által nyilvánosságra hozott, összevont alapú, egyenértékű tájékoztatás magában foglalja.

Az (1) bekezdés második albekezdése harmadik országban letelepedett anyavállalatok leányvállalataira abban az esetben alkalmazandó, ha azok nagy méretű leányvállalatnak minősülnek.

(4) Amennyiben a 10. cikk alkalmazandó, az abban a cikkben említett központi szervnek a központi szerv összevont helyzete alapján kell megfelelnie a nyolcadik résznek. A 18. cikk (1) bekezdése a központi szervre alkalmazandó, és a kapcsolt intézményeket a központi szerv leányvállalataiként kell kezelni.

14. cikk

Az (EU) 2017/2402 rendelet 5. cikkében meghatározott követelmények összevont alapon történő alkalmazása

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó anyavállalatoknak és leányvállalataiknak összevont vagy szubkonszolidált alapon kell teljesíteniük az (EU) 2017/2402 rendelet 5. cikkében meghatározott kötelezettségeket, hogy biztosítsák az említett rendelkezések által előírt rendszereik, eljárásaik és mechanizmusaik következetességét és megfelelő integráltságát, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk előállíthatóságát. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az e rendelet hatálya alá nem tartozó leányvállalatok az említett rendelkezéseknek való megfelelés biztosítására alkalmas rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat alkalmazzanak.

(2) Az intézményeknek az e rendelet 270a. cikke szerinti addicionális kockázati súlyt kell alkalmazniuk az e rendelet 92. cikkének összevont vagy szubkonszolidált alapon történő alkalmazása esetén, ha az (EU) 2017/2402 rendelet 5. cikkében megállapított követelmények az e rendelet 18. cikkének megfelelően a konszolidációba bevont, harmadik országban letelepedett szervezet szintjén sérülnek, és ha a jogsértés a csoport átfogó kockázati profilját figyelembe véve jelentősnek minősül.

▼M9

———————

▼C2

2. Szakasz

A prudenciális konszolidáció módszerei

18. cikk

A prudenciális konszolidáció módszerei

▼M8

(1) Az e fejezet 1. szakaszában említett követelmények teljesítésére az összevont helyzetük alapján kötelezett intézmények, pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok kötelesek elvégezni minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljes körű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk. E cikk (3)–(6) és (9) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a hatodik rész, valamint a 430. cikk (1) bekezdésének d) pontja az intézmény, pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság összevont helyzete vagy a likviditási alcsoport szubkonszolidált helyzete alapján alkalmazandó, a 8. és 10. cikknek megfelelően.

A 11. cikk (3a) bekezdésének alkalmazása céljából a 92a. vagy a 92b. cikkben említett követelmények összevont alapon történő teljesítésére kötelezett intézményeknek el kell végezniük minden olyan intézmény és pénzügyi vállalkozás teljes körű bevonását a konszolidációba, amely a leányvállalatuk a vonatkozó szanálandó csoportban.

▼M17

_____

▼M8

(3) Amennyiben a vállalkozásokat a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi egymáshoz, az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk a konszolidálás módját.

▼M17

(4) Egy a konszolidálásba bevont vállalkozás és a konszolidálásba nem bevont egy vagy több vállalkozás által irányított intézményekben és pénzügyi vállalkozásokban fennálló részesedéseket a birtokolt tőkerészesedésnek megfelelően arányosan kell konszolidálni, amennyiben e vállalkozások felelőssége az általuk birtokolt tőkerészesedésre korlátozódik.

▼M8

(5) Az (1) és (4) bekezdésben nem említett részesedések vagy tőkekapcsolatok esetében az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk, hogy szükséges-e a konszolidálás, és ha igen, milyen formában hajtsák azt végre. Az illetékes hatóságok különösen a tőkemódszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő. Ugyanakkor ez a módszer nem jelenti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását.

(6) Az illetékes hatóságoknak kell meghatározniuk, hogy a következő esetekben a konszolidálás szükséges-e, és ha igen, milyen formában kell azt végrehajtani:

a) amennyiben az illetékes hatóságok megítélése szerint egy intézmény anélkül gyakorol jelentős befolyást egy vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás felett, hogy részesedéssel vagy más tőkekapcsolatokkal rendelkezne ezekben az intézményekben; és

▼M8

b) amennyiben két vagy több intézmény vagy pénzügyi vállalkozás egységes vezetés alá kerül, kivéve ha ez szerződés, alapszabályi rendelkezés, vagy a társasági szerződés alapján történik.

▼M17

Az illetékes hatóságok különösen a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7), (8) és (9) bekezdésében előírt módszer alkalmazását engedhetik meg vagy írhatják elő.

▼M8

(7) ►M17 Ha egy intézménynek olyan leányvállalata van, amely vállalkozás, de nem intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, illetve ha az intézmény ilyen vállalkozásban részesedéssel rendelkezik, akkor e leányvállalat vagy részesedés tekintetében a tőkemódszert kell alkalmaznia. Ugyanakkor ez a módszer nem jelentheti az érintett vállalkozások összevont alapú felügyelet alá vonását. ◄

Az első albekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik vagy előírhatják, hogy az intézmények az ilyen leányvállalatok vagy részesedések tekintetében eltérő módszert alkalmazzanak, például az alkalmazandó számviteli szabályozásban előírt módszert, feltéve hogy:

a) az intézmény 2020. december 28-án még nem alkalmazza a tőkemódszert;

b) a tőkemódszer alkalmazása indokolatlanul megterhelő lenne vagy a tőkemódszer nem tükrözi megfelelően azokat a kockázatokat, amelyeket az első albekezdésben említett vállalkozás az intézmény számára jelent; valamint

c) az alkalmazott módszer nem eredményezi az adott vállalkozás teljes körű vagy arányos bevonását a konszolidációba.

(8) ►M17 Az illetékes hatóságok előírhatják az olyan leányvállalat vagy vállalkozás teljes körű vagy arányos bevonását a konszolidációba, amelyben egy intézmény részesedéssel rendelkezik, amennyiben a leányvállalat vagy vállalkozás nem intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, és a következő feltételek mindegyike teljesül: ◄

a) a vállalkozás nem biztosító, harmadik országbeli biztosító, viszontbiztosító, harmadik országbeli viszontbiztosító, biztosítási holding társaság vagy a 2009/138/EK irányelv 4. cikkével összhangban az említett irányelv hatálya alól kizárt vállalkozás;

b) jelentős a kockázata annak, hogy az intézmény úgy dönt, hogy stresszhelyzet esetén annak ellenére nyújt pénzügyi támogatást az említett vállalkozásnak, hogy a támogatás nyújtása nem szerződéses kötelezettsége, vagy a szerződéses kötelezettségét meghaladó mértékben nyújt neki támogatást.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek meghatározása céljából, amelyek szerint a (3)–(6) és (8) bekezdésben említett esetekben végre kell hajtani a konszolidálást.

▼M8

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

(10) Az EBH-nak 2025. július 10-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az e rendeletben szereplő fogalommeghatározások és rendelkezések teljességéről és megfelelőségéről valamennyi olyan kockázattípus felügyeletére vonatkozóan, amelynek az intézmények összevont alapon ki vannak téve. Az EBH-nak, az alkalmazandó számviteli kerettel való kölcsönhatásuk mellett, különösen az említett fogalommeghatározások és rendelkezések esetlegesen fennmaradó eltéréseit kell értékelnie, valamint minden olyan még fennmaradó szempontot, amely nem szándékosan korlátozza az átfogó és a szabályozási arbitrázshoz vezető új kockázatforrásokhoz vagy -típusokhoz, illetve struktúrákhoz alkalmazkodni képes összevont felügyeletet. Az EBH-nak a jelentést legalább kétévente aktualizálnia kell.

Az EBH megállapításaira tekintettel a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a vonatkozó fogalommeghatározásoknak vagy a prudenciális konszolidáció alkalmazási körének a kiigazítása céljából.

▼C2

3. szakasz

A prudenciális konszolidáció köre

19. cikk

A prudenciális konszolidáció körébe nem tartozó szervezetek

(1) ►M17 Az olyan intézményt vagy pénzügyi vállalkozást, amely leányvállalat, vagy olyan vállalkozás, amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell bevonni a konszolidálásba, ha az érintett vállalkozás eszközeinek és mérlegen kívüli tételeinek teljes összege a következő két összeg közül a kisebbnél kevesebb: ◄

a) 10 millió EUR;

b) az anyavállalat vagy a részesedést birtokló vállalkozás eszközei és mérlegen kívüli tételei teljes összegének 1 %-a.

(2) ►M17 A 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok eseti alapon a következő esetekben dönthetnek úgy, hogy egy olyan intézményt vagy pénzügyi vállalkozást, amely leányvállalat, vagy amelyben részesedéssel rendelkeznek, nem kell a konszolidálásba bevonni: ◄

a) amennyiben az érintett vállalkozás olyan harmadik országban helyezkedik el, ahol jogi akadályai vannak a szükséges információk átadásának;

b) amennyiben az érintett vállalkozás az intézmények monitorozásának célja szempontjából csak elhanyagolható jelentőséggel bír;

▼C3

c) amennyiben az összevont alapú felügyelet gyakorlásáért felelős illetékes hatóságok véleménye szerint az érintett vállalkozás pénzügyi helyzetének konszolidációja az intézményekre vonatkozó felügyelet célkitűzései szempontjából nem lenne helyénvaló, vagy félrevezető lenne.

▼C2

(3) Ha az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés b) pontjában említett esetekben több vállalkozás teljesíti az ott meghatározott kritériumokat, akkor azokat be kell vonni a konszolidálásba, amennyiben azok együttesen nem elhanyagolható jelentőséggel bírnak a meghatározott célkitűzések szempontjából.

20. cikk

A prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozatok

(1) Az illetékes hatóságoknak teljes körű konzultációt folytatva együtt kell működniük:

▼M17

a) a 143. cikk (1) bekezdésében, a 151. cikk (9) bekezdésében, a 283. cikkben és a 325az. cikkben említett, egy EU-szintű anyaintézmény és annak leányvállalatai vagy egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai által együttesen benyújtott engedélyek iránti kérelmek esetén annak eldöntése céljából, hogy megadják-e a kért engedélyt, valamint az ilyen engedélyre vonatkozó esetleges feltételek meghatározása céljából;

▼C2

b) annak megállapítása céljából, hogy a 422. cikk (9) bekezdésében és a 425. cikk (5) bekezdésében említett speciális, csoporton belüli kezelésre vonatkozó kritériumok – melyeket a 422. cikk (10) bekezdésében és a 425. cikk (6) bekezdésében említett, EBH általi szabályozástechnikai standardok egészítenek ki – teljesülnek-e.

A kérelmeket csak az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell benyújtani.

▼M17

_____

▼C2

(2) Az illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek azért, hogy hat hónapon belül együttesen határozzanak:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett kérelemről;

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett speciális kezelés kritériumairól és annak meghatározásáról.

Ezt az együttes határozatot egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, amelyet az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságnak a kérelmező rendelkezésére kell bocsátania.

(3) A (2) bekezdésben említett időtartam kezdete:

a) az (1) bekezdés a) pontjában említett hiánytalan kérelemnek az összevont felügyeletet ellátó hatóság általi kézhezvételének időpontja. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak haladéktalanul továbbítania kell a hiánytalan kérelmet a többi érintett illetékes hatósághoz;

▼C2

b) az összevont felügyeletet ellátó hatóság által készített, a csoporton belüli kötelezettségvállalásokat elemző jelentés illetékes hatóságok általi kézhezvételének időpontja.

(4) Amennyiben az illetékes hatóságok hat hónapon belül nem hozzák meg együttes határozatukat, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak önállóan kell határoznia az (1) bekezdés a) pontjáról. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság határozata nem korlátozhatja az illetékes hatóságoknak a 2013/36/EU irányelv 105. cikke szerinti hatásköreit.

A határozatot egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a hat hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat.

A határozatot az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az EU-szintű anyaintézmény, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat és a többi illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátania.

Ha a hat hónapos időtartam végéig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania az e cikk (1) bekezdése a) pontjára vonatkozó határozatát, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, és saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A hat hónapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

(5) Amennyiben az illetékes hatóságok hat hónapon belül nem hozzák meg együttes határozatukat, a leányvállalat egyedi alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóságnak önállóan kell határoznia az (1) bekezdés b) pontjáról.

A határozatot egy teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, és abban figyelembe kell venni a többi illetékes hatóság által a hat hónap során kifejtett véleményeket és fenntartásokat.

A határozatot az összevont felügyeletet ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátani, amely tájékoztatja az EU-szintű anyaintézményt, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatot vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatot.

Ha a hat hónapos időtartam végéig az összevont felügyeletet ellátó hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, a leányvállalat egyedi alapú felügyeletéért felelős illetékes hatóságnak el kell halasztania az e cikk (1) bekezdése b) pontjára vonatkozó határozatát, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, és saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. A hat hónapos időtartam az említett rendelet értelmében egyeztető időszaknak minősül. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

▼M17

(6) Amennyiben egy EU-szintű anyaintézmény és leányvállalatai, egy EU-szintű pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai vagy egy EU-szintű vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalat leányvállalatai a 143. cikkben említett IRB-módszert egységesen alkalmazzák, az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell, hogy az anyavállalat és leányvállalatai a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 6. szakaszában meghatározott minősítési kritériumokat együttesen teljesítsék oly módon, amely összhangban van a csoport szerkezetével és kockázatkezelési rendszereivel, folyamataival és módszereivel.

▼C2

(7) A (2), (4) és (5) bekezdésben említett határozatok irányadónak minősülnek, és az érintett tagállamok illetékes hatóságai által alkalmazandók.

▼M17

(8) Az együttes határozathozatal megkönnyítésére az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett együttes határozathozatali eljárás meghatározása céljából, a 143. cikk (1) bekezdésében, a 151. cikk (9) bekezdésében és a 283. és a 325az. cikkben említett, engedélyek iránti kérelmek tekintetében.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

21. cikk

A likviditási követelmények alkalmazási szintjére vonatkozó együttes határozatok

(1) Egy EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat kérelmére, illetve egy EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat szubkonszolidált leányvállalatának kérelmére a valamely tagállamban az összevont felügyeletet ellátó hatóság és az EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük egy olyan együttes határozat meghozatala érdekében, amelynek tárgya egyrészt az, hogy teljesülnek-e a 8. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában foglalt feltételek, másrészt a 8. cikk alkalmazása céljából az egyetlen likviditási alcsoport azonosítása.

Ezt az együttes határozatot hat hónapon belül meg kell hozni azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 8. cikkben meghatározott kritériumok alapján egyetlen likviditási alcsoportot azonosító jelentést nyújtott be. A hat hónapos időtartam alatt véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóság a többi érintett illetékes hatóság bármelyikének kérésére konzultációt folytat az EBH-val. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az EBH-val saját kezdeményezésére is konzultálhat.

Az együttes határozat korlátozásokat írhat elő a likvid eszközök elhelyezkedésére és tulajdonlására vonatkozóan, és előírhatja az azon intézmények által tartandó likvid eszközök minimális összegét, amelyeket mentesítettek a hatodik rész alkalmazása alól.

▼C2

Az együttes határozatot és annak teljes körű indokolását tartalmazó dokumentumot az összevont felügyeletet ellátó hatóság köteles a likviditási alcsoport anyaintézményének rendelkezésére bocsátani.

(2) Amennyiben hat hónapon belül nem születik együttes határozat, az egyedi alapú felügyeletért felelős minden illetékes hatóság saját maga határoz.

Mindazonáltal bármely illetékes hatóság a hat hónapos időtartam során megkeresheti az EBH-t azzal a kérdéssel, hogy teljesülnek-e a 8. cikk (1) bekezdése a)–d) pontjának feltételei. Ebben az esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban nem kötelező érvényű közvetítést végezhet, és ilyen esetben minden érintett illetékes hatóságnak el kell halasztania határozatát a nem kötelező érvényű közvetítés befejezéséig. Ha a közvetítés során az illetékes hatóságok három hónap alatt nem jutottak megállapodásra, minden egyedi alapú felügyeletért felelős illetékes hatóság saját döntést hoz, figyelembe véve az anyaintézmény tagállamának szintjén felmerülő előnyök és kockázatok egymáshoz viszonyulását, másrészt a leányvállalat tagállamának szintjén felmerülő előnyök és kockázatok egymáshoz viszonyulását. A hat hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

Az (1) bekezdésben említett együttes határozat és az e bekezdés második albekezdésében említett határozatok kötelező érvényűek.

(3) Bármely érintett illetékes hatóság a hat hónapos időtartam során konzultációt is folytathat az EBH-val a 8. cikk (3) bekezdése a)–d) pontjának feltételeivel kapcsolatos véleménykülönbség esetén. Ebben az esetben az EBH az 1093/2010/EU rendelet 31. cikkének c) pontjával összhangban nem kötelező érvényű közvetítést végezhet és ilyen esetben minden érintett illetékes hatóságnak el kell halasztania határozatát a nem kötelező érvényű közvetítés befejezéséig. Ha a közvetítés során három hónapon belül nem született megegyezés az illetékes hatóságok között, az egyedi alapú felügyeletért felelős minden illetékes hatóságnak saját magának kell határoznia.

▼M17

22. cikk

Szubkonszolidálás harmadik országbeli szervezetek esetében

(1) A leányvállalat intézményeknek, a leányvállalatnak is minősülő közbenső anyavállalat pénzügyi holdingtársaságoknak vagy a közbenső anyavállalat vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a 89., a 90. és a 91. cikkben, valamint a harmadik, a negyedik és a hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket szubkonszolidált helyzetük alapján kell alkalmazniuk, amennyiben egy harmadik országban olyan leányvállalatuk van, amely intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, vagy amennyiben részesedéssel rendelkeznek ilyen vállalkozásban.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a leányvállalat intézmények, a leányvállalatnak is minősülő közbenső anyavállalat pénzügyi holdingtársaságok, illetve a közbenső anyavállalat vegyes pénzügyi holdingtársaságok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák szubkonszolidált helyzetük alapján a 89., 90. és 91. cikkben, valamint a harmadik, negyedik és hetedik részben megállapított követelményeket, továbbá a hetedik A. részben megállapított kapcsolódó adatszolgáltatási követelményeket, amennyiben a harmadik országbeli leányvállalatok vagy részesedések mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételeinek együttes összege nem éri el a leányvállalat intézmény, leányvállalatnak is minősülő közbenső anyavállalat pénzügyi holdingtársaság, illetve közbenső anyavállalat vegyes pénzügyi holdingtársaság mérlegfőösszege és mérlegen kívüli tételei együttes összegének 10 %-át.

▼C2

23. cikk

Harmadik országbeli vállalkozások

Az összevont alapú felügyelet e fejezettel összhangban történő alkalmazása céljából a „befektetési vállalkozás”, „hitelintézet” és „pénzügyi vállalkozás” és „intézmény” kifejezések a harmadik országban székhellyel rendelkező olyan vállalkozásokra is alkalmazandók, amelyek, ha az Unióban alapították volna, megfelelnének e 4. cikkben szereplő kifejezések meghatározásának.

24. cikk

Az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelése

(1) Az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban kell elvégezni.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmények az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó nemzetközi számviteli standardok szerint végezzék el.

MÁSODIK RÉSZ

▼M8

SZAVATOLÓTŐKE ÉS LEÍRHATÓ, ILLETVE ÁTALAKÍTHATÓ KÖTELEZETTSÉGEK

▼C2

I. CÍM

SZAVATOLÓTŐKE-ELEMEK

1. FEJEZET

Alapvető tőke

25. cikk

Alapvető tőke

Egy intézmény alapvető tőkéje az intézmény elsődleges alapvető tőkéjének és kiegészítő alapvető tőkéjének összege.

2. FEJEZET

Elsődleges alapvető tőke

1. szakasz

Elsődleges alapvető tőkeelemek és –instrumentumok

26. cikk

Elsődleges alapvető tőkeelemek

(1) Az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a következőkből állnak:

▼C2

a) tőkeinstrumentumok, feltéve, hogy a 28. cikkben meghatározott feltételek, vagy adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) eredménytartalék;

d) halmozott egyéb átfogó jövedelem;

e) egyéb tartalékok;

f) általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok.

A c)–f) pontban említett elemek csak akkor ismerhetők el elsődleges alapvető tőkeként, ha az intézmény számára korlátlanul és azonnal rendelkezésre állnak a kockázatok vagy veszteségek fedezésére, amint ezek felmerülnek.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában az intézmények csak az illetékes hatóságok előzetes engedélyével számíthatják be az évközi vagy év végi nyereséget az elsődleges alapvető tőkébe azelőtt, hogy az intézmény hivatalos döntés keretében megerősítette volna az intézmény éves végső eredményét. Az illetékes hatóságok az alábbi feltételek teljesülése esetén adják meg az engedélyt:

a) a szóban forgó nyereséget az intézménytől olyan független személyek ellenőrizték, akik az adott intézmény kimutatásainak könyvvizsgálatáért felelősek;

b) az intézmény az illetékes hatóságnak kielégítően bizonyította, hogy a nyereség összegéből levontak minden előre látható terhet vagy osztalékot.

Az intézmény évközi vagy év végi nyereségének ellenőrzése megfelelő szintű bizonyosságot kell, hogy nyújtson arra, hogy a nyereséget az alkalmazandó számviteli szabályozásban meghatározott elveknek megfelelően értékelték.

▼M8

(3) Az illetékes hatóságoknak értékelniük kell, hogy a kibocsátott tőkeinstrumentumok megfelelnek-e a 28. cikkben, illetve adott esetben a 29. cikkben meghatározott kritériumoknak. Az intézmények csak azt követően minősíthetnek egy kibocsátott tőkeinstrumentumot elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, hogy az illetékes hatóságok arra engedélyt adtak.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmények elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősíthetik olyan elsődleges alapvető tőkeinstrumentum-típusok későbbi kibocsátásait, amelyekre vonatkozóan az intézmények már megkapták az engedélyt, feltéve hogy az alábbi mindkét feltétel teljesül:

a) a későbbi kibocsátásokra irányadó rendelkezések lényegében azonosak az azon kibocsátásokra irányadó rendelkezésekkel, amelyekre vonatkozóan az intézmények már megkapták az engedélyt;

b) az intézmények kellő időben, az instrumentumok elsődleges alapvető tőkeinstrumentumként való minősítését megelőzően előre tájékoztatták az illetékes hatóságokat a későbbi kibocsátásokról.

▼M8

Az illetékes hatóságoknak konzultálniuk kell az EBH-val azt megelőzően, hogy engedélyt adnának új tőkeinstrumentum-típusok elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá minősítésére. Az illetékes hatóságoknak megfelelően figyelembe kell venniük az EBH véleményét, és amennyiben úgy döntenek, hogy eltérnek attól, az EBH véleményének kézhezvételét követő három hónapon belül meg kell küldeniük az EBH részére az eltérés írásbeli indokolását. Ez az albekezdés nem alkalmazandó a 31. cikkben említett tőkeinstrumentumokra.

Az EBH az illetékes hatóságoktól összegyűjtött információk alapján köteles összeállítani, frissíteni és közzétenni mindazon tőkeinstrumentum-típusok jegyzékét, amelyek az egyes tagállamokban elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek. Az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban az EBH az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban minden olyan információt összegyűjthet, amelyet szükségesnek tekint ahhoz, hogy meg tudja állapítani, hogy teljesülnek-e az e rendelet 28. cikkében vagy adott esetben 29. cikkében foglalt kritériumok, illetve ahhoz, hogy karban tudja tartani és frissíteni tudja az ebben az albekezdésben említett jegyzéket.

A 80. cikkben meghatározott felülvizsgálati eljárást követően, és amennyiben elégséges bizonyíték áll rendelkezésre arra nézve, hogy bizonyos tőkeinstrumentumok nem vagy már nem felelnek meg a 28. cikkben vagy adott esetben a 29. cikkben foglalt kritériumoknak, az EBH úgy határozhat, hogy az említett tőkeinstrumentumokat nem veszi fel a negyedik albekezdésben említett jegyzékre vagy – adott esetben – törli onnan. Az EBH-nak a fentiekről bejelentést kell tennie, amelyben utalnia kell a releváns illetékes hatóságnak az üggyel kapcsolatos álláspontjára is. Ez az albekezdés nem alkalmazandó a 31. cikkben említett tőkeinstrumentumokra.

▼C2

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki abból a célból, hogy meghatározza az „előre látható” kifejezés jelentését annak megállapítása során, hogy levonták-e az előre látható terheket vagy osztalékokat.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

27. cikk

A hitelegyesülések, szövetkezeti társaságok, takarékpénztárak és hasonló intézmények tőkeinstrumentumai az elsődleges alapvető tőkeelemekben

(1) Elsődleges alapvető tőkeelemnek minősül az intézmény által annak alapszabályi feltételei szerint kibocsátott minden tőkeinstrumentum, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény az alkalmazandó nemzeti jogban meghatározott típusú intézmény, és azt az illetékes hatóságok úgy tekintik, mint a következők bármelyikének minősülő intézményt:

   i. hitelegyesülés;

   ii. szövetkezeti társaság;

▼C2

iii. takarékpénztár;

iv. hasonló intézmény;

▼M17

_____

▼C2

b) teljesülnek a 28. cikkben, illetve adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételek;

Azok a szervezetek, amelyek az alkalmazandó nemzeti jog szerint 2012. december 31. előtt hitelegyesülésnek, szövetkezeti társaságnak, illetve takarékpénztárnak minősültek, e rész alkalmazásában továbbra is annak minősülnek, amennyiben továbbra is megfelelnek azoknak a feltételeknek, amelyek alapján ilyen intézménynek minősültek.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek részletes meghatározása érdekében, amelyek alapján az illetékes hatóságok meghatározhatják, hogy e rész alkalmazásában egy, az alkalmazandó nemzeti jog alapján elismert vállalkozástípus hitelegyesülésnek, szövetkezeti társaságnak, takarékpénztárnak vagy hasonló intézménynek minősül.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

28. cikk

Elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok

(1) A tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) az instrumentumokat közvetlenül az intézmény bocsátja ki az intézmény tulajdonosainak, vagy ahol az alkalmazandó nemzeti jog engedi, az intézmény vezető testületének előzetes jóváhagyásával;

▼M8

b) az instrumentumokat teljes egészében befizették, és az instrumentumok tulajdonjogának megszerzését az intézmény nem finanszírozta sem közvetlenül, sem közvetetten;

▼C2

c) az instrumentumok besorolásuk tekintetében teljesítik az összes következő feltételt:

▼C2

i. a 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében tőkének minősülnek;

ii. az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében saját tőkeként vannak besorolva;

iii. a mérleg szerinti fizetésképtelenség megállapítása céljából saját tőkeként vannak besorolva, ha ez a nemzeti fizetésképtelenségi jogban alkalmazandó;

d) az instrumentumokat egyértelműen és elkülönítve megjelenítették a mérlegben az intézmény pénzügyi kimutatásaiban;

e) az instrumentumok lejárat nélküliek;

f) az instrumentumok tőkeösszegét nem lehet csökkenteni vagy visszafizetni, kivéve a következő esetek egyikében:

i. az intézmény felszámolása;

ii. az instrumentumok diszkrecionális visszavásárlása vagy a tőkecsökkentés egyéb diszkrecionális módja, ha az intézmény a 77. cikknek megfelelően megkapta az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását;

g) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy az instrumentumok tőkeösszegét az intézmény felszámolásán kívüli esetben csökkentik vagy csökkenthetik vagy visszafizetik vagy visszafizethetik, és az intézmény más módon sem jelzi ezt az instrumentumok kibocsátását megelőzően vagy azok kibocsátásakor, kivéve a 27. cikkben említett instrumentumok esetében, ha az alkalmazandó nemzeti jog tiltja, hogy az intézmény elutasítsa az ilyen instrumentumok visszaváltását;

h) az instrumentumok a kifizetések tekintetében teljesítik a következő feltételeket:

i. nincs elsőbbségi elbánás a kifizetések sorrendje tekintetében, más elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódóan sem, és az instrumentumokra irányadó feltételek nem biztosítanak a kifizetésekhez való elsőbbségi jogot;

ii. az instrumentumok tulajdonosai részére kifizetést csak a kifizethető elemekből lehet teljesíteni;

iii. az instrumentumokra irányadó feltételek nem foglalnak magukban a kifizetések maximális szintjére vonatkozó felső határt vagy egyéb korlátozást, kivéve a 27. cikkben említett instrumentumok esetében;

iv. a kifizetések szintje nem azon összeg alapján van meghatározva, amelyért a kibocsátáskor megvásárolták az instrumentumokat, kivéve a 27. cikkben említett instrumentumok esetében;

▼C2

v. az instrumentumokra irányadó feltételek nem foglalnak magukban az intézményre vonatkozó olyan kötelezettséget, hogy a tulajdonosok számára kifizetést kell végrehajtania, és az intézményre más módon sem vonatkozik ilyen kötelezettség;

vi. a kifizetések elmaradása nem minősül az intézmény nemteljesítésének;

vii. a kifizetések törlése nem von maga után korlátozásokat az intézményre nézve;

i) az intézmény által kibocsátott összes tőkeinstrumentumhoz viszonyítva az instrumentumok a veszteségek felmerülésekor viselik azok első és arányosan legnagyobb részét, és minden egyes instrumentum ugyanolyan mértékben visel veszteségeket, mint az összes többi elsődleges alapvető tőkeinstrumentum;

j) az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén az instrumentumok az összes többi követelés mögé sorolódnak;

k) az instrumentumok tulajdonosaikat az intézmény fennmaradó eszközeire vonatkozó olyan követelésre jogosítják fel, amely – az intézmény felszámolása esetén és az összes előbbre sorolt követelés kifizetése után – a kibocsátott ilyen instrumentumok összegével arányos és nem rögzített, és nem vonatkozik rá felső határ, kivéve a 27. cikkben említett tőkeinstrumentumok esetében;

l) az instrumentumokat a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy leányvállalatai;

iv. a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatai;

v. vegyes pénzügyi holding társaság és leányvállalatai;

vi. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i–v. pontban említett szervezetekkel;

m) az instrumentumokra nem vonatkozik olyan szerződéses vagy egyéb megállapodás, amely fizetésképtelenség vagy felszámolás esetén javítja az instrumentumhoz kapcsolódó követeléseknek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét.

Az első albekezdés j) pontjában szereplő feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha az instrumentumok a 484. cikk (3) bekezdése értelmében a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos instrumentumok közé tartoznak, amennyiben a veszteségviselési rangsorban ugyanazon a helyen állnak (pari passu).

▼M8

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából kizárólag a tőkeinstrumentum teljes egészében befizetett része minősíthető elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak.

▼C2

(2) Az (1) bekezdés i) pontjában meghatározott feltételeket a kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok tőkeösszegének tartós leírása ellenére is teljesítettnek lehet tekinteni.

Az (1) bekezdés f) pontjában meghatározott feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha a tőkeinstrumentum tőkeösszege szanálási eljárás keretében vagy az intézmény ügyében illetékes szanálási hatóság által előírt tőkeinstrumentum-leírás következtében csökkentésre kerül.

Az (1) bekezdés g) pontjában meghatározott feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha a tőkeinstrumentumra irányadó rendelkezések kifejezetten előírják vagy implicit módon jelzik, hogy a tőkeinstrumentum tőkeösszege szanálási eljárás keretében vagy az intézmény ügyében illetékes szanálási hatóság által előírt tőkeinstrumentum-leírás következtében csökkentésre kerülne vagy kerülhet.

(3) Az (1) bekezdés h) pontjának iii. alpontjában szereplő feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben is, ha az instrumentum után többszörös osztalékot fizetnek, feltéve, hogy a többszörös osztalékfizetés nem csökkenti aránytalan mértékben a szavatoló tőkét.

▼M8

Az (1) bekezdés első albekezdése h) pontjának v. alpontjában foglalt feltétel teljesítettnek tekintendő abban az esetben is, ha egy leányvállalat nyereség- és veszteségátruházási megállapodást kötött az anyavállalatával, amelynek értelmében a leányvállalat az éves pénzügyi kimutatásainak elkészítését követően köteles továbbítani az anyavállalatnak az éves eredményét, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) az anyavállalat a leányvállalat szavazati jogainak és tőkéjének legalább 90 %-át birtokolja;

b) az anyavállalat és a leányvállalat ugyanazon tagállamban van letelepedve;

c) a megállapodást jogszerű adózási célokból kötötték;

d) a leányvállalatnak az éves pénzügyi kimutatása elkészítésekor mérlegelési joga van arra, hogy csökkentse a kifizetések összegét azáltal, hogy a nyeresége egy részét vagy egészét a saját tartalékaiba vagy az általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékba allokálja, mielőtt bármiféle kifizetést eszközölne az anyavállalata felé;

e) az anyavállalat a megállapodás értelmében a leányvállalat minden veszteségét köteles teljes körűen megtéríteni a leányvállalatnak;

f) a megállapodásra felmondási idő vonatkozik, mely szerint a megállapodás kizárólag a pénzügyi év végével, legkorábban a következő pénzügyi év elején kezdődő hatállyal mondható fel, és ez nem

▼M8

változtat az anyavállalat azon kötelezettségén, hogy a leányvállalatnak a folyó pénzügyi évben felmerült minden veszteségét köteles teljes körűen megtéríteni.

Amennyiben egy intézmény nyereség- és veszteségátruházási megállapodást kötött, haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot, és továbbítania kell a megállapodás egy példányát az illetékes hatóság felé. Az intézménynek továbbá haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot a nyereség- és veszteségátruházási megállapodás bármilyen változásáról, illetve felmondásáról. Az intézmények nem köthetnek egynél több nyereség- és veszteségátruházási megállapodást.

▼C2

(4) Az (1) bekezdés h) pontjának i. alpontja alkalmazásának céljából differenciált kifizetés csak differenciált szavazati jogokat tükrözhet. E tekintetben magasabb összegű kifizetés csak kevesebb szavazati joggal járó vagy szavazati joggal nem járó elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében alkalmazható.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a szavatolótőke-instrumentumok közvetett finanszírozásának alkalmazandó formái és jellege;

b) a többszörös osztalékfizetés aránytalanul csökkentené-e a szavatoló tőkét, és ha igen, mikor;

c) az elsőbbségi kifizetés jelentése;

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

29. cikk

A hitelegyesülések, szövetkezeti társaságok, takarékpénztárak és hasonló intézmények által kibocsátott tőkeinstrumentumok

(1) A hitelegyesülések, szövetkezeti társaságok, takarékpénztárak és hasonló intézmények által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, ha a 28. cikkben meghatározott feltételek az e cikk alkalmazásából eredő módosításokkal együtt teljesülnek.

(2) A tőkeinstrumentumok visszaváltása tekintetében a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) az intézménynek lehetősége van elutasítani az instrumentumok visszaváltását, kivéve, ha az alkalmazandó nemzeti jog ezt tiltja;

b) ha az alkalmazandó nemzeti jog tiltja, hogy az intézmény elutasítsa az instrumentumok visszaváltását, az instrumentumokra irányadó rendelkezéseknek lehetőséget kell biztosítaniuk az intézmény számára a visszaváltásuk korlátozására;

▼C2

c) az instrumentumok visszaváltásának elutasítása, vagy adott esetben az instrumentumok visszaváltásának korlátozása nem jelentheti az intézmény általi nemteljesítés eseményét.

(3) A tőkeinstrumentumok csak akkor foglalhatnak magukban a kifizetések maximális szintjére vonatkozó felső határt vagy korlátozást, ha ezt a felső határt vagy korlátozást az alkalmazandó nemzeti jog vagy az intézmény alapszabálya írja elő.

(4) Amennyiben a tőkeinstrumentumok fizetésképtelenség vagy felszámolás esetére az intézmény tartalékaihoz való olyan jogokat biztosítanak a tulajdonos számára, amelyek az instrumentumok névértékére korlátozódnak, az ilyen korlátozás az említett intézmény által kibocsátott összes többi elsődleges alapvető tőkeinstrumentum tulajdonosaira ugyanolyan mértékben alkalmazandó.

Az első albekezdésben foglalt feltétel nem sérti a hitelegyesülés, szövetkezeti társaság, takarékpénztár vagy hasonló intézmény azon lehetőségét, hogy elsődleges alapvető tőkeinstrumentumként ismerje el azokat a tőkeinstrumentumokat, amelyek nem biztosítanak szavazati jogot a tulajdonosuknak, és amelyek megfelelnek az összes alábbi feltételnek:

a) a szavazati jogot nem biztosító instrumentumok tulajdonosainak az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén fennálló követelése arányos a szóban forgó, szavazati jogot nem biztosító instrumentumoknak az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összességében képviselt részesedésével;

b) az instrumentumok egyéb esetben elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek.

(5) Amennyiben a tőkeinstrumentumok fizetésképtelenség vagy felszámolás esetére az intézmény eszközeire vonatkozó olyan követelésre jogosítják fel tulajdonosaikat, amely rögzített, vagy amelyre felső határ vonatkozik, az ilyen korlátozás az intézmény által kibocsátott összes többi elsődleges alapvető tőkeinstrumentum tulajdonosaira ugyanolyan mértékben alkalmazandó.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a visszaváltásra vonatkozóan szükséges korlátozások jellegének meghatározása céljából, amennyiben az alkalmazandó nemzeti jog tiltja, hogy az intézmény elutasítsa a szavatolótőke-instrumentumok visszaváltását.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

30. cikk

Következmények az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljesülésének megszűnése esetén

A következők alkalmazandók, ha elsődleges alapvető tőkeinstrumentum esetében a 28. cikkben és adott esetben a 29. cikkben meghatározott feltételek már nem teljesülnek:

▼C2

a) a szóban forgó instrumentum elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak történő minősítése azonnal megszűnik;

b) a szóban forgó instrumentumhoz kapcsolódó ázsió elsődleges alapvető tőkeelemnek történő minősítése azonnal megszűnik.

31. cikk

Állami hatóságok által veszélyhelyzetekben lejegyzett tőkeinstrumentumok

(1) Az illetékes hatóságok veszélyhelyzetben engedélyezhetik, hogy az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemeik közé soroljanak olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek teljesítik legalább a 28. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában meghatározott feltételeket, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a tőkeinstrumentumokat 2014. január 1. után bocsátották ki;

b) a tőkeinstrumentumokat a Bizottság állami támogatásnak tekinti;

c) a tőkeinstrumentumokat az állami támogatásra a kibocsátáskor érvényes szabályok szerint végzett feltőkésítési intézkedések keretében bocsátják ki;

d) a tőkeinstrumentumokat teljes mértékben az állam, egy releváns állami hatóság vagy köztulajdonban lévő szervezet jegyezte le és azok teljes mértékben ilyen szervezet tulajdonában vannak;

e) a tőkeinstrumentumok alkalmasak a veszteségviselésre;

f) a 27. cikkben említett tőkeinstrumentumok kivételével a tőkeinstrumentum-tulajdonosok felszámolás esetén az intézménynek az előre sorolt követelések kielégítése után fennmaradó eszközeire vonatkozó követelésre jogosultak;

g) megfelelő kilépési mechanizmus áll az állam, illetve adott esetben a releváns hatóság vagy köztulajdonban lévő szervezet rendelkezésére;

h) az illetékes hatóság előzetes engedélyt adott és indokolással ellátott döntését közzétette.

(2) Az érintett illetékes hatóság indoklással ellátott kérésére és azzal együttműködve az EBH az e rendelet alkalmazásában az (1) bekezdésben említett tőkeinstrumentumokat az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokkal egyenértékűnek tekinti.

2. szakasz

Prudenciális szűrők

32. cikk

Értékpapírosított eszközök

(1) Az intézmények egyetlen szavatolótőke-elemben sem vehetik figyelembe az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti saját tőke olyan növekedését, amely értékpapírosított eszközökből ered, beleértve a következőket:

a) a növekedés jövőbeli kamatjövedelemhez kapcsolódik, amely az intézmény számára értékesítésből származó nyereséget eredményez;

▼C2

b) ha az intézmény az értékpapírosítás kezdeményezője, az értékpapírosított eszközökből származó jövőbeni jövedelem tőkésítéséből származó és az értékpapírosítás pozícióinak hitelminőségét javító nettó nyereség.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a) pontjában említett, az értékesítésből származó nyereség koncepciójának részletes meghatározása céljából.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkében megállapított eljárással összhangban történő elfogadására.

33. cikk

Cash flow fedezeti ügyletek és a saját kötelezettségek értékváltozásai

(1) Az intézmények a szavatolótőke egyetlen elemeként sem vehetik figyelembe a következő elemeket:

a) nem valós értéken értékelt pénzügyi instrumentumok cash flow fedezeti ügyleteiből – többek között a tervezett cash flow-kból – származó nyereségekhez vagy veszteségekhez kapcsolódó valós értékelésből származó tartalékok;

b) az intézmény valós értéken értékelt kötelezettségeiből származó nyereség vagy veszteség, amely az intézmény saját hitelképességében beállt változásokra vezethető vissza;

▼M8

c) az intézmény származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiből adódó minden valósérték-növekedés és -csökkenés, amely az intézmény saját hitelkockázatában beállt változásokra vezethető vissza.

▼C2

(2) Az intézmények az (1) bekezdés c) pontja alkalmazása céljából nem nettósíthatják a saját hitelkockázatuk változásából eredő valósérték-növekedést és -csökkenést a partnerkockázatuk változásából eredő növekedéssel vagy csökkenéssel.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának sérelme nélkül az intézmény az alábbi feltételek mindegyikének teljesülése esetén a szavatolótőkében figyelembe veheti a kötelezettségeiből adódó nyereségeket és veszteségeket:

a) a kötelezettségeket a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett kötvények testesítik meg;

b) az intézmény eszközeinek és kötelezettségeinek értékében bekövetkező változások az intézmény saját hitelképességének azonos változásainak tudhatók be.

c) szoros az összefüggés az a) pontban említett kötvények értéke és az intézmény eszközeinek értéke között;

d) a jelzáloghitelek visszaválthatók a jelzáloghitelt finanszírozó kötvények piaci vagy névértéken történő visszavásárlásával.

▼C2

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározására, hogy mi minősül a kötvények értéke és az eszközök értéke közötti, a (3) bekezdés c) pontjában említett szoros összefüggésnek.

Az EBH 2013. szeptember 1-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M17

34. cikk

Kiegészítő értékelési korrekció

(1) Az intézmények a szavatolótőkéjük összegének kiszámításakor minden valós értéken értékelt eszközükre alkalmazzák a 105. cikk követelményeit, és minden további szükséges kiegészítő értékelési korrekció összegét levonják elsődleges alapvető tőkéjükből.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, rendkívüli körülmények esetén, amelyek meglétét az EBH által a (3) bekezdéssel összhangban adott véleménynek kell megállapítania, az intézmények az elsődleges alapvető tőkéből levonandó teljes összeg kiszámításakor csökkenthetik a kiegészítő értékelési korrekció teljes összegét.

(3) A (2) bekezdésben említett vélemény kiadása céljából az EBH-nak nyomon kell követnie a piaci feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények, és amennyiben valóban ezt állapítja meg, arról haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot.

(4) Az EBH-nak az ESMA-val konzultálva olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az EBH által a (2) bekezdésben említett rendkívüli körülmények megállapításához használt mutatókat és feltételeket, valamint a kiegészítő értékelési korrekció ugyanabban a bekezdésben említett teljes összegének csökkentését.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

35. cikk

Valós értéken értékelt nem realizált nyereség és veszteség

Az intézmények nem hajtanak végre helyesbítéseket, hogy valós értéken értékelt eszközeikhez vagy kötelezettségeikhez kapcsolódó nem realizált nyereségeket vagy veszteségeket vonjanak ki szavatolótőke-elemeik köréből, kivéve a 33. cikkben említett elemek esetében.

▼C2

3. szakasz

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből, kivételek és alternatívák

1. alszakasz

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

36. cikk

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

(1) Az intézményeknek az elsődleges alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk a következőket:

a) a folyó üzleti év veszteségei;

▼M8

b) immateriális javak, kivéve azon prudenciális értékelésbe bevont szoftvereszközöket, amelyek értékét az intézmény szanálása, fizetésképtelensége vagy felszámolása nem érinti negatívan;

▼C2

c) jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések;

▼M17

d) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a belső minősítésen alapuló módszer (az IRB-módszer) használatával kiszámító intézmények esetében adott esetben a 159. cikknek megfelelően kiszámított, IRB-módszer szerinti hiány;

▼C2

e) szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök az intézmény mérlegében;

f) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya, beleértve az olyan elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is, amelyek megvásárlására az intézménynek tényleges vagy függő kötelezettsége van egy hatályos szerződéses kötelezettség értelmében;

g) közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya, ha ezeknek a szervezeteknek olyan kereszttulajdonlási viszonyban áll az intézménynyel, amelynek célja az illetékes hatóság véleménye szerint az intézmény szavatolótőkéjének mesterséges megemelése;

h) az intézmény közvetlen és közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett vállalkozásokban;

i) az intézmény közvetlen és közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett vállalkozásokban;

▼C3

j) az 56. cikk alapján a kiegészítő alapvető tőkeelemekből levonandó elemek azon összege, amely az intézmény kiegészítő alapvető tőkeelemeinek értékét meghaladja;

k) az 1 250 % kockázati súllyal figyelembe veendő következő elemek kitettségértéke, ha az intézmény az 1 250 % kockázati súly alkalmazásának alternatívájaként ezt a kitettségértéket levonja az elsődleges alapvető tőkeelemek összegéből:

i. befolyásoló részesedések a pénzügyi ágazaton kívül;

▼M5

ii. értékpapírosítási pozíciók a 244. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 245. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 253. cikknek megfelelően;

▼C2

iii. nyitva szállítás, a 379. cikk (3) bekezdésének megfelelően;

iv. egy kosárban lévő olyan pozíciók, amelyek esetében az intézmény nem tudja a belső minősítésen alapuló módszer alapján meghatározni a kockázati súlyt a 153. cikk (8) bekezdésével összhangban;

▼M17

_____

vi. KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek, amelyekhez 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek a 132. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban;

▼C2

l) az elsődleges alapvető tőkeelemekhez kapcsolódó, a kiszámítás időpontjában előre látható adóterhek, kivéve, ha az intézmény megfelelően helyesbíti az elsődleges alapvető tőkeelemek összegét; annyiban, amennyiben az ilyen adóterhek csökkentik azt az összeget, amelynek mértékéig az említett elemek kockázatok vagy veszteségek fedezésére alkalmazhatók;

▼M7

m) a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összege;

▼M8

n) a 132c. cikk (2) bekezdésében említett minimális értékű kötelezettségvállalás vonatkozásában az az összeg, amennyivel a minimális értékű kötelezettségvállalás alapjául szolgáló, a KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek aktuális piaci értéke elmarad a minimális értékű kötelezettségvállalás jelenértékétől, és amelynek vonatkozásában az intézmény még nem számolta el az elsődleges alapvető tőkeelemek csökkenését.

▼C2

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (1) bekezdése a), c), e), f), h), i) és l) pontja szerinti levonások, valamint az 56. cikk a), c), d) és f) pontjában és a 66. cikk a), c) és d) pontjában említett kapcsolódó levonások alkalmazásának meghatározására;

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki abból a célból, hogy részletesen meghatározza a pénzügyi vállalkozások, valamint – a 2010. november 24-i 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EBFH) – a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók, továbbá a 2009/138/EK irányelv hatályából az említett irányelv 4. cikkének megfelelően kizárt vállalkozások tőkeinstrumentumainak azon típusait, amelyeket le kell vonni a szavatolótőke következő elemeiből:

a) elsődleges alapvető tőkeelemek;

b) kiegészítő alapvető tőkeelemek;

c) járulékos tőkeelemek.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M8

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (1) bekezdés b) pontja szerinti levonások alkalmazásának meghatározására, ideértve az értékre gyakorolt azon negatív hatások jelentőségét, amelyek nem okoznak prudenciális aggályokat.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

(5) Kizárólag a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezete alkalmazandó összegének az e cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti kiszámítása céljából, a 47c. cikktől eltérve és az illetékes hatóság értesítését követően egy szakosodott adósságátstrukturáló szervezet által megvásárolt nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összege nulla. Az ezen albekezdésben foglalt eltérés egyedi alapon alkalmazandó, azon csoportok esetében pedig, amelyekben minden intézmény szakosodott adósságátstrukturáló szervezetnek minősül, összevont alapon.

E bekezdés alkalmazásában a „szakosodott adósságátstrukturáló szervezet” olyan intézmény, amely az előző pénzügyi év folyamán mind egyedi, mind összevont alapon megfelelt a következő feltételek mindegyikének:

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 48. o.

▼M17

a) az intézmény főtevékenysége a nemteljesítő kitettségek vásárlása, kezelése és átstrukturálása a vezető testülete által végrehajtott egyértelmű és hatékony belső döntéshozatali folyamattal összhangban;

b) a saját maga által nyújtott hiteleinek az alkalmazott hitelkockázati kiigazítások figyelembevétele nélkül mért könyv szerinti értéke nem haladja meg a teljes eszközállománya 15 %-át;

c) a saját maga által nyújtott hiteleire alkalmazott hitelkockázati kiigazítások figyelembevétele nélkül mért könyv szerinti értékből legalább 5 % a megvásárolt nemteljesítő kitettségek olyan teljes vagy részleges refinanszírozása, vagy pedig a megfelelő feltételeik olyan módosítása, ami a 47b. cikk értelmében átstrukturálási intézkedésnek minősül;

d) az intézmény teljes eszközállománya nem haladja meg a 20 milliárd EUR-t;

e) az intézmény folyamatosan legalább 130 %-os nettó stabil forrásellátottsági rátát tart fenn;

f) az intézmény látra szóló betétei nem haladják meg az intézmény teljes kötelezettségállománya 5 %-át.

A szakosodott adósságátstrukturáló szervezetnek késedelem nélkül értesítenie kell az illetékes hatóságot, amennyiben a második albekezdésben foglalt egy vagy több feltétel már nem teljesül. Az illetékes hatóságoknak legalább évente értesíteniük kell az EBH-t az e bekezdésnek a felügyeletük alatt álló intézmények általi alkalmazásáról.

Az EBH-nak gondoskodnia kell a szakosodott adósságátstrukturáló szervezetek jegyzékének létrehozásáról, fenntartásáról és közzétételéről. Az EBH-nak figyelemmel kell kísérnie a szakosodott adósságátstrukturáló szervezetek tevékenységét, és 2028. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak e figyelemmel kísérés eredményeiről, valamint adott esetben tanácsot kell adnia a Bizottság számára arra vonatkozóan, hogy a „szakosodott adósságátstrukturáló szervezet”-ként való minősítés feltételei kellőképpen kockázati alapúak és megfelelőek-e azt a célt szem előtt tartva, hogy előnyben részesüljön a nemteljesítő hitelek másodlagos piaca, továbbá értékelnie kell, hogy szükség van-e további feltételekre.

▼C2

37. cikk

Immateriális javak levonása

Az intézményeknek a következők szerint kell meghatározniuk a levonandó immateriális javak összegét:

a) a levonandó összeget csökkenteni kell azon kapcsolódó halasztott adókötelezettségek összegével, amelyek megszűnnének, ha az immateriális javak terven felüli értékcsökkenést szenvednének el vagy az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint kivezetésre kerülnének;

b) a levonandó összegnek magában kell foglalnia az intézmény jelentős befektetéseinek értékelésébe beszámított cégértéket;

▼M8

c) a levonandó összeget csökkenteni kell a leányvállalatok immateriális javaira vonatkozó azon számviteli átértékelés összegével, amely a leányvállalatok konszolidálásából származik és a konszolidációba az első rész II. címének 2. fejezete szerint bevont vállalkozásoktól eltérő személyeknek tulajdonítható.

▼C2

38. cikk

Jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések levonása

(1) Az intézményeknek meg kell határozniuk az e cikknek megfelelően levonást igénylő, jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések összegét.

(2) A jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések összegét anélkül kell kiszámítani, hogy csökkentenék azt az intézmény kapcsolódó halasztott adókötelezettségeinek összegével, kivéve, ha a (3) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek.

(3) A jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések összege csökkenthető az intézmény kapcsolódó halasztott adókötelezettségeinek összegével, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

a) a szervezetnek az alkalmazandó nemzet jog alapján jogilag kikényszeríthető joga van ahhoz, hogy az említett tényleges adóköveteléseit beszámítsa a tényleges adókötelezettségeivel szemben;

b) a halasztott adókövetelések és a halasztott adókötelezettségek olyan adókhoz kapcsolódnak, amelyeket ugyanaz az adóhatóság vetett ki ugyanarra az adóalanyra.

(4) Az intézménynek a (3) bekezdés céljából felhasznált kapcsolódó halasztott adókötelezettségei nem foglalhatnak magukban olyan halasztott adókötelezettségeket, amelyek csökkentik a levonandó immateriális javak vagy a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök összegét.

(5) A (4) bekezdésben említett, kapcsolódó halasztott adókötelezettségek összegét a következők között kell elosztani:

a) a 48. cikk (1) bekezdésének megfelelően le nem vont, jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések, amelyek átmeneti különbözetből erednek;

b) minden egyéb jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelés.

Az intézmények a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések a) és b) pontban említett elemek által képviselt arányának megfelelően osztják el a kapcsolódó halasztott adókötelezettségeket.

39. cikk

Adótúlfizetések, negatív adóalaphoz kapcsolódó visszakönyvelések és nem a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések

(1) Az alábbi elemek nem vonhatók le a szavatolótőkéből, és a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súly tárgyát képezik:

▼C2

a) az intézmény folyó évi adótúlfizetése;

b) az intézmény folyó évbeli, az előző évekre visszakönyvelt negatív adóalapja, amely a központi kormányzattal, a regionális kormányzattal vagy a helyi adóhatósággal szembeni követelést vagy kitettséget keletkeztet.

(2) ►M8 A nem a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések az átmeneti különbözetből adódó, 2016. november 23. előtt keletkezett halasztott adókövetelésekre korlátozódnak, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül: ◄

a) azokat automatikusan és kötelező jelleggel, haladéktalanul adójóváírás váltja fel abban az esetben, ha az intézmény veszteségről számol be az éves pénzügyi beszámolójának hivatalos elfogadásakor vagy az intézmény felszámolása vagy fizetésképtelensége esetén;

b) egy intézmény az alkalmazandó nemzeti adójog értelmében jogosult arra, hogy az (a) pontban említett adójóváírást beszámítsa az intézmény vagy az adott jog alapján adózási szempontból az intézménnyel azonos konszolidálásba bevont egyéb vállalkozás vagy az első rész II. címének 2. fejezete szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó bármely más vállalkozás adókötelezettségével szemben;

c) amennyiben a b) pontban említett adójóváírás összege meghaladja az ott említett adókötelezettségeket, ezt a többletet haladéktalanul az intézmény székhelye szerinti tagállam központi kormányával szembeni közvetlen követelés váltja fel.

Az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a halasztott adókövetelésekre, amennyiben az a), b) és c) pontokban rögzített feltételek teljesülnek.

40. cikk

A várható veszteség értékek kiszámításából eredő negatív összegek levonása

A 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően levonandó összeg nem csökkenhet a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető halasztott adókövetelések szintjének emelkedésével vagy egyéb kiegészítő adóhatással, amely akkor keletkezhet, ha a tartalékok a harmadik rész II. címe 3. fejezetének 3. szakaszában említett várható veszteségek szintjére emelkednének.

41. cikk

Szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök levonása

(1) A 36. cikk (1) bekezdése e) pontjának alkalmazásában a levonandó, szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök összegét a következőkkel kell csökkenteni:

a) azon kapcsolódó halasztott adókötelezettségek összege, amelyek megszűnnének, ha az eszközök értékvesztést szenvednének el vagy a vonatkozó számviteli szabályozás szerint kivezetésre kerülnének;

▼C2

b) a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő olyan eszközök összege, amelyeket az intézmény korlátlanul képes felhasználni, feltéve hogy az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

A levonandó összeg csökkentésére felhasznált ezen eszközök adott esetben a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően kapnak kockázati súlyt.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon kritériumok meghatározása céljából, amelyek szerint az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell az intézményeknek a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök összegének csökkentését az (1) bekezdés b) pontjában meghatározottak szerint.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

42. cikk

Saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok saját tulajdonban lévő állományának levonása

A 36. cikk (1) bekezdésének f) pontja alkalmazásában az intézmények a saját tulajdonban lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentum állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján számítják ki, a következő kivételekkel:

a) az intézmények a tulajdonukban lévő saját elsődleges alapvető tőkeelemek összegét kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézmények a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírok esetében úgy határozzák meg a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekben foglalt saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokból álló, alapul szolgáló kitettséget;

c) az intézmények nettósíthatják a tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírállományból eredő, saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat az alapul szolgáló indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

   ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

▼C2

43. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetben lévő jelentős befektetés

A levonás céljából egy intézménynek a pénzügyi ágazatbeli szervezetben lévő befektetése akkor minősül jelentős befektetésnek, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) az intézmény az adott szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok több mint 10 %-át birtokolja;

b) az intézmény szoros kapcsolatban van az adott szervezettel, és az adott szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat birtokol;

c) az intézmény az adott szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat birtokol, és a szervezetet nem vonták be az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációs körbe, hanem az alkalmazandó számviteli szabályozás szerinti pénzügyi beszámolás céljára vonták be ugyanabba a számviteli konszolidációs körbe, mint az intézményt.

44. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény a szavatolótőke mesterséges megemelését célzó kereszttulajdonlási viszonnyal rendelkezik

Az intézmények a következőkkel összhangban hajtják végre a 36. cikk (1) bekezdésének g), h) és i) pontjában említett levonásokat:

a) a pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok és egyéb tőkeinstrumentumok állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítani;

b) az alapvető biztosítási szavatolótőke-elemeket a levonás céljából az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának részeként kell kezelni.

45. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása

Az intézmények a következő rendelkezésekkel összhangban hajtják végre a 36. cikk (1) bekezdésének h) és i) pontjában előírt levonásokat:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának nagyságát kiszámíthatják az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján, feltéve hogy mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

▼M8

i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;

▼C2

ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

▼C2

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapírok állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják a pénzügyi ágazatbeli szervezetek adott indexekben foglalt tőkeinstrumentumaival szembeni, alapul szolgáló kitettséget.

46. cikk

Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentum állományának levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének h) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák a b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagysága, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemei összegének 10 %-át, amelyet a következőknek az elsődleges alapvető tőkeelemekre való alkalmazása után számítottak ki:

i. a 32-35. cikk;

▼M17

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontjában, k) pontjának ii–vi. alpontjában, valamint l), m) és n) pontjában említett levonások, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

▼C2

iii. 44. és 45. cikk.

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának a nagysága, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumai teljes állományának a nagyságával.

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott, jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani az összes birtokolt elsődleges alapvető tőkeinstrumentum között. Az intézmények úgy határozzák meg az egyes elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően levonnak, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget megszorozzák a b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó részesedések összege;

▼C2

b) az az arány, amelyet az egyes birtokolt elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) A 36. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett állomány nagyságát, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i–iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem kell levonni, hanem a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyok és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelmények vonatkoznak rá.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg az egyes elsődleges alapvető tőkeinstrumentumoknak a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó összegét, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozandó állomány összege;

b) a (3) bekezdés b) pontja szerinti számításból eredő arány.

47. cikk

Elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben

A 36. cikk (1) bekezdése i) pontjának alkalmazásában az elsődleges alapvető tőkeelemekből levonandó alkalmazandó összegből ki kell zárni az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott, jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat, és az összeget a 44. és a 45. cikkel, valamint a 2. alszakasszal összhangban kell meghatározni.

▼M7

47a. cikk

A nemteljesítő kitettségek

(1) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a „kitettség” magában foglalja a következő tételek mindegyikét, feltéve, hogy azok nem szerepelnek az intézmény kereskedési könyvében:

a) a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum, többek között a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, a hitel, az előleg és a látra szóló betét;

b) az adott hitelnyújtási kötelezettség, az adott pénzügyi garancia vagy bármely egyéb adott kötelezettség, tekintet nélkül arra, hogy visszavonható vagy visszavonhatatlan, kivéve a le nem hívott hitelkeretek, amelyek bármikor, feltétel nélkül, azonnali hatállyal felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a megállapodás felmondását eredményezi.

▼M7

(2) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a hitelviszonyt megtestesítő instrumentum kitettségértéke a könyv szerinti értékével egyenlő a következők figyelembevétele nélkül: az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdése m) pontjával összhangban levont összegek, a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések vagy az intézmény által azon legutóbbi időpont óta eszközölt részleges leírások, amikor a kitettséget nemteljesítőként sorolták be.

A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában egy olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentum kitettségértéke, amelyet alacsonyabb áron vásároltak meg, mint az adós által visszafizetendő összeg, tartalmazza a vételár és az adós által visszafizetendő összeg különbségét.

A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában egy adott hitelnyújtási kötelezettség, adott pénzügyi garancia vagy bármely egyéb, az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett adott kötelezettség kitettségértéke a névértéke, amely az intézmény hitelkockázattal szembeni maximális kitettségének felel meg, az előre rendelkezésre bocsátott vagy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül. A hitelnyújtási kötelezettségek névértéke az a le nem hívott hitelösszeg, amelynek nyújtására az intézmény kötelezettséget vállalt, valamint az adott pénzügyi garancia névértéke az a maximális összeg, amelyet a szervezetnek fizetnie kellene, ha a garanciát lehívnák.

Az ezen bekezdés harmadik albekezdésében említett névérték nem veszi figyelembe az esetleges egyedi hitelkockázati kiigazításokat, a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciókat, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegeket és a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket.

(3) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában a következő kitettségeket kell nemteljesítőként besorolni:

a) olyan kitettség, amely tekintetében úgy ítélik meg, hogy a nemteljesítés a 178. cikkel összhangban következett be;

b) olyan kitettség, amely tekintetében úgy ítélik meg, hogy az az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően értékvesztett;

c) a (7) bekezdés szerinti próbaidőszakban lévő kitettség, ha újabb átstrukturálásra kerül sor, vagy ha a kitettség 30 napot meghaladó késedelemben van;

d) olyan kötelezettségvállalás formáját öltő kitettség, amelynek lehívásakor vagy egyéb felhasználásakor fennállna annak valószínűsége, hogy a biztosíték érvényesítése nélkül nem kerül teljes egészében visszafizetésre;

e) olyan pénzügyi garancia formáját öltő kitettség, amelynél valószínűsíthető, hogy a garantált fél lehívja, ideértve azt is, amikor az alapul szolgáló garantált kitettség megfelel a nemteljesítővé való besorolás kritériumainak.

▼M7

Az a) pont alkalmazásában, ha egy intézmény egy kötelezettel szemben olyan mérlegen belüli kitettségekkel rendelkezik, amelyek 90 napot meghaladó késedelemben vannak, és amelyek az adott kötelezettel szembeni összes, mérlegen belüli kitettség több mint 20 %-át teszik ki, akkor az adott kötelezettel szembeni összes, mérlegen belüli és mérlegen kívüli kitettséget nemteljesítőnek kell besorolni.

(4) Az átstrukturálással nem érintett kitettségek 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában nemteljesítőként való besorolását meg kell szüntetni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kitettség teljesíti az alkalmazandó számviteli szabályokkal összhangban értékvesztettként való besorolás, valamint a 178. cikkel összhangban nemteljesítőként való besorolás megszüntetése céljából az intézmény által alkalmazott kilépési kritériumokat;

b) a kötelezett helyzete olyan mértékben javult, hogy az intézmény meggyőződése szerint valószínű a teljes és időben történő visszafizetés;

c) a kötelezettnek nincs 90 napot meghaladó késedelme.

(5) A nemteljesítő kitettségnek az alkalmazandó számviteli szabályok szerint értékesítésre tartott befektetett eszközként való besorolása nem szünteti meg a nemteljesítő kitettségként való besorolását a 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában.

(6) Az átstrukturálással érintett nemteljesítő kitettségek 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában nemteljesítőként való besorolását meg kell szüntetni, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kitettségek esetében már nem áll fenn olyan helyzet, amely a (3) bekezdés értelmében nemteljesítőként való besorolásukhoz vezetne;

b) legalább egy év telt el az átstrukturálás jóváhagyásának időpontja, illetve a kitettségek nemteljesítőként való besorolásának időpontja óta, attól függően, hogy melyik a későbbi;

c) az átstrukturálást követően nincs késedelmes összeg, és az intézmény a kötelezett pénzügyi helyzetének elemzése alapján meggyőződött a kitettség teljes egészében és időben történő visszafizetésének valószínűségéről.

▼C4

A teljes egészében és időben történő visszafizetés valószínűnek tekinthető, amennyiben a kötelezett rendszeres és időben történő kifizetéseket teljesített a következők valamelyikének megfelelő összegben:

▼M7

a) az átstrukturálás jóváhagyása előtt fennálló késedelmes összeg, ha volt késedelmes összeg;

b) a jóváhagyott átstrukturálás keretében leírt összeg, ha nem volt késedelmes összeg.

▼M7

(7) Ha egy nemteljesítő kitettség nemteljesítőként való besorolása a (6) bekezdés szerint megszűnik, az ilyen kitettség próbaidőszakba kerül, amíg a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) legalább két év eltelt az átstrukturált kitettség teljesítőként való átsorolásának időpontja óta;

b) a kitettség próbaidőszakának legalább felében rendszeres és időben történő fizetésekre került sor, ami összességében a tőkeösszeg, illetve a kamat jelentős részének kifizetését eredményezte;

c) a kötelezettel szembeni egyetlen kitettség sincs 30 napot meghaladó késedelemben.

47b. cikk

Az átstrukturálási intézkedések

(1) Az „átstrukturálási intézkedés” egy olyan engedmény, amelyet valamely intézmény egy olyan kötelezettnek tesz, aki vagy amely nehézségekkel szembesül vagy valószínűleg nehézségekkel fog szembesülni pénzügyi kötelezettségei teljesítése során. Az engedmény veszteséget eredményezhet a hitelező számára, és a következő intézkedések valamelyike értendő alatta:

a) egy adósságkötelezvény feltételeinek módosítása, amennyiben az ilyen módosításra nem került volna sor, ha a kötelezett nem szembesült volna nehézségekkel pénzügyi kötelezettségei teljesítése során;

b) egy adósságkötelezvény teljes vagy részleges refinanszírozása, amennyiben az ilyen refinanszírozásra nem került volna sor, ha a kötelezett nem szembesült volna nehézségekkel pénzügyi kötelezettségei teljesítése során.

(2) Átstrukturálási intézkedésnek kell tekinteni legalább a következő helyzeteket:

a) a kötelezett számára a korábbi szerződési feltételeknél kedvezőbb új szerződési feltételek, amennyiben a kötelezett nehézségekkel szembesül vagy valószínűleg nehézségekkel fog szembesülni pénzügyi kötelezettségeinek teljesítése során;

b) az adott időpontban a hasonló kockázati profillal rendelkező kötelezetteknek az intézmény által kínált szerződési feltételeknél a kötelezett számára kedvezőbb új szerződési feltételek, amennyiben a kötelezett nehézségekkel szembesül vagy valószínűleg nehézségekkel fog szembesülni pénzügyi kötelezettségeinek teljesítése során;

c) az eredeti szerződési feltételek szerinti kitettség a szerződési feltételek módosítását megelőzően nemteljesítőként volt besorolva, vagy a szerződési feltételek módosításának hiányában nemteljesítőként lett volna besorolva;

d) az intézkedés az adósságkötelezvény teljes vagy részleges elengedését eredményezi;

▼M7

e) az intézmény jóváhagyja olyan rendelkezések alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a kötelezett számára a szerződési feltételek módosítását, és a kitettség az említett rendelkezések alkalmazása előtt nemteljesítőként volt besorolva, vagy a rendelkezések alkalmazásának elmaradása esetén nemteljesítőként lett volna besorolva;

f) a hitelnyújtás időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban a kötelezett tőke- vagy kamattörlesztést teljesített egy, az ugyanazon intézménynél fennálló másik olyan adósságkötelezvény tekintetében, amelyet nemteljesítő kitettségként soroltak be, vagy a törlesztés hiányában nemteljesítőként soroltak volna be;

g) a szerződési feltételek módosítása biztosíték birtokba vételével teljesített visszafizetéssel jár, ha a módosítás engedménynek minősül.

(3) A következő körülmények jelzik, hogy átstrukturálási intézkedés elfogadására kerülhetett sor:

a) az eredeti szerződés a módosítását megelőző három hónap során legalább egyszer 30 napot meghaladó késedelemben volt, vagy módosítás hiányában 30 napot meghaladó késedelemben lenne;

b) a hitelmegállapodás megkötésének időpontjában vagy ahhoz közeli időpontban a kötelezett tőke- vagy kamattörlesztést teljesített egy, az ugyanazon intézménynél fennálló másik olyan adósságkötelezvény tekintetében, amely az új hitelnyújtást megelőző három hónap során legalább egyszer 30 napot meghaladó késedelemben volt;

c) az intézmény jóváhagyja olyan rendelkezések alkalmazását, amelyek lehetővé teszik a kötelezett számára a szerződési feltételek módosítását, és a kitettség 30 napot meghaladó késedelemben van, vagy az említett rendelkezések alkalmazásának elmaradása esetén 30 napot meghaladó késedelemben lenne.

(4) E cikk alkalmazásában a kötelezettnek a pénzügyi kötelezettségei teljesítése során tapasztalt nehézségeit a kötelezett szintjén kell értékelni, figyelembe véve a kötelezett csoportjához tartozó, a csoport számviteli konszolidációjába bevont minden jogi személyt, és a csoport felett ellenőrzést gyakorló természetes személyeket.

47c. cikk

A nemteljesítő kitettségekhez kapcsolódó levonás

(1) A 36. cikk (1) bekezdése m) pontjának alkalmazásában az intézmények minden egyes nemteljesítő kitettségre vonatkozóan külön határozzák meg az elégtelen fedezet elsődleges alapvető tőkeelemekből levonandó, alkalmazandó összegét, mégpedig úgy, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összegből kivonják az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeget, amennyiben az e bekezdés a) pontjában említett összeg meghaladja a b) pontban említett összeget:

a) az alábbiak összege:

i. az egyes nemteljesítő kitettségek nem fedezett része, ha van ilyen, szorozva a (2) bekezdésben említett alkalmazandó tényezővel;

▼M7

ii. az egyes nemteljesítő kitettségek fedezett része, ha van ilyen, szorozva a (3) bekezdésben említett alkalmazandó tényezővel;

b) a következő elemek összege, feltéve, hogy ugyanahhoz a nemteljesítő kitettséghez kapcsolódnak:

i. egyedi hitelkockázati kiigazítások;

ii. a 34. és a 105. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók;

iii. egyéb szavatolótőke-csökkentések;

iv. a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a belső minősítésen alapuló módszer használatával kiszámító intézmények esetében a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint levont, nemteljesítő kitettségekhez kapcsolódó összegek abszolút értéke, ahol az egyes nemteljesítő kitettségekhez tartozó abszolút értéket úgy kell meghatározni, hogy a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint levont összegeket meg kell szorozni a nemteljesítő kitettségre vonatkozó várható veszteségértéknek a nemteljesítő vagy adott esetben teljesítő kitettségekre vonatkozó teljes várható veszteségértékhez való hozzájárulásával;

v. amennyiben egy nemteljesítő kitettséget az adós tartozásának összegénél alacsonyabb áron vásárolnak meg, a vételár és az adós tartozása közötti különbség;

vi. az intézmény által a kitettség nemteljesítőként való besorolása óta leírt összegek.

A nemteljesítő kitettség fedezett része a kitettség azon része, amely a szavatolótőke-követelményeknek a harmadik rész II. címe szerinti kiszámítása céljából úgy tekintendő, hogy azt fedezi az előre rendelkezésre bocsátott vagy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, vagy az teljes mértékben zálogjoggal fedezett.

A nemteljesítő kitettség nem fedezett része a 47a. cikk (1) bekezdésében említett kitettségérték és a kitettség fedezett része – ha van ilyen – közötti esetleges különbségnek felel meg.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja i. alpontjának alkalmazásában a következő tényezőket kell alkalmazni:

a) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő harmadik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,35 a nemteljesítő kitettség nem fedezett részére;

b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő negyedik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség nem fedezett részére.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja ii. alpontjának alkalmazásában a következő tényezőket kell figyelembe venni:

a) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő negyedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,25 a nemteljesítő kitettség fedezett részére;

▼M7

b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő ötödik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,35 a nemteljesítő kitettség fedezett részére;

c) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő hatodik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,55 a nemteljesítő kitettség fedezett részére;

d) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő hetedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,70 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel;

e) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő hetedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,80 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően egyéb előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett;

f) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,80 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel;

g) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően egyéb előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett;

h) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő kilencedik év első és utolsó napja közötti időszakban: 0,85 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel;

i) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő tizedik év első napjától kezdődően: 1 a nemteljesítő kitettség azon részére, amely a harmadik rész II. címének megfelelően ingatlannal fedezett, vagy amely a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által garantált lakáshitel.

▼M11

(4) ►M17 E cikk (3) bekezdésétől eltérve, a nemteljesítő kitettségeknek a 201. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett elismert fedezetnyújtó által garantált vagy viszontgarantált azon részére, amelyekkel szembeni nem fedezett kitettségekhez a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súly lenne rendelendő, a következő tényezőket kell alkalmazni: ◄

▼M7

a) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő egy év és hét év közötti időszakban: 0 a nemteljesítő kitettség fedezett részére; és

▼M17

b) a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő nyolcadik év első napjától kezdődően: a nemteljesítő kitettség fedezett részére 1 értékű tényező alkalmazandó, kivéve ha az elismert fedezetnyújtó teljes mértékben és az eredeti, szerződéses fizetési ütemezésnek megfelelően vállalta, hogy teljesíti a kötelezettnek az intézmény felé fennálló összes fizetési kötelezettségét, amely esetben a nemteljesítő kitettség fedezett részére 0 értékű tényező alkalmazandó.

(4a) A (3) bekezdéstől eltérve, a nemteljesítő kitettségeknek a hivatalos exporthitel-ügynökségek által garantált vagy biztosított része nem tartozik az e cikkben meghatározott követelmények hatálya alá.

▼M7

(5) Az EBH megvizsgálja a fedezett nemteljesítő kitettségek értékeléséhez alkalmazott gyakorlatokat, és iránymutatásokat dolgozhat ki egy olyan – az újraértékelés ütemezésére és az eseti módszerekre vonatkozó minimumkövetelményeket tartalmazó – közös módszertan meghatározására, amelyet az előre rendelkezésre bocsátott és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerhető formáinak prudenciális értékelésére alkalmazni kell, különös tekintettel a nemteljesítő kitettségek behajthatóságával és végrehajthatóságával kapcsolatos feltételezésekre. Ezen iránymutatások magukban foglalhatják a nemteljesítő kitettség fedezett részének meghatározására vonatkozó közös módszertant is, az (1) bekezdésben említettek szerint.

Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban kell kibocsátani.

(6) A (2) bekezdéstől eltérve, amennyiben a kitettség esetében átstrukturálási intézkedésre kerül sor a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő egy év és két év között az átstrukturálási intézkedés időpontjában alkalmazandó tényezőt további egy évig kell alkalmazni a (2) bekezdéssel összhangban.

A (3) bekezdéstől eltérve, amennyiben a kitettség esetében átstrukturálási intézkedésre kerül sor a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő két év és hat év között az átstrukturálási intézkedés időpontjában alkalmazandó tényezőt további egy évig alkalmazni kell a (3) bekezdéssel összhangban.

Ez a bekezdés kizárólag a kitettség nemteljesítőként való besorolását követő első átstrukturálási intézkedéshez kapcsolódóan alkalmazandó.

▼C2

2. alszakasz

Az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonások alóli mentesség és a levonások alternatívái

48. cikk

Küszöbértékhez kapcsolódó mentességek az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonás alól

(1) A 36. cikk (1) bekezdésének c) és i) pontja szerint előírt levonások végrehajtása során az intézmények nem kötelesek levonni az e bekezdés a) és b) pontjában felsorolt, aggregáltan a (2) bekezdésben szereplő küszöbértéket nem meghaladó elemeket:

▼C2

a) a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések, amelyek aggregáltan az intézménynek a következők alkalmazása után kiszámított, elsődleges alapvető tőkeelemei 10 %-át nem haladják meg:

i. a 32-35. cikk;

▼M17

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket;

▼C2

b) ha az intézménynek jelentős befektetése van egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben, akkor az adott szervezet által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok azon állománya, amely aggregáltan az intézménynek a következő rendelkezések alkalmazása után kiszámított, elsődleges alapvető tőkeelemei 10 %-át nem haladja meg:

i. a 32–35. cikk;

▼M17

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adóköveteléseket.

▼C2

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából alkalmazandó küszöbérték az e bekezdés a) pontjában szereplő érték és a b) pontjában említett százalékos érték szorzata:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemeknek a 32–36. cikkben szereplő kiigazítások és levonások teljes mértékű alkalmazása utáni maradványösszege az e cikk szerinti küszöbértékhez kapcsolódó mentességek alkalmazása előtt;

b) 17,65 %.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az intézmények úgy határozzák meg a tőkeelemek teljes összegén belül a halasztott adókövetelések le nem vonandó részét, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget elosztják a b) ponjában meghatározott összeggel:

a) a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelések, amennyiben azok aggregált összege az intézmény érintett elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-ávt nem haladja meg;

b) a következők összege:

i. az a) pontban említett összeg;

ii. ha az intézménynek jelentős befektetése van egy pénzügyi szektorbeli szervezetben, az adott szervezetnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő szavatolótőke-instrumentumai, amennyiben azok aggregált összege az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át nem haladja meg.

A levonás alól mentesített elemek teljes összegén belül a jelentős befektetések aránya egynek és az első albekezdésben említett aránynak a különbségével egyenlő.

▼C2

(4) Az (1) bekezdés alapján le nem vont elemek összegét 250 %-os kockázati súllyal kell figyelembe venni.

49. cikk

Levonási kötelezettség konszolidálás, kiegészítő felügyelet vagy intézményvédelmi rendszer esetén

(1) A szavatolótőke egyedi, szubkonszolidált és összevont alapon történő kiszámításánál – amennyiben az illetékes hatóságok előírják vagy engedélyezik az intézményeknek a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében foglalt 1., 2. vagy 3. módszer alkalmazását – az illetékes hatóságok engedélyezhetik az olyan pénzügyi szektorbeli szervezetek által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok állományának a le nem vonását, amelyekben az anyaintézmény, a pénzügyi holding társaság anyavállalat, illetve a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik, amennyiben az e bekezdés a)–e) pontjában foglalt feltételek teljesülnek:

a) a pénzügyi ágazatbeli szervezet biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítási holding társaság;

b) a szóban forgó biztosító, viszontbiztosító vagy biztosítási holding társaság a 2002/87/EK irányelv szerinti ugyanazon kiegészítő felügyelet hatálya alá tartozik, mint a tőkeinstrumentum-állományt birtokló anyaintézmény, pénzügyi holding társaság anyavállalat, illetve vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy intézmény;

c) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

d) az illetékes hatóság a c) pontban említett engedély megadása előtt és utána is rendszeresen meggyőződik arról, hogy az 1., 2., vagy 3. módszer szerinti konszolidációs körbe vonandó vállalkozások tekintetében az integrált irányítás, kockázatkezelés és a belső kontroll színvonala megfelelő;

e) a szervezet által kibocsátott instrumentumok a következők egyikének tulajdonában vannak:

   i. a hitelintézeti anyavállalat;

   ii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat;

   iii. a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat;

   iv. az intézmény;

   v. az i–iv. pontban említett valamely szervezet leányvállalata, amelyre kiterjed az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidáció hatálya.

A kiválasztott módszert mindenkor következetesen kell alkalmazni.

▼C2

(2) A szavatolótőke egyedi és szubkonszolidált alapú kiszámításánál az első rész II. cím 2. fejezetével összhangban összevont felügyelet alá tartozó intézmények nem vonhatják le az összevont felügyelet hatálya alá tartozó pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott szavatolótőke instrumentumok állományát, kivéve ha egyes konkrét okokból, különösen a banki tevékenységek szervezeti elkülönítése, illetve szanálási tervezés céljából az illetékes hatóságok megállapítják, hogy e levonások szükségesek.

Az ezen albekezdésben említett megközelítés alkalmazása nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, azaz nem képezheti, illetve teremtheti a belső piac működésének akadályát.

▼M8

Ez a bekezdés nem alkalmazandó a szavatolótőkének a 92a. és 92b. cikkben megállapított követelmények céljából történő számításakor, azt a 72e. cikk (4) bekezdésében meghatározott levonási szabályokkal összhangban kell kiszámítani.

▼M15

Ez a bekezdés nem alkalmazandó a 72e. cikk (5) bekezdésében meghatározott levonásokra.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok az alábbi esetekben lehetővé tehetik az intézmények számára, hogy a szavatolótőke egyedi vagy szubkonszolidált alapú kiszámításánál ne kelljen levonniuk a szavatolótőke instrumentumok állományát:

a) amennyiben egy intézmény egy másik intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumokkal rendelkezik, és teljesülnek a i–v. feltételek;

i. az intézmények a 113. cikk (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszerhez tartoznak;

ii. az illetékes hatóságok megadták a 113. cikk (7) bekezdésében említett engedélyt;

iii. teljesülnek a 113. cikk (7) bekezdésében meghatározott feltételek;

iv. az intézményvédelmi rendszer a 113. cikk (7) bekezdésének e) pontja szerinti konszolidált mérleget állít össze, illetve, ha nem köteles konszolidált beszámolót készíteni, olyan kibővített összesített számítást készít, amely az illetékes hatóságok megítélése szerint egyenértékű a 83/349/EGK rendelet rendelkezéseinek egyes kiigazításait tartalmazó 86/635/EGK irányelv rendelkezéseivel, illetve az 1606/2002/EK rendeletnek a hitelintézetek csoportjainak konszolidált beszámolójára irányadó rendelkezéseivel. A kibővített összesített számításra vonatkozóan az egyenértékűséget külső könyvvizsgálónak kell ellenőriznie, különösen azt, hogy a számításban ki van küszöbölve mind a szavatolótőke kiszámításához figyelembe vehető elemek többszörös számbavétele, mind a szavatolótőke szabálytalan létrehozása az intézményvédelmi rendszer tagjai között. ►M8 A konszolidált mérlegről, illetve a kibővített összesített számításról a 430. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározott gyakorisággal be kell számolni az illetékes hatóságoknak; ◄

▼C2

►M8 v. az egyes intézményvédelmi rendszerekben részt vevő intézmények együtt, összevont vagy kibővített összesített alapon teljesítik a 92. cikkben előírt követelményeket, és az azoknak való megfelelésről a 430. cikknek megfelelően jelentést tesznek. ◄ Egy intézményvédelmi rendszeren belül nem kötelező levonni az azon szövetkezeti tagok vagy jogi személyek tulajdonában lévő részesedéseket, amelyek nem tagjai az intézményvédelmi rendszernek, feltéve hogy ki van küszöbölve mind a szavatolótőke kiszámításához figyelembe vehető elemek többszörös számbavétele, mind a szavatolótőke szabálytalan létrehozása az intézményvédelmi rendszer tagjai, illetve – amennyiben intézménynek minősül – a kisebbségi részvényes között.

b) ha egy regionális hitelintézet részesedéssel rendelkezik központi hitelintézetében vagy egy másik regionális hitelintézetben, és az a) pont i–v. alpontjában meghatározott feltételek teljesülnek.

▼M17

(4) Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra az (1) bekezdésnek megfelelően, kitettségnek minősülnek, és ezeket a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott kockázati súllyal kell figyelembe venni.

Azon részesedések, amelyek tekintetében nem került sor levonásra a (2) vagy (3) bekezdésnek megfelelően, kitettségnek minősülnek, és ezeket 100 % kockázati súllyal kell figyelembe venni.

▼C2

(5) Ha egy intézmény a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1., 2. vagy 3. módszert alkalmazza, akkor a pénzügyi konglomerátumnak az említett irányelv 6. cikkével és I. mellékletével összhangban számított kiegészítő szavatolótőke-követelményét és tőkemegfelelési mutatóját nyilvánosságra kell hoznia.

(6) Az EBH, az EBFH és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) által létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság) (EÉPH) a vegyes bizottságon keresztül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, hogy e cikk alkalmazásában meghatározza a 2002/87/EK irányelv I. melléklete II. részében és 228. cikke (1) bekezdésében felsorolt számítási módszerek alkalmazási feltételeit az e cikk (1) bekezdésében említett, levonás helyetti alternatívák céljára.

Az EBA, az EBFH és az EÉPH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

([1]) HL L 331., 2010.12.15., 84. o.

▼C2

4. szakasz

Elsődleges alapvető tőke

50. cikk

Elsődleges alapvető tőke

Az intézmények elsődleges alapvető tőkéje a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., 49. és 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása utáni elsődleges alapvető tőkeelemekből áll.

3. FEJEZET

Kiegészítő alapvető tőke

1. szakasz

Kiegészítő alapvető tőkeelemek és –instrumentumok

51. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkeelemek a következőkből állnak:

a) tőkeinstrumentumok, amennyiben a 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió.

Az a) pontban említett instrumentumok nem minősülnek elsődleges alapvető tőkeelemeknek vagy járulékos tőkeelemeknek.

52. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok

(1) A tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:

▼M8

a) valamely intézmény az instrumentumokat közvetlenül kibocsátotta, és az instrumentumok ellenértékét teljes egészében befizették;

b) az instrumentumokat a következők egyike sem birtokolja:

▼C2

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézmény tulajdon formájában részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

▼M8

c) az instrumentumok tulajdonjogának megszerzését az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozza;

▼C2

d) az intézmény fizetésképtelensége esetén az instrumentumok a veszteségviselési rangsorban a járulékos tőkeinstrumentumok mögé sorolódnak;

e) az instrumentumokat a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követeléseknek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy leányvállalatai;

iv. a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatai;

v. vegyes pénzügyi holding társaság és leányvállalatai;

vi. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i-v. pontban említett szervezetekkel;

f) az instrumentumokra nem vonatkozik olyan szerződéses vagy egyéb megállapodás, amely fizetésképtelenség vagy felszámolás esetén javítja az instrumentumhoz kapcsolódó követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét;

g) az instrumentumok lejárat nélküliek, és a rájuk vonatkozó rendelkezések nem tartalmaznak az intézmény számára ösztönzést a visszaváltásukra;

▼M8

h) ha az instrumentumok egy vagy több lejárat előtti visszaváltási opciót – többek között vételi opciókat – foglalnak magukban, ezeket az opciókat a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni;

▼C2

i) az instrumentumok csak a 77. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén, valamint legkorábban a kibocsátás dátuma után öt évvel hívhatók le, válthatók vagy vásárolhatók vissza, kivéve, ha teljesülnek a 78. cikk (4) bekezdésében rögzített feltételek;

▼M8

j) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jelzik kifejezetten vagy implicit módon, hogy az instrumentumoknak az intézmény általi lehívására, visszaváltására vagy adott esetben visszavásárlására – az intézmény fizetésképtelenségétől vagy felszámolásától eltérő esetben – sor kerül, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

▼C2

k) az intézmény nem jelzi kifejezetten vagy implicit módon, hogy az illetékes hatóság jóváhagyná az instrumentumok lehívására, visszaváltására vagy visszavásárlására vonatkozó kérelmet;

l) az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések megfelelnek a következő feltételeknek:

▼C2

i. a kifizetésre a kifizethető elemekből kerül sor;

ii. az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések szintjét nem módosíthatja az intézménynek vagy annak anyavállalatának hitelképessége;

iii. az instrumentumokra irányadó rendelkezések mindenkor kizárólagos hatáskört biztosítanak az intézmény számára, hogy korlátlan időre és nem kumulatív alapon törölje az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetéseket, és az intézmény korlátozás nélkül felhasználhatja ezeket a ki nem fizetett összegeket arra, hogy esedékessé váló kötelezettségeit teljesítse;

iv. a kifizetések törlése nem jelenti az intézmény általi nemteljesítés eseményét;

v. a kifizetések törlése nem von maga után korlátozásokat az intézményre nézve;

m) az instrumentumok nem kerülnek figyelembe vételre annak megállapításában, hogy az intézmény kötelezettségei meghaladják eszközeit, ha ez alkalmazandó a nemzeti jog alapján a fizetésképtelenség fennállásának meghatározására;

n) instrumentumokra irányadó rendelkezések előírják az instrumentum tőkeösszegének végleges vagy ideiglenes leírását vagy az instrumentumoknak elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká történő átváltását egy veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkeztekor;

o) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem tartalmaznak olyan jellemzőt, amely akadályozhatja az intézmény feltőkésítését;

▼M8

p) ha a kibocsátó harmadik országban van letelepedve, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a szanálási hatóságnak az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;

ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban nem lett olyan szanálandó csoport tagjaként kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a releváns harmadik országbeli hatóság határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;

▼M8

q) ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumok csak abban az esetben bocsáthatók ki harmadik ország joga szerint, vagy abban az esetben tartozhatnak más módon harmadik ország jogának hatálya alá, ha az említett harmadik ország joga alapján az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör jogszabályok, illetve a szanálási vagy egyéb leírási vagy átalakítási intézkedéseket elismerő, törvény alapján érvényesíthető szerződéses rendelkezések alapján ténylegesen és végrehajthatóan gyakorolható;

r) az instrumentumok nem tartoznak az instrumentumok veszteségviselő képességét korlátozó beszámítási vagy nettósítási megállapodás hatálya alá.

▼C2

Az első albekezdés d) pontjában szereplő feltétel teljesítettnek tekinthető abban az esetben, ha az instrumentumok a 484. cikk (3) bekezdése értelmében a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos instrumentumok közé tartoznak, amennyiben a veszteségviselési rangsorban ugyanazon a helyen állnak (pari passu).

▼M8

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából kizárólag a tőkeinstrumentum teljes egészében befizetett része minősíthető kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak.

▼C2

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a visszaváltás ösztönzőinek formája és jellege;

b) egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum összege visszaírásának természete a tőkeinstrumentum összegének ideiglenes leírását követően;

c) a következőkre vonatkozó eljárások és ütemezés:

i. egy veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésének megállapítása;

ii. egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum összegének visszaírása a tőkeinstrumentum összegének ideiglenes leírását követően;

d) az instrumentum olyan jellemzői, amelyek akadályozhatják az intézmény feltőkésítését;

e) különleges célú gazdasági egységek alkalmazása a szavatolótőkeinstrumentumok közvetett kibocsátására.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

53. cikk

A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések törlésére vonatkozó korlátozások és az intézmény feltőkésítését esetleg akadályozó jellemzők

Az 52. cikk (1) bekezdése l) pontja v. alpontjának és o) pontjának alkalmazásában a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra irányadó rendelkezések nem foglalhatják magukban különösen a következőket:

a) az instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések abban az esetben történő végrehajtásának előírása, ha az intézmény által kibocsátott olyan instrumentummal kapcsolatos kifizetésre kerül sor, amely ugyanolyan helyzetű vagy hátrébb sorolt, mint egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum, beleértve az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is;

b) elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokhoz, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz vagy járulékos tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések abban az esetben történő törlésének előírása, ha nem kerül sor kifizetésre az említett kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal kapcsolatban;

c) a kamat- vagy osztalékfizetések bármilyen más formában történő fizetéssel való helyettesítésének kötelezettsége. Az intézményre más módon sem vonatkozhat ilyen kötelezettség.

54. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok leírása vagy átalakítása

(1) Az 52. cikk (1) bekezdése n) pontjának alkalmazásában a következő rendelkezések alkalmazandók a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra:

a) veszteségviselést kiváltó esemény következik be akkor, ha az intézménynek a 92. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója a következők egyike alá esik:

   i. 5,125 %;

   ii. 5,125 %-nál magasabb szint, ha azt az intézmény állapítja meg és az instrumentumra irányadó rendelkezésekben szerepel;

b) az intézmények az instrumentumra irányadó rendelkezésekben az a) pontban említetten felül is meghatározhatnak egy vagy több veszteségviselést kiváltó eseményt;

c) amennyiben az instrumentumra irányadó rendelkezések a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezése esetére előírják az elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá való átváltást, az adott rendelkezéseknek meg kell határozniuk a következők valamelyikét:

   i. az átváltás aránya és az átváltás engedélyezett összegére vonatkozó korlátot;

▼C2

ii. a tartományt, amelyen belül az instrumentumok elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká kerülnek átváltásra;

d) amennyiben az instrumentumra irányadó rendelkezések veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezése esetére előírják a tőkeösszeg leírását, a leírás csökkenti az összes következő elemet:

i. az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása során az instrumentum tulajdonosának követelése;

ii. az instrumentum lehívása vagy visszaváltása esetén fizetendő összeg;

iii. az instrumentumhoz kapcsolódó kifizetések;

▼M8

e) amennyiben a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat harmadik országban letelepedett leányvállalat bocsátotta ki, az a) pontban említett 5,125 %-os vagy magasabb, az esemény bekövetkezését kiváltó értéket a harmadik országnak az instrumentumokra irányadó nemzeti jogával vagy az instrumentumokra irányadó szerződéses rendelkezésekkel összhangban kell kiszámítani, feltéve hogy az illetékes hatóság az EBH-val való konzultációt követően meggyőződött arról, hogy az említett rendelkezések legalább egyenértékűek az ebben a cikkben meghatározott követelményekkel.

▼C2

(2) Egy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum leírásának vagy átváltásának olyan elemeket kell generálnia, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozás alapján elsődleges alapvető tőkeelemeknek minősülnek.

(3) A kiegészítő alapvető tőkeelemekben elismert kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok összege azon elsődleges alapvető tőkeelemek minimális összegére korlátozódik, amelyek akkor jönnének létre, ha a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok összegét teljes mértékben leírnák, vagy elsődleges alapvető tőkeelemekké váltanák át.

(4) A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok azon aggregált összege, melyet egy veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor le kell írni vagy át kell váltani, nem lehet kevesebb, mint az alábbiak közül az alacsonyabb összege:

a) az ahhoz szükséges összeg, hogy az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatóját teljes mértékben visszaállítsák 5,125 %-ra;

b) az instrumentum teljes tőkeösszege.

(5) A veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor az intézmények kötelesek:

a) haladéktalanul tájékoztatni az illetékes hatóságokat;

b) tájékoztatni a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosait;

c) leírni az instrumentumok tőkeösszegét, vagy haladéktalanul, de legkésőbb egy hónapon belül elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká átváltani az instrumentumokat, az e cikkben foglalt követelménnyel összhangban.

▼C2

(6) Azon intézménynek, amely a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká átváltandó kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat bocsát ki, biztosítania kell, hogy engedélyezett részvénytőkéje mindenkor elegendő legyen ahhoz, hogy a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor valamennyi ilyen kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumot részvényekre lehessen átváltani. A kiváltó esemény bekövetkeztekor átváltandó kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok kibocsátásának időpontjáig valamennyi szükséges engedélyt be kell szerezni. Az intézménynek mindenkor rendelkeznie kell az ahhoz szükséges előzetes engedéllyel, hogy kibocsáthassa azokat az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, amelyekre a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor átváltanák.

(7) Azon intézménynek, amely a veszteségviselést kiváltó esemény bekövetkezésekor elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokká átváltandó kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat bocsát ki, biztosítania kell, hogy ez az átváltás a létesítő okiratából vagy alapszabályából vagy szerződéses rendelkezéseiből adódóan ne ütközzön eljárási akadályokba.

55. cikk

Következmények a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljesülésének megszűnése esetén

A következők alkalmazandók, ha a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok esetében az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek már nem teljesülnek:

a) a szóban forgó instrumentum kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak történő minősítése azonnal megszűnik;

b) az ázsiónak a szóban forgó instrumentumhoz kapcsolódó részének kiegészítő alapvető tőkeelemnek történő minősítése azonnal megszűnik.

2. szakasz

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

56. cikk

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

Az intézményeknek a kiegészítő alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk a következőket:

a) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya, beleértve az olyan saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

b) az olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, amelyekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amelyet az illetékes hatóság véleménye szerint az intézmény szavatolótőkéjének mesterséges megemelése céljából alkalmaznak;

▼C2

c) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának a 60. cikknek megfelelően meghatározott nagysága, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

d) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat;

▼C3

e) a 66. cikk alapján a járulékos tőkeelemekből levonandó elemek azon összege, amely az intézmény járulékos tőkeelemeinek értékét meghaladja;

▼C2

f) a kiegészítő alapvető tőkeelemekhez kapcsolódó, a kiszámítás időpontjában előre látható adóterhek, kivéve, ha az intézmény megfelelően korrigálja a kiegészítő alapvető tőkeelemek összegét olyan mértékben, amilyen mértékben az ilyen adóterhek csökkentik azt az összeget, amelynek mértékéig a kiegészítő alapvető tőkeelemek kockázatok vagy veszteségek fedezésére alkalmazhatók.

57. cikk

Saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum állományának levonása

Az 56. cikk a) pontja alkalmazásában az intézményeknek a saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum állományuk nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítaniuk, a következő kivételekkel:

a) az intézmények a saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumállományuk nagyságát kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapír-állományuk esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekben foglalt saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokkal szembeni, alapul szolgáló kitettséget;

c) az intézmények nettósíthatják a tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapír-állományból eredő, saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokban meglévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

▼C2

58. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény a szavatolótőke mesterséges megemelését célzó kereszttulajdonlási viszonnyal rendelkezik

Az intézményeknek a következő rendelkezésekkel összhangban kell végrehajtaniuk az 53. cikk b), c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítani;

b) a kiegészítő alapvető biztosítási szavatolótőke-elemeket a levonás céljából kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum-állományként kell kezelni.

59. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok levonása

Az intézményeknek a következőkkel összhangban kell végrehajtaniuk az 56. cikk c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának nagyságát kiszámíthatják az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján, feltéve, hogy mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

▼M8

i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;

▼C2

ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) indexhez kötött értékpapírok közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják a pénzügyi ágazatbeli szervezetek adott indexekben foglalt tőkeinstrumentumaival szembeni, alapul szolgáló kitettséget.

60. cikk

Kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben

(1) Az 56. cikk c) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák a b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek – amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagysága meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

▼C2

i. a 32–35. cikk;

▼M17

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelés eket;

▼C2

iii. a 44. és 45. cikk;

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok összege, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok teljes állományának összegével.

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani az összes tulajdonolt kiegészítő alapvető tőkeinstrumentum között. Az intézmények úgy határozzák meg az egyes kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően le kell vonni, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány összege;

b) az az arány, amelyet az egyes birtokolt kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) Az 56. cikk c) pontjában említett azon állomány nagyságát, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i., ii., és iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem kell levonni, hanem arra a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyokat és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg az egyes kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó részét, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozandó állomány nagysága;

b) a (3) bekezdés b) pontja szerinti számításból eredő arány.

▼C2

3. szakasz

Kiegészítő alapvető tőke

61. cikk

Kiegészítő alapvető tőke

Egy intézmény kiegészítő alapvető tőkéje az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk alkalmazása utáni kiegészítő alapvető tőkeelemekből áll.

4. FEJEZET

Járulékos tőke

1. szakasz

Járulékos tőkeelemek és -instrumentumok

62. cikk

Járulékos tőkeelemek

A járulékos tőkeelemek a következőkből állnak:

▼M8

a) tőkeinstrumentumok a 64. cikkben meghatározott mértékben, amennyiben a 63. cikkben meghatározott feltételek teljesülnek;

▼C2

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címe 2. fejezetének megfelelően számító intézmények esetében általános hitelkockázati kiigazítások adóhatásokkal együtt, a harmadik rész II. címe 2. fejezetének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettség értékek legfeljebb 1,25 %-áig;

▼M17

d) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően számító intézmények esetében az adott esetben a 159. cikkel összhangban, adóhatásokkal együtt számított, IRB-módszer szerinti többlet, a harmadik rész II. címe 3. fejezetének megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékek legfeljebb 0,6 %-áig.

▼C2

Az a) pontban említett elemek nem minősülnek elsődleges alapvető tőkeelemeknek vagy kiegészítő alapvető tőkeelemeknek.

63. cikk

Járulékos tőkeinstrumentumok

▼M8

A tőkeinstrumentumok akkor minősülnek járulékos tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:

▼M8

a) az instrumentumokat közvetlenül valamely intézmény bocsátotta ki, és az instrumentumok ellenértékét teljes egészében befizették;

b) az instrumentumokat a következők egyike sem birtokolja:

▼C2

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézmény részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

▼M8

c) az instrumentumok tulajdonjogának megszerzését az intézmény sem közvetlenül, sem közvetve nem finanszírozza;

d) az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokhoz kapcsolódó követelésekhez képest;

e) az instrumentumokat a következők egyike sem fedezi vagy szavatolja olyan garancia révén, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

▼C2

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy leányvállalatai;

iv. a vegyes tevékenységű holding társaság vagy leányvállalatai;

v. vegyes pénzügyi holding társaság vagy leányvállalatai;

vi. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i.-v. pontban említett szervezetekkel;

▼M8

f) az instrumentumokra nem vonatkozik olyan megállapodás, amely egyéb módon javítja az instrumentumhoz kapcsolódó követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét;

g) az instrumentumok eredeti futamideje legalább öt év;

h) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést azok tőkeösszegének az intézmény általi, lejárat előtti visszaváltására, illetve visszafizetésére;

i) ha az instrumentumok egy vagy több lejárat előtti visszafizetési opciót – többek között vételi opciókat – foglalnak magukban, ezeket az opciókat a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni;

j) az instrumentumok lejárat előtti lehívása, visszaváltása, visszafizetése vagy visszavásárlása kizárólag a 77. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén és legkorábban a kibocsátás dátuma után öt évvel lehetséges, kivéve ha teljesülnek a 78. cikk (4) bekezdésében foglalt feltételek;

▼M8

k) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem utalnak kifejezetten vagy implicit módon arra, hogy az instrumentumoknak az intézmény általi, lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy visszavásárlására kerülne sor, kivéve az intézmény fizetésképtelenségének vagy felszámolásának esetét, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

l) az instrumentumokra irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve az intézmény fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén;

m) az instrumentumokhoz kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintjét nem módosíthatja az intézménynek vagy anyavállalatának a hitelképessége;

n) ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a szanálási hatóságnak az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör gyakorlására vonatkozó határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;

ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban nem lett olyan szanálandó csoport tagjaként kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, akkor az instrumentumokra irányadó jogszabályi vagy szerződéses rendelkezések előírják, hogy a releváns harmadik országbeli hatóság határozata alapján az instrumentumok tőkeösszegét tartósan le kell írni vagy az instrumentumokat elsődleges alapvető tőkeinstrumentummá kell átalakítani;

o) ha a kibocsátó harmadik országban letelepedett, és a 2014/59/EU irányelv 12. cikkével összhangban olyan szanálandó csoport tagjaként lett kijelölve, amelynek a szanálandó szervezete az Unióban letelepedett, illetve ha a kibocsátó egy tagállamban letelepedett, akkor az instrumentumok csak abban az esetben bocsáthatók ki harmadik ország joga szerint, vagy abban az esetben tartozhatnak más módon harmadik ország jogának hatálya alá, ha e harmadik ország joga alapján az említett irányelv 59. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör jogszabályok, illetve a szanálási vagy egyéb leírási vagy átalakítási intézkedéseket elismerő, törvény alapján érvényesíthető szerződéses rendelkezések alapján ténylegesen és végrehajthatóan gyakorolható;

p) az instrumentumok nem tartoznak az instrumentumok veszteségviselő képességét korlátozó beszámítási vagy nettósítási megállapodás hatálya alá.

Az első bekezdés a) pontja alkalmazásában kizárólag a tőkeinstrumentum teljes egészében befizetett része minősíthető járulékos tőkeinstrumentumnak.

▼M8

64. cikk

Járulékos tőkeinstrumentumok amortizációja

(1) Az öt évnél hosszabb hátralévő futamidővel rendelkező járulékos tőkeinstrumentumok teljes összege járulékos tőkeelemnek minősül.

(2) Annak mértékét, hogy a járulékos tőkeinstrumentumok az instrumentumok futamidejének utolsó öt évében milyen mértékig minősülnek járulékos tőkeelemeknek, úgy kell kiszámítani, hogy az a) pontban említett számítás eredményét meg kell szorozni a b) pontban említett összeggel, a következők szerint:

a) az instrumentumok könyv szerinti értéke szerződéses futamidejük utolsó ötéves időtartamának első napján, elosztva az utolsó ötéves időtartamban lévő napok számával;

b) az instrumentumok szerződéses futamidejéből fennmaradó napok száma.

▼C2

65. cikk

Következmények a járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljesülésének megszűnése esetén

A következők alkalmazandók, ha járulékos tőkeinstrumentum esetében a 63. cikkben meghatározott feltételek már nem teljesülnek:

a) a szóban forgó instrumentum járulékos tőkeinstrumentumnak történő minősítése azonnal megszűnik;

b) az ázsiónak a szóban forgó instrumentumhoz kapcsolódó részének járulékos tőkeelemnek történő minősítése azonnal megszűnik.

2. szakasz

Levonások a járulékos tőkeelemekből

66. cikk

Levonások a járulékos tőkeelemekből

A következőket kell levonni a járulékos tőkeelemekből:

a) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező saját járulékos tőkeinstrumentumokból, beleértve az olyan saját járulékos tőkeinstrumentumokat is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya, amelyekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amelyet az illetékes hatóság véleménye szerint az intézmény szavatolótőkéjének mesterséges megemelése céljából alkalmaznak;

c) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának a 70. cikknek megfelelően meghatározott nagysága, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

▼C2

d) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve az öt munkanapnál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat;

▼M8

e) a 72e. cikk alapján a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből levonandó elemeknek az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeit meghaladó összege.

▼C2

67. cikk

Saját járulékos tőkeinstrumentumok állományának levonása

A 66. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézményeknek a következő kivételek szerint kell kiszámítaniuk tőkeinstrumentum állományuk nagyságát a bruttó hosszú pozíció alapján:

a) az intézmények az állomány nagyságát kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, indexhez kötött értékpapírok esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a saját járulékos tőkeinstrumentumok tekintetében;

c) az intézmények nettósíthatják az indexhez kötött értékpapírokból eredő, saját járulékos tőkeinstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját járulékos tőkeinstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

68. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának levonása, ha az intézmény a szavatolótőke mesterséges megemelését célzó kereszttulajdonlási viszonnyal rendelkezik

Az intézményeknek a következő rendelkezésekkel összhangban kell végrehajtaniuk a 66. cikk b), c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagyságát a bruttó hosszú pozíciók alapján kell kiszámítani;

▼C2

b) a járulékos biztosítási szavatolótőke-elemeket és a kiegészítő biztosítási szavatolótőke-elemeket a levonás céljából járulékos tőkeinstrumentum állományként kell kezelni.

69. cikk

Pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának levonása

Az intézményeknek a következőkkel összhangban kell végrehajtaniuk a 66. cikk c) és d) pontjában előírt levonásokat:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagyságát kiszámíthatják az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján, feltéve, hogy mindkét alábbi feltétel egyszerre teljesül:

▼M8

i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;

▼C2

ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

b) indexhez kötött értékpapírok közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukat képező állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a pénzügyi szervezetek instrumentumai tekintetében.

70. cikk

Járulékos tőkeinstrumentumok levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel egy releváns szervezetben

(1) A 66. cikk c) pontja alkalmazásában az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák a b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek – amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állománya meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

i. a 32–35. cikk;

▼M17

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

▼C2

iii. a 44. és 45. cikk;

▼C2

b) az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, pénzügyi ágazatbeli szervezetek – amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állományának nagysága, elosztva az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok állományának összegével.

(2) Az intézmények kizárják az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegből és az (1) bekezdés b) pontjában említett tényező kiszámításából.

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget az egyes járulékos tőkeinstrumentumok között fel kell osztani. Az intézmények úgy határozzák meg azon összeget, amelyet az egyes járulékos tőkeinstrumentumokból az (1) bekezdés szerint le kell vonni, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány teljes összege;

b) az az arány, amelyet az egyes birtokolt járulékos tőkeinstrumentumok képviselnek az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonát képező, olyan pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok teljes állományában, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(4) A 66. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett állomány nagyságát, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az (1) bekezdés a) pontjának i–iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem kell levonni, hanem a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyok és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelmények vonatkoznak rá.

(5) Az intézmények úgy határozzák meg az egyes járulékos tőkeinstrumentumoknak a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó részét, hogy megszorozzák az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget az e bekezdés b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozandó állomány nagysága;

b) a (3) bekezdés b) pontja szerinti számításból eredő arány.

3. szakasz

Járulékos tőke

71. cikk

Járulékos tőke

Egy intézmény járulékos tőkéje a 66. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk alkalmazása utáni járulékos tőkeelemekből áll.

▼C2

5. FEJEZET

Szavatolótőke

72. cikk

Szavatolótőke

Egy intézmény szavatolótőkéje az alapvető tőkéjének és a járulékos tőkéjének összegéből áll.

▼M8

5a. FEJEZET

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

1. szakasz

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek és -instrumentumok

72a. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek

(1) A leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé a következők tartoznak, az e cikk (2) bekezdésében meghatározott, nem beszámítható kötelezettségkategóriák kivételével, a 72c. cikkben meghatározott mértékben:

a) a 72b. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok azon része, amely nem minősül elsődleges alapvető tőkeelemnek, kiegészítő alapvető tőkeelemnek vagy járulékos tőkeelemnek;

b) a legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkező járulékos tőkeinstrumentumok azon része, amely nem minősül járulékos tőkeelemnek a 64. cikk szerint.

(2) Nem tartoznak a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé a következő kötelezettségek:

a) biztosított betétek;

b) látra szóló betétek és egy évnél rövidebb eredeti futamidővel rendelkező lekötött betétek;

c) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások biztosítható betéteinek azon része, amely meghaladja a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 6. cikkében említett kártalanítási összeghatárt;

d) a természetes személyek, valamint a mikro-, kis és középvállalkozások azon betétei, amelyek biztosíthatóak lennének, ha nem az Unión belül letelepedett intézmények Unión kívüli fióktelepein keresztül helyezték volna el őket;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

▼M8

e) biztosítékkal fedezett kötelezettségek, ideértve a fedezett kötvényeket és azokat a kötelezettségeket, amelyek olyan, fedezeti célokra használt pénzügyi instrumentumok formáját öltik, amelyek a fedezeti alap elválaszthatatlan részét képezik, és amelyek a nemzeti jog értelmében a fedezett kötvényekhez hasonló módon fedezettek, amennyiben a fedezeti alapban lévő, fedezett kötvényekkel kapcsolatos minden biztosítékkal fedezett eszköz elkülönítve és érintetlenül marad, és megfelelő finanszírozásban részesül, a biztosítékkal fedezett kötelezettség bármely olyan része kivételével, továbbá azon biztosított kötelezettségek kivételével, amelyek meghaladják a biztosítékul szolgáló vagyon, kézizálog, visszatartási jog vagy fedezet értékét;

f) az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog alapján védelemben részesülő ügyfelek eszközeinek vagy pénzének kezeléséből származó kötelezettség, ideértve a kollektív befektetési formák nevében kezelt ilyen ügyféleszközök vagy -pénzek kezeléséből származó kötelezettségeket is;

g) bármilyen kötelezettség, amely a szanálandó szervezet vagy annak leányvállalata (mint vagyonkezelő) és egy másik személy (mint kedvezményezett) között létrejött vagyonkezelői ügyletből keletkezik, feltéve hogy az említett kedvezményezett az alkalmazandó fizetésképtelenségi jog vagy polgári jog alapján védelemben részesül;

h) az intézményekkel szembeni azon kötelezettségek – az ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetekkel szembeni kötelezettségek kivételével –, amelyek eredeti lejárata hét napnál rövidebb;

i) hét napnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező, az alábbiakkal szembeni kötelezettségek:

   i. a 98/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ([1]) összhangban kijelölt rendszerek vagy rendszerüzemeltetők;

   ii. a 98/26/EK irányelvvel összhangban kijelölt rendszerek résztvevői, amennyiben a kötelezettségek az említett rendszerekben való részvétel következtében keletkeztek; vagy

   iii. a 648/2012/EU rendelet 25. cikkével összhangban elismert, harmadik országbeli központi szerződő felek;

j) a következők bármelyikével szembeni kötelezettség:

   i. foglalkoztatottak: felhalmozott bérhez, nyugellátáshoz vagy más rögzített javadalmazáshoz kapcsolódó kötelezettség, kivéve a javadalmazás változó, kollektív szerződésben nem szabályozott összetevőit és a 2013/36/EU irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében említett, jelentős kockázatvállalásért felelős munkavállalók javadalmazásának változó összetevőit;

   ii. kereskedelmi hitelezők: az intézmény vagy az anyavállalat mindennapi működése szempontjából kritikus fontosságú áruknak vagy szolgáltatásoknak – ideértve az IT-szolgáltatásokat, közüzemi ellátásokat, valamint az épületek bérlését, kiszolgálását és fenntartását – az intézmény vagy az anyavállalat számára történő nyújtásából eredő kötelezettségek;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 98/26/EK irányelve (1998. május 19.) a fizetési és értékpapír-elszámolási rendszerekben az elszámolások véglegességéről (HL L 166., 1998.6.11., 45. o.).

▼M8

iii. adóhatóságok és társadalombiztosítási hatóságok: feltéve, hogy ezek előresorolt kötelezettségek az alkalmazandó jog szerint;

iv. betétbiztosítási rendszerek: amennyiben a kötelezettség a 2014/49/EU irányelv szerint esedékes hozzájárulásokból származik;

k) származtatott ügyletekből eredő kötelezettségek;

l) beágyazott származékos terméket tartalmazó hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból származó kötelezettségek.

Az első albekezdés l) pontjának alkalmazása céljából azok a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, amelyek a kibocsátó vagy a tulajdonos mérlegelése alapján igénybe vehető, lejárat előtti visszaváltási opciót tartalmaznak, továbbá a változó – valamely széleskörűen alkalmazott referencia-kamatlábtól, például az Euribortól vagy a Libortól függő – kamatozású, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok pusztán e tulajdonságaik alapján nem tekintendők beágyazott származékos terméket tartalmazó hitelviszonyt megtestesítő instrumentumnak.

72b. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok

(1) A kötelezettségek csak az ebben a cikkben meghatározott mértékben és abban az esetben minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak, ha megfelelnek az ebben a cikkben meghatározott feltételeknek.

(2) A kötelezettségek abban az esetben minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak, ha megfelelnek a következő feltételek mindegyikének:

a) a kötelezettségeket valamely intézmény közvetlenül bocsátotta ki, vagy adott esetben közvetlenül vette fel, és azok ellenértékét teljes egészében befizették;

b) a kötelezettségeket a következők egyike sem birtokolja:

i. az intézmény vagy a vele azonos szanálandó csoportba tartozó szervezet;

ii. olyan vállalkozás, amelyben az intézmény tulajdon formájában közvetlen vagy közvetett részesedéssel rendelkezik oly módon, hogy közvetlenül vagy ellenőrzés útján birtokolja az adott vállalkozás szavazati jogainak vagy tőkéjének legalább 20 %-át;

c) a kötelezettségek tulajdonjogának megszerzését a szanálandó szervezet nem finanszírozza közvetlenül vagy közvetetten;

d) a kötelezettségek tőkeösszegére vonatkozó követelés az instrumentumokra irányadó rendelkezések szerint teljes mértékben alárendelt a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségekből származó követeléseknek; ez az alárendeltségi követelmény a következő esetek bármelyikében teljesítettnek minősül:

i. a kötelezettségekre irányadó szerződéses rendelkezések meghatározzák, hogy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt az e rendelet 72a.cikkének (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségekből származó követelésekhez képest;

▼M8

ii. az alkalmazandó jog meghatározza, hogy a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén az instrumentumok tőkeösszegére vonatkozó követelés hátrasorolt az e rendelet 72a. cikkének (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségekből származó követelésekhez képest;

iii. az instrumentumokat olyan szanálandó szervezet bocsátotta ki, amelynek mérlegében nem szerepelnek az e rendelet 72a. cikkének (2) bekezdésében említett olyan, nem beszámítható kötelezettségek, amelyek egyenrangúak (*pari passu*) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal, vagy azoknál hátrébb soroltak;

e) a kötelezettségeket a következők egyike sem fedezi, szavatolja garancia révén vagy bármely más olyan módon, amely javítja a követelésnek a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helyét:

i. az intézmény vagy leányvállalatai;

ii. az intézmény anyavállalata vagy annak leányvállalatai;

iii. bármely olyan vállalkozás, amely szoros kapcsolatban áll az i. és ii. pontban említett szervezetekkel;

f) a kötelezettségek nem tartoznak a szanálás esetén való veszteségviselő képességüket korlátozó beszámítási vagy nettósítási megállapodás hatálya alá;

g) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést azok tőkeösszegének az intézmény általi, lejárat előtti lehívására, visszaváltására vagy visszavásárlására, vagy adott esetben visszafizetésére, kivéve a 72c. cikk (3) bekezdésében említett eseteket;

h) a kötelezettségeket az instrumentumok tulajdonosai nem válthatják vissza lejárat előtt, kivéve a 72c. cikk (2) bekezdésében említett eseteket;

i) a 72c. cikk (3) és (4) bekezdésétől függően, ha a kötelezettségek egy vagy több lejárat előtti visszafizetési opciót – többek között vételi opciókat – foglalnak magukban, ezeket az opciókat a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján lehet gyakorolni, kivéve a 72c. cikk (2) bekezdésében említett eseteket;

j) a kötelezettségek lejárat előtti lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy visszavásárlására csak a 77. és 78a. cikkben meghatározott feltételek teljesítése esetén van mód;

k) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem utalnak kifejezetten vagy implicit módon arra, hogy a kötelezettségeknek a szanálandó szervezet általi lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy adott esetben visszavásárlására kerülhet sor, kivéve az intézmény fizetésképtelenségének vagy felszámolásának esetét, és az intézmény más módon sem jelzi ezt;

l) a kötelezettségekre irányadó rendelkezések nem jogosítják fel a tulajdonost arra, hogy a kamat vagy a tőke jövőbeli kifizetésének ütemezéséhez képest előrehozott kifizetést követeljen, kivéve a szanálandó szervezet fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén;

▼M8

m) a kötelezettségekhez kapcsolódó esedékes kamat- vagy adott esetben osztalékfizetések szintje nem módosul a szanálandó szervezetnek vagy anyavállalatának a hitelképessége függvényében;

n) az 2021. június 28. után kibocsátott instrumentumok esetében a kapcsolódó szerződéses dokumentumok és adott esetben a kibocsátással kapcsolatos tájékoztató kifejezetten utal a 2014/59/EU irányelv 48. cikkében említett leírási és átalakítási hatáskör lehetséges gyakorlására.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából kizárólag a kötelezettségek teljes egészében befizetett részei minősíthetők leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak.

Az e cikk első albekezdése d) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben a 72a. cikk (2) bekezdésében említett nem beszámítható kötelezettségek egy része a nemzeti fizetésképtelenségi jog szerint rendes fedezetlen követeléseknek van alárendelve – többek között azért, mert a követelés olyan hitelező birtokában van, aki szoros kapcsolatban áll a kötelezettel, mivel annak részvényese vagy korábbi részvényese, ellenőrzési vagy csoporton belüli viszonyban áll vagy állt vele, vezető testületének jelenlegi vagy volt tagja, továbbá kapcsolatban áll vagy állt bármely ilyen személlyel –, az alárendeltséget nem kell értékelni az ilyen nem beszámítható kötelezettségekből eredő követelések vonatkozásában.

▼M15

A 92b. cikk alkalmazásában az e bekezdés első albekezdésének c), k), l) és m) pontjában foglalt, a szanálandó szervezetekre vonatkozó utalásokat úgy kell értelmezni, hogy valamely nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény jelentős leányvállalatának minősülő intézményre is vonatkoznak.

▼M8

(3) ►M17 Az e cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségeken felül, a szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a kötelezettségek a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték 3,5 %-át meg nem haladó összesített mértékig leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősüljenek, feltéve hogy: ◄

a) a (2) bekezdésben foglalt minden feltétel teljesül, kivéve a (2) bekezdés első albekezdésének d) pontjában szereplő feltételt;

b) a kötelezettségek egyenrangúak (*pari passu*) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségek közül a leghátrább sorolt kötelezettséggel, kivéve azokat az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségeket, amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jog értelmében alárendeltek a rendes, fedezetlen követelésekhez képest; valamint

c) az említett kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolása nem kockáztatja érdemben a sikeres jogorvoslatot vagy az érvényes kártérítési követeléseket a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 34. cikke (1) bekezdésének g) pontjában és 75. cikkében említett elvek alapján elvégzett értékelés szerint.

(4) A szanálási hatóság engedélyezheti, hogy a kötelezettségek a (2) bekezdésben említett kötelezettségeken felül leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősüljenek, amennyiben:

▼M8

a) az intézmény a (3) bekezdésben említett kötelezettségeket nem sorolhatja a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé;

b) a (2) bekezdésben foglalt minden feltétel teljesül, kivéve a (2) bekezdés első albekezdésének d) pontjában szereplő feltételt;

c) a kötelezettségek egyenrangúak (*pari passu*) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségek közül a leghátrább sorolt kötelezettséggel, vagy annál előrébb soroltak, kivéve azokat az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett, nem beszámítható kötelezettségeket, amelyek a fizetésképtelenségre vonatkozó nemzeti jog értelmében alárendeltek a rendes, fedezetlen követelésekhez képest;

d) az intézmény mérlegében a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, nem beszámítható, az említett kötelezettségekkel fizetésképtelenség esetén egyenrangú (*pari passu*) vagy azoknál hátrább sorolt kötelezettségek összege nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek 5 %-át;

e) az említett kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolása nem kockáztatja érdemben a sikeres jogorvoslatot vagy az érvényes kártérítési követeléseket a szanálási hatóság által a 2014/59/EU irányelv 34. cikke (1) bekezdésének g) pontjában és 75. cikkében említett elvek alapján elvégzett értékelés szerint.

(5) A szanálási hatóság kizárólag a (3) vagy a (4) bekezdésben említett kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek közé sorolását engedélyezheti egy intézménynek.

(6) Az e cikkben meghatározott feltételek teljesülésének vizsgálata során a szanálási hatóságnak konzultálnia kell az illetékes hatósággal.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok közvetett finanszírozásának alkalmazható formái és jellege;

b) az e cikk (2) bekezdése első albekezdésének g) pontjában előírt feltétel alkalmazásában, illetve a 72c. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában történő visszaváltás ösztönzőinek formája és jellege.

E szabályozástechnikai standardtervezeteknek teljes mértékben összhangban kell állniuk a 28. cikk (5) bekezdésének a) pontjában és az 52. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt e rendeletet.

72c. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok amortizációja

(1) A legalább egyéves hátralévő futamidővel rendelkező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok teljes mértékben leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek minősülnek.

▼M8

Az egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok nem minősülnek leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemeknek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában, amennyiben a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt az instrumentum tulajdonosa által lehívható visszaváltási opciót tartalmaz, az a legkorábbi dátum minősül az instrumentum lejáratának, amikor az instrumentum tulajdonosa lehívhatja a visszaváltási opciót, és kezdeményezheti az instrumentum visszaváltását vagy visszafizetését.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok arra vonatkozó ösztönzőt tartalmaznak, hogy a kibocsátó az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt lehívja, visszaváltsa, visszafizesse vagy visszavásárolja az instrumentumot, az a legkorábbi dátum minősül az instrumentum lejáratának, amikor az instrumentum tulajdonosa igénybe veheti az opciót, és kezdeményezheti az instrumentum visszaváltását vagy visszafizetését.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum a kibocsátó kizárólagos mérlegelése alapján az instrumentum eredeti megjelölt lejárata előtt gyakorolható, lejárat előtti visszaváltási opciót tartalmaz, ám az instrumentumra irányadó rendelkezések nem tartalmaznak ösztönzést az instrumentumnak az annak lejárata előtti lehívására, visszaváltására, visszafizetésére vagy visszavásárlására, illetve a tulajdonosok mérlegelése alapján igénybe vehető visszaváltási vagy visszafizetési opciót, az instrumentum eredeti megjelölt lejárata minősül az instrumentum lejáratának.

72d. cikk

Az elismerhetőségi feltételek teljesítése megszűnésének következményei

Amennyiben valamely leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum már nem felel meg a 72b. cikkben meghatározott, alkalmazandó feltételeknek, a kötelezettség leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumként való minősítése haladéktalanul megszűnik.

A 72b. cikk (2) bekezdésében említett kötelezettségek mindaddig beszámíthatók a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok közé, amíg a 72b. cikk (3) vagy (4) bekezdése alapján leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek.

2. szakasz

Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

72e. cikk

Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

(1) A 92a. cikk hatálya alá tartozó intézményeknek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből le kell vonniuk a következőket:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, beleértve az olyan saját kötelezettségeket is, amelyeket az intézmény hatályos szerződéses kötelezettségekből eredően köteles lehet megvásárolni;

▼M8

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, amely szervezetekkel az intézmény kereszttulajdonlási viszonyban áll, amennyiben az illetékes hatóság megítélése szerint az állomány tartásának célja a szanálandó szervezet veszteségviselő és feltőkésítési képességének mesterséges növelése;

c) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának a 72i. cikk szerint meghatározott nagysága, amennyiben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel az említett szervezetekben;

d) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya, ha az intézmény jelentős befektetéssel rendelkezik az említett szervezetekben, kivéve a legfeljebb öt munkanapig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat.

(2) E szakasz alkalmazásában a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal egyenrangú (*pari passu*) minden instrumentumot leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak kell tekinteni, kivéve azokat az instrumentumokat, amelyek a 72b. cikk (3) és (4) bekezdése értelmében leírható, illetve átalakítható kötelezettségnek minősülő instrumentumokkal egyenrangúak.

(3) E szakasz alkalmazásában az intézmények a következőképpen számíthatják ki a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összegét:

$$h = \sum_i \left(H_i \cdot \frac{l_i}{L_i} \right)$$

ahol:

h = a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összege;

i = a kibocsátó intézményt jelölő index;

H_i = az i kibocsátó intézménynek a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek teljes állománya;

l_i = az i kibocsátó intézmény által a 72b. cikk (3) bekezdésében meghatározott korlátok között a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekhez sorolt kötelezettségek összege a kibocsátó intézmény legutóbbi tájékoztatása szerint; és

L_i = az i kibocsátó intézmény 72b. cikk (3) bekezdésében említett fennálló kötelezettségeinek teljes összege a kibocsátó intézmény legutóbbi tájékoztatása szerint.

▼M15

(4) Amennyiben a 92a. cikk hatálya alá tartozó valamely EU-szintű anyaintézménynek vagy tagállami anyaintézménynek közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonát képezik egy vagy több, az anyaintézménnyel nem azonos szanálandó csoportba tartozó leányvállalat szavatolótőke-instrumentumai vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai, az anyaintézmény szanálási hatósága – azt követően, hogy megfelelően figyelembe vette bármely érintett leányvállalat szanálási hatóságának vagy érintett harmadik országbeli hatóságának véleményét – engedélyezheti, hogy az anyaintézmény az anyaintézmény szanálási hatósága által meghatározott alacsonyabb összeg levonásával vonja le azokat. Ennek a korrigált összegnek legalább egyenlőnek kell lennie a következőképpen számított (m) összeggel:

▼**M15**

$m_i = \max\{0;\ OP_i + LP_i - \max\{0;\ \beta \cdot [O_i + L_i - \max\{r_i \cdot aRWA_i;\ w_i \cdot aLRE_i\}]\}\}$

ahol:

i = a leányvállalatot jelölő index;

OP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok összege;

LP_i = az i leányvállalat által kibocsátott, az anyaintézmény tulajdonát képező leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összege;

β = az i leányvállalat által kibocsátott és az anyavállalat tulajdonát képező szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok százalékos aránya, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\beta = \frac{OP_i + LP_i}{\text{az i leányvállalat által kibocsátott összes szavatolótőke–instrumentum és leírható, átalakítható kötelezettséginstrumentum összege}}.$$

O_i = az i leányvállalat szavatolótőkéjének összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;

L_i = az i leányvállalat leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege, az ezzel a bekezdéssel összhangban számított levonás figyelembevétele nélkül;

r_i = az i leányvállalatra e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének a) pontjával és a 2014/59/EU irányelv 45c. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a) pontjával összhangban a szanálandó csoportja szintjén alkalmazandó arány, vagy harmadik országbeli leányvállalatok esetében az i leányvállalatra az annak központi irodája szerinti harmadik országban alkalmazandó egyenértékű szanálási követelmény, amennyiben ez a követelmény olyan instrumentumokkal teljesül, amelyek e rendelet alapján szavatolótőkének vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek minősülnének;

$aRWA_i$ = az i globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetnek a 92. cikk (3) bekezdése szerint, a 12a. cikkben előírt korrekciók figyelembevételével számított, vagy harmadik országbeli leányvállalatok esetében az alkalmazandó helyi szabályozás szerint számított teljes kockázati kitettségértéke;

w_i = az i leányvállalatra az e rendelet 92a. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és a 2014/59/EU irányelv 45c. cikke (3) bekezdése első albekezdésének b) pontjával összhangban a szanálandó csoportja szintjén alkalmazandó arány, vagy harmadik országbeli leányvállalatok esetében az i leányvállalatra az annak központi irodája szerinti harmadik országban alkalmazandó egyenértékű szanálási követelmény, amennyiben ez a követelmény olyan instrumentumokkal teljesül, amelyek e rendelet alapján szavatolótőkének vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek minősülnének;

$aLRE_i$ = az i globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetnek a 429. cikk (4) bekezdése, vagy harmadik országbeli leányvállalatok esetében az alkalmazandó helyi jogszabályok szerint számított teljes kitettségi mértéke.

▼M15

Ha az anyaintézmény az első albekezdéssel összhangban engedélyt kap a korrigált összeg levonására, akkor az első albekezdésben említett szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának és ezen korrigált összegnek a különbözetét a leányvállalatnak kell levonnia.

(5) A 2014/59/EU irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett intézményeknek és szervezeteknek a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből le kell vonniuk szavatolótőke-instrumentumaik és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumaik állományát, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a szavatolótőke-instrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok olyan intézmény vagy szervezet tulajdonában vannak, amely maga nem szanálandó szervezet, hanem egy szanálandó szervezet vagy egy olyan harmadik országbeli szervezet leányvállalata, amely szanálandó szervezet lenne, ha az Unióban lenne letelepedve;

b) az a) pontban említett intézmény vagy szervezet köteles megfelelni az e rendelet 92b. cikkében vagy a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkében meghatározott követelményeknek;

c) az a) pontban említett intézmény vagy szervezet tulajdonában levő szavatolótőke-instrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat az e rendelet 92b. cikkének (1) bekezdésében vagy a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkének (1) bekezdésében említett olyan intézmény vagy szervezet bocsátotta ki, amely maga nem szanálandó szervezet, és amely ugyanahhoz a szanálandó csoporthoz tartozik, mint az a) pontban említett intézmény vagy szervezet.

Az első albekezdéstől eltérve, a szavatolótőke-instrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományait nem kell levonni, ha az első albekezdés a) pontjában említett intézmény vagy szervezet összevont alapon köteles megfelelni az első albekezdés b) pontjában említett követelménynek, és az első albekezdés c) pontjában említett intézmény vagy szervezet az első rész II. címének 2. fejezetével összhangban szerepel az első albekezdés a) pontjában említett intézmény vagy szervezet konszolidációjában.

E bekezdés alkalmazásában a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre való hivatkozást a következők bármelyikére való hivatkozásként kell érteni:

a) a 92b. cikkben megállapított követelménynek való megfelelés céljából figyelembe vett leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek;

b) a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő kötelezettségek.

E bekezdés alkalmazásában a szavatolótőke-instrumentumokra és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra való hivatkozást a következők bármelyikére való hivatkozásként kell érteni:

a) a 92b. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok;

b) a 2014/59/EU irányelv 45f. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő szavatolótőke és kötelezettségek.

▼M8

72f. cikk

Saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának levonása

A 72e. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából az állomány nagyságát a bruttó hosszú pozíció alapján kell kiszámítaniuk a következő kivételekre is figyelemmel:

a) az intézmények az állomány összegét kiszámíthatják a nettó hosszú pozíció alapján, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló kitettségben vannak és a rövid pozíciók nem járnak partnerkockázattal;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az intézményeknek a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírok állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében;

c) az intézmények nettósíthatják az indexhez kötött értékpapírokból eredő, saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokban lévő bruttó hosszú pozíciókat a mögöttes indexekben lévő rövid pozíciókból eredő, a saját leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokban lévő rövid pozíciókkal szemben, akkor is, ha az említett rövid pozíciók partnerkockázattal járnak, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

   i. a hosszú és a rövid pozíciók ugyanabban az alapul szolgáló indexben vannak;

   ii. mind a hosszú, mind a rövid pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

72g. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre vonatkozó levonások alapja

A 72e. cikk (1) bekezdése b), c) és d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek a bruttó hosszú pozíciókat kell levonniuk a 72h. és a 72i. cikkekben meghatározott kivételekre is figyelemmel.

72h. cikk

Egyéb globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettségek állományának levonása

A 72j. cikkben meghatározott kivételt nem alkalmazó intézményeknek a 72e. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett levonásokat a következőknek megfelelően kell végrehajtaniuk:

a) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összegét az ugyanazon alapul szolgáló kitettségben lévő nettó hosszú pozíció alapján számíthatják ki, feltéve hogy mindkét következő feltétel teljesül:

▼M8

i. a rövid pozíció lejárata azonos a hosszú pozíció lejáratával vagy későbbi annál, vagy a rövid pozíció legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkezik;

ii. mind a rövid, mind a hosszú pozíciókat vagy a kereskedési könyvben, vagy kereskedési könyvön kívül tartják nyilván.

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő, indexhez kötött értékpapírok állománya esetében úgy kell meghatározniuk a levonandó összeget, hogy a vizsgálati módszert alkalmazva kiszámítják az adott indexekre vonatkozóan az alapul szolgáló kitettséget a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében.

72i. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek levonása, ha az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetben

(1) A 72e. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a levonandó összeget, hogy az e bekezdés a) pontja szerinti összeget megszorozzák az e bekezdés b) pontjában említett számításból eredő tényezővel:

a) az az aggregált összeg, amellyel a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya – az azon pénzügyi ágazatbeli szervezetek és globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott instrumentumokat figyelembe véve, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel – meghaladja az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át, amelyet a következők alkalmazása után számítottak ki:

i. a 32–35. cikk;

▼M17

ii. a 36. cikk (1) bekezdésének a)–g) pontja, k) pontjának ii–vi. alpontja, valamint l), m) és n) pontja, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetből eredő halasztott adókövetelések esetében levonandó összeget;

▼M8

iii. a 44. és 45. cikk;

b) a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, azon globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának összege, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, elosztva a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő, azon pénzügyi ágazatbeli szervezetek által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint azon globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának aggregált összegével, amelyekben a szanálandó szervezet nem rendelkezik jelentős befektetéssel.

(2) Az intézmények nem vehetik figyelembe az öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciókat az (1) bekezdés a) pontjában említett összegekben és az (1) bekezdés b) pontja szerint számított tényező kiszámítása során.

▼M8

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó összeget fel kell osztani a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezeteknek az intézmény tulajdonát képező egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai között. Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk az egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok azon összegét, amelyet az (1) bekezdésnek megfelelően levonnak, hogy az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget megszorozzák az e bekezdés b) pontjában meghatározott aránnyal:

a) az (1) bekezdésnek megfelelően levonandó állomány összege;

b) az olyan globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek minősülő szervezetek által kibocsátott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok tekintetében, amelyekben az intézmény nem rendelkezik jelentős befektetéssel, a közvetlen, közvetett és szintetikus módon az intézmény tulajdonában lévő állomány aggregált összegének az intézmény tulajdonát képező egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok által képviselt aránya.

(4) A 72e. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon állomány összege, amely egyenlő, vagy kevesebb, mint az intézmény elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-a az e cikk (1) bekezdése a) pontjának i., ii., és iii. alpontjában meghatározott rendelkezések alkalmazása után, nem vonható le, és arra a harmadik rész II. címe 2. vagy 3. fejezetének megfelelően alkalmazandó kockázati súlyokat és adott esetben a harmadik rész IV. címében meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(5) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a (4) bekezdésnek megfelelően kockázattal súlyozott egyes leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összegét, hogy a (4) bekezdés szerint kockázattal súlyozandó állomány összegét megszorozzák a (3) bekezdés b) pontja szerinti számítással kapott aránnyal.

72j. cikk

Kereskedési könyvi kivétel a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekre vonatkozó levonások alól

(1) Az intézmények határozhatnak úgy, hogy nem vonják le a közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonukban lévő leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állományának egy meghatározott részét, amely aggregáltan és bruttó hosszú pozíciók alapján számítva nem haladja meg az intézménynek a 32–36. cikk figyelembevételével számított elsődleges alapvető tőkeelemeinek 5 %-át, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az állomány a kereskedési könyvben szerepel;

b) a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat legfeljebb 30 munkanapig tartják.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően le nem vont elemeknek a kereskedési könyvben lévő elemekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá kell tartozniuk.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően le nem vont állomány tekintetében már nem teljesülnek az említett bekezdésben meghatározott feltételek, az állomány összegét a 72g. cikk szerint, a 72h. cikkben és a 72i. cikkben megállapított kivételek alkalmazása nélkül le kell vonni.

▼M8

3. szakasz

Szavatolótőke és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

72k. cikk

Leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

Az intézmény leírható, illetve átalakítható kötelezettségei a 72e. cikkben említett levonások alkalmazása utáni leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből állnak.

72l. cikk

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek

Az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit az intézmény szavatolótőkéjének és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeinek összege alkotja.

▼C2

6. FEJEZET

▼M8

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó általános követelmények

▼C2

73. cikk

▼M8

Instrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések

(1) Azok a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek, amelyek tekintetében az intézmény kizárólagos döntési jogköre alapján határozhat úgy, hogy a kifizetéseket nem készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában teljesíti, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak, kivéve ha az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor adhatja meg az (1) bekezdésben említett előzetes engedélyt, ha megítélése szerint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézménynek az instrumentumhoz kapcsolódó fizetések törlésére irányuló képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

b) a tőkeinstrumentum vagy a kötelezettség veszteségviselési képességét nem befolyásolná hátrányosan sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája;

c) a tőkeinstrumentum vagy a kötelezettség minőségét egyéb tekintetben nem csökkentené sem az (1) bekezdésben említett döntési jogkör, sem a kifizetések lehetséges formája.

Az (1) bekezdésben említett előzetes engedély megadása előtt az illetékes hatóságnak konzultálnia kell a szanálási hatósággal arról, hogy az intézmény megfelel-e az említett feltételeknek.

▼M8

(3) Azok a tőkeinstrumentumok és kötelezettségek, amelyek tekintetében az azokat kibocsátó intézménytől eltérő jogi személy saját döntési joga, hogy meghatározza vagy megkövetelje, hogy az instrumentumhoz vagy kötelezettséghez kapcsolódó kifizetésre ne készpénzben vagy szavatolótőke-instrumentum formájában kerüljön sor, nem minősülhetnek elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumnak vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak.

(4) Az intézmények alapul vehetik valamelyik átfogó piaci indexet a kiegészítő alapvető és a járulékos tőkeinstrumentumokhoz, valamint a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések szintjének meghatározására.

▼C2

(5) A (4) bekezdés nem alkalmazandó, amennyiben az intézmény referencia eszköz kibocsátó az adott átfogó piaci indexben, kivéve ha a két alábbi feltétel egyszerre teljesül:

a) az intézmény úgy ítéli meg, hogy az adott átfogó piaci index mozgásai nem függnek össze számottevően az intézmény, annak anyaintézménye, vagy az annak pénzügyi holding társaság anyavállalata, vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalata vagy vegyes tevékenységű holding társaság anyavállalata hitelképességével;

b) az illetékes hatóság nem jutott az a) pontban említettől eltérő megállapításra.

▼M8

(6) Az intézményeknek be kell jelenteniük és nyilvánosságra kell hozniuk azokat az átfogó piaci indexeket, amelyekre tőkeinstrumentumaik és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumaik támaszkodnak.

▼C2

(7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján az (4) bekezdés alkalmazásában az indexek átfogó piaci indexeknek minősülnek.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M17

74. cikk

A pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezetek által kibocsátott, szavatolótőkének nem minősülő tőkeinstrumentumok állománya

Az intézmények nem vonhatják le a szavatolótőke-elemeikből a közvetlen, közvetett vagy szintetikus módon tulajdonukban lévő, pénzügyi ágazatbeli szabályozott szervezet által kibocsátott olyan tőkeinstrumentumokat, amelyek nem minősülnek az adott szervezet szavatolótőkéjének. Az intézményeknek az ilyen részesedésekre a harmadik rész II. címe 2. fejezetének megfelelő kockázati súlyt kell alkalmazniuk.

▼C2

75. cikk

Rövid pozíciókra vonatkozó levonási és lejárati követelmények

▼M8

A 45. cikk a) pontjában, az 59. cikk a) pontjában, a 69. cikk a) pontjában és a 72h. cikk a) pontjában a rövid pozíciókra vonatkozóan említett lejárati követelmények a tartott pozíciókat illetően teljesítettnek tekintendők, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

▼C2

a) az intézménynek szerződéses joga van arra, hogy meghatározott jövőbeli időpontban értékesítse a fedezetet nyújtó partner részére a fedezet tárgyát képező hosszú pozíciót;

b) a fedezetet nyújtó partnernek szerződéses kötelezettsége az, hogy egy meghatározott jövőbeli időpontban megvásárolja az intézménytől az a) pontban említett hosszú pozíciót.

▼M8

▼C7

76. cikk

Indexhez kötött tőkeinstrumentumok és kötelezettségek állománya

(1) A 42. cikk a) pontjának, a 45. cikk a) pontjának, az 57. cikk a) pontjának, az 59. cikk a) pontjának, a 67. cikk a) pontjának, a 69. cikk a) pontjának, a 72f. cikk a) pontjának és a 72h. cikk a) pontjának alkalmazásában az intézmények csökkenthetik valamely tőkeinstrumentumban vagy kötelezettségben meglévő hosszú pozíciójuk összegét az index azon részével, amelynek az alapul szolgáló kitettsége megegyezik a fedezendő kitettséggel, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a fedezendő hosszú pozíciót és az annak fedezésére szolgáló, indexben lévő rövid pozíciót egyaránt vagy a kereskedési könyvben, vagy a kereskedési könyvön kívül tartják nyilván;

b) az a) pontban említett pozíciókat valós értéken tartják nyilván az intézmény mérlegében;

c) az a) pontban említett rövid pozíció tényleges fedezetnek minősül az intézmény belső kontroll eljárásai szerint;

d) az illetékes hatóságok legalább évente egyszer értékelik a c) pontban említett belső kontroll eljárások megfelelőségét, és meggyőződnek arról, hogy azok továbbra is megfelelőek.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság előzetesen engedélyezte, egy intézmény használhat konzervatív becslést az intézménynek az indexekben foglalt tőkeinstrumentumokkal vagy kötelezettségekkel szembeni, alapul szolgáló kitettségére vonatkozóan annak alternatívájaként, hogy egy intézmény az alábbi pontok közül egy vagy több pontban említett tételek szerinti kitettségét kiszámítja:

▼C7

a) az indexekben foglalt saját elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok;

b) pénzügyi ágazatbeli szervezetek indexekben foglalt elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumai;

c) intézmények indexekben foglalt leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai.

▼M8

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett előzetes engedélyt csak akkor adhatják meg, ha az intézmény számukra kielégítően bizonyította, hogy működési szempontból megterhelő lenne az intézmény számára a (2) bekezdés egy vagy adott esetben több pontjában említett tételekkel szembeni, alapul szolgáló kitettségének monitorozása.

▼C2

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása érdekében:

a) az alapul szolgáló kitettség kiszámításának a (2) bekezdésben említett alternatívájaként használt becslés megfelelően konzervatív;

b) a (3) bekezdés alkalmazásában a „működési szempontból megterhelő” kifejezés jelentése.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M8

77. cikk

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek csökkentésének feltételei

(1) Az intézményeknek be kell szerezniük az illetékes hatóság előzetes engedélyét bármely következő művelet végrehajtásához:

a) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok csökkentése, visszaváltása vagy visszavásárlása az alkalmazandó nemzeti jog által engedélyezett módon;

b) a szavatolótőke-instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió csökkentése, elosztása vagy másik szavatolótőke elemmé való átsorolása;

c) kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok lehívása, visszaváltása, visszafizetése vagy visszavásárlása a szerződéses futamidejük lejárta előtt.

(2) Az intézményeknek be kell szerezniük a szanálási hatóság előzetes engedélyét az olyan leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok szerződéses futamidejük lejárta előtti lehívásához, visszaváltásához, visszafizetéséhez vagy visszavásárlásához, amelyek nem tartoznak az (1) bekezdés hatálya alá.

▼M8

78. cikk

A szavatolótőke csökkentésének felügyeleti engedélyezése

(1) Az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell az intézmény számára az elsődleges alapvető, kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumok csökkentését, lehívását, visszaváltását, visszafizetését vagy visszavásárlását, vagy a kapcsolódó ázsió csökkentését, elosztását vagy átsorolását, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a 77. cikk (1) bekezdésében említett bármely intézkedést megelőzően vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikk (1) bekezdésében említett instrumentumokat vagy kapcsolódó ázsiót ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel;

b) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei az e rendelet 77. cikkének (1) bekezdésében említett intézkedés nyomán az e rendeletben, a 2013/36/EU irányelvben és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladják azzal a többlettel, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél.

Amennyiben az intézmény megfelelő biztosítékokat nyújt arra vonatkozóan, hogy képes az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben előírt összegeket meghaladó szavatolótőkével működni, az illetékes hatóság általános előzetes engedélyt adhat az intézménynek az e rendelet 77. cikke (1) bekezdésében meghatározott intézkedések meghozatalára, azon kritériumokra is figyelemmel, amelyek biztosítják, hogy e jövőbeli intézkedések megfeleljenek az e bekezdés a) és b) pontjában megállapított feltételeknek. Ez az általános előzetes engedély csak meghatározott időre, legfeljebb egy évre adható, amelynek leteltét követően megújítható. Az általános előzetes engedély előre meghatározott összegre adható, amelyet az illetékes hatóságnak kell megállapítania. ►C7 Az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok esetében ez az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 3 %-át, és nem haladhatja meg a 10 %-át annak az összegnek, amellyel az elsődleges alapvető tőke meghaladja az elsődleges alapvető tőkére vonatkozó, e rendeletben, a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelmények összegét és azt a többletet, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél. ◄ A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy a járulékos tőkeinstrumentumok esetében ez az előre meghatározott összeg nem haladhatja meg a vonatkozó kibocsátás 10 %-át, és nem haladhatja meg a kint levő kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok vagy adott esetben járulékos tőkeinstrumentumok teljes összegének 3 %-át.

Az illetékes hatóságnak vissza kell vonnia az általános előzetes engedélyt, amennyiben az intézmény az engedély megadásának bármelyik feltételét megsérti.

(2) Amikor az illetékes hatóság megvizsgálja az (1) bekezdés a) pontjában említett felváltó instrumentumok fenntarthatóságát az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából, mérlegelnie kell, hogy a felváltó tőkeinstrumentumok milyen mértékben lennének költségesebbek az intézmény számára, mint azok a tőkeinstrumentumok vagy ázsiók, amelyeket felváltanának.

▼M8

(3) Amennyiben az intézmény a 77. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett intézkedést hoz, és az alkalmazandó nemzeti jog tiltja a 27. cikkben említett elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok visszaváltásának megtagadását, az illetékes hatóság eltekinthet az e cikk (1) bekezdésében megállapított feltételektől, ha az illetékes hatóság előírja az intézmény számára az ilyen instrumentumok visszaváltásának megfelelő alapon történő korlátozását.

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézményeknek, hogy a kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumokat vagy a kapcsolódó ázsiókat a kibocsátásukat követő öt éven belül lehívják, visszaváltsák, visszafizessék vagy visszavásárolják, ha teljesülnek az (1) bekezdésben megállapított feltételek, továbbá teljesül a következő feltételek egyike:

a) az említett instrumentumok szabályozói besorolásában olyan változás következik be, amely valószínűleg azoknak a szavatolótőkéből történő kizárását vagy alacsonyabb minőségű szavatolótőkeként történő besorolását eredményezi, és mindkét alábbi feltétel teljesül:

   i. az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy ez a változás kellő bizonyossággal be fog következni;

   ii. az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy az említett instrumentumok szabályozói besorolásának megváltozása nem volt észszerűen előrelátható az instrumentum kibocsátásának időpontjában;

b) az említett instrumentumok alkalmazandó adóügyi megítélésében változás következik be, és az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően igazolja, hogy a változás jelentős, és nem volt észszerűen előrelátható az instrumentumok kibocsátásának időpontjában;

c) az instrumentumok és a kapcsolódó ázsiók a 494b. cikkel összhangban szerzett jogok tárgyaként kezelendők;

d) a 77. cikk (1) bekezdésében említett intézkedést megelőzően vagy azzal egyidejűleg az intézmény a 77. cikk (1) bekezdésében említett instrumentumokat vagy kapcsolódó ázsiót ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel, és ezt az intézkedést az illetékes hatóság engedélyezte azon az alapon, hogy ez prudenciális szempontból kedvező, és rendkívüli körülmények által indokolt;

e) a kiegészítő alapvető vagy járulékos tőkeinstrumentumokat árjegyzési célból vásárolják vissza.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az „intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható” kifejezés jelentése;

b) a (3) bekezdésben említett megfelelő körülmények a visszaváltás korlátozására;

▼M8

c) a 77. cikk (1) bekezdésében felsorolt valamely intézkedés végrehajtásának az illetékes hatóság általi előzetes engedélyezésére irányuló eljárás, beleértve a korlátozásokat és a folyamatokat is, valamint az intézmények által az illetékes hatósághoz az ugyanazon bekezdésben felsorolt intézkedések valamelyikének a végrehajtására vonatkozóan benyújtott engedélykérelmekre vonatkozó adatkövetelmények, beleértve a szövetkezetek tagjai részére kibocsátott részjegyek visszaváltása esetén alkalmazandó eljárást és az ilyen kérelmek feldolgozására vonatkozó határidőt is.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2013. július 28-ig kell benyújtania a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

78a. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csökkentésének engedélyezése

(1) A szanálási hatóságnak engedélyeznie kell az intézmény számára a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívását, visszaváltását, visszafizetését vagy visszavásárlását, ha a következő feltételek egyike teljesül:

a) az e rendelet 77. cikkének (2) bekezdésében említett bármely intézkedésnél korábban vagy azzal egyidejűleg az intézmény a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat ugyanolyan vagy jobb minőségű szavatolótőke-instrumentumokkal vagy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokkal váltja fel, az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható feltételekkel;

b) az intézmény a szanálási hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje és leírható, illetve átalakítható kötelezettségei az e rendelet 77. cikkének (2) bekezdésében említett intézkedés nyomán az e rendeletben, valamint a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményeket meghaladják azzal a többlettel, amelyet a szanálási hatóság az illetékes hatósággal egyetértésben szükségesnek ítél;

c) az intézmény a szanálási hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek szavatolótőke-instrumentumokkal való részleges vagy teljes felváltása szükséges ahhoz, hogy megfeleljen az engedély érvényben maradása érdekében az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott szavatolótőke-követelményeknek.

Amennyiben az intézmény megfelelő biztosítékokat nyújt arra vonatkozóan, hogy képes az e rendeletben, valamint a 2013/36/EU és a 2014/59/EU irányelvben meghatározott követelményeket meghaladó szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel működni, a szanálási hatóság az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően általános előzetes engedélyt adhat az intézménynek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok lehívásának, visszaváltásának, visszafizetésének vagy visszavásárlásának végrehajtására, azon kritériumokra is figyelemmel, amelyek biztosítják, hogy e jövőbeli intézkedések megfeleljenek az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételeknek. Ez az általános előzetes engedély csak meghatározott időre, legfeljebb egy évre adható, amelynek leteltét követően megújítható. Az általános előzetes engedély előre meghatározott összegre adható, amelyet a szanálási hatóságnak kell megállapítania. A szanálási hatóságoknak minden megadott általános előzetes engedélyről értesíteniük kell az illetékes hatóságokat.

▼M8

A szanálási hatóságnak vissza kell vonnia az általános előzetes engedélyt, amennyiben az intézmény az engedély megadásának bármelyik feltételét megsérti.

(2) Amikor a szanálási hatóság megvizsgálja a felváltó instrumentumoknak az intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából való, az (1) bekezdés a) pontjában említett fenntarthatóságát, mérlegelnie kell, hogy a felváltó tőkeinstrumentumok vagy a felváltó leírható, illetve átalakítható kötelezettségek milyen mértékben lennének költségesebbek az intézmény számára, mint azok, amelyeket felváltanának.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az illetékes hatóság és a szanálási hatóság közötti együttműködésre vonatkozó eljárás;

b) az (1) bekezdés első albekezdése szerinti engedély megadásának eljárása, beleértve a határidőket és a tájékoztatásra vonatkozó követelményeket is;

c) az (1) bekezdés második albekezdése szerinti általános előzetes engedély megadásának eljárása, beleértve a határidőket és a tájékoztatásra vonatkozó követelményeket is;

d) az „intézmény jövedelemtermelő képessége szempontjából fenntartható” kifejezés jelentése.

Az e bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazása céljából a szabályozástechnikai standardtervezeteknek teljes mértékben összhangban kell lenniük a 78. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

79. cikk

▼M8
▼C8

A szavatolótőkéből és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekből történő levonás alóli átmeneti felmentés

(1) Amennyiben egy intézmény olyan tőkeinstrumentumokat vagy kötelezettségeket birtokol, amelyek egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben szavatolótőke-instrumentumnak, vagy egy intézményben leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumnak minősülnek, és az illetékes hatóság megítélése szerint ez a részesedés az adott szervezet vagy intézmény reorganizációjára és életképességének helyreállítására kialakított pénzügyi támogatási művelet célját szolgálja, az illetékes hatóság átmenetileg eltekinthet a levonásra vonatkozó rendelkezésektől, amelyek egyéb esetben alkalmazandóak lennének az adott instrumentumokra.

▼C2

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés alkalmazásában az átmenetiség fogalmának, valamint azon feltételeknek a meghatározása céljából, amelyek alapján az illetékes hatóságok az átmeneti részesedéseket úgy ítélhetik meg, hogy azok egy releváns szervezet reorganizációjára és megmentésére kialakított pénzügyi támogatási művelet céljára szolgálnak.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M8

79a. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó feltételeknek való megfelelés értékelése

Az intézményeknek a második részben meghatározott követelményeknek való megfelelés értékelése során nemcsak az instrumentumok jogi formáját, hanem lényeges jellemzőiket is figyelembe kell venniük. Az instrumentumok lényeges jellemzőinek értékelése során figyelembe kell venni az instrumentumokkal összefüggő valamennyi megállapodást – még abban az esetben is, ha e megállapodások nincsenek kifejezetten meghatározva a magukra az instrumentumokra vonatkozó feltételekben – annak megállapítása érdekében, hogy az ilyen megállapodások kombinált gazdasági hatásai összhangban állnak-e a vonatkozó rendelkezések céljával.

▼C2

80. cikk

▼M8

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségének folyamatos felülvizsgálata

(1) Az EBH-nak monitoroznia kell az Unióban az intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségét, és haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot, ha jelentős bizonyíték áll rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy az említett instrumentumok nem felelnek meg az e rendeletben foglalt vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak.

Az illetékes hatóságoknak az EBH kérésére késedelem nélkül továbbítaniuk kell az EBH számára minden olyan információt, amelyet az EBH az újonnan kibocsátott tőkeinstrumentumokkal vagy kötelezettségtípusokkal kapcsolatban lényegesnek tart ahhoz, hogy az unióbeli intézmények által kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok minőségét monitorozhassa.

▼C2

(2) Az értesítésnek a következőket kell tartalmaznia:

a) az azonosított hiányosság jellegének és mértékének részletes magyarázata;

b) az EBH által szükségesnek ítélt bizottsági intézkedésre vonatkozó technikai tanácsadás;

▼C2

c) jelentős fejlemények az EBH által az intézmények fizetőképességének stressztesztelésére vonatkozóan alkalmazott módszerben.

▼M8

(3) Az EBH-nak technikai tanácsot kell nyújtania a Bizottságnak minden olyan jelentős változtatásról, amelyet a szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek meghatározásában szükségesnek ítél a következők bármelyikének eredményeként:

▼C2

a) piaci standardok vagy gyakorlat lényeges fejleményei;

b) a vonatkozó jogi vagy számviteli standardok változásai;

c) jelentős fejlemények az EBH által az intézmények fizetőképességének stressztesztelésére vonatkozóan alkalmazott módszerben.

(4) Az EBH 2014. január 1-ig technikai tanácsot nyújt a Bizottságnak a valós értéken értékelt, nem realizált nyereség lehetséges kezeléséről, az elsődleges alapvető tőkébe történő, korrekció nélküli bevonásukon kívül. Az ilyen ajánlások figyelembe veszik a nemzetközi számviteli standardok és a bankokra vonatkozó prudenciális standardokról szóló nemzetközi megállapodások fejleményeit.

II. CÍM

KISEBBSÉGI RÉSZESEDÉS ÉS A LEÁNYVÁLLALATOK ÁLTAL KIBOCSÁTOTT KIEGÉSZÍTŐ ALAPVETŐ ÉS JÁRULÉKOS TŐKEINSTRUMENTUMOK

81. cikk

A konszolidált elsődleges alapvető tőkébe való beszámításnál figyelembe vehető kisebbségi részesedések

▼M8

(1) A kisebbségi részesedések egy leányvállalat elsődleges alapvető tőkeelemeinek összegét foglalják magukban, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

▼M9

a) a leányvállalat a következők egyike:

i. intézmény;

ii. olyan vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében e rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményei alá tartozik;

iii. olyan közbenső pénzügyi holding társaság vagy közbenső vegyes pénzügyi holding társaság, amely szubkonszolidált alapon köteles megfelelni e rendelet követelményeinek vagy egy olyan közbenső befektetési holding társaság, amely összevont alapon köteles megfelelni az (EU) 2019/2033 rendelet követelményeinek;

iv. befektetési vállalkozás;

▼M9

v. közbenső pénzügyi holding társaság harmadik országban, feltéve, hogy az említett közbenső pénzügyi holding társaságra ugyanolyan szigorú prudenciális követelmények vonatkoznak, mint az adott harmadik országbeli hitelintézetekre és feltéve, hogy a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésének megfelelően elfogadott határozat az említett prudenciális követelményeket legalább egyenértékűnek nyilvánította az e rendeletben meghatározott követelményekkel;

▼M8

b) a leányvállalatot az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidációba teljes körűen bevonták;

c) az e bekezdés bevezető részében említett elsődleges alapvető tőkeelemek az első rész II. címe 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.

▼C2

(2) Az olyan kisebbségi részesedések, amelyeket közvetlenül vagy közvetve, különleges célú gazdasági egységen keresztül vagy más módon az intézmény anyavállalata vagy leányvállalatai finanszíroznak, nem minősülnek konszolidált elsődleges alapvető tőkének.

▼M8
▼C7

82. cikk

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe és a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek

A kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe és a járulékos tőkébe, valamint a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemek közé tartozik a leányvállalat kisebbségi részesedése, valamint adott esetben a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeinstrumentumai, továbbá az ezekhez kapcsolódó ázsió, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) a leányvállalat a következők egyike:

i. intézmény;

ii. olyan vállalkozás, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében e rendelet és a 2013/36/EU irányelv követelményei alá tartozik;

iii. olyan közbenső pénzügyi holding társaság vagy közbenső vegyes pénzügyi holding társaság amely szubkonszolidált alapon köteles megfelelni e rendelet követelményeinek vagy egy olyan közbenső befektetési holding társaság, amely összevont alapon köteles megfelelni az (EU) 2019/2033 rendelet követelményeinek,

iv. befektetési vállalkozás;

v. közbenső pénzügyi holding társaság harmadik országban, feltéve, hogy az említett közbenső pénzügyi holding társaságra ugyanolyan szigorú prudenciális követelmények vonatkoznak, mint az adott harmadik országbeli hitelintézetekre és feltéve, hogy a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésének megfelelően elfogadott határozat az említett prudenciális követelményeket legalább egyenértékűnek nyilvánította az e rendeletben meghatározott követelményekkel;

▼C7

b) a leányvállalatot teljes körűen bevonták az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) az e bekezdés bevezető fordulatában említett elsődleges alapvető tőkeelemek, kiegészítő alapvető tőkeelemek és járulékos tőkeelemek az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba bevont vállalkozásoktól eltérő személyek tulajdonában vannak.

▼M8
▼C2

83. cikk

Különleges célú gazdasági egység által kibocsátott, a kiegészítő alapvető tőkébe, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeelemek

▼M8

(1) A különleges célú gazdasági egység által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint a kapcsolódó ázsió 2021. december 31-ig számítható be a kiegészítő alapvető tőkébe, az alapvető tőkébe, a járulékos tőkébe, illetve a szavatolótőkébe, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

▼C2

a) az említett instrumentumokat kibocsátó különleges célú gazdasági egységet teljeskörűen bevonták az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

b) az instrumentumok és a kapcsolódó ázsió csak akkor számítható be a kiegészítő alapvető tőkébe, ha teljesülnek az 52. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek;

c) az instrumentumok és a kapcsolódó ázsió csak akkor számítható be a járulékos tőkébe, ha teljesülnek a 63. cikkben meghatározott feltételek;

d) a különleges célú gazdasági egység egyetlen eszköze az anyavállalat vagy annak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba teljes körűen bevont leányvállalatának szavatolótőkéjében fennálló befektetése, amelynek formája megfelel az 52. cikk (1) bekezdésében vagy adott esetben a 63. cikkben említett vonatkozó feltételeknek.

Ha az illetékes hatóság véleménye szerint a különleges célú gazdasági egységnek az anyavállalat vagy annak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációban részt vevő leányvállalatának szavatolótőkéjében fennálló befektetésétől eltérő eszközei minimálisak és jelentéktelenek egy ilyen gazdasági egység számára, az illetékes hatóság eltekinthet az első albekezdés d) pontjában meghatározott feltételtől.

(2) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a különleges célú gazdasági egységek működéséhez esetlegesen kapcsolódó eszközök típusának és az (1) bekezdés második albekezdésében említett „minimális” és „jelentéktelen” fogalmaknak a meghatározása céljából.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

84. cikk

A konszolidált elsődleges alapvető tőkébe beszámított kisebbségi részesedések

▼M9

(1) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk egy leányvállalatnak a konszolidált elsődleges alapvető tőkébe beszámított kisebbségi részesedésének összegét, hogy az adott vállalkozás kisebbségi részesedéséből kivonják az a) pont szerinti összeg és a b) pont szerinti százalékos arány szorzatának összegét:

▼M17

a) a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat elsődleges alapvető tőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

1. amennyiben a leányvállalat az e rendelet 81. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsoroltak egyike, de nem befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény, az e rendelet 458. és a 459. cikkében említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelmények és az ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteni,

2. – amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében meghatározott követelmény, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteni;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált elsődleges alapvető tőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozásainak a teljesítéséhez, amennyiben ezeket a követelményeket elsődleges alapvető tőkével kell teljesíteni;

▼M9
▼C5

b) a leányvállalat kisebbségi részesedése, az adott vállalkozás összes elsődleges alapvető tőkeelemének a százalékos arányaként kifejezve.

▼M17

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amint egy intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyította, hogy rendelkezésre áll a kisebbségi részesedések kiegészítő összege a veszteségek konszolidált szinten való viselése céljára, az illetékes hatóság engedélyezheti az adott intézmény számára az a) pont i., illetve ii. alpontjában említett összegek közül az egyiknek a levonását.

▼C2

(2) Az (1) bekezdésben említett számítást a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatok mindegyikére vonatkozóan külön-külön, szubkonszolidált alapon kell elvégezni.

Egy intézmény dönthet úgy, hogy ezt a számítást nem végzi el egy, a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozóan. Ha egy intézmény ilyen döntést hoz, akkor a szóban forgó leányvállalat kisebbségi részesedése nem képezheti a konszolidált elsődleges alapvető tőke részét.

▼M9

(3) Ha egy illetékes hatóság e rendelet 7. cikkével, illetve adott esetben az (EU) 2019/2033 rendelet 6. cikkével összhangban eltekint a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától, a mentesítés által érintett leányvállalatokban meglévő kisebbségi részesedés nem számítható be szubkonszolidált, illetve konszolidált szinten a szavatolótőkébe.

▼C2

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk (2) bekezdése, a 85. cikk és a 87. cikk alapján szükséges szubkonszolidált alapú számítás meghatározására.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az illetékes hatóságok mentességet adhatnak e cikk alkalmazása alól az olyan pénzügyi holding társaság anyavállalat részére, amely az alábbi feltételek mindegyikét teljesíti:

a) fő tevékenysége tulajdoni részesedések megszerzése;

b) összevont alapú prudenciális felügyelet alá tartozik;

▼M17

c) a 4. cikk (1) bekezdésének 37. pontja értelmében vett ellenőrzési kapcsolat alapján olyan leányvállalatot von be a konszolidálásba, amelyben csupán kisebbségi részesedéssel rendelkezik;

▼C2

d) szubkonszolidált alapon számítva az előírt konszolidált elsődleges alapvető tőkéjének több mint 90 %-a a c) pontban említettek szerinti leányvállalatból származik.

▼C2

Amennyiben egy pénzügyi holding társaság anyavállalat, amely teljesíti az első albekezdésben megállapított feltételeket, 2013. június 28-át követően vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalattá válik, az illetékes hatóságok megadhatják az első albekezdésben említett mentességet ennek a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, amennyiben teljesíti az első albekezdésbenmegállapított feltételeket.

(6) Ha egy hálózaton belül valamely központi szervhez tartósan kapcsolt hitelintézetek vagy a 113. cikk (7) bekezdésében említett feltételeknek megfelelő intézményvédelmi rendszerbe tartozó intézmények olyan keresztgarancia-rendszert hoztak létre, amely úgy rendelkezik, hogy a szavatolótőke szabályozási követelményeken felüli összegének a partnertől a hitelintézethez történő átadása előtt nem áll – jelenleg vagy a jövőben várhatóan – jelentős gyakorlati vagy jogi akadály, akkor az említett intézmények mentesülnek ennek a cikknek a levonásra vonatkozó rendelkezései alól, és a keresztgarancia-rendszeren belüli minden kisebbségi részesedést teljes mértékben beszámíthatnak.

85. cikk

A konszolidált alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható instrumentumok

▼M9

(1) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk leányvállalatuknak a konszolidált szavatolótőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőkéjének összegét, hogy az adott vállalkozás alapvető tőkébe beszámítható tőkéjéből kivonják az a) pont szerinti összeg és a b) pont szerinti százalékos arány szorzatát a következők szerint:

▼M17

a) a leányvállalat alapvető tőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat alapvető tőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

1. amennyiben a leányvállalat az e rendelet 81. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsoroltak egyike, de nem befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelmény, az e rendelet 458. és a 459. cikkében említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelmények és az ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat alapvető tőkével kell teljesíteni,

2. amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelmény, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat alapvető tőkével kell teljesíteni;

▼M17

ii. az adott leányvállalathoz tartozó konszolidált alapvető tőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelményeknek a teljesítéséhez, amennyiben azokat alapvető tőkével kell teljesíteni;

▼M9
▼C5

b) a leányvállalatnak az alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemei, az adott vállalkozás összes elsődleges alapvető tőkeelemének és kiegészítő alapvető tőkeelemének a százalékában kifejezve.

▼M17

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amint egy intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyította, hogy rendelkezésre áll az alapvető tőke kiegészítő összege a veszteségek konszolidált szinten való viselése céljára, az illetékes hatóság engedélyezheti az adott intézmény számára az a) pont i., illetve ii. alpontjában említett összegek közül az egyiknek a levonását.

▼C2

(2) Az (1) bekezdésben említett számítást a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatok mindegyikére vonatkozóan külön-külön, szubkonszolidált alapon kell elvégezni.

Egy intézmény dönthet úgy, hogy ezt a számítást nem végzi el egy, a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozóan. Ha egy intézmény ilyen döntést hoz, akkor a szóban forgó leányvállalatnak az alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemei nem képezhetik a konszolidált alapvető tőke részét.

▼M9

(3) Ha egy illetékes hatóság e rendelet 7. cikkével, illetve adott esetben az (EU) 2019/2033 rendelet 6. cikkével összhangban eltekint a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától, a mentesítés által érintett leányvállalatokban meglévő alapvető tőkeinstrumentumok nem számíthatók be szubkonszolidált, illetve konszolidált szinten a szavatolótőkébe.

▼C2

86. cikk

A konszolidált kiegészítő alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőke

A 84. cikk (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül az intézményeknek úgy kell meghatározniuk egy leányvállalatnak a konszolidált kiegészítő alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemeinek az összegét, hogy az adott vállalkozásnak a konszolidált alapvető tőke részét képező beszámítható alapvető tőkéjéből kivonják az adott vállalkozásnak a konszolidált elsődleges alapvető tőke részét képező kisebbségi részesedését.

▼C2

87. cikk

A konszolidált szavatolótőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőke

▼M9

(1) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a leányvállalatnak a konszolidált szavatolótőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemeinek az összegét, hogy az adott vállalkozásnak a szavatolótőkébe beszámítható tőkéjéből kivonják az a) pont szerinti összeg és a b) pont szerinti százalékos arány szorzatát a következők szerint:

▼M17

a) a leányvállalat szavatolótőkéje, mínusz a következők közül az alacsonyabb:

i. a leányvállalat szavatolótőkéjének azon összege, amely szükséges az alábbiak teljesítéséhez:

1. amennyiben a leányvállalat az e rendelet 81. cikk (1) bekezdésének a) pontjában felsoroltak egyike, de nem befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény, az e rendelet 458. és a 459. cikkében említett követelmények, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelmények és az ugyanazon irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat szavatolótőkével kell teljesíteni,

2. amennyiben a leányvállalat befektetési vállalkozás vagy közbenső befektetési holdingtársaság, a következők összessége: az (EU) 2019/2033 rendelet 11. cikkében szereplő követelmény, az (EU) 2019/2034 irányelv 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények, illetve a harmadik országok bármely helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelmények, amennyiben azokat szavatolótőkével kell teljesíteni;

ii. az adott leányvállalathoz tartozó szavatolótőke azon összege, amely konszolidált alapon szükséges az e rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelménynek, az e rendelet 458. és 459. cikkében említett követelményeknek, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett specifikus szavatolótőke-követelményeknek és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelménynek, illetve a harmadik országok helyi felügyeleti szabályozása szerinti esetleges követelményeknek a teljesítéséhez, amennyiben azokat szavatolótőkével kell teljesíteni;

▼M9
▼C5

b) a vállalkozás szavatolótőkéjébe beszámítható tőke, az adott vállalkozás összes elsődleges alapvető tőkeelemének, kiegészítő alapvető tőkeelemének és járulékos tőkeelemének összege százalékban kifejezve, bele nem számítva a 62. cikk c) és d) pontjában említett összegeket.

▼M17

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amint egy intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyította, hogy rendelkezésre áll a szavatolótőke kiegészítő összege a veszteségek konszolidált szinten való viselése céljára, az illetékes hatóság engedélyezheti az adott intézmény számára az a) pont i., illetve ii. alpontjában említett összegek közül az egyiknek a levonását.

▼C2

(2) Az (1) bekezdésben említett számítást a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatok mindegyikére vonatkozóan külön-külön, szubkonszolidált alapon kell elvégezni.

Egy intézmény dönthet úgy, hogy ezt a számítást nem végzi el egy, a 81. cikk (1) bekezdésében említett leányvállalatra vonatkozóan. Ha egy intézmény ilyen döntést hoz, akkor a szóban forgó leányvállalatnak a szavatolótőkébe beszámítható tőkéje nem képezheti a konszolidált szavatolótőke részét.

▼M9

(3) Ha egy illetékes hatóság e rendelet 7. cikkével, illetve adott esetben az (EU) 2019/2033 rendelet 6. cikkével összhangban eltekint a prudenciális követelmények egyedi alapú alkalmazásától, a mentesítés által érintett leányvállalatokban meglévő szavatolótőke-instrumentumok nem számíthatóak be szubkonszolidált, illetve konszolidált szinten a szavatolótőkébe.

88. cikk

A konszolidált járulékos tőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható instrumentumok

A 84. cikk (5) és (6) bekezdésének sérelme nélkül az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a leányvállalatnak a konszolidált járulékos tőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőkeelemeinek az összegét, hogy az adott vállalkozásnak a konszolidált szavatolótőke részét képező, a szavatolótőkébe beszámítható tőkéjéből levonják az adott vállalkozásnak a konszolidált alapvető tőke részét képező, az alapvető tőkébe beszámítható tőkéjét.

▼M8

88a. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettségek közé beszámítható kötelezettséginstrumentumok

„A 92a. cikk hatálya alá tartozó intézmények összevont leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumai közé történő beszámításnál figyelembe kell venni az olyan kötelezettségeket, amelyeket a szanálandó szervezettel azonos szanálandó csoporthoz tartozó, az Unióban letelepedett valamely leányvállalat bocsátott ki, feltéve hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) kibocsátásukra a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfelelően került sor;

b) nem ugyanabba a szanálandó csoportba tartozó, meglévő részvényes vásárolta meg őket, feltéve hogy a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatásköröknek a 2014/59/EU irányelv 59–62. cikkével összhangban történő gyakorlása nem érinti a szanálandó szervezet által a leányvállalat felett gyakorolt ellenőrzést;

▼M8

c) értékük nem haladja meg az i. alpontban említett összegnek az ii. alpontban említett összegből való kivonásával kapott összeget:

i. a szanálandó szervezet részére kibocsátott és általa akár közvetlenül, akár közvetve az ugyanazon szanálandó csoportba tartozó más szervezeteken keresztül megvásárolt kötelezettségek összege, valamint a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdése b) pontjának megfelelően kibocsátott szavatolótőke-instrumentumok összege;

ii. a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (1) bekezdésének megfelelően előírt összeg.

▼M17

88b. cikk

Harmadik országbeli vállalkozások

E cím alkalmazásában a „befektetési vállalkozás” és az „intézmény” kifejezés a harmadik országokban letelepedett olyan vállalkozásokat foglalja magában, amelyek – amennyiben az Unióban lennének letelepedve – ezen fogalmak e rendeletben foglalt meghatározásai alá tartoznának.

▼C2

III. CÍM

BEFOLYÁSOLÓ RÉSZESEDÉS A PÉNZÜGYI ÁGAZATON KÍVÜL

89. cikk

Pénzügyi ágazaton kívüli befolyásoló részesedés kockázati súlyozása és tiltása

▼M17

(1) Az intézmény figyelembe vehető szavatolótőkéjének 15 %-át meghaladó összegű, egy pénzügyi ágazatbeli szervezettől eltérő vállalkozásban lévő befolyásoló részesedésnek a (3) bekezdésben meghatározott rendelkezések hatálya alá kell tartoznia.

(2) Egy intézménynek az (1) bekezdésben említettektől eltérő vállalkozásokban lévő összes befolyásoló részesedése összegének, amennyiben az meghaladja az intézmény szavatolótőke-számítás során figyelembe vehető tőkeelemeinek 60 %-át, a (3) bekezdés hatálya alá kell tartoznia.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok az a) vagy b) pontban említett követelményeket alkalmazzák az intézmények (1) és (2) bekezdésben említett, befolyásoló részesedéseire:

a) a harmadik részben előírt tőkekövetelmény kiszámításához az intézményeknek 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a következők közül a nagyobbra:

i. az (1) bekezdésben említett, a szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőke 15 %-át meghaladó, befolyásoló részesedések összege;

ii. a befolyásoló részesedéseknek a (2) bekezdésben említett, az intézmény szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőkéjének 60 %-át meghaladó teljes összege;

b) az illetékes hatóságok megtiltják az intézményeknek, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett olyan befolyásoló részesedéssel rendelkezzenek, amelynek összege meghaladja a szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőkének az említett bekezdésekben meghatározott százalékát;

▼C2

Az illetékes hatóságoknak közzé kell tenniük, hogy az a) vagy a b) pontot alkalmazzák-e.

▼M17

_____

▼C2

90. cikk

Az 1 250 %-os kockázati súly alternatívája

A 89. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott korlátokat meghaladó összegekre 1 250 %-os kockázati súly alkalmazásának alternatívájaként az intézmények az említett összegeket levonhatják az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának megfelelően.

91. cikk

Kivételek

(1) A 89. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában nem említett vállalkozások részvényeit nem kell beszámítani a szavatolótőke számítása során figyelembe vehető tőke említett cikkben meghatározott korlátainak kiszámításánál, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:

a) a részvényeket pénzügyi támogatás során ideiglenesen birtokolják, a 79. cikkben leírtak szerint;

b) az említett részvények birtoklása öt munkanapig vagy annál rövidebb ideig tartott jegyzési garanciavállalási pozíció;

c) a részvényeket az intézmény saját nevében, mások javára birtokolja.

(2) Azokat a részvényeket, amelyek nem minősülnek a 86/635/EGK irányelv 38. cikkének (2) bekezdésében említett befektetett pénzügyi instrumentumnak, nem kell bevonni a 89. cikkben meghatározott számításba.

HARMADIK RÉSZ

TŐKEKÖVETELMÉNYEK

I. CÍM

ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEK, ÉRTÉKELÉS ÉS ADATSZOLGÁLTATÁS

1. FEJEZET

A szavatolótőke előírt szintje

1. szakasz

Az intézmények szavatolótőkéjére vonatkozó követelmények

92. cikk

Szavatolótőke-követelmények

(1) A 93. és a 94. cikkre figyelemmel az intézményeknek mindenkor teljesíteniük kell a következő szavatolótőke-követelményt:

▼C2

a) 4,5 %-os elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató;

b) 6 %-os alapvető tőke megfelelési mutató;

c) 8 %-os teljes tőkemegfelelési mutató;

▼M8

d) 3 %-os tőkeáttételi mutató.

(1a) Az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában megállapított követelményen túlmenően a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek fenn kell tartania egy olyan tőkeáttételi mutató puffert, amely a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény e rendelet 429. cikke (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mértékének és a 2013/36/EU irányelv 131. cikke szerint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményre vonatkozó tőkepuffer 50 %-ának a szorzatával egyenlő.

A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények kizárólag alapvető tőkeelemekkel teljesíthetik a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt. A tőkeáttételi mutató puffer-követelmény teljesítésére használt alapvető tőke nem használható fel az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott, tőkeáttételen alapuló követelményeknek való megfelelésre, kivéve ha erről az említett jogszabályok kifejezetten másképp rendelkeznek.

Amennyiben valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, az intézményre a 2013/36/EU irányelv 141b. cikke szerinti tőkefenntartási követelményt kell alkalmazni.

Amennyiben valamely globálisan rendszerszinten jelentős intézmény nem teljesíti egyidejűleg a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt és a 2013/36/EU irányelv 128. cikke 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelményt, az intézményre az említett irányelv 141. és 141b. cikke szerinti tőkefenntartási követelmények közül a magasabbat kell alkalmazni.

▼C2

(2) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a tőkemegfelelési mutatóikat:

a) az elsődleges alapvető tőke megfelelési mutató az intézmény elsődleges alapvető tőkéje, a teljes kockázati kitettségérték százalékaként kifejezve;

b) az alapvető tőke megfelelési mutató az intézmény alapvető tőkéje, a teljes kockázati kitettségérték százalékaként kifejezve;

c) a teljes tőkemegfelelési mutató az intézmény szavatolótőkéje, a teljes kockázati kitettségérték százalékaként kifejezve.

▼M17

(3) Az intézményeknek a teljes kockázati kitettségértéket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$TREA = max \{U\text{-}TREA;\ x \cdot S\text{-}TREA\}$$

ahol:

TREA = a szervezet teljes kockázati kitettségértéke (total risk exposure amount);

U-TREA = a szervezet tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéke (un-floored total risk exposure amount) a (4) bekezdéssel összhangban számítva;

▼M17

S-TREA = a szervezet sztenderd teljes kockázati kitettségértéke (standardised total risk exposure amount) az (5) bekezdéssel összhangban számítva;

x = 72,5 %.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a teljes kockázati kitettségértéket az olyan intézmények esetében, amelyek egy, az adott tagállamban anyaintézménnyel rendelkező csoport részét képezik, a (4) bekezdéssel összhangban számított, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéknek kell tekinteni, feltéve hogy az adott anyaintézmény vagy – központi szervből és tartósan kapcsolt intézményekből álló csoportok esetében – a központi szerv és a kapcsolt intézmények alkotta csoport egésze e bekezdés első albekezdésének megfelelően, összevont alapon számítja ki a teljes kockázati kitettségértékét.

(4) A tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségértéket e bekezdés a)–g) pontjának összegeként kell kiszámítani, e cikk (6) bekezdésének a figyelembevétele után:

a) egy intézmény minden üzleti tevékenysége tekintetében e rész II. címének és a 379. cikknek megfelelően kiszámított, a hitelkockázatra, beleértve a partnerkockázatot, és a felhígulási kockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek, kivéve az intézmény kereskedési könyvi tevékenységéből eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékeket;

b) egy intézmény kereskedési könyvi tevékenysége tekintetében meghatározott szavatolótőke-követelmények a következőkre vonatkozóan:

   i. az e rész IV. címével összhangban számított piaci kockázat;

   ii. a 395–401. cikkben meghatározott határértékeket meghaladó nagykockázat-vállalások, az intézmény számára az említett határértékek túllépésére engedélyezett mértékig, a negyedik részben meghatározottaknak megfelelően;

c) az e rész IV. címével összhangban számított, a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények minden olyan nem kereskedési könyvi üzleti tevékenység tekintetében, amely devizaárfolyam-kockázattal vagy árukockázattal jár;

d) a kiegyenlítési kockázatra vonatkozó, 378. és 380. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények;

e) az e rész VI. címével összhangban számított, hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

f) az e rész III. címével összhangban számított, működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények;

g) az intézménynek a következő ügylet- és megállapodástípusokra vonatkozó, kereskedési könyvi üzleti tevékenységből eredő partnerkockázatára vonatkozó, az e rész II. címének megfelelően kiszámított, hitelkockázattal súlyozott kitettségértékek:

   i. a II. mellékletben felsorolt szerződések és a hitelderivatívák;

▼M17

ii. repoügyletek, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele;

iii. értékpapír- vagy árufedezet mellett nyújtott, értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek;

iv. hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.

(5) A sztenderd teljes kockázati kitettségértéket a (4) bekezdés a)–g) pontjának összegeként kell kiszámítani, a (6) bekezdés és a következő követelmények figyelembevételét követően:

a) a (4) bekezdés a) pontjában említett, hitelkockázatra, beleértve a partnerkockázatot, és felhígulási kockázatra vonatkozó, valamint ugyanazon bekezdés g) pontjában említett, az intézmény kereskedési könyvi tevékenységéből eredő partnerkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő módszerek bármelyikének alkalmazása nélkül kell kiszámítani:

i. a belső modellen alapuló módszer a 221. cikkben meghatározott nettósítási keretmegállapodásokra;

ii. a II. cím 3. fejezetében meghatározott belső minősítésen alapuló módszer;

iii. a 258., 259. és 260. cikkben meghatározott, értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszere és a 265. cikkben meghatározott belső értékelési módszer;

iv. a II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott belső modell módszer;

b) a (4) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett kereskedési könyvi tevékenység piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az alábbiak alkalmazása nélkül kell kiszámítani:

i. a IV. cím 1b. fejezete szerinti alternatív belső modellen alapuló módszer; illetve

ii. adott esetben az e bekezdés a) pontjában felsorolt bármely módszer;

c) az adott intézménynek a nem kereskedési könyvi, e cikk (4) bekezdése c) pontjában említett devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett valamennyi üzleti tevékenysége piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a IV. cím 1b. fejezetében meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazása nélkül kell kiszámítani.

(6) A (4) bekezdésben említett, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték és az (5) bekezdésben említett sztenderd teljes kockázati kitettségérték kiszámítására a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a (4) bekezdés d), e) és f) pontjában említett szavatolótőke-követelményeknek magukban kell foglalniuk az intézmény összes üzleti tevékenységéből eredő szavatolótőke-követelményeket;

▼M17

b) az intézményeknek a (4) bekezdés b)–f) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelményeket meg kell szorozniuk 12,5-del.

▼M8

92a. cikk

Szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

▼C7

(1) A 93. és a 94. cikkre, valamint az e cikk (2) bekezdésében meghatározott kivételekre is figyelemmel, a szanálandó szervezetként azonosított globálisan rendszerszinten jelentős intézmények mindenkor kötelesek megfelelni a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeknek:

▼M17

a) 18 %-os kockázatalapú arány, a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit;

▼M8

b) 6,75 %-os nem kockázatalapú arány, a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott követelmények nem alkalmazandók a következő esetekben:

a) az intézmény vagy az intézmény csoportja globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyé minősítésének dátumát követő három évben;

b) a hitelezői feltőkésítés 2014/59/EU irányelv szerinti, szanálási hatóság általi alkalmazásának dátumát követő két évben;

c) a 2014/59/EU irányelv 32. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett, a szanálandó szervezet szanálási eszközök nélküli feltőkésítése céljából tőkeinstrumentumok és más kötelezettségek leírása vagy elsődleges alapvető tőkeelemekké való átalakítása érdekében alkalmazott alternatív magánszektorbeli intézkedés szanálandó szervezet általi alkalmazásának dátumát követő két évben.

▼M15

_____

▼M8

92b. cikk

Szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében

(1) A nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azon jelentős leányvállalatainak, amelyek nem minősülnek szanálandó szervezetnek, a 92a. cikkben a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozóan meghatározott követelmények 90 %-ával egyenlő, szavatolótőkére és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményt kell mindenkor teljesíteniük.

▼M8

(2) Az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok, a járulékos tőkeinstrumentumok és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok csak akkor vehetők figyelembe, ha ezeket az instrumentumokat a nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény legfelső szintű anyaintézménye birtokolja, és közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoporthoz tartozó szervezetek bocsátották ki őket, és amennyiben e szervezetek mindegyike a legfelső szintű anyaintézménnyel azonos harmadik országban vagy valamelyik tagállamban letelepedett.

(3) Egy leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentum csak akkor vehető figyelembe az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 47. pontjában meghatározott rendes fizetésképtelenségi eljárás esetén a kötelezettségből származó követelés besorolása alacsonyabb, mint az olyan kötelezettségekből származó követeléseké, amelyek nem elégítik ki az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételeket és amelyek nem számítanak szavatolótőkének;

b) a 2014/59/EU irányelv 59–62. cikkével összhangban a kötelezettségre alkalmazható a leírásra vagy átalakításra vonatkozó hatáskör.

▼C2

93. cikk

Folyamatos működés melletti indulótőke-követelmény

(1) Az intézmény szavatolótőkéje nem csökkenhet az engedélyezése időpontjában előírt indulótőke összege alá.

(2) Azok az 1993. január 1-jén már létező hitelintézetek, amelyek szavatolótőkéjének összege nem éri el az indulótőke előírt összegét, folytathatják tevékenységüket. Ebben az esetben a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének összege nem csökkenhet az 1989. december 22-től kezdődően elért legmagasabb szint alá.

▼M9

_____

(4) Ha a (2) bekezdésben említett kategóriába tartozó intézmény ellenőrzését átveszi egy, az intézmény felett korábban ellenőrzést gyakorló személytől különböző természetes vagy jogi személy, az adott intézmény szavatolótőkéje összegének el kell érnie az indulótőke előírt összegét.

(5) Ha a (2) bekezdésben említett kategóriába tartozó két vagy több intézmény egyesül, az egyesülés révén létrejövő intézmény szavatolótőkéjének összege mindaddig nem csökkenhet az egyesült intézményeknek az egyesülés időpontjában meglévő teljes szavatolótőkéjének összege alá, amíg az az indulótőke előírt összegét el nem érte.

(6) Amennyiben az illetékes hatóságok egy intézmény fizetőképességének biztosításához szükségesnek tartják az (1) bekezdésben meghatározott követelmény teljesítését, a (2), a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott rendelkezések nem alkalmazandók.

▼M8

94. cikk

Kisméretű kereskedési könyvi tevékenységre vonatkozó eltérés

(1) ►M17 A 92. cikk (4) bekezdésének b) pontjától és a 92. cikk (5) bekezdésének b) pontjától eltérve, az intézmény a kereskedési könyvi tevékenységének szavatolótőke-követelményét e cikk (2) bekezdésének megfelelően is kiszámíthatja, amennyiben az intézmény mérleg szerinti és mérlegen kívüli, kereskedési könyvi tevékenységének nagysága a havonta, a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján elvégzett értékelés szerint nem haladja meg a következő küszöbértékek egyikét sem: ◄

a) az intézmény összes eszközének 5 %-a;

b) 50 millió EUR.

(2) Amennyiben teljesülnek az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek, az intézmény a következőknek megfelelően számíthatja ki kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét:

▼M17

a) a II. melléklet 1. pontjában felsorolt ügyletek, az ugyanazon melléklet 3. pontjában említett, tulajdoni részesedést megtestesítő ügyletek és a hitelderivatívák esetében az intézmény nem köteles alkalmazni a 92. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 92. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt az említett pozíciókra;

b) az e bekezdés a) pontjában említettektől eltérő kereskedési könyvi pozíciók esetében az intézmény a 92. cikk (4) bekezdésének b) pontjában és a 92. cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett szavatolótőke-követelményt helyettesítheti a 92. cikk (4) bekezdésének a) pontja és a 92. cikk (5) bekezdésének a) pontja szerint számított követelménnyel.

▼M8

(3) Az intézményeknek a mérleg szerinti és mérlegen kívüli, kereskedési könyvi tevékenységük nagyságát az (1) bekezdés alkalmazása céljából a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján kell kiszámítaniuk a következő követelményeknek megfelelően:

a) a számításnak ki kell terjednie a 104. cikknek megfelelően a kereskedési könyvbe besorolt minden pozícióra, a következők kivételével:

i. deviza- és árupozíciók;

ii. a nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettségeket vagy partnerkockázati kitettségeket fedező, belső fedezeti ügyletekként megjelenített hitelderivatívákban, valamint az olyan hitelderívatíva-ügyletekben fennálló pozíciók, amelyek maradéktalanul ellentételezik ezen, a 106. cikk (3) bekezdésben említett belső fedezeti ügyletek piaci kockázatát;

b) a számításba az a) pontnak megfelelően bevont minden pozíciót az adott napi piaci értékén kell értékelni; amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek a pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie; amennyiben a pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi valós vagy piaci értékét kell figyelembe vennie;

▼M17

c) az összesített hosszú pozíció abszolút értékét össze kell adni az összesített rövid pozíció abszolút értékével.

Az első albekezdés alkalmazása céljából a hosszú pozíció olyan pozíciót jelent, amelynek piaci értéke a pozíció fő kockázati tényezője értékének növekedésével nő, a rövid pozíció pedig olyan pozíciót jelent, amelynek piaci értéke a pozíció fő kockázati tényezője értékének növekedésével csökken.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az összesített hosszú (rövid) pozíció értékének az a) pont szerinti számításban figyelembe vett egyes hosszú (rövid) pozíciók értékeinek az összegével kell egyenlőnek lennie.

▼M8

(4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülnek, az e rendelet 102. cikke (3) és (4) bekezdésének, valamint 103. és 104b. cikkének a rendelkezései nem alkalmazandók, tekintet nélkül a 2013/36/EU irányelv 74. és 83. cikkében meghatározott kötelezettségekre.

(5) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat arról, ha a kereskedési könyvi tevékenységük szavatolótőke-követelményét a (2) bekezdésnek megfelelően számítják ki, vagy ha megszüntetik annak ily módon történő számítását.

(6) Az intézménynek haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot, ha már nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott egy vagy több feltételnek.

(7) Az intézménynek bármely alábbi eset bekövetkeztétől számított három hónapon belül meg kell szüntetnie azt a gyakorlatot, hogy a (2) bekezdésnek megfelelően számítja kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét:

a) az intézmény három egymást követő hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott feltételeknek;

b) az intézmény a megelőző 12 hónapon belül több mint 6 hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában meghatározott feltételeknek;

(8) Amennyiben az intézmény megszüntette azt a gyakorlatot, hogy e cikknek megfelelően számítja kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét, csak abban az esetben engedélyezhető számára, hogy kereskedési könyvi tevékenysége szavatolótőke-követelményét e cikknek megfelelően számítsa, ha bizonyítja az illetékes hatóság számára, hogy az (1) bekezdésben meghatározott feltételek mindegyikének egy teljes éven át folyamatosan megfelelt.

(9) Az intézmények nem köthetnek vételi vagy eladási kereskedési könyvi pozíciót kizárólag azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

▼M17

(10) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a pozíciók fő kockázati tényezőjének azonosítására, valamint az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet az e cikk (3) bekezdése, valamint a 273a. cikk (3) bekezdése és a 325a. cikk (2) bekezdése szerinti hosszú vagy rövid pozíció-e.

▼M17

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a 279a. cikk (3) bekezdésének b) pontjában előírt szabályozástechnikai standardokhoz kidolgozott módszert.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

2. szakasz

Befektetési szolgáltatások nyújtására vonatkozóan korlátozott engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozásokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

▼M9

_____

▼M8

_____

▼C2

3. FEJEZET

Kereskedési könyv

102. cikk

A kereskedési könyvre vonatkozó követelmények

(1) A kereskedési könyvben csak olyan pozíciók szerepelhetnek, amelyek vagy mentesek a forgalmazhatóságukra vonatkozó korlátozásoktól, vagy fedezeti ügyletbe bevonhatók.

▼M8

(2) A kereskedési szándékot az intézmény által a pozíció vagy a portfólió 103., 104. és 104a. cikknek megfelelő kezelése céljából létrehozott stratégiák, szabályzatok és eljárások alapján kell igazolni.

(3) Az intézményeknek kereskedési könyvük kezelésére a 103. cikknek megfelelő rendszereket és ellenőrzési mechanizmusokat kell kialakítaniuk és fenntartaniuk.

▼M17

(4) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerrel összhangban történő kiszámítása céljából a kereskedési könyvi pozíciókat a kereskedési részlegekhez kell rendelni.

▼M8

(5) A kereskedési könyvi pozíciókra a 105. cikkben meghatározott prudens értékelési követelmények alkalmazandók.

▼M8

(6) A belső fedezeti ügyleteket az intézmények a 106. cikknek megfelelően kötelesek kezelni.

103. cikk

A kereskedési könyv kezelése

(1) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a kereskedési könyv átfogó kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak és eljárásoknak legalább a következőkre kell vonatkozniuk:

a) mely tevékenységeket tekinti az intézmény kereskedésnek és a szavatolótőke-követelmény szempontjából a kereskedési könyvbe tartozónak;

b) az, hogy a pozícióra milyen mértékben alkalmazható napi piaci áron történő értékelés egy aktív, likvid kétirányú piac alapul vételével;

c) a modell alapján értékelt pozíciók esetében az, hogy az intézmény milyen mértékben képes:

   i. a pozíció összes jelentős kockázatát azonosítani;

   ii. a pozíció összes jelentős kockázatát olyan instrumentumokkal fedezni, amelyekre aktív, likvid kétirányú piac áll rendelkezésre;

   iii. a modellben használt kulcsfontosságú feltételezések és paraméterek levezetésére megbízható becsléseket levezetni;

d) az, hogy az intézmény milyen mértékben képes és köteles a pozícióra vonatkozóan olyan értékeléseket végezni, amelyek külső értékeléssel következetesen validálhatók;

e) az, hogy a jogi korlátozások vagy egyéb működési követelmények milyen mértékben korlátoznák az intézmény azon képességét, hogy rövid távon lezárja vagy fedezze a pozíciót;

f) az, hogy az intézmény milyen mértékben képes és köteles a kereskedési tevékenysége során a pozíciók kockázatait aktívan kezelni;

g) milyen mértékben sorolhat át kockázatot vagy pozíciókat az intézmény a nem kereskedési könyv és a kereskedési könyv között, és az ilyen átsorolásokra vonatkozó, a 104a. cikkben említett követelmények.

▼**M8**

(2) Az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciói vagy pozíció-portfóliói kezelése során az összes alábbi követelményt teljesítenie kell:

a) az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciókra vagy portfóliókra nézve rendelkeznie kell egy, a felső vezetés által jóváhagyott, világosan dokumentált kereskedési stratégiával, amelynek részét képezi a tartási időszak várható hossza;

b) az intézménynek a kereskedési könyvi pozíciók vagy portfóliók aktív kezelésére nézve világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie; e szabályzatoknak és eljárásoknak ki kell terjedniük a következőkre:

   i. milyen pozíciókat vagy pozícióportfóliókat vállalhatnak az egyes kereskedési részlegek vagy adott esetben kijelölt kereskedők;

   ii. pozíciólimitek megállapítása és megfelelőségük monitorozása;

   iii. annak biztosítása, hogy a kereskedők az elfogadott limiteken belül és a jóváhagyott stratégia szerint szabadon vállalhassanak pozíciót és kezelhessék azt;

   iv. annak biztosítása, hogy a pozíciókat az intézmény kockázatkezelési eljárásának szerves részeként jelentsék a felső vezetésnek;

   v. annak biztosítása, hogy a pozíciókat piaci információs források igénybevételével folyamatosan monitorozzák, és értékelés készüljön a pozíció vagy az azt alkotó kockázatok értékesíthetőségéről vagy fedezhetőségéről, ideértve az értékelési folyamat piaci bejövő adatainak kiértékelését, minőségét és rendelkezésre állását, a piaci forgalom szintjét, valamint a piacon kereskedett pozíciók méretét;

   vi. csalás elleni aktív eljárások és kontrollok;

c) az intézménynek világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie a pozícióknak az intézmény kereskedési stratégiájához viszonyított monitorozására, beleértve a forgalom és azon pozíciók monitoringját, amelyek esetében az eredetileg tervezett tartási időszakot túllépték.

▼M17

104. cikk

A kereskedési könyvbe történő besorolás

(1) Egy intézménynek a 102. cikkel és e cikkel összhangban, a kockázatkezelési képességét és gyakorlatát figyelembe véve, világosan meghatározott szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie a kereskedési könyvbe a szavatolótőke-követelménye kiszámítása céljából besorolható pozíciók meghatározása céljából. Az intézménynek teljeskörűen dokumentálnia kell az említett szabályzatok és eljárások betartását, legalább évente belső auditnak kell alávetnie azokat, és az audit eredményeit az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania.

Az intézménynek rendelkeznie kell független kockázatellenőrzési részleggel, amelynek folyamatosan értékelnie kell azt, hogy az intézmény eszközei megfelelően vannak-e hozzárendelve a kereskedési könyvhöz, illetve a nem kereskedési könyvhöz.

(2) Az intézményeknek a következő instrumentumokban lévő pozíciókat a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelniük:

a) a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdésében meghatározott, az alternatív korrelációkereskedési portfólióba (ACTP) való felvétel kritériumainak megfelelő instrumentumok;

b) olyan instrumentumok, amelyek nettó rövid hitel- vagy nettó rövid részvénypozíciót keletkeztetnének a nem kereskedési könyvben, kivéve az intézmény saját kötelezettségeit abban az esetben, ha ezek nem felelnek meg az e) pontban említett kritériumoknak;

c) értékpapírjegyzési garanciavállalásokból származó instrumentumok, amennyiben ezek a jegyzési garanciavállalások csak olyan értékpapírokhoz kapcsolódnak, amelyeket az intézmény várhatóan meg fog vásárolni a kiegyenlítési időpontban;

d) az intézményre alkalmazandó számviteli keretek alapján egyértelműen kereskedési célúnak minősített instrumentumok;

e) árjegyzési tevékenységből származó instrumentumok;

f) KBF-ekben kereskedési szándékkal tartott pozíciók, feltéve, hogy az említett KBF-ek a (8) bekezdésben meghatározott feltételek közül legalább egynek megfelelnek;

g) tőzsdén jegyzett részvények;

h) kereskedéshez kapcsolódó értékpapír-finanszírozási ügyletek;

i) az intézmény saját kötelezettségeibe beágyazott, a nem kereskedési könyvben szereplő, hitelkockázathoz vagy részvénypiaci kockázathoz kapcsolódó opciók vagy más származtatott pénzügyi eszközök.

▼M17

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából az intézmény abban az esetben rendelkezik nettó rövid részvénypozícióval, ha a részvény árának csökkenése nyereséget eredményez az intézmény számára. Az intézmény abban az esetben rendelkezik nettó rövid hitelpozícióval, ha a kibocsátó vagy kibocsátói csoport hitelfelárának növekedése vagy hitelképességének romlása nyereséget eredményez az intézmény számára. Az intézményeknek folyamatosan figyelemmel kell kísérniük, hogy az instrumentumok nettó rövid hitel- vagy nettó rövid részvénypozíciót eredményeznek-e a nem kereskedési könyvben.

Az első albekezdés i) pontjának alkalmazása céljából az intézménynek fel kell osztania a saját kötelezettségéből származó, a nem kereskedési könyvben szereplő, hitelkockázathoz vagy részvénypiaci kockázathoz kapcsolódó beágyazott opciót vagy más származtatott pénzügyi eszközt. A beágyazott opciót vagy más származtatott pénzügyi eszközt a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie, a saját kötelezettséget pedig a nem kereskedési könyvben kell hagynia. Amennyiben az instrumentumot a jellege miatt nem lehet kettéosztani, az intézménynek a teljes instrumentumot a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie. Ilyen esetben az intézménynek megfelelően dokumentálnia kell az ilyen kezelés alkalmazásának okát.

(3) Az intézmények a következő instrumentumokban lévő pozíciókat nem rendelhetik hozzá a kereskedési könyvhöz:

a) értékpapírosítási raktározásra szánt instrumentumok;

b) ingatlantulajdonhoz kapcsolódó instrumentumok;

c) tőzsdén nem jegyzett részvények;

d) lakossági és kkv-hitelhez kapcsolódó instrumentumok;

e) a (2) bekezdés f) pontjában említettektől eltérő KBF-ekben lévő pozíciók;

f) az e bekezdés a)–d) pontjában említett egy vagy több alapul szolgáló instrumentummal rendelkező származtatott ügyletek és KBF-ek;

g) az e bekezdés a)–f) pontjában, valamint h) és i) pontjában említett valamely instrumentumban lévő egy vagy több pozíció konkrét kockázatának fedezésére tartott instrumentumok;

h) az intézmény saját kötelezettségei, kivéve, ha ezek az instrumentumok megfelelnek a (2) bekezdés e) pontjában említett kritériumoknak vagy a (2) bekezdés harmadik albekezdésében említett kritériumoknak;

i) fedezeti alapokban lévő instrumentumok.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézmény az említett bekezdés d)–i) pontjában említett instrumentumban lévő pozíciót – az illetékes hatósága jóváhagyásától függően – hozzárendelheti a nem kereskedési könyvhöz. Az illetékes hatóságnak meg kell adnia a jóváhagyását, ha az intézmény az illetékes hatósága számára kielégítően bizonyította, hogy a pozíciót nem kereskedési szándékkal tartja, valamint hogy az nem fedez kereskedési szándékkal tartott pozíciókat.

▼M17

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, az intézmény az említett bekezdés i) pontjában említett instrumentumban lévő pozíciót – az illetékes hatóságának jóváhagyásától függően – hozzárendelheti a kereskedési könyvhöz. Az illetékes hatóságnak meg kell adnia a jóváhagyását, ha az intézmény az illetékes hatósága számára kielégítően bizonyította egyfelől azt, hogy a pozíciót kereskedési szándékkal tartják, vagy az kereskedési szándékkal tartott pozíciókat fedez, másfelől pedig azt, hogy az intézmény az adott pozícióra vonatkozóan a (8) bekezdésben meghatározott feltételek közül legalább egynek megfelel.

(6) Amennyiben az intézmény a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában említett instrumentumoktól eltérő instrumentumban lévő pozíciót rendelt a kereskedési könyvhöz, az intézmény illetékes hatósága felkérheti az intézményt, hogy szolgáltasson bizonyítékot az ilyen hozzárendelés igazolására. Amennyiben az intézmény nem szolgáltat megfelelő bizonyítékot, illetékes hatósága előírhatja az intézmény számára, hogy ezt a pozíciót ehelyett a nem kereskedési könyvhöz rendelje hozzá.

(7) Amennyiben az intézmény a (3) bekezdésben említett instrumentumoktól eltérő instrumentumban lévő pozíciót rendelt a nem kereskedési könyvhöz, az intézmény illetékes hatósága felkérheti az intézményt, hogy szolgáltasson bizonyítékot az ilyen hozzárendelés igazolására. Amennyiben az intézmény nem szolgáltat megfelelő bizonyítékot, illetékes hatósága előírhatja az intézmény számára, hogy ezt a pozíciót ehelyett a kereskedési könyvhöz rendelje hozzá.

(8) Az intézménynek a kereskedési könyvhöz kell hozzárendelnie a (3) bekezdés f) pontjában említett pozícióktól eltérő, KBF-ekben kereskedési szándékkal tartott pozíciókat, amennyiben az intézmény teljesíti a következő feltételek egyikét:

a) az intézmény elegendő információt tud szerezni a KBF alapul szolgáló egyedi kitettségeiről;

b) az intézmény nem tud elegendő információt szerezni a KBF alapul szolgáló egyedi kitettségeiről, de az intézmény ismeri a KBF megbízatásának tartalmát, és elérhető számára a KBF napi árjegyzése.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon eljárás további pontosítása céljából, amelyet az intézmények a (2) bekezdés b) pontjában említett nem kereskedési könyvi nettó rövid hitel- és nettó rövid részvénypozíciók kiszámításához és nyomon követéséhez kötelesek alkalmazni.

Az EBH-nak 2027. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

104a. cikk

Pozíciók átsorolása

(1) Az intézményeknek világosan meghatározott szabályzatokkal kell rendelkezniük annak meghatározására, hogy milyen rendkívüli körülmények indokolhatják az illetékes hatóság számára kielégítő módon, hogy a szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából bizonyos kereskedési könyvi pozíciókat nem kereskedési könyvi pozíciókká, illetve fordítva, nem kereskedési könyvi pozíciókat kereskedési könyvi pozíciókká soroljanak át. Ezeket a szabályzatokat az intézményeknek legalább évente felül kell vizsgálniuk.

▼M17

Az EBH-nak nyomon kell követnie a felügyeleti gyakorlatok körét, és 2027. július 10-ig – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban – iránymutatásokat kell kiadnia arra vonatkozóan, hogy e bekezdés első albekezdésének és e cikk (5) bekezdésének az alkalmazása tekintetében a rendkívüli körülmények milyen következményekkel járnak. Ameddig az EBH ki nem bocsátja az említett iránymutatásokat, az illetékes hatóságoknak indokolással ellátott értesítést kell küldeniük az EBH-nak arra vonatkozó döntéseikről, hogy engedélyezik-e egy intézménynek, hogy az e cikk (2) bekezdésében említettekkel összhangban átsoroljon egy pozíciót.

▼M8

(2) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben engedélyezhetik a szavatolótőke-követelmények meghatározása céljából kereskedési könyvi pozíciók nem kereskedési könyvi pozíciókká, illetve fordítva, nem kereskedési könyvi pozíciók kereskedési könyvi pozíciókká történő átsorolását, ha az intézmény írásban igazolta az illetékes hatóság számára, hogy a pozíciók átsorolására vonatkozó határozatát rendkívüli körülmény indokolta, és a határozat megfelel az e cikk (1) bekezdése szerinti intézményi szabályzatoknak. E célból az intézménynek megfelelően igazolnia kell, hogy a pozíció már nem felel meg a kereskedési könyvbe, illetve a nem kereskedési könyvbe történő besorolás tekintetében előírt, a 104. cikk szerinti feltételeknek.

Az első albekezdésben említett határozatot az intézmény vezető testületének jóvá kell hagynia.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság a (2) bekezdésnek megfelelően engedélyezte egy pozíció átsorolását, az engedélyt megkapó intézmény:

a) köteles haladéktalanul nyilvánosságra hozni:

i. a pozíció átsorolásának tényét;

ii. amennyiben az átsorolás hatására csökken az intézmény szavatolótőke-követelménye, e csökkenés mértékét; és

b) amennyiben az átsorolás hatására csökken az intézmény szavatolótőke-követelménye, ennek hatását nem érvényesítheti a pozíció lejártáig, kivéve ha az intézményt felügyelő illetékes hatóság engedélyezte e hatás korábbi időpontban történő érvényesítését.

▼M8

(4) Az intézménynek azt, hogy az átsorolás a szavatolótőke-követelményeinek milyen mértékű nettó csökkenését eredményezte, a közvetlenül az átsorolás utáni szavatolótőke-követelmény és a közvetlenül az átsorolás előtti szavatolótőke- követelmény különbségeként kell kiszámítania, mindkét értéket a 92. cikkel összhangban meghatározva. Az intézmény a számítás során az átsoroláson kívül más tényező hatását nem veheti figyelembe.

▼M17

(5) A pozíciók e cikk szerinti átsorolása visszavonhatatlan, kivéve az (1) bekezdésben említett rendkívüli körülmények fennállása esetén.

(6) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmény az illetékes hatóságának engedélye nélkül is átsorolhat egy nem kereskedési könyvi pozíciót kereskedési könyvi pozícióvá, összhangban a 104. cikk (2) bekezdésének d) pontjával. Ebben az esetben az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott követelmények továbbra is alkalmazandók az intézményre. Ilyen átsorolás esetén az intézménynek haladéktalanul értesítenie kell illetékes hatóságát.

▼M8

104b. cikk

A kereskedési részlegre vonatkozó követelmények

▼M17

(1) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerrel összhangban történő kiszámítása céljából az intézményeknek kereskedési részlegeket kell létrehozniuk, és az e cikk (5) és (6) bekezdésében említett kereskedési könyvi pozícióikat és nem kereskedési könyvi pozícióikat e kereskedési részlegek egyikéhez kell hozzárendelniük. A kereskedési könyvi pozíciók csak akkor rendelhetők hozzá egyazon kereskedési részleghez, ha ezek a pozíciók megfelelnek az adott kereskedési részleg jóváhagyott üzleti stratégiájának, és e cikk (2) bekezdésének megfelelően következetesen kezelik és monitorozzák őket.

▼M8

(2) Az intézmények kereskedési részlegei mindenkor kötelesek megfelelni a következő követelmények mindegyikének:

a) minden kereskedési részlegnek egyértelmű és jól megkülönböztethető üzleti stratégiával és üzleti stratégiájának megfelelő kockázatkezelési struktúrával kell rendelkeznie;

b) minden kereskedési részlegnek egyértelmű szervezeti felépítéssel kell rendelkeznie; az adott kereskedési részlegnél lévő pozíciókat az intézményen belül kijelölt kereskedők kezelik; minden kereskedő meghatározott feladatkörrel rendelkezik a kereskedési részlegen belül; minden kereskedő csak egyetlen kereskedési részlegbe osztható be;

c) a kereskedési részlegeken belüli pozíciólimiteket az adott kereskedési részleg üzleti stratégiájának megfelelően kell megállapítani;

d) a kereskedési részlegek tevékenységéről, nyereségességéről és a rájuk vonatkozó kockázatkezelési és szabályozói követelményekről legalább heti alapon jelentéseket kell készíteni, amelyeket rendszeresen meg kell kapnia a vezető testületnek;

▼M8

e) minden kereskedési részlegnek egyértelmű éves üzleti tervvel kell rendelkeznie, melynek része a megbízható teljesítménymérési kritériumokon alapuló, pontosan meghatározott javadalmazási politika;

f) havonta minden egyes kereskedési részleg esetében jelentést kell készíteniük a lejáró pozíciókról, a napon belüli kereskedési korlátok túllépéséről, a napi kereskedési korlátok túllépéséről, valamint az intézmény által e korlátok túllépésének kezelése érdekében hozott intézkedésekről, továbbá értékelniük kell a piaci likviditást, e jelentéseket és értékelést pedig elérhetővé kell tenniük az illetékes hatóságok számára.

(3) A (2) bekezdés b) pontjától eltérve, adott intézmény egy kereskedőt több kereskedési részlegbe is beoszthat, amennyiben az intézmény kielégítő módon bizonyítja az illetékes hatóságnak, hogy a beosztás üzleti vagy erőforrásokhoz kötődő megfontolásból történt, és hogy amellett továbbra is fennáll az e cikkben meghatározott, a kereskedőkre és a kereskedési részlegekre vonatkozó egyéb minőségi követelményeknek való megfelelés.

(4) Az intézménynek tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot arról, hogy milyen módon felel meg a (2) bekezdésnek. Az illetékes hatóság előírhatja az intézmény számára, hogy az e cikkben foglaltaknak való megfelelés érdekében módosítsa kereskedési részlegeinek felépítését vagy szervezetét.

▼M17

(5) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozícióikat az (1) bekezdéssel összhangban létrehozott olyan kereskedési részlegekhez kell rendelniük, amelyek kezelik az említett pozíciók kockázataihoz hasonló kockázatokat.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve, az intézmények a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításakor létrehozhatnak egy vagy több kereskedési részleget, amelyekhez kizárólag devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciókat rendelnek. Ezekre a kereskedési részlegekre nem vonatkozhatnak az (1), a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott követelmények.

104c. cikk

A tőkemegfelelési mutatók devizaárfolyam-kockázati fedezeti ügyleteinek kezelése

(1) Az az intézmény, amely szándékosan kockázati pozíciót vállalt annak érdekében, hogy legalább részben fedezze a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett tőkemegfelelési mutatóit a kedvezőtlen devizaárfolyam-változással szemben, az illetékes hatóságának engedélyével figyelmen kívül hagyhatja ezt a kockázati pozíciót a 325. cikk (1) bekezdésében meghatározott, devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor figyelmen kívül hagyott kockázati pozíció maximális összege azon kockázati pozíció összegére korlátozódik, amely semlegesíti a tőkemegfelelési mutatók bármelyikének a devizaárfolyamok kedvezőtlen mozgásával szembeni érzékenységét;

b) a kockázati pozíciót legalább hat hónapig nem veszik figyelembe a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény számításakor;

▼M17

c) az intézmény megfelelő kockázatkezelési keretrendszert hozott létre bármely tőkemegfelelési mutatójának fedezésére a devizaárfolyamok kedvezőtlen változásaival szemben, beleértve az egyértelmű fedezeti stratégiát és irányítási struktúrát;

d) az intézmény megindokolta az illetékes hatóság számára, hogy miért nem veszi figyelembe a kockázati pozíciót a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításakor, és tájékoztatta azt a szóban forgó kockázati pozíció részleteiről és a figyelmen kívül hagyott összegről.

(2) A kockázati pozíciók kizárását a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából – az (1) bekezdéssel összhangban – következetesen kell alkalmazni.

(3) Az illetékes hatóságnak jóvá kell hagynia az intézmény által az (1) bekezdés c) pontjában említett kockázatkezelési keretrendszerben és az (1) bekezdés d) pontjában említett kockázati pozíciók részleteiben végrehajtott változtatásokat.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) azok a kockázati pozíciók, amelyeket az intézmény szándékosan vállalhat annak érdekében, hogy legalább részben fedezze az (1) bekezdésben említett bármely tőkemegfelelési mutatóját a devizaárfolyamok kedvezőtlen változásaival szemben;

b) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett maximális összeg meghatározásának módja, valamint annak módja, ahogyan az intézménynek ezt az összeget figyelmen kívül kell hagynia a 325. cikk (1) bekezdésében említett módszerek mindegyike esetén;

c) az intézmény (1) bekezdés c) pontjában említett kockázatkezelési keretrendszere által ahhoz teljesítendő kritériumok, hogy azt e cikk alkalmazása céljából megfelelőnek lehessen tekinteni.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

105. cikk

A prudens értékelés követelményei

▼M8

(1) Minden valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozícióra vonatkoznak a prudens értékelés ebben a cikkben meghatározott standardjai. Az intézményeknek mindenekelőtt gondoskodniuk kell arról, hogy kereskedési könyvi pozícióik prudens értékelése megfelelő mértékű bizonyosságot érjen el, tekintettel a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók dinamikus természetére, a prudenciális megbízhatósági követelményekre, valamint a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a tőkekövetelmények működési módjára és céljára.

▼C2

(2) A prudens és megbízható értékelési becslések biztosítására az intézményeknek megfelelő rendszereket és kontrollokat kell bevezetniük és fenntartaniuk. Ezeknek a rendszereknek és kontrolloknak legalább a következő elemeket kell tartalmazniuk:

a) az értékelési folyamatra vonatkozó szabályok és dokumentált eljárások, többek között az értékelés kialakításában részt vevő különböző területek világosan elhatárolt felelősségi körei, a piaci információk forrásai és azok megfelelőségének felülvizsgálata, az ellenőrizhetetlen bemenő adatok felhasználására vonatkozó iránymutatás, amely tükrözi az intézmény azzal kapcsolatos feltételezéseit, hogy a piaci szereplők hogyan használnák azokat a pozíciók árazására, a független értékelés gyakorisága, a záró árak időzítése, eljárások az értékelések korrigálására, hó végi és eseti ellenőrzési eljárások;

b) az értékelési folyamatért felelős részleg világos és a front office-tól független jelentési folyamata, amelynek végén a vezető testületnek kell állnia.

▼M8

(3) Az intézményeknek legalább napi alapon valós értéken újra kell értékelniük a kereskedési könyvi pozícióikat. E pozíciók értékváltozásait fel kell tüntetni az intézmény eredménykimutatásában.

(4) Az intézményeknek minden lehetséges esetben – így az adott pozícióra vonatkozó szavatolótőke-követelmény megállapításakor is – el kell végezniük a valós értéken értékelt kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozícióik piaci áron való értékelését.

▼C2

(5) Piaci árazáskor az intézménynek az eladási és vételi ár közül a prudensebb értékelést biztosító árat kell használnia, kivéve, ha az intézmény képes piaci középárfolyamokon zárni. Ha egy intézmény igénybe veszi ezt az eltérést, akkor félévenként tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságát az érintett pozíciókról, és bizonyítékot kell szolgáltatnia arra vonatkozóan, hogy képes piaci középárfolyamokon zárni.

▼M8

(6) Ha piaci árazás nem lehetséges, az intézményeknek modell alapján konzervatívan kell árazniuk pozícióikat és portfólióikat, a kereskedési könyvi pozíciókra és nem kereskedési könyvi, valós értéken értékelt pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása során is.

▼C2

(7) Az intézményeknek a modellalapú árazás során teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a felső vezetésnek ismernie kell a modell alapú árazás tárgyát képező kereskedési könyvi elemeket vagy egyéb valós értéken értékelt pozíciókat, és meg kell értenie, hogy ezzel milyen mértékben okoz bizonytalanságot az üzleti tevékenység kockázatáról/hozamáról szóló jelentésben;

b) az intézmények a piaci inputokat lehetőség szerint ugyanabból a forrásból nyerik, mint a piaci árakat, és rendszeresen értékelik a szóban forgó értékelt pozíció piaci inputjainak megfelelőségét és a modell paramétereit;

▼C2

c) amennyiben lehetséges, az intézmények olyan értékelési módszereket alkalmaznak, amelyek az adott pénzügyi instrumentumok vagy áruk tekintetében elismert piaci gyakorlatnak minősülnek;

d) amennyiben a modellt az intézmény maga fejleszti ki, a modellnek megfelelő feltételezéseken kell alapulnia, amelyeket a modellfejlesztéstől független, megfelelően képesített felek értékeltek és megvitattak

e) az intézmények szabályozott változás-kontroll eljárásokkal rendelkeznek, valamint biztonsági másolatot őriznek a modellről, és azt az értékelések időszakos felülvizsgálatára használják;

f) a kockázatkezelő részlegnek ismernie kell az alkalmazott modellek gyengeségeit és hogy azokat hogyan lehet a legjobban megjeleníteni az értékelés eredményében; és

g) az intézmények modelljeit rendszeres időközönként felül kell vizsgálni teljesítményük pontosságának meghatározása céljából, ami magában foglalja a feltételezések folyamatos megfelelőségének értékelését, az eredménynek a kockázati tényezők fényében történő elemzését és a tényleges záró értékek összehasonlítását a modell eredményeivel.

▼M8

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából a modellt a kereskedési részlegektől függetlenül kell kifejleszteni vagy jóváhagyni, és függetlenül kell tesztelni, ideértve a matematikai képletek, a feltételezések és a szoftveralkalmazás validálását is.

▼C2

(8) Az intézményeknek független árfelülvizsgálatot kell végezniük a napi rendszerességű piaci árazás vagy modellalapú árazás mellett. A piaci árak és a modell inputjainak felülvizsgálatát a kereskedési könyvet használó személyektől vagy egységektől független személynek vagy egységnek kell végeznie, legalább havonta vagy gyakrabban, a piac vagy kereskedési tevékenység jellegétől függően. Amennyiben nem állnak rendelkezésre független árazási források vagy az árazási források inkább szubjektívek, úgy prudens intézkedések – mint pl. értékelési korrekciók – lehetnek indokoltak.

(9) Az intézményeknek az értékelési korrekciók figyelembevételére eljárásokat kell bevezetniük és fenntartaniuk.

(10) Az intézményeknek explicit módon figyelembe kell venniük a következő értékelési korrekciókat: nem realizált hitelkockázati felárak, pozíciózárási költségek, működési kockázatok, a piaci ár bizonytalansága, lejárat előtti visszaváltás, befektetési és finanszírozási költségek, jövőbeli adminisztrációs költségek és adott esetben modellkockázat.

(11) Az intézményeknek számítási eljárásokat kell kidolgozniuk és fenntartaniuk az olyan, kevésbé likvid pozíciók folyó értékelésének korrekciójához, amelyek mindenekelőtt piaci eseményekből vagy intézményspecifikus helyzetekből adódhatnak, mint például a koncentrált pozíciók és/vagy az olyan pozíciók, amelyek esetében az eredetileg tervezett tartási időszakot túllépték. Az intézmények ezeket a korrekciókat szükség esetén a pozíció értékének a pénzügyi beszámoló céljából szükséges módosításán felül teszik meg és úgy alakítják ki őket, hogy tükrözzék a pozíció illikviditását. Ezen eljárások keretében az intézmények számos tényezőt figyelembe vesznek annak megállapításakor, hogy szükség van-e értékelési korrekcióra a kevésbé likvid pozíciók vonatkozásában. Ezen tényezők közé tartoznak a következők:

▼M8

a) a pozíció kockázati tényezőihez a 325bd. cikknek megfelelően hozzárendelt likviditási horizonton túlmenően a pozíció vagy a pozíción belüli kockázatok fedezéséhez szükséges többletidő;

▼C2

b) az eladási és vételi árak különbségének volatilitása és átlaga;

c) a piaci árjegyzések rendelkezésre állása (az árjegyzők száma és kiléte) és a kereskedési mennyiségek nagyságának volatilitása és átlaga, többek között a piaci stresszhelyzet idején jellemző kereskedési mennyiségek;

d) piaci koncentrációk;

e) a pozíciók öregedése;

f) az értékeléshez a modellalapú árazás alapulvételének mértéke;

g) egyéb modellkockázatok hatása.

(12) Harmadik fél által végzett értékelések vagy a modellalapú árazás használatakor az intézményeknek fontolóra kell venniük, hogy alkalmaznak-e értékelési korrekciót. Ezenfelül az intézményeknek azt is fontolóra kell venniük, hogy szükséges-e korrekciókat képezni a kevésbé likvid pozíciókra, és folyamatosan felül kell vizsgálniuk azok állandó megfelelőségét. Az intézményeknek explicit módon fel kell mérniük azt is, hogy szükség van-e értékelési korrekciókra a modellek által használt inputok bizonytalansága miatt.

(13) Az összetett termékeket illetően, beleértve az értékpapírosítási kitettségeket és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat is, az intézményeknek kifejezetten fel kell mérniük az értékelési korrekciók szükségességét az esetlegesen helytelen értékelési módszer alkalmazásával kapcsolatos modellkockázat és az értékelési modell meg nem figyelhető (és esetlegesen helytelen) kalibrációs paramétereinek az alkalmazásával kapcsolatos modellkockázat megjelenítése céljából.

(14) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek szerint a 105. cikk követelményeit az e cikk (1) bekezdése céljára alkalmazni kell.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

106. cikk

Belső fedezeti ügyletek

(1) A belső fedezeti ügyleteknek különösen a következő követelményeknek kell megfelelniük:

a) elsősorban nem arra kell irányulniuk, hogy elkerüljék vagy csökkentsék a szavatolótőke-követelményt;

b) megfelelően dokumentáltnak kell lenniük és külön belső jóváhagyási és audit tárgyát kell képezniük;

▼C2

c) piaci feltételek mellett kell ezeket lebonyolítani;

d) a belső fedezeti ügylet révén keletkező piaci kockázatot a kereskedési könyvben dinamikus módon kell kezelni az engedélyezett határértékeknek megfelelve;

e) gondosan monitorozni kell ezeket a megfelelő eljárásokkal összhangban.

▼M8

(2) Az (1) bekezdésben előírt követelmények a nem kereskedési könyvi vagy adott esetben kereskedési könyvi, fedezeti ügylettel fedezett pozíciókra alkalmazandó követelmények sérelme nélkül alkalmazandók.

▼M17

(3) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott hitelderivatíva felhasználásával nem kereskedési könyvi hitelkockázati kitettséget vagy partnerkockázati kitettséget fedez, ezt a hitelderivatíva-pozíciót a 92. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi hitelkockázati vagy partnerkockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik hitelderivatíva-ügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához mind az első albekezdésnek megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind az elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött hitelderivatíva-ügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe. A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alkalmazásával történő kiszámításához mindkét pozíciót ugyanahhoz a hasonló kockázatokat kezelő kereskedési részleghez kell rendelni.

(4) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott származtatott részvényügylet felhasználásával nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettséget fedez, ezt a származtatott részvényügylet pozíciót a 92. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerinti kockázattal súlyozott kitettségérték számításának szempontjából a nem kereskedési könyvi részvénykockázati kitettség belső fedezeti ügyleteként kell megjeleníteni, amennyiben az intézmény egy elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel nem kereskedési könyvi, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelményeket teljesítő másik származtatott részvényügyletet köt, amely maradéktalanul ellentételezi a belső fedezeti ügylet piaci kockázatát.

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához mind az e bekezdés első albekezdésének megfelelően megjelenített belső fedezeti ügyletet, mind az elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött származtatott részvényügyletet be kell sorolni a kereskedési könyvbe. A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alkalmazásával történő kiszámításához mindkét pozíciót ugyanahhoz a hasonló kockázatokat kezelő kereskedési részleghez kell rendelni.

(4a) A (3) és a (4) bekezdés alkalmazása céljából az intézmény által szerepeltetett hitelderivatíva- vagy származtatott részvényügylet állhat több elismert hitelkockázati fedezetet nyújtó harmadik féllel kötött több ügyletből is, feltéve, hogy az ezek eredőjeként előálló, összesített ügylet megfelel az említett bekezdésekben meghatározott feltételeknek.

▼M17

(5) Amennyiben az intézmény a kereskedési könyvében nyilvántartott kamatlábkockázati pozíció felhasználásával nem kereskedési könyvi kamatlábkockázati kitettséget fedez, ezt a kamatlábkockázati pozíciót a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatának a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikke szerinti értékeléséhez belső fedezeti ügyletnek kell tekinteni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett módszerek alkalmazásával történő kiszámításához a pozíciót a többi kereskedési könyvi pozíciótól elkülönült portfólióhoz rendelték, amelynek üzleti stratégiája kizárólag a kamatlábkockázati kitettségek belső fedezeti ügyletei piaci kockázatának kezelésére és csökkentésére irányul;

b) a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszer alkalmazásával történő kiszámításához a pozíciót olyan kereskedési részleghez rendelték, amelynek üzleti stratégiája kizárólag a kamatlábkockázati kitettségek belső fedezeti ügyletei piaci kockázatának kezelésére és csökkentésére irányul;

c) az intézmény teljeskörűen dokumentálta, hogy a pozíció milyen módon csökkenti a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkében foglalt követelmények alkalmazása céljából a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát.

(5a) Az (5) bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az intézmény ehhez a portfólióhoz hozzárendelhet harmadik felekkel nyitott más kamatlábkockázati pozíciókat, illetve a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábkockázati pozíciókat is mindaddig, ameddig az intézmény a saját kereskedési könyvével szembeni kamatlábkockázati pozíciók piaci kockázatát maradéktalanul ellentételezi oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábkockázati pozíciókat nyit.

(5b) Az e cikk (5) bekezdésének b) pontjában említett kereskedési részlegre a következő követelmények vonatkoznak:

a) ez a kereskedési részleg harmadik felekkel vagy az intézmény más kereskedési részlegeivel is nyithat egyéb kamatlábkockázati pozíciókat, amennyiben ezek a pozíciók megfelelnek a 104. cikkben említett, a kereskedési könyvbe történő besorolásra vonatkozó követelményeknek, és ezek a más kereskedési részlegek maradéktalanul ellentételezik ezen egyéb kamatlábkockázati pozíciók piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú kamatlábkockázati pozíciókat nyitnak;

b) az adott kereskedési részleghez nem rendelnek az e bekezdés a) pontjában említetteken kívül más kereskedési könyvi pozíciókat;

c) a 104b. cikktől eltérve, erre a kereskedési részlegre nem vonatkozhatnak az említett cikk (1), (2) és (3) bekezdésében meghatározott követelmények.

(6) Az (5) bekezdés a) pontjában említett elkülönített portfólióhoz vagy az említett bekezdés b) pontjában említett kereskedési részleghez rendelt összes pozíció piaci kockázatának szavatolótőke-követelményét külön, az egyéb kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményén felül kell meghatározni.

▼M17

(7) Amennyiben egy intézmény hitelértékelési korrekciós kitettséget a kereskedési könyvével szemben nyitott származtatott eszköz felhasználásával fedez, az adott származtatott eszközben fennálló pozíciót a hitelértékelési korrekciós kockázatokra vonatkozó szavatolótőkekövetelménynek a 383. vagy 384. cikkben meghatározott módszerekkel összhangban történő kiszámítása céljából a hitelértékelési korrekciós kitettségre vonatkozó belső fedezeti ügyletként kell elismerni, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) a származtatott pozíciót a 386. cikkel összhangban elismert fedezeti ügyletként ismerik el;

b) amennyiben a származtatott pozíció a 325c. cikk (2) bekezdésének b) vagy c) pontjában vagy a 325e. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmények bármelyikének hatálya alá tartozik, az intézmény maradéktalanul ellentételezi az adott származtatott pozíció piaci kockázatát oly módon, hogy harmadik felekkel ellentétes irányú pozíciókat nyit.

Az első albekezdéssel összhangban elismert belső fedezeti ügylettel ellentétes irányú kereskedési könyvi pozíciót az intézmény kereskedési könyvébe kell besorolni a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőkekövetelmények kiszámításához.

▼C2

II. CÍM

A HITELKOCKÁZATI TŐKEKÖVETELMÉNY

1. FEJEZET

Általános alapelvek

107. cikk

A hitelkockázatra alkalmazandó módszerek

▼M17

(1) Az intézményeknek a 2. fejezetben előírt sztenderd módszert, vagy – amennyiben azt az illetékes hatóságok a 143. cikkel összhangban engedélyezik – a 3. fejezetben előírt belső minősítésen alapuló módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékeik kiszámítására a 92. cikk (4) bekezdése a) és g) pontjának alkalmazása céljából.

(2) A központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségek és a központi szerződő felek garanciaalapjaihoz való hozzájárulások esetében az intézményeknek a 6. fejezet 9. szakaszában meghatározott eljárással kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékeiket a 92. cikk (4) bekezdése a) és g) pontjának alkalmazása céljából. Az intézményeknek minden ezektől eltérő típusú, központi szerződő féllel szembeni kitettséget az alábbiak szerint kell kezelniük:

a) az ezektől eltérő típusú, elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettséget intézménnyel szembeni kitettségként kell kezelniük;

b) az ezektől eltérő típusú, nem elfogadott központi szerződő féllel szembeni kitettséget vállalattal szembeni kitettségként kell kezelniük.

▼M17

(3) E rendelet alkalmazása céljából a harmadik országbeli befektetési vállalkozásokkal, a harmadik országbeli hitelintézetekkel, valamint a harmadik országbeli tőzsdékkel szembeni kitettségeket, továbbá a harmadik országbeli hatóságok által engedélyezett és felügyelt olyan harmadik országbeli pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitettségeket, amelyekre a megbízhatóság tekintetében az intézményekre alkalmazandókhoz hasonló prudenciális követelmények vonatkoznak, kizárólag akkor lehet intézményekkel szembeni kitettségnek tekinteni, ha az adott szervezetre a harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális és felügyeleti követelményeket alkalmaz.

▼C2

(4) A (3) bekezdés alkalmazásában a Bizottság – végrehajtási aktus formájában, a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel – határozatot fogadhat el arról, hogy az adott harmadik ország az Európai Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is a (3) bekezdésben foglaltak szerint járhatnak el a harmadik országok viszonylatában, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-jét megelőzően jóváhagyták, hogy az adott harmadik ország esetében elfogadható ezen eljárás alkalmazása.

▼M17

108. cikk

Hitelkockázatra és felhígulási kockázatra vonatkozó hitelkockázatmérséklési eljárások alkalmazása a sztenderd módszerben és az IRB-módszerben

(1) Az olyan kitettség vonatkozásában, amelyre az intézmény a 2. fejezet szerinti sztenderd módszert vagy a 3. fejezet szerinti IRB-módszert alkalmazza anélkül, hogy a 143. cikk alapján az LGD-re vonatkozóan saját becslést alkalmazna, a 4. fejezetnek megfelelően figyelembe veheti az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontja céljára, valamint adott esetben a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára.

(2) Az olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény az IRB-módszert alkalmazza a 143. cikk alapján az LGD-re vonatkozó saját becslései felhasználásával, a 3. fejezettel összhangban figyelembe veheti az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontja céljára és – adott esetben – a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára.

(3) Amennyiben az intézmény az IRB-módszert alkalmazza az LGD-re vonatkozó, a 143. cikk szerinti saját becslései felhasználásával mind az eredeti kitettségre, mind a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre, a 3. fejezettel összhangban figyelembe veheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek számítása során a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontja céljára és – adott esetben – a várható veszteségértékek számítása során a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 62. cikk d) pontjában említett számítás céljára. Minden más esetben azok céljára az intézmény a 4. fejezettel összhangban figyelembe veheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek számítása során.

▼M17

(4) Az (5) bekezdésben meghatározott feltételekre figyelemmel, a II. cím 2., 3. és adott esetben 4. fejezetének alkalmazása céljából az intézmények a természetes személyeknek nyújtott hiteleket lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségeknek tekinthetik ahelyett, hogy garantált kitettségként kezelnék azokat, amennyiben egy tagállamban teljesülnek az említett hitelekre vonatkozó következő feltételek:

a) a természetes személyeknek az adott tagállamban lakóingatlan vásárlására nyújtott hitelek többségét jogi formáját tekintve nem jelzáloghitelként nyújtják;

b) a természetes személyeknek az adott tagállamban lakóingatlan vásárlására nyújtott hitelek többségét egy kijelölt külső hitelminősítő intézet 1-es vagy 2-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítésével rendelkező fedezetnyújtó garantálja, aki az eredeti hitelfelvevő nemteljesítése esetén köteles a teljes összeget visszafizetni az intézménynek;

c) az intézménynek törvényes joga van arra, hogy jelzálogot jegyeztessen be a lakóingatlanra, amennyiben a b) pontban említett fedezetnyújtó nem teljesíti a nyújtott garancia szerinti kötelezettségeit, vagy képtelenné válik azok teljesítésére.

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, ha az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott feltételek a joghatóságuk alá tartozó területen teljesülnek, és meg kell adniuk az e bekezdés és az (5) bekezdés feltételeit teljesítő, ilyenként kezelhető fedezetnyújtók nevét.

Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az összes ilyen elismert fedezetnyújtó jegyzékét, és évente aktualizálnia kell azt.

(5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából az abban a bekezdésben említett hitelek garantált kitettség helyett lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségként is kezelhetők, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a sztenderd módszer szerint kezelt kitettség esetében a kitettség megfelel a 124. és a 125. cikkben az „ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek” sztenderd módszer szerinti kitettségi osztályhoz rendelt valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a hitelt nyújtó intézmény nem rendelkezik jelzáloggal a lakóingatlanra vonatkozóan;

b) az IRB-módszer szerint kezelt kitettség esetében a kitettség megfelel a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában a „lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek” IRB-módszer szerinti kitettségi osztályhoz rendelt valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a hitelt nyújtó intézmény nem rendelkezik jelzáloggal a lakóingatlanra vonatkozóan;

c) a hitel nyújtásakor nincs jelzálogjog bejegyezve a lakóingatlanra, és a hitelfelvevő a 2014. január 1-jétől kezdődően nyújtott hitelek vonatkozásában szerződésben kötelezettséget vállalt arra, hogy a hitelt eredetileg nyújtó intézmény beleegyezése nélkül azon nem keletkeztet semmilyen jelzálogjogot;

▼M17

d) a fedezetnyújtó a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó, és egy kijelölt külső hitelminősítő intézet 1-es vagy 2-es hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelminősítésével rendelkezik;

e) a fedezetnyújtó olyan intézmény vagy pénzügyi ágazatbeli szervezet, amelyre az intézményekre vagy biztosítókra vonatkozó szavatolótőke-követelményekkel összehasonlítható szavatolótőke-követelmények vonatkoznak;

f) a fedezetnyújtó teljes mértékben finanszírozott kölcsönös garanciaalapot vagy ezzel egyenértékű védelmet hozott létre a biztosítóintézetek számára a hitelkockázati veszteségek fedezésére, amelynek kalibrálását az illetékes hatósága rendszeresen felülvizsgálja, és amelyet rendszeresen, de legalább kétévente stressztesztnek vetnek alá;

g) az intézménynek szerződés és jogszabály szerint joga van arra, hogy jelzálogot jegyeztessen be a lakóingatlanra, amennyiben a fedezetnyújtó nem teljesíti a nyújtott garancia szerinti kötelezettségeit, vagy képtelenné válik azok teljesítésére.

(6) Azon intézményeknek, amelyek a (4) bekezdésben említett mechanizmus keretében egy adott elismert fedezetnyújtó tekintetében élnek az abban a bekezdésben meghatározott választási lehetőséggel, ezzel az adott mechanizmus keretében az adott fedezetnyújtó által garantált, természetes személyekkel szembeni összes kitettségük tekintetében élniük kell.

▼M5

109. cikk

Az értékpapírosítási pozíciók kezelése

Az intézményeknek az értékpapírosításban meglévő pozícióik kockázattal súlyozott kitettségértékét az 5. fejezetben foglaltaknak megfelelően kell kiszámítaniuk.

▼C2

110. cikk

Hitelkockázati kiigazítások kezelése

(1) A sztenderd módszert alkalmazó intézmények a 62. cikk c) pontjának megfelelően kötelesek kezelni az általános hitelkockázati kiigazítást.

(2) Az IRB-módszert alkalmazó intézményeknek a 159. cikknek, a 62. cikk d) pontjának és a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően kell kezelniük az általános hitelkockázati kiigazítást.

E cikk, valamint a 2. és 3. fejezet alkalmazásában az általános és egyedi hitelkockázati kiigazításokba nem tartoznak bele az általános banki kockázatok fedezetére képzett tartalékok.

(3) Az IRB-módszert alkalmazó olyan intézményeknek, amelyek a 148. és 150. cikkel összhangban kitettségeik egy részére a sztenderd módszert alkalmazzák összevont vagy egyedi alapon, a következők szerint kell meghatározniuk az általános hitelkockázati kiigazítás azon részét, amelyre az általános hitelkockázati kiigazítás sztenderd módszer szerinti kezelése vonatkozik, illetve amelyre az általános hitelkockázati kiigazítás IRB-módszer szerinti kezelése vonatkozik:

▼C2

a) ha a konszolidációba bevont intézmény kizárólag az IRB-módszert alkalmazza, akkor ezen intézmény általános hitelkockázati kiigazítása a (2) bekezdés szerint kezelendő;

b) ha egy a konszolidációba bevont intézmény kizárólag a sztenderd módszert alkalmazza, akkor ezen intézmény általános hitelkockázati kiigazítása az (1) bekezdés szerint kezelendő;

c) a fennmaradó hitelkockázati kiigazítást arányosan, a kockázattal súlyozott kitettségértékek sztenderd módszer alá tartozó, illetve IRB-módszer alá tartozó részének megfelelően kell besorolni.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a vonatkozó számviteli szabályozás szerinti, a következőkre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások és általános hitelkockázati kiigazítások kiszámítása céljából:

a) a 111. cikkben említettek alkalmazásával a sztenderd módszer szerinti kitettségérték;

b) a 166–168. cikkben említettek alkalmazásával az IRB-módszer szerinti kitettségérték;

c) a 159. cikkben említettek alkalmazásával a várható veszteségértékek kezelése;

d) a 246. és 266. cikkben említettek alkalmazásával az értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének számításához kapcsolódó kitettségérték;

e) a 178. cikkben megfogalmazott nemteljesítés meghatározása.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M17

110a. cikk

Kötelezettségvállalásnak nem minősülő szerződéses megállapodások nyomon követése

Az intézményeknek nyomon kell követniük azokat a szerződéses megállapodásokat, amelyek megfelelnek az 5. cikk 10. pontjának a)–e) alpontjában meghatározott összes feltételnek, és az illetékes hatóságaik számára kielégítően dokumentálniuk kell, hogy megfelelnek az összes említett feltételnek.

▼C2

2. FEJEZET

A sztenderd módszer

1. szakasz

Általános elvek

▼M17

111. cikk

Kitettségérték

(1) Egy eszköztétel kitettségértéke az eszköztételnek a 110 cikkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások, a 34. cikkel összhangban elvégzett, az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek, valamint az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések alkalmazásával módosított könyv szerinti értéke.

(2) Az I. mellékletben szereplő, mérlegen kívüli tételek esetében a kitettségértéket a tételnek a 110. cikkel összhangban levont egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékéből kiindulva a következő százalékok figyelembevételével kell kiszámítani:

a) 100 % az 1. kategóriába tartozó tételeknél;

b) 50 % a 2. kategóriába tartozó tételeknél;

c) 40 % a 3. kategóriába tartozó tételeknél;

d) 20 % a 4. kategóriába tartozó tételeknél;

e) 10 % az 5. kategóriába tartozó tételeknél.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett, mérlegen kívüli tételre vonatkozó kötelezettségvállalás esetében a kitettségértéket a kötelezettségvállalásnak a levont egyedi hitelkockázati kiigazításokkal és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegekkel csökkentett névértékéből kiindulva a következő százalékok közül a kisebb figyelembevételével kell kiszámítani:

a) az e cikk (2) bekezdésében említett százalékos arány, amely arra a tételre alkalmazandó, amelyre a kötelezettségvállalás vonatkozik;

b) az e cikk (2) bekezdésében említett százalékos arány, amely a kötelezettségvállalás-típusra alkalmazandó.

(4) Az intézmény által kínált, de az ügyfél által még el nem fogadott olyan szerződéses megállapodásokat, amelyek kötelezettségvállalássá válnának, ha az ügyfél elfogadná őket, kötelezettségvállalásként kell kezelni, és azokra a (2) bekezdéssel összhangban előírt százalékos arány alkalmazandó.

Az olyan szerződéses megállapodásokra, amelyek megfelelnek az 5. cikk 10. pontjának a)–e) alpontjában meghatározott feltételeknek, 0 %-os arány alkalmazandó.

▼M17

(5) Amennyiben egy intézmény a pénzügyi biztosítékoknak a 223. cikkben említett átfogó módszerét használja, az értékpapír-finanszírozási ügylet keretében értékesített, letétbe helyezett vagy kölcsönadott értékpapírok vagy áruk kitettségértékét a 223. és a 224. cikkel összhangban az ilyen értékpapíroknak, illetve áruknak megfelelő volatilitási korrekcióval kell növelni.

(6) A II. mellékletben felsorolt származtatott eszközök kitettségértékét a 6. fejezettel összhangban kell meghatározni, figyelembe véve a novációs szerződések és az egyéb nettósítási megállapodások hatásait is az említett fejezetben meghatározottak szerint. Az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a hosszú teljesítési idejű ügyletek kitettségértéke a 4. és a 6. fejezettel összhangban határozható meg.

(7) Amennyiben a kitettség előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel biztosított, a kitettségérték a 4. fejezettel összhangban módosítható.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) azok a kritériumok, amelyeket az intézmények a mérlegen kívüli tételeknek – az I. mellékletben már szereplő tételek kivételével – az I. mellékletben említett 1–5. kategóriába sorolásához használni kötelesek;

b) azok a tényezők, amelyek adott esetben korlátozhatják az intézményeket abban, hogy felmondják az I. mellékletben említett, feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalásaikat;

c) az EBH értesítésére szolgáló eljárás az I. mellékletben említettekhez hasonló kockázatokat hordozó egyéb mérlegen kívüli tételek intézmények általi besorolásáról.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

112. cikk

Kitettségi osztályok

Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségek;

b) regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségek;

c) közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek;

d) multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek;

e) nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek;

f) intézményekkel szembeni kitettségek;

g) vállalkozásokkal szembeni kitettségek;

h) lakossággal szembeni kitettségek;

▼M17

i) ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek, valamint földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek;

▼C2

j) nemteljesítő kitettségek;

▼M17

k) alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségek;

▼C2

l) fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek;

m) értékpapírosítási pozíciókat megtestesítő tételek;

n) rövidtávú hitelminősítéssel rendelkező intézményekkel és vállalatokkal szembeni kitettségek;

o) kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek;

p) részvényjellegű kitettségek;

q) egyéb tételek.

113. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

▼M17

(1) A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor a kockázati súlyokat az e rendelet 2. szakaszának rendelkezéseivel összhangban minden kitettségre alkalmazni kell, amennyiben az említett kitettségeket nem vonták le a szavatolótőkéből vagy nem tartoznak a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá. A kockázati súlyok alkalmazásának azon a kitettségi osztályon kell alapulnia, amelybe a kitettség be van sorolva, valamint – a 2. szakaszban meghatározott mértékig – a hitelminőségén. A hitelminőség meghatározható a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használatával, vagy az exporthitel-ügynökségek hitelminősítéseinek használatával, a 3. szakasszal összhangban. Az e rendelet 112. cikkének a), b), c) és e) pontjában meghatározott kitettségi osztályokba sorolt kitettségek kivételével, amennyiben a 2013/36/EU irányelv 79. cikkének b) pontja szerinti értékelés a kijelölt külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség alkalmazandó hitelminősítése alapján a kitettséghez hozzárendelésre kerülő hitelminőségi besorolás által magában foglaltaknál magasabb kockázati jellemzőket tükröz, az intézménynek a kijelölt külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség hitelminősítése által magában foglalt kockázati súlynál legalább eggyel magasabb hitelminőségi besorolást kell hozzárendelnie.

▼C2

(2) A kockázati súly (1) bekezdésben említett alkalmazásának céljából a kitettségértéket meg kell szorozni a 2. szakasszal összhangban megjelölt vagy meghatározott kockázati súllyal.

▼M17

(3) Amennyiben egy kitettség hitelkockázati fedezettel ellátott, a kitettségérték vagy az adott kitettségre alkalmazandó kockázati súly e fejezetnek és a 4. fejezetnek megfelelően módosítható.

▼C2

(4) Értékpapírosított kitettségek esetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az 5. fejezetnek megfelelően kell kiszámítani.

▼M17

(5) Minden olyan tétel kitettségértékéhez, amelyre e fejezet nem határoz meg kockázati súlyt, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

(6) ►M17 Az elsődleges alapvető tőkeelemeket, kiegészítő alapvető tőkeelemeket vagy járulékos tőkeelemeket eredményező kitettségek kivételével az intézmények az illetékes hatóságok általi előzetes engedélyezés függvényében dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e cikk (1) bekezdésének követelményeit az adott intézmény olyan partnerrel szembeni kitettségeire, amely az adott intézmény anyavállalata, leányvállalata, anyavállalatának leányvállalata vagy olyan vállalat, amely a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolatban áll az intézménnyel. Az illetékes hatóságok az engedélyt megadhatják, ha a következő feltételek teljesülnek: ◄

▼M17

a) a partner olyan intézmény vagy pénzügyi vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak;

▼C2

b) a partner ugyanabba a konszolidációba van teljes körűen bevonva, mint az intézmény;

c) a partnerre ugyanazon kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások vonatkoznak, mint az intézményre;

d) a partner ugyanabban a tagállamban rendelkezik székhellyel, mint az intézmény;

e) a szavatolótőke azonnali átadásának, vagy az intézmény részére a kötelezettségek partner általi visszafizetésének lényeges gyakorlati vagy jogi akadálya nincs és nem várható.

Ha valamely intézmény e bekezdéssel összhangban engedélyt kap arra, hogy ne alkalmazza az (1) bekezdés követelményeit, 0 %-os kockázati súlyt alkalmazhat.

(7) Az elsődleges alapvető tőkeelemeket, kiegészítő alapvető tőkeelemeket vagy járulékos tőkeelemeket eredményező kitettségek kivételével az intézmények az illetékes hatóságok általi előzetes engedélyezés függvényében dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák e cikk (1) bekezdésének követelményeit olyan partnerekkel szembeni kitettségekre, amelyekkel az intézmény intézményvédelmi rendszert alakított ki, amely egy olyan szerződésben foglalt vagy jogszabályban meghatározott kölcsönös felelősségvállalási rendszer, amely védi ezeket az intézményeket, és mindenekelőtt szükség esetén biztosítja azok likviditását és hosszú távú fizetőképességét a fizetésképtelenség elkerülése érdekében. Az illetékes hatóságok az engedélyt megadhatják, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a (6) bekezdés a), d) és e) pontjában meghatározott követelmények teljesülnek;

b) rendelkezések biztosítják, hogy az intézményvédelmi rendszer képes a kötelezettségvállalása szerinti szükséges támogatás nyújtására a haladéktalanul rendelkezésére álló forrásokból;

▼C2

c) az intézményvédelmi rendszer megfelelő és egységesen megállapított, a kockázatok monitorozására és osztályozására szolgáló rendszereket működtet, amelyek valamennyi tagnak, valamint az intézményvédelmi rendszer egészének a kockázati helyzetéről teljes áttekintést biztosítanak, a megfelelő intézkedések megtételére irányuló jogosultágokkal együtt; az ilyen rendszerek keretében megfelelően monitorozni kell a nemteljesítő kitettségeket a 178. cikk (1) bekezdésének megfelelően;

d) az intézményvédelmi rendszer saját kockázati értékelést végez, melynek eredményeit közli az egyes tagokkal;

e) az intézményvédelmi rendszer évente összeállít és nyilvánosságra hoz egy olyan konszolidált jelentést, amely tartalmazza a mérleget, az eredménykimutatást, a helyzetjelentést és kockázati jelentést az intézményvédelmi rendszer egészére vonatkozóan, vagy egy olyan jelentést, amely tartalmazza az összesített mérleget, az összesített eredménykimutatást, a helyzetjelentést és a kockázati jelentést az intézményvédelmi rendszer egészére vonatkozóan;

f) az intézményvédelmi rendszer tagjainak legalább 24 hónappal korábban jelezniük kell, amennyiben meg kívánják szüntetni az intézményvédelmi rendszert;

g) a szavatolótőke kiszámításához figyelembe vehető elemek többszörös számbavételét (a továbbiakban: „többszörös számbavétel”) valamint az intézményvédelmi rendszer tagjai között a szavatolótőke nem megfelelő képzését ki kell küszöbölni;

h) az intézményvédelmi rendszer tagságának túlnyomórészt homogén üzleti profillal rendelkező hitelintézetek széles köréből kell állnia;

i) a c) és d) pontban említett rendszerek megfelelőségét az érintett illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként jóvá kell hagyniuk és monitorozniuk kell.

Ha valamely intézmény e bekezdéssel összhangban úgy dönt, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdés követelményeit, 0 %-os kockázati súlyt alkalmazhat.

2. szakasz

Kockázati súlyok

114. cikk

Központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségek

(1) A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve ha a (2)–(7) bekezdésben meghatározott rendelkezések alkalmazandók.

(2) Az olyan központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(3) Az EKB-val szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) A tagállamok központi kormányzataival és központi bankjaival szembeni, a központi kormányzat és a központi bank hazai pénznemében denominált és finanszírozott kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼M11

_____

▼C2

(7) Ha az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a központi kormányzatukkal vagy központi bankjukkal szembeni, hazai pénznemben denominált és finanszírozott kitettségekhez az (1)–(2) bekezdésben jelölt kockázati súlynál kisebbet rendelnek, akkor az intézmények az ilyen jellegű kitettségekre ugyanilyen módon alkalmazhatják a kockázati súlyokat.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozás rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják a harmadik ország központi kormányzatával vagy központi bankjával szembeni kitettségekre az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

115. cikk

Regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségek

▼M17

(-1) Az olyan regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(1) Az olyan regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, azon hitelminőségi besorolásnak megfelelően kell kockázati súlyt rendelni, amelyhez annak a joghatóságnak a központi kormányzatával szembeni kitettségeket rendelték, amelyben a regionális kormányzat vagy a helyi hatóság székhelye található, a 2. táblázatnak megfelelően.

▼M17

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Az első albekezdésben említett kitettségekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben nem minősített azon központi kormányzat, amelynek joghatóságában a regionális kormányzat vagy a helyi hatóság székhelye található.

▼C2

(2) ►M17 A (-1) és az (1) bekezdéstől eltérve, a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségeket úgy kell kezelni, mint azon központi kormányzattal szembeni kitettségeket, amelynek joghatósága alá székhelyük tartozik, ha az előbbiek önálló közteherkivetési jogköréből, valamint a nemteljesítési kockázatukat csökkentő hatású konkrét intézményi berendezkedésből adódóan nincs kockázati különbség az előbbi, illetve utóbbi típusú kitettségek között. ◄

AZ EBH nyilvánosan elérhető adatbázist tart fenn az összes olyan, Unión belüli regionális kormányzatról és helyi hatóságról, amelyekkel szemben a kitettségeket az érintett illetékes hatóságok a központi kormányzatukkal szembeni kitettségként kezelik.

▼M17

(3) A közjogi értelemben jogi személyiséggel rendelkező egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitettségeket regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségként kell kezelni, amennyiben azok adót szednek az őket erre feljogosító jogi aktusoknak megfelelően. Ebben az esetben a (2) bekezdést nem kell alkalmazni.

▼C2

(4) ►M17 A (-1) és az (1) bekezdéstől eltérve, ha az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségeket úgy kezelik, mint a központi kormányzatukkal szembeni kitettségeket, és a regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok önálló közteherkivetési jogköréből, valamint a nemteljesítés kockázatát csökkentő konkrét intézményi berendezkedésből adódóan nincs kockázati különbség az előbbi, illetve utóbbi típusú kitettségek között, az intézmények az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szembeni kitettségekhez ugyanilyen módon rendelhetnek kockázati súlyokat. ◄

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozás rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országokra az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

▼M17

(5) A (-1) és az (1) bekezdéstől eltérve, a tagállamok regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni olyan kitettségekhez, amelyeket a (2), (3) és (4) bekezdés nem említ és amelyek az adott regionális kormányzat vagy helyi hatóság hazai pénznemében denomináltak és finanszírozottak, 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

116. cikk

Közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekre, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a bejegyzés helye szerinti központi kormányzattal szembeni kitettségre vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni a következő 2. táblázatnak megfelelően:

2. táblázat

Központi kormányzat hitelminőségi besorolása	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Olyan országban bejegyzett közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében, amelynek központi kormányzata nem minősített, a kockázati súly 100 %.

▼M17

(2) Az olyan közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 115. cikk (-1) bekezdésének megfelelően kell kezelni.

▼C2

(3) Az eredetileg három hónapos vagy annál rövidebb lejáratú, közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) Kivételes esetekben a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek ugyanúgy kezelhetők, mint azzal a központi kormányzattal, regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni kitettségek, amelynek joghatósága alá székhelyük tartozik, amennyiben az adott joghatósági terület illetékes hatóságainak megítélése szerint e kitettségek között nincs kockázati különbség, mivel a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság megfelelő garanciát nyújt.

▼M17

Az EBH-nak nyilvánosan elérhető adatbázist kell fenntartania az első albekezdésben említett összes, Unión belüli közszektorbeli intézményről.

▼C2

(5) Ha egy, az Unióban alkalmazottakkal legalább egyenértékű felügyeleti és szabályozási követelményeketalkalmazó harmadik ország illetékes hatóságai a közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket az (1) vagy (2) bekezdés szerint kezelik, az intézmények az ilyen közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket ugyanilyen kockázati súllyal vehetik figyelembe. Ellenkező esetben az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktus útján határozatot fogadhat el arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országokra az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

▼C2

117. cikk

Multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek

▼M17

(1) A (2) bekezdésben nem említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni. A (2) bekezdésben nem említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni olyan kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

▼C2

Multilaterális fejlesztési banknak tekintendő az Amerika-közi Befektetési Társaság, a Fekete-tengeri Kereskedelmi és Fejlesztési Bank, a Közép-amerikai Gazdasági Integrációs Bank, valamint a Latin-amerikai Fejlesztési Bank (CAF).

(2) A következő multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni:

a) a Nemzetközi Újjáépítési és Fejlesztési Bank;

b) a Nemzetközi Pénzügyi Társaság;

c) az Amerika-közi Fejlesztési Bank;

d) az Ázsiai Fejlesztési Bank;

e) az Afrikai Fejlesztési Bank;

f) az Európa Tanács Fejlesztési Bankja;

g) az Északi Beruházási Bank;

h) a Karibi Fejlesztési Bank;

i) az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank;

j) az Európai Beruházási Bank;

k) az Európai Beruházási Alap;

l) a Nemzetközi Beruházás-biztosítási Ügynökség;

m) a Nemzetközi Pénzügyi Eszköz a Védőoltásokért;

n) az Iszlám Fejlesztési Bank;

▼M8

o) a Nemzetközi Fejlesztési Társulás;

p) az Ázsiai Infrastrukturális Beruházási Bank.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy módosítsa e rendeletet olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktusok 462. cikk szerinti elfogadása révén, amelyek a nemzetközi standardokkal összhangban módosítják a multilaterális fejlesztési bankok első albekezdésben említett jegyzékét.

▼C2

(3) Az Európai Beruházási Alapnál jegyzett, de be nem fizetett tőkéhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

118. cikk

Nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek

A következő nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni:

▼M8

a) az Európai Unió és az Európai Atomenergia-közösség;

▼C2

b) a Nemzetközi Valutaalap;

c) a Nemzetközi Fizetések Bankja;

d) az európai pénzügyi stabilitási eszköz;

e) az Európai Stabilitási Mechanizmus;

f) az olyan, két vagy több tagállam által létrehozott nemzetközi pénzügyi vállalkozások, amelyek célja súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy azok által fenyegetett tagjainak javára finanszírozás mobilizálása és pénzügyi segítség nyújtása.

119. cikk

Intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 120. cikknek megfelelően kell kockázati súlyt rendelni. Az olyan intézményekkel szembeni kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a 121. cikknek megfelelően kell kockázati súlyt rendelni.

▼M17

———————

▼C2

(4) Az Európai Központi Bank vagy valamely tagállam központi bankja által előírt, az intézmény által elhelyezett minimum tartalék formájában fennálló, intézménnyel szembeni kitettséghez olyan kockázati súly rendelhető, mint a szóban forgó tagállam központi bankjával szembeni kitettségekhez, feltéve, hogy:

a) a tartalékokat a kötelező tartalékok alkalmazásáról szóló, 2003. szeptember 12-i 1745/2003/EK európai központi banki rendeletnek ([1]), illetve az említett rendelettel minden lényeges szempontból egyenértékű nemzeti követelményeknek megfelelően tartják fenn;

([1]) HL L 250., 2003.10.2., 10. o.

▼C2

b) a tartalékokat kezelő intézmény felszámolása vagy fizetésképtelensége esetén a tartalékokat megfelelő időben és teljes mértékben visszafizetik az intézménynek, és nem bocsátják rendelkezésre az intézmény egyéb kötelezettségeinek teljesítése céljából.

▼M9

(5) Az illetékes hatóságok által engedélyezett és felügyelt, valamint szigorúság tekintetében az intézményekre alkalmazandókhoz hasonló prudenciális követelmények alá tartozó pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitettségeket intézményekkel szembeni kitettségekként kell kezelni.

E bekezdés alkalmazásában az (EU) 2019/2033 rendeletben meghatározott prudenciális követelményeket a szigorúság tekintetében az intézményekre alkalmazandó követelményekhez hasonlónak kell tekinteni.

▼C2

120. cikk

Minősített intézményekkel szembeni kitettségek

▼M17

(1) Az intézményekkel szembeni olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	30 %	50 %	100 %	100 %	150 %

(2) Az intézményekkel szembeni, legfeljebb három hónapos eredeti futamidejű kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, valamint az áruknak a nemzeti határokon keresztül történő mozgásából eredő, legfeljebb hat hónapos eredeti futamidejű kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 2. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

▼C2

(3) A rövid távú hitelminősítések 131. cikk szerinti kezelése és a rövid lejáratú kitettségek (2) bekezdésben meghatározott általános kedvezményes kezelése közötti kapcsolat a következő:

a) Ha a rövid lejáratú kitettség nem rendelkezik minősítéssel, a (2) bekezdésben a rövid lejáratú kitettségekre meghatározott kedvezményes kezelést kell alkalmazni az intézményekkel szembeni összes, legfeljebb három hónapos hátralévő lejáratú kitettségre;

▼C2

b) Ha a kitettség rendelkezik rövidtávú minősítéssel, és ez a minősítés egy, a rövid lejáratú kitettségek kezelésére a (2) bekezdés szerinti kedvezményes kezelés szerinti súlynál kedvezőbb vagy azzal megegyező kockázati súlyt eredményez, akkor a rövid távú minősítést csak az adott kitettségre lehet alkalmazni. Egyéb rövid lejáratú kitettségek esetében a (2) bekezdésben meghatározott, rövid lejáratú kitettségekre vonatkozó kedvezményes kezelést kell alkalmazni.

c) Ha a kitettség rendelkezik rövidtávú minősítéssel, és ez a minősítés egy, a rövid lejáratú kitettségek kezelésére a (2) bekezdésben megjelölt kedvezményes kezelés szerinti súlynál kedvezőtlenebb kockázati súlyt eredményez, akkor a rövid lejáratú kedvezményes kezelése nem alkalmazható, és az összes nem minősített, rövid lejáratú követeléshez a vonatkozó rövid távú minősítésnek megfelelő kockázati súlyt kell rendelni.

▼M17

121. cikk

Nem minősített intézményekkel szembeni kitettségek

(1) Az olyan intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a következő kategóriák egyikébe kell sorolni:

a) amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket az A kategóriába kell sorolni:

i. az intézmény megfelelő kapacitással rendelkezik pénzügyi kötelezettségeinek – többek között tőke- és kamattörlesztéseinek – időben történő teljesítéséhez az eszközök vagy kitettségek várható élettartama alatt, a gazdasági ciklusoktól és az üzleti feltételektől függetlenül;

ii. az intézmény teljesíti vagy meghaladja az e rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményt, adott esetben figyelembe véve e rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának i. és vi. alpontját, valamint 459. cikkének a) pontját, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelményeket, a 2013/36/EU irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelményt, illetve harmadik országok egyenértékű és további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelményeit, amennyiben ezeket a követelményeket közzéteszik, és azokat adott esetben elsődleges alapvető tőkével, alapvető tőkével vagy szavatolótőkével kell teljesíteni;

iii. az arra vonatkozó információkat, hogy az e pont ii. alpontjában említett követelményeket az intézmény teljesítette vagy meghaladta-e, nyilvánosságra hozzák vagy a hitelt nyújtó intézmény számára más módon hozzáférhetővé teszik;

iv. a hitelt nyújtó intézmény által a 2013/36/EU irányelv 79. cikkével összhangban elvégzett értékelés nem tárta fel, hogy az intézmény nem felel meg az e pont i. és ii. alpontjában meghatározott feltételeknek;

▼M17

b) amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül, és az e bekezdés a) pontjában foglalt feltételek közül legalább egy nem teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket a B kategóriába kell sorolni:

i. az intézmény jelentős hitelkockázatnak van kitéve, ideértve a stabil vagy kedvező gazdasági vagy üzleti feltételektől függő törlesztési kapacitást is;

ii. az intézmény teljesíti vagy meghaladja az e rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében meghatározott követelményt, adott esetben figyelembe véve e rendelet 458. cikke (2) bekezdése d) pontjának i. alpontját, valamint 459. cikkének a) pontját, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett egyedi szavatolótőke-követelményeket, illetve harmadik országok egyenértékű és további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelményeit, amennyiben ezeket a követelményeket közzéteszik, és azokat adott esetben elsődleges alapvető tőkével, alapvető tőkével vagy szavatolótőkével kell teljesíteni;

iii. az arra vonatkozó információkat, hogy az e pont ii. alpontjában említett követelményeket az intézmény teljesítette vagy meghaladta-e, nyilvánosságra hozzák vagy a hitelt nyújtó intézmény számára más módon hozzáférhetővé teszik;

iv. a hitelt nyújtó intézmény által a 2013/36/EU irányelv 79. cikkével összhangban elvégzett értékelés nem tárta fel, hogy az intézmény nem felel meg az e pont i. és ii. alpontjában meghatározott feltételeknek;

c) amennyiben az intézményekkel szembeni kitettségeket nem sorolják az A vagy B kategóriába, vagy ha az alábbi feltételek bármelyike teljesül, az intézményekkel szembeni kitettségeket a C kategóriába kell sorolni:

i. az intézmény lényeges nemteljesítési kockázattal és korlátozott biztonsági tartalékkal rendelkezik;

ii. a kedvezőtlen üzleti, pénzügyi vagy gazdasági feltételek nagy valószínűséggel ahhoz vezetnek vagy vezettek, hogy az intézmény képtelen teljesíteni pénzügyi kötelezettségeit;

iii. amennyiben az intézmény számára jogszabály írja elő az auditált pénzügyi kimutatásokat, a külső könyvvizsgáló kedvezőtlen könyvvizsgálói véleményt adott ki, vagy auditált pénzügyi kimutatásaiban vagy auditált jelentéseiben az elmúlt 12 hónapban komoly kétségeinek adott hangot azzal kapcsolatban, hogy az intézmény képes-e folytatni a folyamatos működést.

E bekezdés első albekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazásában az egyenértékű és további helyi felügyeleti vagy szabályozási követelmények nem foglalhatják magukban a 2013/36/EU irányelv 128. cikkében meghatározottakkal egyenértékű tőkepuffereket.

(2) A 119. cikk (5) bekezdésének megfelelően intézményekkel szembeni kitettségként kezelt, pénzügyi intézményekkel szembeni kitettségek esetében annak értékelése céljából, hogy a szóban forgó pénzügyi intézmények teljesítik-e az e cikk (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában és b) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételeket, az intézményeknek értékelniük kell, hogy ezek a pénzügyi intézmények teljesítik-e vagy meghaladják-e az összehasonlítható prudenciális követelményeket.

▼M17

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően az A, B vagy C kategóriába sorolt kitettségekhez a következő kockázati súlyt kell rendelni:

a) az A, B vagy C kategóriába sorolt azon kitettségekhez, amelyek megfelelnek az alábbi feltételek bármelyikének, a rövid lejáratú kitettségekre vonatkozó kockázati súlyt kell rendelni az 1. táblázatnak megfelelően:

i. a kitettség eredeti futamideje legfeljebb három hónap;

ii. a kitettség eredeti futamideje legfeljebb hat hónap, és áruk nemzeti határokon átnyúló mozgásából ered;

b) az A kategóriába sorolt, nem rövid lejáratú kitettségekhez 30 %-os kockázati súlyt kell rendelni, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a kitettség nem felel meg az a) pontban meghatározott feltételek egyikének sem;

ii. az intézmény elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutatója legalább 14 %;

iii. az intézmény tőkeáttételi mutatója legalább 5 %;

c) az A, B vagy C kategóriába sorolt azon kitettségekhez, amelyek nem felelnek meg az a) vagy b) pontban meghatározott feltételeknek, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

Amennyiben egy intézménnyel szembeni kitettség nem az adott intézmény bejegyzése szerinti joghatóság hazai pénznemében denominált, vagy ha az intézmény a hitelkötelezettséget egy másik joghatóságbeli fióktelepen könyvelte el, és a kitettség nem annak a joghatóságnak a hazai pénznemében denominált, amelyben a fióktelep működik, az a), b) vagy c) pontnak megfelelően a legfeljebb egy év futamidejű, öntörlesztő, áruk nemzeti határokon átnyúló mozgásából keletkező, kereskedéssel kapcsolatos függő tételekből eredőktől eltérő kitettségekhez rendelt kockázati súly nem lehet kisebb, mint az intézmény bejegyzése szerinti ország központi kormányzatával szembeni kitettség kockázati súlya.

1. táblázat

Hitelkockázat-értékelés	A kategória	B kategória	C kategória
Rövid lejáratú kitettségekre vonatkozó kockázati súly	20 %	50 %	150 %
Kockázati súly	40 %	75 %	150 %

▼C2

122. cikk

Vállalkozásokkal szembeni kitettségek

(1) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéséhez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 6. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

▼M17

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

(2) Az olyan kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre hitelminősítés, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

122a. cikk

Speciális hitelezési kitettségek

(1) Az intézményeknek a 112. cikk g) pontjában említett vállalati kitettségi osztályon belül külön kategóriába, a speciális hitelezési kitettségek körébe kell sorolniuk a következő jellemzők mindegyikével rendelkező kitettségeket:

a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kifejezetten tárgyi eszközök finanszírozására vagy működtetésére hoztak létre, vagy olyan kitettség, amely gazdaságilag hasonló az ilyen kitettséghez;

b) a kitettség nem kapcsolódik lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan finanszírozásához, és megfelel a tárgyieszköz-finanszírozási, a projektfinanszírozási vagy az árufinanszírozási kitettségek (3) bekezdésben szereplő fogalommeghatározásának;

c) a kitettséghez kapcsolódó kötelezettségre irányadó szerződéses megállapodások jelentős mértékű ellenőrzést biztosítanak az intézmény számára az eszközök és az általuk termelt jövedelem felett;

d) a kitettséghez kapcsolódó kötelezettség visszafizetésének elsődleges forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig egy tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független kapacitása.

(2) Azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyeknél rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Kockázati súly	20 %	50 %	75 %	100 %	150 %	150 %

(3) Azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyeknél nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a következő kockázati súlyt kell rendelni:

a) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja tárgyi eszközök – többek között hajók, repülőgépek, műholdak, vasúti kocsik és flották – beszerzésének finanszírozása, és az ezen eszközöktől várt bevétel a finanszírozott, a hitelezőnek biztosítékként felajánlott vagy részére engedményezett konkrét tárgyi eszközök által generált pénzáramlás formájában keletkezik (a továbbiakban: tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek), az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk;

▼M17

b) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja tőzsdei áruk – többek között kőolaj, fémek vagy gabonák – tartalékainak, készleteinek vagy követeléseinek rövid távú finanszírozása, és az ezen tartalékoktól, készletektől vagy követelésektől várt bevétel az áru értékesítéséből várt bevétel (a továbbiakban: árufinanszírozási kitettségek), az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk;

c) amennyiben a speciális hitelezési kitettség célja egy olyan egyedi projekt finanszírozása, amely egy nagy, összetett és költséges létesítmény – például erőmű, vegyi feldolgozó üzem, bánya, közlekedési infrastruktúra, környezeti vagy távközlési infrastruktúra – fejlesztésére vagy megvásárlására irányul, és amelynek esetében a finanszírozás jelentős új létesítmény megépítésére vagy meglévő létesítmény továbbfejlesztéssel vagy anélkül megvalósuló újrafinanszírozására irányul, továbbá amely projekt esetében a hitelt nyújtó intézmény elsősorban a finanszírozott projekt révén keletkező bevételekre számít mind a hitel visszafizetésének forrásaként, mind pedig a hitel biztosítékaként (a továbbiakban: projektfinanszírozási kitettségek), az intézményeknek a következő kockázati súlyokat kell alkalmazniuk:

i. 130 %, ha a projekt, amelyhez a kitettség kapcsolódik, az üzemeltetést megelőző szakaszban van;

ii. feltéve, hogy a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az 501a. cikkben említett kiigazítását nem alkalmazzák, 80 %, amennyiben a kitettséghez kapcsolódó projekt üzemeltetési szakaszban van, és a kitettség megfelel az alábbi kritériumok mindegyikének:

1. szerződésben korlátozottak a kötelezett arra vonatkozó lehetőségei, hogy a hitelezők számára esetleg hátrányos tevékenységeket hajtson végre, beleértve azt a korlátozást, hogy nem vehet fel újabb hitelt a meglévő hitelezők hozzájárulása nélkül,

2. a kötelezett a finanszírozott projekt teljes élettartama alatt a függő kötelezettségek és a működőtőke-követelmények fedezéséhez teljes mértékben készpénzzel vagy valamely szervezettel kötött egyéb pénzügyi megállapodásokkal finanszírozott elegendő tartalékforrással rendelkezik, feltéve, hogy a szervezet valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolással rendelkezik, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a szervezet nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, az adott szervezet az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy a szervezet az intézmény által a 3. fejezet 6. szakasza rendelkezéseinek megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik,

3. a projekt, amely a kitettséghez kapcsolódik, olyan pénzáramlásokat generál, amelyek előre kiszámíthatók és fedezik az összes jövőbeli hiteltörlesztést,

4. ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, a kötelezettség visszafizetésének forrása egy fő partnertől függ, és ez a fő partner a következők egyike:

▼M17

— központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság, feltéve, hogy a 114. és a 115. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt, illetve valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolást kap, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, akkor az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy az intézmény által a 3. fejezet 6. szakasza rendelkezéseinek megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik;

— közszektorbeli intézmény, feltéve, hogy ezen intézmény a 116. cikkel összhangban 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súlyt, illetve valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolást kap, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a közszektorbeli intézmény nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, az adott közszektorbeli intézmény az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy a közszektorbeli intézmény az intézmény által a 3. fejezet 6. szakaszának megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik;

— valamely elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott, legalább 3-as külső hitelminősítő intézeti hitelminőségi besorolással rendelkező vállalat, illetve a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a 3. fejezettel összhangban kiszámító intézmények esetében, amennyiben a vállalat nem rendelkezik elismert külső hitelminősítő intézet által kiadott hitelminősítéssel, az adott vállalat az intézmény által adott, legalább a 3-as hitelminőségi besorolással egyenértékű belső hitelminősítéssel bír, feltéve, hogy a vállalat az intézmény által a 3. fejezet 6. szakasza rendelkezéseinek megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkezik;

5. a kötelezettel szembeni kitettségre irányadó szerződéses rendelkezések magas szintű védelmet biztosítanak a hitelt nyújtó intézmény számára a kötelezett nemteljesítése esetén,

6. a fő partner vagy azon egyéb partnerek, amelyek hasonlóképpen megfelelnek a fő partnerre vonatkozó elismerhetőségi kritériumoknak, hatékonyan védik a hitelt nyújtó intézményt a projekt megszűnéséből eredő veszteségektől,

7. a projekt működtetéséhez szükséges valamennyi eszközt és szerződést az alkalmazandó jog által megengedett mértékben biztosítékként felajánlották a hitelt nyújtó intézmény számára,

8. a hitelt nyújtó intézmény nemteljesítési esemény esetén képes átvenni az ellenőrzést a kötelezett szervezet felett;

▼M17

iii. 100 %, amennyiben a kitettséghez kapcsolódó projekt üzemeltetési szakaszban van, és a kitettség nem felel meg az ii. alpontban meghatározott feltételeknek;

d) a c) pont ii. alpontja 3. alpontjának alkalmazása során a generált pénzáramlások csak akkor tekinthetők előre kiszámíthatónak, ha a bevétel jelentős része teljesíti az alábbi feltételek legalább egyikét:

i. a bevételek „rendelkezésre álláson alapulóak”, ami azt jelenti, hogy az építkezés befejezését követően a kötelezett – a szerződéses feltételek teljesülése esetén – olyan kifizetésekre jogosult szerződéses partnereitől, amelyek fedezik az üzemeltetési és fenntartási költségeket, az adósságszolgálati költségeket és a tőkehozamot, amíg a kötelezett üzemelteti a projektet, és ezek a kifizetések nem függnek a kereslet változásaitól, például a forgalom szintjétől, és kiigazításukra jellemzően csak a teljesítés elmaradása vagy az eszköz nyilvánosság számára való rendelkezésre állásának hiánya miatt kerül sor;

ii. a bevételek megtérülési rátára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak;

iii. a bevételek szállítástól nem függő fizetési kötelezettséget tartalmazó szerződés hatálya alá tartoznak;

e) a c) pont alkalmazásában az üzemeltetési szakasz az a szakasz, amelyben a kifejezetten a projekt finanszírozására létrehozott szervezet vagy egy gazdaságilag hasonló szervezet megfelel mindkét alábbi feltételnek:

i. a szervezet pozitív nettó pénzáramlással rendelkezik, amely elegendő bármely fennmaradó szerződéses kötelezettség fedezésére;

ii. a szervezet hosszú lejáratú adóssága csökken.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek további pontosítása céljából, amelyek mellett a (3) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában meghatározott kritériumok teljesülnek.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

123. cikk

Lakossággal szembeni kitettségek

(1) Azokat a kitettségeket, amelyek megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének, lakossággal szembeni kitettségeknek kell tekinteni:

a) a kitettség egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettség vagy egy kkv-val szembeni kitettség;

b) a kötelezett vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek egy csoportja intézménnyel, annak anyavállalataival és leányvállalataival szemben fennálló tartozásának teljes összege – beleértve a nemteljesítő kitettségeket, de nem beleértve a lakóingatlannal fedezett kitettségeket az ingatlan értékéig – az intézmény tudomása szerint, amelynek észszerű lépéseket kell tennie, hogy erről meggyőződjön, nem haladhatja meg az 1 millió EUR-t;

▼M17

c) a kitettség jelentős számú, hasonló jellegzetességekkel bíró kitettség egyike, ami által lényegesen csökkennek az ilyen kitettséghez kapcsolódó kockázatok;

d) az érintett intézmény kockázatkezelési keretrendszerében kezeli a kitettséget, amelyet az intézményen belül következetesen lakossággal szembeni kitettségként kezel oly módon, amely hasonló ahhoz, ahogyan az intézmény a többi lakossággal szembeni kitettséget kezeli.

A lakossági lízingszerződés szerinti minimális lízingdíjak jelenértéke a lakossággal szembeni kitettségi osztályba sorolandó.

▼C2

Az első albekezdés a)–c) pontjában említett kritériumoknak meg nem felelő kitettségek nem sorolhatók a lakossággal szembeni kitettségi osztályba.

▼M17

Az EBH-nak 2025. július 10-ig – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban – iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza azokat az arányos diverzifikációs módszereket, amelyek alapján egy kitettséget az e bekezdés első albekezdésének c) pontjában meghatározott, jelentős számú hasonló kitettség egyikének kell tekinteni.

(2) A következő kitettségek nem tekinthetők lakossággal szembeni kitettségeknek:

a) nem hitelviszonyt megtestesítő kitettségek, amelyek a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni hátrasorolt maradványkövetelést testesítenek meg;

b) hitelviszonyt megtestesítő kitettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb eszközök, amelyek gazdasági tartalma hasonló az a) pontban ismertetett kitettségekhez;

c) minden egyéb, értékpapír formájában felmerülő kitettség.

(3) Az (1) bekezdésben említett, lakossággal szembeni kitettségekhez 75 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve a tranzakciós ügyféllel szembeni kitettségeket, amelyekhez 45 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett kritériumok valamelyike egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettség tekintetében nem teljesül, a kitettség lakossággal szembeni kitettségnek tekintendő, és 100 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelni.

(5) A (3) bekezdéstől eltérve, az intézmény által nyugdíjasnak vagy határozatlan idejű szerződéssel rendelkező munkavállalónak nyújtott olyan hitelből eredő kitettséghez, amelynek alapján a hitelfelvevő nyugdíjának vagy fizetésének egy részét feltétel nélkül az intézményhez utalják, 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni, feltéve, hogy az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a hitel visszafizetése érdekében a hitelfelvevő feltétel nélküli felhatalmazást ad a nyugdíjalapnak vagy a munkáltatójának arra, hogy a hiteltörlesztés havi összegét levonja a hitelfelvevő havi nyugdíjából vagy fizetéséből és közvetlenül átutalja az intézménynek;

▼M17

b) a hitelfelvevő halálának, munkaképtelenségének, munkanélküliségének vagy nettó havi nyugdíja vagy fizetése csökkenésének kockázatát megfelelően fedezi olyan biztosítás, amelynek kedvezményezettje az intézmény;

c) a hitelfelvevő összes olyan hitelének havi törlesztőrészletei, amelyek megfelelnek az a) és a b) pontban foglalt feltételeknek, összesítve nem haladják meg a hitelfelvevő havi nettó nyugdíjának vagy fizetésének 20 %-át;

d) a hitel maximális eredeti futamideje legfeljebb tíz év.

123a. cikk

Pénznembeli eltéréssel rendelkező kitettségek

(1) A következő feltételek teljesülése esetén a 112. cikk h) pontjában említett kitettségek osztályába sorolt, természetes személyekkel szembeni kitettségekhez, illetve a lakóingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett – a 112. cikk i) pontjában említett osztályba sorolt – kitettségnek minősülő, természetes személyekkel szembeni kitettségekhez az e fejezettel összhangban hozzárendelt kockázati súlyt 1,5-es szorzóval kell megszorozni úgy, hogy a kapott kockázati súly nem haladhatja meg a 150 %-ot:

a) a kitettség a kötelezett jövedelemforrásának pénznemétől eltérő pénznemben denominált;

b) a kötelezett nem rendelkezik a pénznembeli eltérésből eredő fizetési kockázatra vonatkozó fedezettel a kitettség pénznemének megfelelő pénzügyi instrumentum vagy devizabevétel révén, vagy a hitelfelvevő rendelkezésére álló fedezet teljes összege az adott kitettség után fizetendő minden egyes törlesztőrészlet kevesebb mint 90 %-át fedezi.

Amennyiben az intézmény nem tudja elkülöníteni a pénznembeli eltéréssel rendelkező kitettségeket, az 1,5-es kockázatisúly-szorzót alkalmazni kell minden olyan fedezetlen kitettségre, ahol a kitettségek pénzneme eltér a kötelezett lakóhelye szerinti ország hazai pénznemétől.

(2) E cikk alkalmazása tekintetében jövedelemforrás minden olyan forrás, amely pénzáramlást generál a kötelezett részére, beleértve a hazautalásokból, bérleti díjakból vagy fizetésekből származó bevételeket, de nem foglalja magában az eszközök értékesítéséből vagy hasonló, visszkereseti jog intézmény általi érvényesítéséből származó bevételeket.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában említett pénznempár az euróból és valamely, a gazdasági és monetáris unió második szakaszában (ERM-II) részt vevő tagállam pénzneméből áll, az 1,5-ös kockázatisúly-szorzó nem alkalmazandó.

124. cikk

Ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) Azokat a nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeket, amelyek nem felelnek meg a (3) bekezdésben meghatározott összes feltételnek, vagy a nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeknek az ingatlanra bejegyzett zálogjog névértékén felüli részét a következőképpen kell kezelni:

▼M17

a) a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséghez a partnerrel szembeni, az érintett ingatlannal nem fedezett kitettségként kell kockázati súlyt rendelni;

b) a jövedelemtermelő ingatlankitettséghez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) A nem földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni olyan kitettségeket, amelyek megfelelnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott összes feltételnek, az ingatlanra bejegyzett zálogjog névértékéig a következőképpen kell kezelni:

a) amennyiben a kitettség lakóingatlannal van fedezve,

i. a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 125. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

ii. a jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 125. cikk (1) bekezdésével összhangban kell kezelni, amennyiben bármely alábbi feltételnek megfelel:

1. a kitettség fedezeteként szolgáló ingatlan a kötelezett elsődleges lakóhelye, és vagy az egész ingatlan egyetlen lakóegységet képez, vagy pedig a kitettség fedezeteként szolgáló ingatlan egy olyan lakóegység, amely különálló részt képez az ingatlanon belül;

2. a kitettség természetes személlyel szemben áll fenn és jövedelemtermelő lakóingatlannal fedezett, ahol vagy az egész ingatlan egyetlen lakóegységet képez, vagy pedig a lakóegység az ingatlanon belüli különálló rész, és az intézménynek az adott természetes személlyel szembeni teljes kitettségét nem fedezi négynél több ingatlan – beleértve azokat is, amelyek nem lakáscélúak, vagy nem felelnek meg az e pontban meghatározott egyetlen kritériumnak sem – vagy ingatlanokon belüli különálló lakóegység;

3. a kitettség természetes személyek olyan egyesületeivel vagy szövetkezeteivel szemben áll fenn, amelyeket a nemzeti jog szabályoz, és amelyek kizárólag azzal a céllal léteznek, hogy tagjaik számára elsődleges lakóhely használatát biztosítsák a hitel fedezetéül szolgáló ingatlanban;

4. a kitettség olyan állami lakásépítő társaságokkal vagy nonprofit egyesületekkel szemben áll fenn, amelyeket jogszabály szabályoz, és amelyek szociális célokat szolgálnak és hosszú távú lakhatást kínálnak bérlőknek;

iii. az olyan jövedelemtermelő ingatlankitettséget, amely az e pont ii. alpontjában meghatározott egyetlen feltételnek sem felel meg, a 125. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

b) amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett, a következőképpen kell kezelni:

i. a nem jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 126. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell kezelni;

ii. a jövedelemtermelő ingatlankitettséget a 126. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kezelni.

▼M17

(3) Ahhoz, hogy egy ingatlannal fedezett kitettséget a (2) bekezdésben említett módon lehessen kezelni, az összes alábbi feltételnek meg kell felelnie:

a) a kitettség fedezeteként szolgáló ingatlan megfelel bármely alábbi feltételnek:

i. az ingatlan teljes mértékben elkészült;

ii. az ingatlan erdő vagy mezőgazdasági földterület;

iii. a hitel felvevője természetes személy, és az ingatlan vagy építés alatt álló lakóingatlan, vagy pedig olyan földterület, amelyen lakóingatlan építését tervezik, amennyiben a tervet szükség esetén minden érintett hatóság jogilag jóváhagyta, és amennyiben bármely alábbi feltétel teljesül:

1. az ingatlan nem rendelkezik négynél több lakóegységgel, és a kötelezett elsődleges lakóhelye lesz, és a természetes személynek nyújtott hitel nem finanszíroz közvetett módon földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségeket,

2. érintett egy olyan központi kormányzat, regionális kormányzat, helyi hatóság vagy közszektorbeli intézmény, amely esetében a vele szembeni kitettségeket a 115. cikk (2) bekezdésével vagy a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban kezelik, és amely rendelkezik azzal a jogi hatáskörrel és képességgel, hogy biztosítsa, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön, és köteles ezt biztosítani, vagy jogi kötelezettséget vállalt a befejezés biztosítására, amennyiben az építkezés egyébként észszerű időn belül nem fejeződne be; ennek alternatívája lehet az, ha rendelkezésre áll egy egyenértékű jogi mechanizmus, amely biztosítja, hogy az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belül elkészüljön;

b) a kitettséget az intézmény javára az ingatlanon bejegyzett első ranghelyű zálogjog fedezi, vagy az intézmény az adott ingatlanra vonatkozó első ranghelyű zálogjog és esetleges alacsonyabb ranghelyű zálogjogok jogosultja;

c) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától;

d) a kitettség keletkezésekor megkövetelt, valamint a nyomon követéséhez szükséges valamennyi információ megfelelően dokumentált, beleértve a kötelezett visszafizetési képességére és az ingatlan értékbecslésére vonatkozó információkat;

e) teljesülnek a 208. cikkben meghatározott követelmények, és betartják a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékbecslési szabályokat.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása tekintetében az intézmények figyelmen kívül hagyhatják azokat a helyzeteket, amelyekben tisztán makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind pedig a kötelezett teljesítőképességét.

▼M17

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek az ingatlannal fedezett kitettségek keletkeztetésére vonatkozóan olyan hitelezési szabályzattal kell rendelkezniük, amely kiterjed a hitelfelvevő törlesztési képességének értékelésére is. A hitelezési szabályzatnak tartalmaznia kell az értékeléshez szükséges mutatókat és azok maximális értékeit.

(4) A (3) bekezdés b) pontjától eltérve, azokban a joghatóságokban, ahol az alacsonyabb ranghelyű zálogjog jogilag érvényesíthető és a hitelkockázatot ténylegesen mérséklő biztosítékra vonatkozó követelést biztosít a tulajdonosnak, az első ranghelyű zálogjoggal rendelkező intézménytől eltérő intézmény által birtokolt alacsonyabb ranghelyű zálogjog is figyelembe vehető, ideértve azt az esetet is, amikor az intézmény nem rendelkezik az első ranghelyű zálogjoggal, vagy nem rendelkezik olyan zálogjoggal, amelynek ranghelye egy magasabb és egy alacsonyabb ranghelyű zálogjog között helyezkedik el, ahol mindkét zálogjog jogosultja az intézmény.

Az első albekezdés alkalmazása tekintetében a zálogjogra vonatkozó szabályoknak biztosítaniuk kell a következők mindegyikét:

a) az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal rendelkező minden egyes intézmény az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal rendelkező más szervezetektől függetlenül kezdeményezheti az ingatlan értékesítését;

b) amennyiben az ingatlan értékesítésére nem nyilvános árverés útján kerül sor, az első ranghelyű zálogjoggal rendelkező szervezeteknek észszerű lépéseket kell tenniük a valós piaci érték vagy az adott körülmények között elérhető legjobb ár megszerzése érdekében, amikor önállóan gyakorolják az értékesítési jogkört.

(5) A le nem hívott hitelügyletek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításának alkalmazása céljából, a (3) bekezdésben vagy adott esetben a (4) bekezdésben meghatározott összes elismerhetőségi követelménynek megfelelő zálogjogok elismerhetők, amennyiben a hitelügylet keretében történő lehívás feltétele a zálogjog előzetes vagy egyidejű bejegyzése az intézmény zálogjogban való részesedésének mértékéig a hitelügylet lehívása esetén, oly módon, hogy az intézménynek nincs érdekeltsége a zálogjogban, ha a hitelügylet lehívására nem kerül sor.

(6) A 125. cikk (2) bekezdésével és a 126. cikk (2) bekezdésével összefüggésben a kitettség értékhez viszonyított arányát (a továbbiakban: ETV) úgy kell kiszámítani, hogy a bruttó kitettségértéket el kell osztani az ingatlanértékkel, a következő feltételek mellett:

a) a bruttó kitettségértéket az ingatlannal fedezett kitettséghez kapcsolódó eszköztétel könyv szerinti értékeként, valamint bármely olyan le nem hívott, de folyósítási kötelezettséggel járó összegként kell kiszámítani, amely lehívás esetén növelné az ingatlannal fedezett kitettség kitettségértékét; ezt a bruttó kitettségértéket az alábbiak figyelembevétele nélkül kell kiszámítani;

   i. a 110. cikkel összhangban elvégzett egyedi hitelkockázati kiigazítások;

   ii. az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységéhez kapcsolódó, a 34. cikk szerinti kiegészítő értékelési korrekciók;

   iii. a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek; és

   iv. az eszköztételhez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentések;

▼M17

b) a bruttó kitettségértéket a bármely típusú, előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevétele nélkül kell kiszámítani, kivéve a hitelt nyújtó intézménynél vezetett olyan biztosítékként szolgáló betétszámlákat, amelyek megfelelnek a mérlegen belüli nettósításra vonatkozó valamennyi követelménynek, akár a 196. és 206. cikk szerinti nettósítási keretmegállapodások, akár a 195. és 205. cikk szerinti egyéb mérlegen belüli nettósítási megállapodások keretében, és amelyeket feltétel nélkül és visszavonhatatlanul, kizárólag az ingatlannal fedezett kitettséghez kapcsolódó hitelkötelezettség teljesítése céljából ajánlottak fel biztosítékként;

c) a 125. cikk (2) bekezdésével vagy a 126. cikk (2) bekezdésével összhangban kezelendő kitettségek esetében, amennyiben az intézménytől eltérő fél rendelkezik első ranghelyű zálogjoggal, és az intézmény az e cikk (4) bekezdése alapján elismert alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, a bruttó kitettségértéket az intézmény tulajdonában lévő zálogjog bruttó kitettségértékének és az összes egyéb, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos vagy magasabb ranghelyű zálogjog bruttó kitettségértékének összegeként kell kiszámítani.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben egy intézmény egynél több, ugyanazon ingatlannal fedezett kitettséggel rendelkezik, és ezeket a kitettségeket az említett ingatlanra bejegyzett, egymást követő ranghelyű zálogjogokkal fedezik anélkül, hogy harmadik fél ezek közötti ranghelyű zálogjoggal rendelkezne, a kitettségeket egyetlen összevont kitettségként kell kezelni, és az egyetlen összevont kitettség bruttó kitettségértékének kiszámításához az egyes kitettségek bruttó kitettségértékeit össze kell adni.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő információ az egyéb zálogjogok ranghelyének megállapításához, az intézménynek ezeket a zálogjogokat az intézmény rendelkezésére álló alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal egyenrangúként kell kezelnie. Az intézménynek először a kockázati súlyt (a továbbiakban: a kiinduló kockázati súly) kell meghatároznia a 125. cikk (2) bekezdésével vagy adott esetben a 126. cikk (2) bekezdésével összhangban. Ezt követően ezt a kockázati súlyt 1,25-os szorzóval ki kell igazítania az alacsonyabb ranghelyű zálogjogok kockázattal súlyozott összegének kiszámítása céljából. Ha a kiinduló kockázati súly a legalacsonyabb ETV-kategóriának felel meg, a szorzót nem kell alkalmazni. A kiinduló kockázati súly 1,25-dal történő szorzatából eredő kockázati súly felső korlátja az a kockázati súly, amelyet akkor kellene alkalmazni a kitettségre, ha a (3) bekezdésben foglalt követelmények nem teljesültek.

(7) Ingatlanlízing-ügylet esetén – amelyben az intézmény a lízingbe adó, és a lízingbe vevőnek vételi opciója van –, a lízingbe vevővel szembeni kitettségek ingatlannal fedezett kitettségnek minősülnek, és a 125. vagy a 126. cikkben meghatározott módon kell kezelni őket, amennyiben az e cikben meghatározott, alkalmazandó feltételek teljesülnek, feltéve ha az intézménynek az ingatlanban lévő tulajdonjoga teljes mértékben fedezi az intézmény kitettségét.

(8) A tagállamok kijelölik a (9) bekezdés alkalmazásáért felelős hatóságot. Ennek a hatóságnak vagy az illetékes hatóságnak, vagy pedig a kijelölt hatóságnak kell lennie.

▼M17

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság az illetékes hatóság, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok kellő tájékoztatást kapjanak arról, hogy az illetékes hatóságnak szándékában áll e cikk alkalmazása, továbbá biztosítania kell, hogy a (9) bekezdéssel összhangban megfelelően részt vegyenek az adott tagállam pénzügyi stabilitásával kapcsolatos aggályok értékelésében.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság nem az illetékes hatóság, a tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság és az e cikk megfelelő alkalmazásának érdekében kijelölt hatóság között megfelelő koordináció és információcsere valósuljon meg. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük, és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyekre a kijelölt hatóságnak szüksége lehet az e cikknek megfelelően rá ruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez. Az említett együttműködés célja, hogy egyrészt elkerülhető legyen az illetékes hatóság és a kijelölt hatóság által hozott intézkedések párhuzamossága vagy következetlensége, másrészt hogy a más – különösen az e rendelet 458. cikke és a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti – intézkedésekkel való kölcsönhatásokat kellőképpen figyelembe vegyék.

(9) Az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak a 430a. cikkel összhangban gyűjtött adatok és minden egyéb releváns mutató alapján rendszeresen, de legalább évente értékelnie kell, hogy a 125. és a 126. cikkben meghatározott, az említett hatóság tagállamának területén található ingatlannal fedezett kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok megfelelően a következőkön alapulnak-e:

a) az ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében felmerülő veszteségekkel kapcsolatos tapasztalat;

b) az ingatlanpiac jövőbeli alakulása.

Amennyiben az első albekezdésben említett értékelés alapján az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a 125. cikkben vagy a 126. cikkben meghatározott kockázati súlyok nem kielégítően tükrözik az említett hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő lakóingatlanokra vagy kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett, az ingatlanfedezet helye szerint meghatározott egy vagy több szegmenssel szembeni kitettségekkel kapcsolatos tényleges kockázatokat, és amennyiben az adott hatóság úgy véli, hogy a nem megfelelő kockázati súlyok kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az adott hatóság az e bekezdés negyedik albekezdésében meghatározott tartományokon belül növelheti a szóban forgó kitettségekre alkalmazandó kockázati súlyokat, vagy előírhat a (3) bekezdésben előírtaknál szigorúbb kritériumokat.

Az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t a kockázati súlyok és az alkalmazott kritériumok e bekezdés alapján végzett kiigazításáról. Az EBH és az ERKT az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles megküldeni a véleményét az érintett tagállamnak, és e véleményben szükség esetén jelezheti, hogy meglátása szerint más tagállamok esetében is ajánlott-e a kockázati súlyok és kritériumok kiigazítása. Az EBH és az ERKT köteles közzétenni a 125. és a 126. cikkben, valamint a 199. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kitettségekre vonatkozóan meghatározott és az érintett hatóság által alkalmazott kockázati súlyokat és kritériumokat.

▼M17

E bekezdés második albekezdésének alkalmazása tekintetében az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság növelheti a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében, a 125. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében, a 126. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében vagy a 126. cikk (2) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kockázati súlyokat, vagy az e cikk (3) bekezdésében előírtaknál szigorúbb kritériumokat írhat elő az említett hatóság tagállama területének egy vagy több részén elhelyezkedő ingatlanokra bejegyzett jelzáloggal fedezett egy vagy több ingatlanszegmenssel szembeni kitettségekre vonatkozóan. Az említett hatóság ezeket a kockázati súlyokat legfeljebb 150 %-ra növelheti.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazása céljából az e cikk (8) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság csökkentheti is a 125. cikk (1) bekezdésében vagy a 126. cikk (1) bekezdésében említett ingatlanérték-százalékarányt, vagy az ETV–kockázatisúly-kategóriákat meghatározó, a 125. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában vagy a 126. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában szereplő ETV-százalékokat. Az érintett hatóságnak biztosítania kell az összhangot az összes ETV–kockázatisúly-kategória között oly módon, hogy egy alacsonyabb ETV–kockázatisúly-kategória kockázati súlya mindig alacsonyabb legyen egy magasabb ETV–kockázatisúly-kategória kockázati súlyánál vagy egyenlő legyen azzal.

(10) Amennyiben a (8) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (9) bekezdés alapján magasabb kockázati súlyokat vagy szigorúbb kritériumokat határoz meg, az intézmények számára hat hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.

(11) Az EBH-nak – az ERKT-vel szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy részletesebben meghatározza azoknak a tényezőknek a típusait, amelyeket a kockázati súlyok megfelelőségének a (9) bekezdésben említett értékeléséhez figyelembe kell venni.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(12) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlások útján, az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat fogalmazhat meg az e cikk (8) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságok számára a következőkkel kapcsolatban:

a) azok a tényezők, amelyek a (9) bekezdés második albekezdésében említettek szerint „kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását”;

b) azok az indikatív referenciaértékek, amelyeket a (8) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a magasabb kockázati súlyok meghatározásakor.

▼M17

(13) Az egyik tagállamban letelepedett intézményeknek az egy másik tagállam egy vagy több részén található lakó- és kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett megfelelő, zálogjoggal fedezett kitettségükre e másik tagállam hatóságai által a (9) bekezdéssel összhangban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazniuk.

(14) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az építés alatt álló ingatlan észszerű időn belüli befejezését biztosítani hivatott, a (3) bekezdés a) pontja iii. alpontjának 2. alpontja szerinti egyenértékű jogi mechanizmus pontos meghatározása céljából.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

125. cikk

Lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) A 124. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett, lakóingatlannal fedezett kitettségek esetében az ingatlan értékének 55 %-át meg nem haladó kitettségrészhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

Ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 20 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 20 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának – a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 55 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

Amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ingatlanérték-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

▼M17

Az első albekezdésben említett kitettség esetlegesen fennmaradó részéhez a partnerrel szembeni, lakóingatlannal nem fedezett kitettségként kell kockázati súlyt rendelni.

(2) A 124. cikk (2) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett kitettségekhez az 1. táblázatban szereplő megfelelő ETV–kockázatisúly-kategória szerinti kockázati súlyt kell hozzárendelni.

E bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ETV-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

1. táblázat

ETV	ETV ≤ 50 %	50 % < ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	80 % < ETV ≤ 90 %	90 % < ETV ≤100 %	ETV > 100 %
Kockázati súly	30 %	35 %	45 %	60 %	75 %	105 %

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az intézmények alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett eljárást a valamely tagállam területén található lakóingatlannal fedezett kitettségekre, amennyiben az érintett tagállam illetékes hatósága a 430a. cikk (3) bekezdésével összhangban olyan veszteségrátákat tett közzé az ilyen kitettségekre vonatkozóan, amelyek az adott tagállamban található intézmények által az adott nemzeti ingatlanpiacra vonatkozóan szolgáltatott összesített adatok alapján nem haladják meg az előző évben fennálló összes ilyen kitettségen keletkező összesített veszteségekre vonatkozó alábbi határértékek egyikét sem:

a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.

(3) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett eltérést, ha egy olyan harmadik ország illetékes hatósága, amely egy, a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákat tesz közzé az adott harmadik ország területén található lakóingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan.

Amennyiben egy harmadik ország illetékes hatósága nem teszi közzé az érintett harmadik ország területén található lakóingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozó megfelelő veszteségrátákat, az EBH közzéteheti ezeket az információkat az adott harmadik országra vonatkozóan, feltéve, hogy érvényes, vagyis a megfelelő lakóingatlan-piac tekintetében statisztikailag reprezentatív statisztikai adatok állnak rendelkezésre.

▼M17

126. cikk

Kereskedelmi ingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek

(1) A 124. cikk (2) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett, kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek esetében az ingatlan értékének 55 %-át meg nem haladó kitettségrészhez 60 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

Ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 60 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 60 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának – a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 55 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

Amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ingatlanérték-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

Az első albekezdésben említett kitettség esetlegesen fennmaradó részéhez a partnerrel szembeni, kereskedelmi ingatlannal nem fedezett kitettségként kell kockázati súlyt rendelni.

(2) A 124. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett kitettségekhez az 1. táblázatban szereplő megfelelő ETV–kockázatisúly-kategória szerinti kockázati súlyt kell hozzárendelni.

E bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az e bekezdésben említettnél magasabb kockázati súlyt vagy alacsonyabb ETV-százalékarányt határozott meg, az intézményeknek a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban meghatározott kockázati súlyt vagy százalékarányt kell alkalmazniuk.

1. táblázat

	ETV ≤ 60 %	60 % < ETV ≤ 80 %	ETV > 80 %
Kockázati súly	70 %	90 %	110 %

▼M17

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az intézmények alkalmazhatják az e cikk (1) bekezdésében említett eljárást a valamely tagállam területén található kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségekre, amennyiben az érintett tagállam illetékes hatósága a 430a. cikkének (3) bekezdésével összhangban olyan veszteségrátákat tett közzé az ilyen kitettségekre vonatkozóan, amelyek az adott tagállamban található intézmények által az adott nemzeti ingatlanpiacra vonatkozóan szolgáltatott összesített adatok alapján nem haladják meg az előző évben fennálló összes ilyen kitettségen keletkező összesített veszteségekre vonatkozó alábbi határértékek egyikét sem:

a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.

(3) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett eltérést, ha egy olyan harmadik ország illetékes hatósága, amely egy, a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákat tesz közzé az adott harmadik ország területén található kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan.

Amennyiben egy harmadik ország illetékes hatósága nem teszi közzé az érintett harmadik ország területén található kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozó megfelelő veszteségrátákat, az EBH közzéteheti ezeket az információkat az adott harmadik országra vonatkozóan, feltéve, hogy érvényes, vagyis a megfelelő kereskedelmiingatlan-piac tekintetében statisztikailag reprezentatív statisztikai adatok állnak rendelkezésre.

(4) Az EBH-nak értékelnie kell, hogy helyénvaló-e a kereskedelmi ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek kezelésének kiigazítása, beleértve a jövedelemtermelő és a nem jövedelemtermelő ingatlankitettségeket, figyelembe véve, hogy megfelelőek-e a lakóingatlannal fedezett kitettségekhez rendelt kockázati súlyok és e kitettségek relatív kockázati különbségei, a 125. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában említett, lakóingatlannal fedezett jövedelemtermelő kitettségek és az e. cikk 1. táblázatában említett, kereskedelmi ingatlannal fedezett jövedelemtermelő kitettségek kockázatérzékenységének különbségei, továbbá figyelembe véve az ERKT-nek az Unió kereskedelmiingatlan-szektorában fennálló sérülékenységekről szóló ajánlását. Az EBH-nak 2027. december 31-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak.

A Bizottság adott esetben az első albekezdésben említett jelentés alapján és kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott szabványokat, 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M17

126a. cikk

Földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek

(1) A földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségekhez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) A lakóingatlannal kapcsolatos földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súly rendelhető, feltéve, hogy az intézmény olyan megbízható hitelnyújtási és nyomonkövetési standardokat alkalmaz, amelyek megfelelnek a 2013/36/EU irányelv 74. és 79. cikkében foglalt követelményeknek, és amennyiben az alábbi feltételek közül legalább egy teljesül:

a) az összes szerződés jelentős részét olyan, jogilag kötelező érvényű előértékesítési vagy előlízing-szerződések képezik, amelyek esetében a vevő vagy lízingbe vevő olyan jelentős készpénzletétet helyezett el, amely a szerződés felmondása esetén nem jár vissza, vagy pedig a finanszírozás ezzel egyenértékű módon biztosított, illetve jogilag kötelező érvényű értékesítési vagy lízingszerződések képezik, beleértve azokat is, amikor a fizetést részletekben, az építési munkálatok előrehaladása szerint teljesítik;

b) a kötelezett olyan, jelentős kockáztatott tőkével rendelkezik, amely a kötelezett által biztosított, megfelelő összegű saját tőkeként jelenik meg a lakóingatlan értékében annak elkészültekor.

(3) 2025. július 10-ig az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben pontosítja a jelentős készpénzletét, az „egyenértékű módon biztosított finanszírozás”, az „összes szerződés jelentős része” és a „kötelezett által biztosított, megfelelő összegű saját tőke” fogalmát, figyelembe véve az intézmények által az olyan lakásépítő vagy nonprofit szervezeteknek nyújtott hitelezés sajátosságait, amelyeket jogszabály szabályoz, és amelyek szociális célokat szolgálnak és hosszú távú lakhatást kínálnak bérlőknek.

127. cikk

Nemteljesítő kitettségek

▼M7

(1) Az olyan tételek nem fedezett részeihez, amelyek esetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, illetve lakossággal szembeni kitettségek esetében bármilyen olyan hitelkeret nem fedezett részeihez, amelyek tekintetében a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be, a következő kockázati súlyokat kell rendelni:

a) 150 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek együttes összege kisebb, mint ezen egyedi hitelkockázati kiigazítások és a levonások alkalmazása nélküli kitettségérték nem fedezett részének 20 %-a;

b) 100 %, ha az egyedi hitelkockázati kiigazítások és a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levont összegek együttes összege nem kisebb, mint ezen egyedi hitelkockázati kiigazítások és a levonások alkalmazása nélküli kitettségérték nem fedezett részének 20 %-a.

▼M17

A már nemteljesítőként megvásárolt kitettségekre vonatkozó, az első albekezdésben említett egyedi hitelkockázati kiigazítások kiszámítása céljából az intézményeknek a számítás során figyelembe kell venniük a kötelezettnek az adott kitettséggel kapcsolatos tartozása, valamint az adott kitettség teljes leírása esetén alkalmazandó további szavatolótőke-csökkentés és az adott kitettséghez kapcsolódó, már meglévő szavatolótőke-csökkentések összege közötti esetleges pozitív különbséget.

(2) A nemteljesítő kitettség fedezett részének meghatározása céljából a biztosítékok és garanciák felhasználhatók a 4. fejezet szerinti hitelkockázat-mérséklési célokra.

(3) A lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett, nem jövedelemtermelő ingatlankitettségek egyedi hitelkockázati kiigazításának elvégzése után a 125., illetve a 126. cikkel összhangban fennmaradó kitettségértékhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni, ha a 178. cikk szerinti nemteljesítés következett be.

_____

128. cikk

Alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségek

(1) A következő kitettségeket alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségként kell kezelni:

a) a rendes, biztosíték nélküli hitelezők követeléseinek alárendelt, hitelviszonyt megtestesítő kitettségek;

b) szavatolótőke-instrumentumok, amennyiben ezek az instrumentumok nem minősülnek részvényjellegű kitettségnek a 133. cikk (1) bekezdésével összhangban; és

c) a 72b. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő, leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumoknak az intézmény általi birtokolásából eredő kitettségek.

(2) Az alárendelt hitelviszonyt megtestesítő kitettségekhez 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha a szavatolótőkéből vonják le vagy a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerint kell kezelni őket.

▼C2

129. cikk

Fedezett kötvények formájában fennálló kitettségek

(1) ►M10 Az (EU) 2019/2162 európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvények abban az esetben jogosultak az e cikk (4) és (5) bekezdésében meghatározott kedvezményes kezelésre, ha megfelelnek az e cikk (3), (3a) és (3b) bekezdésében foglalt feltételeknek, és ha a következő elfogadható eszközök valamelyike fedezi őket: ◄

[1] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2162 irányelve (2019. november 27.) a fedezett kötvények kibocsátásáról és a fedezett kötvények közfelügyeletéről, továbbá a 2009/65/EK és a 2014/59/EU irányelv módosításáról (HL L 328, 2019.12.18., 29. o.).

▼C2

a) az Unióban lévő központi kormányzatokkal, a KBER-hez tartozó központi bankokkal, közszektorbeli intézményekkel, regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni vagy ezek által garantált kitettségek;

b) a harmadik országbeli központi kormányzatokkal, harmadik országbeli központi bankokkal, multilaterális fejlesztési bankokkal, nemzetközi szervezetekkel szembeni vagy ezek által garantált, az e fejezet szerint az 1. hitelminőségi besorolásba tartozó kitettségek, valamint harmadik országbeli közszektorbeli intézményekkel, harmadik országbeli regionális kormányzatokkal és harmadik országbeli helyi hatóságokkal szembeni vagy ezek által garantált kitettségek, amelyekre a 115. cikk (1) vagy (2) bekezdése, illetve a 116. cikk (1), (2) vagy (4) bekezdése szerint az intézményekkel vagy központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázati súlyokat alkalmazzák, és amelyek megfelelnek az e fejezetben megállapított 1. hitelminőségi besorolásnak; és az e pont szerinti azon kitettségek, amelyek legalább az e fejezetben meghatározott 2. hitelminőségi besorolásba tartoznak, feltéve, hogy nem haladják meg a kibocsátó intézmények fennálló fedezett kötvényállománya névértékének 20 %-át;

▼M10

c) hitelintézetekkel szembeni, az 1. vagy 2. hitelminőségi besoroláshoz tartozó kitettségek, valamint hitelintézetekkel szembeni, a 3. hitelminőségi besoroláshoz tartozó olyan kitettségek, amelyek az alábbi formában állnak fenn:

i. legfeljebb 100 nap eredeti futamidejű rövid lejáratú betétek, amennyiben azokat az (EU) 2019/2162 irányelv 16. cikkében a fedezeti halmaz likviditási pufferére vonatkozóan előírt követelmény teljesítése érdekében alkalmazzák; vagy

ii. az említett irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő származtatott ügyletek, amennyiben az illetékes hatóságok engedélyezik azokat;

d) lakóingatlannal fedezett hitelek, a bármilyen elsőbbségi zálogjoggal kombinált zálogjogok tőkeösszege és a megterhelt ingatlanok értékének 80 %-a közül a kisebb értékig;

▼C2

e) a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által teljes mértékben garantált, az e fejezetben meghatározottak szerinti 2. vagy annál jobb hitelminőségi besorolásba tartozó lakóingatlannal fedezett hitelek, amennyiben az egyes hiteleknek a fedezett kötvényre vonatkozó, az e bekezdésben megállapított fedezettségi követelmény teljesítésére felhasznált része nem haladja meg a Franciaországban található biztosítékul szolgáló lakóingatlanok értékének 80 %-át, és amennyiben a jövedelemre vetített törlesztőrészlet legfeljebb 33 % a hiteldöntés meghozatalakor. A hiteldöntés időpontjában a lakóingatlant nem terhelheti jelzálogjog, és a 2014. január 1. után nyújtott hitelek esetében a hitelfelvevőnek szerződéses kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy a hitelt nyújtó hitelintézet hozzájárulása nélkül nem terheli meg jelzáloggal az ingatlant. A jövedelemre vetített törlesztőrészlet a hitelfelvevő bruttó jövedelmének az a hányada, amely a hitel és a kamatok törlesztését fedezi. A fedezetnyújtó vagy az illetékes hatóságok által engedélyezett és felügyelt pénzügyi vállalkozás lehet, amelyre az intézményekre alkalmazott prudenciális követelményekhez hasonló szigorú prudenciális követelmények vonatkoznak,

▼C2

vagy pedig intézmény vagy biztosító. A fedezetnyújtónak a hitelkockázati veszteségeket viselő kölcsönös garanciaalapot vagy a biztosítók esetében azzal egyenértékű védelmet nyújtó alapot kell létrehoznia, és annak kalibrálását az illetékes hatóságoknak rendszeresen felül kell vizsgálniuk. Mind a hitelintézetnek, mind pedig a fedezetnyújtónak értékelnie kell a hitelfelvevő hitelképességét;

▼M10

f) kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek, a bármilyen elsőbbségi zálogjoggal kombinált zálogjogok tőkeösszege és a megterhelt ingatlanok értékének 60 %-a közül a kisebb értékig. Elfogadhatók a kereskedelmi ingatlannal fedezett hitelek, amennyiben a 60 %-os hitelfedezeti ráta legfeljebb 70 %-os szintig történő túllépésére kerül sor, ha a fedezett kötvényt biztosító teljes eszközérték legalább 10 %-kal meghaladja a fedezett kötvény fennálló névértékét, és a kötvénytulajdonos követelése teljesíti a 4. fejezetben meghatározott jogbiztonsági előírásokat. A kötvénytulajdonos követelése elsőbbséget élvez a biztosítékkal szembeni összes többi követeléssel szemben;

▼C2

g) hajókra bejegyzett tengeri zálogjoggal fedezett hitelek, legfeljebb a biztosítékként nyújtott hajó értékének 60 %-a és az esetleges elsőbbségi tengeri zálogjogok értéke közötti különbözet erejéig.

▼M10

Az (1a) bekezdés alkalmazásában az olyan kitettségeket, amelyeket a zálogjoggal terhelt ingatlannal vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal fedezett hitelek adósai által teljesített vagy az ilyen hitelekhez kapcsolódó felszámolási bevételekből történő kifizetések továbbítása és kezelése eredményez, nem kell figyelembe venni az említett bekezdésben előírt határértékek kiszámításakor.

_____

▼M17

E bekezdés első albekezdése c) pontjának sérelme nélkül, 2027. július 1-jéig a külső minősítéssel nem rendelkező, a jelzálog bejegyzéséig a jelzáloghiteleket garantáló hitelintézetekkel szembeni közvetett kitettségeket az említett pont alkalmazása céljából az 1. hitelminőségi besorolásnak megfelelő hitelintézetekkel szembeni kitettségként kell kezelni, feltéve, hogy azok a 121. cikk szerint A kategóriába sorolt, rövid lejáratú kitettségek, és a garantált jelzáloghitelek a bejegyzést követően e bekezdés első albekezdésének d), e) és f) *pontja* szerint kedvezményes elbánásra jogosultak.

▼M10

(1a) Az (1) bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában az alábbiak alkalmazandók:

a) az 1. hitelminőségi besoroláshoz tartozó, hitelintézetekkel szembeni kitettségek esetében a kitettség nem haladhatja meg a kibocsátó hitelintézet forgalomban lévő fedezettkötvény-állománya névértékének 15 %-át;

b) a 2. hitelminőségi besoroláshoz tartozó, hitelintézetekkel szembeni kitettségek esetében a kitettség nem haladhatja meg a kibocsátó hitelintézet forgalomban lévő fedezettkötvény-állománya névértékének 10 %-át;

▼M10

c) a 3. hitelminőségi besoroláshoz tartozó, hitelintézetekkel szembeni, az e cikk (1) bekezdése első albekezdése c) pontjának i. alpontjában említett rövid lejáratú betétek formájában vagy az e cikk (1) bekezdése első albekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett származtatott ügyletek formájában fennálló kitettségek esetében a teljes kitettség nem haladhatja meg a kibocsátó hitelintézet forgalomban lévő fedezettkötvény-állománya névértékének 8 %-át; az (EU) 2019/2162 irányelv 18. cikkének (2) bekezdése értelmében kijelölt illetékes hatóságok az EBH-val folytatott konzultációt követően csak akkor engedélyezhetik a hitelintézetekkel szemben származtatott ügyletek formájában fennálló, a 3. hitelminőségi besoroláshoz tartozó kitettségeket, ha az ebben a bekezdésben említett, 1. és 2. hitelminőségi besorolásra vonatkozó követelmények alkalmazása bizonyíthatóan jelentős koncentrációs problémákhoz vezet az érintett tagállamokban;

d) az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besoroláshoz tartozó hitelintézetekkel szembeni teljes kitettség nem haladhatja meg a kibocsátó hitelintézet forgalomban lévő fedezettkötvény-állománya névértékének 15 %-át, és a 2. vagy 3. hitelminőségi besoroláshoz tartozó hitelintézetekkel szembeni teljes kitettség nem haladhatja meg a kibocsátó hitelintézet forgalomban lévő fedezettkötvény-állománya névértékének 10 %-át.

(1b) E cikk (1a) bekezdése nem alkalmazandó a fedezett kötvényeknek az (EU) 2019/2162 irányelv 8. cikke szerint elfogadható biztosítékként való alkalmazására.

(1c) Az (1) bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazásában a 80 %-os korlát kölcsönönként alkalmazandó és a kölcsön azon részét határozza meg, amely hozzájárul a fedezett kötvényhez kapcsolódó kötelezettségek fedezéséhez, és a kölcsön teljes futamideje alatt alkalmazandó.

(1d) Az (1) bekezdés első albekezdése f) és g) pontjának alkalmazásában a 60 %-os vagy 70 %-os korlát kölcsönönként alkalmazandó, a kölcsön azon részét határozza meg, amely hozzájárul a fedezett kötvényhez kapcsolódó kötelezettségek fedezéséhez, és a kölcsön teljes futamideje alatt alkalmazandó.

▼C2

(2) Az (1) bekezdés a)– f) pontjában említetteknek megfelelően kell kezelni az olyan biztosítékot is, amelynek funkciója a jogszabályok értelmében kizárólag a kötvénytulajdonosok veszteségekkel szembeni védelmére korlátozódik.

▼M10

(3) Az e rendeletnek megfelelő fedezett kötvényeket fedező ingatlanok és hajók esetében teljesülniük kell a 208. cikkben meghatározott követelményeknek. A tulajdon értékének a 208. cikk (3) bekezdése a) pontjának megfelelő monitoringját valamennyi ingatlan és hajó tekintetében rendszeresen és legalább évente el kell végezni.

▼M17

Az ingatlanok értékének megállapítása céljából az (EU) 2019/2162 irányelv 18. cikkének (2) bekezdése alapján kijelölt illetékes hatóságok engedélyezhetik, hogy az ingatlant a piaci értéken vagy annál alacsonyabb értéken, illetve – azokban a tagállamokban, amelyek törvényi vagy rendeleti rendelkezésekben szigorú kritériumokat határoztak meg a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására – az ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékén értékeljék, az e rendelet 229. cikke (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott korlátok alkalmazása nélkül.

▼M10

(3a) Az e cikk (1) bekezdésében felsorolt elfogadható eszközökkel történő fedezés mellett a fedezett kötvényekre legalább 5 %-os, az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 14. pontjában meghatározott túlfedezet alkalmazandó.

E bekezdés első albekezdése alkalmazásában az említett irányelv 3. cikkének 4. pontjában meghatározott fedezeti eszközök összesített névértéke legalább akkora kell, hogy legyen, mint a forgalomban lévő fedezettkötvény-állomány összesített névértéke (a továbbiakban: névértékelv), és az az e cikk (1) bekezdésében meghatározott elfogadható eszközökből áll.

A tagállamok a fedezett kötvényekre alacsonyabb minimális túlfedezeti szintet is meghatározhatnak, vagy felhatalmazhatják illetékes hatóságaikat, hogy azok ilyen szintet határozzanak meg, feltéve, hogy:

a) a túlfedezet számítása olyan formális megközelítésen alapul, amely alapján figyelembe veszik az eszközök mögöttes kockázatát, vagy az eszközértékelésre a jelzálog-hitelbiztosítéki érték vonatkozik; valamint

b) a túlfedezet minimális szintje az (EU) 2019/2162 irányelv 15. cikkének (6) és (7) bekezdésében említett névértékelv alapján nem alacsonyabb 2 %-nál.

A túlfedezet minimális szintjéhez hozzájáruló eszközökre nem alkalmazandók az (1a) bekezdésben foglalt, kitettségnagyságra vonatkozó korlátok, és ezek az eszközök az említett korlátokba nem számítanak bele.

(3b) Az e cikk (1) bekezdésében felsorolt elfogadható eszközök felvehetők a fedezeti halmazba az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 13. pontjában meghatározott helyettesítő eszközként, az e cikk (1) és (1a) bekezdésében foglalt, hitelminőségre és kitettségnagyságra vonatkozó korlátok betartásával.

▼M17

(4) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéshez hozzárendelt besorolás alapján az 1. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni, összhangban a 136. cikkel.

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

(5) Az olyan fedezett kötvényekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, az azon intézménnyel szembeni fedezetlen, előresorolt kitettségekhez rendelt kockázati súly alapján kell kockázati súlyt rendelni, amely azokat kibocsátja. A kockázati súlyok között a következő megfeleltetést kell alkalmazni:

a) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 20 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 10 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

aa) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 30 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 15 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

▼M17

ab) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 40 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

b) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 50 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 25 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

ba) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 75 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 35 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

c) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 100 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 50 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

d) ha az intézménnyel szembeni kitettségekhez 150 %-os kockázati súly tartozik, a fedezett kötvényekhez 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼M10

(6) A 2007. december 31. előtt kibocsátott fedezett kötvények nem tartoznak az (1), az (1a), a (3), a (3a) és a (3b) bekezdésben meghatározott követelmények alá. Lejáratukig jogosultak a (4) és az (5) bekezdés szerinti kedvezményes kezelésre.

(7) A 2022. július 8. előtt kibocsátott azon fedezett kötvények, amelyek megfelelnek az e rendeletben meghatározott, az említett fedezett kötvények kibocsátásának időpontjában alkalmazandó követelményeknek, nem tartoznak a (3a) és a (3b) bekezdésben meghatározott követelmények alá. Lejáratukig jogosultak a (4) és az (5) bekezdés szerinti kedvezményes kezelésre.

▼C2

130. cikk

Értékpapírosítási pozíciókat megtestesítő tételek

Az értékpapírosítási pozíciók esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az 5. fejezetnek megfelelően kell kiszámítani.

131. cikk

Intézményekkel és vállalkozásokkal szembeni, rövidtávú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek

Az intézményekkel szembeni kitettségekhez és a vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében rendelkezésre áll kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített rövidtávú hitelminősítés, a külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéshez a 136. cikkel összhangban hozzárendelt besorolás alapján a 7. táblázat szerinti kockázati súlyt kell rendelni.

7. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	4	5	6
Kockázati súly	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

▼M8

132. cikk

Kollektív befektetési formák (KBF-ek) befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézményeknek a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a KBF kitettségeinek a (2) bekezdés első albekezdésében említett módszereknek megfelelően kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák az általuk tartott befektetési jegyek vagy részvények százalékos arányával.

▼M8

(2) Amennyiben teljesülnek az e cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek, az intézmények alkalmazhatják a 132a. cikk (1) bekezdése szerinti közvetlen vizsgálati módszert vagy a 132a. cikk (2) bekezdése szerinti, megbízatáson alapuló módszert.

A 132b. cikk (2) bekezdésének megfelelően azon intézményeknek, amelyek nem alkalmazzák a közvetlen vizsgálati módszert vagy a megbízatáson alapuló módszert, 1 250 %-os kockázati súlyt (tartalékmódszer) kell hozzárendelniük a KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeikhez.

Az intézmények kiszámíthatják a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét az e bekezdésben említett módszerek kombinációjával, feltéve, hogy teljesülnek az említett módszerek alkalmazására vonatkozó feltételek.

(3) Az intézmények akkor határozhatják meg a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét a 132a. cikkben megállapított módszerek szerint, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a kollektív befektetési forma az alábbiak egyike:

   i. a 2009/65/EK irányelvben szabályozott, átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV);

   ii. a 2011/61/EU irányelv 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vett uniós ABAK által kezelt ABA;

   iii. a 2011/61/EU irányelv 6. cikkének megfelelően engedélyezett uniós ABAK által kezelt ABA;

   iv. a 2011/61/EU irányelv 37. cikkének megfelelően engedélyezett nem uniós ABAK által kezelt ABA;

   v. nem uniós ABAK által kezelt és a 2011/61/EU irányelv 42. cikkének megfelelően forgalmazott nem uniós ABA;

   vi. olyan, harmadik országban letelepedett nem uniós ABAK által kezelt, az Unióban nem forgalmazott nem uniós ABA, amelyre a 2011/61/EU irányelv 67. cikkének (6) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazandó;

b) a KBF tájékoztatója vagy más megfelelő dokumentuma tartalmazza a következőket:

   i. azon eszközkategóriák, amelyekbe a kollektív befektetési forma befektetni jogosult;

   ii. befektetési korlátok esetén a vonatkozó korlátok és azok kiszámításának módszerei;

c) a KBF vagy a KBF alapkezelő társasága által az intézmény felé teljesített adatszolgáltatás megfelel a következő követelményeknek:

   i. a kollektív befektetési forma kitettségeiről legalább olyan gyakorisággal készül jelentés, mint az intézmény kitettségeiről;

▼M8

ii. a pénzügyi információ kellően részletes ahhoz, hogy az intézmény ki tudja számítani a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét az általa választott módszer szerint;

iii. amennyiben az intézmény a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazza, az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó információt független harmadik fél ellenőrzi.

E bekezdés első albekezdésének a) pontjától eltérve, a multilaterális és bilaterális fejlesztési bankok, valamint a KBF-be a multilaterális és bilaterális fejlesztési bankokkal együtt befektető más intézmények a 132a. cikkben meghatározott módszerekkel határozhatják meg a KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét, amennyiben az e bekezdés első albekezdésének b) és c) pontjában foglalt feltételek teljesülnek és a KBF a befektetési megbízatása szerint kizárólag olyan eszköztípusokba fektethet be, amelyek a fejlődő országokban előmozdítják a fenntartható fejlődést.

Az intézmények bejelentik az illetékes hatóságuknak, hogy mely KBF-ekre alkalmazzák a második albekezdésben említett módszert.

Az első albekezdés c) pontjának i. alpontjától eltérve, amennyiben az intézmény valamely KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét a megbízatáson alapuló módszerrel határozza meg, a KBF vagy a KBF alapkezelő társasága által az intézmény felé teljesített adatszolgáltatás a KBF befektetési megbízatására és az abban bekövetkezett bármely változásra korlátozható, és lehetőség van arra, hogy csak abban az esetben kelljen teljesíteni, amikor az intézménynél első alkalommal merül fel a KBF-fel szembeni kitettség vagy amikor valamilyen változás következik be a KBF befektetési megbízatásában.

(4) Azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő adatokkal vagy információkkal a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének a 132a. cikkben meghatározott módszerek szerinti kiszámításához, felhasználhatják harmadik fél számításait, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

ii. az e pont i. alpontja alá nem tartozó KBF-ek esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételnek;

b) a harmadik fél az esettől függően a 132a. cikk (1), (2) vagy (3) bekezdésében meghatározott módszerekkel összhangban végzi el a számítást;

c) a harmadik fél számításainak helyességét külső auditor megerősítette.

▼M8

A harmadik fél számításaira támaszkodó intézményeknek a KBF kitettségeinek e számításokból eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékét meg kell szorozniuk 1,2-del.

A második albekezdéstől eltérve, amennyiben egy intézmény korlátlanul hozzáfér a harmadik fél részletes számításaihoz, az 1,2-es tényezőt nem kell alkalmazni. Az intézmény kérésre köteles benyújtani e számításokat az illetékes hatóságának.

(5) Amennyiben egy intézmény a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a 132a. cikkben említett módszereket alkalmazza (1. szintű KBF) és az 1. szintű KBF alapul szolgáló kitettségeinek bármelyike egy másik KBF (2. szintű KBF) befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettség, a 2. szintű KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékét az e cikk (2) bekezdésében ismertetett három módszer bármelyikével ki lehet számítani. Az intézmény a 3. szint és további szintek esetében a KBF kitettségei kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához csak akkor használhatja a közvetlen vizsgálati módszert, ha az előző szintre vonatkozóan azt a módszert alkalmazta. Bármely más esetben a tartalékmódszert kell alkalmaznia.

(6) A KBF kitettségeire vonatkozó, a 132a. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott közvetlen vizsgálati módszerrel vagy megbízatáson alapuló módszerrel kiszámított kockázattal súlyozott kitettségérték tekintetében a KBF kitettségeinek tartalékmódszerrel kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékével megegyező felső határt kell meghatározni.

(7) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 132a. cikk (1) bekezdésének megfelelően a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazó intézmények a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy számíthatják ki, hogy ezeknek a kitettségeknek a 111. cikknek megfelelően kiszámított kitettségértékeit megszorozzák a 132c. cikkben meghatározott képletnek megfelelően kiszámított kockázati súllyalRW_i^*, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

a) az intézmények a KBF általuk tartott befektetési jegyeinek vagy részvényeinek az értékét eredeti bekerülési értéken mérik, azonban a KBF alapul szolgáló eszközeinek értékét valós értéken mérik, amennyiben a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák;

b) azoknak a befektetési jegyeknek vagy részvényeknek a piaci értékében bekövetkező változás, amelyek esetében az intézmények az értéket eredeti bekerülési értéken számítják, nem változtatja meg sem az említett intézmények szavatolótőkéjének összegét, sem pedig az ezekkel a részesedésekkel összefüggő kitettségértéket.

132a. cikk

A kollektív befektetési formák kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítási módszerei

(1) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azoknak az intézményeknek, amelyek elegendő információval rendelkeznek egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről, közvetlenül meg kell vizsgálniuk az említett kitettségeket a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, és a KBF valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell kockázattal súlyozniuk, mintha azokat közvetlenül az intézmények tartanák.

▼M8

(2) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek elegendő információval egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről ahhoz, hogy a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák, az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit a KBF megbízatásában és a vonatkozó jogban meghatározott határértékeknek megfelelően számíthatják ki.

Az intézményeknek az első albekezdésben említett számításokat annak feltételezésével kell elvégezniük, hogy a KBF a megbízatása vagy a vonatkozó jog által megengedett maximális mértékig először a legmagasabb szavatolótőke-követelményt, majd egyre alacsonyabb tőkekövetelményt eredményező kitettségeket vállal, amíg el nem éri a teljes kitettségre vonatkozó felső határt, valamint, hogy a KBF a megbízatása vagy adott esetben a vonatkozó jog által megengedett lehető legnagyobb mértékű tőkeáttételt alkalmaz.

Az intézményeknek az első albekezdésben említett számításokat az e fejezetben, e cím 5. fejezetében, továbbá e cím 6. fejezetének 3., 4., vagy 5. szakaszában meghatározott módszereknek megfelelően kell elvégezniük.

(3) ►M17 A 92. cikk (4) bekezdésének e) pontjától eltérve, azok az intézmények, amelyek valamely KBF kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, az említett KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az említett származtatott kitettségekhez kapcsolódó, az e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított szavatolótőke-követelmény 50 %-ával megegyező összegként számíthatják ki. ◄

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény megteheti, hogy a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor nem veszi figyelembe az olyan származtatott kitettségeket, amelyek nem tartoznának a követelmény hatálya alá, ha azokat közvetlenül az intézmény vállalná.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak részletes meghatározása érdekében, hogy az intézményeknek milyen módon kell kiszámítaniuk a (2) bekezdésben említett kockázattal súlyozott kitettségértéket, amennyiben a számításhoz szükséges bemeneti adatok közül egy vagy több nem áll rendelkezésre.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. március 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

132b. cikk

A kollektív befektetési formák kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámítására szolgáló módszerekből való kizárások

(1) Az intézmények megtehetik, hogy a 132. cikkben említett számításokban nem veszik figyelembe a kollektív befektetési formák által tartott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat, járulékos tőkeinstrumentumokat és leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokat, amelyeket az intézményeknek a 36. cikk (1) bekezdésének, az 56. cikknek, a 66. cikknek, illetve a 72e. cikknek megfelelően kell levonniuk.

▼M17

(2) Az intézmények megtehetik, hogy a 132. cikkben említett számításokban nem veszik figyelembe a KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló, olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitettségeket, amelyek hitelkötelezettségei e fejezet alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak, ideértve azokat a köztámogatásban részesülő szervezeteket is, amelyeknél alkalmazható a 0 %-os kockázati súly, valamint a 133. cikk (5) bekezdésében említett részvényjellegű kitettségeket és e részvényjellegű kitettségeket kezelhetik a 133. cikkben meghatározottaknak megfelelően.

▼M8

132c. cikk

Kollektív befektetési formákkal szembeni, mérlegen kívüli kitettségek kezelése

(1) Az intézményeknek azon mérlegen kívüli tételeikre vonatkozóan, amelyek tekintetében fennáll a lehetősége annak, hogy azok egy KBF befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségekké alakuljanak, a kockázattal súlyozott kitettségértéket úgy kell kiszámítaniuk, hogy az e kitettségeknek a 111. cikkel összhangban kiszámított kitettségértékét megszorozzák a következő kockázati súllyal:

a) minden olyan kitettség esetében, amelyre az intézmények a 132a. cikkben meghatározott módszerek valamelyikét alkalmazzák:

$$RW_i^* = \frac{RWAE_i}{E_i^*} \cdot \frac{A_i}{EQ_i}$$

ahol:

RW_i^* = a kockázati súly

i = a kollektív befektetési formát jelölő index;

▼C7

$RWAE_i$ = a 132a. cikknek megfelelően a KBF_i-re kiszámított összeg;

▼M8

E_i^* = a KBF_i kitettségeinek kitettségértéke;

A_i = a KBF_i eszközeinek könyv szerinti értéke; és

EQ_i = a KBF_i tőkéjének könyv szerinti értéke.

b) minden más kitettség esetén $RW_i^* = 1\,250\%$.

(2) ►M17 Az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket teljesítő minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét a garantált összeg diszkontált jelenértékeként, a 325l. cikk (2) vagy adott esetben (3) bekezdése szerinti kockázatmentes kamatlábból származtatott diszkonttényező alkalmazásával kell kiszámítaniuk. Az intézmények csökkenthetik a minimális értékű kötelezettségvállalások kitettségértékét azzal a veszteséggel, amelyet az alkalmazandó számviteli standardok a minimális értékű kötelezettségvállalások tekintetében elismernek. ◄

Az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk az e cikk (3) bekezdésében foglalt összes feltételt teljesítő minimális értékű kötelezettségvállalásokból eredő, mérlegen kívüli kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét, hogy az érintett kitettségek kitettségértékét megszorozzák egy 20 %-os egyenértékesítési tényezővel és a 132. vagy a 152. cikk szerinti kockázati súllyal.

▼M8

(3) Az intézmények a minimális értékű kötelezettségvállalásokból eredő, mérlegen kívüli kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét akkor határozhatják meg a (2) bekezdésben foglaltak szerint, ha az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény mérlegen kívüli kitettsége egy vagy több KBF befektetési jegyeibe vagy részvényeibe történő befektetésre vonatkozó minimális értékű kötelezettségvállalás, amelynek értelmében az intézmény kizárólag akkor köteles a minimális értékű kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó kifizetést teljesíteni, ha a KBF vagy KBF-ek alapul szolgáló kitettségeinek piaci értéke egy vagy több időpontban egy előre meghatározott értékhatár alá esik, a szerződésben foglaltaknak megfelelően;

b) a kollektív befektetési forma az alábbiak egyike:

   i. a 2009/65/EK irányelvben meghatározott ÁÉKBV; vagy

   ii. a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott ABA, amely kizárólag a 2009/65/EK irányelv 50. cikkének (1) bekezdésében említett átruházható értékpapírokba vagy más likvid pénzügyi eszközökbe fektet be, amennyiben az alap megbízatása nem tesz lehetővé a 2009/65/EK irányelv 51. cikkének (3) bekezdése alapján engedélyezettnél nagyobb tőkeáttételt;

c) a minimális értékű kötelezettségvállalás alapjául szolgáló, a KBF alapul szolgáló kitettségeinek aktuális piaci értéke a mérlegen kívüli minimális értékű kötelezettségvállalások hatásának figyelembevétele nélkül fedezi vagy meghaladja a minimális értékű kötelezettségvállalásban meghatározott értékhatár jelenértékét;

d) ha a KBF vagy KBF-ek alapul szolgáló kitettségei piaci értékének a minimális értékű kötelezettségvállalás jelenértékét meghaladó többlete csökken, az intézmény – vagy egy másik olyan vállalkozás, amely e rendelettel, a 2013/36/EU irányelvvel vagy a 2002/87/EK irányelvvel összhangban az intézménnyel azonos összevont alapú felügyelet alá tartozik – képes befolyásolni a KBF vagy KBF-ek alapul szolgáló kitettségeinek összetételét vagy más módon korlátozni a többlet további csökkenésének lehetőségét;

e) a minimális értékű kötelezettségvállalás közvetlen vagy közvetett végső kedvezményezettje tipikusan a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontjában meghatározott lakossági ügyfél.

▼M17

133. cikk

Részvényjellegű kitettségek

(1) Részvényjellegű kitettségként kell besorolni az alábbiak mindegyikét:

a) bármely kitettség, amely megfelel az összes alábbi feltételnek:

   i. nem visszaváltható abban az értelemben, hogy a befektetett pénzeszközök megtérülése csak a befektetés eladásával vagy a befektetéshez fűződő jogok eladásával vagy a kibocsátó felszámolásával érhető el;

   ii. nem testesít meg kötelezettséget a kibocsátó részéről;

   iii. a kibocsátó eszközeivel vagy jövedelmével szembeni maradványkövetelést testesít meg;

b) olyan instrumentumok, amelyek alapvető tőkeelemnek minősülnének, ha azokat intézmény bocsátaná ki;

▼M17

c) olyan instrumentumok, amelyek a kibocsátó kötelezettségét testesítik meg, és megfelelnek bármely alábbi feltételnek:

i. a kibocsátó határozatlan időre el tudja halasztani a kötelezettség teljesítését;

ii. a kötelezettség előírja vagy megengedi, hogy a kibocsátó saját belátása szerint meghatározott számú részvény kibocsátásával teljesítse a kiegyenlítést;

iii. a kötelezettség előírja vagy megengedi, hogy a kibocsátó saját belátása szerint változó számú részvény kibocsátásával teljesítse a kiegyenlítést, és – ceteris paribus – a kötelezettség értékében bekövetkező bármely változás a kibocsátó meghatározott számú részvénye értéke változásának tulajdonítható, azzal azonos mértékű és ugyanolyan irányba történik;

iv. az instrumentum birtokosának lehetősége van kérni, hogy a kötelezettség részvényben kerüljön teljesítésre, kivéve, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

1. kereskedett instrumentum esetében az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az instrumentummal a piacon inkább úgy kereskednek, mintha az a kibocsátó hitelviszonyt megtestesítő értékpapírja lenne, nem a részvénye,

2. nem kereskedett instrumentumok esetében az intézmény az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolta, hogy az instrumentumot hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként kell kezelni;

d) a hitelviszonyt megtestesítő kötelezettségek és egyéb értékpapírok, partnerségek, származtatott ügyletek és egyéb, oly módon strukturált eszközök, hogy azok gazdasági tartalma hasonló az a), b) és c) pontban említett kitettségekhez, ideértve azokat a kötelezettségeket is, amelyek hozama részvények hozamához kapcsolódik;

e) olyan részvényjellegű kitettségek, amelyek hitelként vannak nyilvántartva, de adósság rendeltetésszerű megvalósításának vagy átstrukturálásának részeként végrehajtott adósság-részvény csereügyletből származnak.

Az első albekezdés c) pontja iii. alpontjának alkalmazása céljából figyelembe kell venni az olyan kötelezettségeket, amelyek a kibocsátó részvényei változó számának kibocsátásával történő kiegyenlítést írnak elő vagy engednek meg, és amelyek esetében a kötelezettség pénzbeli értékének változása megegyezik azzal az értékkel, amelyet egy meghatározott számú részvény valós értékének változása és egy meghatározott tényező szorzataként kapunk, amennyiben mind a tényező, mind a részvények említett száma rögzített.

Az első albekezdés c) pontja iv. alpontjának alkalmazása tekintetében, amennyiben az említett alpontban meghatározott egyik feltétel teljesül, az intézmény szabályozási célból az illetékes hatóság előzetes engedélyével részekre bonthatja a kockázatokat.

(2) A részesedésszerzések nem kezelhetők részvényjellegű kitettségként a következő esetekben:

a) a részesedések szerkezete olyan, hogy gazdasági tartalmuk hasonló az olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok gazdasági tartalmához, amelyek nem felelnek meg az (1) bekezdésben meghatározott kritériumoknak;

b) a részesedésszerzések értékpapírosítási kitettségeknek minősülnek.

▼M17

(3) A (4)–(7) bekezdésben említettektől eltérő részvényjellegű kitettségekhez 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket a kitettségeket a második résznek megfelelően le kell vonni vagy hozzájuk az ott meghatározott kockázati súlyokat kell rendelni.

(4) A tőzsdén nem jegyzett vállalatokhoz kapcsolódó alábbi részvényjellegű kitettségekhez 400 %-os kockázati súlyt kell rendelni, kivéve, ha ezeket a kitettségeket a második résznek megfelelően le kell vonni vagy hozzájuk az ott meghatározott kockázati súlyokat kell rendelni:

a) rövid távú viszonteladási célú befektetések;

b) olyan kockázatitőke-társaságokba történt befektetések vagy hasonló befektetések, amelyeket jelentős rövid távú tőkenyereségre számítva vásároltak meg.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, a hosszú távú részesedésszerzésekhez, ideértve az olyan vállalati ügyfelek részvényeibe történő befektetéseket is, amelyekkel az intézmény hosszú távú üzleti kapcsolatot tart fenn vagy kíván fenntartani és a vállalati szerkezetátalakítás céljából végrehajtott adósság-részvény csereügyleteket, a (3) vagy adott esetben az (5) bekezdéssel összhangban kell kockázati súlyt rendelni. E cikk alkalmazásával összefüggésben hosszú távú részesedésszerzés az olyan részesedés megszerzése, amelyet legalább három évig tartanak, vagy amelybe azzal a szándékkal fektettek be az intézmény felső vezetésének jóváhagyásával, hogy legalább három évig tartsák.

(5) Azok az intézmények, amelyek megkapták az illetékes hatóságok előzetes engedélyét, 100 %-os kockázati súlyt rendelhetnek a gazdaság meghatározott ágazatainak előmozdítására irányuló állami programok keretében felmerült részvényjellegű kitettségekhez az ilyen részvényjellegű kitettségek azon részéig, amely összességében nem haladja meg az intézmény szavatolótőkéjének 10 %-át, feltéve, hogy a szóban forgó állami programok megfelelnek az összes alábbi feltételnek:

a) az állami programok jelentős támogatást vagy garanciákat nyújtanak az intézménynek a befektetésre, többek között multilaterális fejlesztési bankok, a 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézetek vagy nemzetközi szervezetek által;

b) az állami programokra a kormányzati felvigyázás bizonyos formája vonatkozik.

c) az állami programok korlátozásokat tartalmaznak a részesedésszerzésre vonatkozóan, például korlátozzák azon vállalkozások méretét és típusait, amelyekbe az intézmény befektet, a tulajdoni részesedések megengedett összegeit, a földrajzi elhelyezkedést, valamint az egyéb olyan releváns tényezőket, amelyek csökkentik a befektetés potenciális kockázatát a befektető intézmény számára.

(6) A központi bankokkal szembeni részvényjellegű kitettségekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(7) Az olyan tulajdoni részesedésekhez, amelyek hitelként vannak nyilvántartva, de adósság rendes realizálásának vagy átstrukturálásának részeként végrehajtott hitel-tőke konverzióból származnak, nem rendelhető olyan kockázati súly, amely alacsonyabb lenne annál a kockázati súlynál, amelyet akkor kellene alkalmazni, ha a tulajdoni részesedés hitelviszonyt megtestesítő kitettségként lenne kezelve.

▼C2

134. cikk

Egyéb tételek

(1) A 86/635/EGK irányelv 4. cikkének „Eszközök” címszó alatti 10. pontja szerinti tárgyi eszközökhöz 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(2) Az olyan előtörlesztésekhez és esedékes, de még be nem folyt jövedelem aktív időbeli elhatárolásaihoz, amelyek esetében az intézmény nem képes a 86/635/EGK irányelv szerint meghatározni a partnert, 100 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼M17

(3) A beszedés alatt levő készpénztételekhez 20 %-os kockázati súlyt kell rendelni. Az intézmény tulajdonában és birtokában vagy szállítás alatt lévő pénzeszközökhöz és az azzal egyenértékű készpénztételekhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

▼C2

(4) 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni a saját trezorokban tárolt vagy – a tömbarany-kötelezettségekkel fedezett rész mértékéig – a letétbe helyezett tömbaranyhoz.

(5) Visszavásárlási megállapodás mellett kötött eszközeladási (repo)-ügyletek, valamint sima határidős vételi ügyletek esetében a kockázati súly a szóban forgó eszközökhöz rendelt kockázati súly, nem pedig az ügyletek partnereihez rendelt kockázati súly.

▼M5

(6) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni – az összeget 1 250 %-ban maximálva – az n-1 kitettségek kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, és ezt meg kell szorozni a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékével. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettségeket oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke.

▼C2

(7) A lízing kitettségértéke a minimális lízingdíjak diszkontált összege. A minimális lízingdíjak azok a pénzösszegek, amelyek a lízingszerződés időtartama során a lízingbe vevőtől követelnek vagy követelhetnek, és bármiféle engedményes opció, amelynek gyakorlása meglehetősen biztos. Ha a lízingbe vevőtől eltérő féltől követelhető, hogy a lízingelt eszköz maradványértékéhez kapcsolódó fizetést teljesítsen, és ez a fizetési kötelezettség megfelel a 201. cikk szerinti, a fedezetnyújtók elismerhetőségére vonatkozó feltételeknek, valamint a 213–215. cikkben említett egyéb garanciatípusok elismerésére vonatkozó követelményeknek, ezt a fizetési kötelezettséget figyelembe lehet venni a 4. fejezet alapján előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként. Ezeket a kitettségeket a 112. cikkel összhangban a megfelelő kitettségi osztályba kell sorolni. Ha a kitettség lízingelt eszközök maradványértéke, a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása a következő: 1/t * 100 % * maradványérték, ahol t a következő értékek közül a nagyobb: 1 és a lízingszerződés években kifejezett hátralevő futamidejéhez legközelebb lévő egész szám.

▼C2

3. szakasz

A hitelkockázat-értékelés elismerése és hozzárendelése a besorolásokhoz

1. alszakasz

A külső hitelminősítő intézetek elismerése

135. cikk

Külső hitelminősítő intézetek általi hitelminősítések alkalmazása

(1) Az e fejezet szerinti kitettségek kockázati súlyának meghatározásához csak olyan külső hitelminősítés használható, amelynek külső hitelminősítő intézet általi kibocsátására, vagy befogadására az 1060/2009/EK rendeletnek megfelelően került sor.

(2) Az EBH az 1060/2009/EK rendelet 2. cikke (4) bekezdésének és 18. cikke (3) bekezdésének megfelelően a honlapján közzéteszi a külső hitelminősítő intézetek listáját.

▼M17

(3) Az ESMA-nak 2025. július 10-ig jelentést kell készítenie arról, hogy a külső hitelminősítő intézetek hitelkockázat-minősítési módszerei megfelelően tükrözik-e az ESG-kockázatokat, és be kell nyújtania ezt a jelentést a Bizottságnak.

E jelentés alapján a Bizottság szükség esetén, 2026. január 10-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére.

▼C2

2. alszakasz

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek hozzárendelése a hitelminősítési besorolásokhoz

136. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek hozzárendelése a hitelminősítési besorolásokhoz

(1) Az EBH, az EBFH és az EÉPH a vegyes bizottságon keresztül végrehajtási standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek célja minden külső hitelminősítő intézet vonatkozásában annak meghatározása, hogy a 2. szakaszban meghatározott hitelminőségi besorolások melyikének felel meg a külső hitelminősítő intézet megfelelő hitelminősítése („hozzárendelés”). Ezeknek a meghatározásoknak tárgyilagosaknak és következeteseknek kell lenniük.

Az EBH, az EBFH és az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz, és szükség esetén módosított végrehajtás-technikai standardtervezeteket nyújt be.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével, valamint az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban történő elfogadására.

▼C2

(2) A hitelminősítések hozzárendelésének meghatározása során az EBH, az EBFH és az EÉPH teljesíti a következő követelményeket:

a) az egyes hitelminősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok közötti különbségtétel érdekében az EBH, az EBFH és az EÉPH figyelembe vesz bizonyos mennyiségi tényezőket, mint például az egy-egy hitelminősítési kategóriába sorolt elemek hosszú távú nemteljesítési arányát. A közelmúltban alapított, valamint azon külső hitelminősítő intézetek esetében, amelyek csak kevés nemteljesítési adattal rendelkeznek, az EBH, az EBFH és az EÉPH felkéri a külső hitelminősítő intézetet, hogy becsülje meg az egy-egy hitelminősítési kategóriába sorolt elemekhez kapcsolódó hosszú távú nemteljesítések arányát;

b) az egyes hitelminősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok közötti különbségtétel érdekében, az EBH, az EBFH és az EÉPH figyelembe vesz minőségi tényezőket is, úgymint a Külső hitelminősítő intézetek által minősített kibocsátók körét, a külső hitelminősítő intézetek által adott hitelminősítések körét, az egyes hitelminősítések jelentését és a nemteljesítésnek a külső hitelminősítő intézetek által alkalmazott meghatározását;

c) az EBH, az EBFH és az EÉPH összehasonlítja az adott külső hitelminősítő intézet egyes hitelminősítéseihez tartozó nemteljesítési arányokat, és ezeket egy olyan refernciaértékkel (benchmark) hasonlítja össze, amelyek alapja az a nemteljesítési arány, amelyet más külső hitelminősítő intézetek tapasztaltak azon kibocsátókkal kapcsolatban, amelyek egyenértékű hitelkockázati szintet képviselnek;

d) amennyiben egy bizonyos külső hitelminősítő intézet által adott hitelminősítés esetében tapasztalt nemteljesítések aránya lényegesen és rendszeresen magasabb, mint a referenciaérték (benchmark), az EBH, az EBFH és az EÉPH az adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítéseihez magasabb hitelminőségi besorolást rendel a hitelminősítési kategóriák közül;

e) amennyiben az EBH, az EBFH és az EÉPH növelte az egy adott külső hitelminősítő intézet általi egyedi hitelminősítéshez társuló kockázati súlyt, és az adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítéseinél tapasztalt nemteljesítések aránya már nem lényegesen és rendszeresen magasabb a referenciaértéknél (benchmark), az EBH, az EBFH és az EÉPH visszaállíthatja a külső hitelminősítő intézet hitelminősítéseinek eredeti hitelminőségi besorolását a hitelminősítési kategóriák közül.

(3) Az EBH, az EBFH és az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdés a) pontjában említett mennyiségi tényezők, a b) pontjában említett minőségi tényezők és c) pontjában említett referenciaérték (benchmark) meghatározása céljából.

Az EBH, az EBFH és az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével, valamint az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelettel összhangban történő elfogadására.

▼C2

3. alszakasz

Exporthitel-ügynökségek általi hitelminősítés alkalmazása

137. cikk

Exporthitel-ügynökségek általi hitelminősítés alkalmazása

(1) A 114. cikk alkalmazásában az intézmények felhasználhatják az intézmény által kijelölt exporthitel-ügynökség hitelminősítéseit, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) a hitelminősítés a „hivatalosan támogatott exporthitelek irányelveiről szóló OECD-megállapodásban” részt vevő exporthitel-ügynökségek konszenzusos kockázatminősítése;

b) az exporthitel-ügynökség közzéteszi hitelminősítéseit, és az exporthitel-ügynökség az OECD által elfogadott módszereket alkalmazza, és a hitelminősítéshez az OECD által elfogadott módszerek által meghatározott nyolc minimális exportbiztosítási díj (MEBD) egyike társul. Az intézmények visszavonhatják az exporthitel-ügynökség kijelölését. Az intézményeknek tényszerű indokolással kell alátámasztaniuk a visszavonást, ha konkrét jelek utalnak arra, hogy a visszavonás célja a tőkemegfelelési követelmények csökkentése.

(2) Az olyan kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan – kockázati súlyozási célból – felhasználásra alkalmasnak minősül egy exporthitel-ügynökség általi hitelminősítés, a 9. táblázat szerint kell kockázati súlyt rendelni.

9. táblázat

MEBD	0	1	2	3	4	5	6	7
Kockázati súly	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

4. szakasz

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseinek használata a kockázati súlyok meghatározására

138. cikk

Általános követelmények

Az intézmények az eszközökhöz és mérlegen kívüli tételekhez rendelendő kockázati súlyok meghatározására jogosultak kijelölni egy vagy több külső hitelminősítő intézetet. Az intézmények visszavonhatják a külső hitelminősítő intézet kijelölését. Az intézményeknek tényszerű indokolással kell alátámasztaniuk a visszavonást, ha konkrét jelek utalnak arra, hogy a visszavonás célja a tőkemegfelelési követelmények csökkentése. A hitelminősítéseket nem szabad szelektív módon használni. Az intézményeknek megbízáson alapuló hitelminősítéseket kell használniuk. Mindazonáltal megbízás nélküli hitelminősítéseket is használhatnak abban az esetben, ha az EBH megerősítette, hogy egy külső hitelminősítő intézet megbízás nélküli hitelminősítésének minősége

▼C2

nem tér el az adott külső hitelminősítő intézet megbízáson alapuló hitelminősítéseinek minőségétől. Az EBH megtagadja vagy visszavonja a megerősítést különösen abban az esetben, ha a külső hitelminősítő intézet egy megbízás nélküli hitelminősítést arra használt fel, hogy a minősített szervezetre nyomást gyakorolva elérje, hogy az hitelminősítést vagy más szolgáltatásokat rendeljen meg. A hitelminősítések felhasználása során az intézmények kötelesek teljesíteni a következő követelményeket:

a) amennyiben egy intézmény egy külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések használata mellett dönt bizonyos kitettségi osztályba tartozó tételek esetében, az említett hitelminősítéseket következetesen, az adott kategóriába tartozó összes kitettségre vonatkozóan alkalmaznia kell;

b) amennyiben egy intézmény egy külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések alkalmazása mellett dönt, az adott külső hitelminősítő intézet minősítéseit a későbbiekben is folyamatosan és következetesen kell alkalmaznia;

c) az intézmény csak azokat a külső hitelminősítő intézetek által kiadott hitelminősítéseket használhatja, amelyeknek elkészítésekor figyelembe vették a tőke és az utána járó kamatok teljes összegét;

d) ha egy minősített tételre vonatkozóan csak egy, kijelölt külső hitelminősítő intézettől származó hitelminősítés áll rendelkezésre, akkor ezt a hitelminősítést kell alkalmazni a szóban forgó tétel kockázati súlyának meghatározására;

e) ha egy minősített tételre vonatkozóan két, kijelölt külső hitelminősítő intézettől származó hitelminősítés áll rendelkezésre, és ez a kettő különböző kockázati súlyoknak felel meg, a magasabb kockázati súlyt kell alkalmazni;

f) ha egy minősített tételre vonatkozóan több mint két, kijelölt külső hitelminősítő intézettől származó hitelminősítés áll rendelkezésre, a két legalacsonyabb kockázati súlyt eredményező két minősítést kell figyelembe venni. Ha a két legalacsonyabb kockázati súly különböző, akkor a magasabbat kell alkalmazni. Ha a két legalacsonyabb kockázati súly azonos, akkor azt a kockázati súlyt kell alkalmazni;

▼M17

g) az intézményekkel szembeni kitettségek esetében az intézmény nem használhat külső hitelminősítő intézet által készített olyan hitelminősítést, amely implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket tartalmaz, kivéve, ha a külső hitelminősítő intézet által készített vonatkozó hitelminősítés központi kormányzatok, regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok tulajdonában lévő, vagy általuk létrehozott és támogatott intézményre vonatkozik.

Az első bekezdés g) pontjának alkalmazása során a központi kormányzatok, regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok tulajdonában lévő, vagy általuk létrehozott és támogatott intézményektől eltérő olyan intézményekkel szembeni kitettségeket, amelyek esetében csak implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket tartalmazó, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések léteznek, a 121. cikkel összhangban nem minősített intézményekkel szembeni kitettségként kell kezelni.

„Implicit kormányzati támogatás” azt jelenti, hogy a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság fellépne annak megakadályozása érdekében, hogy az intézmény hitelezői az intézmény nemteljesítése vagy pénzügyi nehézségei esetén veszteségeket szenvedjenek el.

▼C2

139. cikk

Kibocsátói és kibocsátási hitelminősítés

(1) Amennyiben egy adott kibocsátási programra vagy ügyletre vonatkozóan, amelyhez egy kitettséget jelentő tétel tartozik, létezik hitelminősítés, ezt a hitelminősítést kell felhasználni az adott tételhez tartozó kockázati súly meghatározására.

(2) Amennyiben egy adott tételre vonatkozóan nem létezik közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, de létezik hitelminősítés egy olyan adott kibocsátási programra vagy ügyletre vonatkozóan, amelyhez a kitettséget jelentő tétel nem tartozik, vagy általános hitelminősítés létezik a kibocsátóra vonatkozóan, akkor ezt a hitelminősítést abban az esetben kell alkalmazni, ha:

▼M17

a) a hitelminősítés magasabb kockázati súlyt eredményez, mint amekkora kockázati súlyt egyébként az adott kitettség kapna, ha a kitettséget nem minősítettként kezelnék, és az érintett kitettség:

   i. nem speciális hitelezési kitettség;

   ii. az adott kibocsátási programmal vagy hitelügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál hátrébb sorolt;

b) a hitelminősítés alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint amekkora kockázati súlyt egyébként az adott kitettség kapna, ha a kitettséget nem minősítettként kezelnék, és az érintett kitettség:

   i. nem speciális hitelezési kitettség;

   ii. az adott kibocsátási programmal vagy hitelügylettel, illetve a kibocsátó előresorolt fedezetlen kitettségeivel minden tekintetben pari passu vagy annál előrébb sorolt.

▼C2

A kitettséget minden egyéb esetben nem minősítettként kell kezelni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés nem zárhatja ki a 129. cikk alkalmazását.

(4) Egy vállalatcsoporton belüli kibocsátóra vonatkozó hitelminősítések nem alkalmazhatók egy ugyanazon vállalatcsoporthoz tartozó másik kibocsátóra vonatkozó hitelminősítésként.

140. cikk

Hosszú távú és rövid távú hitelminősítések

(1) A rövid távú hitelminősítések csak rövid lejáratú eszközt vagy mérlegen kívüli tételeket megtestesítő, intézményekkel és vállalkozásokkal szembeni kitettségekre alkalmazhatók.

(2) Bármely rövidtávú hitelminősítés csak arra a tételre alkalmazható, amelyre a rövidtávú hitelminősítés vonatkozik, és nem használható bármely más tételre vonatkozó kockázati súlyok meghatározására, kivéve a következő esetekben:

a) ha egy rövid távú, minősített ügylethez 150 %-os kockázati súly van rendelve, akkor az illető adós összes nem minősített, fedezetlen – rövid vagy hosszú lejáratú – kitettségéhez szintén 150 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

▼C2

b) ha egy rövidtávú, minősített ügylethez 50 %-os kockázati súly van rendelve, egyetlen nem minősített, rövid lejáratú kitettséghez sem rendelhető 100 %-osnál alacsonyabb kockázati súly.

▼M17

141. cikk

Hazai pénznemben és devizában fennálló tételek

(1) Egy kötelezett hazai pénznemében denominált tételre vonatkozó hitelminősítése nem használható fel ugyanezen kötelezett más devizában denominált kitettségéhez tartozó kockázati súly származtatására.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy kitettség az intézmény olyan hitelben való részvételéből ered, amelyet a 117. cikk (2) bekezdésében felsorolt olyan multilaterális fejlesztési bank nyújtott vagy garantált a konvertibilitási és transzferkockázattal szemben, amelynek elsőbbségi hitelezői státusza a piacon elismert, a kötelezett hazai pénznemben denominált tételének hitelminősítése felhasználható az ugyanazon kötelezettel szembeni, devizában denominált kitettség kockázati súlyának származtatására.

Az első albekezdés alkalmazása tekintetében, amennyiben a devizában denominált kitettség konvertibilitási és transzferkockázattal szemben garantált, a kötelezett hazai pénznemben denominált tételének hitelminősítése csak a kitettség garantált részének kockázati súlyozásához használható. A kitettség nem garantált részének kockázati súlyát a kötelezett olyan hitelminősítése alapján kell meghatározni, amely az adott devizában denominált tételre vonatkozik.

▼C2

3. FEJEZET

Belső minősítésen alapuló módszer

1. szakasz

Az IRB-módszer alkalmazásának az illetékes hatóságok általi engedélyezése

142. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E fejezet alkalmazásában:

1. „minősítési rendszer”: az összes módszer, folyamat, ellenőrzés, adatgyűjtő és informatikai rendszer, amelyet a hitelkockázat mérésére, a kitettségek minősítési kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolására, valamint a nemteljesítési és veszteségi becslések mennyiségi meghatározására alakítottak ki egy adott kitettségtípusra vonatkozóan;

▼M17

1a. „kitettségi osztály”: a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában, e), ea), f) vagy g) pontjában említett kitettségi osztály;

1b. „vállalati kitettség”: a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett bármely kitettségi osztályba sorolt kitettség;

1c. „lakossággal szembeni kitettség”: a 147. cikk (2) bekezdése d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában említett bármely kitettségi osztályba sorolt kitettség;

1d. „regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettség”: a 147. cikk (2) bekezdése aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett bármely kitettségi osztályba sorolt kitettség;

2. „kitettségtípus”: egységesen kezelt kitettségek csoportja, amelyek korlátozódhatnak egyetlen vállalkozásra vagy egy csoporton belüli vállalkozás-alcsoportra, feltéve, hogy a csoport más vállalkozásainál másképp kezelik ugyanazt a kitettségtípust;

▼C2

3. „üzleti egység”: bármely különálló szervezeti vagy jogi egység, üzletág, földrajzi hely;

▼M17

4. „nagy méretű, szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet”: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely megfelel az összes következő feltételnek:

a) a szervezet teljes eszközállománya vagy – amennyiben a szervezet anyavállalattal rendelkezik – anyavállalatának, egyedi vagy összevont alapon számított teljes eszközállománya legalább 70 milliárd EUR az eszközérték megállapításához használt legutolsó auditált pénzügyi kimutatás vagy összevont pénzügyi beszámoló alapján;

b) a szervezetre e rendelettel, az (EU) 2019/2033 rendelettel, a 2009/138/EK irányelvvel vagy valamely harmadik ország ezen uniós jogi aktusokkal legalább egyenértékű jogszabályi prudenciális követelményeivel összhangban közvetlenül egyéni vagy összevont alapon, vagy közvetetten anyavállalatának prudenciális konszolidációja keretében prudenciális követelmények vonatkoznak;

5. „nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet”: olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely nem teljesíti a 4. pont b) alpontjában meghatározott feltételt;

5a. „nagyvállalat”: bármely vállalkozás, amelynek konszolidált éves árbevétele meghaladja az 500 millió EUR-t, vagy amely olyan csoporthoz tartozik, ahol a konszolidált csoport teljes éves árbevétele meghaladja az 500 millió EUR-t;

▼C2

6. „ügyfél kategória”: olyan kockázati kategória egy minősítési rendszer ügyfélminősítési skálájánbelül, amelybe az ügyfeleket a nemteljesítési valószínűség-becslések kiszámítására használt, meghatározott és jól elkülönülő minősítési kritériumok alapján besorolják;

▼C2

7. „ügyletkategória”: olyan kockázati kategória egy minősítési rendszer ügyletminősítési kategóriáin belül, amelybe a kitettségeket a nemteljesítéskori veszteségráta (LGD) saját becsléseinek kiszámítására használt, meghatározott és jól elkülönülő minősítési kritériumok alapján besorolják;

▼M5

_____

▼M17

8a. „PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer”: az alapul szolgáló kitettség LGD-kiigazításának modellezése vagy együttes PD- és LGD-kiigazításának modellezése;

9. „fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátja”: a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó kockázati súly;

10. olyan kitettség esetében, amelyre az intézmény a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseit használva alkalmazza az IRB-módszert, az „elismert” előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, amelynek az alapul szolgáló kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékeinek vagy várható veszteségértékeinek kiszámítására gyakorolt hatását a 108. cikk (3) bekezdésével összhangban a következő módszerek egyikével figyelembe veszik:

a) PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer;

b) a 192. cikk 5. pontjában meghatározott, a belső minősítésen alapuló módszer fejlett változata (AIRB-módszer) szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer;

11. „SA-CCF”: a 2. fejezet szerint alkalmazandó százalék a 111. cikk (2) bekezdésével összhangban;

12. „IRB-CCF”: a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslések.

Az első albekezdés 5a. pontjának alkalmazása céljából az árbevétel-küszöbértékre vonatkozó értékelés során a vállalatok auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő összegeket kell bejelenteni, a konszolidált csoportok részét képező vállalatok esetében pedig a konszolidált csoport auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő összegeket kell bejelenteni a konszolidált csoport legfelső szintű anyavállalatára alkalmazandó számviteli standardnak megfelelően. A számadatoknak az előző három évre vonatkozóan kiszámított átlagösszegeken, vagy pedig az intézmény által háromévente végrehajtandó frissítés keretében legutóbb megállapított összegeken kell alapulniuk.

▼C2

(2) Az e cikk (1) bekezdése 4. pontjának b) alpontja alkalmazásában a Bizottság a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás alkalmazása mellett végrehajtási aktusok útján határozhat arról, hogy a harmadik ország az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz-e. Ilyen határozat hiányában az intézmények 2015. január 1-jéig továbbra is alkalmazhatják harmadik országokra az ebben a bekezdésben meghatározott eljárást, amennyiben az érintett illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt jóváhagyták ezen eljárás alkalmazását az adott harmadik ország esetében.

▼C2

143. cikk

Az IRB-módszer használatának engedélyezése

(1) Amennyiben teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott feltételek, az illetékes hatóság köteles engedélyezni az intézmények számára, hogy kockázattal súlyozott kitettségértékeiket a belső minősítésen alapuló módszer (a továbbiakban: IRB-módszer) használatával számítsák ki.

▼M17

(2) Az IRB-módszer – beleértve az LGD-re és az IRB-CCF-re vonatkozó saját becsléseket is – használatára vonatkozóan előzetes engedélyt kell kérni minden egyes kitettségi osztály és minősítési rendszer, valamint az LGD-k és a CCF-ek becslésére vonatkozó minden egyes módszer esetében.

▼C2

(3) Az intézményeknek meg kell szerezniük az illetékes hatóságok előzetes engedélyét a következőkre vonatkozóan:

▼M17

a) olyan minősítési rendszer alkalmazási körének a lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott;

b) olyan minősítési rendszer lényeges megváltoztatása, amelynek használatára az intézmény engedélyt kapott.

▼C2

A minősítési rendszer alkalmazási köre az azon releváns kitettségtípushoz tartozó összes kitettséget foglalja magában, amelyre a minősítési rendszert kialakították.

▼M17

(4) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat a minősítési rendszerek minden módosításáról.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek meghatározása céljából, amelyek alapján megállapítható, hogy egy meglévő minősítési rendszer olyan egyéb újonnan bevont kitettségekre való alkalmazása, amelyekre az adott minősítési rendszer addig nem terjedt ki, valamint az IRB-módszer szerinti minősítési rendszerek módosításai lényegesek-e.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

144. cikk

Az IRB-módszer alkalmazására vonatkozó kérelem illetékes hatóságok általi elbírálása

(1) Az illetékes hatóság a 143. cikk alapján kizárólag akkor adhat engedélyt az intézmények számára az IRB-módszer használatára, beleértve az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek használatát, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az ebben a fejezetben meghatározott követelmények teljesülnek, különös tekintettel a 6. szakaszban meghatározottakra, és hogy az intézmények hitelkockázati kitettségek kezelésére és minősítésére szolgáló rendszerei megbízhatóak és azokat integritással hajtják végre, és mindenekelőtt, hogy az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyította, hogy teljesülnek a következő standardok:

a) az intézmény minősítési rendszerei biztosítják a ügyfelek és ügyletek jellegzetességeinek megfelelő felmérését, az érdemi kockázatmegkülönböztetést, valamint a pontos és következetes mennyiségi kockázatbecsléseket;

b) a szavatolótőke-követelmények számítása során használt belső minősítések, a nemteljesítésre és a veszteségre tett becslések, valamint a kapcsolódó rendszerek és eljárások alapvető szerepet játszanak a kockázatkezelési és a döntéshozatali folyamatban, valamint az intézmény hiteldöntéseiben, belső tőkeallokációjában és vállalatirányítási funkcióiban;

c) az intézmény hitelkockázati kontroll egységgel rendelkezik, amely felelős minősítési rendszereiért, és amely megfelelően független és illetéktelen befolyástól mentes;

d) az intézmény minden releváns adatot összegyűjt és tárol, hogy hatékony módon támogassa a hitelkockázat-mérési és -kezelési folyamatát;

e) az intézmény dokumentálja minősítési rendszereit, azok kialakításának okait és validálja minősítési rendszereit;

▼M17

f) az intézmény minden egyes minősítési rendszerét validálta egy megfelelő időszakban, azt megelőzően, hogy engedélyt kapott az adott minősítési rendszer használatára, ezen időszak alatt felmérte, hogy az egyes minősítési rendszerek megfelelnek-e az alkalmazási körüknek, és e felmérés alapján végrehajtotta minden egyes minősítési rendszer szükséges változtatásait;

▼M8

g) az intézmény az IRB-módszer szerint kiszámította a kockázati paraméterekre vonatkozó becsléseiből eredő szavatolótőke-követelményeket, és képes a 430. cikkben előírt adatszolgáltatás teljesítésére;

▼M17

h) az intézmény az egyes minősítési rendszerek alkalmazási körébe tartozó valamennyi kitettséget besorolta és továbbra is besorolja az adott minősítési rendszer valamelyik minősítési kategóriájába vagy halmazába.

▼C2

Az IRB-módszer használatára vonatkozó követelmények, beleértve az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseit, akkor is alkalmazandók, ha az intézmény olyan minősítési rendszert, vagy minősítési rendszeren belül használt olyan modellt alkalmaz, amelyet harmadik féltől vásárolt.

▼M17

(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon módszerek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell annak megállapítása során, hogy egy intézmény teljesíti-e az IRB-módszer használatára vonatkozó követelményeket.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

145. cikk

Az IRB-módszerek használatával kapcsolatos korábbi tapasztalat

(1) Az IRB módszer alkalmazásának engedélyezéséhez a kérelmező intézménynek az IRB-módszer használatának engedélyezését megelőző legalább három éven át a szóban forgó IRB kitettségi osztályokra vonatkozóan olyan minősítési rendszereket kell alkalmaznia, amelyek lényegében összhangban vannak a 6. szakaszban a belső kockázat mérésére és kezelésére vonatkozóan meghatározott követelményekkel.

(2) Az LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek alkalmazását kérelmező intézménynek az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítania kell, hogy az LGD-kre és hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becsléseket olyan módon becsülte és alkalmazta az LGD-k és a hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek használatára való jogosultságot megelőző legalább három éven át, amely nagyjából lényegében összhangban volt a 6. szakaszban e paraméterek saját becsléseinek használatára vonatkozóan meghatározott követelményekkel.

(3) Amennyiben egy intézmény az első engedély megadását követően kiterjeszti az IRB-módszer használatát, az intézménynek elegendő tapasztalattal kell rendelkeznie ahhoz, hogy az (1) és (2) bekezdés követelményeinek a módszer körébe ezáltal újonnan bevont kitettségek tekintetében is megfeleljen. Ha a minősítési rendszer használatát olyan kitettségekre terjesztik ki, amelyek olyan jelentősen eltérnek az addigi alkalmazási körtől, hogy a meglévő tapasztalatról ésszerűen nem feltételezhető, hogy elegendő az alkalmazási körbe újonnan bevont kitettségek tekintetében az említett rendelkezések követelményeinek teljesítéséhez, akkor az újonnan bevont kitettségekre az (1) és (2) bekezdés követelményei külön alkalmazandók.

▼C2

146. cikk

Intézkedések abban az esetben, ha e fejezet követelményei már nem teljesülnek

Ha valamely intézmény már nem teljesíti az e fejezetben meghatározott követelményeket, tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, és:

a) az illetékes hatóság számára kielégítő tervet kell benyújtania arról, hogy belátható időn belül miként fog újra megfelelni a követelményeknek, és az illetékes hatóság által jóváhagyott határidőig meg kell valósítania a tervet; vagy

b) az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítania kell, hogy a nemmegfelelés hatása elhanyagolható jelentőségű.

147. cikk

A kitettségek kitettségi osztályokba való sorolásának módszere

(1) Az intézmény által a kitettségek különböző kitettségi osztályokba való sorolásához használt módszernek megfelelőnek és időben következetesnek kell lennie.

▼M17

(2) Minden egyes kitettséget hozzá kell rendelni a következő kitettségi osztályok egyikéhez:

a) központi kormányzattal vagy központi bankkal szembeni kitettségek;

aa) regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, amelyeket a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:

i. regionális kormányzatokkal és helyi hatóságokkal szembeni kitettségek;

ii. közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek;

b) intézményekkel szembeni kitettségek;

c) vállalatokkal szembeni kitettségek, amelyeket a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:

i. általános vállalatok;

ii. speciális hitelezési kitettségek;

iii. megvásárolt vállalati követelések;

d) lakossággal szembeni kitettségek, amelyeket a következő kitettségi osztályokba kell sorolni:

i. rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek;

ii. lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek;

iii. megvásárolt lakossági követelések;

iv. egyéb, lakossággal szembeni kitettségek;

▼M17

e) részvényjellegű kitettségek;

ea) KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségek;

f) értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételek;

g) egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök.

▼C2

(3) A következő kitettségeket a (2) bekezdés a) pontjában meghatározott osztályba kell sorolni:

▼M17

_____

▼C2

b) a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek;

c) nemzetközi szervezetekkel szembeni kitettségek, amelyek a 118. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak.

▼M17

(3a) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeket az e cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett kitettségi osztályba kell sorolni, amennyiben azokat a 115. vagy 116. cikkel összhangban a központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelik.

▼C2

(4) A következő kitettségeket a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott osztályba kell sorolni:

▼M17

_____

▼C2

c) multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni kitettségek, amelyekhez nem rendelhető 0 %-os kockázati súly a 117. cikk alapján; és

d) pénzügyi vállalkozásokkal szembeni kitettségek, amelyek a 119. cikk (5) bekezdése alapján intézményekkel szembeni kitettségként kezelendők.

(5) A (2) bekezdés d) pontjában meghatározott lakossággal szembeni kitettségi osztályba való besoroláshoz a kitettségeknek a következő kritériumoknak kell megfelelniük:

a) a következők egyikével szembeni kitettségeknek kell lenniük:

i. egy, vagy több természetes személlyel szembeni kitettség;

▼M17

ii. a kkv-kkel szembeni kitettségek, feltéve, hogy a kötelezett ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló kötelezett ügyfelek csoportjának az intézménnyel, valamint az anyavállalatokkal és azok leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege – beleértve a nemteljesítő kitettségeket, de bele nem értve a lakóingatlannal fedezett kitettségeket az ingatlan értékéig – az intézmény tudomása szerint, amelynek észszerű lépéseket kell tennie, hogy meggyőződjön a kitettség mértékéről, nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

▼M17

iii. lakóingatlannal fedezett kitettségek, beleértve az első és alacsonyabb ranghelyű zálogjogokat, a határozott futamidejű hiteleket, a rulírozó, szabad felhasználású jelzáloghitel-kereteket és a 108. cikk (4) és (5) bekezdésében említett kitettségeket, a kitettség méretétől függetlenül, feltéve, hogy a kitettség a következők egyike:

1. természetes személlyel szembeni kitettség;

2. magánszemélyek olyan egyesületeivel vagy szövetkezeteivel szembeni kitettség, amelyeket a nemzeti jog szabályoz, és amelyek kizárólag azzal a céllal léteznek, hogy tagjaik számára elsődleges lakóhely használatát biztosítsák a hitelt biztosító ingatlanban;

▼C2

b) az intézménynek kockázatkezelése során mindenkor következetesen és hasonló módon kell kezelnie őket;

▼M17

c) nem kezelhetik őket egyedileg, a (2) bekezdés c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségekhez hasonló módon;

▼C2

d) mindegyikük jelentős számú hasonlóan kezelt kitettség egyikét jelenti.

Az első albekezdésben felsorolt kitettségek mellett a minimális lakossági lízingfizetések jelenértékét is a lakossággal szembeni kitettségi osztályba kell sorolni.

▼M17

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának iii. alpontjában, valamint b), c) és d) pontjában meghatározott összes feltételnek megfelelő kitettségeket a (2) bekezdés d) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályba kell sorolni.

E bekezdés harmadik albekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok kizárhatják a (2) bekezdés d) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályból az olyan természetes személyeknek nyújtott hiteleket, akik több mint négy ingatlanon vagy lakóegységen rendelkeznek jelzáloggal, ideértve a 108. cikk (4) bekezdésében említett természetes személyeknek nyújtott hiteleket, és ezeket a hiteleket a (2) bekezdés c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett egyik kitettségi osztályba sorolhatják.

(5a) A következő feltételeknek megfelelő kitettségtípushoz tartozó, lakossággal szembeni kitettségek a (2) bekezdés d) pontjának i. alpontjában említett kitettségi osztályba sorolandók:

a) az adott kitettségtípushoz egy vagy több természetes személlyel szembeni kitettségek tartoznak;

b) az adott kitettségtípushoz tartozó kitettségek rulírozók, fedezetlenek, és amennyiben azokat nem hívták le azonnal és feltétel nélkül, az intézmény által felmondhatók;

c) az adott kitettségtípushoz tartozó kitettség egyetlen természetes személlyel szembeni maximális összege legfeljebb 100 000 EUR;

▼M17

d) az adott kitettségtípus veszteségrátái az átlagos veszteségszinthez képest alacsony volatilitást mutattak, különösen az alacsony PD-sávokon belül;

e) az ilyen típusú kitettségekhez rendelt kitettségek rulírozó, lakossággal szembeni kitettségként való kezelése összhangban van az adott típusú kitettségek mögöttes kockázati jellemzőivel.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, a fedezetlenségre vonatkozó követelmény nem alkalmazandó a biztosítékkal fedezett olyan hitelügylet esetében, amely olyan folyószámlához kapcsolódik, amelyre munkabér érkezik. Ebben az esetben a biztosítékból befolyt összeg nem vehető figyelembe az LGD-becslésekben.

Az intézményeknek a (2) bekezdés d) pontjának i. alpontjában említett kitettségi osztályon belül el kell különíteniük a tranzakciós ügyfelekkel szembeni kitettségeket (a továbbiakban: tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettség) és a nem tranzakciós ügyfelekkel szembeni kitettségeket (a továbbiakban: nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettség). A 12 hónapnál rövidebb törlesztési előzménnyel rendelkező rulírozó, lakossággal szembeni kitettségeket mindenképpen nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettségként kell besorolni.

(6) A 133. cikk (1) bekezdésében említett kitettségeket – amennyiben nem az e cikk (2) bekezdésének ea) pontjában meghatározott kitettségi osztályba vannak sorolva – az e cikk (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott kitettségi osztályba kell sorolni.

(7) Minden olyan hitelkötelezettséget, amelyet nem soroltak a (2) bekezdés a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. pontjában, valamint e), ea) vagy f) pontjában említett kitettségi osztályokba, az említett bekezdés c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett egyik kitettségi osztályba kell sorolni.

▼C2

(8) Az intézményeknek a (2) bekezdés c) pontjában meghatározott vállalati kitettségi osztályon belüli külön kategóriába, a speciális hitelezési kitettségek körébe kell sorolniuk a következő jellegzetességekkel bíró kitettségeket:

a) a kitettség olyan szervezettel szemben áll fenn, amelyet kimondottan fizikai eszközök finanszírozására vagy működtetésére hoztak létre, vagy gazdasági szempontból hasonló kitettség;

b) a szerződéses megállapodások azt eredményezik, hogy a hitelező nagymértékben rendelkezik az eszközök és az általuk termelt jövedelem felett;

c) a kötelezettség visszafizetésének fő forrása a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem, nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független teljesítménye.

▼M17

Ezeket a kitettségeket a (2) bekezdés c) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályhoz kell rendelni, és a következő kategóriákba kell sorolni: „projektfinanszírozás”, „tárgyieszköz-finanszírozás”, „árufinanszírozás” és „jövedelemtermelő ingatlan”.

▼C2

(9) A lízingelt ingatlanok maradványértékét a (2) bekezdés g) pontjában meghatározott kitettségi osztályba kell sorolni, kivéve a maradványérték azon részét, amely már a 166. cikk (4) bekezdésében meghatározott lízingkitettség része.

▼C2

(10) A kosáron alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva révén nyújtott fedezetből eredő kitettség a (2) bekezdés szerinti osztályok közül ugyanabba az osztályba sorolandó, mint amelybe a kosárban szereplő kitettségeket kellene sorolni, kivéve ha a kosárban szereplő egyes kitettségeket más és más kitettségi osztályba kellene sorolni, mely esetben a kitettség a (2) bekezdés c) pontja szerinti vállalati kitettségi osztályba sorolandó.

▼M17

(11) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a projektfinanszírozási, tárgyieszköz-finanszírozási és árufinanszírozási kategóriába sorolás, a 2. fejezet fogalommeghatározásaival összhangban;

b) a jövedelemtermelő ingatlan kategória meghatározása, különösen annak megállapítása, hogy mely földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek és ingatlannal fedezett kitettségek sorolhatók vagy sorolandók be jövedelemtermelő ingatlanként.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(12) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesebben meghatározza a (2) bekezdésben említett kitettségi osztályokba sorolás feltételeit és kritériumait, valamint szükség esetén részletesebben meghatározza ezeket a kitettségi osztályokat.

Az EBH-nak 2027. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

148. cikk

Az IRB-módszer különböző kitettségi osztályok és üzleti egységek tekintetében történő bevezetésének feltételei

▼M17

(1) Azon intézmény, amely a 107. cikk (1) bekezdésével összhangban engedéllyel rendelkezik az IRB-módszer alkalmazására, valamint bármely anyavállalat és annak leányvállalatai kötelesek az IRB-módszert a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában, vagy g) pontjában említett kitettségi osztályok legalább egyikére alkalmazni. Amennyiben egy intézmény egy kitettségi osztályban egy bizonyos kitettségtípusra nézve bevezette az IRB-módszer alkalmazását, akkor az adott kitettségi osztályba tartozó összes kitettségre vonatkozóan be kell azt vezetnie, kivéve, ha az illetékes hatóságtól engedélyt kapott a sztenderd módszer tartós használatára, a 150. cikknek megfelelően.

▼M17

Amennyiben az illetékes hatóságok ezt előzetesen engedélyezik, az IRB-módszer alkalmazása fokozatosan is bevezethető az egy bizonyos kitettségi osztályhoz tartozó különböző kitettségtípusokra, egy adott üzleti egységen belül, az ugyanazon csoporton belüli különböző üzleti egységekben, vagy pedig az LGD-re vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF alkalmazása céljából.

(2) Az illetékes hatóságok kötelesek meghatározni azt az időtartamot, amely során az intézményeknek, valamint bármely anyavállalatnak és leányvállalatainak be kell vezetniük az IRB-módszert az egy bizonyos kitettségi osztályhoz tartozó minden kitettségre, az ugyanazon üzleti egységen belüli különböző típusú kitettségekre és az ugyanazon csoporton belüli egyes üzleti egységekre vonatkozóan, illetve az LGD-re vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF használatára vonatkozóan. Az említett időtartamnak olyannak kell lennie, amelyet az illetékes hatóságok az érintett intézmények vagy bármely anyavállalat és leányvállalatai tevékenységének természete és mérete, valamint az alkalmazandó minősítési rendszerek száma és természete alapján megfelelőnek ítélnek.

(3) Az intézmények az IRB-módszer alkalmazását az illetékes hatóságok által meghatározott feltételek szerint kötelesek bevezetni. Az illetékes hatóság által kialakított feltételeknek biztosítaniuk kell azt, hogy ne lehessen szelektív módon igénybe venni az (1) bekezdés adta lehetőséget az azon kitettségtípusokra vagy üzleti egységekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények csökkentésének céljával, amelyeket még be kell vonni az IRB-módszer alkalmazásába, vagy az LGD-re vonatkozó saját becslések és az IRB-CCF alkalmazásába.

———————

▼C2

149. cikk

A kevésbé bonyolult módszerek alkalmazásához való visszatérés feltételei

(1) Az adott kitettségi osztály vagy kitettségtípus vonatkozásában IRB-módszert használó intézmény nem hagyhatja abba e módszer használatát, és nem használhatja helyette a sztenderd módszert a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

▼M17

a) az intézmény az illetékes hatóságnak meggyőzően bizonyította, hogy a sztenderd módszert nem szabályozási arbitrázs céljával, például az intézmény szavatolótőke-követelményeinek jogtalan csökkentése révén kívánja alkalmazni, hanem az az intézmény összes ilyen típusú kitettségének jellegéből és összetettségéből adódóan szükséges, továbbá nem gyakorol lényeges negatív hatást az intézmény fizetőképességére, illetve kockázatkezelési képességének hatékonyságára;

▼C2

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(2) Azok az intézmények, amelyek a 151. cikk (9) bekezdése alapján engedélyt kaptak az LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők saját becsléseinek a használatára, nem térhetnek vissza a 151. cikk (8) bekezdésében említett LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők használatára, kivéve, ha a következő feltételek teljesülnek:

▼C2

a) az intézmény az illetékes hatóságnak meggyőzően bizonyította, hogy a 151. cikk (8) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és hitel-egyenértékesítési tényezőket nem az intézmény szavatolótőke-követelményének csökkentése érdekében kívánja alkalmazni egy adott kitettségi osztály vagy kitettségtípus vonatkozásában, hanem az az intézmény összes ilyen típusú kitettségének jellegéből és összetettségéből adódóan szükséges, továbbá nem gyakorol lényeges negatív hatást az intézmény fizetőképességére, illetve kockázatkezelési képességének hatékonyságára;

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazása az illetékes hatóságok által a 148. cikknek megfelelően az IRB-módszer fokozatos bevezetésére vonatkozóan meghatározott feltételek, és a 150. cikkben említett, tartós mentesítésre vonatkozó engedély függvénye.

150. cikk

A tartós mentesítés feltételei

▼M17

(1) Az intézményeknek a sztenderd módszert kell alkalmazniuk a következő kitettségek mindegyike esetében:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba sorolt kitettségek;

b) olyan kitettségi osztályokba sorolt vagy egy kitettségi osztályon belüli olyan kitettségtípusokhoz tartozó kitettségek, amelyek esetében az intézmények nem kaptak előzetes engedélyt az illetékes hatóságoktól arra, hogy az IRB-módszert alkalmazzák a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámításához.

Az az intézmény, amely számára engedélyezték az IRB-módszer alkalmazását egy adott kitettségi osztály kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámításához, az illetékes hatóság előzetes engedélyével alkalmazhatja a sztenderd módszert az adott kitettségi osztályba tartozó egyes kitettségtípusokra – beleértve a külföldi fióktelepek kitettségeit és a különböző termékcsoportokat –, amennyiben ezek a kitettségtípusok a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényegesek.

(1a) Az illetékes hatóság előzetes engedélyével az intézmények az (1) bekezdés második albekezdésében említett kitettségeken kívül az alábbi kitettségekre is alkalmazhatják a sztenderd módszert, amennyiben az ugyanazon kitettségi osztályba tartozó egyéb kitettségtípusokra az IRB-módszert alkalmazzák:

a) a tagállamok központi kormányzatával, központi bankjával, valamint regionális kormányzataival, helyi hatóságaival és közszektorbeli intézményeivel szembeni kitettségek, amennyiben:

i. külön rendelkezések miatt a kockázat tekintetében nincs különbség az adott központi kormányzattal és központi bankkal szembeni kitettségek és az említett egyéb kitettségek között; és

ii. a központi kormányzatokkal és a központi bankokkal szembeni kitettségekhez a 114. cikk (2) vagy (4) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súly tartozik;

▼M17

b) az intézmény olyan partnerrel szembeni kitettségei, amely az anyavállalata, leányvállalata vagy anyavállalatának leányvállalata, feltéve, hogy a partner olyan intézmény, pénzügyi holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, pénzügyi vállalkozás, vagyonkezelő társaság vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás, amelyre megfelelő prudenciális követelmények vonatkoznak, vagy olyan vállalkozás, amellyel a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat áll fenn;

c) olyan, intézmények közötti kitettség, amely megfelel a 113. cikk (7) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

Annak az intézménynek, amely számára az IRB-módszer alkalmazását egy adott kitettségi osztályban csak néhány kitettségtípus kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához engedélyezték, az adott kitettségi osztályba tartozó többi kitettségtípusra a sztenderd módszert kell alkalmaznia.

Az intézmények az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésben és az e bekezdésben említett kitettségeken kívül az olyan egyházakkal és vallási közösségekkel szembeni kitettségekre is alkalmazhatják a sztenderd módszert, amelyek megfelelnek a 115. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

_____

(2a) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2028. július 10-ig iránymutatásokat kell közzétennie arról, hogy mi minősül olyan kitettségtípusnak, amely a méret és a vélelmezett kockázati profil tekintetében nem lényeges.

_____

▼C2

2. szakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

1. alszakasz

Kitettségi osztály szerinti kezelés

151. cikk

Kitettségi osztály szerinti kezelés

▼M17

(1) A hitelkockázatra vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, b) pontjában, c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában, d) pontjának i., ii., iii. vagy iv. alpontjában, vagy g) pontjában említett valamely kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetében a 2. alszakasszal összhangban kell kiszámítani, amennyiben az említett kitettségeket nem vonták le a szavatolótőkéből vagy azok nem tartoznak a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá.

▼C2

(2) A vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 157. cikknek megfelelően kell kiszámítani. Amennyiben az intézménynek a nemteljesítési kockázatot és a felhígulási kockázatot illetően teljes visszkereseti joga van a vásárolt követelések eladójával szemben, nem kell alkalmazni az e cikknek, valamint a 152. cikknek és a 158. cikk (1)–(4) bekezdésének a vásárolt követelésekre vonatkozó rendelkezéseit, és a kitettséget biztosítékkal fedezett kitettségként kell kezelni.

(3) A hitelkockázattal és a felhígulási kockázattal kapcsolatos kockázattal súlyozott kitettségértékek számításának a szóban forgó kitettség releváns paraméterein kell alapulnia. Ezek közé tartozik a nemteljesítési valószínűség (a továbbiakban: PD), a nemteljesítéskori veszteségráta (a továbbiakban: LGD), a lejárat (a továbbiakban: M) és a kitettség kitettségértéke. A PD-t és az LGD-t külön és együttesen is figyelembe lehet venni, a 4. szakasszal összhangban.

▼M17

_____

▼C2

(5) A speciális hitelezési kitettségek hitelkockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 153. cikk (5) bekezdésével összhangban kell kiszámítani.

(6) A 147. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségek esetén az intézményeknek a PD-kre saját becsléseket kell tenniük, a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban.

▼M17

(7) A lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek az LGD-re, valamint a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése szerinti esetekben az IRB-CCF-re saját becslést kell adniuk a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban. Az intézményeknek SA-CCF-eket kell alkalmazniuk, ha a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése nem teszi lehetővé IRB-CCF alkalmazását.

(8) A következő kitettségek esetében az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésével összhangban meghatározott SA-CCF-eket kell alkalmazniuk:

a) a 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett kitettségi osztályba sorolt kitettségek;

b) pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni, az ezen albekezdés a) pontjában említettektől eltérő kitettségek;

c) a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett kitettségi osztályba nem sorolt, nagyvállalatokkal szembeni kitettségek;

A 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában, aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában, vagy c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba tartozó kitettségek esetében – az e bekezdés első albekezdésében említett kitettségek kivételével – az intézményeknek a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket és a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésével összhangban meghatározott SA-CCF-eket kell alkalmazniuk, kivéve, ha e cikk (9) bekezdésével összhangban ezen kitettségek vonatkozásában engedélyezték számukra az LGD-re és az IRB-CCF-re vonatkozó saját becslések használatát.

▼M17

(9) Az e cikk (8) bekezdésének második albekezdésében említett kitettségek esetében az illetékes hatóságnak engedélyeznie kell az intézmények számára az LGD-re, valamint a 166. cikk (8) és (8b) bekezdése szerinti esetekben az IRB-CCF-re vonatkozó saját becslés alkalmazását a 143. cikkel és a 6. szakasszal összhangban.

▼C2

(10) Az értékpapírosított kitettségek és a 147. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó kitettségek esetén a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az 5. fejezettel összhangban kell kiszámítani.

▼M17

(11) A 147. cikk (2) bekezdésének ea) pontjában említett kitettségi osztályba tartozó, KBF-ek befektetési jegyeinek vagy részvényeinek formájában fennálló kitettségeket az intézményeknek a 152. cikkel összhangban kell kezelniük, amennyiben az említett kitettségeket nem vonták le a szavatolótőkéből vagy azok nem tartoznak a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá.

▼M8

152. cikk

KBF-ek befektetési jegyeinek, illetve részvényeinek formájában fennálló kitettségek kezelése

(1) Az intézményeknek a KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a KBF kitettségeinek a (2) és az (5) bekezdésben meghatározott módszerek szerint kiszámított kockázattal súlyozott kitettségértékét megszorozzák az általuk tartott befektetési jegyek vagy részvények százalékos arányával.

(2) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azoknak az intézményeknek, amelyek elegendő információval rendelkeznek egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről, meg kell vizsgálniuk az említett alapul szolgáló kitettségeket a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, és a KBF valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell kockázattal súlyozniuk, mintha azokat közvetlenül az intézmények tartanák.

(3) ►M17 A 92. cikk (4) bekezdésének e) pontjától eltérve, azok az intézmények, amelyek a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékét e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint számítják ki, az említett KBF származtatott kitettségeinek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az említett származtatott kitettségekhez kapcsolódó, az e cím 6. fejezetének 3., 4. vagy 5. szakasza szerint kiszámított szavatolótőke-követelmény 50 %-ával megegyező összegként számíthatják ki. ◄

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény megteheti, hogy a hitelértékelési korrekciós kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor nem veszi figyelembe az olyan származtatott kitettségeket, amelyek nem tartoznának a követelmény hatálya alá, ha azokat közvetlenül az intézmény vállalná.

▼M17

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek az e cikk (2) és (3) bekezdésének megfelelően a közvetlen vizsgálati módszert alkalmazzák, és nem alkalmazzák az ebben a fejezetben vagy adott esetben az 5. fejezetben meghatározott módszereket a KBF alapul szolgáló kitettségeinek egészére vagy egy részére, a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket a következő elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk az említett, alapul szolgáló kitettségek egészére vagy egy részére vonatkozóan:

▼M17

a) a 147. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett kitettségi osztályba sorolandó, alapul szolgáló kitettségek esetében az intézményeknek a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk;

b) a 147. cikk (2) bekezdésének f) pontjában említett, értékpapírosítási pozíciókat képviselő tételekhez sorolt kitettségeket az intézményeknek a 254. cikkel összhangban kell kezelniük, és úgy kell eljárniuk, mintha az említett kitettségeket közvetlenül az említett intézmények tartanák;

c) minden egyéb, alapul szolgáló kitettség esetében az intézményeknek a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszert kell alkalmazniuk.

▼M8

(5) Amennyiben teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében előírt feltételek, azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek elegendő információval egy KBF egyes alapul szolgáló kitettségeiről, e kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét kiszámíthatják a 132a. cikk (2) bekezdésében meghatározott, megbízatáson alapuló módszerrel. Mindazonáltal az e cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségek esetében az intézményeknek az adott pontban meghatározott módszereket kell alkalmazniuk.

(6) A 132b. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, azoknak az intézményeknek, amelyek nem alkalmazzák az e cikk (2) és (3) bekezdése szerinti közvetlen vizsgálati módszert vagy az e cikk (5) bekezdése szerinti megbízatáson alapuló módszert, a 132. cikk (2) bekezdésében említett tartalékmódszert kell használniuk.

(7) Az intézmények kiszámíthatják KBF befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségeik kockázattal súlyozott kitettségértékét az e cikkben említett módszerek kombinációjával, feltéve, hogy teljesülnek az említett módszerek alkalmazására vonatkozó feltételek.

(8) Azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő adatokkal vagy információval a KBF kockázattal súlyozott kitettségértékének a (2), (3), (4) és (5) bekezdésben meghatározott módszerekkel történő kiszámításához, felhasználhatják harmadik fél számításait, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

   i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

   ii. az e pont i. alpontja alá nem tartozó KBF-ek esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

b) az e cikk (4) bekezdésének a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségektől eltérő kitettségek esetében a harmadik fél a 132a. cikk (1) bekezdésében meghatározott közvetlen vizsgálati módszer szerint hajtja végre a számítást;

c) a (4) bekezdés a), b) és c) pontjában felsorolt kitettségek esetében a harmadik fél az adott pontban meghatározott módszereknek megfelelően hajtja végre a számítást;

▼M8

d) a harmadik fél számításainak helyességét külső auditor megerősítette.

A harmadik fél számításaira támaszkodó intézményeknek a KBF kitettségeinek e számításokból eredő, kockázattal súlyozott kitettségértékeit meg kell szorozniuk 1,2-del.

A második albekezdéstől eltérve, amennyiben egy intézmény korlátlanul hozzáfér a harmadik fél részletes számításaihoz, az 1,2-es tényezőt nem kell alkalmazni. Az intézmény kérésre köteles benyújtani e számításokat az illetékes hatóságának.

(9) E cikk alkalmazásában a 132. cikk (5) és (6) bekezdése és a 132b. cikk alkalmazandó. E cikk alkalmazásában a 132c. cikk alkalmazandó, az e cím 3. fejezetével összhangban számított kockázati súlyok használatával.

▼C2

2. alszakasz

Hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

153. cikk

▼M17

A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek, valamint a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékei

▼C2

(1) ►M17 A (2) és a (4) bekezdésben meghatározott különös kezelés alkalmazása mellett a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek, valamint a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit a következő képleteknek megfelelően kell kiszámítani: ◄

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = RW \cdot \textit{kitettségérték}$$

ahol az RW kockázati súly meghatározása a következő:

i. ha PD = 00, RW értéke: 0

ii. ha PD = 01, azaz nemteljesítő kitettségek esetén:

— ha az intézmények a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott LGD-értékeket alkalmazzák, RW értéke: 0;

— ha az intézmények saját LGD-becsléseket alkalmaznak, az RW értéke: $RW = max\ \{0;\ 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

ahol a várható veszteség legpontosabb becslése (a továbbiakban: EL_{BE} – Expected Loss Best Estimate) az intézmény által végzett, a nemteljesítő kitettségből származó várható veszteségre vonatkozó legpontosabb becslésnek felel meg, a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban;

▼M17

iii. ha 0 < PD < 1, akkor:

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD} \right) \cdot \frac{1 + (\mathrm{M} - 2{,}5) \cdot b}{1 - 1{,}5 \cdot b} \cdot 12{,}5$$

ahol:

N = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz N(x) annak a valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, 0 várható értékű, 1 szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x-szel;

G = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz, ha x = G(z), akkor x olyan érték, amelyre teljesül, hogy N(x) = z;

R = a korrelációs együttható, amelynek meghatározása a következő:

$$R = 0{,}12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-50}} + 0{,}24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = a lejárati korrekciós tényező, amelynek meghatározása a következő:

$$b = 0{,}11852 - 0{,}05478 \bullet lnPD^2;$$

M = a lejárat években kifejezve és a 162. cikkel összhangban meghatározva.

(2) A nagy méretű, szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel és a nem szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel szembeni kitettségek esetében az (1) bekezdés iii. pontjában vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett R korrelációs együtthatót az említett kitettségek kockázati súlyának kiszámításakor 1,25-dal meg kell szorozni.

_____

▼C2

(4) Vállalatokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan, ha a vállalkozás 50 millió EUR-nál vagy annak megfelelő összegnél kevesebb éves árbevétellel rendelkező konszolidált vállalatcsoport tagja, az intézmények az (1) bekezdés iii. alpontjában lévő korrelációs képletet az alábbi módosítással alkalmazhatják a vállalati kitettségek kockázati súlyának kiszámítására: Ebben a képletben az S az éves összes árbevételt jelöli millió euróban, ahol teljesül, hogy 5 millió EUR ≤ S ≤ 50 millió EUR. Ha az árbevétel 5 millió EUR-nál kisebb, e célra 5 millió EUR-nak kell tekinteni. Vásárolt követelések esetén az éves összes árbevétel a halmazban szereplő egyes kitettségek szerint súlyozott átlaga.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

▼C2

Az intézményeknek a konszolidált csoport mérlegfőösszegével kell helyettesíteniük az éves összes árbevételt, ha az éves összes árbevétel nem jellemzi megfelelően a vállalat méretét, és a mérlegfőösszeg az árbevételnél jellemzőbb mutató.

(5) Olyan speciális hitelezési kitettségek esetében, amelyeknél az intézmény nem tud PD-t becsülni vagy az intézmény PD-becslései nem felelnek meg a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek, az 1. táblázatnak megfelelően kell kockázati súlyokat rendelnie ezekhez a kitettségekhez, a következők szerint:

1. táblázat

Hátralévő lejárat	1. kategória	2. kategória	3. kategória	4. kategória	5. kategória
Kevesebb, mint 2,5 év	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
2,5 év vagy annál több	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Kockázati súlyoknak speciális hitelezési kitettségekhez történő hozzárendelésénél az intézményeknek a következő tényezőket kell figyelembe venniük: pénzügyi erő, politikai és jogi környezet, ügylet- és/vagy eszközjellemzők, a szponzor és fejlesztő gazdasági ereje, beleértve bármely magán- és közszféra közti partnerség bevételeit, és a fedezeti mechanizmusok.

(6) Az intézmények vásárolt vállalati követeléseik esetében kötelesek teljesíteni a 184. cikkben meghatározott követelményeket. Azoknál a vásárolt vállalati követeléseknél, amelyek ezen kívül a 154. cikk (5) bekezdésében meghatározott feltételeket is teljesítik, és amennyiben indokolatlan terhet jelentene az intézmény számára a vállalati kitettségekre vonatkozóan a 6. szakaszban meghatározott kockázat-számszerűsítési standardok alkalmazása ezekre a követelésekre, alkalmazhatók a 6. szakaszban meghatározott, a lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázat-számszerűsítési standardok.

▼M5

(7) A követelések megvásárlója vagy a biztosíték vagy részleges garancia kedvezményezettje az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő fedezetként kezelheti az olyan vásárolt vállalati követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat és részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő fedezetet biztosítanak. A visszafizetendő árengedményt vagy a biztosítékot és a részleges garanciát az azt nyújtó fél az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő pozícióval szembeni kitettségként köteles kezelni.

(8) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni az n-1 kitettség kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, ahol a várható veszteségek 12,5-del megszorzott összege és a kockázattal súlyozott kitettségérték nem haladhatja meg a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékének 12,5-del megszorzott összegét. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettséget oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke. A kosárban szereplő azon pozíciókra, amelyek esetében valamely intézmény nem tudja megállapítani az IRB módszer szerinti kockázati súlyt, 1 250 % kockázati súlyt kell alkalmazni.

▼M17

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek hogyan kell figyelembe venniük az (5) bekezdés második albekezdésében említett tényezőket a kockázati súlyok speciális hitelezési kitettségekhez való hozzárendelésekor.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

154. cikk

Lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

(1) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képleteknek megfelelően kell kiszámítani:

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = RW \cdot \textit{kitettségérték}$$

ahol az RW kockázati súly meghatározása a következő:

i. ha PD = 1, azaz nemteljesítő kitettségek esetén, RW értéke:

$$RW = max\,\{0;\,12{,}5 \cdot (LGD - EL_{BE})\};$$

ahol EL_{BE} az intézmény által végzett, a nemteljesítő kitettségből származó várható veszteségre vonatkozó legpontosabb becslésnek felel meg, a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban;

▼M17

ii. ha PD < 1, akkor:

$$\mathrm{RW} = \left(\mathrm{LGD} \cdot N\left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(\mathrm{PD}) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0{,}999) \right) - \mathrm{LGD} \cdot \mathrm{PD} \right) \cdot 12{,}5$$

ahol:

N = egy standard normális eloszlású véletlen változó kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz N(x) annak a valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, 0 várható értékű, 1 szórású véletlen változó kisebb vagy egyenlő x-szel;

G = egy standard normális eloszlású véletlen változó inverz kumulatív eloszlásfüggvénye, azaz, ha x = G(z), akkor x olyan érték, amelyre teljesül, hogy N(x) = z;

R = a korrelációs együttható, amelynek meghatározása a következő:

$$R = 0{,}03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}} + 0{,}16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot \mathrm{PD}}}{1 - e^{-35}} \right)$$

▼M17

_____

(3) A teljesítő, részben vagy egészben lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségeknél 0,15 értékű R korrelációs együtthatóval kell felváltani a korrelációs együttható (1) bekezdés szerinti képletével kiszámított értéket.

Az említett kitettség fedezett és fedezetlen részére egyaránt alkalmazni kell a részben lakóingatlannal fedezett kitettségre az (1) bekezdés ii. pontja szerint kiszámított kockázati súlyt, figyelembe véve az e bekezdés első albekezdésében meghatározott R korrelációs együtthatót.

(4) A teljesítő rulírozó, lakossággal szembeni kitettségeknél 0,04 értékű R korrelációs együtthatóval kell felváltani a korrelációs együttható (1) bekezdés szerinti képletével kiszámított értéket.

Az illetékes hatóságoknak át kell tekinteniük az ugyanazon kitettségtípushoz tartozó rulírozó, lakossággal szembeni kitettségekre, valamint a rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek kitettségi osztályának egészére vonatkozó veszteségráták relatív volatilitását, és meg kell osztaniuk a tagállamokkal és az EBH-val a rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek veszteségrátáinak jellemző sajátosságaira vonatkozó információkat.

▼C2

(5) A vásárolt követelések akkor minősülnek lakossági követelésnek, ha megfelelnek a 184. cikkben meghatározott követelményeknek és a következő feltételeknek:

a) az intézmény a követeléseket nem kapcsolódó harmadik féltől vásárolta, és a kötelezettel szembeni kitettsége nem foglal magában semmilyen közvetlenül vagy közvetetten magától az intézménytől származó kitettséget;

b) a vásárolt követelések az eladó és kötelezett közti független üzleti kapcsolat révén jönnek létre. Nem tekinthetők az e feltételt teljesítőnek a közös vállalati számlára vonatkozó követelések és az olyan követelések, amelyek egymás közti vásárlási és eladási ügyletekre vonatkozó ellenszámlák alá tartoznak;

c) a vásárló intézmény jogosult a vásárolt követelés után befolyó teljes összegre vagy annak arányos részére; és

d) a vásárolt követelések portfóliója kellően diverzifikált.

▼M5

(6) A követelések megvásárlója vagy a biztosíték vagy részleges garancia kedvezményezettje az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő fedezetként kezelheti az olyan vásárolt lakossági követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat és részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő fedezetet biztosítanak. A visszafizetendő árengedményt vagy a biztosítékot és a részleges garanciát az azt nyújtó fél az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő pozícióval szembeni kitettségként köteles kezelni.

▼C2

(7) A vásárolt lakossági követelések hibrid halmazai (pooljai) esetében, amennyiben a vásárló intézmények nem tudják elkülöníteni az ingatlannal fedezett kitettségeket és a rulírozó lakossággal szembeni kitettségeket az egyéb lakossággal szembeni kitettségektől, akkor ezekhez a kitettségekhez azon lakossággal szembeni kitettségi alosztályhoz tartozó kockázati súlyt kell rendelni, amely a legmagasabb tőkekövetelményt eredményezi.

▼M17

———————

▼C2

156. cikk

Egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközökre vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

A kockázattal súlyozott kitettségértékeket az egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközökre a következő képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$\textit{Kockázattal súlyozott kitettségérték} = 100\ \% \cdot \textit{kitettségérték}$$

kivéve:

a) a készpénz-állomány és az azzal egyenértékű készpénztételek, valamint a saját trezorokban tárolt és – a tömbarany-kötelezettségekkel fedezett rész mértékéig – a letétbe helyezett tömbarany, amely esetben 0 %-os kockázati súlyt kell a kitettséghez rendelni;

b) ha a kitettség lízingelt eszközök maradványértéke, amely esetben kiszámítása a következő:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\ \% \cdot \textit{kitettségérték}$$

ahol t a következő értékek közül a nagyobb: 1 és a lízingszerződés években kifejezett hátralevő időtartamához legközelebb lévő egész szám.

3. alszakasz

Vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása

157. cikk

Vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek

(1) Az intézményeknek a vásárolt vállalati és lakossággal szembeni követelések felhígulási kockázatára vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékeket a 153. cikk (1) bekezdésében meghatározott képlet szerint kell kiszámítaniuk ki.

(2) Az intézményeknek a PD és LGD bemenő paramétereket a 4. szakasznak megfelelően kell meghatározniuk.

(3) Az intézményeknek a kitettségértéket az 5. szakasznak megfelelően kell meghatározniuk.

(4) E cikk alkalmazásában az M értéke 1 év.

▼C2

(5) Az illetékes hatóságoknak mentesíteniük kell az intézményeket a vásárolt vállalati vagy lakossággal szembeni követelésekből adódó kitettségek bizonyos típusánál a felhígulási kockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása és elismerése alól, ha az intézmény az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyította, hogy az ilyen jellegű kitettségekre vonatkozó felhígulási kockázat nem jelentős az adott intézmény esetében.

▼M17

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) a vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításának módszertana, beleértve a hitelkockázat-mérséklésnek a 160. cikk (4) bekezdése szerinti figyelembevételét, valamint a saját becsléseknek és a tartalékmódszer paramétereinek használatára vonatkozó feltételek;

b) az (5) bekezdésben említett kitettségtípusokra vonatkozó lényegességi kritérium értékelése.

Az EBH-nak 2027. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

3. szakasz

Várható veszteségértékek

158. cikk

Kitettségtípus szerinti kezelés

(1) A várható veszteségértékek kiszámításának minden egyes kitettség esetében ugyanazokon a bemeneti PD- és LGD-számadatokon, valamint kitettségértékeken kell alapulnia, mint amelyeket a 151. cikkel összhangban a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására kell használni.

(2) Az értékpapírosított kitettségek esetén a várható veszteségértékeket az 5. fejezettel összhangban kell kiszámítani.

(3) A 147. cikk (2) bekezdésének g) pontjában említett kitettségi osztályba, az „egyéb nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök” közé tartozó kitettségek esetén a várható veszteségérték nulla.

(4) A 152. cikkben említett kollektív befektetési formák részvényeinek vagy befektetési jegyeinek formájában megjelenő kitettségek esetén a várható veszteségértékeket az e cikkben meghatározott módszereknek megfelelően kell kiszámítani.

▼M17

(5) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni és lakossággal szembeni kitettségek esetén a várható veszteséget (EL) és a várható veszteségértékeket a következő képletek szerint kell kiszámítani:

*Várható veszteség (EL) = PD * LGD*

Várható veszteségérték = EL * kitettség értéke.

Nem teljesítő kitettségek (PD =100 %) esetében, amikor az intézmények az LGD-re saját becslést alkalmaznak, a várható veszteség egyenlő az intézménynek a várható veszteségre a nemteljesítő kitettség vonatkozásában adott legjobb becslésével (ELBE), a 181. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban.

▼C2

(6) Ha az intézmények a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszereket alkalmazzák a kockázati súlyok speciális hitelkitettségekhez történő társításánál, az EL-értékeket a 2. táblázat szerint kell meghatározni.

2. táblázat

Hátralévő lejárat	1. kategória	2. kategória	3. kategória	4. kategória	5. kategória
Kevesebb, mint 2,5 év	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
2,5 vagy annál több év	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

▼M17

_____

▼C2
▼M8

(9a) A 132c. cikk (3) bekezdésében foglalt összes követelménynek megfelelő minimális értékű kötelezettségvállalás várható veszteségértéke nulla.

▼C2

(10) A vásárolt követelés felhígulási kockázatával összefüggő várható veszteségértékeket az alábbi képletek szerint kell kiszámítani:

Várható veszteség (EL) = PD · LGD

Várható veszteségérték = EL · kitettség értéke

▼M17

159. cikk

A várható veszteségértékek, valamint az IRB-módszer szerinti hiány és többlet kezelése

(1) Az intézmények a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésében említett kitettségek várható veszteségértékeit kötelesek levonni a következők összegéből:

▼M17

a) az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 110. cikkel összhangban számított általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások;

b) partner általi nemteljesítés miatti, a 34. cikkel összhangban megállapított, olyan kitettségekhez kapcsolódó kiegészítő értékelési korrekciók, amelyek esetében a várható veszteségértékeket a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésének megfelelően számítják;

c) az ezen kitettségekkel kapcsolatos, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjával összhangban levontaktól eltérő egyéb szavatolótőkecsökkentések.

Amennyiben az első albekezdéssel összhangban elvégzett számítás pozitív összeget eredményez, a kapott összeg az „IRB-módszer szerinti többlet”. Amennyiben az első albekezdéssel összhangban elvégzett számítás negatív összeget eredményez, a kapott összeg az „IRB-módszer szerinti hiány”.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett számítás céljából az intézményeknek a nemteljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségeken fennálló, a 166. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott diszkontokat az egyedi hitelkockázati kiigazításokkal azonos módon kell kezelniük. A teljesítőként megvásárolt, mérlegen belüli kitettségeken fennálló diszkontok nem vehetők figyelembe az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámításakor. A nemteljesítő kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások nem használhatók az egyéb kitettségek várható veszteségértékének fedezésére. Az értékpapírosított kitettségek várható veszteségértékei, illetve az ezekhez a kitettségekhez kapcsolódó általános és egyedi hitelkockázati kiigazítások nem vehetők figyelembe az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámításakor.

▼C2

4. szakasz

PD, LGD és lejárat

▼M17

-1. alszakasz

A tagállamok központi kormányzatai és központi bankjai, illetve az EKB által nyújtott garanciák által fedezett kitettségek

159a. cikk

A bemeneti PD-, LGD- és CCF-adatokra vonatkozó alsó korlátok alkalmazásának mellőzése

A 3. fejezet és különösen a 160. cikk (1) bekezdése, a 161. cikk (4) bekezdése, a 164. cikk (4) bekezdése és a 166. cikk (8c) bekezdése tekintetében, amennyiben egy kitettséget valamely központi kormányzat, központi bank vagy az EKB által nyújtott, elismert garancia fedez, a bemeneti PD-, LGD- és CCF-adatokra vonatkozó alsó korlátok nem alkalmazandók a kitettségnek a garanciával fedezett részére. A kitettség garanciával nem fedezett részére azonban vonatkoznak a bemeneti PD-, LGD- és CCF-adatokra vonatkozó, szóban forgó alsó korlátok.

▼C2

1. alszakasz

▼M17

Vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek

▼C2

160. cikk

Nemteljesítési valószínűség(PD)

▼M17

(1) A 147. cikk (2) bekezdésének b) pontjában vagy c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – különösen a 153. és a 157. cikknek, valamint a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából – az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt PD-érték nem lehet alacsonyabb a bemeneti PD-adatra vonatkozó alsó korlát következő értékénél: 0,05 %.

(1a) A 147. cikk (2) bekezdése aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt PD-érték nem lehet alacsonyabb a bemeneti PD-adatra vonatkozó alsó korlát következő értékénél: 0,03 %.

▼C2

(2) Olyan vásárolt vállalati követelések esetében, amelyeknél az intézmény nem tud PD-t becsülni, vagy PD-becslései nem felelnek meg a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek, a vonatkozó kitettségek PD-értékét az alábbi módszerekkel összhangban kell meghatározni:

a) a vásárolt vállalati követelésekhez kapcsolódó előre sorolt követelésekhez tartozó PD értékének kiszámításához az intézmények EL-becsléseit el kell osztani a szóban forgó követelések LGD-értékével;

b) a vásárolt vállalati követelésekhez kapcsolódó alárendelt követelések PD-értéke az intézmények EL-becslése;

c) az az intézmény, amely a 143. cikk szerint engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára vállalati kitettségekre vonatkozóan, és amely a megvásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon fel tudja bontani PD- és LGD-értékekre, használhatja az említett felbontásból eredő PD-becslést.

(3) A nem teljesítő ügyfelekhez tartozó PD-érték 100 %.

▼M17

(4) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaz mind az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségre, mind pedig a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.

———————

▼M17

(6) A vásárolt vállalati követeléshez kapcsolódó felhígulási kockázat PD-jének meg kell egyeznie az intézménynek a felhígulási kockázatra vonatkozó EL-becslésével. Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalati kitettségekre vonatkozóan, és amely a vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon le tudja bontani PD-kre és LGD-kre, használhatja az említett lebontásból eredő PD-becslést. Az intézmények a 4. fejezet rendelkezései szerint elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.

(7) Az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatára vonatkozóan, a PD-knek a 161. cikk (3) bekezdésre is figyelemmel történő korrigálása révén elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

▼C2

161. cikk

Nemteljesítéskori veszteségráta (LGD)

(1) Az intézeteknek a következő LGD értékeket kell alkalmazniuk:

▼M17

a) központi kormányzatokkal és központi bankokkal, pénzügyi ágazatbeli szervezetekkel, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni előresorolt kitettségek elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nélkül: 45 %;

aa) pénzügyi ágazatbeli szervezetnek nem minősülő vállalatokkal szembeni előresorolt kitettségek, elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nélkül: 40 %;

▼C2

b) alárendelt kitettségek elismert biztosíték nélkül: 75 %;

▼M17

_____

▼C2

d) a 129. cikk (4) és (5) bekezdésében meghatározott kezelésre alkalmas fedezett kötvényekhez 11,25 %-os LGD-értéket lehet rendelni;

▼M17

e) az előresorolt vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó kitettségek esetében, ha az intézmény nem tud PD-ket becsülni, vagy ha az intézmény PD-becslései nem tesznek eleget a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek: 40 %;

▼C2

f) alárendelt, vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó kitettségek esetében, ha az intézmény nem tud PD-t becsülni, vagy az intézmény PD-becslései nem tesznek eleget a 6. szakaszban meghatározott követelményeknek: 100 %;

▼M17

g) vásárolt vállalati követelések felhígulási kockázatához kapcsolódóan: 100 %.

▼C2

(2) A felhígulási és nemteljesítési kockázat esetében az az intézmény, amely a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések használatára a vállalati kitettségekre vonatkozóan, és a vásárolt vállalati követelésekre vonatkozó EL-becsléseit az illetékes hatóság által megbízhatónak tekintett módon fel tudja bontani PD- és LGD-értékekre, a vásárolt vállalati követelésekre használhatja az említett felbontásból eredő LGD-becslést.

▼M17

(3) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaz mind az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségre, mind pedig a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.

(4) A 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségek esetében, kizárólag az említett kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – és különösen a 153. cikk (1) bekezdése iii. pontjának, a 157. cikknek és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából –, saját LGD-becslések használata esetén, az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó, e cikk (6) bekezdésével összhangban számított alsó korlát alábbi értékeinél.

1. táblázat

A bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok (LGD_{floor}) a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében

Elismert FCP nélküli kitettség ($LGD_{U\text{-}floor}$)	Elismert FCP-vel teljes mértékben fedezett kitettség ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
25 %	pénzügyi biztosíték	0 %
	követelésállomány	10 %
	lakóingatlan vagy kereskedelmi ingatlan	10 %
	egyéb dologi biztosíték	15 %

(5) A 147. cikk (2) bekezdése aa) pontjának i. vagy ii. alpontjában említett kitettségi osztályokba sorolt kitettségek esetében, kizárólag e kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából, és különösen a 153. cikk (1) bekezdésének iii. pontja, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése alkalmazásában, saját LGD-becslések használata esetén, az elismert FCP nélküli kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát következő értékénél: 5 %.

(6) E cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából a bemeneti LGD-adatoknak az említett bekezdés 1. táblázatában szereplő, az elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel teljes mértékben fedezett kitettségekre vonatkozó alsó korlátai akkor alkalmazandók, ha az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke az érintett H_c és H_{fx} volatilitási korrekciók 230. cikkel összhangban történő alkalmazását követően eléri vagy meghaladja az alapul szolgáló kitettség értékét.

E cikk (4) bekezdésének alkalmazása céljából, valamint a releváns kapcsolódó korrekcióknak – H_c és H_{fx} – a 230. cikkel összhangban való alkalmazása céljából, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek e fejezet alapján elismertnek kell lennie. Ebben az esetben a 230. cikk 1. táblázatában az „egyéb dologi biztosíték” típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet „egyéb dologi és egyéb elismert biztosíték” típusúnak tekintendő.

A bemeneti LGD-adatok FCP-vel részlegesen fedezett kitettségre alkalmazandó alsó korlátját (LGD_{floor}) a kitettség FCP nélküli részére vonatkozó $LGD_{U\text{-}floor}$ és a teljesen fedezett részre vonatkozó $LGD_{S\text{-}floor}$ súlyozott átlagaként kell kiszámítani, az alábbiak szerint:

▼M17

$$LGD_{floor} = LGD_{U\text{-}floor} \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_{S\text{-}floor} \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

$LGD_{U\text{-}floor}$ és $LGD_{S\text{-}floor}$ az 1. táblázatban szereplő vonatkozó alsó korlátok értéke;

E, E_S, E_U és H_E a 230. cikkel összhangban kerül meghatározásra.

(7) Amennyiben egy olyan intézmény, amely saját LGD-becsléseket alkalmaz adott típusú, vállalatokkal, valamint a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni fedezetlen kitettségekre vonatkozóan, a saját LGD-becslésekben az adott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből származó megtérülésekre vonatkozó adatok hiánya miatt nem tudja figyelembe venni az ilyen kitettségtípushoz tartozó valamely kitettséget biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatását, az intézmény számára engedélyezni kell a 230. cikkben meghatározott képlet alkalmazását, azzal a kivétellel, hogy az említett képletben az LGD_U -nak az intézmény fedezetlen kitettségekre vonatkozó saját LGD-becslésének kell lennie. Ebben az esetben az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a 4. fejezettel összhangban elismerhető, és az intézmény LGD_U -ként használt saját LGD-becslését az alapul szolgáló veszteségekre vonatkozó adatok alapján kell kiszámítani, az adott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből származó megtérüléseket figyelmen kívül hagyva.

▼C2

162. cikk

Lejárat

▼M17

(1) Azon kitettségek esetében, amelyek tekintetében az intézmény nem kapott engedélyt az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések alkalmazására, a lejárati értéket (M) következetesen kell alkalmazni, és annak vagy 2,5 évnek – kivéve az értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő kitettségeket, amelyek esetében M-nek 0,5 évnek kell lennie –, vagy pedig a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított értéknek kell lennie.

▼C2

(2) ►M17 Azon kitettségek esetében, amelyeknél az intézmény saját LGD-becslést alkalmaz, a lejárati értéket (M) az e bekezdésben meghatározottak szerint és e cikk (3), (4) és (5) bekezdésére figyelemmel, években kifejezett időtartamokat használva kell kiszámítani. M nem lehet öt évnél hosszabb, kivéve a 384. cikk (2) bekezdésében meghatározott esetekben, amikor is az ott meghatározott M-et kell alkalmazni. M értékét a következők szerint kell kiszámítani az alábbi esetekben: ◄

a) pénzáramlási ütemtervvel rendelkező eszköz esetében M-et az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$M = max\left\{ 1, min\left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

ahol CF_t azt a pénzáramlást jelöli (kölcsöntőke, kamatfizetés és díjak), amelyet a kötelezett szerződéses alapon fizet ki t időszak során;

▼C2

b) a nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyleteknél az M súlyozása a kitettség átlagos hátralévő futamideje alapján történik, ahol az M legalább 1 év, a lejárat súlyozására az egyes kitettségek névértékét kell alkalmazni;

c) nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó, a II. mellékletben szereplő teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett származtatott eszközökkel végzett ügyletekből és teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett értékpapírügyletekhez kapcsolódó hitelekből származó kitettségek esetében a lejárat értéke az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol az M legalább 10 nap;

d) nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó repoügyletek és értékpapír, illetve áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele esetében a lejárat értéke az ügyletek hátralévő futamidejéneksúlyozott átlaga, ahol az M legalább 5 nap. A lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;

▼M17

da) nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó fedezett kölcsönügyletek esetében M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol M legalább 20 nap; a lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;

db) az e bekezdés c), d) vagy da) pontjának megfelelő ügylettípusok közül egynél többet tartalmazó nettósítási keretmegállapodás esetében M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, ahol M legalább az ilyen ügyletekre vonatkozóan a 224. cikk (2) bekezdésében meghatározott leghosszabb, években kifejezett tartási időszak, az esettől függően 10 vagy 20 nap; a lejárat súlyozására az egyes ügyletek névértékét kell alkalmazni;

▼C2

e) ha az intézmény a 143. cikkel összhangban engedélyt kapott az illetékes hatóságtól arra, hogy saját PD becsléseit alkalmazza a vásárolt vállalati követelésekre vonatkozóan, a lehívott összegeknél a lejárat egyenlő a vásárolt követelések kitettséggel súlyozott átlagos lejáratával, ahol a lejárat legalább 90 nap. Ugyanezt a lejárati időt kell alkalmazni a folyósítási kötelezettséggel járó, vásárolt követelésre vonatkozó kötelezettségvállalás le nem hívott részére, ha a szerződés lejárat előtti visszafizetést vagy törlesztést biztosít, vagy a vásárolt követelést megvásárló hitelintézet számára hitelkockázati fedezetet nyújt az olyan jövőbeli követelés jelentős minőségromlása ellen, amelyet megvásárol az ügyleti feltételeknek megfelelően. Hatékony fedezet hiányában a le nem hívott összegre vonatkozó lejáratot úgy kell kiszámítani, mint a vásárlási megállapodás leghosszabb időtartamú, potenciális követelésének és a vásárlási ügylet hátralévő futamidejének összegét, ahol a lejárat legalább 90 nap;

▼M17

f) bármely más, e bekezdésben nem említett instrumentum esetében, vagy abban az esetben, ha egy intézmény nem tudja az a) pontban meghatározottak szerint kiszámítani M értékét, M azon fennmaradó maximális időtartam években, amely a kötelezett számára szerződéses kötelezettségeinek teljesítésére rendelkezésre áll, ideértve a tőkét, a kamatokat és a díjakat, ahol M legalább egy év;

▼C2

g) a kitettségi értékek kiszámítására a 6. fejezet 6. szakaszában ismertetett belső modell módszerét alkalmazó intézményeknél az M-et azon kitettségekre nézve, amelyekre ezt a módszert alkalmazzák, és amelyeknél a nettósítási halmaz leghosszabb lejáratú szerződésének egy évnél hosszabb a futamideje, a következő képletnek megfelelően kell kiszámítani:

$$M = min\left\{\frac{\sum_k Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k Effective\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5\right\}$$

ahol

S_{t_k} = indikátorváltozó („dummy változó”), amelynek értéke egy t_k jövőbeli időszakban nullával egyenlő, ha $t_k > 1$ év, illetve értéke 1, ha $t_k \leq 1$ év;

EE_{t_k} = várható kitettség t_k jövőbeli időszakban;

$EffectiveEE_{t_k}$ = tényleges várható kitettség t_k jövőbeli időszakban;

df_{t_k} = kockázatmentes diszkonttényező t_k jövőbeli időszakban;

Δt_k $= t_k - t_{k-1}$;

h) az az intézmény, amely az egyoldalú hitelértékelési kiigazítás számítására belső modellt használ, az ilyen modell által becsült tényleges átlagos hátralévő lejáratot használhatja M-ként, amennyiben azt az illetékes hatóságok engedélyezték.

A (2) bekezdésre is figyelemmel, az a) pontban megállapított képlet alkalmazandó azokra a nettósítási halmazokra, amelyekben minden szerződés eredeti lejárata rövidebb, mint 1 év;

▼M17

i) azon intézmények esetében, amelyek a 382a. cikk (1) bekezdésének a) vagy b) pontjában említett módszereket alkalmazzák az adott partnerrel kötött ügyletek hitelértékelési korrekciós kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámításához, M nem lehet nagyobb, mint 1 a 153. cikk (1) bekezdésének iii. pontjában meghatározott, az ugyanazon ügyletek partnerkockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása céljára szolgáló képletben, a 92. cikk (4) bekezdésének a) vagy adott esetben g) pontjában említettek szerint;

j) rulírozó kitettségek esetében M-et a hitelügylet szerződés szerinti maximális lejárati időpontja alapján kell meghatározni; az intézmények nem használhatják az aktuális lehívás törlesztési időpontját, ha az nem a hitelügylet maximális szerződéses lejárati időpontja.

▼C2

(3) ►M17 Amennyiben a dokumentáció napi letétkiigazítást és napi újraértékelést ír elő, és olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek nemteljesítés vagy a letét kiigazításának elmulasztása esetén a letét azonnali likvidálását vagy beszámítását teszik lehetővé, M az ügyletek hátralévő futamidejének súlyozott átlaga, és M legalább egy nap az alábbi esetekben: ◄

▼C2

a) a II. mellékletben felsorolt teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett származtatott eszközök;

b) teljes vagy szinte teljes mértékben fedezett, értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek;

c) repoügyletek, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele.

Továbbá, azon befolyásoló rövidlejáratú kitettségek esetében, amelyek nem képezik részét az intézmény részéről a kötelezett folyamatban lévő finanszírozásának, M legalább egy nap. Az ilyen rövid lejáratú kitettségek közé tartoznak:

▼M9

a) devizakötelezettségek kiegyenlítéséből eredő, intézményekkel vagy befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségek;

▼M17

b) öntörlesztő, rövid lejáratú kereskedelemfinanszírozási ügyletek, valamint vállalati vásárolt követelések, feltéve, hogy az adott kitettségek hátralévő futamideje legfeljebb egy év;

▼C2

c) értékpapírok szokásos szállítási időtartamon vagy két munkanapon belüli vásárlásának vagy értékesítésének kiegyenlítéséből eredő kitettségek;

d) elektronikus készpénzátutalások vagy elektronikus fizetési ügyletek és előzetesen kiegyenlített költségek kiegyenlítéséből eredő kitettségek, többek között hibás ügyletfeldolgozásból eredő folyószámlahitelek, amelyek nem haladnak meg egy megállapodásban rögzített, néhány munkanapig tartó időszakot;

▼M17

e) kibocsátott és megerősített, rövid lejáratú, azaz egy éven belüli lejáratú, öntörlesztő akkreditívek.

(4) Az Unióban letelepedett, nagyvállalatnak nem minősülő vállalatokkal szembeni kitettségek esetében az intézmények dönthetnek úgy, hogy a (2) bekezdés alkalmazása helyett minden ilyen kitettségre az (1) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően állapítják meg M értékét.

▼C2

(5) A lejárati eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni.

▼M17

(6) A (2) bekezdés c)–db) pontjában és a (3) bekezdésben említett napok minimális számának években történő kifejezése céljából a napok minimális számát el kell osztani 365,25-dal.

▼C2

2. alszakasz

Lakossággal szembeni kitettségek

163. cikk

Nemteljesítési valószínűség (PD)

▼M17

(1) Kizárólag e kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – és különösen a 154. és a 157. cikknek, valamint a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából –, az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt PD-nek meg kell egyeznie a lakossággal szembeni kitettséghez rendelt belső hitelfelvevői kategóriához vagy halmazhoz kapcsolódó egyéves PD és a bemeneti PD-adatokra vonatkozó alsó korlát alábbi értékei közül a magasabbal:

▼M17

a) 0,1 % a nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettségek esetében;

b) 0,05 % az olyan lakossággal szembeni kitettségek esetében, amelyek nem minősülnek nem tranzakciós ügyféllel szembeni rulírozó, lakossággal szembeni kitettségnek.

▼C2

(2) A nemteljesítő ügyfelek, vagy az ügylet alapú megközelítésben a nemteljesítő kitettségek PD-értéke 100 %

(3) A vásárolt követelések felhígulási kockázatához tartozó PD-értéknek meg kell egyeznie a felhígulási kockázathoz tartozó EL-becslésekkel. Ha egy intézmény a vásárolt követelések felhígulási kockázatára vonatkozó saját EL-becsléseit az illetékes hatóságok által megbízhatónak tartott módon PD- és LGD-értékekre tudja bontani, akkor a PD-becslés is alkalmazható.

▼M17

(4) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettség esetében az az intézmény, amely a 143. cikk értelmében saját LGD-becsléseket alkalmaz a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerheti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a PD-ben.

▼M8

164. cikk

Nemteljesítéskori veszteségráta (LGD)

▼M17

(1) Az intézményeknek az e fejezet 6. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelően, az illetékes hatóságok által a 143. cikkel összhangban kiadott engedély függvényében saját LGD-becsléseket kell készíteniük. A vásárolt követelések felhígulási kockázatára 100 %-os LGD-értéket kell alkalmazni. Ha egy intézmény a vásárolt követelések felhígulási kockázatával kapcsolatos várható veszteségre vonatkozó becslését megbízható módon PD-kre és LGD-kre tudja bontani, akkor használhatja saját LGD-becslését.

(2) Azok az intézmények, amelyek a 143. cikk szerinti saját LGD-becsléseket alkalmaznak a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre vonatkozóan, a 183. cikkel összhangban elismerhetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az LGD-ben.

---

(4) Kizárólag a lakossággal szembeni kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítása céljából – és különösen a 154. cikk (1) bekezdése ii. pontjának, a 157. cikknek és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdésének az alkalmazása céljából – az egyes kitettségek vonatkozásában az említett kitettségek kockázattal súlyozott összegeinek és várható veszteségértékeinek képleteiben bemeneti adatként használt LGD-értékek nem lehetnek alacsonyabbak a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó, az 1. táblázatban meghatározott alsó korlátnak az e cikk (4a) bekezdésével összhangban számított értékeinél:

1. táblázat

Bemeneti LGD-adatok alsó korlátai (LGD_{floor}) a lakossággal szembeni kitettségek esetében

FCP nélküli kitettség ($LGD_{U\text{-}floor}$)		FCP-vel fedezett kitettség ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
Lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettség	n.a.	Lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettség	5 %

▼M17

Bemeneti LGD-adatok alsó korlátai (LGD_{floor}) a lakossággal szembeni kitettségek esetében			
FCP nélküli kitettség ($LGD_{U\text{-}floor}$)		FCP-vel fedezett kitettség ($LGD_{S\text{-}floor}$)	
Rulírozó, lakossággal szembeni kitettség	50 %	Rulírozó, lakossággal szembeni kitettség	n.a.
Egyéb, lakossággal szembeni kitettség	30 %	Pénzügyi biztosítékkal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	0 %
		Követelésállománnyal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	10 %
		Lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	10 %
		Egyéb dologi biztosítékkal fedezett egyéb, lakossággal szembeni kitettség	15 %

(4a) A (4) bekezdés alkalmazása tekintetében a következők alkalmazandók:

a) a (4) bekezdés 1. táblázatában szereplő, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok alkalmazandók az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel fedezett kitettségekre, ha az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet e fejezet alapján elismertnek minősül;

b) a lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek kivételével, az e cikk (4) bekezdésének 1. táblázatában szereplő, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok alkalmazandók az FCP-vel teljes mértékben fedezett kitettségekre, ha az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke a vonatkozó volatilitási korrekciók 230. cikkel összhangban történő alkalmazását követően eléri vagy meghaladja az alapul szolgáló kitettség kitettségértékét; a releváns kapcsolódó korrekcióknak – H_c és H_{fx} – a 230. cikkel öszhangban való alkalmazása céljából az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek e fejezet alapján elismertnek kell lennie;

c) a lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségek kivételével, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel részben fedezett kitettségekre alkalmazandó, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátot a 161. cikk (6) bekezdésében meghatározott képlet szerint kell kiszámítani;

d) a lakóingatlannal fedezett, lakossággal szembeni kitettségekre alkalmazandó, a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát 5 %, függetlenül a lakóingatlan által nyújtott biztosíték szintjétől.

▼M8

(5) A tagállamok kijelölik a (6) bekezdés alkalmazásáért felelős hatóságot. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság.

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság az illetékes hatóság, az illetékes hatóságnak biztosítania kell, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok kellő tájékoztatást kapjanak arról, hogy az illetékes hatóságnak szándékában áll e cikk alkalmazása, és a (6) bekezdéssel összhangban megfelelően részt vegyenek az adott tagállam pénzügyi stabilitásával kapcsolatos aggodalmak értékelésében.

▼M8

Amennyiben a tagállam által e cikk alkalmazásáért felelősként kijelölt hatóság eltér az illetékes hatóságtól, a tagállam elfogadja a szükséges rendelkezéseket annak biztosítására, hogy az illetékes hatóság és az e cikk megfelelő alkalmazásának érdekében kijelölt hatóság között megfelelő koordináció és információcsere valósuljon meg. A hatóságoknak mindenekelőtt szorosan együtt kell működniük és meg kell osztaniuk egymással mindazokat az információkat, amelyekre a kijelölt hatóságnak szüksége lehet az e cikknek megfelelően ráruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez. Az említett együttműködés célja, hogy egyrészt elkerülhető legyen az illetékes hatóság és a kijelölt hatóság által hozott intézkedések párhuzamossága vagy következetlensége, másrészt hogy a más – különösen az e rendelet 458. cikke és a 2013/36/EU irányelv 133. cikke szerinti – intézkedésekkel való kölcsönhatásokat kellőképpen figyelembe vegyék.

▼M17

(6) Az e cikk (5) bekezdésével összhangban kijelölt hatóságnak a 430a. cikk értelmében gyűjtött adatok és bármely egyéb releváns mutató alapján, valamint figyelembe véve az ingatlanpiac jövőbeli alakulását, rendszeresen és legalább évente értékelnie kell, hogy a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok e cikk (4) bekezdésében említett értékei az adott hatóság tagállama területének egy vagy több részén található lakóingatlannal fedezett lakossággal szembeni kitettségek vagy az említett hatóság tagállama területének egy vagy több részén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett egyéb lakossági kitettségek tekintetében megfelelőek-e.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett értékelés alapján az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság arra a következtetésre jut, hogy a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok (4) bekezdésben említett értékei nem kielégítőek, és amennyiben úgy véli, hogy a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok értékeinek nem kielégítő volta kedvezőtlenül befolyásolhatja az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását, akkor az említett hatóság a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok esetében magasabb értékeket határozhat meg a tagállama területének egy vagy több részén található érintett kitettségek vonatkozásában. A bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlátok ezen magasabb értékei egy vagy több ingatlanszegmens szintjén is alkalmazhatók a kapcsolódó kitettségekre.

Az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak az e bekezdés második albekezdésében említett határozat meghozatalát megelőzően értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t. Az EBH és az ERKT az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül köteles megküldeni véleményét az érintett tagállamnak. Az EBH és az ERKT köteles közzétenni a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát e bekezdés második albekezdésében említett magasabb értékeit.

(7) Abban az esetben, ha az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóság a (6) bekezdés alapján magasabb értékeket határoz meg a bemeneti LGD-adatokra vonatkozó alsó korlát tekintetében, az intézmények számára hat hónapos átmeneti időszakot kell biztosítani azok alkalmazásához.

▼M8

(8) Az EBH-nak – az ERKT-vel szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket, amelyeket az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságoknak figyelembe kell venniük az LGD-értékek megfelelőségének a (6) bekezdésben említett értékelés részeként végzett értékelésekor.

▼M8

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(9) Az ERKT az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban ajánlások útján, az EBH-val szorosan együttműködve iránymutatásokat fogalmazhat meg az e cikk (5) bekezdésének megfelelően kijelölt hatóságok számára a következőkkel kapcsolatban:

a) azok a tényezők, amelyek a (6) bekezdésben említettek szerint „kedvezőtlenül befolyásolhatják az érintett tagállam jelenlegi vagy jövőbeli pénzügyi stabilitását”; és

b) azok az indikatív referenciaértékek, amelyeket az (5) bekezdéssel összhangban kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a magasabb minimális LGD-értékek meghatározásánál.

(10) A tagállamok intézményeinek alkalmazniuk kell a más tagállam egy vagy több részén található lakó- és kereskedelmi ingatlanokra bejegyzett valamennyi megfelelő, zálogjoggal fedezett kitettségükre azokat a magasabb minimális LGD-értékeket, amelyeket a másik tagállam hatóságai határoztak meg a (6) bekezdéssel összhangban.

▼M17

———————

▼C2

5. szakasz

Kitettségérték

166. cikk

▼M17

Vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, valamint lakossággal szembeni kitettségek

▼C2

(1) Eltérő rendelkezés hiányában a mérlegen belüli kitettségek értéke az esetleges hitelkockázati kiigazítások nélkül vett – az értékvesztés elszámolása előtti bruttó – könyv szerinti értéknek felel meg.

Ez a szabály alkalmazandó azokra az eszközökre is, amelyeket a tartozás összegétől eltérő áron vásároltak.

Vásárolt eszközök esetében a tartozás összege és az intézmény mérlegében szereplő, az egyedi hitelkockázati kiigazítás után fennmaradó könyv szerinti érték közti különbséget diszkontként veszik figyelembe az eszköz megvásárlásakor, ha a tartozás összege nagyobb, és prémiumként, ha az kisebb.

▼C2

(2) Ha az intézmények nettósítási keretmegállapodást alkalmaznak a repoügyletekre és értékpapírok, illetve áruk kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, a kitettség értékét a 4. vagy a 6. fejezet szerint kell kiszámítani.

(3) Mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönöknél és betéteknél az intézményeknek a 4. fejezetben meghatározott módszereket kell alkalmazniuk a kitettség értékének kiszámítására.

(4) A lízing kitettségértéke a minimális lízingdíjak diszkontált összege. A minimális lízingdíjaknak tartalmazniuk kell azokat a fizetéseket, amelyek a lízing futamideje során a lízingbe vevőtől megköveteltek vagy megkövetelhetők, valamint bármely engedményes opciót (vagyis olyan opciót, amelynek gyakorlása biztosra vehető). Ha a lízingbe vevőtől eltérő féltől megkövetelhető, hogy a lízingelt eszköz maradványértékéhez kapcsolódó fizetést teljesítsen, és ez a fizetési kötelezettség megfelel a 201. cikk szerinti, a fedezetnyújtók elismerhetőségére vonatkozó feltételeknek, valamint a 213. cikkben említett egyéb garanciatípusok elismerésére vonatkozó követelményeknek, ezt a fizetési kötelezettséget a 4. fejezet alapján előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként figyelembe lehet venni.

(5) A II. mellékletben felsorolt bármely szerződés esetén a kitettségértéket a 6. fejezetben megállapított módszerekkel kell meghatározni, és nem vehető figyelembe semmilyen hitelkockázati kiigazítás.

(6) A vásárolt követelések kockázattal súlyozott kitettségének kiszámításához alkalmazott kitettségérték kiszámításához az (1) bekezdéssel összhangban meghatározott értékből ki kell vonni a felhígulási kockázat hitelkockázat mérséklése előtti szavatolótőke-követelményét.

(7) Amennyiben egy kitettség repoügylet vagy értékpapír, illetve árukölcsönzési ügylet, illetve hosszú kiegyenlítési idejű ügylet és értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügylet keretében eladott, letétbe helyezett vagy kölcsönadott értékpapírok vagy áruk formájában jelenik meg, a kitettség értéke az értékpapírok vagy áruk 24. cikk szerint meghatározott értéke. Amennyiben a pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét alkalmazzák, a kitettségértéket az ilyen jellegű értékpapíroknak vagy áruknak megfelelő volatilitási korrekcióval kell növelni, az ott meghatározottak szerint. A repoügyleteknek, értékpapír, illetve áru kölcsönbe adásának vagy kölcsönbe vételének, a hosszú kiegyenlítési idejű ügyleteknek és az értékpapírügylethez kapcsolódó hiteleknek a kitettségértékét a 6. fejezettel, illetve a 220. cikk (2) bekezdésével összhangban lehet megállapítani.

▼M17

(8) Azon mérlegen kívüli tételek kitettségértékét, amelyek nem a II. mellékletben felsorolt szerződések, az IRB-CCF vagy az SA-CCF alkalmazásával kell kiszámítani az e cikk (8a) és (8b) bekezdésének, valamint a 151. cikk (8) bekezdésének megfelelően.

Amennyiben csak a rulírozó hitelügyletek lehívott egyenlegeit értékpapírosították, az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az értékpapírosításhoz kapcsolódó, le nem hívott egyenlegekkel szemben továbbra is rendelkezzenek a szavatolótőke előírt összegével.

▼M17

Annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt az IRB-CCF használatára, a kitettségértéket a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg és az érintett SA-CCF szorzataként kell kiszámítania.

Az IRB-CCF-et alkalmazó intézménynek a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg kitettségértékét a le nem hívott összeg és az IRB-CCF szorzataként kell kiszámítania.

(8a) Azon kitettségek esetében, amelyek tekintetében az intézmény nem kapott engedélyt az IRB-CCF alkalmazására, az alkalmazandó hitel-egyenértékesítési tényező a 2. fejezetben meghatározottak szerint a 111. cikkben megállapítottakkal azonos típusú tételekre vonatkozóan az SA-CCF. Annak az összegnek, amelyre az SA-CCF-et alkalmazni kell, az alacsonyabbnak kell lennie a folyósítási kötelezettséggel járó, de le nem hívott összeg értéke és azon érték közül, amely tükrözi a hitelügylet rendelkezésre állásának esetleges korlátozását, beleértve a potenciális hitelösszegre vonatkozó azon felső korlát meglétét, amely a kötelezett pénzügyi kimutatásaiban szereplő pénzáramláshoz kapcsolódik. Amennyiben a hitelügylet ilyen módon korlátozott, az intézménynek megfelelő monitoring és -kezelési eljárásokkal kell rendelkeznie, amivel alá tudja támasztani e korlátozás meglétét.

(8b) Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azoknak az intézményeknek, amelyek teljesítik a 6. szakaszban az IRB-CCF használatára vonatkozóan meghatározott követelményeket, az IRB-CCF-et kell alkalmazniuk az IRB-módszer szerint kezelt, le nem hívott rulírozó kötelezettségvállalásokból eredő kitettségekre, feltéve, hogy ezekre a kitettségekre a sztenderd módszer szerint nem 100 %-os SA-CCF vonatkozna. Az SA-CCF-ek alkalmazandók az alábbiakra:

a) minden egyéb mérlegen kívüli tétel, különösen a le nem hívott, nem rulírozó kötelezettségvállalások;

b) olyan kitettségek, amelyek esetében az intézmény nem teljesíti a 6. szakaszban az IRB-CCF kiszámítására vonatkozóan meghatározott minimumkövetelményeket, vagy amelyek esetében az illetékes hatóság nem engedélyezte az IRB-CCF használatát.

E cikk alkalmazásában egy kötelezettségvállalás akkor minősül „rulírozónak”, ha lehetővé teszi a kötelezett számára, hogy olyan hitelhez jusson, amelynek tekintetében a kötelezett rugalmasan dönthet arról, hogy milyen gyakorisággal és milyen időközönként hív le a hitelből, lehetővé téve a kötelezett számára, hogy lehívja, visszafizesse és újból lehívja a részére folyósított hiteleket. Rulírozónak minősülnek azok a szerződéses megállapodások, amelyek lehetővé teszik az előtörlesztéseket és az ilyen előtörlesztések későbbi újbóli lehívását.

(8c) Amennyiben az IRB-CCF-et kizárólag a 147. cikk (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kitettségi osztályba sorolt kitettségektől eltérő, rulírozó kötelezettségvállalásokból eredő kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámítására használják – különösen a 153. cikk (1) bekezdése, a 157. cikk és a 158. cikk (1), (5) és (10) bekezdése alapján –, az egyes kitettségekre vonatkozó, a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteség képleteiben bemeneti adatként használt kitettségérték nem lehet kevesebb, mint az alábbiak összege:

a) a rulírozó kötelezettségvállalás lehívott összege;

▼M17

b) a rulírozó kötelezettségvállalás fennmaradó le nem hívott része mérlegen kívüli kitettségértékének 50 %-a, a 111. cikkben előírt, alkalmazandó SA-CCF használatával számítva.

Az a) és a b) pont összege a „bemeneti CCF-adat alsó korlátja”.

▼C2

(9) Amennyiben egy kötelezettségvállalás egy másik kötelezettségvállalás meghosszabbítására vonatkozik, akkor a két egyedi kötelezettségvállaláshoz kapcsolódó alacsonyabb hitel-egyenértékesítési tényező alkalmazandó.

▼M17

_____

_____

▼C2

168. cikk

Egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök

Az egyéb, nem hitelkötelezettséget megtestesítő eszközök kitettségértéke az egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti értéknek felel meg.

6. szakasz

Az IRB-módszerre vonatkozó követelmények

1. alszakasz

Minősítési rendszerek

169. cikk

Általános elvek

(1) Ha egy intézmény többféle minősítési rendszert alkalmaz, egy ügyfélvagy ügylet minősítési rendszerbe sorolásának feltételeit dokumentálni kell, és azokat úgy kell alkalmazni, hogy megfelelően tükrözzék a kockázat szintjét.

(2) A besorolási kritériumokat és folyamatokat rendszeresen felül kell vizsgálni annak meghatározása érdekében, hogy megfelelnek-e még az aktuális portfóliónak és a külső feltételeknek.

(3) Amennyiben egy intézmény az egyes ügyfelek vagy kitettségek esetében közvetlen becslést alkalmaz a kockázati paraméterekre, e becsléseket úgy lehet tekinteni, mint egy folytonos minősítési skála egyes kategóriáiba sorolt becsléseket.

▼M17

Az EBH-nak – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban – iránymutatásokat kell kibocsátania arra vonatkozóan, hogy miként kell a gyakorlatban alkalmazni a modelltervezésre, a kockázat számszerűsítésére, a kockázati paraméterek validálására és alkalmazására vonatkozó követelményeket, az egyes kockázati paraméterekre vonatkozó folyamatos vagy nagyon granuláris minősítési skálák használatával.

▼C2

170. cikk

A minősítési rendszerek struktúrája

(1) ►M17 (1) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekre vonatkozó minősítési rendszerek struktúrájának meg kell felelnie a következő feltételeknek: ◄

a) a minősítési rendszernek figyelembe kell vennie az ügyfélés az ügylet kockázati jellemzőit;

b) a minősítő rendszernek olyan ügyfélminősítési skálával kell rendelkeznie, amelyek kizárólag az ügyfél nemteljesítési kockázatának számszerűsítésére szolgálnak. Az ügyfélminősítési skálának legalább hét kategóriát kell tartalmaznia a teljesítő ügyfelek és egy kategóriát a nem teljesítő ügyfelek tekintetében;

c) az intézménynek az ügyfél kategóriák közötti viszonyt az egyes kategóriák által kijelölt nemteljesítési szintek és az adott nemteljesítési szint megkülönböztetésére alkalmazott kritériumok szerint kell dokumentálnia;

d) azoknak az intézményeknek, amelyeknek portfóliói egy meghatározott piaci szegmensre és nemteljesítési kockázatkörre koncentrálódnak, elégséges számú ügyfélkategóriával kell rendelkezniük a kockázati körön belül ahhoz, hogy elkerüljék az ügyfelekegy kategórián belüli aránytalan koncentrációját. Egy adott kategórián belüli számottevő koncentráció jogosultságát meggyőző empirikus bizonyítékokkal kell alátámasztani arra vonatkozóan, hogy egy ügyfélkategória ésszerűen keskeny PD-sávot fed le, és az összes, e kategóriába tartozó ügyfél nemteljesítési kockázata az említett sávba esik;

e) ahhoz, hogy az intézmény engedélyt kapjon az illetékes hatóságtól saját LGD-becslések alkalmazására a szavatolótőke-követelmények kiszámításához, a minősítési rendszernek tartalmaznia kell egy külön, kizárólag az ügyletek LGD vonatkozású tulajdonságait jellemző ügyletminősítési skálát. Az ügyletkategória meghatározásának magában kell foglalnia mind a kitettségek kategóriákba sorolási módjának leírását, mind az egyes kategóriákhoz tartozó kockázati szint megkülönböztetésére szolgáló kritériumokat;

f) az egy adott kategórián belüli számottevő koncentráció meggyőző empirikus bizonyítékokkal kell alátámasztani arra vonatkozóan, hogy egy ügyletkategória ésszerűen keskeny LGD-sávot fed le, és az összes, e kategóriába tartozó kitettség kockázata az említett sávba esik.

▼C2

(2) Azok az intézmények, amelyek a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszereket alkalmazzák a speciális hitelezési kitettségek kockázati súlyozásánál, mentesülnek azon követelmény alkalmazása alól, amely előírja, hogy olyan ügyfélminősítési skálákkal rendelkezzenek, amelyek kizárólag az ügyfél adott kitettségekre vonatkozó nemteljesítési kockázatának számszerűsítésére szolgálnak. Az említett intézményeknek az ilyen kitettségekre vonatkozóan legalább 4 kategóriával kell rendelkezniük a teljesítő ügyfelek esetében, és legalább egy kategóriával a nem teljesítő ügyfelek tekintetében.

(3) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozó minősítési rendszerek szerkezetének meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) a minősítési rendszereknek mind az ügyfél, mind az ügylet kockázatát, valamint az ügyfélés az ügylet összes vonatkozó jellemzőjét tükrözniük kell;

b) a kockázatok közötti különbségtétel szintjének biztosítania kell, hogy egy adott kategórián vagy halmazon (poolon) belüli kitettségek száma elégséges legyen ahhoz, hogy a kategória vagy a halmaz (pool) szintjén megbízhatóan számszerűsíteni és validálni lehessen a veszteség jellemzőit. A kitettségek és ügyfél kategóriák vagy halmazok közötti megoszlása nem mutathat túlzott koncentrációt;

c) a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolási eljárásának lehetővé kell tennie a kockázatok közötti megalapozott különbségtételt, megfelelően homogén kitettségcsoportokat kell biztosítania, valamint lehetővé kell tennie a veszteség jellemzőinek pontos és következetes becslését a kategória vagy a halmaz (pool) szintjén. Vásárolt követelések esetén a csoportosításnak tükröznie kell az eladó jegyzési gyakorlatát, valamint ügyfeleinek heterogenitását.

(4) Az intézményeknek az alábbi kockázati tényezőket kell figyelembe venniük a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásakor:

a) az ügyfél kockázati jellemzői;

▼M17

b) ügyletkockázati jellemzők, beleértve a termék és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusait, az elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, a hitelfedezeti mutatókat, az élettartamot és a kielégítési sorrendben betöltött helyet; az intézményeknek külön kell foglalkozniuk azokkal az esetekkel, amelyeknél ugyanaz az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet több kitettségre nyújt fedezetet;

▼C2

c) késedelem, kivéve, ha az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a késedelem nem lényeges kockázati tényező a kitettségre nézve.

171. cikk

Minősítési kategóriákba és halmazokba sorolás

(1) Az intézményeknek külön fogalommeghatározásokkal, folyamatokkal és kritériumokkal kell rendelkezniük a kitettségek minősítési rendszeren belüli kategóriákba vagy halmazokba sorolásához, amelyek megfelelnek a következő követelményeknek:

▼C2

a) a kategóriák vagy halmazok fogalommeghatározásait és a besorolási kritériumokat megfelelő részletességgel kell kidolgozni ahhoz, hogy lehetővé tegyék a minősítést végzők számára, hogy a hasonló kockázatot képviselő ügyfeleket és ügyleteket következetesen ugyanabba a kategóriába vagy halmazba (poolba) sorolják. Ezt a következetességet a különböző üzletágakban, szervezeti egységekben és földrajzi régiókban is fenn kell tartani;

b) a minősítési folyamat dokumentációjának lehetővé kell tennie harmadik fél számára a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásának megértését, a kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolás reprodukálását, valamint a kategóriába vagy halmazba (poolba) sorolás megfelelőségének értékelését;

c) a kritériumoknak összhangban kell lenniük az intézmény belső kölcsönnyújtási szabályaival, valamint a problémás kötelezettek és ügyletek kezelésére vonatkozó szabályzatokkal.

(2) Az intézménynek a ügyfelek és ügyletek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásakor figyelembe kell vennie az összes vonatkozó információt. Az információknak naprakésznek kell lenniük, valamint lehetővé kell tenniük az intézmény számára a kitettség jövőbeli teljesítőképességének előrejelzését. Minél kevesebb információval rendelkezik egy intézmény, annál konzervatívabb módon kell a kitettségeket kötelezett- és ügyletkategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolnia. Ha az intézmény egy belső minősítési besorolás meghatározásának elsődleges tényezőjeként külső minősítést alkalmaz, gondoskodnia kell egyéb releváns információk figyelembevételéről is.

▼M17

(3) Az intézményeknek egy évnél hosszabb időhorizontot kell használniuk a minősítések meghatározásakor. A kötelezetti minősítésnek tükröznie kell az intézmény arra vonatkozó értékelését, hogy a kötelezett kedvezőtlen gazdasági feltételek vagy váratlan események bekövetkezése ellenére képes-e és hajlandó-e szerződéses kötelezettségeit teljesíteni. A minősítési rendszereket úgy kell megtervezni, hogy az idioszinkratikus változások és – amennyiben azok a kitettség típusára nézve lényeges kockázati tényezők – ágazatspecifikus változások kategóriák vagy halmazok közötti mozgást eredményezzenek. Üzleti ciklusok hatásai is lehetnek ilyen, mozgást eredményező tényezők.

▼C2

172. cikk

Kitettségek besorolása

(1) ►M17 A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségekre, az intézményekkel szembeni kitettségekre és a vállalatokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan a kitettségek besorolását a következő kritériumoknak megfelelően kell elvégezni: ◄

a) minden ügyfeleta hiteldöntési folyamat szerves részeként ügyfélkategóriába kell sorolni;

b) azon kitettségek esetében, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 143. cikknek megfelelően engedélyt kapott az illetékes hatóságtól saját becslések alkalmazására az LGD és a hitel-egyenértékesítési tényező tekintetében, a hitel-jóváhagyási folyamat részeként minden kitettséget ügyletkategóriába kell sorolni;

▼C2

c) azoknak az intézményeknek, amelyek a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszereket alkalmazzák a speciális hitelezési kitettségek kockázati kategóriákba sorolására, minden egyes ilyen jellegű kitettséget a 170. cikk (2) bekezdésével összhangban kell kategóriába sorolniuk;

▼M17

d) minden egyes jogi személyt, amellyel szemben az intézmény kitettséggel rendelkezik, külön kell minősíteni;

▼C2

e) az ugyanazon ügyféllel szembeni különálló kitettségeket ugyanabba a ügyfélkategóriába kell sorolni, függetlenül az adott ügylet természetéből adódó különbségektől. Azokban az esetekben azonban, amikor engedélyezett, hogy az egyes kitettségek többféle kategóriába sorolást eredményezzenek ugyanazon ügyfél viszonylatában, az alábbi körülményeknek kell fennállniuk:

i. országhoz kapcsolódó transzferkockázat, attól függően, hogy a kitettségek hazai fizetőeszközben vagy devizában denomináltake;

ii. a kitettséghez kapcsolódó garanciák kezelése a kötelezetti kategóriába sorolás korrekciójában tükröződhet;

iii. fogyasztóvédelmi és banki titoktartási jogszabályok vagy egyéb jogszabályok tiltják az ügyféladatok cseréjét.

▼M17

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából az intézménynek megfelelő szabályzatokkal kell rendelkeznie az egyes kötelezett ügyfeleknek és az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjainak a kezelésére. Ezeknek a szabályzatoknak tartalmazniuk kell egy eljárást az egyedi rossz irányú kockázat azonosítására minden olyan jogi személy esetében, amellyel szemben az intézménynek kitettsége van.

A 6. fejezet alkalmazása céljából az olyan partnerekkel kötött ügyleteket, amelyeknél egyedi rossz irányú kockázatot azonosítottak, eltérő módon kell kezelni a kitettségértékük kiszámításakor.

▼C2

(2) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozóan a hitel-jóváhagyási folyamat részeként minden kitettséget kategóriába vagy halmazba (poolba) kell sorolni.

(3) Kategóriába vagy halmazba (poolba) sorolás tekintetében az intézményeknek dokumentálniuk kell, hogy mely esetekben lehet felülbírálni a besorolási folyamat bemeneti vagy kimeneti adatait, valamint meg kell határozniuk felülbírálatért felelős személyeket. Az intézményeknek dokumentálniuk kell ezeket a felülbírálatokat, valamint nyilván kell tartaniuk az ezekért felelős személyeket. Az intézményeknek elemezniük kell a felülbírált besorolású kitettségek teljesítőképességét. Az elemzésben a felülbíráló személyek szerint is fel kell tüntetni azon kitettségek teljesítőképességének értékelését, amelyek besorolását felülbírálták.

173. cikk

A besorolási folyamat integritása

(1) ►M17 A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek és a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a besorolási folyamat során a következő kritériumoknak kell teljesülniük: ◄

▼C2

a) a besorolásokat és a besorolások rendszeres felülvizsgálatát olyan független félnek kell végeznie és jóváhagynia, akinek nem származik közvetlen előnye a hitelnyújtásra vonatkozó döntésből;

b) az intézményeknek legalább évente felül kell vizsgálniuk a besorolásokat, és azokban az esetekben, amelyekben a felülvizsgálat eredménye nem indokolja az aktuális besorolás fenntartását, módosítaniuk kell azt. A magas kockázatú ügyfeleket és a problémás kitettségeket gyakoribb felülvizsgálatnak kell alávetni. Az intézményeknek új besorolást kell végezniük, ha az ügyféllelvagy a kitettséggel kapcsolatos lényeges információhoz jutnak;

c) az intézményeknek hatékony eljárással kell rendelkezniük a PD-értékeket befolyásoló ügyféljellemzők, valamint az LGD-értékeket és hitel-egyenértékesítési tényezőket befolyásoló ügyletjellemezők megszerzésére és aktualizálására..

(2) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozóan az intézményeknek legalább évente felül kell vizsgálniuk az ügyfél- és ügyletbesorolásokat – és azokban az esetekben, amelyekben a felülvizsgálat eredménye nem indokolja az aktuális besorolás fenntartását, módosítaniuk kell azt –, vagy felül kell vizsgálniuk az egyes azonosított kockázati halmazok veszteségi jellemzőit vagy késedelmét, attól függően, hogy melyik alkalmazható. Emellett az intézményeknek legalább évente reprezentatív mintavétellel felül kell vizsgálniuk az egyes halmazokon belüli kitettségek helyzetét annak érdekében, hogy a kitettségeket továbbra is a megfelelő halmazba (poolba) sorolják be, és azokban az esetekben, amelyekben a felülvizsgálat eredménye nem indokolja az aktuális besorolás fenntartását, módosítaniuk kell azt.

▼M17

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az illetékes hatóságok által a besorolási folyamat integritásának, valamint a kockázatok rendszeres és független értékelésének felmérésére szolgáló módszertant.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

174. cikk

Modellek alkalmazása

▼M17

Az intézményeknek statisztikai vagy más matematikai módszereket („modelleket”) kell alkalmazniuk a kitettségek kötelezett- vagy hitelezésieszköz-kategóriákba, illetve -halmazokba (poolokba) sorolásához. A következő követelményeknek kell teljesülniük:

a) a modellnek megfelelő előrejelzési képességgel kell rendelkeznie, és használatával nem torzulhatnak a szavatolótőke-követelmények;

▼C2

b) az intézménynek megfelelő eljárással kell rendelkeznie a modell bemeneti adatainak ellenőrzésére, amely magában foglalja az adatok pontosságának, teljességének és megfelelőségének értékelését;

▼C2

c) a modell elkészítésére felhasznált adatoknak reprezentatívnak kell lenniük az intézmény aktuális ügyfeleinekvagy kitettségeinek csoportjára vonatkozóan;

d) az intézménynek rendszeres időközönként validálnia kell a modellt: a validálás magában foglalja a modell teljesítményének és stabilitásának monitorozását, a modellspecifikációk felülvizsgálatát, valamint a modell eredményeinek a tényleges eredményekkel való összevetését;

e) a modellen alapuló besorolások felülvizsgálatának és a modellek megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében az intézménynek a statisztikai modellbe be kell építenie a szakértői véleményt és felülvizsgálatot is. A felülvizsgálati folyamatoknak a modell hiányosságaival kapcsolatos hibák megtalálására és mérséklésére kell irányulniuk. A szakértői véleménynek figyelembe kell vennie minden, a modell által figyelembe nem vett lényeges információt. Az intézménynek dokumentálnia kell a szakértői vélemény és a modell által adott eredmények együttes alkalmazásának módját.

▼M17

Az első bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a beviteli változóknak észszerű és hatékony alapot kell képezniük a keletkező előrejelzések számára. A modell nem tartalmazhat lényeges torzítást. Függvényszerű kapcsolatnak kell léteznie a modell bemeneti és kimeneti adatai között, amely adott esetben szakemberek véleménye alapján megállapítható.

▼C2

175. cikk

A minősítési rendszerek dokumentálása

(1) Az intézményeknek dokumentálniuk kell minősítési rendszereik felépítését és működésük részleteit. A dokumentációnak bizonyítania kell az e szakaszban meghatározott követelmények teljesülését, és olyan témakörökkel kell foglalkoznia, mint a portfólió-differenciálás, a minősítési kritériumok, a ügyfelek és kitettségek minősítését végző felek felelősségi köre, a besorolási felülvizsgálatok gyakorisága, valamint a minősítési folyamatnak a vezetői ellenőrzése.

(2) Az intézménynek dokumentálnia kell, hogy milyen ésszerűségi szempontok és elemzések támasztják alá az általa kiválasztott minősítési kritériumok alkalmazását. Az intézménynek a kockázatminősítési folyamatban bekövetkező minden jelentős változást dokumentálnia kell, és az elkészített dokumentációnak elő kell segítenie a kockázatminősítési folyamatban az illetékes hatóság utolsó felülvizsgálatát követően végrehajtott változtatásokat azonosítását. A minősítések hozzárendelésének szervezési tényezőit – beleértve a minősítési folyamatot és a belső kontrollstruktúrát – is dokumentálni kell.

(3) Az intézménynek dokumentálnia kell a nemteljesítés és veszteség belsőleg használt egyedi fogalommeghatározásait, és biztosítania kell az e rendeletben meghatározott fogalmakkal való összhangjukat.

(4) Ha az intézmény statisztikai modelleket alkalmaz a minősítési folyamatban, az intézménynek dokumentálnia kell ezek módszertanát. A dokumentációnak az alábbiakat kell tartalmaznia:

a) a becslések kategóriákhoz, egyéni ügyfelekhez, kitettségekhez vagy halmazokhoz (poolokhoz) rendelése elméletének, feltételezéseinek, matematikai és empirikus alapjainak, valamint a modell alapján végzett becsléshez alkalmazott adatforrás(ok)nak a részletes leírása;

▼C2

b) szigorú statisztikai folyamat meghatározása (beleértve az „out-of-time” és „out-of-sample” teljesítményteszteket is) a modell validálásához;

c) azon körülmények feltüntetése, amelyek között a modell nem működik hatékonyan.

(5) Az intézménynek az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani kell, hogy teljesülnek az e cikkben meghatározott követelmények, amennyiben az intézmény harmadik féltől vásárolt minősítési rendszert, vagy minősítési rendszeren belül használt modellt, és a harmadik fél elutasítja vagy korlátozza az intézmény hozzáférését a minősítési rendszer vagy modell módszertanához kapcsolódó információkhoz vagy az említett módszertan, illetve modell kidolgozásának alapjául szolgáló adatokhoz azzal az indokkal, hogy ezek védett információk.

176. cikk

Adatok karbantartása

(1) Az intézményeknek a belső minősítéseikkel kapcsolatban a 8. rész követelményei szerint adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk.

(2) ►M17 A központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek és a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a besorolási folyamat során az intézményeknek az alábbi információkat kell gyűjteniük és tárolniuk: ◄

a) a ügyfelek és elismert garantőtökteljes minősítéstörténete;

b) a minősítési kategóriába sorolás dátumai;

c) a minősítés levezetéséhez használt kulcsfontosságú adatok és módszerek;

d) a minősítési besorolásért felelős személy;

e) a nem teljesítő ügyfelek és kitettségek azonosító adatai;

f) az ilyen jellegű nemteljesítések időpontja és körülményei;

g) a minősítési kategóriákhoz és az átminősítéshez kapcsolódó PD-értékekkel és a realizált nemteljesítési rátákkal, valamint a minősítések közötti migrációval kapcsolatos adatok.

▼M17

(3) Azon kitettségek esetében, amelyekre vonatkozóan e fejezet lehetővé teszi saját LGD-becslések vagy IRB-CCF használatát, de amelyek esetében az intézmények nem használnak saját LGD-becsléseket vagy IRB-CCF-et, az intézményeknek adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk a tényleges LGD-k és a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott értékek, valamint a 166. cikk (8a) bekezdésében meghatározott tényleges CCF-ek és SA-CCF-ek közötti összehasonlításokról.

▼C2

(4) Az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket alkalmazó intézményeknek az alábbiakra adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk:

a) az egyes minősítési kategóriákhoz kapcsolódó ügyletminősítések, az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becslések teljes múltbeli adatai;

▼C2

b) a besorolások időpontja, valamint az, hogy a becslések mikor készültek;

c) az ügyletminősítés és az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becslések elkészítéséhez használt kulcsfontosságú adatok és módszerek;

d) az ügyletminősítési besorolást végző személy, valamint az a személy, aki az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseket biztosította;

e) az egyes nem teljesítő kitettségekhez tartozó becsült, valamint realizált LGD-adatok és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó adatok;

f) a garanciák vagy hitelderivatívák hitelkockázatot mérséklő hatását az LGD értékén keresztül kimutató intézmények esetében a kitettséghez tartozó LGD-értékre vonatkozó adatok egy garancia vagy hitelderivatíva hatásainak értékelése előtt és után;

g) minden egyes nem teljesítő kitettségre vonatkozóan a veszteség összetevőinek adatai.

(5) A lakossággal szembeni kitettségekre vonatkozóan az intézmények az alábbi adatokat kell gyűjteniük és tárolniuk:

a) a kitettségeket kategóriákba és halmazokba (poolokba) besoroló folyamatban használt adatok;

b) a kitettségi kategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) kapcsolódó, becsült PD-, LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők adatai;

c) a nem teljesítő ügyfelek és kitettségek azonosító adatai;

d) nem teljesítő kitettségek esetében azon kategória vagy halmaz (pool) adatai, amelybe a kitettséget a nemteljesítés előtti évben sorolták, valamint az LGD és a hitel-egyenértékesítési tényező realizáltértéke;

e) a rulírozó lakossági kitettségek veszteségrátájára vonatkozó adatok.

177. cikk

A tőkemegfelelés értékelése során alkalmazott stressztesztek

(1) Az intézménynek a tőkemegfelelés értékelése során alkalmazott-megbízható stressz-tesztelési eljárásokkal kell rendelkeznie. A stressz-tesztelésnek magában kell foglalnia az olyan lehetséges események vagy a gazdasági feltételek olyan jövőbeli változásainak feltérképezését, amelyek kedvezőtlen hatással járhatnak az intézmény hitelkitettségeire vonatkozóan, valamint az intézménynek az ilyen változásokkal szembeni ellenálló képességének értékelését.

(2) Az intézménynek rendszeresen hitelkockázati stressztesztet kell végeznie, hogy értékelje egyes meghatározott feltételeknek a hitelkockázattal kapcsolatos teljes tőkekövetelményre gyakorolt hatását. Az alkalmazandó tesztet a felügyeleti felülvizsgálat fenntartása mellett az intézmény választja meg. Az alkalmazandó tesztnek értelmezhetőnek és ésszerűen szigorúnak kell lennie, figyelembe véve súlyos, de valószerűnek tekinthető recessziós forgatókönyvek hatását is. Az intézménynek értékelnie kell a stresszteszt-forgatókönyvekben foglalt feltételek következtében szükségessé vált minősítési migrációkat. A stresszteszt keretében megvizsgált portfólióknak tartalmazniuk kell az intézmény összes kitettségének túlnyomó részét.

▼M17

(2a) A (2) bekezdés szerint használt forgatókönyveknek tartalmazniuk kell az ESG-kockázati tényezőket is, különösen az éghajlatváltozásból eredő fizikai és átállási kockázati tényezőket.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania a (2) és a (2a) bekezdés alkalmazásáról.

_____

▼C2

2. alszakasz

Kockázatok számszerűsítése

178. cikk

▼M17

A kötelezett vagy a hitelügylet nemteljesítése

▼C2

(1) Egy adott ügyfél nemteljesítését akkor kell megtörténtnek tekinteni, ha a következők közül valamelyik vagy mindkettő bekövetkezik:

a) az intézmény úgy véli, hogy az ügyfél valószínűsíthetően nem fogja teljes egészében teljesíteni hitelkötelezettségeit az intézmény, annak anyavállalata vagy valamely leányvállalata felé, hacsak az intézmény nem folyamodik visszkeresethez a biztosíték lehívása érdekében;

▼M17

b) a kötelezettnek az intézménnyel, az anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni lényeges hitelkötelezettsége 90 napot meghaladó késedelemben van.

▼C2

Lakossággal szembeni kitettségeknél az intézmények a nemteljesítésnek az első albekezdés a) és b) pontjában foglalt fogalommeghatározását alkalmazhatják az egyes ügyletek szintjén, nem pedig az adott hitelfelvevő teljes kötelezettségállománya tekintetében.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában:

a) folyószámlahitel esetében a késedelem azzal a nappal indul, amikor az ügyfél egy meghatározott határértéket túllép, vagy olyan határértéket határoztak meg számára, mely a jelenleg fennálló tartozásánál kisebb, vagy jóváhagyás nélkül hív le hitelt, és a mögöttes összeg jelentős;

b) az a) pont alkalmazásában a határérték az intézmény által megállapított olyan hitelkeret, amelyről az intézmény tájékoztatja az ügyfelet;

c) hitelkártyák esetében a késedelem a minimálisan törlesztendő összeg esedékességének napjával kezdődik;

d) azt, hogy a hitelkötelezettség-teljesítési késedelem jelentősnek minősül-e, az illetékes hatóságok által meghatározott határérték alapján kell meghatározni. Ez a határérték tükrözi az illetékes hatóság által elfogadhatónak tartott kockázat szintjét;

▼C2

e) az intézményeknek dokumentált előírásokkal kell rendelkezniük a késedelmes napok számának meghatározására vonatkozóan, különösen a hitelek újbóli elévülése, lejárat-hosszabbítás, módosítás vagy fizetési halasztás biztosítása, megújítás és a meglévő számlák nettósítása tekintetében. Ezeket az előírásokat mindig következetesen kell alkalmazni, és azoknak összhangban kell lenniük az intézmény belső kockázatkezelési és döntési folyamataival.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a nemfizetés valószínűségét jelző tényezők közé tartoznak az alábbiak:

a) az intézmény a hitelkötelezettség kamatait be nem folytként könyvelje el;

b) az intézmény a kitettség átvétele után bekövetkező jelentős, észlelt hitelminőség-romlás nyomán egyedi hitelkiigazítást ismer el;

c) az intézmény a hitelkötelezettséget lényeges, hitelhez kapcsolódó gazdasági veszteséggel adja el;

▼M17

d) az intézmény beleegyezik a hitelkötelezettséget érintő, a 47b. cikkben említett átstrukturálási intézkedésbe, amennyiben az adott intézkedés előreláthatóan ahhoz vezet, hogy a pénzügyi kötelezettség a tőke, a kamat vagy adott esetben a díjak lényeges részének elengedéséből vagy azok halasztásából adódóan csökken;

▼C2

e) az intézmény felszámolási eljárást indított vagy ehhez hasonló intézkedést tett a ügyfélnek az intézménnyel, anyavállalattal vagy bármely leányvállalatával szembeni hitelkötelezettségével kapcsolatban;

f) az ügyfél felszámolási eljárást kezdeményezett vagy hasonló védelmet igényelt, hogy ezáltal az intézménnyel, anyavállalatával vagy bármely leányvállalatával szembeni hitelkötelezettséget elkerülhesse vagy a visszafizetést elhalaszthassa.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek olyan külső adatokat alkalmaznak, amelyek nincs összhangban a nemteljesítésnek az (1) bekezdésben meghatározott fogalmával, megfelelő korrekciókat kell végrehajtaniuk annak érdekében, hogy azokat széleskörűen megfeleltessék a nemteljesítés fogalmának.

(5) Ha az intézmény úgy tekinti, hogy egy előzőleg nem teljesítő kitettségre vonatkozóan a nemteljesítést kiváltó esemény nem érvényes többé, akkor az intézménynek az ügyfelet vagy az ügyletet teljesítő kitettségként kell minősítenie. Amennyiben a nemteljesítés fogalmának megfelelő esemény a későbbiekben újra felmerül, ez újabb nemteljesítésnek tekintendő.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek pontos meghatározása céljából, amelyek alapján az illetékes hatóságnak meg kell állapítania a (2) bekezdés d) pontjában említett határértéket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezetet 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az EBH iránymutatásokat bocsát ki e cikk alkalmazására vonatkozóan. Az említett iránymutatásokat az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően kell elfogadni.

▼M17

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2025. július 10-ig iránymutatásokat kell kibocsátania annak érdekében, hogy aktualizálja az e bekezdés első albekezdésében említett iránymutatásokat. Az említett aktualizálásnak kellően figyelembe kell vennie különösen annak szükségességét, hogy az intézményeket proaktív, megelőző és érdemi adósságátstrukturálásra ösztönözzék a kötelezettek támogatása érdekében.

Ezen iránymutatások kidolgozása során az EBH-nak kellően figyelembe kell vennie, hogy elegendő rugalmasságot szükséges biztosítani az intézmények számára annak meghatározása tekintetében, hogy a (3) bekezdés d) pontjának alkalmazásában mi minősül csökkent pénzügyi kötelezettségnek.

▼C2

179. cikk

Általános becslési követelmények

(1) A minősítési kategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) kapcsolódóparaméterek meghatározásakor az intézményeknek az alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

a) az intézmény PD, LGD, hitel-egyenértékesítési tényező és EL kockázati paraméterekre vonatkozó saját becsléseinek magukban kell foglalniuk az összes relevánsadatot, információt és módszert. A becslések kialakításakor mind a múltbeli tapasztalatot, mind pedig empirikus bizonyítékokat fel kell használni, és azok nem alapulhatnak kizárólag szakértői megítélésen. A becsléseknek intuitívnakkell lenniük, és a szóban forgó kockázati paramétereket ténylegesen meghatározó tényezőkön kell alapulniuk. Minél kevesebb adattal rendelkezik egy intézmény, annál konzervatívabbbecslést kell adnia;

b) az intézménynek képesnek kell lennie az elszenvedett veszteséget a nemteljesítés gyakorisága, az LGD értéke, a hitel-egyenértékesítési tényező vagy – amennyiben EL-becsléseket alkalmaznak – a veszteség vonatkozásában felbontani azon tényezők szerint, amelyeket a megfelelő kockázati paramétereket meghatározó tényezőinek tekint. Az intézmény becsléseinek a hosszú távú tapasztalatot reprezentatív módon kell tükrözniük.

c) figyelembe kell venni minden olyan változást, amely a 180. cikk (1) bekezdésének h) pontjában és (2) bekezdésének e) pontjában, a 181. cikk (1) bekezdésének j) pontjában és (2) bekezdésében és a 182. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott megfigyelési időszakok során a hitelnyújtási gyakorlatban vagy az adósságbehajtás folyamatában bekövetkezett. Az intézmény becsléseinek tükrözniük kell a technikai fejlődés, valamint a rendelkezésre álló új adatok és információk hatásait. Az intézményeknek új információ napvilágra kerülése esetén, de legalább évente egyszer felül kell vizsgálniuk becsléseiket.

▼C2

d) a becsléshez felhasznált adatok által reprezentált kitettség-populációnak, az adatok kiszámításakor felhasznált kölcsönnyújtási szabályoknak és a többi releváns jellemzőnek összehasonlíthatóknak kell lenniük az intézmény kitettségeinek és előírásainak vonatkozó jellemzőivel. Az adatok alapjául szolgáló gazdasági és piaci feltételeknek egyaránt vonatkozniuk kell mind az aktuális, mind a várható viszonyokra. A mintában található kitettségek számának és a számításra felhasznált időszaknak elégségesnek kell lennie ahhoz, hogy az intézmény megbizonyosodhasson a becslések pontosságáról és megalapozottságáról;

e) vásárolt követelések esetén a becsléseknek tükrözniük kell az összes, a vásárló intézmény számára rendelkezésre álló lényeges információt az alapul szolgáló követelések minőségére vonatkozóan, beleértve a hasonló halmazokra vonatkozó, az eladótól, a vásárló intézménytől vagy külső forrásokból származó adatokat is. A vásárló intézménynek értékelnie kell az eladó által rendelkezésre bocsátott adatokat;

▼M17

f) a torzítások kiküszöbölése érdekében az intézménynek a lehető legnagyobb mértékben megfelelő kiigazításokat kell belefoglalnia a becsléseibe; a megfelelő kiigazítások belefoglalását követően az intézménynek a becsléseire vonatkozóan a becslési hibák várható tartományához illeszkedő konzervatív pótlékot kell alkalmaznia; amennyiben a módszerek és adatok kevéssé kielégítőnek tekinthetők, a hibák várható tartománya is nagyobb, és a konzervatív pótléknak is nagyobbnak kell lennie.

▼C2

Ha az intézmények eltérő becsléseket használnak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására és belső célokra, akkor ezt dokumentálniuk kell, és azoknak indokolhatónak kell lenniük. Amennyiben az intézmények bizonyítani tudják az illetékes hatóságok számára, hogy a 2007. január 1-je előtt gyűjtött adatokat megfelelően korrigálták ahhoz, hogy azokat messzemenően megfeleltessék a nemteljesítés 178. cikk szerinti fogalmának vagy a veszteség fogalmának, az illetékes hatóságok bizonyos fokú rugalmasságot engedélyezhetnek az intézmények számára az adatokra vonatkozó előírások alkalmazásának vonatkozásában.

(2) Ha egy intézmény több intézmény közös adatait használja fel, teljesítenie kell a következő feltételeket:

a) a közös adatok alkalmazásában részt vevő más intézmények minősítési rendszerei és kritériumai hasonlóak az általa alkalmazottakkal;

b) a közös adatok állománya reprezentatívan tükrözi azt a portfóliót, amelyre vonatkozóan a közös adatokat használják;

c) a közös adatokat az intézmény hosszabb időn keresztül következetesen alkalmazza állandó becsléseihez;

d) az intézmény továbbra is felelős minősítési rendszereinek integritásáért;

e) az intézménynek minősítési rendszereire vonatkozóan a továbbiakban is elégséges házon belüli tudással kell rendelkeznie, beleértve a minősítési folyamat hatékony monitorozásának és auditálásának képességét is.

▼C2

180. cikk

A PD-becslésekre vonatkozó egyedi követelmények

(1) ►M17 A kategóriákba vagy halmazokba való besorolás kockázati paramétereinek meghatározásakor az intézményeknek a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, az intézményekkel szembeni kitettségek és a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében a PD-becslésre vonatkozó alábbi követelményeket kell alkalmazniuk: ◄

a) az intézményeknek az egyes kötelezetti kategóriákhoz tartozó PD-értékeket az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlagából kell becsülniük. A magas tőkeáttételű vagy elsősorban kereskedelmi forgalomban levő eszközökkel rendelkező ügyfelekre vonatkozó PD-becsléseknek tükrözniük kell az alapul szolgálóeszközök stresszeltvolatilitással jellemzett időszakban mért teljesítményét.

b) vásárolt vállalati követelések esetében az intézmények az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlaga alapján becsülhetik meg az EL egyes kötelezetti kategóriákhoz tartozó értékét;

c) ha egy intézmény a vásárolt vállalati követeléseire megállapított PD- és LGD-értékek hosszú távú átlagból számított becsléseit egy EL-becslésből és egy megfelelő PD- vagy LGD-becslésből vezeti le, a teljes veszteség becslési folyamatának teljesítenie kell a PD és LGD becslésére e részben meghatározott általános előírásokat, és az eredménynek meg kell felelnie az LGD 181. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti fogalmának;

d) az intézmények a PD-becslési technikákat csakezeket alátámasztó elemzéssel együtt alkalmazhatják. Az intézményeknek fel kell ismerniük a szubjektív vélemény fontosságát a különböző technikák eredményeinek együttes használata, valamint a technikák és információk korlátai miatti korrekciókkal kapcsolatos döntések esetén;

▼M17

e) amennyiben egy intézmény a PD-becslés tekintetében nemteljesítési tapasztalatra vonatkozó belső adatokat alkalmaz, a becsléseknek figyelembe kell venniük az aktuális kockázatvállalási feltételeket, valamint az adatokat létrehozó minősítési rendszer és az aktuális minősítési rendszer közötti különbségeket; amennyiben a kockázatvállalási feltételek vagy minősítési rendszerek megváltoztak, az intézménynek – megfelelő kiigazítás alkalmazását követően – nagyobb konzervatív pótlékot kell alkalmaznia a PD-becslésekben a becslési hibák azon várható tartománya tekintetében, amelyre nem terjed ki a megfelelő kiigazítás;

▼C2

f) amennyiben egy intézmény belső kategóriáit egy külső hitelminősítő intézet vagy hasonló szervezet által alkalmazott minősítési kategóriába sorolja vagy megfelelteti azokkal, majd a külső szervezet minősítési kategóriáinál megfigyelt nemteljesítési rátát az intézmény minősítési kategóriáira vonatkoztatja, a megfeleltetésnek a belső minősítési rendszer kritériumainak a külső szervezetek által használt kritériumokkal történő összehasonlításán, valamint a közös ügyfelek belső és külső minősítésének összehasonlításán kell alapulnia. Kerülni kell a megfeleltetési módszerben vagy az alapul szolgáló adatokban levő torzításokat és inkonzisztenciákat. A külső szervezet által a mennyiségi meghatározáshoz használt adatok mögöttes kritériumainak kizárólag a nemteljesítési kockázatra kell irányulniuk, és nem tükrözhetik az ügylet jellemzőit. A 178. cikk követelményeire is figyelemmel, az intézmény által készített elemzésnek magában kell foglalnia az alkalmazott nemteljesítés-fogalmának összehasonlítását. Az intézménynek dokumentálnia kell a megfeleltetés alapját;

▼C2

g) amennyiben egy intézmény statisztikai modellt használ a nemteljesítés előrejelzésére, lehetőség van arra, hogy a PD-értékeket egy adott kategóriába tartozó ügyfelek nemteljesítési valószínűségeinek egyszerű átlagaként becsülje. Az intézmény nemteljesítést előrejelző modelljeinek erre a célra történő alkalmazása során meg kell felelni a 174. cikkben meghatározott szabályoknak;

▼M17

h) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie;

i) a PD becslésére használt módszertől függetlenül az intézményeknek a PD-t minden egyes minősítési kategóriára vonatkozóan az egyéves nemteljesítési ráta megfigyelt múltbeli átlaga alapján kell megbecsülniük, a kötelezettek számával (darabszámmal) súlyozott számtani átlag alapján; egyéb módszerek, beleértve a kitettséggel súlyozott átlagokat is, nem megengedettek.

Az ezen bekezdés első albekezdésének h) pontja alkalmazása céljából, amennyiben a rendelkezésre álló megfigyelési időszak bármely forrás esetében hosszabb időszakot ölel fel, és ha ezek az adatok relevánsak, ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az adatoknak az adott kitettségtípus szempontjából releváns gazdasági ciklus jó és rossz éveinek reprezentatív keverékét kell tartalmazniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően azok az intézmények, amelyek nem kaptak engedélyt az illetékes hatóságtól a 143. cikknek megfelelően az LGD-re vonatkozó saját becslések vagy az IRB-CCF alkalmazására, az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani mindaddig, míg a releváns adatok legalább öt évet fel nem ölelnek.

▼C2

(2) A lakossággal szembeni kitettségekre a következő követelmények alkalmazandók:

▼M17

a) az intézményeknek az egyes kötelezett- vagy hitelezésieszköz-kategóriákhoz vagy -halmazokhoz tartozó PD-ket az éves nemteljesítési ráták hosszú távon számolt átlagából kell becsülniük, a nemteljesítési rátákat pedig csak akkor kell a hitelügylet szintjén kiszámítani, ha a nemteljesítés fogalmát a 178. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint az egyes hitelügyletek szintjén alkalmazzák;

▼C2

b) a PD-becslések a teljes veszteségre vonatkozó becslésből ésa megfelelő LGD-becslésekből is levezethetők;

c) az intézménynek a veszteségi jellemzők becslésénél a kitettségek kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolásához alkalmazott belső adatokat kell elsődleges információforrásnak tekintenie. Az intézmények külső adatokat (közös adatokat is beleértve) vagy statisztikai modelleket is használhatnak a mennyiségi meghatározáshoz, amennyiben egyaránt szoros kapcsolat áll fenn:

i. az intézmény minősítési kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolási folyamata és a külső adatforrás által alkalmazott eljárás között; és

ii. az intézmény belső kockázati profilja és a külső adatok összetétele között;

▼C2

d) ha egy intézmény a lakossággal szembeni kitettségeihez kapcsolódó PD- és LGD-értékek hosszú távú átlagból számított becsléseit a teljes veszteségre vonatkozó becslésből és egy megfelelő PD-vagy LGD-becslésből vezeti le, a teljes veszteségre vonatkozó becslési folyamatnak teljesítenie kell az e részben meghatározott általános PD- és LGD-becslési előírásokat, és az eredménynek összhangban kell állnia az LGD 181. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti fogalmával;

▼M17

e) függetlenül attól, hogy egy intézmény külső, belső vagy közös adatforrásokat, illetve ennek a háromnak a kombinációját használja-e a PD becslésére, az ezeket alátámasztó múltbeli megfigyelési időszak hosszának legalább egy forrás tekintetében legalább öt évnek kell lennie;

▼C2

f) az intézményeknek azonosítaniuk és elemezniük kell a kockázati paraméterek várható változását a hitelkitettségek élettartama során (élettartam-hatás).

Vásárolt lakossági követelések esetén az intézmények külső és belső referenciaadatokat használhatnak. Az intézményeknek az összes vonatkozó adatforrást fel kell használniuk az összehasonlításhoz.

▼M17

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a PD-nek az egyéves nemteljesítési ráta megfigyelt múltbeli átlagán kell alapulnia.

Az első albekezdés e) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben a rendelkezésre álló megfigyelés bármely forrás esetében hosszabb időszakot ölel fel, és ha ezek az adatok relevánsak, ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni. Az adatoknak az adott kitettségtípus szempontjából releváns gazdasági ciklus jó és rossz éveinek reprezentatív keverékét kell tartalmazniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani mindaddig, míg a releváns adatok egy legalább öt éves időszakot fel nem ölelnek.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon módszerek részletes meghatározása érdekében, amelyekkel az illetékes hatóságoknak értékelniük kell az intézmény által a 143. cikk szerinti PD-becsléshez használt módszertant.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

181. cikk

A saját LGD-becslések egyedi követelményei

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek számszerűsítésekor az intézményeknek saját LGD-becsléseikre vonatkozóan az alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

▼C2

a) az intézményeknek az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó LGD-értékeket az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó realizált LGD-értékek átlaga alapján, az adatforrásokon belüli összes megfigyelt nemteljesítés használatával (nemteljesítésekkel súlyozott átlaga) kell becsülniük;

b) az intézményeknek a gazdasági dekonjunktúrának megfelelő LGD-becsléseket kell alkalmazniuk, ha e becslések konzeratívabbak a hosszú távú átlagnál. Amennyiben egy minősítési rendszer az egyes kategóriákra vagy halmazokra vonatkozóan várhatóan hosszabb távon állandó nagyságú tényleges LGD-értékeket ad, akkor az intézményeknek korrigálniuk kell az egyes kategóriák vagy halmazok kockázati paramétereire vonatkozó becsléseiket annak érdekében, hogy korlátozzák a gazdasági dekonjunktúrának a tőkére gyakorolt hatását;

▼M17

c) az intézménynek figyelembe kell vennie egyrészről a kötelezett kockázata, másrészről – a nettósítási keretmegállapodásokat és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósítását kivéve – az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet vagy nyújtója kockázata között fennálló esetleges függőség mértékét;

d) az alapul szolgáló kötelezettségek és a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet közötti pénznembeli eltéréseket az intézmény LGD-becsléseiben konzervatív módon kell kezelni;

e) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet meglétét, ezek a becslések nem alapulhatnak kizárólag az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet becsült piaci értékén;

f) amennyiben az LGD-becslések figyelembe veszik a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet meglétét, az intézményeknek a 4. fejezet 3. szakasza 1. alszakaszában előírtaknak általánosságban megfelelő formában ki kell dolgozniuk az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kezelésével, jogbiztonságával és kockázatkezelésével kapcsolatos belső követelményeket;

g) amennyiben az intézmény a 6. fejezet 5. vagy 6. szakaszának megfelelően elismeri a nettósítási keretmegállapodásoktól és a kölcsönök és betétek mérlegen belüli nettósításától eltérő előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet a partnerkockázati kitettségérték meghatározása céljából, az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből várhatóan megtérülő összeg nem vehető figyelembe az LGD-becslésekben;

▼C2

h) a már nem teljesítő kitettségek esetében az intézménynek az egyes kitettségekkel kapcsolatban várható veszteségekre vonatkozó, az aktuális gazdasági helyzetet és a kitettség állapotát figyelembe vevő legjobb becslésének és a megtérülési időszakban – azaz a nemteljesítés bekövetkezésének időpontja és a kitettség végleges likvidálásának időpontja között – esetleg felmerülő további nem várható veszteségek miatti veszteségráta-növekedésre vonatkozó becslésének az összegét kell alapul vennie;

▼M17

i) a kötelezettre a nemteljesítés időpontja előtt kivetett késedelmi díjakat az intézmény eredménykimutatásában való tőkésítésük mértékéig hozzá kell adni az intézmény kitettségéhez és veszteségéhez;

▼M17

j) a vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében az LGD-becsléseknek legalább egy adatforrás esetében legalább öt évet felölelő, a bevezetés után minden évben egy évvel meghosszabbodó, így legalább hét évet elérő időszakból származó múltbeli adatokon kell alapulniuk. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni.

E bekezdés első albekezdésének a) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek megfelelően figyelembe kell venniük a vonatkozó behajtási eljárások során az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet bármely típusából, valamint a 142. cikk (1) bekezdése 10. pontjában foglalt fogalommeghatározás alá nem tartozó előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetből származó megtérüléseket.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából konzervatív módon kell kezelni azokat az eseteket, amikor jelentős mértékű függőség áll fenn.

Az első albekezdés e) pontjának alkalmazása céljából az LGD-becsléseknek figyelembe kell venniük, hogy az intézmények nem feltétlenül tudják a biztosítékokat gyorsan ellenőrzésük alá vonni és értékesíteni.

▼C2

(2) Lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézmények a következőket tehetik:

a) az LGD-becsléseket levezethetik a realizált veszteségekből és a megfelelő PD-becslésekből;

▼M17

b) kimutathatják a jövőbeli lehívásokat a hitel-egyenértékesítési tényezőikben vagy LGD-becsléseikben;

▼C2

c) vásárolt lakossági követelések esetén használhatnak külső és belső referenciaadatokat LGD-becsléseikben.

▼M17

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben az intézmények a hitel-egyenértékesítési tényezőikbe jövőbeli további lehívásokat is belefoglalnak, azokat az LGD-ben a számlálóban és a nevezőben egyaránt figyelembe kell venni. Amennyiben az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezői nem tartalmazzák a jövőbeli további lehívásokat, azokat csak az LGD-számlálóban kell figyelembe venni.

▼M17

A lakossággal szembeni kitettségek esetében az LGD-becsléseknek legalább ötéves adatokon kell alapulniuk. Az illetékes hatóságok engedélyétől függően az intézmények az IRB-módszer bevezetésekor használhatnak két évet felölelő időszakra vonatkozó releváns adatokat. Ezt az időszakot minden évben egy évvel meg kell hosszabbítani mindaddig, míg a releváns adatok legalább öt évet fel nem ölelnek.

▼C2

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdésben említett gazdasági dekonjunktúra jellege, súlyossága és időtartama;

b) azok a feltételek, amelyek alapján az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy valamely intézmény a (2) bekezdésnek megfelelően – az IRB-módszer bevezetésekor – két évet felölelő vonatkozó adatokat használjon.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M17

(4) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben egyértelműen meghatározza az előre rendelkezésre bocsátott és előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet bármely típusa kezelésének módját az e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazása, valamint az LGD-paraméterek alkalmazása céljából.

(5) A veszteség kiszámítása céljából az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2025. december 31-ig aktualizált iránymutatásokat kell kibocsátania az alábbiakról:

a) a teljesítő státuszba visszahelyezett esetek tekintetében annak meghatározása, hogy miként kell kezelni a mesterséges pénzáramlásokat, és hogy helyénvalóbb-e az intézmények számára a mesterséges pénzforgalmat a nemteljesítés tényleges időszakában diszkontálni;

b) annak értékelése, hogy a diszkontráta kalibrálása és alkalmazása megfelelő-e az összes kitettség tekintetében realizált gazdasági veszteség kiszámításának céljára.

▼C2

182. cikk

A hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becslések egyedi követelményei

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek számszerűsítésekor az intézményeknek a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó saját becsléseikre az alábbi követelményeket kell érvényesíteniük:

a) az intézményeknek az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó hitel-egyenértékesítési tényezőket az egyes ügyletkategóriákhoz vagy halmazokhoz (poolokhoz) tartozó realizálts hitel-egyenértékesítési tényezők átlaga alapján, az adatforrásokban szereplő összes megfigyelt nemteljesítésből a nemteljesítésekkel súlyozott átlag használatával kell becsülniük;

▼C2

b) az intézményeknek a gazdasági dekonjunktúrának megfelelő becsléseket kell alkalmazniuk a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozóan, ha e becslések óvatosabbak a hosszú távú átlagnál. Amennyiben egy minősítési rendszer az egyes kategóriákra vagy halmazokra (poolokra) vonatkozóan várhatóan hosszabb távon állandó nagyságú tényleges hitel-egyenértékesítési tényezőket ad, akkor az intézményeknek korrigálniuk kell az egyes kategóriák vagy halmazok (poolok) kockázati paramétereire vonatkozó becsléseiket annak érdekében, hogy korlátozzák a gazdasági dekonjunktúrának a tőkére gyakorolt hatását;

▼M17

c) az intézmények által használt IRB-CCF-nek a kötelezett által a nemteljesítést kiváltó esemény időpontjáig és azt követően végzett esetleges további lehívások lehetőségét is tükröznie kell;

▼C2

d) a hitel-egyenértékesítési tényezők becslésénél az intézményeknek figyelembe kell venniük a számlavezetés monitoringjára és a kifizetések feldolgozására elfogadott konkrét szabályzataikat és stratégiáikat. Az intézményeknek azt is figyelembe kell venniük, hogy képesek-e és készek-e a további lehívásokat megakadályozni a fizetési nemteljesítést még nem kimerítő események – mint például szerződésszegés vagy más technikailag nemteljesítésnek minősülő események – esetén;

e) az intézményeknek megfelelő rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkezniük az ügyletek összegének, a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeret aktuális egyenlegének, valamint az aktuális egyenlegek változásainak ügyfelenként és kategóriákként történő monitoringjára. Az intézménynek képesnek kell lennie a fennálló egyenlegek napi szintű monitorozására;

f) ha az intézmények a hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozóan eltérő becsléseket használnak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítására és belső célokra, akkor ennek dokumentáltnak, és indokolhatónak kell lennie;

▼M17

g) az intézmények IRB-CCF-jét 12 hónapos rögzített időhorizontot alkalmazó módszerrel kell megbecsülni;

h) az intézmények IRB-CCF-jének olyan referenciaadatokon kell alapulnia, amelyek tükrözik azon kitettségek kötelezett-, hitelezési-eszköz- és banki kezelési gyakorlatának jellemzőit, amelyekre a becsléseket alkalmazzák.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából, amennyiben az intézmények nemteljesítési megfigyeléseiknél negatív realizált hitel-egyenértékesítési tényezőt figyelnek meg, az IRB-CCF számszerűsítése céljából az e megfigyelésekre vonatkozó realizált hitel-egyenértékesítési tényezőnek nullának kell lennie. Az intézmények kockázatdifferenciálás céljából felhasználhatják a negatív realizált hitel-egyenértékesítési tényezőre vonatkozó információkat a modellkidolgozás folyamatában.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából az IRB-CCF-nek nagyobb konzervatív pótlékot kell magában foglalnia, ha a nemteljesítés gyakorisága és a hitel-egyenértékesítési tényező mértéke között nagy valószínűséggel erősebb pozitív korreláció várható.

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazása céljából minden nemteljesítést a nemteljesítés időpontját megelőző 12 hónapban meghatározott rögzített referencia-időpontban a kötelezett és a hitelügylet releváns jellemzőihez kell kapcsolni.

▼M17

(1a) Az (1) bekezdés h) pontjának alkalmazása céljából a konkrét kitettségekre alkalmazott IRB-CCF nem alapulhat olyan adatokon, amelyek eltérő jellemzők hatásait vegyítik vagy lényegileg különböző kockázati jellemzőkkel rendelkező kitettségekből származnak. Az IRB-CCF-nek megfelelően homogén szegmenseken kell alapulnia. E célból az alábbi gyakorlatok kizárólag egy intézmény által végzett részletes vizsgálat és általa adott részletes indokolás alapján megengedettek:

a) kkv-kra/középpiaci vállalkozásokra vonatkozó alapul szolgáló adatok alkalmazása nagyvállalati kötelezettekre;

b) kis kihasználatlan kerettel rendelkező kötelezettségvállalásokból származó adatok használata nagy kihasználatlan kerettel rendelkező hitelügyleteknél;

c) ismert késedelemmel vagy releváns korlátozásokkal nem rendelkező kötelezetteknél olyan adatok felhasználása, amelyek késedelembe esett kötelezettektől vagy olyan kötelezettektől származnak, akik számára a referencia-időpontban további lehívások nem megengedettek;

d) a kötelezettek hitelfelvételi és egyéb hitelhez kapcsolódó termékösszetételében a megfigyelési időszak során bekövetkezett változások által befolyásolt adatok, kivéve, ha ezeket az adatokat ténylegesen korrigálták a termékösszetételben bekövetkező változások hatásainak kiküszöbölésével.

(1b) Az (1a) bekezdés d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek bizonyítaniuk kell az illetékes hatóságok felé, hogy részletes ismeretekkel rendelkeznek arról, hogy a kötelezett termékösszetételében bekövetkezett változások milyen hatást gyakorolnak a kitettségek referencia-adathalmazára és a kapcsolódó IRB-CCF-re, és hogy a hatás nem lényeges, vagy azt a becslési folyamat során hatékonyan mérsékelték. E tekintetben a következők nem tekinthetők megfelelőnek:

a) alsó vagy felső korlátok megállapítása a CCF vagy a kitettségértékek megfigyeléseire vonatkozóan – a nullával egyenlő realizált hitel-egyenértékesítési tényező kivételével – az (1) bekezdés második albekezdésének megfelelően;

b) kötelezetti szintű becslések alkalmazása, amelyek nem fedik le teljes mértékben a releváns termékátalakítási opciókat, vagy nem megfelelően ötvöznek nagyon eltérő jellemzőkkel rendelkező termékeket;

c) csak a termékátalakítással érintett lényeges megfigyelések korrigálása;

d) a termékprofil-átalakítással érintett megfigyelések figyelmen kívül hagyása.

(1c) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy az IRB-CCF-üket hatékonyan elszigeteljék az instabilitások azon lehetséges hatásaitól, amelyeket egy hitelügyletnek a referencia-időpontra történő teljes körű lehívásához közeli állapot okoz.

(1d) A referenciaadatok nem korlátozhatók az adott hitelügylet kintlévő tőkeösszegére vagy a rendelkezésre álló hitelügylet felső határára. A referenciaadatok között fel kell tüntetni az elhatárolt kamatot, az egyéb esedékes kifizetéseket és a hitelügyletet meghaladó lehívásokat.

▼M17

(2) A vállalatokkal, intézményekkel, központi kormányzatokkal és központi bankokkal, valamint regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek esetében a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseknek legalább egy adatforrás esetében legalább öt évet felölelő, a bevezetés után minden évben egy évvel meghosszabbodó, így legalább hét évet elérő időszakból származó történeti adatokon kell alapulniuk. Ha a rendelkezésre álló megfigyelési időszak egy forrás esetében hosszabb időszakot tekint át, és ezek az adatok relevánsak, akkor ezt a hosszabb időszakot kell alkalmazni.

▼C2

(3) Lakossággal szembeni kitettségek esetében az intézmények hitel-egyenértékesítési tényezőikben vagy LGD-becsléseikben kimutathatják a jövőbeli lehívásokat.

▼M17

A lakossággal szembeni kitettségek esetében a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozó becsléseknek legalább ötéves adatokon kell alapulniuk. Az illetékes hatóságok engedélye alapján az intézmény – az IRB-módszer bevezetésekor– felhasználhat két évet felölelő vonatkozó adatokat. Ez az időszak minden évben egy évvel növelendő addig, míg a vonatkozó adatok legalább öt évet fel nem ölelnek.

▼C2

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az (1) bekezdésben említett gazdasági dekonjunktúra jellege, súlyossága és időtartama;

b) azok a feltételek, amelyek alapján az illetékes hatóság engedélyezheti, hogy az intézmény két évet felölelő vonatkozó adatokat használjon abban az időszakban, amikor először alkalmazza az IRB-módszert.

Az EBH 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M17

5. Az EBH-nak 2026. december 31-ig iránymutatásokat kell kibocsátania az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban annak érdekében, hogy részletesen meghatározza az intézmények által az IRB-CCF becslése céljából alkalmazandó módszertant.

▼C2

183. cikk

▼M17

Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának értékelésére vonatkozó követelmények a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségek, a regionális kormányzatokkal, helyi hatóságokkal és közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, valamint a vállalatokkal szembeni kitettségek esetében, amennyiben azokra saját LGD-becsléseket alkalmaznak, továbbá a lakossággal szembeni kitettségek esetében

▼C2

(1) Az elismert garantőrökre és garanciákra a következő követelmények vonatkoznak:

▼C2

a) az intézményeknek egyértelműen meghatározott kritériumokkal kell rendelkezniük a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása során elismert garantőrök típusaira vonatkozóan;

b) elismert garantőrök esetében ugyanazok a szabályok alkalmazandók, mint amelyeket a 171., 172. és 173. cikkben határoztak meg a ügyfelekre vonatkozóan;

▼M17

c) a garanciát írásba kell foglalni, azt a garantőr nem mondhatja fel és nem módosíthatja, addig kell hatályosnak lennie, amíg a kötelezettségvállalásnak teljes mértékben eleget nem tesznek az összeg és a garancia futamidejének vonatkozásában, valamint jogilag érvényesíthetőnek kell lennie a garantőrrel szemben azon a joghatósági területen, ahol a garantőr olyan lefoglalható vagyontárgyakkal rendelkezik, amelyekre vonatkozóan az ítélet érvényesíthető;

d) a garanciának feltétel nélkülinek kell lennie.

Az első albekezdés d) pontja alkalmazásában „feltétel nélküli garancia” az olyan garancia, amelynél a hitelkockázati fedezeti szerződés nem tartalmaz olyan záradékot, amelynek teljesítése a hitelt nyújtó intézmény közvetlen befolyásán kívül esik, és amely megakadályozhatja azt, hogy a garantőr köteles legyen időben kifizetést teljesíteni a kötelezett elismert nemteljesítése vagy az eredeti kötelezett fizetési mulasztása esetén. A hitelkockázati fedezeti szerződés olyan záradéka, amely előírja, hogy a hitelt nyújtó intézmény hibás átvilágítása vagy csalása érvényteleníti a garantőr által nyújtott garanciát vagy csökkenti annak mértékét, nem zárhatja ki, hogy a garancia feltétel nélkülinek minősüljön.

Feltétel nélkülinek kell tekinteni azokat a garanciákat, amelyek esetében a garantőr általi kifizetés ahhoz a feltételhez kötött, hogy a kölcsönt nyújtó intézménynek először a kötelezettel szemben kell eljárnia, és amely csak a végrehajtási eljárás intézmények általi befejezését követően fennmaradó veszteségek fedezésére szolgál.

(1a) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet az intézmények elismerhetik vagy a PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszer e cikkel összhangban történő alkalmazásával, az e cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményre is figyelemmel, vagy az AIRB-módszer szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszernek a 236a. cikkel összhangban történő alkalmazásával, a 4. fejezet elismerhetőségi követelményeire is figyelemmel. Az intézményeknek egyértelmű szabályzatokkal kell rendelkezniük az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kockázati paraméterekre gyakorolt hatásainak értékelésére. Az intézmények szabályzatainak összhangban kell lenniük belső kockázatkezelési gyakorlatukkal, és tükrözniük kell e cikk követelményeit. A szabályzatoknak egyértelműen meg kell határozniuk, hogy az e bekezdésben leírt konkrét módszerek közül melyiket alkalmazzák az egyes minősítési rendszerekben, és az intézményeknek ezeket a szabályzatokat hosszabb időszakon keresztül következetesen kell alkalmazniuk.

▼C2

(2) Az intézménynek egyértelműen meghatározott kritériumokkal kell rendelkeznie a kategóriák, halmazok (poolok) vagy LGD-becslések módosításához, illetve a lakossággal szembeni kitettségek és az elismert vásárolt követelések esetében a kitettségek kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) történő besorolási folyamatára vonatkozóan ahhoz, hogy kimutassa a garanciák hatását a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításában. Ezeknek a kritériumoknak meg kell felelniük a 171., 172., és 173. cikkben meghatározott követelményeknek.

▼C2

A kritériumoknak intuitívnak kell lenniük. A kritériumokban számításba kell venni a garantőr képességét és szándékát a garancia teljesítésére, a garantőr általi fizetések várható időpontját, a garantőr garancia szerinti teljesítése és a kötelezett fizetőképessége közti korrelációs szintet, valamint az ügyfélnél fennmaradó reziduális kockázat mértékét.

(3) A garanciákra vonatkozóan e cikkben meghatározott követelmények az egyetlen ügyfélre vonatkozó (single-name) hitelderivatívákra is alkalmazandók. A hitelderivatíva alapul szolgáló kötelezettsége és referenciakötelezettsége közötti eltérésre vonatkozóan vagy egy hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítására használt kötelezettségére vonatkozóan a 216. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeket kell alkalmazni. A lakossággal szembeni kitettségek és az elismert vásárolt követelések esetében ezt a bekezdést kell alkalmazni a kitettségek kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) sorolási folyamatára is.

A kritériumokban ki kell térni a hitelderivatíva fizetési struktúrájára, és konzervatívan kell értékelni annak a megtérülések szintjére és időzítésére gyakorolt hatását. Az intézménynek mérlegelnie kell, hogy a reziduális kockázat egyéb formái milyen mértékig maradnak meg.

▼M17

Az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák figyelembe vehetők elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként. Mindazonáltal a második nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva és minden egyéb, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva nem vehető figyelembe elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként.

(4) Amennyiben az intézmények a PD/LGD-kiigazítás-modellezéses módszerrel veszik figyelembe az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet, az alapul szolgáló kitettség fedezett részéhez nem rendelhető olyan kockázati súly, amely alacsonyabb lenne, mint a fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátja. E célból a fedezetnyújtó kockázati súlyának alsó korlátját ugyanazon PD-, LGD- és kockázatisúly-függvények alkalmazásával kell kiszámítani, mint amelyeket a 236a. cikkben említett, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmaznak.

▼C2

(5) Lakossági garanciák esetében az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő követelményeket kell alkalmazni a kitettségek kategóriákba és halmazokba (poolokba) sorolásánál, valamint a PD-érték becslésénél is.

▼M17

_____

▼C2

184. cikk

Vásárolt követelésekre vonatkozó követelmények

(1) A kategóriákba vagy halmazokba (poolokba) való besorolás kockázati paramétereinek számszerűsítésekor az intézményeknek biztosítaniuk kell a (2)–(6) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülését.

▼C2

(2) Az ügylet struktúrájának biztosítania kell, hogy az intézmény minden előrelátható körülmény közepette megőrizze a követelésekből származó készpénzbevétel fölötti ellenőrzését és tényleges tulajdonjogát. Amennyiben az ügyfélközvetlenül az eladónak vagy az állománykezelőnek teljesít fizetést, az intézménynek rendszeresen ellenőriznie kell, hogy a fizetéseket teljes egészében továbbítják-e, és hogy azok megfelelnek-e a szerződésben vállalt feltételeknek. Az intézményeknek rendelkezniük kell olyan eljárásokkal, amelyek biztosítják a követelések és készpénzbevételek tulajdonjogának védelmét olyan felszámolási eljárásokkal és jogi igényekkel szemben, amelyek jelentősen késleltethetik a hitelnyújtó számára a követelések értékesítését vagy áthelyezését, illetve a készpénzbevételek fölötti ellenőrzés megőrzését.

(3) Az intézménynek mind a vásárolt követelések minőségét, mind az eladó és állománykezelő pénzügyi helyzetét monitoroznia kell. A következők alkalmazandók:

a) az intézménynek értékelnie kell a vásárolt követelések, valamint az eladó és az állománykezelő pénzügyi helyzete közötti korrelációt, és rendelkeznie kell a vészhelyzetek ellen védelmet nyújtó belső szabályzatokkal és eljárásokkal, beleértve az egyes eladók és állománykezelők belső kockázatminősítési besorolására szolgáló eljárásokat;

b) az intézménynek egyértelmű és hatékony szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie az eladó és az állománykezelő elismerhetőségének meghatározására. Az intézménynek vagy megbízottjának az eladókra és állománykezelőkre vonatkozóan rendszeres felülvizsgálatot kell végeznie annak érdekében, hogy ellenőrizze az eladó vagy állománykezelő jelentéseinek pontosságát, felderítse a csalásokat vagy működési problémákat, és ellenőrizze az eladó hitelezési szabályzatainak minőségét, illetve az állománykezelő követelésbeszedésre vonatkozó szabályzatait és eljárásait. A felülvizsgálatok eredményeit dokumentálni kell;

c) az intézménynek értékelnie kell a vásárolt követelés-halmazok (poolok) jellemzőit, beleértve az előlegen felüli kifizetéseket, az eladó múltbeli elmaradásaival kapcsolatos információkat, a nem teljesítő hiteleket, a nem teljesítő hitelekre elszámolt értékvesztést, a fizetési feltételeket és a potenciális ellenszámlákat;

d) az intézménynek hatékony szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie az egyes ügyfélkoncentrációk vásárolt követelés-halmazokon (poolokon) belüli és a halmazok (poolok) közötti aggregált alapon történő monitorozására;

e) az intézménynek gondoskodnia kell arról, hogy az állománykezelőtől időben és megfelelően részletezve kapja meg a követelések elévüléséről és felhígulásáról szóló jelentéseket ahhoz, hogy biztosítani tudja az intézmény vásárolt követelésekre vonatkozó elismerhetőségi kritériumainak és előlegfizetési politikáinak való megfelelést, valamint ahhoz, hogy hatékony eszközt biztosítson az eladó értékesítési feltételei és a felhígulás monitorozására és jóváhagyására.

(4) Az intézménynek rendelkeznie kell olyan rendszerekkel és eljárásokkal, amelyek alkalmazásával az eladó pénzügyi helyzetében és a vásárolt követelések minőségében bekövetkező romlást már korai fázisban észlelni, és a felmerülő problémákat proaktívan kezelni tudja. Az intézménynek egyértelmű és hatékony szabályzatokkal, eljárásokkal és információs rendszerekkel kell rendelkeznie a szerződésszegések monitorozása érdekében, valamint egyértelmű és hatékony szabályzatokat és eljárásokat kell megállapítania a jogi lépések kezdeményezésére, valamint a problémás vásárolt követelések kezelésére.

▼C2

(5) Az intézménynek egyértelmű és hatékony szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkeznie a vásárolt követelések, a hitelek és a készpénz ellenőrzésére vonatkozóan. Az írásos belső szabályzatoknak meg kell határozniuk a követelésvásárlási program összes lényeges elemét, beleértve az előlegfizetési arányokat, az elismert biztosítékokat, a szükséges dokumentációt, a koncentrációs határértékeket, valamint a készpénzbevételek kezelésének módját. Ezeknek az elemeknek megfelelő módon figyelembe kell venniük az összes vonatkozó és lényeges tényezőt, beleértve az eladó és az állománykezelő pénzügyi helyzetét, a kockázatok koncentrációját, a vásárolt követelések minőségi trendjeit és az eladó ügyfélbázisát, továbbá a belső rendszereknek biztosítaniuk kell, hogy előlegkifizetés csak pontosan meghatározott biztosítékok és dokumentáció ellenében történjen.

(6) Az intézménynek hatékony belső folyamattal kell rendelkeznie az összes belső szabályzatnak és eljárásnak való megfelelés értékelésére. Az eljárásnak magában kell foglalnia az intézmény követelésvásárlási programja összes kritikus fázisának rendszeres ellenőrzését, a feladatoknak egyrészt az eladó és az állománykezelő értékelése, valamint a kötelezett értékelése közötti, másrészt az eladó és az állománykezelő értékelése, valamint az eladó és állománykezelő helyi ellenőrzése közötti megosztása értékelését, továbbá a „back office”-műveletek értékelését, kiemelten összpontosítva a képzettségre, a tapasztalatra, a személyi állomány létszámára és a támogató automatizált rendszerekre.

3. alszakasz

Belső becslések validálása

185. cikk

Belső becslések validálása

Az intézményeknek az alábbi követelményeknek eleget téve kell validálniuk belső becsléseiket:

a) az intézményeknek megbízható rendszereket kell működtetniük a minősítési rendszerek és eljárások pontosságának és következetességének validálására, illetve az összes, releváns kockázati paraméter becslésére. A belső validálási folyamatnak lehetővé kell tennie az intézmény számára a belső minősítési és kockázatbecslési rendszerek teljesítményének következetes és értelmezhető módon történő értékelését;

b) az intézményeknek rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a tényleges nemteljesítési rátákat a becsült PD-értékekkel minden minősítési kategória esetében, és amennyiben a realizált nemteljesítési ráták az adott kategória tekintetében a várt sávon kívül esnek, az intézményeknek külön elemezniük kell az eltérés okait. Az LGD-re és a hitel-egyenértékesítési tényezőkre vonatkozóan saját becsléseket használó intézmények ezekre a becslésekre vonatkozóan hasonló elemzést kell végezniük. Az ilyen összehasonlítások során a lehető leghosszabb időszakot felölelő múltbeli adatokat kell felhasználni. Az intézményeknek dokumentálniuk kell az ilyen összehasonlításokhoz használt módszereket és adatokat. Az elemzést és a dokumentációt legalább évente egyszer frissíteni kell;

c) az intézményeknek egyéb mennyiségi validálási eszközöket, valamint a releváns, külső adatforrásokkal szembeni összehasonlításokat is alkalmazniuk kell. Az elemzésnek a portfóliónak megfelelő, rendszeresen aktualizált és a releváns megfigyelési időszakot átfogó adatokon kell alapulnia. Az intézmények minősítési rendszereik teljesítményére vonatkozó belső értékelésének a lehető leghosszabb időszakot kell felölelnie;

▼C2

d) a mennyiségi validálásra felhasznált módszereknek és adatoknak időben konzisztenseknek kell lenniük. A becslési és validálási módszerek és adatok (mind az adatforrások, mind a felölelt időszakok) változásait dokumentálni kell;

e) az intézményeknek megbízható belső előírásokat kell alkalmazniuk az olyan helyzetekre, ahol a realizált PD, LGD, hitel-egyenértékesítési tényező és – amennyiben az EL-értéket alkalmazzák – a teljes veszteség értéke és a becslések közti különbségek elég jelentőssé válnak ahhoz, hogy megkérdőjelezzék a becslések érvényességét. Ezeknek az előírásoknak figyelembe kell venniük az üzleti ciklusokat és a nemteljesítési értékek hasonló szisztematikus változékonyságait. Amennyiben a realizált értékek továbbra is magasabbak a várható értékeknél, az intézményeknek ennek megfelelően felfelé kell korrigálniuk a becsléseket, hogy azok a tényleges nemteljesítési és veszteségi értékeket tükrözzék.

▼M17

———————

▼C2

5. alszakasz

Belső irányítás és felvigyázás

189. cikk

Vállalatirányítás

(1) A minősítési és becslési eljárás minden lényeges szempontját az intézmény vezető testületének vagy annak egy kijelölt bizottságának és a felső vezetésnek kell jóváhagynia. E testületek tagjainak általánosságban ismerniük kell az intézmény minősítési rendszereit, valamint részletesen ismerniük kell a kapcsolódó vezetői jelentéseket.

(2) A felső vezetésnek meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) értesítenie kell a vezető testületet vagy annak kijelölt bizottságát az összes olyan lényeges változásról vagy a kidolgozott szabályzatoktól való eltérésről, amelyek lényegesen befolyásolják az intézmény minősítési rendszereinek működését.

b) alaposan ismernie kell a minősítési rendszerek felépítését és működését;

c) folyamatosan biztosítania kell a minősítési rendszerek megfelelő működését;

A hitelkockázat-ellenőrzési egységeknek rendszeresen tájékoztatniuk kell a felső vezetést a minősítési folyamat teljesítményéről, a fejlesztésre szoruló területekről, valamint a korábban meghatározott hiányosságok kiküszöbölését célzó törekvések megvalósulásáról.

(3) Az intézmény hitelkockázat-profilja belső minősítésen alapuló elemzésének az említett felek részére történő vezetői adatszolgáltatás lényeges részét kell képeznie. Az adatszolgáltatásoknak tartalmazniuk kell legalább az egyes kategóriák kockázatprofilját, a kategóriák közötti migrációt, a releváns paraméterek kategóriánkénti becslését, valamint a realizáltnemteljesítési rátának és – amennyiben saját becsléseket használtak – a realizált LGD-nek és a tényleges hitel-egyenértékesítési tényezőknek a várakozásokkal és a stresszteszt eredményeivel történő összehasonlítását. Az adatszolgáltatás gyakorisága az információ jelentőségétől és típusától, valamint a címzett beosztásától függ.

▼C2

190. cikk

A hitelkockázati kontroll

(1) A hitelkockázat-ellenőrzési egységnek függetlennek kell lennie a kitettségek jóváhagyásáért és a meglévők megújításáért felelős személyi és vezetői funkcióktól, és közvetlenül a felső vezetésnek tartozik beszámolással. Ez az egység felelős a minősítési rendszerek kialakításáért vagy kiválasztásáért, bevezetéséért, felügyeletéért és azok teljesítményéért. Az egységnek a minősítési rendszerek eredményeiről rendszeresen jelentéseket kell készítenie és elemeznie kell azokat.

(2) A hitelkockázati kontroll egység(ek) hatáskörei az alábbiakat foglalják magukban:

a) a kategóriák és halmazok (poolok) tesztelése és monitoringja;

b) az intézmény minősítési rendszerei összefoglaló jelentéseinek készítése és elemzése;

c) eljárások végrehajtása annak ellenőrzésére, hogy a kategória- és halmaz (pool)-fogalmakat következetesen alkalmazzák-e a különböző szervezeti egységekben és földrajzi területeken;

d) a minősítési eljárással kapcsolatos módosítások felülvizsgálata és dokumentálása, a változtatás indoklását is beleértve;

e) a minősítési kritériumok felülvizsgálata annak érdekében, hogy felmérjék, hogy azok továbbra is előrejelzik-e a kockázatot. A minősítési rendszerek, kritériumok és az egyes minősítési paraméterek változását dokumentálni és archiválni kell;

f) aktív részvétel a minősítési eljárásban alkalmazott modellek kialakításában vagy kiválasztásában, azok bevezetésében és validálásában;

g) a minősítési eljárásban alkalmazott modellek felvigyázása;

h) a minősítési eljárásban alkalmazott modellek folyamatos felülvizsgálata és módosítása.

(3) A 179. cikk (2) bekezdése szerint közös adatokat alkalmazó intézmények a következő feladatokat szervezhetik ki:

a) a kategóriák és halmazok (poolok) tesztelésére és monitorozására vonatkozó információk létrehozása;

b) az intézmény minősítési rendszerei összefoglaló jelentéseinek készítése;

c) a minősítési kritériumok felülvizsgálatára vonatkozó információk létrehozása annak értékelése céljából, hogy a kritériumok továbbra is előrejelzik-e a kockázatot;

d) a minősítési eljárásban, kritériumokban vagy egyéni minősítési paraméterekben bekövetkező változások dokumentálása;

e) a minősítési eljárásban használt modellek folyamatos felülvizsgálatára és módosítására vonatkozó információk létrehozása.

▼C2

(4) A (3) bekezdést alkalmazó intézmények biztosítják, hogy az illetékes hatóságok hozzáférjenek a követelményeknek való megfelelés vizsgálatához szükséges valamennyi, harmadik féltől származó vonatkozó információhoz, valamint hogy az illetékes hatóságok ugyanolyan kiterjedten végezhessenek helyszíni vizsgálatokat, mint ahogy azt az intézményen belül tennék.

191. cikk

Belső ellenőrzés

A belső ellenőrzési vagy más hasonló független ellenőrző egységeknek legalább évente egyszer felül kell vizsgálniuk az intézmény minősítési rendszereit és működését, beleértve a hitelezési funkció működését, valamint a PD-, LGD-, EL-értékek, és a hitel-egyenértékesítési tényezők becslését is. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie az összes alkalmazandó követelmény teljesítésére is.

4. FEJEZET

Hitelkockázat-mérséklés

1. szakasz

Fogalommeghatározások és általános követelmények

192. cikk

Fogalom-meghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „hitelt nyújtó intézmény”: az az intézmény, amely az adott kitettséggel rendelkezik;

2. „fedezett kölcsönügylet”: olyan, biztosítékkal fedezett kitettséget eredményező megállapodás, amely nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely jogot biztosít az intézmény számára a fedezet legalább napi gyakoriságú kiegészítésének előírására;

3. „tőkepiac-vezérelt ügylet”: olyan, biztosítékkal fedezett kitettséget eredményező megállapodás, amely tartalmaz olyan rendelkezést, amely jogot biztosít az intézmény számára a fedezet legalább napi gyakoriságú kiegészítésének előírására;

4. „alapul szolgáló kollektív befektetési forma”: olyan kollektív befektetési forma, amelynek részvényeibe vagy befektetési jegyeibe egy másik kollektív befektetési forma befektetett;

▼M17

5. „belső minősítésen alapuló módszer fejlett változata szerinti kockázatiparaméter-helyettesítéses módszer”: az alapul szolgáló kitettség PD és LGD kockázati paraméterének helyettesítése a 236a. cikkel összhangban azzal a megfelelő PD és LGD paraméterrel, amelyet a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséghez kellene rendelni a belső minősítésen alapuló módszer szerint, saját LGD-becslés alkalmazása esetén.

▼C2

193. cikk

A hitelkockázat-mérséklési módszerek hatásának elismerésére vonatkozó elvek

(1) Az a kitettség, amelyre nézve az intézmény hitelkockázat-mérséklést ér el, nem eredményezhet a kockázattal súlyozott kitettségérték vagy a várható veszteségérték tekintetében magasabb értéket, mint az az egyébként azonos kitettség, amelyre nézve nem történt hitelkockázat-mérséklés.

(2) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségérték a 2. vagy a 3. fejezet szerint már figyelembe veszi a hitelkockázati fedezetet, az intézmények nem vehetik figyelembe ezt a hitelkockázati fedezetet az e fejezet szerinti számításaikban.

(3) Ha a 2. és a 3. szakaszban előírt rendelkezések teljesülnek, az intézmények a 4., 5. és 6. szakasz rendelkezéseinek megfelelően módosíthatják a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek a sztenderd módszer szerinti kiszámítását, valamint a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és a várható veszteségértékeknek az IRB-módszer szerinti kiszámítását.

(4) Az intézményeknek a repoügylet, illetve értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére vonatkozó ügylet alapján vásárolt, kölcsönzött vagy kapott készpénzt, értékpapírokat vagy árukat biztosítékként kell kezelniük.

(5) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmény egyetlen kitettséget több különböző hitelkockázat-mérséklési módszerrel fedez, az alábbiak mindegyikét meg kell tennie:

a) a kitettséget további részekre osztja és azokra az egyes hitelkockázat-mérséklési eszközök mindegyikét allokálja;

b) az a) pont szerinti egyes részekre külön kiszámítja a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 2. fejezet és e fejezet rendelkezéseinek megfelelően.

(6) Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmény egy kitettséget egyetlen fedezetnyújtó által biztosított hitelkockázati fedezettel fedez és a kitettségnek és a hitelkockázati fedezetnek eltérő a l lejárata, az alábbiak mindegyikét meg kell tennie:

a) a kitettséget további részekre osztja, és azokra az egyes hitelkockázat-mérséklési eszközök mindegyikét allokálja;

b) az a) pont szerinti egyes részekre külön kiszámítja a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 2. fejezet és e fejezet rendelkezéseinek megfelelően.

▼M17

(7) Az e fejezetben meghatározott összes elismerhetőségi követelménynek megfelelő biztosíték elismerhető a le nem hívott hitelügyletekhez kapcsolódó kitettségek esetében is, amennyiben a hitelügylet keretében történő lehívás feltétele a biztosíték előzetes vagy egyidejű megvásárlása vagy átvétele az intézmény biztosítékban való részesedésének mértékéig a hitelügylet lehívása esetén, oly módon, hogy az intézménynek nincs érdekeltsége a biztosítékban, ha a hitelügylet lehívására nem kerül sor.

▼C2

194. cikk

A hitelkockázat-mérséklési módszerek elismerhetőségének elvei

(1) A hitelkockázati fedezet biztosítására a hitelt nyújtó intézmény által használt módszernek, az általa foganatosított intézkedéseknek és lépéseknek, valamint az általa alkalmazott eljárásoknak és iránymutatásoknak valamennyi irányadó joghatóságban jogi hatállyal bíró jogilag érvényes és végrehajtható hitelkockázat-fedezeti megállapodást kell eredményeznie.

A hitelt nyújtó intézménynek az illetékes hatóság kérésére rendelkezésre kell bocsátania azon független, írásos és indokolással ellátott jogi vélemény vagy vélemények legújabb változatát, amelyeket annak megállapításához használt, hogy a hitelkockázat-fedezeti megállapodás vagy megállapodások összhangban vannak-e az első albekezdésben foglalt feltétellel.

(2) A hitelt nyújtó intézménynek a hitelkockázat-fedezeti megállapodás érvényessége és a kapcsolódó kockázatok kezelése érdekében megfelelő lépéseket kell tennie.

(3) Az intézmények a hitelkockázat-mérséklés hatásának kiszámításánál az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet csak akkor vehetik figyelembe, ha a biztosítékok megfelelnek mindkét következő feltételnek:

a) szerepel a 197–200. cikkben felsorolt elismerhető eszközök között;

b) megfelelően likvid és értéke hosszabb távon is megfelelően stabil ahhoz, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt módszerre és az engedélyezett elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosságot biztosítson az elért hitelkockázati fedezetet illetően.

(4) A hitelkockázat-mérséklés hatásának kiszámításánál az intézmények az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet csak akkor vehetik figyelembe, ha a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll megfelelő időben érvényesítenie a fedezetet vagy átvennie a fedezetet biztosító eszközöket az ügyfél vagy adott esetben a biztosíték kezelőjének nemteljesítése, fizetésképtelensége, felszámolása vagy az ügyleti dokumentációkban kikötött egyéb hitelkockázati esemény esetén. A biztosítékul adott eszközök értéke és az ügyfél hitelminősítési besorolása között nem lehet aránytalanul magas a korreláció foka.

(5) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a fedezetnyújtó csak akkor minősül elismertnek, ha szerepel az elismert fedezetnyújtóknak a 201. vagy – értelemszerűen – a 202. cikkben meghatározott jegyzékében.

(6) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a hitelkockázattal szembeni védelmet biztosító megállapodás csak akkor minősül elismertnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a megállapodás szerepel a 203. cikkben és a 204. cikk (1) bekezdésében felsorolt, elismerhető biztosítéki megállapodások között;

▼C2

b) az irányadó joghatóságokban jogilag érvényes és végrehajtható, így a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására használt módszerre és az elfogadott elismerés mértékére tekintettel megfelelő bizonyosságot biztosít az elért hitelkockázat fedezetet illetően;

c) a fedezetnyújtó teljesíti az (5) bekezdésben meghatározott kritériumokat.

(7) A hitelkockázati fedezetnek értelemszerűen meg kell felelnie a 3. szakaszban meghatározott követelményeknek.

(8) Az intézménynek bizonyítania kell az illetékes hatóságok számára, hogy megfelelő kockázatkezelési folyamatokkal rendelkezik azon kockázatok ellenőrzésére, amelyek az intézmény tekintetében a hitelkockázat-mérséklés alkalmazásának eredményeképpen felmerülhetnek.

(9) Függetlenül attól, hogy a hitelkockázat-mérséklés meglétét figyelembe vették-e a kockázattal súlyozott kitettségérték és adott esetben a várható veszteségértékek kiszámítása során, az intézményeknek továbbra is végre kell hajtaniuk az alapul szolgáló kitettségek teljes hitelminősítését, és képesnek kell lenniük az illetékes hatóságok számára bizonyítani, hogy e követelménynek eleget tettek. Repoügyletek és értékpapír kölcsönbe adása, illetve áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele esetében az alapul szolgáló kitettség – kizárólag e bekezdés alkalmazásában – a kitettség nettó összege.

▼M17

_____

▼C2

2. szakasz

A hitelkockázat-mérséklés elismerhető formái

1. alszakasz

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

195. cikk

Mérlegen belüli nettósítás

Az intézmény a partnerével szemben fennálló kölcsönös követeléseinek mérlegen belüli nettósítását felhasználhatja elismert hitelkockázat-mérsékléskénT.

A 196. cikk sérelme nélkül az elismerhetőség az intézmény és partnerei közötti kölcsönös készpénzegyenlegekre korlátozódik. Az intézmény a kockázatokkal súlyozott kitettségértéket és, szükség szerint, a várható veszteségértékeket csak az általa nyújtott kölcsönök és nála elhelyezett betétek esetében módosíthatja, ha azok mérlegen belüli nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak.

▼C2

196. cikk

Repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő nettósítási keretmegállapodások

A pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét alkalmazó intézmények figyelembe vehetik a repoügyleteket érintő kétoldalú nettósítási szerződéseknek, az értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adásának vagy kölcsönbe vételének, illetve a partnerrel kötött tőkepiac-vezérelt ügyleteknek a hatásait. A 299. cikk sérelme nélkül, a felhasznált biztosítéknak és az ilyen megállapodás vagy ügylet keretében kölcsönbe vett értékpapíroknak és/vagy áruknak meg kell felelniük a 197. és 198. cikkben a biztosítékokra meghatározott elismerhetőségi követelményeknek.

197. cikk

A biztosítékok módszerektől független elismerhetősége

(1) Az intézmények a következő tételeket bármely módszertől függetlenül elismert biztosítékként használhatják:

a) a hitelnyújtó intézménynél található készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum;

▼M17

b) központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, külső hitelminősítő intézet vagy exporthitel-ügynökség által készített hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet vagy az exporthitel-ügynökséget a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2., 3. vagy 4. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a központi kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

c) intézmények által kibocsátott, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg az intézményekkel szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

d) egyéb szervezetek által kibocsátott, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkező, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a vállalatokkal szembeni kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

▼M17

e) olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek külső hitelminősítő intézet által készített, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkeznek, amennyiben:

i. a külső hitelminősítő intézetet a 2. fejezet alkalmazása céljából egy intézmény jelölte ki; és

ii. a hitelminősítést az EBH legalább az 1., 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozta meg a rövid lejáratú kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

▼C2

f) részvények vagy átváltoztatható kötvények, amelyek a fő tőzsdei indexben szerepelnek;

▼M17

g) tömbarany;

▼M5

h) értékpapírosítási pozíciók, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók és amelyekre a 261–264. cikknek megfelelően 100 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súly vonatkozik.

▼C2

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a „központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok” az alábbiak mindegyikét magukban foglalják:

a) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 115. cikk (2) bekezdése szerint azzal a központi kormányzattal szembeni kitettségként kell kezelni, amelynek joghatósága alá a kibocsátó tartozik;

b) közszektorbeli intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdése értelmében központi kormányzattal szembeni kitettségként kell kezelni;

c) multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 117. cikk (2) bekezdése szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

d) olyan nemzetközi szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 118. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az „intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok” az alábbiak mindegyikét magukban foglalják:

a) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, a (2) bekezdés a) pontjában említett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok kivételével;

b) közszektorbeli intézmények által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, ha az azokkal szembeni kitettséget a 116. cikk (1) és (2) bekezdése szerint kezelendő;

c) multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, kivéve azokat, am7. cikk (2) bekezdése szerint.

▼M9

(4) Az intézmény biztosítékként más intézmény vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő olyan értékpapírokat is elismerhet, amelyek nem rendelkeznek külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéssel, amennyiben az említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok eleget tesznek az alábbi kritériumok mindegyikének:

▼C2

a) elismert tőzsdén jegyzik őket;

b) előresorolt hitelviszonyt megtestesítő értékpapírnak minősülnek;

c) a kibocsátó intézmény összes többi, a veszteségviselési rangsorban azonos helyet elfoglaló, külső hitelminősítő intézet általi hitelminősítéssel rendelkező kibocsátása olyan minősítéssel rendelkezik, amelyet az EBH legalább a 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelőként határozott meg az intézményekkel szembeni kitettségek vagy a rövid távú kitettségek kockázati súlyozásának a 2. fejezetben meghatározott szabályai szerint;

d) a hitelnyújtó intézmény nem rendelkezik olyan információval, amely arra engedne következtetni, hogy a kibocsátás a c) pontban meghatározottnál alacsonyabb hitelminősítést indokolna;

e) az eszköz piaci likviditása elégséges e célokra.

(5) Az intézmények kollektív befektetési formák befektetési jegyeit vagy részvényeit elismerhető biztosítékként használhatják, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a befektetési jegyek vagy részvények nyilvános napi árjegyzéssel rendelkeznek;

b) a kollektív befektetési forma az (1) és (4) bekezdés szerint elismerhető eszközökbe történő befektetésekre korlátozódik;

c) a kollektív befektetési formák teljesítik a 132. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételeket.

Ha egy kollektív befektetési forma másik kollektív befektetési forma részvényeibe vagy befektetési jegyeibe fektet be, az első albekezdés a) –c) pontjában meghatározott feltételek ugyanúgy alkalmazandók valamennyi ilyen alapul szolgáló kollektív befektetési formára.

Származtatott eszközöknek kollektív befektetési formákban, a megengedett befektetések fedezetére történő használata nem gátolhatja meg a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek biztosítékként való elismerését.

▼M17

(6) E cikk (5) bekezdésének alkalmazása tekintetében, amennyiben egy kollektív befektetési forma (a továbbiakban: az eredeti KBF) vagy annak bármely mögöttes KBF-je nem korlátozódik az e cikk (1) és (4) bekezdése alapján elismerhető eszközökbe történő befektetésre, az alábbiak alkalmazandók:

a) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának a 132a. cikk (1) bekezdésében vagy a 152. cikk (2) bekezdésében említett módszerét alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként az adott KBF-ben található, az e cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök értékével megegyező összeg erejéig;

▼M17

b) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre a 132a. cikk (2) bekezdésében vagy a 152. cikk (5) bekezdésében említett, megbízatáson alapuló módszert alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként a KBF tulajdonában lévő, az e cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök értékével megegyező összeg erejéig annak feltételezésével, hogy a KBF vagy annak bármely alapul szolgáló KBF-je – a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig – nem elismert eszközökbe fektetett be.

▼C2

Ha az alapul szolgáló kollektív befektetési forma maga is alapul szolgáló kollektív befektetési formába fektet be, az intézmények az eredeti KBF részvényeit vagy befektetési jegyeit elismert biztosítékként használhatják, amennyiben az első albekezdésben leírt módszert alkalmazzák.

Ha a nem elismert eszközök a tulajdonlásukból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, az intézményeknek meg kell tenniük az alábbiak mindegyikét:

a) kiszámítják a nem elismert eszközök teljes értékét;

b) ha az a) pontban kiszámított összeg negatív, akkor ennek az összegnek az abszolút értékét kivonják az elismert eszközök teljes értékéből.

(7) Az (1) bekezdés b)–e) pontjának értelmében, amennyiben egy értékpapír kettő, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézményeknek a kevésbé kedvező minősítést kell alkalmazniuk. Abban az esetben, ha egy értékpapír több mint két különböző, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézményeknek a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazniuk. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltér egymástól, akkor az intézményeknek a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazniuk.

(8) Az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az e cikk (1) bekezdése f) pontjában, a 198. cikk (1) bekezdésének a) pontjában, a 224. cikk (1) és (4) bekezdésében, valamint a 299. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett fő indexek;

b) az e cikk (4) bekezdése a) pontjában, a 198. cikk (1) bekezdése a) pontjában, a 224. cikk (1) és (4) bekezdésében, a 299. cikk (2) bekezdése e) pontjában, a 400. cikk (2) bekezdése k) pontjában, a 416. cikk (3) bekezdése e) pontjában, a 428. cikk (1) bekezdése c) pontjában és a III. melléklet 17. pontjában említett, a 4. cikk (1) bekezdése 72. pontjában meghatározott feltételeket teljesítő elismert tőzsdék.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. december 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

198. cikk

Biztosítékok további elismerhetősége a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) A 197. cikkben meghatározott biztosítékokon kívül, amennyiben egy intézmény a pénzügyi biztosítékok 223. cikk szerinti átfogó módszerét alkalmazza, használhatja a következő tételeket elismert biztosítékként:

a) részvények vagy átváltoztatható kötvények, amelyek nem szerepelnek főbb tőzsdei indexben, de kereskedésük elismert tőzsdén folyik;

b) kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei, ha azok megfelelnek az alábbi feltételek mindegyikének:

i. nyilvános napi árjegyzéssel rendelkeznek;

ii. a kollektív befektetési forma csak a 197. cikk (1) és (4) bekezdése szerint elismerhető eszközökbe, illetve e bekezdés a) pontjában felsorolt tételekbe fektethet be.

Abban az esetben, ha a kollektív befektetési forma egy másik kollektív befektetési forma befektetési jegyeibe vagy részvényeibe fektet be, az e bekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek ugyanúgy vonatkoznak ezekre az alapul szolgáló kollektív befektetési formákra is.

Származtatott eszközöknek kollektív befektetési formákban, a megengedett befektetések fedezetére történő használata nem gátolhatja meg a kollektív befektetési formák befektetési jegyeinek vagy részvényeinek biztosítékként való elismerését.

▼M17

(2) Amennyiben a KBF vagy valamely alapul szolgáló KBF nem korlátozódik a 197. cikk (1) és (4) bekezdése alapján elismerhető eszközökbe és az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tételekbe történő befektetésre, az alábbiak alkalmazandók:

a) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának a 132a. cikk (1) bekezdésében vagy a 152. cikk (2) bekezdésében említett módszerét alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként az adott KBF tulajdonában lévő, a 197. cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök, valamint az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tételek értékével megegyező összeg erejéig;

b) amennyiben az intézmények a valamely KBF-fel kapcsolatos közvetlen kitettségekre a 132a. cikk (2) bekezdésében vagy a 152. cikk (5) bekezdésében említett, megbízatáson alapuló módszert alkalmazzák, az adott KBF befektetési jegyeit vagy részvényeit felhasználhatják biztosítékként a KBF tulajdonában lévő, a 197. cikk (1) és (4) bekezdése értelmében elismerhető eszközök, valamint az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett tételek értékével megegyező összeg erejéig annak feltételezésével, hogy a KBF vagy annak bármely alapul szolgáló KBF-je – a meghatalmazása által megengedett maximális mértékig – nem elismert eszközökbe fektetett be.

Ha a nem elismert instrumentumok a tulajdonlásukból eredő kötelezettségek vagy függő kötelezettségek miatt negatív értékkel rendelkezhetnek, az intézményeknek meg kell tenniük az alábbiak mindegyikét:

▼M17

a) kiszámítják a nem elismert eszközök teljes értékét;

b) ha az a) pontban kiszámított összeg negatív, akkor ennek az összegnek az abszolút értékét kivonják az elismert eszközök teljes értékéből.

▼C2

199. cikk

Biztosítékok további elismerhetősége az IRB-módszer szerint

(1) A 197. és 198. cikkben említett biztosítékok mellett azok az intézmények, amelyek a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az IRB-módszer szerint számítják ki, a következőket is használhatják biztosítékként:

a) ingatlan-biztosíték a (2), (3) és (4) bekezdéssel összhangban;

b) követelések az (5) bekezdéssel összhangban;

c) egyéb dologi biztosíték a (6) és a (8) bekezdéssel összhangban;

d) lízing a (7) bekezdéssel összhangban.

▼M17

(2) Ha a 124. cikk (9) bekezdése másként nem rendelkezik, az intézmények használhatják elismert biztosítékként azt a lakóingatlant, amelyben annak tulajdonosa vagy magánbefektetési társaság esetén haszonélvezője lakik vagy lakni fog, vagy amelyet a tulajdonos kiad vagy ki fog adni, valamint a kereskedelmi ingatlanokat, úgymint irodákat és egyéb kereskedelmi helyiségeket, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ingatlan értéke nem függ lényegesen a kötelezett hitelminőségi besorolásától;

b) a hitelfelvevő kockázata nem az alapul szolgáló ingatlan vagy projekt teljesítőképességétől függ lényegesen, hanem a hitelfelvevő más forrásokból történő adósság-visszafizetési képességétől, és ennek következtében a hitelügylet visszafizetése önmagában lényegesen nem függ semmilyen, biztosítékként alapul szolgáló ingatlan által generált pénzáramlástól.

Az első bekezdés a) pontjának alkalmazása céljából az intézmények figyelmen kívül hagyhatják azokat a helyzeteket, amelyekben tisztán makrogazdasági tényezők befolyásolják mind az ingatlan értékét, mind a hitelfelvevő teljesítőképességét.

▼C2

(3) Az intézmények eltérhetnek a (2) bekezdés b) pontjától valamely tagállamban elhelyezkedő lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségek esetében, amennyiben az adott tagállam illetékes hatósága arra utaló bizonyítékot tett közzé, hogy az adott területen fejlett és hosszú múltra visszatekintő lakóingatlan-piac létezik, amelynek veszteségrátái nem haladják meg a következő határértékek egyikét sem:

▼M17

a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

▼M17

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.

▼C2

Ha egy adott évben az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, az intézmények az említett albekezdésben leírt eljárás nem alkalmazhatják addig, amíg mindkét feltétel nem teljesül egy következő évben.

(4) Az intézmények eltérhetnek a (2) bekezdés b) pontjától a valamely tagállamban elhelyezkedő kereskedelmi ingatlanok esetében, amennyiben az adott tagállam illetékes hatósága arra utaló bizonyítékot tett közzé, hogy az adott területen fejlett és hosszú múltra visszatekintő kereskedelmi ingatlan-piac létezik, amelynek veszteségrátái nem haladják meg a következő határértékek egyikét sem:

▼M17

a) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének d) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,3 %-ot;

b) az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének e) pontja szerint bejelentett összesített összegnek az intézmények által a 430a. cikk (1) bekezdésének f) pontja szerint bejelentett összesített összeggel történő elosztásával kapott érték nem haladja meg a 0,5 %-ot.

▼C2

Ha egy adott évben az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott feltételek bármelyike nem teljesül, az intézmények az említett albekezdésben leírt eljárás nem alkalmazhatják addig, amíg mindkét feltétel nem teljesül egy következő évben.

▼M17

(4a) Az intézmények abban az esetben is alkalmazhatják az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett eltéréseket, ha egy olyan harmadik ország illetékes hatósága, amely egy, a Bizottság által a 107. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott határozat értelmében az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmaz, a fentebb említetteknek megfelelő veszteségrátákról számol be az adott harmadik ország területén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlanokkal fedezett kitettségekre vonatkozóan.

▼C2

(5) Az intézmények biztosítékként ismerhetik el a legfeljebb egy év eredeti lejáratú kereskedelmi ügylethez vagy ügyletekhez kapcsolódó követeléseket. Nem ismerhetők el fedezetként az értékpapírosításhoz, nem befolyásoló részesedéshez vagy hitelderivatívákhoz vagy kapcsolt felek által birtokolt összegekhez kapcsolódó követelések.

▼M17

Amennyiben az e rendelet 429a. cikkének (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézet az e rendelet 429a. cikkének (3) bekezdésében meghatározott kedvezményes kölcsönt nyújt egy másik intézménynek vagy a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2. vagy 3. pontjában említett tevékenységek végzésére engedéllyel rendelkező és az e rendelet 119. cikkének (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő pénzügyi vállalkozásnak, és amennyiben a szóban forgó másik intézmény vagy pénzügyi vállalkozás az említett kedvezményes kölcsönt közvetlenül vagy közvetve továbbadja egy végső kötelezettnek, és biztosítékként a kedvezményes hitelből származó követelést átengedi a közszektorbeli fejlesztési hitelintézetnek, a közszektorbeli fejlesztési hitelintézet az átengedett követelést elismert biztosítékként használhatja az átengedett követelés eredeti lejáratától függetlenül.

▼C2

(6) Az illetékes hatóságok kötelesek engedélyezni az intézményeknek a (2), (3) és (4) bekezdésben említett típusoktól eltérő dologi tételek biztosítékként való elismerését, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) léteznek olyan likvid piacok a biztosítékok gyors és gazdaságilag hatékony értékesítésére, amelyek meglétét – az eszközök típusát figyelembe véve – gyakori tranzakciók támasztják alá. Az intézményeknek rendszeresen, illetve akkor, ha az adatok szerint a piacokon lényeges változások következtek be, végre kell hajtaniuk ennek a feltételnek az értékelését;

b) jól megalapozott, nyilvánosan hozzáférhető piaci árak állnak rendelkezésre a biztosítékra vonatkozóan. Az intézmények jól megalapozottnak tekinthetik a piaci árakat, ha megbízható információforrásokból származnak, például nyilvános indexekből, és tükrözik a szokásos feltételek mellett zajló ügyletek árait. Az intézmények nyilvánosan hozzáférhetőnek tekinthetik a piaci árakat abban az esetben, ha azokat nyilvánosságra hozták, könnyen hozzáférhetők és indokolatlan adminisztratív vagy pénzügyi terhek nélkül rendszeresen megszerezhetők;

c) az intézmények elemzik a piaci árakat, a biztosíték érvényesítéséhez szükséges időt és költséget és a biztosítékból származó bevételt;

▼M17

d) az intézmény bizonyítja, hogy egy adott biztosítéktípusnál a biztosítékból származó bevétel az összes likvidálás legalább 90 %-a esetében eléri a biztosíték értékének legalább 70 %-át; a piaci árak lényeges ingadozása esetén az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a biztosítékot kellő óvatossággal értékeli.

▼C2

Az intézményeknek dokumentálniuk kell az első albekezdés a)–d) pontjában és a 210. cikkben meghatározott feltételek teljesítését.

(7) A 230. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel, amennyiben teljesülnek a 211. cikkben meghatározott követelmények, az olyan ügyletekből származó kitettségeket, ahol egy intézmény ad lízingbe vagyontárgyat harmadik félnek, ugyanúgy lehet kezelni, mint az adott típusú lízingelt vagyontárggyal fedezett hiteleket.

(8) Az EBH jegyzéket tesz közzé azon dologi biztosítéktípusokról, amelyekre vonatkozóan az intézmények feltételezhetik, hogy a (6) bekezdés a) és b) pontjában említett feltételek teljesülnek.

▼C2

200. cikk

Egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

Az intézmények elismert biztosítékként használhatják a következő egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezeteket:

a) harmadik fél intézménynél nem letétkezelői megállapodás révén, a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelten elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum;

b) életbiztosítási kötvények, amelyek kedvezményezettje a hitelnyújtó intézmény;

▼M9

c) harmadik fél intézmény vagy befektetési vállalkozás által kibocsátott olyan értékpapírok, amelyeket kérésre az említett intézmény vagy befektetési vállalkozás visszavásárol.

▼C2

2. alszakasz

Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

201. cikk

Fedezetnyújtók elismerhetősége az összes módszer esetében

(1) Az intézmények a következő feleket alkalmazhatják előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismert nyújtójaként:

a) központi kormányzatok és központi bankok;

b) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok;

c) multilaterális fejlesztési bankok;

▼M17

d) nemzetközi szervezetek, amelyeknél 0 %-os kockázati súly alkalmazandó a 118. cikkel összhangban;

▼C2

e) közszektorbeli intézmények, amelyekkel szembeni követelések kezelése a 116. cikkel összhangban történik;

f) olyan intézmények, valamint olyan pénzügyi vállalkozások, amelyek esetében a pénzügyi vállalkozással szembeni kitettséget a 119. cikk (5) bekezdése alapján intézményekkel szembeni kitettségként kezelik;

▼M17

fa) szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezetek;

g) amennyiben a hitelkockázati fedezetet nem értékpapírosítási kitettségre nyújtják, egyéb olyan vállalkozások, amelyek egy kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkeznek, beleértve a kötelezett anyavállalatait, leányvállalatait vagy kapcsolt szervezeteit, amennyiben az ezen anyavállalatokkal, leányvállalatokkal vagy kapcsolt szervezetekkel szembeni közvetlen kitettség kockázati súlya alacsonyabb a kötelezettel szembeni kitettség kockázati súlyánál;

▼M8

h) elfogadott központi szerződő felek.

▼M17

E cikk első albekezdésének fa) pontja alkalmazásában a „szabályozott pénzügyi ágazatbeli szervezet” olyan pénzügyi ágazatbeli szervezet, amely teljesíti a 142. cikk (1) bekezdése 4. pontjának b) alpontjában meghatározott feltételt.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt fedezetnyújtók mellett az intézmény által a 3. fejezet 6. szakaszának megfelelően meghatározott belső minősítéssel rendelkező vállalatok az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet tekintetében elismert fedezetnyújtóknak minősülnek, amennyiben az intézmény az IRB-módszert alkalmazza az ezen vállalatokkal szembeni kitettségekre.

———————

▼C2

203. cikk

Garanciák előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként való elismerése

Az intézmények előre nem rendelkezésre bocsátott elismert hitelkockázati fedezetként kezelhetik a garanciákat.

3. alszakasz

Származtatott ügyletek típusai

204. cikk

A hitelderivatívák elismert típusai

(1) Az intézmények elismert hitelkockázati fedezetként kezelhetik a következő típusú hitelderivatívákat és az ilyen vagy gazdasági szempontból gyakorlatilag hasonló hitelderivatívákból álló eszközöket:

a) hitel-nemteljesítési csereügyletek,

b) teljes hozamcsere-ügyletek;

c) hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok, készpénzes finanszírozásuk mértékéig.

Nem tekinthető elismertnek a hitelkockázati fedezet, amennyiben egy intézmény teljes hozamcsere-ügylet révén vásárol hitelkockázati fedezetet, és a csereügylet során kapott nettó pénzösszeget nettó bevételként tartja nyilván, de nem tartja nyilván az ezt ellentételező értékromlást a fedezett eszköz értékében (a valós érték csökkentésével vagy az értékelési tartalékok növelésével).

(2) Amennyiben az intézmény hitelderivatíva felhasználásával belső fedezeti ügyletet hajt végre annak érdekében, hogy a hitelkockázati fedezetet e fejezet alkalmazásában elismerjék, a kereskedési könyvbe átvitt hitelkockázatot harmadik félre vagy felekre kell továbbhárítani.

▼C2

Amennyiben a belső fedezeti ügyletre az első albekezdésnek megfelelően került sor és teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott követelmények, az intézményeknek a a 4–6. szakaszban meghatározott szabályokat kell alkalmazniuk az előre rendelkezésre nem bocsátott hitelkockázati fedezet esetén –a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámításához

▼M17

(3) Az első nemteljesítéskor lehívható derivatíva és minden egyéb, az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva nem tekinthető az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet e fejezet szerinti elismert formájának.

▼M8

204a. cikk

A származtatott részvényügyletek elismert típusai

(1) Az intézmények csak belső fedezeti ügyletek végrehajtásához kezelhetnek elismert hitelkockázati fedezetként olyan származtatott részvényügyleteket, amelyek teljeshozam-csereügyletek vagy gazdasági szempontból gyakorlatilag hasonló ügyletek.

Nem tekinthető elismertnek az a hitelkockázati fedezet, amelyet egy intézmény teljeshozam-csereügylet révén vásárol, ha a csereügylet során kapott nettó pénzösszeget nettó bevételként tartja nyilván, de nem tartja nyilván az ezt ellentételező értékromlást a fedezett eszköz értékében (a valós érték csökkentésével vagy az értékelési tartalékok növelésével).

(2) Amennyiben az intézmény származtatott részvényügylet felhasználásával belső fedezeti ügyletet hajt végre annak érdekében, hogy a belső fedezeti ügyletet e fejezet alkalmazása keretében elismerjék elismert hitelkockázati fedezetként, a kereskedési könyvbe átvitt hitelkockázatot harmadik félre vagy felekre kell továbbhárítani.

Amennyiben a belső fedezeti ügyletre az első albekezdésnek megfelelően került sor és teljesülnek az ebben a fejezetben meghatározott követelmények, az intézményeknek előre rendelkezésre nem bocsátott hitelkockázati fedezet szerzése esetén a kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámításához az e fejezet 4–6. szakaszában meghatározott szabályokat kell alkalmazniuk.

▼C2

3. szakasz

Követelmények

1. alszakasz

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

205. cikk

A 206. cikkben említett nettósítási keretmegállapodásoktól eltérő mérlegen belüli nettósítási megállapodásokra vonatkozó követelmények

A 206. cikkben említett nettósítási keretmegállapodásoktól eltérő mérlegen belüli nettósítási megállapodások akkor minősülnek hitelkockázat-mérséklési célokra elismertnek, ha az alábbi feltételek mindegyikét teljesítik:

a) az említett megállapodások valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényesek és érvényesíthetők akkor is, ha a partner fizetésképtelenné válik, vagy vele szemben felszámolást kezdeményeznek;

b) az intézmények képesek bármikor meghatározni az említett megállapodások tárgyát képező eszközöket és forrásokat;

▼C2

c) az intézmények folyamatosan monitorozzák és ellenőrzik a hitelkockázati fedezet megszűnéséhez kapcsolódó kockázatokat;

d) az intézmények nettó alapon és folyamatosan monitorozzák és ellenőrzik a vonatkozó kitettségeket.

206. cikk

A repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő nettósítási keretmegállapodásokra vonatkozó követelmények

A repoügyletekre, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő nettósítási keretmegállapodások akkor minősülnek hitelkockázatmérséklési célokra elismertnek, ha az említett megállapodások keretébennyújtott biztosíték megfelel a 207. cikk (2)–(4) bekezdésében meghatározott követelmények mindegyikének, és ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényesek és érvényesíthetők akkor is, ha a partner fizetésképtelenné válik, vagy vele szemben felszámolást kezdeményeznek;

b) biztosítják a teljesítő félnek az összes, e megállapodással kapcsolatos ügylet időben történő felmondásának vagy lezárásának jogát nemteljesítés esetén, beleértve a partner fizetésképtelenségét vagy felszámolási eljárás alá vonásának esetét is;

c) lehetővé teszik a nyereség és veszteség nettósítását a megállapodás hatálya alá tartozó ügyletek lezárását követően, hogy ezáltal a felek közti tartozást egyetlen nettó összeg fejezze ki.

207. cikk

Pénzügyi biztosítékokra vonatkozó követelmények

(1) A pénzügyi biztosíték és az arany bármely módszer szerint elismert biztosítéknak minősül, ha a (2)–(4) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyike teljesül.

(2) A kötelezett hitelminőségi besorolása és a biztosíték értéke között nem állhat fenn lényeges, pozitív korreláció. A biztosíték értékének jelentős csökkenése önmagában nem eredményezheti a kötelezett hitelminőségi besorolásának jelentős romlását. A kötelezett hitelminőségi besorolásának kritikussá válása önmagában nem eredményezheti a biztosíték értékének jelentős csökkentését.

A kötelezett vagy egy kapcsolt vállalkozás által kibocsátott értékpapírok nem ismerhetők el biztosítékként. Ettől eltérve, a kötelezett által kibocsátott fedezett kötvények, amelyek a 129. cikk hatálya alá tartoznak, elismert biztosítéknak minősülnek, ha repoügyletek biztosítékaként nyújtották őket, amennyiben teljesítik az első albekezdésben meghatározott feltételt.

▼C2

(3) Az intézményeknek meg kell felelniük az összes szerződésben foglalt és jogszabályban meghatározott előírásnak, valamint meg kell tenniük minden szükséges lépést annak érdekében, hogy a biztosíték érvényesíthető legyen az intézményeknek a biztosítékhoz fűződő jogára irányadó jogszabályok szerint.

Az intézményeknek megfelelő jogi felülvizsgálattal meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a biztosíték minden irányadó jog szerint érvényesíthető. Az érvényesíthetőség folyamatos biztosítása érdekében az intézményeknek szükség szerint ismételten le kell folytatniuk a felülvizsgálatot.

(4) Az intézményeknek teljesíteniük kell az alábbi működési követelményeket:

a) megfelelően dokumentálniuk kell a biztosítéki megállapodást, valamint egyértelmű és megbízható eljárással kell rendelkezniük a biztosítékok időben történő érvényesítéséhez;

b) megbízható eljárásokat és folyamatokat kell alkalmazniuk a biztosítékok használatából származó kockázatok ellenőrzésére – beleértve a hitelkockázati fedezet megsemmisülésének vagy értékcsökkenésének kockázatát, az értékelési kockázatokat, a hitelkockázati fedezet megszűnéséből származó kockázatokat, a biztosíték alkalmazásából eredő koncentrációs kockázatot, valamint az intézmény általános kockázati profiljával való kölcsönhatásokat;

c) dokumentált szabályzatokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük az elfogadott biztosítéktípusokkal és -összegekkel kapcsolatban;

▼M17

d) ki kell számítaniuk a biztosíték piaci értékét, és az értékelést legalább félévenként meg kell ismételniük, valamint valahányszor, amikor az intézmény úgy véli, hogy a biztosíték piaci értéke jelentősen csökkent; az ESG-tényezőkkel kapcsolatos szempontokat figyelembe kell venni annak értékelésekor, hogy jelentősen csökkent-e a biztosíték piaci értéke;

▼C2

e) amennyiben a biztosítékkal egy harmadik fél rendelkezik, az intézményeknek megfelelő lépéseket kell tenniük annak biztosítására, hogy a harmadik fél a biztosítékot elkülönítse saját eszközeitől;

f) gondoskodniuk kell megfelelő erőforrások biztosításáról a tőzsdén kívüli származtatott ügyletekre és értékpapír-finanszírozást végző partnerekre vonatkozó letéti megállapodások megfelelő működtetéséhez, amely az intézmény pótlólagosletét-bekéréseinek megfelelő időzítésén és pontosságán, illetve az intézmény által a partnerek pótlólagosletét-bekéréseire adott válaszok időszerűségén keresztül mérhető;

g) rendelkezniük kell a biztosíték kezelésére vonatkozó szabályokkal az alábbiak kontrollja, monitoringja és jelentése céljából:

i. a letéti megállapodások révén keletkező kockázati kitettségek;

▼C2

ii. a biztosítékként szolgáló egyes eszköztípusokhoz kapcsolódó koncentrációs kockázat;

iii. a biztosítékok újrafelhasználása, beleértve a partnertől kapott biztosíték újrafelhasználásából eredő esetleges likviditási hiányokat;

iv. lemondás a partnernek nyújtott biztosítékhoz fűződő jogokról.

(5) A (2)–(4) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyikének való megfelelés mellett, a pénzügyi biztosítékoknak a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere alapján történő elismeréséhez a hitelkockázati fedezet futamidejének legalább a kitettség hátralevő futamidejével megegyezőnek kell lennie.

208. cikk

Ingatlantulajdon-fedezetre vonatkozó követelmények

(1) Az ingatlan csak akkor minősül elismert biztosítéknak, ha a (2)–(5) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyike teljesül.

(2) A jogbiztonság tekintetében a következő feltételeknek kell eleget tenni:

a) a jelzálog vagy kézi zálogjog a hitelszerződés megkötésének időpontjában irányadó valamennyi joghatóság előtt érvényesíthető, és a jelzálogot vagy kézi zálogjogot megfelelő módon és időrendben kell nyilvántartani;

b) az összes, az elzálogosításhoz szükséges követelmény teljesül;

c) a fedezeti megállapodás és az ezt alátámasztó jogi folyamat lehetővé teszi az intézmény számára, hogy ésszerű időn belül hozzájuthasson a fedezeti értékhez.

(3) Az ingatlanérték és az ingatlanértékelés monitoringja tekintetében a következő feltételeket kell teljesíteni:

a) az intézmények az ingatlan értékét rendszeresen, a kereskedelmi ingatlanoknál legalább évente egyszer, lakóingatlanoknál pedig minden harmadik évben monitorozzák. Az intézmények gyakrabban monitoroznak, ha az ingatlanpiaci feltételek jelentősen változnak;

▼M17

b) az ingatlan értékét felülvizsgálják, amennyiben az intézmény rendelkezésére álló információk arra utalnak, hogy az ingatlan értéke az átlagos piaci árhoz viszonyítva jelentősen csökkenhetett, és e felülvizsgálatot olyan értékbecslő végzi, aki rendelkezik a becslés elvégzéséhez szükséges szakképzettséggel, képességgel és tapasztalattal, és független a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól; az ESG-tényezőkkel kapcsolatos szempontokat – beleértve a releváns uniós és tagállami szabályozási célkitűzések és jogi aktusok, valamint, amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns, harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzései által támasztott korlátozásokkal összefüggő szempontokat is –, arra utaló jelnek kell tekinteni, hogy az ingatlan értéke jelentősen csökkenhetett az átlagos piaci árhoz viszonyítva; a 3 millió EUR-t vagy az intézmény szavatolótőkéjének 5 %-át meghaladó értékű kölcsönök esetében az ingatlanértékelést legalább háromévente ilyen értékbecslőnek kell felülvizsgálnia.

▼M17

_____

(3a) Az intézmények az ingatlanok értékének a (3) bekezdés szerinti monitorozását, valamint az újraértékelésre szoruló ingatlanoknak a (3) bekezdés szerinti azonosítását olyan fejlett statisztikai vagy más matematikai módszerekkel („modellekkel”) is végezhetik, feltéve, hogy e módszerek a hitelezési döntéssel kapcsolatos folyamattól függetlenül kerülnek kidolgozásra, valamint hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmények a szabályzataikban és eljárásaikban meghatározzák a biztosítékok értékének monitorozására és az újraértékelésre szoruló ingatlanok azonosítására szolgáló modellek alkalmazásának kritériumait; e szabályzatoknak és eljárásoknak figyelembe kell venniük az ilyen modellek igazolt eredményeit, a vizsgált ingatlanspecifikus változókat, a minimálisan rendelkezésre álló és pontos információk használatát, valamint a modellek bizonytalanságát;

b) az intézmények biztosítják, hogy az alkalmazott modellek:

   i. kellő részletességgel ingatlan- és helyspecifikusak;

   ii. érvényesek és pontosak, és a megfigyelt ügyleti árak felhasználásával végzett, robusztus és rendszeres utótesztelésnek vannak alávetve;

   iii. a megfigyelt ügyleti árakon alapuló, kellően nagy és reprezentatív mintára épülnek;

   iv. naprakész, kiváló minőségű adatokon alapulnak;

c) végső soron az intézmények felelnek a modellek megfelelőségéért és teljesítményéért;

d) az intézmények biztosítják, hogy a modellek dokumentációja naprakész legyen;

e) az intézmények megfelelő informatikai eljárásokkal, rendszerekkel és képességekkel, valamint elegendő és pontos adatokkal rendelkeznek az ingatlanbiztosíték értékének bármely modellalapú monitorozásához és az újraértékelésre szoruló ingatlanok bármely modellalapú azonosításához;

f) a modellek becslései független validálás tárgyát képezik, és a validálási folyamat általánosságban összhangban van a 185. cikkben meghatározott elvekkel, amennyiben azok alkalmazhatók.

▼C2

(4) Az intézményeknek egyértelműen dokumentálniuk kell az általuk elfogadott lakó- és kereskedelmi ingatlanok típusait, valamint az intézmények hitelpolitikáját e vonatkozásban.

▼M17

(5) A hitelkockázati fedezetként felhasznált ingatlant megfelelően biztosítani kell káresemények ellen, és az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük a biztosítás megfelelőségének monitorozására.

▼M17

A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, a 2025. január 1. előtt nyújtott, ingatlannal fedezett kitettségek tekintetében azon intézmények, amelyek az e cím 3. fejezetében említett IRB-módszert alkalmazzák az LGD-re vonatkozó saját becsléseiket felhasználva, nem kötelesek alkalmazni az e bekezdés első albekezdésében foglalt rendelkezéseket.

▼C2

209. cikk

Követelésekre vonatkozó követelmények

(1) A követelések elismert biztosítéknak minősülnek, ha a (2) és a (3) bekezdésben meghatározott követelmények mindegyike teljesül

(2) A jogbiztonság tekintetében a következő feltételeknek kell eleget tenni:

a) a hitelnyújtó intézmény számára nyújtandó biztosítékra vonatkozó jogi mechanizmusnak megbízhatónak és hatékonynak kell lennie, valamint biztosítania kell, hogy az intézmény egyértelmű jogokkal rendelkezzék a biztosítékkal kapcsolatban, beleértve a biztosíték értékesítéséből származó bevételhez való jogot is;

b) az intézményeknek minden szükséges lépést meg kell tenniük a biztosítéki jog érvényesíthetőségére vonatkozó helyi követelmények teljesítése érdekében. A hitelnyújtó intézménynek elsőbbségi követeléssel kell bírnia a biztosítékra vonatkozóan, kivéve, ha az ilyen követelés jogszabályi rendelkezés szerint preferenciális hitelezői követelés után következik;

c) az intézményeknek megfelelő jogi felülvizsgálattal meg kell bizonyosodniuk arról, hogy a biztosíték minden irányadó jog szerint érvényesíthető;

d) az intézményeknek megfelelően dokumentálniuk kell biztosítéki megállapodásaikat, valamint egyértelmű és megbízható eljárással kell rendelkezniük a biztosítékok időben történő beszedése érdekében;

e) az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak biztosításához, hogy bármely, a hitelfelvevő nemteljesítésének megállapításához és a biztosítékok időben történő beszedéséhez szükséges jogi feltétel teljesüljön;

f) amennyiben a hitelfelvevőnek pénzügyi nehézségei vannak vagy nemteljesítés következik be, az intézménynek rendelkeznie kell azzal a joggal, hogy a követelés kötelezettjének előzetes beleegyezése nélkül eladja vagy másik félre ruházza a követeléseket.

(3) A kockázatkezelés tekintetében a következő feltételeknek kell eleget tenni:

a) az intézménynek megbízható eljárással kell rendelkeznie a követelések hitelkockázatának megállapítására. Az említett eljárásnak magában kell foglalnia a hitelfelvevő üzleti és ágazati elemzését, illetve azt, hogy milyen típusú ügyfelek a hitelfelvevő üzleti partnerei. Amennyiben az intézmény a hitelfelvevők által az ügyfelekre nézve megállapított hitelkockázatra támaszkodik, az intézménynek felül kell vizsgálnia a hitelfelvevők hitelezési gyakorlatát, hogy megállapítsa annak megbízhatóságát és hitelességét;

▼C2

b) a kitettség értéke és a követelések értéke közti különbözetnek az összes vonatkozó tényezőt tükröznie kell, beleértve a beszedési költséget, a követeléshalmazokon belül az egyes ügyfelekhez kapcsolódó koncentrációt, valamint az intézmény összes olyan kitettségén belüli potenciális koncentrációs kockázatot, amelyeket az intézmény általános módszerei már nem szabályoznak. Az intézménynek folyamatos, a követeléseknek megfelelő monitoring folyamatot kell fenntartania. Ezen kívül rendszeresen felül kell vizsgálnia a hitelszerződések, a környezeti korlátozások és más jogszabályi előírások által támasztott követelmények teljesülését is;

c) a hitelfelvevő által hitelezői jogokkal terhelt követeléseknek diverzifikáltaknak kell lenniük, valamint azok szükségtelenül nem kapcsolódhatnak az adott hitelfelvevőhöz. Amennyiben lényeges pozitív korreláció áll fenn, akkor az intézményeknek az ehhez kapcsolódó kockázatokat figyelembe kell venniük a teljes biztosítékhalmazhoz tartozó fedezettség meghatározásánál;

d) az intézmények nem használhatnak elismert hitelkockázati fedezetként a hitelfelvevőhöz kapcsolódóktól származó (beleértve a leányvállalatokat és alkalmazottakat is) követeléseket;

e) az intézményeknek dokumentált követelésbehajtási folyamattal kell rendelkezniük fizetési nehézségek esetére. Az intézményeknek akkor is rendelkezniük kell a beszedéshez szükséges eszközökkel, ha általában hitelfelvevőikre hagyatkoznak a beszedés tekintetében.

210. cikk

Egyéb dologi biztosítékokra vonatkozó követelmények

Az ingatlan-biztosítékon kívüli dologi biztosítékok az IRB-módszer szerinti elismert biztosítéknak minősülnek, ha a következő követelmények mindegyike teljesül:

a) a dologi biztosíték nyújtására vonatkozó biztosítéki megállapodásnak minden irányadó jog szerint hatályosnak és érvényesíthetőnek kell lennie, és lehetővé kell tennie, hogy az intézmény a biztosíték értékét ésszerű időn belüli realizálja;

b) a 209. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett megengedett elsőbbségi követelések kizárólagos kivételével csak a biztosítékkal szembeni első ranghelyű zálogjogok vagy biztosítéki jogok minősülnek elismertnek, és az intézménynek elsőbbséget kell élveznie a biztosítékból származó bevételek vonatkozásában az összes többi hitelnyújtóval szemben;

c) az intézményeknek rendszeresen, legalább évente monitorozniuk kell a biztosíték értékét. A piaci feltételek jelentős változása esetén az intézményeknek gyakrabban kell monitorozniuk;

d) a kölcsönszerződésnek tartalmaznia kell a biztosíték részletes leírását, valamint az újraértékelés módjának és gyakoriságának részletes meghatározását;

e) az intézményeknek az ellenőrzésre rendelkezésre bocsátott belső hitelezési szabályzataikban és eljárásaikban egyértelműen dokumentálniuk kell az általuk elfogadott dologi biztosítékok típusait, valamint az egyes biztosítéktípusoknak a kitettség összegéhez viszonyított, megfelelő összegére vonatkozó szabályaikat és gyakorlataikat;

▼C2

f) az intézmények hitelezési szabályzatainak az ügyletstruktúra tekintetében az alábbiakra kell kiterjedniük:

i. a kitettség összegéhez viszonyított megfelelő biztosíték-követelmények;

ii. a biztosítékok könnyű értékesíthetősége;

iii. az ár vagy piaci érték objektív meghatározásának képessége;

iv. az érték megállapíthatóságának gyakorisága, ideértve a szakértői becslést vagy értékelést;

v. a biztosíték értékének volatilitása vagy a volatilitás közelítő értéke;

▼M17

g) az intézményeknek az értékelés és az újraértékelés során teljeskörűen figyelembe kell venniük a biztosíték értékvesztését vagy avulását, és ennek során különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy az idő múlása milyen hatással van a trendekre vagy adott időszakra érzékeny biztosítékokra; dologi biztosíték esetében a biztosíték elavulása körében figyelembe kell venni azokat az ESG-tényezőkkel kapcsolatos értékelési szempontokat is, amelyek az uniós és tagállami szabályozási célkitűzések és jogszabályok, továbbá – amennyiben ez a nemzetközileg aktív intézmények esetében releváns – harmadik országok jogi és szabályozási célkitűzései által támasztott tilalmakhoz vagy korlátozásokhoz kapcsolódnak;

▼C2

h) az intézményeknek rendelkezniük kell a dologi biztosíték fizikai ellenőrzésének jogával. Az intézményeknek szabályzatokkal és eljárásokkal is rendelkezniük kell a fizikai ellenőrzési jog gyakorlására vonatkozóan;

i) a fedezetként felhasznált biztosítéknak káresemények ellen megfelelően biztosítottnak kell lennie és az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak monitorozására.

▼M17

Amennyiben általános biztosítéki megállapodások vagy a vagyont terhelő (lebegő) zálogjog más formái a hitelt nyújtó intézmény számára nyilvántartott követelést biztosítanak egy vállalat eszközei felett, és amennyiben ez a követelés az IRB-módszer szerint biztosítékként nem elismert eszközöket és az IRB-módszer szerint biztosítékként elismert eszközöket egyaránt tartalmaz, az intézmény az utóbbi eszközöket elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetként ismerheti el. Ebben az esetben az elismerhetőség feltétele az, hogy az eszközök megfeleljenek az IRB-módszer szerinti elismerhetőségi követelményeknek, az e fejezetben meghatározottak szerint.

▼C2

211. cikk

A lízingkitettségek fedezett kitettségként történő kezelésére vonatkozó követelmények

Az intézmények akkor kezelhetik a lízingügyletekből származó kitettségeket a lízingelt vagyontárggyal fedezett kitettségként, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

▼C2

a) a lízingelt vagyontárgy típusától függően a lízingelt vagyontárgy megfelel a 208. vagy a 210. cikkben meghatározott feltételeknek;

b) a lízingbe adó megbízható kockázatkezelést alkalmaz a lízingbe adott eszköz felhasználási módjára, elhelyezkedésére, korára és tervezett hasznos élettartamára vonatkozóan, beleértve a fedezet értékének megfelelő monitorozását is;

c) a lízingbe adó az eszköz jogi tulajdonosa, és tulajdonosi jogait időben tudja gyakorolni;

d) amennyiben az LGD-érték kiszámításakor még nem állapították meg, a még nem törlesztett összeg értéke és a fedezet piaci értéke közötti különbözet nem lehet olyan nagy, hogy meghaladja a lízingelt eszközökhöz kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés értékét.

212. cikk

Az egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó követelmények

(1) Harmadik fél intézménynél elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentumok akkor kezelhetők a 232. cikk (1) bekezdésének megfelelően, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hitelfelvevőnek egy harmadik fél intézménnyel szembeni követelését nyíltan a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelik vagy a hitelnyújtó intézményre ruházzák, és ez a terhelés vagy engedményezés valamennyi irányadó joghatóság előtt hatályos és érvényesíthető, valamint feltétel nélküli és visszavonhatatlan;

b) a harmadik fél intézményt értesítik a zálogjogról vagy átruházásról;

c) az értesítés következtében a harmadik fél intézmény kizárólag a hitelnyújtó intézmény számára tud fizetéseket teljesíteni, harmadik feleknek pedig csak a kölcsönt nyújtó intézmény előzetes engedélyével teljesíthet fizetéseket.

(2) Az olyan életbiztosítási kötvények, amelyeknek a kedvezményezettje a hitelnyújtó intézmény, abban az esetben ismerhetők el biztosítékként, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az életbiztosítási kötvényt a hitelnyújtó intézmény javára nyíltan elzálogosították vagy rá engedményezték;

b) az életbiztosítást nyújtó vállalatot értesítik az elzálogosításról vagy az engedményezésről, és az ennek következtében csak a hitelnyújtó intézmény előzetes engedélyével fizetheti ki a szerződés szerint kifizetendő összegeket;

c) a hitelnyújtó intézmény rendelkezik azzal a joggal, hogy a hitelfelvevő nemteljesítése esetén a kötvényt felmondja és a visszavásárlási értéket megkapja;

d) a hitelnyújtó intézményt tájékoztatják a kötvénytulajdonos kötvénnyel kapcsolatos bármely nemfizetéséről;

▼C2

e) a hitelkockázati fedezet a kölcsön teljes futamidejére biztosított. Amennyiben ez nem lehetséges, mert a biztosítási viszony már a hitelviszony vége előtt lejár, akkor az intézménynek biztosítania kell, hogy a biztosítási szerződésből származó összeg a hitelszerződés átlagos hátralévő futamidejének végéig fedezetként szolgáljon az intézmény számára;

f) a zálogjog vagy engedményezés valamennyi, a hitelszerződés megkötésekor irányadó joghatóság előtt hatályos és érvényesíthető;

g) a visszavásárlási értéket az életbiztosítást nyújtó vállalat határozza meg és nem csökkenthető;

h) a visszavásárlási értéket az életbiztosítást nyújtó vállalatnak kérésre időben ki kell fizetnie;

i) a visszavásárlási értéket nem lehet az intézmény előzetes hozzájárulása nélkül kérni;

j) az életbiztosítást nyújtó vállalat a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozik, vagy az Unióban alkalmazott felügyeleti és szabályozási rendelkezésekkel legalább egyenértékű rendelkezéseket alkalmazó harmadik ország illetékes hatóságának felügyelete alá tartozik.

2. alszakasz

Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok

213. cikk

A garanciákra és hitelderivatívákra egyaránt vonatkozó követelmények

▼M17

(1) A 214. cikk (1) bekezdésére is figyelemmel, a garanciából vagy hitelderivatívából származó hitelkockázati fedezet akkor minősül elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a hitelkockázati fedezet közvetlen;

b) a hitelkockázati fedezet mértéke világosan meghatározott és kétségbevonhatatlan;

c) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés nem tartalmaz olyan záradékot, amelynek betartása a hitelt nyújtó intézmény közvetlen ellenőrzésén kívül esik, és amely:

i. lehetővé tenné a fedezetnyújtó számára, hogy a hitelkockázati fedezetet egyoldalúan felmondja vagy módosítsa;

ii. növelné a hitelkockázati fedezet tényleges költségeit a fedezett kitettség hitelminőségi besorolásának romlása révén;

iii. megakadályozhatná, hogy a fedezetnyújtót kötelezzék az időben történő fizetésre abban az esetben, ha az eredeti kötelezett nem tesz eleget fizetési kötelezettségeinek, vagy – ha a lízingszerződés lejár – a garantált maradványértéknek a 134. cikk (7) bekezdése és a 166. cikk (4) bekezdése szerinti elismerése céljából;

▼M17

iv. megengedhetné a hitelkockázati fedezet futamidejének a fedezetnyújtó általi csökkentését;

d) a hitelkockázati fedezetre vonatkozó szerződés hatályos és érvényesíthető a hitelszerződés megkötésekor irányadó valamennyi joghatóság előtt.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása tekintetében a hitelkockázati fedezeti szerződés olyan záradéka, amely előírja, hogy a hitelt nyújtó intézmény hibás átvilágítása vagy csalása érvényteleníti a garantőr által nyújtott hitelkockázati fedezetet vagy csökkenti annak mértékét, nem zárhatja ki azt, hogy a hitelkockázati fedezet elismerhetőnek minősüljön.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazása céljából a fedezetnyújtó kifizetheti egy összegben a követelés alapján esedékes valamennyi pénzösszeget, vagy átvállalhatja a kötelezett hitelkockázati fedezeti szerződés hatálya alá tartozó jövőbeli fizetési kötelezettségeit.

▼C2

(2) Az intézménynek bizonyítania kell az illetékes hatóság számára, hogy rendelkezik a garanciák és hitelderivatívák alkalmazásából eredő potenciális kockázat-koncentrációt kezelő rendszerekkel. Az intézménynek képesnek kell lennie az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani a hitelderivatívák és garanciák alkalmazásának stratégiája és az átfogó kockázati profil kezelése közötti kölcsönhatásokat.

(3) Az intézményeknek meg kell felelniük az összes, szerződésben foglalt és jogszabályban meghatározott arra vonatkozó előírásnak, valamint meg kell tenniük minden ahhoz szükséges lépést, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet az alkalmazandó jog értelmében érvényesíthető legyen.

Az intézménynek megfelelő jogi felülvizsgálattal meg kell bizonyosodnia arról, hogy az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet valamennyi irányadó joghatóság előtt érvényesíthető. Az érvényesíthetőség folyamatos biztosítása érdekében az intézménynek szükség szerint meg kell ismételnie a felülvizsgálatot.

214. cikk

Állami és egyéb közszektorbeli viszontgaranciák

(1) Az intézmények a (2) bekezdésben felsorolt szervezetek által nyújtott garanciával fedezettként kezelhetik a (2) bekezdésben említett kitettségeket, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a viszontgarancia a követelés összes hitelkockázati elemét fedezi;

b) mind az eredeti garancia, mind pedig a viszontgarancia eleget tesz a garanciára vonatkozóan a 213. cikkben és a 215. cikk (1) bekezdésében meghatározott előírásoknak, kivéve a viszontgarancia közvetlen jellegét előíró rendelkezést;

c) a fedezet megbízható és a múltbeli adatok nem utalnak arra, hogy a viszontgarancia fedezetértéke kisebb, mint a szóban forgó szervezet által nyújtott közvetlen garancia.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott eljárás azokra a garantált kitettségekre alkalmazandó, amelyek az alábbi szervezetek valamelyike által nyújtott viszontgaranciával fedezettek:

▼C2

a) központi kormányzatok vagy központi bankok;

b) regionális kormányzat vagy helyi hatóság;

c) közszektorbeli intézmény, amellyel szembeni követelés a 116. cikk (4) bekezdése szerint a központi kormányzattal szembeni követelésnek minősül;

d) multilaterális fejlesztési bank vagy nemzetközi szervezet, amelyre vonatkozóan a 117. cikk (2) bekezdése, illetve a 118. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyt alkalmaznak;

e) közszektorbeli intézmény, amellyel szembeni követelések kezelése a 116. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban történik.

(3) Az intézményeknek az (1) bekezdésben meghatározott módon kell eljárniuk a (2) bekezdésben foglalt felsorolásban nem szereplő szervezet által viszontgarantált kitettséget esetében is, amennyiben a kitettség viszontgaranciáját valamely, a felsorolásban szereplő intézmény közvetlenül biztosítja, és az (1) bekezdésben felsorolt feltételek teljesülnek.

215. cikk

Garanciákra vonatkozó további követelmények

(1) A garanciák akkor minősülnek előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha a 213. cikkben megállapított feltételek mindegyike, valamint az összes alábbi feltétel teljesül:

▼M17

a) a kötelezett elismert nemteljesítése vagy fizetési mulasztása után a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll a garantőrtől a fedezet alapját képező követelés szerinti összeget időben követelni;

▼C2

b) a garancia a garantőr általi, egyértelműen dokumentált kötelezettségvállalás;

c) az alábbi feltételek egyike teljesül:

i. a garancia kiterjed a kötelezettől a követelés keretében elvárt mindenfajta fizetéstípusra;

ii. amennyiben bizonyos fizetéstípusokat kizárnak a garancia köréből, a hitelnyújtó intézmény úgy korrigálta a garancia elismert értékét, hogy az a korlátozott fedezetet tükrözze.

▼M17

A garantőr általi fizetés nem tartozhat olyan rendelkezés hatálya alá, amely szerint a hitelt nyújtó intézménynek először a kötelezettel szemben kell eljárnia.

Lakóingatlan jelzáloghitelére fedezetet nyújtó előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetén a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában és az e bekezdés a) pontjában előírt követelményeket elég 24 hónapos időszakon belül teljesíteni.

▼M17

(2) A kölcsönös garanciavállalás keretében nyújtott vagy a 214. cikk (2) bekezdésében felsorolt szervezetek által nyújtott vagy viszontgarantált garanciák esetében az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és a 213. cikk (1) bekezdése c) pontjának iii. alpontjában meghatározott követelmények akkor tekinthetők teljesítettnek, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) az eredeti kötelezett elismert nemteljesítése vagy fizetési mulasztása esetén a hitelt nyújtó intézménynek jogában áll időben hozzájutni a garantőr által teljesített olyan ideiglenes kifizetéshez, amely megfelel az alábbi két feltétel mindegyikének:

   i. az ideiglenes kifizetés a hitelt nyújtó intézmény által valószínűsíthetően elszenvedett veszteség megbízható becslésén alapul, amely tartalmazza a kamatfizetés elmaradásából származó veszteséget, valamint más, a hitelfelvevő által teljesítendő fizetéseket is;

   ii. az ideiglenes kifizetés arányos a garancia fedezetével;

b) a hitelnyújtó intézmény az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani tudja, hogy a garancia veszteségcsökkentő hatásai – beleértve a hitelfelvevő által teljesítendő kamatfizetés és egyéb fizetések elmaradásából eredő veszteségeket is – indokolják ezt az eljárást; ezt az indokolást megfelelően dokumentálni kell, és célzott belső jóváhagyási és ellenőrzési eljárásoknak kell alávetni.

▼C2

216. cikk

Hitelderivatívákra vonatkozó további követelmények

(1) A hitelderivatívák akkor minősülnek előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek, ha a 213. cikkben megállapított feltételek mindegyike, valamint az összes alábbi feltétel teljesül:

a) a hitelderivatíva-szerződésben meghatározott hitelkockázati események magukban foglalják a következőket:

   i. az alapul szolgáló kötelezettségnek a mulasztás időpontjában érvényes feltételei szerint esedékes összegek fizetésének elmulasztása, olyan türelmi idővel, amely megegyezik az alapul szolgáló kötelezettségben foglalt türelmi idővel vagy rövidebb annál;

   ii. a kötelezett felszámolása, fizetésképtelensége vagy írásos nyilatkozata arról, hogy az esedékes fizetési kötelezettségeket általában nem tudja az esedékességükig teljesíteni, és ehhez hasonló események;

   iii. az alapul szolgáló kötelezettség átstrukturálása, ami a tőke, kamat vagy díjak elengedését vagy fizetési halasztást von maga után, ami hitelezési veszteséget eredményez;

b) ha a hitelderivatíva lehetővé teszi a készpénzes kiegyenlítést:

   i. az intézmény stabil értékelési folyamattal rendelkezik a veszteségek megbízható becslése érdekében;

▼C2

ii. egyértelműen meghatározott az az időszak, amelyen belül az alapul szolgáló kötelezettséget a hitelkockázati esemény bekövetkezését követően értékelik;

c) amennyiben a kiegyenlítéshez az szükséges, hogy a kockázatot átadó rendelkezzék az alapul szolgáló kötelezettségnek a fedezetnyújtóra történő átruházásának jogával és képességével, az alapul szolgáló kötelezettség feltételeinek ki kell térniük arra, hogy az ilyen átruházáshoz szükséges beleegyezést ne lehessen indokolatlanul megtagadni;

d) egyértelműen meghatározták, kik felelősek a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapításáért;

e) a hitelkockázati esemény megállapítása nem lehet a fedezetnyújtó kizárólagos felelőssége;

f) a kockázatot átadó jogosult és képes a hitelnyújtót a hitelkockázati esemény bekövetkeztéről tájékoztatni.

Amennyiben a hitelkockázati esemény nem foglalja magában az alapul szolgáló kötelezettségnek az a) pont iii. alpontja szerinti átstrukturálását, a hitelkockázati fedezetet ennek ellenére el lehet ismerni, ha annak értékét a 233. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint csökkentik.

(2) Az alapul szolgáló kötelezettség és a hitelderivatíva referenciakötelezettsége közötti vagy az alapul szolgáló kötelezettség és a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítása céljából alkalmazott kötelezettség közötti eltérés csak akkor megengedhető, ha az alábbi két feltétel mindegyike teljesül:

a) az adott esettől függően a referenciakötelezettség vagy a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítása céljából alkalmazott kötelezettség az alapul szolgáló kötelezettséggel azonos (pari passu) vagy alacsonyabb besorolású;

b) az alapul szolgáló kötelezettséghez és az adott esettől függően a referenciaügylethez vagy a hitelkockázati esemény bekövetkezésének megállapítása céljából alkalmazott kötelezettséghez ugyanaz a kötelezett tartozik, és a kötelezettségek jogi úton kikényszeríthető, keresztfelmondásra vagy azonnali keresztvisszafizetésre jogosító záradékkal (cross-default clause, illetve cross-acceleration clause) rendelkeznek.

▼M17

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, hitelderivatíva által fedezett vállalati kitettség esetében az adott bekezdés a) pontjának iii. alpontjában említett hiteleseményt nem kell feltüntetni a hitelderivatívára vonatkozó szerződésben, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) 100 %-os szavazat szükséges az alapul szolgáló vállalati kitettség lejáratának, tőkeösszegének, kamatszelvényének, pénznemének vagy kielégítési sorrendben betöltött helyének módosításához;

b) a székhely szerinti joghatóság, amelynek hatálya alá a vállalati kitettség tartozik, jól bevált csődtörvénnyel rendelkezik, amely lehetővé teszi a társaságok számára az átszervezést és a szerkezetátalakítást, és rendelkezik a hitelezői követelések rendezett kiegyenlítéséről.

A hitelkockázati fedezet a 233. cikk (2) bekezdésében meghatározott értékcsökkentés mellett annak ellenére is elismerhető lehet, hogy az e bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek.

▼C2

4. szakasz

A hitelkockázat-mérséklés hatásainak kiszámítása

1. alszakasz

Előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

218. cikk

Hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok

A hitelnyújtó intézmény által kibocsátott, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba történő befektetéseket készpénzbiztosítékként lehet kezelni az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak ezen alszakasszal összhangban történő kiszámítása céljából, feltéve, hogy a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba ágyazott hitel-nemteljesítési csereügylet elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek minősül. Annak megállapítása céljából, hogy a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírokba ágyazott hitel-nemteljesítési csereügylet elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek minősül-e, az intézmény teljesítettnek tekintheti a 194. cikk (6) bekezdésének c) pontjában foglalt feltételt.

▼M17

219. cikk

Mérlegen belüli nettósítás

A hitelt nyújtó intézménynek nyújtott és nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönöket és betéteket a hitelt nyújtó intézménynek készpénzbiztosítékként kell kezelnie a nála elhelyezett, mérlegen belüli nettósítás alá eső kölcsönökre és betétekre vonatkozó előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásainak kiszámításánál.

▼C2

220. cikk

▼M17

A felügyeleti volatilitási korrekció módszerének alkalmazása nettósítási keretmegállapodásokra

(1) Azon intézményeknek, amelyek számítják az értékpapír-finanszírozási, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre kiterjedő, elismert nettósítási keretmegállapodások hatálya alá tartozó kitettségek „teljes mértékben korrigált kitettségértékét” (E*), az általuk alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezőket a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerére vonatkozó 223–227. cikkben meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciós módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk.

▼C2

(2) Az E* kiszámítása céljából az intézményeknek:

a) az egyes értékpapír- vagy árutípusokhoz tartozó nettó pozíciót úgy kell kiszámítaniuk, hogy az ii. pontban levő összeget kivonják a i. pontban levő összegből:

i. a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönzött, eladott vagy biztosított azonos típusú értékpapírok vagy áruk teljes értéke;

▼C2

ii. a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott azonos típusú értékpapírok vagy áruk teljes értéke;

b) a nettósítási keretmegállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő devizákban levő nettó pozíciókat úgy kell kiszámítaniuk pénznemenként, hogy az ii. pontban levő összeget kivonják a i. pontban levő összegből:

i. az adott pénznemben denominált, a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönzött, eladott vagy biztosított értékpapírok teljes értékének összege és az ugyanabban a pénznemben a megállapodás szerint kölcsönzött vagy átcsoportosított készpénz összege;

ii. az adott pénznemben denominált, a nettósítási keretmegállapodás alapján kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott értékpapírok teljes értékének összege és az ugyanabban a pénznemben a megállapodás szerint kölcsönvett vagy kapott készpénz összege;

▼M17

c) az adott értékpapírcsoportnak vagy adott árutípusnak megfelelő volatilitási korrekciós tényező értékét vagy adott esetben a volatilitási korrekciós tényező abszolút értékét kell alkalmazniuk az adott értékpapírcsoportba tartozó értékpapírok vagy adott árutípusba tartozó áruk pozitív vagy negatív nettó pozíciójának abszolút értékére;

▼C2

d) a devizaárfolyam-kockázat (fx) volatilitási korrekciós tényezőjét kell alkalmazniuk minden egyes, a nettósítási keretmegállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő pénznemben denominált nettó pozitív vagy negatív pozíció esetén.

▼M17

(3) Az intézményeknek az E * értékét a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$E^* = \max\left(0; \sum_i E_i - \sum_j C_j + 0{,}4 \cdot E_{\text{net}} + 0{,}6 \cdot \frac{E_{\text{gross}}}{\sqrt{N}} + \sum_k \left|E_k^{\text{fx}}\right| \cdot H_k^{\text{fx}}\right)$$

ahol:

i = a megállapodás szerinti összes olyan különálló értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciót jelölő index, amelyet az intézmény kölcsönadott, visszavásárlás megállapodással értékesített vagy a partner számára letétbe helyezett;

j = a megállapodás szerinti összes olyan különálló értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciót jelölő index, amelyet az intézmény kölcsönvett, visszaértékesítési megállapodással megvett, vagy amelyet az intézmény tart;

k = az összes olyan különálló pénznemet jelölő index, amelyben a megállapodás szerinti értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíciók bármelyike denominált;

▼**M17**

E_i = a megállapodás szerint az intézmény által kölcsönadott, visszavásárlási megállapodással értékesített vagy a partner számára letétbe helyezett i értékpapír-, áru- vagy készpénzpozícióhoz kapcsolódó olyan kitettségérték, amelyet hitelkockázati fedezet hiányában kellene alkalmazni, amennyiben az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket – esettől függően – a 2. fejezet vagy a 3. fejezet szerint számítják ki;

C_j = a megállapodás szerint az intézmény által kölcsönvett, visszaértékesítési megállapodással megvett vagy az intézmény által tartott j értékpapír-, áru- vagy készpénzpozíció értéke;

E_k^{fx} = a megállapodás kiegyenlítési pénznemétől eltérő adott k pénznembeli, a (2) bekezdés b) pontjával összhangban kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

H_k^{fx} = a k pénznem devizaárfolyam-kockázatára vonatkozó volatilitási korrekciós tényező;

E_{net} = a megállapodás nettó kitettsége az alábbiak szerint számítva:

$$E_{\mathrm{net}} = \left| \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\mathrm{sec}}| \cdot H_l^{\mathrm{sec}} \right|$$

ahol:

l = az az index, amely a megállapodás szerinti ugyanazon értékpapírok valamennyi különböző csoportját és ugyanazon áruk valamennyi különböző típusát jelöli;

E_l^{sec} = a megállapodás szerinti l értékpapírcsoportban vagy l árutípusban fennálló, a (2) bekezdés a) pontjával összhangban kiszámított nettó (pozitív vagy negatív) pozíció;

H_l^{sec} = az l értékpapírcsoportnak vagy l árutípusnak megfelelő, a (2) bekezdés c) pontjával összhangban meghatározott volatilitási korrekciós tényező; a H_l^{sec} előjelét a következőképpen kell meghatározni:

a) pozitív előjellel kell rendelkeznie, ha az l értékpapírcsoportot kölcsönadják, visszavásárlási megállapodással értékesítik vagy arra az értékpapír-kölcsönadáshoz vagy a visszavásárlási megállapodáshoz hasonló ügyletet kötnek;

b) negatív előjellel kell rendelkeznie, ha az l értékpapírcsoportot kölcsönveszik, visszaértékesítési megállapodással megvásárolják vagy arra az értékpapír-kölcsönvételhez vagy a fordított visszavásárlási megállapodáshoz hasonló ügyletet kötnek;

N = a megállapodás szerinti ugyanazon értékpapírok valamennyi különböző csoportjának és ugyanazon áruk valamennyi különböző típusának száma összesen; e számítás alkalmazása céljából nem vehetők figyelembe azok az E_l^{sec} csoportok és típusok, amelyek esetében az $|E_l^{\mathrm{sec}}|$ értéke kisebb, mint $\frac{1}{10} \max_l(|E_l^{\mathrm{sec}}|)$;

E_{gross} = a megállapodás bruttó kitettsége az alábbiak szerint számítva:

▼M17

$$E_{\text{gross}} = \sum_{l=1}^{N} |E_l^{\text{sec}}| \cdot |H_l^{\text{sec}}|$$

.

▼C2

(4) Nettósítási keretmegállapodások alá tartozó repoügyletekre, értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, illetve egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletekre vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségérték és várható veszteségérték kiszámítása céljából az intézményeknek a (3) bekezdés szerint kiszámított E* értéket kell használniuk a partnerrel szembeni, a 113. cikk alkalmazásában a nettósítási keretmegállapodás alá tartozó ügyletekből eredő kitettség értékeként a sztenderd módszer szerint vagy a 3. fejezet alkalmazásában az IRB-módszer szerint.

(5) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az értékpapír-csoport olyan értékpapírokra vonatkozik, melyeket ugyanaz a szervezet bocsátott ki, megegyező kibocsátási napon és lejárattal, ugyanazokkal a feltételekkel, valamint a 224. és – értelemszerűen – a 225. cikkben megállapított likvidálási idővel.

221. cikk

A belső modelleken alapuló módszer alkalmazása a nettósítási keretmegállapodásokra

▼M17

(1) A 6. fejezet 7. szakaszában meghatározott követelményeknek megfelelő, elismert nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartozó származtatott ügyletektől eltérő értékpapír-finanszírozási ügyletek vagy egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletek kockázattal súlyozott kitettségértékének és várható veszteségértékének kiszámítása céljából az intézmény használhatja a belső modellen alapuló módszert a megállapodás teljes mértékben korrigált kitettségértékének (E*) kiszámítására, feltéve, hogy az intézmény teljesíti a (2) bekezdésben meghatározott feltételeket.

(2) Az intézmény alkalmazhatja a belső modellen alapuló módszert, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény ezt a módszert csak azon kitettségek esetében alkalmazza, amelyek kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint számítja ki;

b) az intézmény számára az illetékes hatósága engedélyezi e módszer alkalmazását.

(3) A belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézménynek minden partnerre és értékpapírra ezt a módszert kell alkalmaznia, kivéve az olyan nem lényeges portfóliókat, amelyek esetében alkalmazhatja a 220. cikkben meghatározott felügyeleti volatilitási korrekciós módszert.

▼C2

(4) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézmény számára a belső modelleken alapuló módszer használatát, ha meggyőződtek arról, hogy az intézménynek a nettósítási keretmegállapodás alá tartozó ügyletekből eredő kockázatok kezelésére szolgáló kockázatkezelési rendszere koncepcionálisan megalapozott, következetesen végrehajtott, és teljesíti az alábbi minőségi követelményeket:

a) az ügyletek potenciális árvolatilitásának kiszámítására alkalmazott belső kockázatkezelési modell szorosan integrálva van az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és az az intézmény felső vezetése számára készített kockázatikitettség-jelentések alapjául szolgál;

▼C2

b) az intézmény rendelkezik hitelkockázat-ellenőrzési egységgel, amely teljesíti az alábbi követelmények mindegyikét:

i. az üzleti és kereskedelmi egységektől független, és közvetlenül a felső vezetésnek jelent;

ii. felelős az intézmény kockázatkezelési rendszerének megtervezéséért és végrehajtásáért;

iii. a kockázatmérési modell eredményeiről, valamint a pozíciókra vonatkozó határértékekkel kapcsolatban hozandó megfelelő intézkedésekről napi jelentéseket készít és elemez;

c) a hitelkockázat-ellenőrzési egység által készített napi jelentéseket a vezetés azon szintjén vizsgálják felül, ahol megfelelő hatáskörrel rendelkeznek a felvett pozíciók és az általános kockázati kitettség csökkentésére szolgáló intézkedések végrehajtására;

d) az intézmény megfelelő számú, a hitelkockázat-ellenőrzési egységben használt bonyolult modellekben jártas munkatárssal rendelkezik;

e) az intézmény kidolgozott eljárásokkal rendelkezik a kockázatértékelési rendszer általános működésével kapcsolatos belső szabályoknak és dokumentált kontrolloknak való megfelelés monitorozására és biztosítására;

f) az intézmény modelljei bizonyítottan elfogadható pontosságúak a kockázatok mérése tekintetében, amit legalább egy évi adatmennyiség utóteszteléssel kell bizonyítani;

g) az intézmény rendszeresen szigorú stressztesztet végez, amelynek eredményeit a felső vezetés felülvizsgálja, és azok a felső vezetés által megállapított irányelvekben és határértékekben tükröződnek;

h) az intézmény rendszeres belső ellenőrzési eljárásának részeként kockázatértékelési rendszerét független felülvizsgálatnak veti alá. A felülvizsgálatnak a kereskedelmi egységek és a független hitelkockázat-ellenőrzési egység tevékenységeire egyaránt ki kell terjednie;

i) az intézmény évente legalább egyszer felülvizsgálja kockázatkezelési rendszerét;

j) a belső modell megfelel a 292. cikk (8) és (9) bekezdésében és a 294. cikkben meghatározott követelményeknek.

(5) Az intézmények belső kockázatmérési modelljének elegendő számú kockázati tényezőt kell leképeznie ahhoz, hogy az összes lényeges árkockázatot figyelembe vegye.

Az intézmények használhatnak empirikus korrelációkat is a kockázati kategóriákon belül és a kockázati kategóriák között, ha az intézmény korrelációk mérésére szolgáló rendszere megalapozott és következetesen megvalósított.

▼C2

(6) A belső modelleken alapuló módszert használó intézményeknek az E* értékét a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$E^{*} = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right) + \textit{érték potenciális változása}\right\}$$

ahol

E_i = a megállapodás hatálya alá tartozó minden egyes (i) kitettséghez kapcsolódó olyan kitettségérték, amelyet hitelkockázati fedezet hiányában kellene alkalmazni, ha az intézmények a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer szerint számítják ki, vagy ha a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és a várható veszteségértékeket az IRB-módszer szerint számítják ki;

C_i = a kölcsönvett, megvásárolt vagy kapott értékpapírok, illetve a kölcsönvett vagy kapott készpénz összegének értéke (i) kitettségenként.

A kockázattal súlyozott kitettség értékének belső modellekkel történő kiszámításakor az intézményeknek a modell által a megelőző üzleti napra adott eredményt kell alkalmazniuk.

(7) A (6) bekezdésben említett érték potenciális változásának kiszámítására a következő előírások mindegyike alkalmazandó:

a) legalább naponta kell elvégezni;

b) 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallumot kell alkalmazni;

c) 5 napnak megfelelő likvidációs időtartamot kell alkalmazni, kivéve az értékpapír-repoügyletektől vagy értékpapírok kölcsönbe adásától vagy kölcsönbe vételétől eltérő ügyletek esetében, ahol 10 napnak megfelelő likvidációs időtartamot kell alkalmazni;

d) legalább egyéves tényleges megfigyelési időszakon kell alapulnia, kivéve, ha az árfolyam-ingadozás jelentős növekedése ennél rövidebb megfigyelési időszakot indokol;

e) a számításhoz használt adatokat háromhavonta frissíteni kell;

Ha az intézmény rendelkezik a 285. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő repoügylettel, értékpapírt és/vagy árut adott vagy vett kölcsönbe, vagy rendelkezik értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügylettel vagy hasonló ügylettel, illetve nettósítási halmazzal, a minimális tartási időszakot összhangba kell hozni a 285. cikk (5) bekezdésével együtt értelmezett, említett bekezdéseknek megfelelően alkalmazandó letéti kockázati periódussal.

▼M17

_____

▼C2

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása érdekében:

a) a (3) bekezdés alkalmazásában mi minősül nem jelentős portfóliónak;

▼C2

b) az annak meghatározására szolgáló kritériumok, hogy helyes és következetesen végrehajtott-e a belső modell a (4) és (5) bekezdés és a nettósítási keretmegállapodások alkalmazásában.

Az EBH 2015. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

222. cikk

Pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere

(1) Az intézmények csak akkor használhatják a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét, ha a kockázattal súlyozott kitettségértékeket sztenderd módszerrel számítják ki. Az intézmények nem használhatják egyszerre a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével, kivéve a 148. cikk (1) bekezdése és a 150. cikk (1) bekezdése alkalmazásában. Az intézmények nem alkalmazhatják ezt a kivételt szelektív módon azzal a céllal, hogy csökkentett szavatolótőke-követelményt érjenek el vagy szabályozási arbitrázst kövessenek el.

(2) A pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerének használata esetén az intézményeknek az elismert pénzügyi biztosítékhoz a 207. cikk (4) bekezdésének d) pontja szerint megállapított piaci értékkel megegyező értéket kell hozzárendelniük.

▼M17

(3) Az intézményeknek a kitettségértékeknek az elismert biztosíték piaci értéke által fedezett részéhez azt a kockázati súlyt kell rendelniük, amelyet a 2. fejezetnek megfelelően rendelnének, ha a hitelnyújtó intézménynek közvetlen kitettsége lenne a biztosíték eszközével szemben. E célból az I. mellékletben felsorolt, mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a a 111. cikk (2) bekezdésében említett kitettségérték helyett.

▼C2

(4) Az intézményeknek a 227. cikk kritériumait teljesítő repoügyletből, értékpapír vagy áru kölcsönbe adásából vagy kölcsönbe vételéből származó kitettség fedezett részéhez 0 %-os kockázati súlyt kell rendelniük. Ha az ügyletben a partner nem meghatározó piaci szereplő, az intézményeknek 10 %-os kockázati súlyt kell hozzárendelniük.

(5) Az intézményeknek a biztosíték által fedezett részig 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a 6. fejezetben meghatározott kitettségértékekre a II. mellékletben felsorolt, piaci áron értékelt, készpénzzel vagy készpénzjellegű instrumentummal fedezett olyan származtatott ügyletek esetében, ahol nincs pénznembeli eltérés.

Az intézményeknek a biztosíték által fedezett részig 10 %-os kockázati súlyt kell alkalmazniuk a központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, – a 2. fejezet szerint 0 % kockázati súlyozású – hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal fedezett ügyletek esetén.

▼C2

(6) A (4) és (5) bekezdésekben említettektől eltérő ügyletek esetében az intézmények 0 %-os kockázati súlyt alkalmazhatnak, ha a kitettség és a biztosíték azonos pénznemben denominált, és az alábbi követelmények valamelyike teljesül:

a) a biztosíték készpénzletét vagy készpénzjellegű instrumentum;

b) a biztosíték központi kormányzat vagy központi bank által kibocsátott, a 114. cikk alapján 0 %-os kockázati súlyra jogosult hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, melynek piaci értékét 20 %-kal csökkentették.

(7) Az (5) és (6) bekezdés alkalmazásában a központi kormányzatok vagy központi bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok közé az alábbiak tartoznak:

a) regionális kormányzatok vagy helyi hatóságok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 115. cikk szerint azzal a központi kormányzattal szembeni kitettségként kell kezelni, amelynek joghatósága alá a kibocsátó tartozik;

b) multilaterális fejlesztési bankok által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 117. cikk (2) bekezdése szerint vagy annak értelmében 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

c) olyan nemzetközi szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyekre vonatkozóan a 118. cikk szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

d) közszektorbeli intézmény által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdése értelmében központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelnek.

223. cikk

Pénzügyi biztosítékok átfogó módszere

(1) Az áringadozás figyelembevétele érdekében az intézményeknek a biztosíték piaci értékét a 224–227. cikknek megfelelően volatilitási korrekcióval kell módosítaniuk a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere céljából történő értékelés során.

Ha a biztosíték olyan pénznemben denominált, amely eltér az alapul szolgáló kitettség pénznemétől, az intézményeknek a 224–227. cikk szerint a devizavolatilitást tükröző korrekciós értékkel kell korrigálniuk a biztosítéknak megfelelő volatilitási korrekciós tényezőt.

Az illetékes hatóságok által a 6. fejezet szerint elismert nettósítási megállapodások alá tartozó, tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében az intézményeknek a pénznem-volatilitást tükröző volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk, ha a biztosíték pénzneme eltér a kiegyenlítés pénznemétől. Az intézményeknek akkor is egyetlen volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk, ha a nettósítási megállapodás alá tartozó ügyletekhez több pénznem kapcsolódik.

▼C2

(2) Az intézményeknek a biztosíték volatilitással korrigált értékét (C_{VA}), amelyet figyelembe kell venniük, a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$C_{VA} = C \cdot \left(1 - H_C - H_{fx}\right)$$

ahol

C = a biztosíték értéke;

H_C = a 224. és 227. cikk szerint számított, a biztosítéknak megfelelő volatilitási korrekciós tényező;

H_{fx} = a 224. és 227. cikk szerint számított, a pénznembeli eltérésnek megfelelő volatilitási korrekciós tényező.

Az intézményeknek az ebben a bekezdésben meghatározott képletet kell használniuk a biztosíték volatilitással korrigált értékének kiszámításához az összes ügylet esetében, kivéve azokat az elismert nettósítási keretmegállapodások alá tartozó ügyleteket, amelyekre a 220. és 221. cikkben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

(3) Az intézményeknek a kitettség volatilitással korrigált értékét (E_{VA}), amelyet figyelembe kell venniük, a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$E_{VA} = E \cdot \left(1 + H_E\right)$$

ahol

E = az a kitettségérték, amelyet értelemszerűen a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően határoznának meg, ha a kitettség fedezetlen lenne;

H_E = a 224. és 227. cikk szerint számított, a kitettségnek megfelelő volatilitási korrekciós tényező.

▼M8

Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében a 6. fejezet 6. szakaszában meghatározott módszert használó intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk az E_{VA}-t:

$$E_{VA} = E.$$

▼M17

(4) A (3) bekezdésben szereplő E kiszámítása céljából a következők alkalmazandók:

a) a kockázattal súlyozott kitettségértéket a sztenderd módszer alapján számító intézmények esetében az I. mellékletben felsorolt, mérlegen kívüli tétel kitettségértéke a tétel értékének 100 %-a a 111. cikk (2) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

b) az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő, mérlegen kívüli tételek esetében az intézményeknek a kitettségértékeiket a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF vagy IRB-CCF helyett 100 %-os CCF-et használva kell kiszámítaniuk.

▼C2

(5) Az intézményeknek a kitettség teljes mértékben korrigált értékét (E*) a volatilitást és a biztosíték kockázatcsökkentő hatását egyaránt figyelembe véve az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

▼C2

$$E^* = max\ \{0,\ E_{VA} - C_{VAM}\}$$

ahol

E_{VA} = a kitettség volatilitással korrigált értéke, a (3) bekezdés szerint számítva;

C_{VAM} = a C_{VA} lejárati eltérésekre vonatkozó korrekcióval módosított értéke az 5. szakasz rendelkezéseinek megfelelően.

▼M8

Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek esetében a 6. fejezet 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézményeknek a 6. fejezet 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott rendelkezéseknek megfelelően figyelembe kell venniük a biztosíték kockázatcsökkentő hatását.

▼M17

(6) Az intézményeknek a volatilitási korrekciós tényezőket a 224–227. cikkben említett felügyeleti volatilitási korrekciós módszer alkalmazásával kell kiszámítaniuk.

▼C2

(7) Ha a biztosíték több elismert elemből áll, az intézményeknek a volatilitási korrekciós tényezőt (H) a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

ahol

a_i = az i-edik elismert elem értékének aránya a biztosíték teljes értékében;

H_i = az i-edik elismert elemre alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező.

224. cikk

Felügyeleti volatilitási korrekció a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

(1) Az intézmények által a felügyeleti volatilitási korrekció módszerének belül alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezők (napi újraértékelést feltételezve) e bekezdés 1–4. táblázatában találhatók.

VOLATILITÁSI KORREKCIÓS TÉNYEZŐK

▼M17

1. táblázat

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	Hátralévő futamidő (m), években kifejezve	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában lefektetett kritériumoknak		
		likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
1	m ≤ 1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

▼M17

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	Hátralévő futamidő (m), években kifejezve	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában lefektetett kritériumoknak		
		likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
	$1 < m \leq 3$	2,828	2	1,414	4,243	3	2,121	11,314	8	5,657
	$3 < m \leq 5$	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	$5 < m \leq 10$	5,657	4	2,828	8,485	6	4,243	22,627	16	11,314
	$m > 10$	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485	22,627	16	11,314
2–3	$m \leq 1$	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	$1 < m \leq 3$	4,243	3	2,121	5,657	4	2,828	16,971	12	8,485
	$3 < m \leq 5$	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	$5 < m \leq 10$	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,941	24	16,971
	$m > 10$	8,485	6	4,243	28,284	20	14,142	33,941	24	16,971
4	mind	21,213	15	10,607	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.

▼M17

2. táblázat

A rövid lejáratú, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás	Hátralévő futamidő (m), években kifejezve	A 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			A 197. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában említett, rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező szervezetek által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok volatilitási korrekciós tényezője			Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező értékpapírosítási pozíciók volatilitási korrekciós tényezője, amely megfelel a 197. cikk (1) bekezdésének h) pontjában lefektetett kritériumoknak		
		likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
1		0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414
2–3		1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828

3. táblázat

Más típusú biztosíték vagy kitettség

	likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
Főbb tőzsdeindexben szereplő részvények, főbb tőzsdeindexben szereplő átváltoztatható kötvények	28,284	20	14,142
Elismert tőzsdén jegyzett egyéb részvények vagy átváltoztatható kötvények	42,426	30	21,213
Készpénz	0	0	0
Tömbarany	28,284	20	14,142

4. táblázat

Pénznembeli eltérés volatilitási korrekciója (H_{fx})

likvidáláshoz szükséges idő: 20 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 10 nap (%)	likvidáláshoz szükséges idő: 5 nap (%)
11,314	8	5,657

▼C2

(2) A volatilitási korrekciós tényező (1) bekezdés szerinti kiszámításakor a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) fedezett kölcsönügyletek esetén az értékesítési időszak 20 munkanap;

b) repoügyletek, kivéve, ha értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére, és értékpapírok kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek esetén a likvidációs időszak 5 munkanap;

c) egyéb tőkepiac-vezérelt ügyletek esetében a likvidációs időszak 10 munkanap.

Ha az intézmény rendelkezik a 285. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott kritériumokat teljesítő ügylettel vagy nettósítási halmazzal, a minimális tartási időszakot összhangba kell hozni az említett bekezdéseknek megfelelően alkalmazandó letéti kockázati periódussal.

▼C2

(3) Az (1) bekezdés 1–4. táblázatában és a (4)–(6) bekezdésben a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó hitelminőségi besorolás az a besorolás, amelynek a hitelminőségi besorolást az EBH a 2. fejezet szerint megfeleltette.

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírhoz tartozó, az első albekezdésben említett hitelminőségi besorolás meghatározása céljából a 197. cikk (7) bekezdése is alkalmazandó.

(4) Repoügylet keretében kölcsönbe adott vagy értékesített, illetve kölcsönbe adott vagy kölcsönbe vett nem elismert értékpapírok vagy áruk volatilitási korrekciós tényezője megegyezik az elismert tőzsdén jegyzett, a fő tőzsdeindexben nem szereplő értékpapírokéval.

(5) Kollektív befektetési formák elismert befektetési jegyei esetén a volatilitási korrekciós tényező azon volatilitási korrekciós tényezők súlyozott átlaga, amelyek – az ügylet (2) bekezdésben meghatározott likvidációs időszakát figyelembe véve – azokra az eszközökre vonatkoznának, amelyekbe az alap befektetett.

Amennyiben azok az eszközök, amelyekbe az alap befektetett, ismeretlenek az intézmény előtt, úgy a volatilitási korrekciós tényező az a legmagasabb volatilitási korrekciós tényező, amely azokra az eszközökre vonatkozik, amelyekbe az alap befektetni jogosult.

▼M9

(6) Az intézmények vagy befektetési vállalkozások által kibocsátott, a 197. cikk (4) bekezdésében foglalt elismerhetőségi kritériumokat teljesítő, nem minősített hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz tartozó volatilitási korrekciós tényező megegyezik a 2. vagy 3. hitelminőségi besorolásnak megfelelő külső hitelminősítéssel rendelkező intézmények vagy vállalatok által kibocsátott értékpapírokéval.

▼M17

———————

226. cikk

A volatilitási korrekciós tényező felszorzása a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

Napi újraértékelés esetén az intézmények kötelesek a 224. cikkben meghatározott volatilitási korrekciós tényezőket alkalmazni. Ha az újraértékelés a napi gyakoriságnál ritkábban történik, az intézményeknek nagyobb volatilitási korrekciós tényezőt kell alkalmazniuk. A kiszámításhoz az intézményeknek a napi újraértékelési volatilitási korrekciós tényezőt fel kell szorozniuk az alábbi „időszak négyzetgyöke” képlettel:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

ahol:

H = az alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

H_M = a napi újraértékelés esetén alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező;

N_R = a két újraértékelés között ténylegesen eltelt munkanapok száma;

T_M = az adott típusú ügylet likvidációs időszaka.

▼C2

227. cikk

0 %-os volatilitási korrekciós tényező alkalmazásának feltételei a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint

▼M17

(1) A 224. cikkben említett felügyeleti volatilitási korrekciós módszert alkalmazó intézmények a repoügyletek és értékpapír-kölcsönzési vagy -kölcsönvételi ügyletek esetében a 224. és a 226. cikk szerint kiszámított volatilitási korrekciós tényező helyett 0 %-os volatilitási korrekciós tényezőt alkalmazhatnak, feltéve, hogy teljesülnek az e cikk (2) bekezdésének a)–h) pontjában meghatározott feltételek. A 221. cikkben meghatározott, belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézmények nem alkalmazhatják az e cikkben meghatározott eljárást.

▼C2

(2) Az intézmények akkor alkalmazhatnak 0 %-os volatilitási korrekciós tényezőt, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) mind a kitettség, mind a biztosíték készpénz vagy a 197. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti, központi kormányzat vagy központi bank által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, amelyhez a 2. fejezet alapján 0 %-os kockázati súly rendelhető;

b) a kitettség és a biztosíték egyaránt ugyanabban a pénznemben denominált;

c) az ügylet lejárati ideje nem haladja meg az egy napot, vagy a kitettséget és a biztosítékot egyaránt naponta piaci áron értékelik vagy napi letétkiigazítást alkalmaznak;

d) a letétkiigazítás partner általi elmulasztását megelőző utolsó piaci áron történő értékelés és a biztosíték értékesítése közötti időszak nem haladja meg a négy munkanapot;

e) az ügylet kiegyenlítése az adott ügylettípushoz bizonyítottan alkalmas kiegyenlítési rendszerben történik;

f) a megállapodáshoz vagy ügylethez kapcsolódó okmányok az adott értékpapírokkal kapcsolatos repoügyletek vagy értékpapír-kölcsönzési és értékpapír-kölcsönvételi ügyletek esetében előírt szabványos piaci okmányok;

g) az ügyletet szabályozó okmány meghatározza, hogy ha a partner elmulasztja készpénzzel vagy értékpapírokkal történő fizetési, letétbiztosítási vagy más kötelezettségének teljesítését, az ügylet azonnal felbontható;

h) a partnert az illetékes hatóságok meghatározó piaci szereplőnek tekintik.

(3) A (2) bekezdés h) pontjában említett meghatározó piaci szereplők többek között az alábbi szervezetek:

a) a 197. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott szervezetek, amelyekkel szembeni kitettségekre vonatkozóan a 2. fejezet szerint 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni;

▼C2

b) intézmények;

▼M9

ba) befektetési vállalkozások;

▼C2

c) más pénzügyi vállalatok a 2009/138/EK irányelv 13. cikke 25. pontja b) és d) alpontja értelmében, amelyekkel szembeni kitettségekhez a sztenderd módszer szerint 20 %-os kockázati súlyt rendelnek, vagy olyan intézmények, melyek az IRB-módszer szerint számítják ki a kockázattal súlyozott kitettségértéket és a várható veszteségértéket, és nem rendelkeznek elismert külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel, hanem az intézmény által adott belső minősítéssel rendelkeznek;

d) szabályozott kollektív befektetési formák, melyekre tőke- illetve tőkeáttételi követelmények vonatkoznak;

e) szabályozott nyugdíjalapok;

f) elismert elszámoló szervezetek.

▼M17

228. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékeknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere alapján történő kiszámítása a sztenderd módszer szerint kezelt kitettségek esetében

A sztenderd módszer szerint az intézményeknek a 223. cikk (5) bekezdése szerint kiszámított E * értékét kell használniuk kitettségértékként a 113. cikk alkalmazása céljából. Az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli tételek esetében az intézmények által használt E * az az érték, amelyre a kitettségérték megállapítása érdekében a 111. cikk (2) bekezdésében említett százalékos arányokat alkalmazzák.

▼C2

229. cikk

▼M17

A pénzügyi biztosítékoktól eltérő elismert biztosítékok értékelési elvei

(1) Az ingatlan értékelésének meg kell felelnie a következő követelmények mindegyikének:

a) az értéket az intézmény jelzáloghitel-vásárlási, hitelkezelési és hiteldöntési folyamatától függetlenül állapítja meg egy olyan független értékbecslő, aki rendelkezik az értékelés elvégzéséhez szükséges képesítéssel, képességgel és tapasztalattal;

b) az értékelés olyan, kellően óvatos értékelési kritériumok alapján történik, amelyek megfelelnek az alábbi követelmények mindegyikének:

i. az érték nem tartalmaz áremelkedésekre vonatkozó várakozásokat;

ii. az érték korrigálva van annak figyelembevétele érdekében, hogy az aktuális piaci érték jelentősen meghaladhatja azt az értéket, amely a hitel futamideje alatt fenntartható lenne;

c) az értékelést átlátható és egyértelmű módon dokumentálják;

d) az érték nem haladja meg az ingatlan piaci értékét, amennyiben ez a piaci érték meghatározható;

▼M17

e) amennyiben az ingatlant újraértékelik, annak értéke nem haladja meg lakóingatlan esetében az adott ingatlan vagy hasonló ingatlan tekintetében az utolsó hat évben mért átlagértéket, kereskedelmi ingatlan esetében pedig az adott ingatlan vagy hasonló ingatlan tekintetében az utolsó nyolc évben mért átlagértéket, vagy a hitelkeletkeztetéskori értéket, a kettő közül a magasabbat figyelembe véve.

Az átlagérték kiszámítása céljából az intézményeknek az azonos időközönként megfigyelt ingatlanértékek átlagát kell figyelembe venniük, és a referencia-időszaknak legalább három adatpontot kell tartalmaznia.

Az átlagérték kiszámításának céljából az intézmények felhasználhatják az ingatlanértékek 208. cikk (3) bekezdésében előírt monitoringjának az eredményeit. Az ingatlan értéke meghaladhatja ezt az átlagértéket vagy – adott esetben – a hitelkeletkeztetéskori értéket, ha az ingatlanon olyan módosításokat hajtanak végre, amelyek egyértelműen növelik annak értékét, például javítják az épület vagy lakóegység energiahatékonyságát vagy ellenálló képességét, védelmét és fizikai kockázatokhoz való alkalmazkodását. Az ingatlanérték nem értékelhető újra, ha az intézmények nem rendelkeznek elegendő adattal az átlagérték kiszámításához, kivéve, ha az értéknövekedés olyan módosításokon alapul, amelyek egyértelműen növelik az adott ingatlan értékét.

Az ingatlan értékelése során figyelembe kell venni az ingatlannal kapcsolatos bármely korábbi követelést, kivéve, ha e korábbi követelést figyelembe veszik a bruttó kitettségértéknek a 124. cikk (6) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámításakor, vagy ha annak összegével a 125. cikk (1) bekezdésével vagy a 126. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkentik az ingatlanérték 55 %-ának összegét, és az értékelésnek adott esetben tükröznie kell a 208. cikk (3) bekezdésében előírt monitoring eredményeit.

▼C2

(2) A követelések esetében azok értéke a követelések összege.

(3) Az intézményeknek az ingatlan-biztosítékon kívüli dologi biztosítékokat piaci értékén kell értékelniük. E cikk alkalmazásában a piaci érték az a becsült ár, amelyen a biztosíték egymástól független felek közötti eladási és vételi szándék esetén az értékelés időpontjában értékesíthető lenne.

▼M17

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az (1) bekezdés e) pontjában említett „hasonló ingatlan” értékének értékelésekor figyelembe kell venni.

Az EBH-nak 2027. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

230. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és a várható veszteségértékeknek az IRB-módszer szerinti kiszámítása olyan kitettségek esetében, amelyekhez elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet kapcsolódik

(1) Az IRB-módszer szerint, a 220. cikk hatálya alá tartozó kitettségek kivételével, az intézményeknek a 3. fejezet alkalmazása céljából a tényleges LGD-t (LGD*) kell LGD-ként használniuk az e fejezet alapján elismerhető, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet figyelembevételéhez. Az LGD * értékét az intézményeknek az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

▼**M17**

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + LGD_S \cdot \frac{E_S}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

E = a kitettség értéke az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának figyelembevétele előtt; az e fejezettel összhangban elismert pénzügyi biztosítékkal fedezett kitettség esetében ezt az összeget a 223. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani; kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírok esetében ennek az összegnek meg kell egyeznie a kölcsönadott készpénzzel vagy a kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírokkal; kölcsönadott vagy letétbe helyezett értékpapírok esetében a kitettségértéket növelni kell a volatilitási korrekciós tényező (H_E) alkalmazásával, a 223–227. cikknek megfelelően;

E_S = a kapott előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet aktuális értéke az adott típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező (H_C), valamint a kitettség és az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet közötti pénznembeli eltérések volatilitási korrekciós tényezőjének (H_{fx}) a (2), illetve a (3) bekezdéssel összhangban történő alkalmazása után; Az E_S felső korlátja a következő érték: $E \cdot (1+H_E)$;

E_U = $E \cdot (1+H_E) - E_S$;

LGD_U = a fedezetlen kitettségre alkalmazandó LGD a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint;

LGD_S = az ügyletben használt elismert FCP-típussal fedezett kitettségekre alkalmazandó LGD a (2) bekezdés 1. táblázatában meghatározottak szerint.

(2) Az 1. táblázat meghatározza az LGD_S-nek és a H_c-nek az (1) bekezdésben szereplő képletben alkalmazandó értékeit.

1. táblázat

FCP-típus	LGD_S	Volatilitási korrekciós tényező (H_c)
Pénzügyi biztosíték	0 %	A 224–227. cikkben meghatározott H_c volatilitási korrekciós tényező
Követelések	20 %	40 %
Lakóingatlan és kereskedelmi ingatlan	20 %	40 %
Egyéb dologi biztosíték	25 %	40 %
Nem elismert FCP	Nem alkalmazandó	100 %

(3) Amennyiben az elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a kitettségétől eltérő pénznemben denominált, a pénznembeli eltérés volatilitási korrekciós tényezője (H_{fx}) megegyezik a 224–227. cikk alapján alkalmazandó volatilitási korrekciós tényezővel.

▼M17

(4) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárástól eltérő, alternatív megoldásként és a 124. cikk (9) bekezdése alapján az intézmények – a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében és a 126. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott korlátokon belül – 50 %-os kockázati súlyt rendelhetnek a kitettség azon részéhez, amely valamely tagállam területén található lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal teljeskörűen fedezett, amennyiben a 199. cikk (3), illetve (4) bekezdésében előírt feltételek mindegyike teljesül.

(5) A 220. cikk hatálya alá eső IRB-kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek és várható veszteségértékeinek kiszámításához az intézményeknek az E * értéket kell alkalmazniuk a 220. cikk (4) bekezdésével összhangban, valamint a fedezetlen kitettségekre vonatkozó LGD értéket kell alkalmazniuk a 161. cikk (1) bekezdésének a), aa) és b) pontja szerint.

231. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és a várható veszteségértékek kiszámítása olyan, az IRB-módszer szerint kezelt kitettségek esetében, amelyekhez elismert előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetek halmaza kapcsolódik

Azok az intézmények, amelyek számára többféle típusú előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtottak, az IRB-módszer szerint kezelt kitettségekre a 230. cikkben meghatározott képletet alkalmazhatják sorban minden egyes biztosítéktípusra. E célból az említett intézményeknek minden egyes újabb FCP-típus elismerését követően csökkenteniük kell a fedezetlen kitettség (E_U) fennmaradó értékét az adott lépésben elismert biztosíték korrigált értékével (E_S). A 230. cikk (1) bekezdésével összhangban az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettípusokra vonatkozó összes E_S összegének felső korlátját az $E \cdot (1+H_E)$ érték jelenti, ami a következő képletet eredményezi:

$$LGD^* = LGD_U \cdot \frac{E_U}{E \cdot (1 + H_E)} + \sum_i LGD_{S,i} \cdot \frac{E_{S,i}}{E \cdot (1 + H_E)}$$

ahol:

$LGD_{S,i}$ = az i FCP-re alkalmazandó LGD, a 230. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint;

$E_{S,i}$ = az i FCP aktuális értéke az adott FCP-típusra a 230. cikk (2) bekezdése szerint alkalmazandó volatilitási korrekciós tényező (H_c) alkalmazása után.

▼C2

232. cikk

Egyéb előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

▼M17

(1) Ha a 212. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, a harmadik fél intézménynél nem letétkezelői megállapodás révén, a hitelnyújtó intézmény zálogjogával terhelten elhelyezett készpénzbetét vagy készpénzjellegű instrumentum kezelhető a harmadik fél intézmény által nyújtott garanciaként.

▼C2

(2) Ha a 212. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek, az intézménynek a kitettség azon részét, amely az olyan életbiztosítási kötvények aktuális visszavásárlási értékével fedezett, amelyeknek a kedvezményezettje a hitelnyújtó intézmény, a következő módon kell kezelnie:

▼C2

a) ha a kitettség a sztenderd módszer alá tartozik, a kockázati súlyozást a (3) bekezdésben meghatározott kockázati súlyokkal kell elvégezni;

b) ha a kitettség az IRB-módszer alá tartozik, de az intézmény nem alkalmaz saját LGD-becsléseket, 40 %-os LGD-t kell hozzárendelni.

Devizanembeli eltérés esetén az intézményeknek a 233. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell csökkenteniük az aktuális visszavásárlási értéket, amely során a hitelkockázati fedezet értéke az életbiztosítási kötvény aktuális visszavásárlási értéke.

(3) A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában az intézményeknek az életbiztosítást nyújtó vállalat fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súlyok alapján az alábbi kockázati súlyokat kell alkalmazniuk:

a) 20 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 20 %;

b) 35 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 50 %;

▼M17

ba) 52,5 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 75 %;

▼C2

c) 70 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 100 %;

d) 150 %-os kockázati súlyt, ha az életbiztosítást nyújtó vállalkozás fedezetlen, előresorolt kitettségeihez rendelt kockázati súly 150 %.

(4) Az intézmények a kérésre visszavásárolandó, a 200. cikk c) pontja szerint elismert pénzügyi eszközöket a kibocsátó intézmény által nyújtott garanciaként kezelhetik. A hitelkockázati fedezet elismert értéke az alábbiak szerint alakul:

a) amennyiben a pénzügyi eszközt névértéken vásárolják vissza, ezt az összeget kell a hitelkockázati fedezet elismert értékének tekinteni;

b) amennyiben a pénzügyi eszközt piaci áron vásárolják vissza, a hitelkockázati fedezet elismert értéke egyenlő a pénzügyi eszköznek a 197. cikk (4) bekezdésében előírt feltételeket teljesítő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra alkalmazott értékelési módszerrel megállapított értékével.

▼C2

2. alszakasz

Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet

233. cikk

Értékelés

(1) Az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hatásának ezen alszakasszal összhangban történő kiszámítása céljából az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet értéke (G) az az összeg, amelynek megfizetését a fedezetnyújtó vállalja a hitelfelvevő általi nemteljesítés vagy nemfizetés, illetve más meghatározott hitelkockázati események bekövetkezése esetén.

(2) Olyan hitelderivatívák esetében, amelyek hitelkockázati eseményként nem tartalmazzák az alapul szolgáló kötelezettségnek a tőke, a kamat vagy a díjak elengedésével vagy fizetési halasztással járó, hitelezési veszteséget eredményező átstrukturálását, a következők alkalmazandók:

a) az intézményeknek 40 %-kal csökkenteniük kell a hitelkockázati fedezet (1) bekezdés szerint kiszámított értékét, ha az összeg, amelynek megfizetésére a fedezetnyújtó kötelezettséget vállalt, nem haladja meg a kitettségértéket;

b) a hitelkockázati fedezet értéke legfeljebb a kitettségérték 60 %-a lehet, ha az összeg, amelynek megfizetésére a fedezetnyújtó kötelezettséget vállalt, meghaladja a kitettségértéket.

(3) Amennyiben az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet a kitettség pénznemétől eltérő pénznemben denominált, az intézményeknek a hitelkockázati fedezet értékét csökkenteniük kell az alábbiak szerinti volatilitási korrekciós tényezővel:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

ahol

G* = a hitelkockázati fedezet devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke;

G = a hitelkockázati fedezet névértéke;

H_{fx} = a hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kötelezettség közti pénznembeli eltérésnek a (4) bekezdés alapján megállapított volatilitási korrekciós tényezője.

Ha nincs pénznembeli eltérés, H_{fx} egyenlő nullával.

▼M17

(4) Az intézményeknek a pénznembeli eltérés volatilitási korrekciós tényezőjét – napi újraértékelést feltételezve – 10 munkanapos likvidációs időszakra kell alapozniuk, és a korrekciós tényezőket a 224. cikk szerinti felügyeleti volatilitási korrekciós módszerre alapozva kell kiszámítaniuk. Az intézményeknek a 226. cikknek megfelelően fel kell szorozniuk a volatilitási korrekciós tényezőt.

▼C2

234. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték és a várható veszteségérték kiszámítása részleges fedezet és ügyletrészsorozatokba való sorolás esetén

Amennyiben az intézmény a kölcsön kockázatának egy részét egy vagy több ügyletrészsorozatban ruházza át, az 5. fejezetben meghatározott szabályokat kell alkalmazni. Az intézmények a fizetések azon küszöbértékét, amely alatt veszteség esetén nem kerül sor fizetés teljesítésére, egyenlőnek tekintik a visszatartott, első veszteségviselő kategóriába tartozó pozíciókkal, és ez a kockázat részletekben történő átruházását vonhatja maga után.

235. cikk

▼M17

A kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján, amennyiben a garantált kitettséget a sztenderd módszer szerint kezelik

(1) A 113. cikk (3) bekezdésének alkalmazása céljából az intézményeknek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező olyan kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeit, amelyekre az említett intézmények a sztenderd módszert alkalmazzák, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség kezelésétől függetlenül, a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$max\{0,\ E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol:

E = a 111. cikkel összhangban kiszámított kitettségérték; e célból az I. melléklet felsorolásában szereplő, mérlegen kívüli tétel kitettségértéke az értékének 100 %-a 111. cikk (2) bekezdésében említett kitettségérték helyett;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított, devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke (G*), az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = a kötelezettel szembeni kitettségnek a 2. fejezetben meghatározott kockázati súlya;

g = a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 2. fejezetben meghatározott kockázati súly.

▼C2

(2) Amennyiben a fedezett érték (GA) kisebb a kitettség értékénél (E), az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben meghatározott képletet, ha a kitettség fedezett és fedezetlen része a veszteségviselési rangsorban azonos helyet foglal el.

▼M17

(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (7) bekezdésében meghatározott kedvezményes kezelést a központi kormányzat vagy a központi bank által garantált kitettségekre vagy azok részeire is kiterjeszthetik úgy, mintha ezek a kitettségek a központi kormányzattal vagy a központi bankkal szembeni közvetlen kitettségek lennének, feltéve, hogy az ilyen közvetlen kitettségekre teljesülnek a 114. cikk (4) vagy adott esetben (7) bekezdésében meghatározott feltételek.

▼M17

235a. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget az IRB-módszer szerint, a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget pedig a sztenderd módszer szerint kezelik

(1) Azon előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettségek esetében, amelyekre az intézmény a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazza, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a sztenderd módszer szerint kezelik, az intézményeknek a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$max\{0,\ E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

ahol:

E = a kitettség 3. fejezet 5. szakasza szerint meghatározott értéke; e célból az intézményeknek az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő mérlegen kívüli tételek kitettségértékét a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF-ek vagy IRB-CCF helyett 100 %-os hitelegyenértékesítési tényezőt használva kell kiszámítaniuk;

G_A = a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított, devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke (G*), az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva;

r = a kötelezettel szembeni kitettségnek a 3. fejezetben meghatározott kockázati súlya;

g = a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 2. fejezetben meghatározott kockázati súly.

(2) Amennyiben a hitelkockázati fedezet értéke (G_A) kisebb a kitettség értékénél (E), az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben meghatározott képletet, ha a kitettség fedezett és fedezetlen része a veszteségviselési rangsorban azonos helyet foglal el.

(3) Az intézmények a 114. cikk (4) és (7) bekezdésében meghatározott kedvezményes kezelést a központi kormányzat vagy a központi bank által garantált kitettségekre vagy azok részeire is kiterjeszthetik úgy, mintha ezek a kitettségek a központi kormányzattal vagy a központi bankkal szembeni közvetlen kitettségek lennének, feltéve, hogy az ilyen közvetlen kitettségekre teljesülnek a 114. cikk (4) vagy adott esetben (7) bekezdésében foglalt feltételek.

(4) A kitettségérték fedezett részének várható veszteségértéke nullával egyenlő.

▼M17

(5) A kitettségérték (E) fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez hozzá kell rendelniük a nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységükkel kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.

236. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget az IRB-módszer szerint kezelik az LGD-re vonatkozó saját becslések használata nélkül, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget is az IRB-módszer szerint kezelik

(1) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettség esetében, amelyre az intézmény a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazza a saját LGD-becsléseinek használata nélkül, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint kezelik, az intézménynek a kitettség fedezett részét a kitettségérték (E) és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált értéke (G_A) közül az alacsonyabbként kell meghatároznia.

(1a) Azon intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert saját PD-becslések használatával alkalmazzák, a kitettségérték fedezett részére vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértéket és várható veszteségértéket a fedezetnyújtó PD-jének és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 161. cikk (1) bekezdésében említett LGD-nek az e cikk (1b) bekezdésével összhangban történő használatával kell kiszámítaniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, és az intézmények e fejezettel összhangban adott esetben figyelembe vehetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(1b) Az intézményeknek az alapul szolgáló kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az e cikk (1a) bekezdésében meghatározott LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmazniuk.

(1c) Azoknak az intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó azon kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek a 153. cikk (5) bekezdésében és a 158. cikk (6) bekezdésében előírtaknak.

▼M17

(1d) E cikk (1c) bekezdése ellenére azoknak az intézményeknek, amelyek a garantált kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, e cikk (1b) bekezdésével összhangban a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségre alkalmazandó, a 161. cikk (1) bekezdésében említett LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázati-súly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmazniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, és az intézmények e fejezettel összhangban figyelembe vehetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(2) A kitettségérték (E) fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez hozzá kell rendelniük a nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységükkel kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.

(3) E cikk alkalmazásában a (G_A) a hitelkockázati fedezetnek a 233. cikk (3) bekezdése szerint számított, devizaárfolyam-kockázattal korrigált értéke (G*), az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módon a lejárati eltérések tekintetében tovább korrigálva. A kitettség értéke (E) a kitettség e fejezet 5. szakasza szerint meghatározott értéke. Az intézményeknek az IRB-módszer szerint kezelt származtatott ügyletektől eltérő mérlegen kívüli tételek kitettségértékét a 166. cikk (8), (8a) és (8b) bekezdésében meghatározott SA-CCF-ek vagy IRB-CCF helyett 100 %-os hitel-egyenértékesítési tényezőket használva kell kiszámítaniuk.

236a. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségértékek és várható veszteségértékek kiszámítása a helyettesítéses módszer alapján abban az esetben, ha a garantált kitettséget saját LGD-becslések használatával, az IRB-módszer szerint kezelik, és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettséget is az IRB-módszer szerint kezelik

(1) Olyan előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező kitettség esetében, amelyre az intézmény a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazza saját LGD-becsléseket használva, és ahol a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségeket a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszer szerint kezeli, de az LGD-re vonatkozó saját becsléseinek használata nélkül, az intézménynek a kitettség fedezett részét a kitettségérték (E) és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet korrigált, a 235a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított G_A értéke közül az alacsonyabbként kell meghatároznia. A kitettségérték fedezett részére vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértéket és várható veszteségértéket az intézménynek a PD-t, az LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázati-súly-függvényt használva kell kiszámítania, valamint adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmaznia.

▼M17

(2) Azon intézményeknek, amelyek a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert alkalmazzák, de anélkül, hogy a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre saját LGD-becsléseiket használnák, az LGD-t a 161. cikk (1) bekezdésével összhangban kell meghatározniuk. Az alárendelt kitettségek és a nem alárendelt, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet esetében az intézmények által a kitettségérték fedezett részére alkalmazandó LGD az előresorolt követelésekhez kapcsolódó LGD, és az intézmények e fejezettel összhangban figyelembe vehetik az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet biztosító, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek az LGD-re vonatkozó saját becsléseiket használva alkalmazzák a 3. fejezetben meghatározott IRB-módszert a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre, az alapul szolgáló kitettség fedezett részére alkalmazandó kockázati súlyt és várható veszteséget a PD-t, az LGD-t és a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettség esetében alkalmazottal azonos kockázatisúly-függvényt használva kell kiszámítaniuk, és adott esetben az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó, a 162. cikk szerint kiszámított lejáratot (M) kell alkalmazniuk.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek a fedezetnyújtóval szembeni hasonló közvetlen kitettségekre az IRB-módszert alkalmazzák a 153. cikk (5) bekezdésében meghatározott módszert használva, a kitettség fedezett részére alkalmazandó azon kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek a 153. cikk (5) bekezdésében és a 158. cikk (6) bekezdésében előírtaknak.

(5) A kitettségérték (E) esetleges fedezetlen része esetében az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségnek megfelelő kockázati súlyt és várható veszteséget kell alkalmazniuk. A 159. cikkben meghatározott számításhoz az intézményeknek a kitettségérték fedezetlen részéhez hozzá kell rendelniük a nem kereskedési könyvi üzleti tevékenységükkel kapcsolatos általános vagy egyedi hitelkockázati kiigazításokat vagy kiegészítő értékelési korrekciókat a 34. cikkel összhangban, illetve a kitettséghez kapcsolódó egyéb szavatolótőke-csökkentéseket, a 36. cikk (1) bekezdésének m) pontja szerinti levonások kivételével.

▼C2

5. szakasz

Lejárati eltérés

237. cikk

Lejárati eltérések

(1) A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása során akkor fordul elő lejárati eltérés, ha a hitelkockázati fedezet hátralevő futamideje rövidebb, mint a fedezett kitettség hátralévő futamideje. Ha a hitelkockázati fedezet hátralevő futamideje három hónapnál rövidebb és a fedezet futamidejének lejárta rövidebbaz alapul szolgáló kitettség lejáratánál, a szóban forgó fedezet nem minősül elismert hitelkockázati fedezetnek.

(2) Lejárati eltérés esetén a hitelkockázati fedezet nem ismerhető el az alábbi feltételek valamelyikének teljesülése esetén:

a) a fedezet eredeti futamideje rövidebb, mint 1 év;

▼C2

b) a kitettség olyan rövid lejáratú kitettség, mely esetében az illetékes hatóságok a 162. cikk (3) bekezdése szerinti lejárati érték (M) tekintetében egyéves alsó korlát helyett egy napos alsó korlátot határoznak meg.

238. cikk

A hitelkockázati fedezet lejárata

(1) Az alapul szolgáló kötelezettség tényleges lejárata az a maximum öt éves időtartam, ameddig a kötelezettnek terv szerint teljesítenie kell kötelezettségeit. Figyelemmel a (2) bekezdésre is, a hitelkockázati fedezet lejárata a hitelkockázati fedezet által nyújtott védelem megszűnésének vagy megszüntetésének legkorábbi lehetséges időpontjáig terjedő időtartam.

(2) Amennyiben a fedezetnyújtó saját mérlegelési körében felmondhatja a hitelkockázati fedezetet, az intézmények kötelesek a lejárat időpontjának azt a legkorábbi időpontot tekinteni, amikor a fedezetnyújtó élhet ezzel a jogával. Amennyiben a kockázat átadója saját mérlegelési körében felmondhatja a hitelkockázati fedezetet, és a fedezetnyújtási megállapodás pozitív ösztönzőket tartalmaz az intézmény számára az ügylet szerződés szerinti lejárat előtti lehívására vonatkozóan, az intézmény köteles a lejárat időpontjának azt a legkorábbi időpontot tekinteni, amikor ezzel a joggal élni lehet; ellenkező esetben az intézmény úgy tekintheti, hogy a lehívás joga nem befolyásolja a fedezet lejáratát.

(3) Amennyiben egy hitelderivatíva megszüntethető az alapul szolgáló kötelezettséghez kapcsolódó nemfizetés esetén alkalmazandó türelmi idő lejárta előtt, az intézménynek a hitelkockázati fedezet lejáratátcsökkenteni kell a türelmi időszakkal.

239. cikk

A hitelkockázati fedezet értékelése

(1) Amennyiben az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező ügyletek esetében eltérés van a kitettség lejárata és a hitelkockázati fedezet lejárata között, a biztosíték nem minősül a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszere szerint elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetnek.

(2) Az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkező ügyletek esetében az intézményeknek a hitelkockázati fedezet és a kitettség lejáratát a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerint a biztosíték korrigált értékében kell tükrözniük az alábbi képlet szerint:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

ahol

C_{VA} = a biztosítéknak a 223. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerinti, volatilitással korrigált értéke vagy a kitettség értéke, attól függően, hogy melyik a kisebb;

▼C2

t = a hitelkockázati fedezet lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma vagy a T értéke, attól függően, hogy melyik a kisebb;

T = a kitettség lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma, vagy öt év, attól függően, hogy melyik a kisebb;

t* = 0,25.

Az intézményeknek a C_{VAM} értékeként a C_{VA} értékének a lejárati eltérés figyelembevételével korrigált értékét kell használniuk, amelyet a kitettség teljes mértékben korrigált értékének (E*) kiszámítására használt, a 223. cikk (5) bekezdésében meghatározott képletben kell alkalmazni.

(3) Előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel rendelkezőügyletek esetében az intézményeknek a hitelkockázati fedezet és a kitettség lejáratát a hitelkockázati fedezet korrigált értékében az alábbi képlet szerint kell figyelembe venniük:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

ahol

G_A = a G* lejárati eltéréssel korrigált értéke;

G* = a hitelkockázati fedezet pénznembeli eltéréssel korrigált értéke;

t = a hitelkockázati fedezet lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma vagy a T értéke, attól függően, hogy melyik a kisebb;

T = a kitettség lejáratáig a 238. cikk szerint számított hátralevő évek száma vagy öt év, attól függően, melyik a kisebb;

t* = 0,25.

Az intézményeknek a G_A értékét a 233–236. cikk alkalmazásában a hitelkockázati fedezet értékeként kell használniuk.

▼M17

———————

▼M5

5. FEJEZET

Értékpapírosítás

1. Szakasz

Fogalommeghatározások és az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások kritériumai

242. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

▼M5

1. „visszavásárlási jog maradék pozíciókra”: olyan szerződéses opció, amely lehetővé teszi, hogy az értékpapírosítást kezdeményező hagyományos értékpapírosítás esetében a halmazban maradt, alapul szolgáló kitettségek visszavásárlása, szintetikus értékpapírosítás esetében pedig a hitelkockázati fedezet megszüntetése révén felszámolja az értékpapírosítási pozíciókat az értékpapírosított kitettségek mindegyikének visszafizetése előtt, mindkét esetben akkor, ha az alapul szolgáló, fennálló kitettségek értéke egy bizonyos előre meghatározott szintre vagy az alá csökken;

2. „hitelminőség-javító kamatrés-eszköz”: olyan mérlegen belüli eszköz, amely a jövőbeli kamatrés-jövedelemhez kapcsolódó pénzáramlásokat képviseli valamilyen értékelés szerint, és az értékpapírosításban alárendelt ügyletrészsorozat;

3. „likviditási hitelkeret”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott likviditási hitelkeret;

4. „nem minősített pozíció”: olyan értékpapírosítási pozíció, amely nem rendelkezik a 4. szakasz szerinti, külső hitelminősítő intézet által készített, figyelembe vehető hitelminősítéssel;

5. „minősített pozíció”: olyan értékpapírosítási pozíció, amely rendelkezik a 4. szakasz szerinti, külső hitelminősítő intézet által készített, figyelembe vehető hitelminősítéssel;

6. „előresorolt értékpapírosítási pozíció”: az alapul szolgáló kitettségek egészére vonatkozó elsőbbségi követeléssel biztosított vagy fedezett pozíció, figyelmen kívül hagyva e tekintetben a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletek alapján esedékes összegeket, díjakat és egyéb, hasonló kifizetéseket, valamint függetlenül attól, hogy az adott pozíció lejárata eltér-e annak az egy vagy több más előresorolt üzletrészsorozatnak a lejáratától, amelyekkel együttesen, arányos módon viseli az esetleges veszteségeket;

7. „IRB-halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB módszer alkalmazása, és amelynek minden kitettségeleme vonatkozásában az intézmény képes a 3. fejezet előírásaival összhangban kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;

8. „vegyes halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB módszer alkalmazása, de az intézmény csak a kitettségek egy része tekintetében képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;

9. „túlfedezet”: a hitelminőség-javítás olyan formája, amelyben az alapul szolgáló kitettségek értéke meghaladja az értékpapírosítási pozíciók értékét;

10. „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” vagy „STS értékpapírosítás”: az (EU) 2017/2402 rendelet 18. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelő értékpapírosítás;

11. „eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program” vagy „ABCP-program”: az (EU) 2017/2402rendelet 2. cikkének 7. pontjában meghatározott eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program vagy ABCP-program;

▼M5

12. „eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-ügylet” vagy „ABCP-ügylet”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír - (ABCP-) ügylet;

13. „hagyományos értékpapírosítás”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott hagyományos értékpapírosítás;

14. „szintetikus értékpapírosítás”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott szintetikus értékpapírosítás;

15. „rulírozó kitettség”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott rulírozó kitettség;

16. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 17. pontjában meghatározott gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés;

17. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 18. pontjában meghatározott első veszteségviselő ügyletrészsorozat;

18. „köztes értékpapírosítási pozíció”: olyan pozíció az értékpapírosításban, amely az előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz képest alárendelt, de az első veszteségviselő ügyletrészsorozatnál magasabb besorolású, és amelyre a 3. szakasz 2. és 3. alszakaszának alapján 1 250 %-nál alacsonyabb és 25 %-nál magasabb kockázati súly alkalmazandó;

19. „fejlesztési szervezet”: valamely tagállam központi, regionális vagy helyi szintű kormányzata által létrehozott vállalkozás vagy szervezet, amely fejlesztési kölcsönöket vagy fejlesztési célú garanciákat nyújt, és amelyek elsődleges célja nem a profittermelés vagy a piaci részesedés maximalizálása, hanem az adott kormányzat közpolitikai céljainak előmozdítása, feltéve, hogy az adott kormányzat – az állami támogatásokra vonatkozó szabályok figyelembevételével – köteles biztosítani a vállalkozás vagy szervezet gazdasági bázisának védelmét, valamint a vállalkozás vagy szervezet fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy az eredeti tőkéjének vagy a részére nyújtott forrásoknak, vagy az általa nyújtott fejlesztési kölcsönöknek legalább 90 %-át közvetlenül vagy közvetetten a tagállam központi, regionális vagy helyi kormányzata garantálja;

▼M13

20. „szintetikus értékpapírosítási felár”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 29. pontjában meghatározott szintetikus értékpapírosítási felár.

▼M5

243. cikk

A differenciált tőkekövetelmény-megállapításra jogosult STS értékpapírosításokra vonatkozó kritériumok

(1) Az ABCP-programok vagy ABCP-ügyletek keretében létesített olyan pozíciók tekintetében, amelyek STS értékpapírosítási pozícióként kezelhetők, akkor alkalmazható a 260., a 262. és a 264. cikk szerinti módszer, ha teljesülnek az alábbi követelmények:

▼M5

a) az alapul szolgáló kitettségek az ABCP-programba való bevonásukkor az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján – a standard módszer alkalmazásával és az esetleges figyelembe vehető hitelkockázat-mérsékléseket is alapul véve –, lakossággal szembeni kitettségek esetében egyedi kitettségi alapon 75 %-os vagy alacsonyabb, egyéb kitettségek esetében pedig 100 %-os kockázati súly rendelhető hozzájuk; és

b) az egyetlen kötelezettnek való kitettségek aggregált kitettségértéke az ABCP-program szintjén nem haladja meg az ABCP-program összes kitettsége aggregált kitettségértékének 2 %-át abban az időpontban, amikor a kitettségeket az ABCP-programba bevonják. E számításnál az a kitettség, amely a szponzor legjobb tudomása szerint kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő.

▼M9

Vevőkövetelések esetében az első albekezdés b) pontja nem alkalmazandó akkor, ha e vevőkövetelések hitelkockázatának egészére elismerhető hitelkockázati fedezet áll rendelkezésre a 4. fejezet rendelkezéseinek megfelelően, feltéve, hogy a fedezetet intézmény, befektetési vállalkozás, biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja.

▼M5

Értékpapírosított lízing-maradványérték esetében nem alkalmazandó az első albekezdés b) pontja, ha ez az érték nincs kitéve abból fakadó refinanszírozási vagy újraértékesítési kockázatnak, hogy egy, a 201. cikk (1) bekezdése szerinti elismert harmadik fél jogi úton érvényesíthető kötelezettséget vállalt a kitettség egy előre meghatározott összegen történő visszavásárlására vagy refinanszírozására.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az intézmény a 248. cikk (3) bekezdését alkalmazza, vagy a 265. cikkel összhangban engedélyt kapott a belső értékelési módszer alkalmazására, az a kockázati súly, amelyet az intézmény a ABCP- program keretében kibocsátott eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírt teljes mértékben fedező likviditási kerethez rendelne, 100 %-os vagy annál alacsonyabb.

(2) ABCP-programoktól vagy ABCP-ügyletektől eltérő értékpapírosításokban meglévő, STS értékpapírosítási pozícióként kezelhető pozíciókra akkor alkalmazható a 260., a 262. és a 264. cikk szerinti módszer, ha teljesülnek az alábbi követelmények:

a) az értékpapírosításba való bevonáskor az egyetlen kötelezettel szembeni kitettségek aggregált kitettségértéke a halmazban nem haladja meg az alapul szolgáló kitettségek halmazában szereplő összes fennálló kitettség aggregált kitettségértékének 2 %-át. E számításnál az a kitettség, amely kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő;

Értékpapírosított lízing-maradványérték esetében nem alkalmazandó e pont első albekezdése, ha ez az érték nincs kitéve abból fakadó refinanszírozási vagy újraértékesítési kockázatnak, hogy egy, a 201. cikk (1) bekezdése szerinti elismert harmadik fél jogi úton érvényesíthető kötelezettséget vállalt a kitettség egy előre meghatározott összegen történő visszavásárlására vagy refinanszírozására;

▼M5

b) az értékpapírosításba való bevonáskor az alapul szolgáló kitettségek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján a standard módszer alapján, az esetleges figyelembe vehető hitelkockázat-mérsékléseket is figyelembe véve legfeljebb a következő kockázati súly rendelhető hozzájuk:

i. 40 % kitettségértékkel súlyozott átlag alapon a teljes portfólióra, amennyiben a kitettségek lakóingatlannal fedezett jelzáloghitelek vagy a 129. cikk (1) bekezdése e) pontjában említettek szerinti teljes mértékben garantált lakáshitelek,

ii. 50 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett jelzáloghitel,

iii. 75 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség lakossággal szembeni kitettség,

iv. 100 % egyedi kitettségi alapon, minden egyéb kitettség esetében;

c) a b) pont i. és a b) pont ii. alpontjának alkalmazása esetén egy adott eszközre vonatkozó, hátrább sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek csak akkor vonhatók be az értékpapírosításba, ha egyúttal bevonják az értékpapírosításba az ugyanarra az eszközre vonatkozó előrébb sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek mindegyikét;

d) e bekezdés b) pontja i. alpontjának alkalmazása esetén a 129. cikk (1) bekezdése d) pontja i. alpontjának és a 229. cikk (1) bekezdésének megfelelően mért hitelfedezeti arány az alapul szolgáló kitettségek halmazát alkotó egyetlen hitel vonatkozásában sem haladhatja meg a 100 %-ot az értékpapírosításba való bevonáskor.

2. Szakasz

Jelentős kockázatátruházás elismerése

244. cikk

Hagyományos értékpapírosítás

(1) A hagyományos értékpapírosítást kezdeményező intézmény kizárhatja az alapul szolgáló kitettségeket a kockázattal súlyozott kitettségérték és adott esetben a várható veszteségértékek számításából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre;

b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban meglévő összes értékpapírosítási pozíciójára, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből.

(2) Jelentős hitelkockázat-átruházásnak minősül, ha:

▼M5

a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az értékpapírosításban tartott köztes értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, feltéve, hogy mindkét következő feltétel teljesül:

i. az értékpapírosítást kezdeményező igazolni tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken észszerűen várható veszteséget;

ii. Az értékpapírosításban nincs köztes értékpapírosítási pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az a) vagy b) pontnak megfelelően az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben igazolni tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek az értékpapírosítást kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény mindkét alábbi feltételnek eleget tesz:

a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a hitelkockázat átruházásának értékelésére;

b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételek mindegyikének teljesülniük kell:

a) az ügyleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;

b) az értékpapírosítási pozíciók az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;

c) az alapul szolgáló kitettségek az (EU) 2017/2402 rendelet 20. cikke (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő módon az értékpapírosítást kezdeményező intézmény és hitelezői számára el nem érhető módon vannak elhelyezve;

▼M5

d) az alapul szolgáló kitettségek felett az értékpapírosítást kezdeményező intézmény már nem gyakorol ellenőrzést. Az értékpapírosítást kezdeményező akkor gyakorol még ellenőrzést az alapul szolgáló kitettségek felett, ha az intézmény a korábban átruházott kitettségeket visszavásárolhatja a kedvezményezettől, hogy realizálja hozamukat, vagy ha egyéb módon köteles visszavenni az átruházott kockázatot. Önmagában nem minősül a kitettségek feletti ellenőrzésnek az, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény megtartja az alapul szolgáló kitettségek kezelésével kapcsolatos jogokat vagy kötelezettségeket;

e) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:

i. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa, vagy

ii. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségében bekövetkező romlás esetén növelik az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak fizetendő hozamot, vagy más módon javítják az értékpapírosítási pozíciókat;

f) ahol ez releváns, az ügyleti dokumentáció egyértelműen rögzíti, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhatja vissza, strukturálhatja át vagy cserélheti le az alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel az aktuális piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekükben, szabad és független felekként járnak el (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet);

g) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén e jognak eleget kell tennie az alábbi feltételek mindegyikének:

i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,

ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének legfeljebb 10 %-át nem törlesztették még,

iii. kialakítása nem szolgálhatja azt a célt, hogy biztosítsa a veszteségek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által az értékpapírosításban tartott más pozíciókra történő allokálásának az elkerülését, és a hitelminőség javítása egyéb módon történő megvalósításának célját sem szolgálhatja;

h) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés c) pontjában foglalt feltételeknek.

(5) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá azokról az esetekről, amikor az intézmények éltek a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel.

(6) Az EBH nyomon követi az e cikk szerinti, a hagyományos értékpapírosítások során alkalmazott jelentős kockázatátruházás elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatot. Az EBH felülvizsgálja különösen:

▼M5

a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételeit a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;

b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” illetékes hatóságok általi értelmezését a (2) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljából;

c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeit, amely ügyletek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező a jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését kéri a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

Az EBH e felülvizsgálat eredményeiről 2021. január 2-ig beszámol a Bizottságnak. A Bizottság – figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el e rendeletnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában felsoroltak további pontosításával való kiegészítésére.

245. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

(1) Szintetikus értékpapírosítás esetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket és – adott esetben – a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk szerint számíthatja ki, ha a következő feltételek egyike teljesül:

a) jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;

b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban általa megtartott minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

(2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:

a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az értékpapírosításban tartott köztes értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és mindkét következő feltétel teljesül:

   i. az értékpapírosítást kezdeményező igazolni tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken észszerűen várható veszteséget;

▼M5

ii. nincs köztes értékpapírosítási pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben igazolni tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek az értékpapírosítást kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény eleget tesz mindkét következő feltételnek:

a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a kockázat átruházásának értékelésére;

b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételek mindegyikének teljesülniük kell:

a) az ügyleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;

b) a hitelkockázati fedezet, amely által a hitelkockázatot átruházzák, megfelel a 249. cikkben foglaltaknak;

c) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:

i. esetében jelentős a kikötött lényegességi küszöb, mely alatt a hitelkockázati fedezet hitelkockázati esemény bekövetkezésekor nem hívható le,

ii. lehetővé teszik a hitelkockázati fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlásakor,

iii. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségek összetételét a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa, vagy

iv. az intézmény hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növelik az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;

d) a hitelkockázati fedezet az összes érintett ország jogrendszere alapján érvényesíthető;

▼M5

e) ahol ez releváns, az ügyleti dokumentáció egyértelműen rögzíti, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhatja vissza, strukturálhatja át vagy cserélheti le az alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha ez megfelel az aktuális piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekükben, szabad és független felekként járnak el (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet);

f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén ez a jog eleget tesz az alábbi feltételek mindegyikének:

i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,

ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,

iii. kialakítása nem szolgálhatja azt a célt, hogy biztosítsa a veszteségek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történő allokálásának az elkerülését, és a hitelminőség javítása egyéb módon történő megvalósításának célját sem szolgálhatja;

g) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés d) pontjában foglalt feltételeknek.

(5) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá azokról az esetekről, amikor az intézmények éltek a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel.

(6) Az EBH nyomon követi az e cikk szerinti, a szintetikus értékpapírosítások során alkalmazott jelentős kockázatátruházás elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatot. Az EBH felülvizsgálja különösen:

a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételeit a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;

b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” illetékes hatóságok általi értelmezését a (2) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljából; és

c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeit, amely ügyletek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező a jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését kéri a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

▼M5

Az EBH e felülvizsgálat eredményeiről 2021. január 2-ig beszámol a Bizottságnak. A Bizottság – figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el e rendeletnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában felsoroltak további pontosításával való kiegészítésére.

246. cikk

A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezésekkel kapcsolatos operatív követelmények

Amennyiben az értékpapírosítás rulírozó kitettségeket és gyorsított visszafizetésre vonatkozó vagy ehhez hasonló rendelkezéseket tartalmaz, csak akkor tekinthető úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jelentős hitelkockázatot ruházott át, ha teljesülnek a 244. és 245. cikkben meghatározott feltételek, és – amennyiben életbe lép – a gyorsított visszafizetésre vonatkozó rendelkezés:

a) nem rendeli alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó előresorolt vagy egyenrangú (pari passu) követelését más befektetők követeléseihez képest;

b) nem rendeli még inkább alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó követelését más felek követeléseihez képest; vagy

c) nem növeli más módon az intézmény alapul szolgáló rulírozó kitettségekből származó veszteségeknek való kitettségét.

3. Szakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

1. alszakasz

Általános rendelkezések

247. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

(1) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeihez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át a 2. szakasz alapján, az intézmény:

a) hagyományos értékpapírosítás esetében kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és adott esetben a várható veszteségértékeknek a számításából az alapul szolgáló kitettségeket;

b) szintetikus értékpapírosítás esetében az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk alapján számíthatja ki.

(2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény úgy döntött, hogy alkalmazza az (1) bekezdést, az értékpapírosításban esetlegesen általa tartott pozíciókra vonatkozóan az e fejezetben meghatározottaknak megfelelően kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket.

▼M5

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem ruházott át jelentős hitelkockázatot, vagy úgy döntött, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, nem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az adott értékpapírosításból esetlegesen tartott pozícióira vonatkozóan, hanem az alapul szolgáló kitettségeket továbbra is úgy kell szerepeltetnie a kockázattal súlyozott kitettségértékek és adott esetben a várható veszteségértékek számításánál, mintha azokat nem értékpapírosította volna.

(3) Amennyiben egy értékpapírosítási ügylet több különböző ügyletrészsorozatában lévő pozíciókkal szemben áll fenn kitettség, minden egyes ügyletrészsorozattal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni. Az értékpapírosításhoz hitelkockázati fedezetet nyújtót értékpapírosítási pozícióval rendelkezőként kell kezelni. Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási kitettség is, amely azon származtatott kamatláb- vagy devizaügyletből ered, amelyet az intézmény az értékpapírosítási ügylet során kötött.

(4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció nem került levonásra az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján, a 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell számítani az intézmény kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe.

(5) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a pozíció 248. cikk alapján kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni a vonatkozó teljes kockázati súllyal.

(6) A teljes kockázati súlyt az e fejezetben meghatározott kockázati súly és a 270a. cikk szerinti esetleges addicionális kockázati súly összegeként kell meghatározni.

248. cikk

Kitettségérték

(1) Az értékpapírosítási pozíció kitettségértékét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

a) a mérlegen belüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkel összhangban az értékpapírosítási pozíciókon elvégzett bármely releváns, egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti érték;

b) a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke az adott értékpapírosítási pozíciónak az esetlegesen rá alkalmazandó, a 110. cikk szerinti bármely releváns, egyedi hitelkockázati kiigazítások levonásával számított névértéke, az e pontban meghatározott releváns hitel-egyenértékesítési tényezővel megszorozva. A hitel-egyenértékesítési tényező a készpénzelőleg esetének kivételével 100 %. Készpénzelőleg le nem hívott része kitettségértékének meghatározásához 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazható a feltétel nélkül felmondható likviditási hitelkeret névértékére vonatkozóan, feltéve, hogy a likviditási hitelkeret lehívásából adódó visszafizetési kötelezettség az alapul szolgáló kitettségekből befolyó pénzáramlásból minden más kötelezettséget megelőzően kerül kielégítésre, és az intézmény kielégítő módon igazolta az illetékes hatóság számára, hogy megfelelően konzervatív módszert alkalmaz a le nem hívott összeg megállapítására;

▼M5

c) valamely értékpapírosítási pozíciónak a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből eredő partnerkockázatához kapcsolódó kitettségértékét a 6. fejezet alapján kell megállapítani;

d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az olyan értékpapírosítási pozíciók kitettségértékéből, amelyekhez a 3. alszakasznak megfelelően 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek vagy amelyet a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban levontak az elsődleges alapvető tőkéből, a 110. cikknek megfelelően levonhatja az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások összegét és az érintett alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó vissza nem fizetendő árengedményeket, amennyiben ezek a szavatolótőkét csökkentették;

▼M13

e) a szintetikus értékpapírosítási felár kitettségértéke adott esetben a következő elemekből áll:

i. az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az alkalmazandó számviteli keret alapján az eredménykimutatásában már elismert értékpapírosított kitettségekből származó bevétel, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény szerződés alapján szintetikus értékpapírosítási felárként az ügylethez rendelt, és amely a veszteségek viselésére még mindig rendelkezésre áll;

ii. bármely szintetikus értékpapírosítási felár, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény bármely korábbi időszakban szerződés alapján kijelölt, és amely a veszteségek viselésére még mindig rendelkezésre áll;

iii. bármely szintetikus értékpapírosítási felár, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény a jelenlegi időszakban szerződés alapján kijelölt, és amely a veszteségek viselésére még mindig rendelkezésre áll;

iv. bármely szintetikus értékpapírosítási felár, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény a jövőbeli időszakokra szerződés alapján kijelölt.

E pont alkalmazásában a szintetikus értékpapírosítással kapcsolatban biztosítékként vagy a hitelminőség javítására nyújtott bármely olyan összeget, amelyre már e fejezettel összhangban szavatolótőke-követelmény vonatkozik, nem kell beszámítani a kitettségértékbe.

▼M5

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása érdekében, hogy mi minősül az első albekezdés b) pontjában említett megfelelően konzervatív módszernek a le nem hívott összeg megállapítására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés harmadik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a e rendeletet

(2) Amennyiben az intézmény egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor csak egy pozíciót kell figyelembe vennie.

▼M5

Amennyiben a pozíciók részben fedik egymást, az intézmény két részre bonthatja a pozíciót, és az átfedést az első albekezdésnek megfelelően csak az egyik részhez kapcsolódóan veheti figyelembe. Az intézménynek arra is van lehetősége, hogy a pozíciókat teljes mértékben egymást átfedőként kezeli oly módon, hogy a tőkekövetelmény kiszámítása céljából kiterjeszti azt a pozíciót, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitettségértékeket eredményezi.

Az intézmény elismerhet továbbá átfedést a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény és a kereskedési könyvön kívüli értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény között is, feltéve, hogy az intézmény ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.

E bekezdés alkalmazásában két pozíciót akkor kell egymást átfedőnek tekinteni, ha kölcsönösen kiegyenlítik egymást úgy, hogy az intézmény az egyik pozícióból eredő veszteséget a másik pozícióhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítése révén képes fedezni.

(3) Amennyiben az ABCP-pozíciókra a 270c. cikk d) pontja vonatkozik, az intézmény az ABCP kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, feltéve, hogy ez a likviditási hitelkeret a programban kibocsátott ABCP 100 %-ára fedezetet nyújt, és ez a likviditási hitelkeret a veszteségviselési rangsorban az ABCP-vel megegyező helyen áll (pari passu) úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak. Amennyiben az intézmény az e bekezdésben meghatározott előírásokat alkalmazta, erről tájékoztatja az illetékes hatóságokat. Az e bekezdésben meghatározott 100 %-os fedezet kiszámításához az intézmény figyelembe vehet az ABCP-programban levő más likviditási kereteket, feltéve, hogy az ABCP-vel egymást átfedő pozíciókat alkotnak.

▼M13

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározására, hogy az értékpapírosítást kezdeményező intézményeknek hogyan kell meghatározniuk az (1) bekezdés e) pontjában említett kitettségértéket, figyelembe véve a szintetikus értékpapírosítási felár által várhatóan fedezett releváns veszteségeket.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. október 10-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M5

249. cikk

Értékpapírosítási pozíciók hitelkockázat-mérséklésének elismerése

(1) Az intézmények – amennyiben teljesülnek az e fejezetben és a 4. fejezetben a hitelkockázat-mérséklésre vonatkozóan meghatározott követelmények – valamely értékpapírosítási pozíció tekintetében elismerhetnek előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

▼M5

(2) Elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet csak olyan pénzügyi biztosíték lehet, amely figyelembe vehető a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítása során, ahogy arról a 4. fejezet rendelkezik; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

Kizárólag azon elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, valamint előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtó lehet elismerhető, amely a 4. fejezet alapján elismerhető; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele továbbá a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

▼M13

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet nyújtóiként elismert, a 201. cikk (1) bekezdésének g) pontjában felsorolt szervezeteknek egy elismert külső hitelminősítő intézet olyan hitelminősítésével kell rendelkezniük, amely a hitelkockázati fedezet első elismerésének időpontjában 2-es vagy magasabb hitelminőségi besorolásnak felelt meg, és jelenleg 3-as vagy magasabb hitelminőségi besorolásnak felel meg.

▼M5

Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettség tekintetében az IRB módszert alkalmazzák, az elismerhetőség első albekezdésnek megfelelő értékelését a fedezetnyújtó PD-értéke és a 136. cikkben említett hitelminőségi besorolásoknak megfelelő PD közötti egyenlőség alapján végezhetik el.

(4) A (2) bekezdéstől eltérve, a különleges célú gazdasági egységek elismert fedezetnyújtóknak tekinthetők abban az esetben, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a különleges célú gazdasági egység a 4. fejezetnek megfelelően elismert pénzügyi biztosítéknak minősülő eszközöket birtokol;

b) az a) pontban említett eszközökre vonatkozóan nincsenek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet igénybe vevő intézmény követeléseinél vagy függő követeléseinél előbbre sorolt vagy azokkal egyenrangú (pari passu) követelések vagy függő követelések; és

c) a pénzügyi biztosíték elismeréséhez szükséges, a 4. fejezetben meghatározott összes követelmény teljesül.

(5) A (4) bekezdés alkalmazásában az esetleges devizanem-eltérések és lejárati eltérések (Ga) miatt a 4. fejezet szerint korrigált fedezeti összegnek az említett eszközök volatilitással korrigált piaci értékére kell korlátozódnia, a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a sztenderd módszer szerinti kockázati súlyát (g) pedig annak a kockázati súlynak a súlyozott átlagaként kell meghatározni, amelyet az említett eszközökre mint pénzügyi biztosítékokra a sztenderd módszer szerint alkalmazni kellene.

(6) Amennyiben egy értékpapírosítási pozícióra teljes hitelkockázati fedezet vagy arányosan számított részleges hitelkockázati fedezet vonatkozik, a következő követelmények alkalmazandók:

a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézménynek az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben részesülő részének kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően úgy kell kiszámítania, mintha a pozíció szóban forgó részét közvetlenül tartaná;

▼M5

b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézménynek a fedezett rész kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezet alapján kell kiszámítania.

(7) A (6) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben a következő követelmények alkalmazandók:

a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézménynek a hitelkockázati fedezetben részesülő pozíciórészt értékpapírosítási pozícióként kell kezelnie, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8), (9) és (10) bekezdésre is figyelemmel úgy kell kiszámítania, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;

b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézménynek az a) pontban említett fedezett pozíciórészt kockázattal súlyozott kitettségértékét a 4. fejezet alapján kell kiszámítania. Az intézménynek az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben nem részesülő részét különálló értékpapírosítási pozícióként kell kezelnie, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8), (9) és (10) bekezdésre is figyelemmel kell kiszámítania.

(8) A 3. alszakasz szerinti az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszert (SEC-IRBA) vagy az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (SEC-SA) módszert használó intézményeknek az alsó veszteségviselési határt (A) és a felső veszteségviselési határt (D) külön-külön kell meghatározniuk a (7) bekezdésnek megfelelően kapott egyes pozíciókra, mintha azokat az ügylet kezdeményezésekor különálló értékpapírosítási pozíciókként bocsátották volna ki. A K_{IRB} vagy a K_{SA} értékét az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek eredeti halmazának figyelembevételével kell kiszámítani.

(9) Az eredeti értékpapírosítási pozíciókra a 3. alszakasz szerinti az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (SEC-ERBA) használó intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitettségértéket a (7) bekezdésnek megfelelően kapott pozíciókra:

a) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban előrébb sorolt, az eredeti értékpapírosítási pozíció kockázati súlyát kell hozzárendelni;

b) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt, a 261. cikk (7) bekezdése szerinti származtatott minősítés rendelhető hozzá. Ebben az esetben a szélességet jelölő T inputparamétert kizárólag a kapott pozíció alapján kell kiszámítani. Ha nincs lehetőség származtatott minősítés alkalmazására, az intézménynek az alábbiak közül a magasabb kockázati súlyt kell alkalmaznia:

   i. a (8) bekezdés és a 3. alszakasz szerint a SEC-SA alkalmazásával kapott kockázati súly; vagy

   ii. az eredeti értékpapírosítási pozíció SEC-ERBA szerinti kockázati súlya.

(10) A veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt kapott pozíciót még akkor is előre nem sorolt értékpapírosítási pozícióként kell kezelni, ha az eredeti értékpapírosítási pozíció a hitelkockázati fedezetben részesülés előtt előresoroltnak minősül.

▼M5

250. cikk

Burkolt támogatás

(1) Szponzor intézmény vagy olyan értékpapírosítást kezdeményező intézmény, amely egy értékpapírosítás vonatkozásában a 247. cikk (1) és (2) bekezdése szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, vagy kereskedési könyvéből eszközöket adott el, aminek eredményeként az említett eszközökhöz kapcsolódó kockázatok tekintetében már nem köteles szavatolótőkével rendelkezni, a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan nem nyújthat közvetlen vagy közvetett támogatást az értékpapírosításhoz a befektetők potenciális vagy tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy ügylet nem tekinthető támogatásnak, ha azt a jelentős hitelkockázat átruházásának vizsgálatánál megfelelően figyelembe vették, és ha mindkét fél saját érdekében eljárva, önálló és független félként hajtotta végre az ügyletet (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet). E célból az intézménynek végre kell hajtania az ügylet teljes hitel-felülvizsgálatát, és figyelembe kell vennie legalább a következők mindegyikét:

a) a visszavásárlási ár;

b) az intézmény tőke- és likviditási pozíciója a visszavásárlás előtt és után;

c) az alapul szolgáló kitettségek teljesítménye;

d) az értékpapírosítási pozíciók teljesítménye;

e) a támogatások hatása az értékpapírosítást kezdeményezőnél a befektetők vonatkozásában várhatóan felmerülő veszteségekre.

(3) Az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek és a szponzor intézménynek értesítenie kell az illetékes hatóságot bármely, a (2) bekezdés szerinti értékpapírosítással kapcsolatban megkötött ügyletről.

(4) Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy e cikk alkalmazásában mi minősül szokásos piaci feltételek szerinti ügyletnek, és azon körülményekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén egy ügylet nem irányul támogatás nyújtására.

(5) Ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy a szponzor intézmény valamely értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az intézménynek a szóban forgó értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell bevonnia a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és közzé kell tennie a következőket:

a) annak tényét, hogy az (1) bekezdést megsértve támogatást nyújtott az értékpapírosításhoz; és

b) a nyújtott támogatásnak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatását.

▼M5

251. cikk

Szintetikus értékpapírosítás során értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása az értékpapírosítást kezdeményező intézménynél

(1) Az alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása során a szintetikus értékpapírosítást kezdeményező intézménynek adott esetben az e szakaszban meghatározott számítási módszereket kell alkalmaznia a 2. fejezetben meghatározottak helyett. Az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértéket és adott esetben a várható veszteségértéket a 3. fejezet alapján kiszámító intézmények esetében az ilyen kitettségekhez tartozó várható veszteségértéket nullának kell tekinteni.

(2) Az e cikk első bekezdésében megállapított követelmények az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek teljes halmazára alkalmazandók. A 252. cikkre is figyelemmel az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek az értékpapírosításba bevont valamennyi ügylet-részsorozat vonatkozásában a kockázattal súlyozott kitettségértékeket e szakasz alapján kell kiszámítania, ideértve azokat a pozíciókat is, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 249. cikk alapján hitelkockázat-mérséklést tud elismerni. A hitelkockázat-mérséklésben részesülő pozíciókra alkalmazandó kockázati súlyt a 4. fejezetnek megfelelően módosítani lehet.

252. cikk

Lejárati eltérések kezelése szintetikus értékpapírosítás során

A kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 251. cikk szerinti kiszámítása céljából az alábbiak szerint kell kiszámítani a kockázat átruházását lehetővé tevő hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kitettségek közötti lejárati eltéréseket:

a) az alapul szolgáló kitettségek lejáratának a leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát kell tekinteni, ami nem haladhatja meg az öt évet. A hitelkockázati fedezet lejáratát a 4. fejezet szerint kell megállapítani;

b) az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek figyelmen kívül kell hagynia minden lejárati eltérést a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor azon értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekre e szakasz alapján 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaztak. A fennmaradó pozíciók esetében a lejárati eltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni, a következő képlet alapján:

$$RW^{*} = RW_{SP} \cdot [(t - t^{*})/(T - t^{*})] + RW_{Ass} \cdot [(T - t)/(T - t^{*})]$$

ahol:

▼M17

RW^{*} = a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (4) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából;

▼M5

RW_{Ass} = az alapul szolgáló kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettségértéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;

▼M5

RW_{SP} = a 251. cikk szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségérték a lejárati eltérés figyelmen kívül hagyásával;

T = az alapul szolgáló kitettség lejárata években kifejezve;

t = a hitelkockázati fedezet lejárata években kifejezve;

t* = 0,25.

253. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentése

(1) Az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekhez e szakasz szerint 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek, az intézmények a pozícióknak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításánál történő figyelembevétele helyett e pozíciók kitettségértékét a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonhatják az elsődleges alapvető tőkéből. Ebből a célból a kitettségérték kiszámításánál a 249. cikknek megfelelően figyelembe lehet venni az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.

(2) Amennyiben az intézmény él az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levont összeget levonhatja a 268. cikk szerint maximális tőkekövetelményként meghatározott összegből, amelyet úgy számítanának ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azok nem kerültek volna értékpapírosításra.

2. alszakasz

A módszerek és közös paraméterek hierarchiája

254. cikk

A módszerek hierarchiája

(1) Az intézményeknek a 3. alszakaszban meghatározott valamelyik módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására, az alábbi hierarchiának megfelelően:

a) a 258. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén az intézménynek a SEC-IRBA módszert kell alkalmaznia a 259. és 260. cikknek megfelelően;

b) amennyiben a SEC-IRBA nem alkalmazható, az intézménynek az SEC-SA módszert kell alkalmaznia a 261. és a 262. cikknek megfelelően;

c) amennyiben a SEC-SA nem alkalmazható, az intézménynek az SEC-ERBA módszert kell alkalmaznia a 263. és a 264. cikknek megfelelően a minősített pozíciók, valamint olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni.

(2) Az intézményeknek a minősített pozíciók, vagy olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni, a SEC-SA módszer helyett a SEC-ERBA módszert kell alkalmazniuk az alábbi esetekben:

▼M5

a) amennyiben az STS értékpapírosítási pozíciónak minősülő pozíciók esetében a SEC-SA módszer alkalmazása 25 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne;

b) amennyiben az STS értékpapírosítási pozíciónak nem minősülő pozíciók esetében a SEC-SA módszer alkalmazása 25 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne vagy a SEC-ERBA módszer alkalmazása 75 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne;

c) gépjárműhitelek, valamint gépjármű- és eszközlízingek halmazával fedezett értékpapírosítási ügyletek esetében.

(3) A (2) bekezdésben nem említett esetekben, és az (1) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmények dönthetnek úgy, hogy valamennyi minősített értékpapírosítási pozíciójukra, vagy olyan pozíciókra, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni a SEC-ERBA módszert alkalmazzák a SEC-SA módszer helyett.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek legkésőbb 2018. november 17-ig értesítik a döntésükről az illetékes hatóságot.

Amennyiben az intézmény a későbbiekben úgy határoz, hogy megváltoztatja az összes minősített értékpapírosítási pozíciójára alkalmazott módszert, erről a határozat meghozatalának időpontját közvetlenül követő november 15-e előtt értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Amennyiben az illetékes hatóság – az esettől függően – a második és a harmadik albekezdésben említett határidőt közvetlenül követő december 15-ig nem emel kifogást, az intézmény által bejelentett határozat a következő év január 1-jével hatályba lép és egy esetleges későbbi bejelentett határozat hatálybalépéséig hatályban marad. Az intézmények egyazon év során nem alkalmazhatnak különböző módszereket.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják az intézményeknek a SEC-SA módszer alkalmazását, amennyiben a SEC-SA alkalmazásából eredő kockázattal súlyozott kitettségérték aránytalan lenne az intézet vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében felmerülő kockázatokhoz képest, ideértve többek között az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek hitelkockázatát is. STS értékpapírosítási pozíciónak nem minősülő kitettségek esetében különös figyelmet kell fordítani a rendkívül összetett és kockázatos jellemzőkkel rendelkező értékpapírosításokra.

(5) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az intézmények egy ABCP-programbeli vagy ABCP -ügyletbeli nem minősített pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához használhatják a 266. cikk szerinti belső értékelési módszert, amennyiben teljesülnek a 265. cikkben meghatározott feltételek. Amennyiben valamely intézmény megkapta a 265. cikk (2) bekezdése szerinti, a belső értékelési módszer alkalmazására vonatkozó engedélyt és egy ABCP-programbeli vagy ABCP -ügyletbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek e módszert kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.

(6) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézményeknek a 261. cikknek megfelelően a SEC-SA-t kell alkalmazniuk a 269. cikkben meghatározott módosításokkal.

▼M5

(7) Minden egyéb esetben az értékpapírosítási pozíciókhoz 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

(8) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t az e cikk (3) bekezdése szerinti értesítésekről. Az EBH nyomon követi egyrészt azt, hogy e cikk alkalmazása milyen hatást gyakorol a tőkekövetelményekre, másrészt az e cikk (4) bekezdésével összefüggő felügyeleti gyakorlatok teljes körét, és megállapításairól évente jelentést tesz a Bizottságnak, továbbá az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

255. cikk

A K_{IRB} és a K_{SA} meghatározása

(1) Amennyiben az intézmény alkalmazza a 3. alszakasz szerinti SEC-IRBA-t, a K_{IRB} értékét a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően kell kiszámítania.

(2) Az intézménynek úgy kell meghatároznia meg a K_{IRB} értékét, hogy 8 %-kal megszorozza azon kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 3. fejezetnek megfelelően számítanának ki az alapul szolgáló kitettségekre úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékével. A K_{IRB} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

(3) A K_{IRB} kiszámítása céljából az alapul szolgáló kitettségekre a 3. fejezetnek megfelelően kiszámítandó kockázattal súlyozott kitettségértékek a következőkből állnak:

a) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó várható veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint még részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket; és

b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez tartozó váratlan veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket;

(4) Az intézmény az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a vásárolt követelések tőkekövetelményének kiszámítására vonatkozóan a 3. fejezetben meghatározott előírásoknak megfelelően is kiszámíthatja. E célból a lakossági kitettségeket vásárolt lakossági követelésként, a nem lakossági kitettségeket pedig vásárolt vállalati követelésként kell kezelni.

(5) Az intézményeknek külön kell kiszámítaniuk a K_{IRB} értékét az olyan értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeinek felhígulási kockázata esetében, amelynél a szóban forgó kitettségek felhígulási kockázata jelentős.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során összesítve kezelik, az intézményeknek a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékét a 3. alszakasz alkalmazásában egyetlen K_{IRB} értékké kell összevonniuk. Amennyiben a hitel- vagy felhígulási kockázatból származó veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

▼M5

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során nem összesítve kezelik, az intézménynek módosítania kell az második albekezdésben meghatározott kezelést, hogy prudens módon összevonja a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékeket.

(6) Amennyiben az intézmény a 3. alszakasz szerinti SEC-SA-t alkalmazza, a K_{SA} értékét úgy kell kiszámítania, hogy 8 %-kal megszorozza azokat a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően az alapul számított kitettségekre számítanának ki úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek értékével. A K_{SA} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

E bekezdés alkalmazásában az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékét a 34. és a 110. cikk szerinti egyedi hitelkockázati kiigazítások és további értékkiigazítások nettósítása, valamint más szavatolótőke-csökkentések nélkül kell kiszámítaniuk.

(7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában, ha az értékpapírosítási struktúra különleges célú gazdasági egység alkalmazását foglalja magában, akkor a különleges célú gazdasági egység értékpapírosításhoz kapcsolódó valamennyi kitettségét alapul szolgáló kitettségként kell kezelni. Az előzőek sérelme nélkül az intézmény a K_{IRB} vagy a K_{SA} kiszámítása céljából kizárhatja a különleges célú gazdasági egység kitettségeit az alapul szolgáló kitettségek halmazából, ha a különleges célú gazdasági egység kitettségeinek kockázata nem jelentős, vagy ha az nem befolyásolja az intézmény értékpapírosítási pozícióit.

Szintetikus értékpapírosítás esetében azokat a jelentős bevételeket, melyek olyan hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kibocsátásából vagy a különleges célú gazdasági egység egyéb fedezett kötelezettségeiből származnak, amelyek az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének biztosítékaként szolgálnak, be kell vonni a K_{IRB} vagy K_{SA} kiszámításába, ha a biztosíték hitelkockázatára az ügyletrészsorozatonkénti veszteségelosztás vonatkozik.

(8) E cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó K_{IRB} értékeinek összevonására vonatkozó megfelelő módszerekhez, amennyiben ezeket a kockázatokat az értékpapírosítás során nem kezelik összesített módon.

(9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek részletesebb meghatározása érdekében, amelyek mellett az intézmények kiszámíthatják az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a (4) bekezdés szerint, különös tekintettel az alábbiakra:

a) az értékpapírosítás tekintetében a belső hitelezési szabályzatok és a K_{IRB} kiszámításának modelljei;

b) az alapul szolgáló kitettségek halmazához kapcsolódó különböző kockázati tényezők alkalmazása, és amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő pontos vagy megbízható adat e halmazról, közvetett adatok alkalmazása a PD és az LGD érték becslése céljából; és

c) előzetes vizsgálati követelmények a követelések eladói vagy más értékpapírosítást kezdeményezők által végrehajtott intézkedések és alkalmazott szabályzatok monitorozására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. január 18-ig benyújtja a Bizottságnak.

▼M5

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a e rendeletet.

256. cikk

Az alsó veszteségviselési határ (attachment point – A) és a felső veszteségviselési határ (detachment point – D) meghatározása

(1) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézménynek az alsó veszteségviselési határt (A) abban a küszöbértékben kell megállapítania, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül megkezdődne a veszteségeknek a vonatkozó értékpapírosítási pozícióhoz való hozzárendelése.

Az alsó veszteségviselési határt (A) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettséghalmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt vagy azzal egyenrangú (pari passu) valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének – beleértve magát a kitettséget is – fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

(2) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézménynek a felső veszteségviselési határt (D) abban a küszöbértékben kell megállapítania, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül a veszteségek a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatban a kölcsöntőke teljes veszteségét eredményeznék.

A felső veszteségviselési határt (D) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettséghalmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézménynek a túlfedezetet és az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámlákat ügyletrészsorozatként, az ilyen tartalékszámlákat alkotó eszközöket pedig alapul szolgáló kitettségként kell kezelnie.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézménynek figyelmen kívül kell hagynia az előre nem rendelkezésre bocsátott olyan tartalékszámlákat és eszközöket, amelyek nem biztosítanak hitelminőség-javítást, például a csak likviditási támogatást jelentőket, a deviza- vagy kamatcsereügyleteket és a szóban forgó értékpapírosítási pozíciókhoz kapcsolódó készpénzbiztosíték-számlákat. Az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámlák és a hitelminőség-javítást biztosító eszközök esetében az intézménynek a számláknak vagy eszközöknek csak a veszteségviselő részeit kell értékpapírosítási pozícióként kezelnie.

(5) Amennyiben ugyanazon ügyleten belül kettő vagy több pozíciónak eltérő a lejárati ideje, de arányosan oszlik meg közöttük az esetleges veszteség, az alsó veszteségviselési határok (A) és a felső veszteségviselési határok (D) meghatározását az említett pozíciók összesített fennálló egyenlegének alapján kell elvégezni, és ebben az esetben az eredményül kapott alsó veszteségviselési határoknak (A) és felső veszteségviselési határoknak (D) azonosnak kell lenniük.

▼M13

(6) A szintetikus értékpapírosítás alsó veszteségviselési határainak (A) és felső veszteségviselési határainak (D) kiszámítása céljából az értékpapírosítást kezdeményező intézmény a 248. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett szintetikus értékpapírosítási felárnak megfelelő értékpapírosítási pozíció kitettségértékét egy ügyletrészsorozatként kezeli, és az általa visszatartott többi ügyletrészsorozat alsó veszteségviselési határait (A) és felső veszteségviselési határait (D) úgy igazítja ki, hogy az említett kitettségértéket hozzáadja az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettséghalmaz fennálló egyenlegéhez. Az értékpapírosítást kezdeményező intézménytől eltérő intézmények nem végzik el ezt a kiigazítást.

▼M5

257. cikk

Az ügyletrészsorozat lejáratának (M_T) meghatározása

(1) A 3. alszakasz alkalmazásában és a (2) bekezdésre is figyelemmel az intézmény egy ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) a következőképpen állapíthatja meg:

a) az ügyletrészsorozat keretében esedékes szerződés szerinti kifizetések lejáratának súlyozott átlagaként a következő képlet alapján számítva:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t,$$

ahol CF_t a kötelezett által t időszak során a szerződés szerinti fizetendő valamennyi összeget (kölcsöntőke, kamat és díjak) jelöli; vagy

b) az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejárati ideje szerint, a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) * 80\ \%,$$

ahol M_L az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejárati ideje.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) minden esetben annak figyelembevételével kell meghatározni, hogy annak alsó határa egy év, felső határa pedig öt év.

(3) Amennyiben az intézmény szerződésből adódóan kitetté válhat az alapul szolgáló kitettségekből eredő lehetséges veszteségnek, az intézménynek az értékpapírosítási pozíció lejáratát úgy kell meghatároznia, hogy figyelembe veszi a szerződés lejáratát, hozzáadva ahhoz a szóban forgó alapul szolgáló kitettségek közül a leghosszabb lejáratát. Rulírozó kitettségek esetében a rulírozó időszak alatt hozzáadható kitettség szerződés szerinti lehetséges leghosszabb fennmaradó lejáratát kell figyelembe venni.

(4) Az EBH nyomon követi az e területen folytatott gyakorlatok teljes körét, különös tekintettel e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazására, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2019. december 31-ig iránymutatást ad ki.

▼M5

3. alszakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításának módszerei

258. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer (SEC-IRBA) használatának feltételei

(1) Az intézményeknek akkor kell használniuk a SEC-IRBA-t egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a pozíciót IRB-halmaz vagy vegyes halmaz fedezi, és az utóbbi esetben az intézmény a 3. szakasznak megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitettségérték legalább 95 %-ára;

b) az intézmény számára elegendő információ áll rendelkezésre az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeire vonatkozóan ahhoz, hogy ki tudja számítani a K_{IRB} értéket; és

c) az intézmény számára nincs megtiltva a SEC-IRBA alkalmazása a (2) bekezdés szerint egy meghatározott értékpapírosítási pozícióval összefüggésben.

(2) Az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják a SEC-IRBA alkalmazását, ha az értékpapírosítás rendkívül összetett vagy kockázatos jellemzőkkel rendelkezik. Ezzel összefüggésben rendkívül összetett vagy kockázatos jellemzőnek tekinthetők a következők:

a) az olyan hitelminőség-javítás, amely a portfólióveszteségektől eltérő okokból erodálódhat;

b) a halmazok olyan kitettségekből állnak, amelyek belső korrelációja egy ágazatra vagy földrajzi területre való koncentráció következtében nagyfokú;

c) olyan ügyletek, amelyek esetében az értékpapírosítási pozíciók visszafizetése nagyban függ olyan kockázati tényezőktől, amelyeket a K_{IRB} nem tartalmaz; vagy

d) az ügyletrészsorozatok közötti rendkívül összetett veszteségelosztások.

259. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a SEC-IRBA szerint

(1) A SEC-IRBA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$RW = 1\,250\ \%$ ha $D \leq K_{IRB}$

$RW = 12{,}5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$ ha $A \geq K_{IRB}$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB}-A}{D-A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D-K_{IRB}}{D-A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}\right] \quad \text{ha } A < K_{IRB} < D$$

▼M5

ahol:

K_{IRB} az alapul szolgáló kitettségek halmazának 255. cikk szerinti tőkekövetelménye

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$a = -(1/(p * K_{IRB}))$

$u = D - K_{IRB}$

$l = \max(A - K_{IRB}; 0)$

ahol:

$$p = \max\left[0{,}3;\ (A + B^{*}(1/N) + C^{*}K_{IRB} + D^{*}LGD + E^{*}M_{T})\right]$$

ahol:

N az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő kitettségek (4) bekezdés szerint kiszámított tényleges száma;

LGD az alapul szolgáló kitettségek halmazának (5) bekezdés szerint kiszámított, kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátája;

M_T az ügyletrészsorozat 257. cikk szerint meghatározott lejárata.

Az A, B, C, D és E paramétereket a következő áttekintő táblázat alapján kell meghatározni:

		A	B	C	D	E
Nem lakossági	Előresorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0	3,56	–1,85	0,55	0,07
	Előresorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,11	2,61	–2,91	0,68	0,07
	Nem előresorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0,16	2,87	–1,03	0,21	0,07
	Nem előresorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,22	2,35	–2,46	0,48	0,07
Lakossági	Előresorolt	0	0	–7,48	0,71	0,24
	Nem előresorolt	0	0	–5,78	0,55	0,27

(2) Ha az alapul szolgáló IRB-halmaz lakossági és nem lakossági kitettségeket egyaránt tartalmaz, a halmazt egy lakossági és egy nem lakossági C kell bontani, és minden egyes alhalmazra különálló p paramétert (valamint a megfelelő inputparamétereket – N, K_{IRB} és LGD) kell becsülni. Ezt követően az egyes alhalmazok p paraméterei és az egyes alhalmazokban levő kitettségek nominális értéke alapján ki kell számítani az ügyletre vonatkozó p paraméter súlyozott átlagát.

▼M5

(3) Amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t vegyes halmazra alkalmazza, a p paraméter kiszámításához csak azokat az alapul szolgáló kitettségeket veheti figyelembe, amelyekre az IRB módszer alkalmazandó. E célból figyelmen kívül kell hagyni azokat az alapul szolgáló kitettségeket, amelyekre a sztenderd módszer alkalmazandó.

(4) A kitettségek tényleges számát (N) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol EAD_i a halmaz i-edik kitettségéhez kapcsolódó kitettségérték.

Az ugyanazon kötelezettel szembeni többszörös kitettségeket össze kell vonni, és egy kitettségnek kell tekinteni.

(5) A kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

ahol LGD_i az i-edik kötelezettel szembeni összes kitettség átlagos LGD értéke.

Amennyiben a vásárolt követelések hitel- és felhígulási kockázatát az értékpapírosításon belül összevonva kezelik, az LGD érték a hitelkockázat LGD értékének és 100 % felhígulási kockázati LGD-értéknek a súlyozott átlaga. Ehhez a súlyokat a hitelkockázat, valamint a felhígulási kockázat IRB módszer szerinti különálló tőkekövetelményei képezik. E célból, amennyiben a hitel- vagy a felhígulási kockázatból eredő veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

(6) Amennyiben a legnagyobb alapul szolgáló kitettség aránya (C_1) a halmazon belül legfeljebb 3 %, az intézmény az N-nek és a kitettséggel súlyozott LGD-k átlagának kiszámításához használhatja a következő egyszerűsített módszert:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$LGD = 0{,}50$$

ahol

C_m a legnagyobb m kitettségek összegének részaránya a halmazon belül; és

m az „m” értékét pedig az intézmény határozza meg.

▼M5

Ha csak C_1 áll rendelkezésre, és értéke legfeljebb 0,03, az intézmény az LGD értékét 0,5-ben, N értékét pedig $1/C_1$-ben állapíthatja meg.

(7) Ha a pozíciót vegyes halmaz fedezi, és az intézmény a 258. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitettségértékek legalább 95 %-ára, az intézménynek az alapul szolgáló kitettségek halmazára vonatkozó tőkekövetelményt a következőképpen kell kiszámítania:

$$d \cdot K_{IRB} + (1 - d) \cdot K_{SA},$$

ahol

d azon alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének az összes alapul szolgáló kitettség kitettségértékéhez képest mért aránya, amelyekre vonatkozóan az intézmény a K_{IRB} értékét ki tudja számítani.

(8) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

260. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-IRBA szerint

A SEC-IRBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 259. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előresorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$$p = \max\left[0{,}3;\ 0{,}5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)\right]$$

261. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint (SEC-SA)

(1) A SEC-SA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiakban meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

▼M5

$RW = 1\,250\ \%$ ha $D \leq K_A$

$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}$ ha $A \geq K_A$

$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A}\right) \cdot 12.5\right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A}\right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)}\right]$ ha $A < K_A < D$

ahol:

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ;

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ;

K_A a (2) bekezdés szerint számított paraméter;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$a = -(1/(p \cdot K_A))$

$u = D - K_A$

$l = \max(A - K_A; 0)$

p = 1 olyan értékpapírosítási kitettség esetében, amely nem újra-értékpapírosítási kitettség

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában K_A a következőképpen számítandó ki:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

ahol:

K_{SA} az alapul szolgáló halmaz 255. cikk szerint meghatározott tőkekövetelménye;

W = a következők egymáshoz viszonyított aránya:

a) a nemteljesítő alapul szolgáló kitettségek névértékének összege, és

b) az összes alapul szolgáló kitettség névértékének összege.

E célból a nemteljesítő kitettség olyan alapul szolgáló kitettség, amelyre a következők valamelyike vonatkozik: i. 90 napja vagy annál régebb óta késedelmes; ii. csőd- vagy fizetésképtelenségi eljárás hatálya alá tartozik; iii. végrehajtás vagy hasonló eljárás hatálya alá tartozik; vagy iv. az értékpapírosítási dokumentáció alapján nemteljesítő.

Amennyiben az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek legfeljebb 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, a K_A kiszámításakor alkalmazhatja a SEC-SA-t a következő kiigazítással:

▼M5

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Alhalmaz 1 ahol W ismert}}}{\text{Teljes EAD}} \times K_A^{\text{Alhalmaz 1 ahol W ismert}} \right) + \frac{EAD_{\text{Alhalmaz 2 ahol W ismertlen}}}{\text{Teljes EAD}}$$

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek több mint 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, az értékpapírosítási pozícióra 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

(3) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

E bekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban a származtatott ügylethez képest közvetlenül alá rendelt.

262. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-SA szerint

A SEC-SA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 261. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előresorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

p = 0,5

263. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a külső minősítésen alapuló módszer szerint (SEC-ERBA)

(1) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének SEC-ERBA szerinti kiszámításához a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az e cikk szerinti alkalmazandó kockázati súllyal.

(2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	15 %	50 %	100 %	1 250 %

(3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés az e cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a 2. táblázatban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazni, kiigazítva adott esetben az ügyletrészsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és az e cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előresorolt ügyletrészsorozatok esetében az ügyletrészsorozat szélességével az e cikk (5) bekezdése szerint:

▼**M5**

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)		Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

(4) Azon ügyletrészsorozatok kockázati súlyának meghatározásához, amelyek lejárata egy és öt év között van, az intézménynek lineáris interpolációt kell alkalmaznia, az egyéves és az ötéves lejáratra a 2. táblázatnak megfelelően alkalmazandó kockázati súlyt alapul véve.

(5) Az ügyletrészsorozat szélességének figyelembevétele érdekében az intézménynek a nem előresorolt ügyletrészsorozatok kockázati súlyát a következőképpen kell megállapítania:

$$RW = [\text{RW a lejárat alapján a (4) bekezdés szerint kiigazítva}] \cdot [1 - \min(T;\ 50\ \%)]$$

ahol

T = az ügyletrészsorozat szélessége (D – A)

ahol

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

▼M5

(6) A nem előresorolt ügyletrészsorozatok (3), (4) és (5) bekezdés alapján kiszámított kockázati súlyaira 15 %-os alsó határérték vonatkozik. Továbbá az így kapott kockázati súlyok nem lehetnek kisebbek ugyanazon értékpapírosítás előresorolt, ugyanolyan hitelminősítésű és lejáratú hipotetikus ügyletrészsorozatának kockázati súlyánál.

(7) Származtatott minősítés alkalmazásához az intézményeknek a nem minősített pozíciókhoz egy olyan minősített referenciapozíció hitelminősítésével egyenértékű származtatott minősítést kell rendelniük, amely teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:

a) a referenciapozíció minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a nem minősített értékpapírosítási pozícióval, vagy – egyenrangú pozíció hiányában – a referenciapozíció közvetlenül alárendelt a nem minősített pozícióhoz képest;

b) a referenciapozíció nem részesül harmadik fél által nyújtott olyan garanciában vagy egyéb hitelminőség-javításban, melyek a nem minősített pozíció esetében nem állnak rendelkezésre;

c) a referenciapozíció lejárata megegyezik a szóban forgó nem minősített pozíció lejáratával vagy hosszabb annál;

d) az intézmény a származtatott minősítéseket rendszeresen aktualizálja annak érdekében, hogy azok tükrözzék a referenciapozíció hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

(8) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (pari passu) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

264. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-ERBA szerint

(1) A SEC-ERBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 263. cikknek megfelelően kell kiszámítani, az e cikkben meghatározott módosításokkal.

(2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a 263. cikk (7) bekezdésének megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

▼M5

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	10 %	30 %	60 %	1 250 %

(3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a 263. cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a kockázati súlyokat a 4. táblázatnak megfelelően kell meghatározni, kiigazítva az ügyletrészsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és a 263. cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előresorolt ügyletrészsorozatok esetében az ügyletrészsorozat szélességével a 263. cikk (5) bekezdése szerint:

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)		Ügyletrészsorozat lejárata (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

265. cikk

A belső értékelési módszer alkalmazási köre és operatív követelményei

(1) Az intézmények akkor számíthatják ki az ABCP-programbeli vagy ABCP-ügyletbeli nem minősített pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeit a 266. cikk szerinti belső értékelési módszerrel, ha teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek.

▼M5

Amennyiben valamely intézmény megkapta az e cikk (2) bekezdése szerinti, a belső értékelési módszer alkalmazására vonatkozó engedélyt és egy ABCP-programbeli vagy ABCP-ügyletbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek e módszert kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.

(2) Az illetékes hatóságoknak az intézmények számára egyértelműen meghatározott alkalmazási körön belül engedélyezniük kell a belső értékelési módszer alkalmazását, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő összes pozíció minősített pozíció;

b) a pozíció hitelminőségének belső értékelési módszere egy vagy több külső hitelminősítő intézet nyilvánosan hozzáférhető, alapul szolgáló kitettségek által fedezett értékpapírosítási típusú értékpapírosítási pozíciók minősítésére vonatkozó értékelési módszereit tükrözi;

c) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírt elsősorban harmadik fél befektetők számára bocsátják ki;

d) az intézmény belső értékelési eljárása legalább annyira konzervatív, mint azoknak a külső hitelminősítő intézeteknek a nyilvánosan hozzáférhető értékelései, amelyek külső minősítést adtak az ABCP-program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírokra vonatkozóan, különös tekintettel a stressztényezőkre és egyéb releváns számszerű elemekre;

e) az intézmény belső értékelési módszere figyelembe veszi az ABCP-program kereskedelmi értékpapírjait minősítő külső hitelminősítő intézetek által nyilvánosságra hozott valamennyi vonatkozó minősítési módszert, és a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítésének megfelelő minősítési kategóriákat tartalmaz. Az intézménynek belső nyilvántartásaiban dokumentálnia kell az arra vonatkozó magyarázatot, hogy az e pontban meghatározott követelmények milyen módon teljesülnek, és rendszeresen frissítenie kell ezt a dokumentumot;

f) az intézmény a belső minősítési módszert belső kockázatkezelési célra is alkalmazza, beleértve a döntéshozatali, vezetői információs és a belső tőkeallokációs folyamatokat is;

g) belső vagy külső auditorok, külső hitelminősítő intézet vagy az intézmény belső hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei rendszeresen felülvizsgálják a belső értékelési folyamatot, valamint az intézmény ABCP-programban vagy ABCP-ügyletben meglévő kitettségeinek hitelminőségére vonatkozó belső értékelések minőségét;

h) az intézmény folyamatosan nyomon követi belső minősítéseinek teljesítményét a belső értékelési módszer teljesítményének értékelése érdekében, és a módszert szükség szerint módosítja, ha a kitettségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettől;

i) az ABCP-program a program kezelőjének szóló iránymutatás formájában hitelezési és forrásgazdálkodási feltételeket tartalmaz, legalább a következőkre vonatkozóan:

▼M5

i. a j) pont szerinti értékpapírosítási kritériumok;

ii. a likviditási hitelkeretekből és a hitelminőség-javításból adódó kitettségek típusa és pénzbeli értéke;

iii. az ABCP-programban vagy ABCP-ügyletben lévő értékpapírosítási pozíciók közötti veszteségmegoszlás;

iv. az átruházott eszközöknek az eszközöket eladó személytől való jogi és gazdasági szempontból történő elkülönítése;

j) az ABCP-program értékpapírosítási kritériumai keretében rendelkezni kell legalább a következőkről:

i. a lényegesen késedelmes vagy nemteljesítő eszközök megvásárlásának kizárása;

ii. az egy kötelezettre vagy földrajzi területre vonatkozó túlzott koncentráció korlátozása; és

iii. a megvásárolni kívánt eszközök futamidejének korlátozása;

k) az eszközt eladó hitelkockázati és üzleti profiljának elemzése, ami kiterjed legalább a következőkre:

i. az eladó múltbeli és jövőbeli várható pénzügyi teljesítménye;

ii. az eladó aktuális piaci pozíciója és jövőbeli várható versenyképessége;

iii. az eladó tőkeszerkezete, pénzáramlása, kamatfedezete és adósságminősítése; és

iv. az eladó hitelezési feltételei, adósságszolgálati képessége és beszedési folyamatai;

l) az ABCP-program rendelkezik olyan beszedési szabályzatokkal és folyamatokkal, amelyek figyelembe veszik a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó működési képességét és hitelminőségét, valamint olyan jellemzőkkel, amelyek csökkentik az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó teljesítményével összefüggő kockázatot. E pont alkalmazásában a teljesítménnyel összefüggő kockázatok csökkenthetők az eladó vagy hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó aktuális hitelminőségén alapuló olyan kiváltó feltételek alkalmazásával, amelyek révén megelőzhető, hogy az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó fizetésképtelensége esetén az ABCP-program ne férjen hozzá az őt megillető forrásokhoz;

m) az ABCP-program által megvásárolható eszközök halmazára vonatkozó összesített veszteségbecslés figyelembe veszi az összes potenciális kockázatforrást, például a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot;

n) amennyiben az eladó által biztosított hitelminőség-javítás mértéke csak a hitellel kapcsolatos veszteségen alapul, és a felhígulási kockázat az adott eszközhalmaz esetében jelentős, az ABCP-program különálló, a felhígulási kockázatra vonatkozó tartalékot foglal magában;

o) a szükséges hitelminőség-javítási szint meghatározásakor az ABCP-program több évnyi múltbeli információt vesz figyelembe, beleértve a veszteségeket, késedelmeket, a felhígulást és a követelések forgási sebességét;

p) az alapul szolgáló portfólió potenciális hitelminőség-romlásának mérséklése érdekében az ABCP-program a kitettségek megvásárlására vonatkozó strukturális elemeket tartalmaz. Ilyen elem lehet például egy kifejezetten az adott kitettséghalmazt érintő, bizonyos feltételek fennállása esetén a további értékpapír-kibocsátást meggátoló vagy a meglévő eszközállomány értékesítését kiváltó mechanizmus;

▼M5

q) az intézmény értékeli az alapul szolgáló eszközhalmaz jellemzőit, például hitelbírálati pontszámának súlyozott átlagát, és megállapítja az egy kötelezettre vagy egy földrajzi területre vonatkozó koncentrációt, valamint az eszközhalmaz granularitását.

(3) Amennyiben az intézmény belső ellenőrzési, hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei végzik a (2) bekezdés g) pontjában előírt felülvizsgálatot, azoknak függetlennek kell lenniük az intézmény ABCP-programmal foglalkozó belső egységeitől, és nem állhatnak kapcsolatban ügyfelekkel.

(4) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a belső értékelési módszer alkalmazására, csak mindkét alábbi feltétel teljesülése esetén térhetnek vissza a belső értékelési módszer alkalmazási körébe tartozó pozíciók esetében másik módszer alkalmazásához:

a) az intézmény az illetékes hatóság számára meggyőző módon bemutatta, hogy megfelelő indoka van egy másik módszer alkalmazásához történő visszatérésre;

b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

266. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a belső értékelési módszer szerint

(1) A belső értékelési módszer keretében az intézménynek az ABCP-programhoz vagy ABCP-ügylethez tartozó nem minősített pozíciót belső értékelése alapján a 265. cikk (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott valamely minősítési kategóriához kell rendelnie. A pozícióhoz ugyanazt a származtatott minősítést kell hozzárendelni, mint amely a 265. cikk (2) bekezdésének e) pontja alapján az adott minősítési kategóriához tartozó hitelminősítés.

(2) Az (1) bekezdés alapján kapott minősítésnek az első hozzárendelés időpontjában legalább befektetési vagy annál jobb minősítésnek kell lennie, és azt a kockázattal súlyozott kitettségérték 263. vagy adott esetben 264. cikk szerinti kiszámítása céljából külső hitelminősítő intézet által adott, figyelembe vehető hitelminősítésnek kell tekinteni.

4. alszakasz

Az értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó felső határok

267. cikk

Előresorolt értékpapírosítási pozíciók esetében alkalmazandó maximális kockázati súly: az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő („look through”) megközelítés

(1) Amennyiben az intézmény mindenkor ismeri az alapul szolgáló kitettségek összetételét, az előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz olyan maximális kockázati súlyt rendelhet, amely egyenlő az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott azon átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne alkalmazandó, ha az alapul szolgáló kitettségeket nem értékpapírosították volna.

▼M5

(2) Alapul szolgáló kitettségek olyan halmazai esetében, amelyekre az intézmény kizárólag a sztenderd módszert vagy az IRB módszert alkalmazza, az előresorolt értékpapírosítási pozíció maximális kockázati súlya egyenlő azon kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne a 2. vagy a 3. fejezet szerint alkalmazandó az alapul szolgáló kitettségekre, ha azokat nem értékpapírosították volna.

Vegyes halmazok esetében a maximális kockázati súlyt a következőképpen kell kiszámítani:

a) amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t alkalmazza, az alapul szolgáló halmaz sztenderd módszerhez tartozó részéhez és IRB módszerhez tartozó részéhez külön-külön hozzá kell rendelni a vonatkozó módszer szerinti megfelelő kockázati súlyt;

b) ha az intézmény a SEC-SA-t vagy a SEC-ERBA-t alkalmazza, az előresorolt értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó maximális kockázati súlynak egyenlőnek kell lennie az alapul szolgáló kitettségek sztenderd módszer szerinti kockázati súlyának súlyozott átlagával.

(3) E cikk alkalmazásában az IRB módszer szerint, a 3. fejezetnek megfelelően alkalmazandó kockázati súly magában foglalja:

a) a várható veszteségek 12,5-del megszorzott összegének

b) az alapul szolgáló kitettségek kitettségi értékéhez viszonyított arányát.

(4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított maximális kockázati súly alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint a kockázati súlyokra vonatkozóan értelemszerűen a 259–264. cikkben meghatározott alsó határ, az előbbit kell alkalmazni.

268. cikk

Maximális tőkekövetelmények

(1) A SEC-IRBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy más intézmény, vagy a SEC-SA-t, illetőleg a SEC-ERBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor intézmény az általa tartott értékpapírosítási pozícióra azzal a tőkekövetelménnyel egyenlő maximális tőkekövetelményt alkalmazhat, amelyet a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően úgy számítanának ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azokat nem értékpapírosították volna. E cikk alkalmazásában az IRB módszer szerinti tőkekövetelmény a szóban forgó kitettségek 3. fejezetnek megfelelően kiszámított várható veszteségéből, valamint a váratlan veszteségek 1,06-dal megszorzott összegéből áll.

(2) Vegyes halmazok esetében a maximális tőkekövetelményt az alapul szolgáló kitettségeknek az IRB módszer és a sztenderd módszer szerinti részére vonatkozó, az (1) bekezdésnek megfelelően számított tőkekövetelmények kitettséggel súlyozott átlagaként kell meghatározni.

(3) A maximális tőkekövetelmény az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított összegnek és a releváns ügyletrészsorozatokban (V) az intézmény tulajdonában lévő legnagyobb érdekeltséghányad – százalékban kifejezett és a következők szerint megállapított – értékének a szorzata:

▼M5

a) olyan intézmény esetében, amelynek egyetlen ügyletrészsorozatban egy vagy több értékpapírosítási pozíciója van, V egyenlő az intézmény által az adott ügyletrészsorozatban tartott értékpapírosítási pozíciók névértékének az ügyletrészsorozat névértékéhez viszonyított arányával;

b) olyan intézmény esetében, amelynek különböző ügyletrészsorozatokban van értékpapírosítási pozíciója, V egyenlő az ügyletrészsorozatokban való érdekeltséghányadok közül a legnagyobbal. E célból az egyes ügyletrészsorozatokra vonatkozó érdekeltséghányadot az a) pontnak megfelelően kell kiszámítani.

(4) Valamely értékpapírosítási pozíció maximális tőkekövetelményének e cikk szerinti kiszámításakor az értékesítésből származó nyereség teljes összegét és az értékpapírosítási ügyletből származó hitelminőség-javító kamatrés-eszköz értékét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja szerint.

5. alszakasz

Egyéb rendelkezések

269. cikk

Újra-értékpapírosítás

(1) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézménynek a 261. cikk szerinti SEC-SA-t kell alkalmaznia a következő módosításokkal:

a) W = 0 a kitettségek alapul szolgáló halmazán belül egy értékpapírosítási ügyletrészsorozathoz kapcsolódó kitettségek esetében;

b) p = 1,5;

c) a kapott kockázati súly alsó határa azonban nem lehet alacsonyabb, mint 100 %.

(2) A K_{SA} értékét az alapul szolgáló értékpapírosítási kitettségekre a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani.

(3) A 4. alszakaszban meghatározott maximális tőkekövetelmény az újra-értékpapírosítási pozíciókra nem alkalmazható.

(4) Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek halmaza értékpapírosítási ügyletrészsorozatok és más típusú eszközök alkotta vegyes halmaz, a K_A paramétert a kitettségek egyes alcsoportjaira külön-külön kiszámított K_A érték kitettséggel súlyozott nominális átlagaként kell meghatározni.

▼M13

269a. cikk

Nemteljesítő kitettségek (NPE) értékpapírosításának kezelése

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „NPE értékpapírosítás”: az (EU) 2017/2402 rendelet 2. cikkének 25. pontjában meghatározott NPE értékpapírosítás;

▼M13

b) „beszámítható hagyományos NPE értékpapírosítás”: olyan hagyományos NPE értékpapírosítás, amelynél a vissza nem térítendő vételárkedvezmény legalább az alapul szolgáló kitettségek fennálló összegének 50 %-a az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységre történt átruházásuk időpontjában.

(2) Az NPE értékpapírosításban levő pozíciók kockázati súlyát a 254. vagy 267. cikkel összhangban kell kiszámítani. A kockázati súlyra 100 %-os alsó határ vonatkozik, kivéve a 263. cikk alkalmazása esetén.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézményeknek 100 %-os kockázati súlyt kell rendelniük a beszámítható hagyományos NPE értékpapírosításban levő előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz, kivéve a 263. cikk alkalmazása esetén.

(4) Azon intézmények, amelyek a 3. fejezettel összhangban az alapul szolgáló kitettségek halmazában bármely kitettség tekintetében az IRB-módszert alkalmazzák, és amelyek nem használhatnak az ilyen kitettségek esetében a nemteljesítéskori veszteségrátára és a hitelegyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becsléseket, nem használhatják a SEC-IRBA módszert az NPE értékpapírosításban levő pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához, és nem alkalmazhatják az (5) és (6) bekezdést.

(5) A 268. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a beszámítható hagyományos NPE értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek várható veszteségeit a vissza nem térítendő vételárkedvezmény és adott esetben az esetleges további egyedi hitelkockázati kiigazítások levonása után kell figyelembe venni.

Az intézményeknek a számítást a következő képlettel összhangban kell elvégezniük:

$$CR_{max} = RWEA_{IRB} \cdot 8\% + max\left[EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + RWEA_{SA} \cdot 8\%$$

amelyben:

CR_{max} = a maximális tőkekövetelmény a beszámítható hagyományos NPE értékpapírosítás esetén;

$RWEA_{IRB}$ = az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek összege;

EL_{IRB} = az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségekből származó várható veszteségek összege;

NRPPD = a vissza nem térítendő vételárkedvezmény;

EV_{IRB} = az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségekből származó kitettségértékek összege;

EV_{Pool} = a halmazban lévő összes alapul szolgáló kitettségből származó kitettségértékek összege;

$SCRA_{IRB}$ = értékpapírosítást kezdeményező intézmények esetében az intézmény által az említett, az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek tekintetében végzett egyedi hitelkockázati kiigazítások csak akkor és annyiban, amennyiben e kiigazítások meghaladják a vissza nem fizetendő árengedményt; befektető intézmények esetében az összeg nulla;

▼M13

$RWEA_{SA}$ = a sztenderd módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek összege.

(6) E cikk (3) bekezdésétől eltérve, amennyiben a 267. cikkben meghatározott, az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő megközelítéssel összhangban kiszámított, kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súly 100 %-nál alacsonyabb, az intézmények az alacsonyabb kockázati súlyt is alkalmazhatják, figyelemmel a kockázati súly 50 %-os alsó határára.

Az első albekezdés alkalmazásában azon értékpapírosítást kezdeményező intézmények, amelyek egy pozícióra a SEC-IRBA módszert alkalmazzák, és amelyek a 3. fejezettel összhangban az IRB-módszer alá tartozó valamennyi alapul szolgáló kitettség tekintetében alkalmazhatnak a nemteljesítéskori veszteségrátára és a hitelegyenértékesítési tényezőkre vonatkozó saját becsléseket, a vissza nem térítendő vételárkedvezményt és adott esetben a további egyedi hitelkockázati kiigazításokat levonják a beszámítható hagyományos NPE értékpapírosítás előresorolt pozícióihoz kapcsolódó, alapul szolgáló kitettségek várható veszteségeiből és kitettségértékeiből, a következő képlettel összhangban:

$$RW_{max} = \frac{RWEA_{IRB} + \max\left[12.5 \cdot \left(EL_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}\right); 0\right] + RWEA_{SA}}{\max\left[EV_{IRB} - NRPPD \cdot \frac{EV_{IRB}}{EV_{Pool}} - SCRA_{IRB}; 0\right] + EV_{SA}}$$

amelyben:

RW_{max} = a beszámítható hagyományos NPE értékpapírosítás előresorolt pozíciójára alkalmazandó kockázati súly – az alsó határ alkalmazása előtt –, az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő megközelítés alkalmazása esetén;

$RWEA_{IRB}$ = az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek összege;

$RWEA_{SA}$ = a sztenderd módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek összege;

EL_{IRB} = az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségekből származó várható veszteségek összege;

NRPPD = a vissza nem térítendő vételárkedvezmény;

EV_{IRB} = az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének összege;

EV_{pool} = a halmazban lévő összes mögöttes kitettség kitettségértékének összege;

EV_{SA} = a sztenderd módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének összege;

$SCRA_{IRB}$ = az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az IRB-módszer alá tartozó alapul szolgáló kitettségek tekintetében végzett egyedi hitelkockázati kiigazítások csak akkor és annyiban, amennyiben e kiigazítások meghaladják a vissza nem fizetendő árengedményt.

▼M13

(7) E cikk alkalmazásában a vissza nem térítendő vételárkedvezményt úgy kell kiszámítani, hogy az a) pontban említett összegből kivonják a b) pontban említett összeget:

a) az NPE értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeinek az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységre történt átruházásuk időpontjában fennálló összege;

b) a következők összege:

i. az NPE értékpapírosítás harmadik fél befektetőknek értékesített ügyletrészsorozatainak vagy adott esetben ezen ügyletrészsorozat-részeinek kiinduló eladási ára; és

ii. az értékpapírosítást kezdeményező által tartott ügyletrészsorozatok vagy adott esetben ügyletrészsorozat-részek fennálló összege az alapul szolgáló kitettségeknek az értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységre történt átruházásuk időpontjában.

Az (5) és (6) bekezdés alkalmazásában az ügylet teljes futamideje alatt a vissza nem térítendő vételárkedvezmény kiszámítását a realizált veszteségek figyelembevételével lefelé kell kiigazítani. Az alapul szolgáló kitettségek fennálló összegének a realizált veszteségekből eredő esetleges csökkenése csökkenti a vissza nem térítendő vételárkedvezményt, figyelemmel egy nulla értékű alsó határra.

Amennyiben az árengedményt oly módon alakítják ki, hogy azt teljes egészében vagy részben vissza lehessen téríteni az értékpapírosítást kezdeményezőnek, az ilyen árengedmény e cikk alkalmazásában nem számít vissza nem térítendő vételárkedvezménynek.

270. cikk

Előresorolt pozíciók az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításokban

(1) Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az (EU) 2017/2402 rendelet 26a. cikkének (1) bekezdésében említett, eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításban valamely értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékeit értelemszerűen e rendelet 260., 262. vagy 264. cikkével összhangban számíthatja ki, amennyiben az említett pozíció mindkét következő feltételt teljesíti:

a) az értékpapírosítás megfelel a 243. cikk (2) bekezdésében megállapított követelményeknek;

b) a pozíció előresorolt értékpapírosítási pozíciónak minősül.

(2) Az EBH nyomon követi az (1) bekezdés alkalmazását, különösen a következők tekintetében:

a) az eszközök mérlegen tartásával járó azon STS értékpapírosítások piaci volumene és piaci részesedése, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az (1) bekezdést alkalmazza, különböző eszközosztályok szerint;

b) a megfigyelt veszteségek allokációja az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások legelőrébb sorolt ügyletrészsorozatai és egyéb ügyletrészsorozatai között, amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az (1) bekezdést alkalmazza az ilyen értékpapírosításokban tartott előresorolt pozíció tekintetében;

▼M13

c) az (1) bekezdés alkalmazásának hatása az intézmények tőkeáttételére;

d) az eszközök mérlegen tartásával járó azon STS értékpapírosítások alkalmazásának hatása, amelyek tekintetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az (1) bekezdést alkalmazza a tőkeinstrumentumoknak a vonatkozó értékpapírosítást kezdeményező intézmények általi kibocsátására.

(3) Az EBH 2023. április 10-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

(4) A Bizottság 2023. október 10-ig a (3) bekezdésben említett jelentés alapján jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e cikk alkalmazásáról, különös tekintettel az (1) bekezdéssel összhangban kezelésre jogosult, az eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások használatából eredő túlzott tőkeáttétel kockázatára, valamint a tőkeinstrumentumok értékpapírosítást kezdeményező intézmények általi kibocsátásának az említett használat révén történő lehetséges helyettesítésére. Az említett jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

▼M5

270a. cikk

Addicionális kockázati súly

(1) Amennyiben az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében előírt követelmények bármely érdemi szempont tekintetében az intézmény gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, az illetékes hatóságoknak arányos addicionális kockázati súlyt kell kiszabniuk, amely annak a kockázati súlynak legalább 250 %-a, de legfeljebb 1 250 %, amely az e rendelet 247. cikkének (6) bekezdésében és 337. cikkének (3) bekezdésében meghatározott módon alkalmazandó az érintett értékpapírosított pozíciókra. Az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó rendelkezések ismételt megsértése esetén ezen kockázati súly mértéke fokozatosan emelendő. Az illetékes hatóságoknak az (EU) 2017/2402 rendelet 6. cikkének (5) bekezdésében egyes értékpapírosítások tekintetében biztosított mentességeket azon kockázati súly csökkentése révén kell figyelembe venniük, amelyet e cikk értelmében az (EU) 2017/2402 rendelet 6. cikke (5) bekezdésének hatálya alá tartozó értékpapírosításokra vonatkozóan szabnának ki.

(2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a felügyeleti gyakorlatoknak az (1) bekezdés végrehajtása vonatkozásában történő összehangolását, ideértve az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén hozandó intézkedéseket is. Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M5

4. Szakasz

Külső hitelminősítés

270b. cikk

Külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések felhasználása

Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak hitelminősítést az értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának e fejezet szerinti meghatározásához, ha a hitelminősítést egy külső hitelminősítő intézet bocsátotta ki vagy hagyta jóvá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban.

270c. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítései által teljesítendő követelmények

A kockázattal súlyozott kitettségértékek 3. szakasz szerinti számítása céljából az intézmények csak akkor használhatják külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseit, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) nincs eltérés a hitelminősítés által figyelembe vett fizetési típusok és azon fizetési típusok között, amelyre a kérdéses értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés szerint az intézmény jogosult;

b) a külső hitelminősítő intézet közzéteszi a hitelminősítéseket, valamint a veszteség- és pénzáramlás-elemzésekre, a minősítéseknek az alapul szolgáló minősítési feltételezések változásaira, többek között az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változására való érzékenységére, továbbá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban az eljárásokra, a módszertanokra, a kiinduló feltételezésekre és a minősítéseket alátámasztó legfőbb szempontokra vonatkozó információkat. E pont alkalmazásában az információt akkor kell nyilvánosan elérhetőnek tekinteni, ha azt hozzáférhető formátumban hozzák nyilvánosságra. Nem minősül nyilvánosan elérhetőnek az olyan tájékoztatás, amelyet csak korlátozott körben tesznek hozzáférhetővé;

c) a hitelminősítések szerepelnek a külső hitelminősítő intézetek átmenetmátrixában is;

d) a hitelminősítések sem részben, sem egészben nem alapulnak a maga az intézmény által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Amennyiben valamely pozíció egészben vagy részben előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson alapul, az intézménynek az e pozícióhoz tartozó kockázattal súlyozott kitettségérték 3. szakasz szerinti kiszámítása tekintetében a szóban forgó pozíciót úgy kell tekintenie, mintha azt nem minősítették volna;

e) a külső hitelminősítő intézet vállalta, hogy magyarázatokat tesz közzé arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változása miként befolyásolja a hitelminősítést.

270d. cikk

Hitelminősítések alkalmazása

(1) Az intézmény dönthet úgy, hogy egy vagy több külső hitelminősítő intézetet jelöl ki (a továbbiakban: kijelölt külső hitelminősítő intézet), és az ezek által készített hitelminősítéseket használja a kockázattal súlyozott kitettségérték e fejezet szerinti kiszámításához.

▼M5

(2) Az intézménynek az értékpapírosítási pozícióira vonatkozó hitelminősítéseket következetesen és nem szelektív módon kell használnia, és e célból teljesítenie kell a következő előírásokat:

a) az intézmény nem teheti meg, hogy az egyes ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira egy adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítését, más ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira – akár minősítette azokat ez a külső hitelminősítő intézet, akár nem – pedig egy másik külső hitelminősítő intézet hitelminősítését alkalmazza egyazon értékpapírosításon belül;

b) abban az esetben, ha egy pozíció két különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézménynek a kedvezőtlenebb hitelminősítést kell alkalmaznia;

c) abban az esetben, ha egy pozíció három vagy annál több különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazni. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltérő, akkor a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazni;

d) az intézmények nem szorgalmazhatják aktívan a kedvezőtlenebb hitelminősítések visszavonását.

(3) Amennyiben egy értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek a 4. fejezetnek megfelelően teljes vagy részleges elismert hitelkockázati fedezetben részesülnek, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek az ezen hitelminősítéshez tartozó kockázati súlyt kell alkalmaznia. Amennyiben az e bekezdésben említett hitelkockázati fedezet a 4. fejezet alapján nem ismerhető el, a hitelminősítést nem lehet figyelembe venni, és az értékpapírosítási pozíciót nem minősítettként kell kezelni.

(4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció a 4. fejezetnek megfelelően elismert hitelkockázati fedezetben részesül, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, az intézménynek úgy kell kezelnie az értékpapírosítási pozíciót, mintha azt nem minősítették volna, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezetnek megfelelően kell kiszámítania.

270e. cikk

Értékpapírosítással kapcsolatos megfeleltetés

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e fejezetben meghatározott hitelminőségi besorolásoknak és a külső hitelminősítő intézetek megfelelő hitelminősítéseinek objektív és következetes egymásnak való megfeleltetésére. E célból az EBH-nak mindenekelőtt:

a) különbséget kell tennie az egyes minősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok között;

b) olyan kvantitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a nemteljesítési vagy veszteségráták, továbbá az egyes külső hitelminősítő intézetek különböző eszközosztályokra vonatkozó hitelminősítéseinek múltbeli teljesítménye;

c) olyan kvalitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a külső hitelminősítő intézet által minősített ügyletek köre, az alkalmazott módszertan és a hitelminősítések tartalma, különösen pedig azt, hogy ezek az értékelések a várható veszteséget vagy az „első” veszteséget, valamint a kamatok időben történő fizetését vagy a végső kamatfizetést veszik-e figyelembe;

▼M5

d) törekednie kell arra, hogy az olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre vonatkozóan a külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések alapján ugyanazokat a kockázati súlyokat alkalmazzák, valóban egyenlő mértékű hitelkockázatnak legyenek kitéve.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

6. FEJEZET

Partnerkockázat

1. szakasz

Fogalom-meghatározások

271. cikk

A kitettségérték meghatározása

(1) Az intézményeknek e fejezettel összhangban kell meghatározniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek kitettségértékét.

(2) Az intézmények a 4. fejezet helyett e fejezet alapján is meghatározhatják a repoügyletek, az értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adása vagy kölcsönbe vétele, a hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek és az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek kitettségértékét.

272. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet és e rész VI. címe alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandóak:

Általános fogalmak

1. „partnerkockázat (CCR)”: annak a kockázata, hogy egy adott ügylet partnere nem teljesít az ügylet pénzáramlásainak végleges kiegyenlítése előtt;

Ügylettípusok

2. „hosszú kiegyenlítési idejű ügylet”: olyan ügylet, amelyben a partner vállalja, hogy értékpapírt, árut, vagy devizaösszeget ad át készpénz, egyéb pénzügyi instrumentum vagy áru ellenében, illetve fordítva, és a szerződésben rögzített kiegyenlítési vagy szállítási időpont későbbi, mint a következők közül a korábbi időpont: az ilyen jellegű ügyletek esetében szokásos piaci feltétel, illetve az intézménynek az ügyletbe lépését követő ötödik munkanap;

▼C2

3. „értékpapírügylethez kapcsolódó hitel”: olyan ügylet, amelyben egy intézmény értékpapírok vásárlásával, eladásával, tartásával, illetve kereskedelmével kapcsolatban hitelt nyújt. Nem tartoznak az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelek közé az egyéb értékpapír-fedezettel nyújtott kölcsönök;

Nettósítási halmaz, fedezeti halmaz és egyéb meghatározások

4. „nettósítási halmaz”: egy partner és az intézmény közötti olyan ügyletek csoportja, amelyek jogilag érvényesíthető, a 7. szakasz és a 4. fejezet alapján elismert kétoldalú nettósítási megállapodás hatálya alá tartoznak.

Minden egyes olyan ügyletet, amely nem képezi a 7. szakasz szerinti jogilag érvényesíthető kétoldalú nettósítási megállapodás tárgyát, e fejezet alkalmazásában úgy kell tekinteni, mint saját nettósítási halmazt.

A 6. szakaszban meghatározott belső modell módszere alapján az adott partnerrel létrejött összes nettósítási halmaz egyetlen nettósítási halmazként kezelhető, ha az egyedi nettósítási halmazok modellezett negatív piaci értékeit a várható kitettség (a továbbiakban: EE) becslésénél nullának vették.

5. „kockázati pozíció”: olyan kockázati mérőszám, amelyet az 5. szakaszban kifejtett sztenderd módszer szerint egy ügylethez rendelnek egy előre meghatározott algoritmus alapján;

▼M8

6. „fedezeti halmaz”: egyetlen nettósítási halmazon belüli azon ügyletek összessége, amelyek esetében megengedett a teljes vagy részleges nettósítás a potenciális jövőbeli kitettségnek az e fejezet 3. vagy 4. szakaszában meghatározott módszerek szerinti meghatározásához;

▼C2

7. „letéti megállapodás”: olyan szerződéses megállapodás vagy egy megállapodás olyan rendelkezései, amely, illetve amelyek szerint az egyik partnernek biztosítékot kell nyújtania egy másik partner számára, amikor a második partner első partnerrel szembeni kitettsége átlép egy meghatározott szintet;

▼M8

7a. „egyoldalú letéti megállapodás”: olyan szerződéses megállapodás, amely szerint az intézménynek változó letétet kell nyújtania egy partner számára, de nem jogosult arra, hogy változó letétet kapjon az említett partnertől vagy fordítva;

▼C2

8. „letéti határérték”: a kitettség azon legnagyobb értéke, amelynek elérése esetén az egyik partnernek jogában áll lehívni a biztosítékot;

9. „letéti kockázati periódus”: az az időtartam, amely a nem teljesítő partnerrel szemben fennálló ügyletek nettósítási halmazát biztosító fedezetek utolsó átadásától a partnerrel szembeni pozíciók lezárásáig és az ebből eredő piaci kockázatok újbóli lefedezéséig tart;

▼C2

10. a belső modell módszere szerinti „tényleges lejárat” egy évnél hosszabb lejáratú nettósítási halmazra: a nettósítási halmazban lévő ügyletek futamideje alatti várható kitettség összegének a kockázatmentes hozamhoz tartozó kamattal diszkontált értéke, elosztva a nettósítási halmazbeli ügyletek egy éven túlra vonatkozó várható kitettsége összegének a kockázatmentes hozamhoz tartozó kamattal diszkontált értékével.

    A megújulási kockázat figyelembevétele érdekében a tényleges lejáratot módosítani lehet úgy, hogy a várható kitettséget a tényleges várható kitettséggel helyettesítik az egy évnél rövidebb időtávú előrejelzések vonatkozásában

11. „termékkategóriák közötti nettósítás”: különféle termékkategóriák ügyleteinek bevonása egyazon nettósítási halmazba az e fejezetben meghatározott, termékkategóriák közötti nettósítási szabályokkal összhangban;

▼M8

12. „aktuális piaci érték”vagy„CMV”: a nettósítási halmazban lévő valamennyi ügylet nettó piaci értéke, a rendelkezésre álló vagy nyújtott biztosítékok nélkül, mely aktuális piaci érték kiszámításakor a pozitív és a negatív piaci értékeket nettósítják;

12a. „nettó független biztosíték összege”vagy „NICA”: a nettósítási halmazhoz kapott vagy adott, változó letéttől eltérő nettó biztosítékok volatilitással korrigált értékének összege;

▼C2

Eloszlások

13. „a piaci értékek eloszlása”: egy nettósítási halmazban lévő ügyletek nettó piaci értékének valószínűségi eloszlására vonatkozó előrejelzés egy jövőbeli időpontra (az előrejelzési horizont), az említett ügyleteknek az előrejelzés időpontjában megvalósult piaci értékét alapul véve;

14. „a kitettségek eloszlása”: a piaci értékek valószínűségi eloszlásának előrejelzése, amelynek számítása során a nettó piaci értékek negatív értékű előrejelzéseit nulla értékkel kell figyelembe venni;

15. „kockázatsemleges eloszlás”: a piaci értékek, illetve kitettségek olyan eloszlása egy jövőbeli időszakban, amelynél az eloszlást a piac által vélelmezett értékekkel – mint például az implikált volatilitással – számítják;

16. „tényleges eloszlás”: a piaci értékek, illetve kitettségek eloszlása egy jövőbeli időszakban, amikor az eloszlást historikus vagy megvalósult értékekkel – mint például a múltbeli árfolyam-, illetve kamatlábváltozással számított volatilitással – számítják;

Kitettség-mérőszámok és -kiigazítások

17. „aktuális kitettség”: a nulla, vagy amennyiben az ennél nagyobb, akkor az egy partnerrel szembeni ügyletnek vagy egy nettósítási halmazba tartozó ügyletek portfóliójának a piaci értéke közül a nagyobb érték, amely a partner nemteljesítéséből eredően elveszne, feltételezve, hogy csőd- vagy felszámolási eljárás esetén ezen ügyletek értéke nem térül meg;

18. „kitettség-csúcsérték”: a kitettségek eloszlásának felső percentilise egy, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú ügylet lejárati időpontját megelőző jövőbeli időpontban;

▼C2

19. „várható kitettség” (a továbbiakban: EE): a kitettségek eloszlásának átlaga egy, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú ügylet lejárati időpontját megelőző jövőbeli időpontban;

20. „tényleges várható kitettség egy meghatározott időpontban” (a továbbiakban: tényleges EE): egy meghatározott időpontban vagy bármely annál korábbi időpontban várható maximális kitettség. E kitettség egy adott időpontra vonatkozóan meghatározható úgy is, hogy az adott időpontban várható kitettség, illetve egy korábbi időpontra vonatkozó tényleges várható kitettség közül a nagyobb értékét vesszük figyelembe;

21. „várható pozitív kitettség” (a továbbiakban: EPE): a várható kitettségeknek az idővel súlyozott átlaga, ahol a súlyok az egyes egyedi várható kitettségekhez tartozó időintervallumoknak az egész időintervallumhoz viszonyított arányai.

    A szavatolótőke-követelmény számításakor az intézményeknek az első évre vetített átlagot kell alapul venniük, illetve ha a nettósítási halmazban lévő összes szerződés egy éven belül esedékessé válik, akkor a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú szerződés esedékessé válásáig még hátralévő időtartamra vetített átlagot kell alapul venniük;

22. „tényleges várható pozitív kitettség” (a továbbiakban: tényleges EPE): a tényleges várható kitettségnek az időalapon súlyozott átlaga a nettósítási halmaz első évére, illetve ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékessé válik, a nettósítási halmazban lévő leghosszabb lejáratú szerződés időtartamára vetítve, ahol a súlyok az egyes egyedi várható kitettségekhez tartozó időintervallumoknakaz egész időintervallumhoz viszonyított arányai;

Partnerkockázathoz kapcsolódó kockázatok

23. „megújulási kockázat”: az az összeg, amellyel a várható pozitív kitettség alulértékelt, amikor az adott partnerrel a jövőbeli ügyleteket várhatóan folyamatosan újrakötik.

    Az ezekből a jövőbeli ügyletekből származó pótlólagos kitettség nem képezi részét a várható pozitív kitettség számításának;

24. „partner”: a 7. szakasz alkalmazásában azon jogi vagy természetes személyek, akik nettósítási megállapodást kötnek, és rendelkeznek az ehhez szükséges szerződéskötési képességgel;

25. „eltérő termékkategóriák közötti nettósításról szóló szerződéses megállapodás”: az intézmény és a partner közötti kétoldalú szerződéses megállapodás, amely (az érintett ügyletek nettósítása alapján) a megállapodásban szereplő összes kétoldalú, szabványosított megállapodásra és a különböző termékkategóriákhoz tartozó ügyletekre vonatkozóan egyetlen jogi kötelezettséget keletkeztet.

    Ezen fogalommeghatározás alkalmazásában a „különböző termékkategória”

    a) repoügyletek, értékpapír- és áru kölcsönbe adási és kölcsönbe vételi ügyletek;

    b) értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek;

    c) a II. mellékletben felsorolt ügyletek;

▼C2

26. „fizetési oldal”: lineáris kockázati profilú, tőzsdén kívüli származtatott ügyletben megállapított fizetési rész, ahol az ügylet keretében a pénzügyi instrumentum fizetés ellenében történő cseréjére kerül sor.

Azon ügyletek esetében, amelyekben fizetésteljesítést cserélnek fizetésteljesítésre, a két fizetési oldal az ügyletben rögzített bruttó fizetésteljesítés, beleértve az ügylet névértékét.

2. szakasz

A kitettségérték számításának módszerei

273. cikk

A kitettségérték számításának módszerei

▼M8

(1) ►M17 Az intézményeknek e cikkel összhangban a 3–6. szakaszban foglalt módszerek egyike alapján kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt ügyletek és a hitelderivatívák kitettségértékét, az e cikk (3) és (5) bekezdésében említett hitelderivatívák kivételével. ◄

Azok az intézmények, amelyek nem teljesítik a 273a. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket, nem alkalmazhatják a 4. szakaszban meghatározott módszert sem. Azok az intézmények, amelyek nem teljesítik a 273a. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeket, nem alkalmazhatják az 5. szakaszban meghatározott módszert sem.

Az ugyanazon konszolidációs körbe tartozó intézmények a 3–6. szakaszban megállapított módszereket kombináltan is alkalmazhatják állandó jelleggel. Egyedi szinten egy intézmény nem alkalmazhatja állandó jelleggel kombináltan a 3–6. szakaszban meghatározott módszereket.

▼C2

(2) Amennyiben az illetékes hatóságok a 283. cikk (1) és (2) bekezdése alapján ezt engedélyezik, az intézmények az alábbi ügyletek kitettségértékének meghatározásához használhatják a 6. szakaszban meghatározott belső modell módszert:

a) a II. mellékletben felsorolt ügyletek;

b) repoügyletek;

c) értékpapírok vagy áruk kölcsönadására vagy kölcsönvételére vonatkozó ügyletek;

d) értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek;

e) hosszú kiegyenlítési idejű ügyletek.

(3) Ha egy intézmény a kereskedési könyvön kívüli vagy partnerkockázati kitettségének kockázatát hitelderivatívával – mint hitelkockázati fedezettel – csökkenti, akkor a fedezett kitettséghez tartozó szavatolótőke-követelményét az alábbiak valamelyike alapján számíthatja ki:

a) a 233–236. cikk alapján;

▼M17

b) a 183. cikk alapján, ha a 143. cikkel összhangban megadták az engedélyt.

▼C2

Amennyiben egy intézmény nem alkalmazza a 299. cikk (2) bekezdése h) pontjának ii. alpontja szerinti módszert, az ezen hitelderivatívákhoz tartozó partner-hitelkockázat kitettségértékét nullának kell tekinteni.

(4) A (3) bekezdéstől eltérve az intézmény választhatja azt is, hogy a partnerkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény számítása céljából következetesen bevonja a kereskedési könyvben nem szereplő – nem kereskedési könyvi kitettséggel vagy partnerkockázati kitettséggel szembeni fedezetként vásárolt – valamennyi hitelderivatívát, ha a hitelkockázati fedezet ezen rendelet szerint elismert.

(5) Ha a valamely intézmény által értékesített hitel-nemteljesítési csereügyleteket egy intézmény az adott intézmény által nyújtott hitelkockázati fedezetként kezeli, és az alapul szolgáló kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat szavatolótőke-követelménye az ügyletek teljes névértékére vonatkozik, akkor a nem kereskedési könyvben nem szereplő partner-hitelkockázat alkalmazásában ezek kitettségértékét nullának kell tekinteni.

▼M8

(6) A 3–6. szakaszban meghatározott valamennyi módszer szerint az egy adott partnerrel szembeni kitettségértéket az említett partnerhez tartozó valamennyi nettósítási halmazra számított kitettségértékek összegének kell venni.

Az első albekezdéstől eltérve, amennyiben az adott partner esetében egy letéti megállapodás több nettósítási halmazra alkalmazandó, és az intézmény a 3–6. szakaszban meghatározott módszerek valamelyikét használja az említett nettósítási halmazok kitettségértékének kiszámításához, a kitettségértéket a vonatkozó szakasznak megfelelően kell kiszámítani.

Egy adott partnerre vonatkozóan a II. mellékletben felsorolt tőzsdén kívüli származtatott ügyletek egy adott nettósítási halmazának az e fejezet alapján számított kitettségértékeként a következők közül a nagyobbikat kell figyelembe venni: nulla, illetve a partnerhez tartozó összes nettósítási halmaz kitettségértékeinek összege és az adott partnerhez tartozó, az intézmény által veszteségként leírt hitelértékelési korrekciók összege közötti különbség. A hitelértékelési korrekciók számításakor nem vehetők figyelembe az azt esetleg csökkentő, az intézmény saját hitelkockázatának tulajdonítható forrásoldali értékelési korrekciók (debit value adjustment), amelyek a 33. cikk (1) bekezdésének c) pontja alapján már nem vehetők figyelembe szavatolótőkeként.

(7) A kitettségértéknek a 3., 4. és 5. szakaszban meghatározott módszerek szerinti kiszámítása során az intézmények az ugyanazon nettósítási megállapodásban szereplő, tökéletesen egyező két tőzsdén kívüli származtatott ügyletet egyetlen ügyletként vehetik számításba, nullával egyenlő névleges értékkel.

Az első albekezdés alkalmazásában két tőzsdén kívüli származtatott ügylet akkor tökéletesen egyező, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) kockázati pozícióik egymással ellentétesek;

▼M8

b) a kereskedés dátuma kivételével jellemzőik azonosak;

c) pénzáramlásaik teljes mértékben kiegyenlítik egymást.

(8) A hosszú teljesítésű ügyletek kitettségértékeit az intézményeknek az e fejezet 3–6. szakaszában megállapított módszerek valamelyikével kell meghatározniuk, függetlenül attól, hogy az intézmény melyik módszert választotta a tőzsdén kívüli származtatott ügyletek és repo-ügyletek, értékpapír- és/vagy áru-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügyletek, valamint az értékpapírügylethez kapcsolódó hitelügyletek kezelésére. A hosszú teljesítésű ügyletek szavatolótőke-követelményeinek kiszámításakor a 3. fejezetben meghatározott módszert alkalmazó intézmények állandó jelleggel és az említett pozíciók jelentőségétől függetlenül alkalmazhatják a 2. fejezetben meghatározott módszer szerinti kockázati súlyokat.

(9) Az e fejezet 3–6. szakaszában meghatározott módszereket illetően az intézmények az olyan ügyleteket, amelyek esetében egyedi rossz irányú kockázat fennállását állapították meg, a 291. cikk (2), (4), (5) és (6) bekezdésének megfelelően kötelesek kezelni.

273a. cikk

A kitettségérték számítására szolgáló egyszerűsített módszerek alkalmazásának feltételei

(1) Az intézmény a származtatott pozícióinak kitettségértékét akkor számíthatja ki a 4. szakaszban meghatározott módszerrel, ha a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységének nagysága a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikénél sem nagyobb:

a) az intézmény összes eszközének 10 %-a;

b) 300 millió EUR.

(2) Az intézmény a származtatott pozícióinak kitettségértékét akkor számíthatja ki az 5. szakaszban meghatározott módszerrel, ha a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységének nagysága a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikénél sem nagyobb:

a) az intézmény összes eszközének 5 %-a;

b) 100 millió EUR.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazása keretében az intézményeknek a mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységük nagyságát a hónap utolsó napja szerinti adatok alapján a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítaniuk:

a) a származtatott pozíciókat az adott napi piaci értéken kell értékelni; amennyiben a pozíció adott napi piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek a pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie; amennyiben a pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi valós vagy piaci értékét kell figyelembe vennie;

▼M17

b) az összesített hosszú pozíció abszolút értékét összegezni kell az összesített rövid pozíció abszolút értékével;

▼M8

c) az összes származtatott pozíciót be kell számítani, kivéve a kereskedési könyvön kívüli hitelkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívákat.

▼M17

Az első albekezdés alkalmazásában a hosszú és rövid pozíciók jelentése megegyezik a 94. cikk (3) bekezdése szerinti jelentéssel.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az összesített hosszú (rövid) pozíció értékének a c) pont szerinti számításban figyelembe vett egyes hosszú (rövid) pozíciók értékeinek az összegével kell egyenlőnek lennie.

▼M8

(4) Az (1), illetve (2) bekezdéstől eltérve, amennyiben a származtatott ügyleti tevékenység nagysága összevont alapon nem haladja meg az (1), illetve (2) bekezdésben meghatározott küszöbértéket, az a konszolidálásba bevont intézmény, amelynek alkalmaznia kellene a 3., illetve 4. szakaszban meghatározott módszert, mivel egyéni alapon meghaladja a küszöbértéket, az illetékes hatóságok jóváhagyása függvényében dönthet úgy, hogy az összevont alapon alkalmazandó módszert alkalmazza.

(5) Az intézmények kötelesek értesíteni az illetékes hatóságokat arról, hogy a 4., illetve 5. szakaszban meghatározott módszerek közül származtatott pozícióik kitettségértékének kiszámításához melyiket használják, vagy adott esetben melyik használatát szüntették be.

(6) Az intézmények nem köthetnek származtatott ügyleteket és nem vásárolhatnak vagy adhatnak el származtatott instrumentumot kizárólag azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

273b. cikk

▼M17

A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszerek és a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására szolgáló egyszerűsített módszer alkalmazási feltételeinek való meg nem felelés

▼M8

(1) Amennyiben az intézmény már nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott egy vagy több feltételnek, haladéktalanul értesítenie kell arról az illetékes hatóságot.

(2) ►M17 Amennyiben a következő esetek valamelyike bekövetkezik, az intézményeknek három hónapon belül meg kell szüntetniük azt a gyakorlatot, hogy a 4., illetve az 5. szakasszal összhangban számítják ki a származtatotteszköz-pozíciók kitettségértékét és adott esetben a 385. cikkel összhangban számítják ki a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket: ◄

▼M8

a) az intézmény három egymást követő hónapon át nem felel meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének a) pontjában, illetve a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek;

b) az intézmény az elmúlt 12 hónapban több mint hat hónapon keresztül nem felelt meg a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének a) pontjában, illetve a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételeknek.

▼M17

(3) Azon intézmények, amelyek beszüntették származtatotteszköz-pozícióik kitettségértékeinek a 4., illetve 5. szakasszal összhangban történő kiszámítását és adott esetben a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 385. cikkel összhangban történő kiszámítását, csak akkor számíthatják származtatotteszköz-pozícióik kitettségértékeit ismét a 4. vagy 5. szakaszban előírt módszerek használatával és a hitelértékelési korrekciós kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 385. cikkel összhangban, ha igazolják az illetékes hatóság felé, hogy a 273a. cikk (1) vagy (2) bekezdésében megállapított összes feltétel megszakítás nélkül egy éven át teljesült.

▼M8

3. szakasz

A partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer

274. cikk

Kitettségérték

(1) Az intézmény akkor számíthat egyetlen kitettségi értéket a nettósítási halmaz szintjén a szerződéses nettósítási megállapodás hatálya alá tartozó összes ügyletre, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a nettósítási megállapodás a szerződéses nettósítási megállapodásoknak a 295. cikkben említett egyik típusához tartozik;

b) az illetékes hatóságok a 296. cikkel összhangban elismerték a nettósítási megállapodást;

c) az intézmény a nettósítási megállapodással összefüggésben teljesítette a 297. cikkben meghatározott kötelezettségeket.

Amennyiben az első albekezdésben említett feltételek valamelyike nem teljesül, az intézménynek az egyes ügyleteket önálló nettósítási halmazként kell kezelnie.

(2) Az intézményeknek a nettósítási halmaz kitettségértékét a partnerkockázatra alkalmazandó sztenderd módszer alapján a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Kitettségérték} = \alpha \cdot (RC + PFE)$$

ahol:

RC = a 275. cikk szerint kiszámított pótlási költség; és

▼M8

PFE = a 278. cikk szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettség;

α = 1,4.

(3) A szerződéses letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmaz kitettségértékét a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó ugyanazon nettósítási halmaz kitettségértékére kell korlátozni.

▼M17

(4) Ha ugyanarra a nettósítási halmazra több letéti megállapodás alkalmazandó, vagy ugyanaz a nettósítási halmaz letéti megállapodás hatálya alá tartozó ügyleteket és letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó ügyleteket is magában foglal, az intézménynek a kitettségértéket a következőképpen kell kiszámítania:

a) az intézménynek létre kell hoznia az érintett, a nettósítási halmazba tartozó ügyletekből álló hipotetikus nettósítási részhalmazokat az alábbiak szerint:

i. a letéti megállapodás hatálya alá tartozó és a 285. cikk (2)–(5) bekezdésével összhangban meghatározott azonos letéti kockázati periódus alá tartozó összes ügyletet ugyanahhoz a nettósítási részhalmazhoz kell hozzárendelni;

ii. a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó összes ügyletet ugyanahhoz a nettósítási részhalmazhoz kell hozzárendelni, amely eltér az e bekezdés i. alpontja szerint létrehozott nettósítási részhalmaztól;

b) az intézménynek a nettósítási halmaz pótlási költségét a 275. cikk (2) bekezdésével összhangban kell kiszámítania, figyelembe véve a nettósítási halmazon belüli összes ügyletet, akár vonatkozik rá letéti megállapodás, akár nem, és az alábbiak mindegyikét alkalmaznia kell:

i. a CMV-t a nettósítási halmazba tartozó összes ügyletre vonatkozóan tartott vagy letétbe helyezett biztosítékkal csökkentve kell kiszámítani, és a CMV kiszámítása során a pozitív és negatív piaci értékeket nettósítani kell;

ii. az NICA-t, VM-et, TH-t és MTA-t adott esetben a nettósítási halmaz egyes egyedi letéti megállapodásaira alkalmazandó ugyanazon bemenő adatain összegezve, külön kell kiszámítani;

c) az intézménynek a 278. cikkben említett nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét az alábbiak mindegyikének alkalmazásával kell kiszámítania:

i. a 278. cikk (1) bekezdésében említett szorzónak az esettől függően a bemenő adatként használt CMV-n, NICA-n és VM-en kell alapulnia, e bekezdés b) pontjának megfelelően;

▼M17

ii. $\sum_{a} AddOn^{(a)}$ a értéket a 278. cikknek megfelelően, az e bekezdés a) pontjában említett minden egyes hipotetikus nettósítási részhalmazra külön kell kiszámítani.

▼M8

(5) Az intézmények egy nettósítási halmaz kitettségértékét nullának vehetik, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a nettósítási halmaz kizárólag értékesített opciókból áll;

b) a nettósítási halmaz aktuális piaci értéke mindenkor negatív;

c) az intézmény a szerződések teljesítésének garanciájaként előzetesen megkapta a nettósítási halmazhoz tartozó valamennyi opció díját;

d) a nettósítási halmaz nem tartozik letéti megállapodás hatálya alá.

(6) Az intézményeknek egy nettósítási halmaz kitettségértékének e szakasz szerinti kiszámítása céljából a nettósítási halmazban a megvásárolt vagy értékesített vételi vagy eladási opciók véges számú lineáris kombinációját jelentő ügylet helyett az adott lineáris kombinációt képező egyes opciókat kell külön-külön ügyletként figyelembe venniük. A kitettségérték kiszámítása céljából az opciók minden egyes ilyen kombinációját külön ügyletként kell kezelni abban a nettósítási halmazban, amelyben a kombináció szerepel.

▼M17

Az első albekezdéstől eltérve, az intézményeknek az olyan hagyományos bináris opciót, amelynek kötési árfolyama K-val egyenlő, egy gallérnak megfelelő, két olyan eladott és megvásárolt hagyományos vételi vagy eladási opcióból álló kombinációval kell felcserélniük, amelyek megfelelnek a következő követelményeknek:

a) a gallérban szereplő két opció:

i. lejárati napja és alapul szolgáló instrumentumának azonnali vagy határidős árfolyama azonos a hagyományos bináris opcióéval;

ii. kötési árfolyama 0,95•K, illetve 1,05•K;

b) a gallér pontosan replikálja a hagyományos bináris opció kifizetési függvényét az a) pontban említett két kötési árfolyam közötti tartományon kívül;

A második albekezdésben említett gallérban szereplő két opció kockázati pozícióját a 279. cikknek megfelelően külön kell kiszámítani.

▼M8

(7) Az olyan hitelderivatíva-ügylet kitettségértéke, amely hosszú pozíció az alapul szolgáló eszközben, a kifizetetlen ázsió összegére korlátozható, feltéve hogy az ügyletet olyan önálló nettósítási halmazként kezelik, amely nem tartozik letéti megállapodás hatálya alá.

▼M8

275. cikk

Pótlási költség

(1) Az intézményeknek a következő képlettel kell kiszámítaniuk a letéti megállapodás hatálya alá nem tartozó nettósítási halmazok pótlási költségét:

$$RC = \max\{CMV - NICA, 0\}$$

(2) Az intézményeknek a következő képlettel kell kiszámítaniuk a letéti megállapodás hatálya alá tartozó egyedi nettósítási halmazok pótlási költségét:

$$RC = \max\{CMV - VM - NICA,\ TH + MTA - NICA, 0\}$$

ahol:

RC = a pótlási költség;

VM = a nettósítási halmazhoz – a halmaz aktuális piaci értéke változásainak mérséklése céljából rendszeresen – kapott vagy adott nettó változó letét volatilitással korrigált értéke;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot; és

MTA = átruházott összeg minimuma, amely a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó.

(3) Az intézményeknek a következő képlettel kell kiszámítaniuk az ugyanazon letéti megállapodás hatálya alá tartozó több nettósítási halmaz pótlási költségét:

$$RC = \max\left\{\sum_i \max\{CMV_i,\ 0\} - \max\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\} + \max\left\{\sum_i \min\{CMV_i,\ 0\} - \min\{VM_{MA} + NICA_{MA},\ 0\},\ 0\right\}$$

ahol:

RC = a pótlási költség;

i = egy adott letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazokat jelölő index;

CMV_i = az i-edik nettósítási halmaz aktuális piaci értéke;

VM_{MA} = több nettósítási halmazhoz – azok aktuális piaci értéke változásainak mérséklése céljából rendszeresen – kapott vagy adott biztosítékok volatilitással korrigált értékének összege; és

$NICA_{MA}$ = több nettósítási halmazhoz kapott vagy adott, a VM_{MA}-tól eltérő biztosítékok volatilitással korrigált értékének összege.

▼M8

Az első albekezdés alkalmazása keretében a $NICA_{MA}$ kiszámítható a kereskedés szintjén, a nettósítási halmaz szintjén vagy a letéti megállapodás hatálya alá tartozó valamennyi nettósítási halmaz szintjén, attól függően, hogy a letéti megállapodás mely szintre alkalmazandó.

276. cikk

Biztosíték elismerése és kezelése

(1) E szakasz alkalmazása keretében az intézményeknek a VM, a VM_{MA}, a NICA és a $NICA_{MA}$ biztosítékösszegét az összes következő követelmény alkalmazásával kell kiszámítaniuk:

a) amennyiben a nettósítási halmaz részét képező ügyletek mindegyike a kereskedési könyvhöz tartozik, csak a 197. és a 299. cikk szerint elismert biztosítékot lehet figyelembe venni;

b) ha a nettósítási halmaz legalább egy nem kereskedési könyvi ügyletet tartalmaz, csak a 197. cikk szerint elismert biztosíték vehető figyelembe;

c) a partnertől kapott biztosítékot pozitív előjellel, a partner számára nyújtott biztosítékot pedig negatív előjellel kell figyelembe venni;

▼M17

d) bármely típusú kapott vagy letétbe helyezett biztosíték volatilitással korrigált értékét a 223. cikknek megfelelően kell kiszámítani;

▼M8

e) ugyanazon biztosítékelem nem vehető figyelembe egyidejűleg a VM és a NICA értékében is;

f) ugyanazon biztosítékelem nem vehető figyelembe egyidejűleg a VM_{MA} és a $NICA_{MA}$ értékében is;

g) a partnernek nyújtott olyan biztosíték, amely el van különítve az említett partner eszközeitől, és az elkülönítés eredményeként a partner nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén fizetésképtelenségi eljárásba nem vonható be, nem vehető figyelembe a NICA és a $NICA_{MA}$ számítása során.

(2) Az adott biztosíték e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett, volatilitással korrigált értékének kiszámításához az intézményeknek a 223. cikk (2) bekezdésében előírt képlet helyett a következő képletet kell alkalmazniuk:

$$C_{VA} = C \cdot (1 + H_C + H_{fx})$$

ahol:

C_{VA} = a nyújtott biztosíték volatilitással korrigált értéke; és

C = a biztosíték;

H_c és H_{fx} a 223. cikk (2) bekezdése szerint kerül meghatározásra.

▼M8

(3) Az (1) bekezdés d) pontjának alkalmazása keretében az intézményeknek a kapott vagy adott biztosíték volatilitással korrigált értékének kiszámításához szükséges likvidációs időszakot a következő időhorizontok egyikével összhangban kell megállapítaniuk:

a) a 275. cikk (1) bekezdésének r) pontjában említett nettósítási halmazok esetében az időhorizont egy év;

b) a 275. cikk (2) és (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében az időhorizont a 279c. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelően meghatározott letéti kockázati periódus.

277. cikk

Az ügyletek kockázati kategóriákhoz való hozzárendelése

(1) Az intézményeknek a nettósítási halmaz 278. cikkben említett potenciális jövőbeli kitettségének kiszámítása céljából a nettósítási halmaz minden egyes ügyletét hozzá kell rendelniük a következő kockázati kategóriák valamelyikéhez:

a) kamatlábkockázat;

b) devizaárfolyam-kockázat;

c) hitelkockázat;

d) részvénypiaci kockázat;

e) árukockázat;

f) egyéb kockázatok.

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett hozzárendelést a származtatott ügylet elsődleges kockázati tényezője alapján kell végrehajtaniuk. Az elsődleges kockázati tényező a származtatott ügylet egyetlen lényeges kockázati tényezője.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézményeknek a több lényeges kockázati tényezővel rendelkező származtatott ügyleteket több kockázati kategóriához kell hozzárendelniük. Amennyiben ezen ügyletek egyikének valamennyi lényeges kockázati tényezője ugyanahhoz a kockázati kategóriához tartozik, az intézményeknek az említett ügyletet csak egyszer kell az adott kockázati kategóriához hozzárendelniük, a leglényegesebb kockázati tényezőt alapul véve. Amennyiben az említett ügyletek egyikének lényeges kockázati tényezői különböző kockázati kategóriákhoz tartoznak, az intézményeknek az említett ügyletet egyszer kell hozzárendelniük minden egyes olyan kockázati kategóriához, amelyet érintően az ügyletnek legalább egy lényeges kockázati tényezője van, az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjét alapul véve.

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés ellenére az intézményeknek az ügyletek (1) bekezdésben felsorolt kockázati kategóriákhoz való hozzárendelése során a következő követelményeket kell alkalmazniuk:

a) ha az ügylet elsődleges kockázati tényezője, vagy a (3) bekezdésben említett ügyletek tekintetében valamely kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője inflációs változó, az intézményeknek az ügyletet a kamatlábkockázati kategóriához kell hozzárendelniük;

▼M8

b) ha az ügylet elsődleges kockázati tényezője, vagy a (3) bekezdésben említett ügyletek tekintetében valamely kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője éghajlati viszonyokhoz kapcsolódó változó, az intézményeknek az ügyletet az árukockázati kategóriához kell hozzárendelniük.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

a) a csak egyetlen lényeges kockázati tényezővel rendelkező ügyletek azonosítására szolgáló módszer;

b) a több lényeges kockázati tényezővel rendelkező ügyletek azonosítására és a (3) bekezdés alkalmazása céljából e kockázati tényezők közül a leglényegesebb megállapítására szolgáló módszer;

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

277a. cikk

Fedezeti halmazok

(1) Az intézményeknek létre kell hozniuk a nettósítási halmaz egyes kockázati kategóriáihoz tartozó megfelelő fedezeti halmazokat, és az egyes ügyleteket a következőképpen kell hozzárendelniük az említett fedezeti halmazokhoz:

a) a kamatlábkockázati kategóriába sorolt ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője ugyanazon pénznemben denominált;

b) a devizaárfolyam-kockázati kategóriába sorolt ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője ugyanazon devizapáron alapul;

c) a hitelkockázati kategóriába sorolt valamennyi ügyletet ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz kell hozzárendelni;

d) a részvénypiaci kockázati kategóriába sorolt valamennyi ügyletet ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz kell hozzárendelni;

e) az árukockázati kategóriába sorolt ügyleteket – elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjének jellege alapján – a következő fedezeti halmazok egyikéhez kell hozzárendelni:

i. energia;

ii. fémek;

iii. mezőgazdasági áruk;

iv. egyéb áruk;

v. éghajlati viszonyok;

▼M8

f) az egyéb kockázatok kategóriájába sorolt ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője azonos.

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazásában a kamatlábkockázati kategóriába sorolt azon ügyleteket, amelyek elsődleges kockázati tényezője inflációs változó, különálló fedezeti halmazokhoz kell hozzárendelni, amelyek eltérnek a kamatlábkockázati kategóriába sorolt olyan ügyletekre létrehozott fedezeti halmazoktól, amelyek elsődleges kockázati tényezője nem inflációs változó. Az említett ügyletek csak akkor rendelhetők hozzá ugyanahhoz a fedezeti halmazhoz, ha elsődleges kockázati tényezőjük, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője azonos pénznemben denominált.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézményeknek a következő ügyletek esetében minden egyes kockázati kategóriában külön egyedi fedezeti halmazokat kell létrehozniuk:

a) olyan ügyletek, amelyek esetében az elsődleges kockázati tényező, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője egy kockázati tényező piac által implikált volatilitása vagy tényleges volatilitása, vagy a két kockázati tényező közötti korreláció;

b) olyan ügyletek, amelyek esetében az elsődleges kockázati tényező, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője az ugyanazon kockázati kategóriához hozzárendelt két kockázati tényező közötti különbség, vagy olyan ügyletek, amelyeknek két fizetési oldala azonos pénznemben denominált, és amelyek esetében a nem az elsődleges kockázati tényezőt tartalmazó fizetési oldal kockázati tényezője ugyanabba a kockázati kategóriába tartozik, mint az elsődleges kockázati tényező.

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazása keretében az intézmények csak akkor rendelhetik hozzá az ügyleteket a releváns kockázati kategória ugyanazon fedezeti halmazához, ha azok elsődleges kockázati tényezője, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője azonos.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása keretében az intézmények csak akkor rendelhetik hozzá az ügyleteket a releváns kockázati kategória ugyanazon fedezeti halmazához, ha az ugyanazon pontban említett ügyletek kockázatitényező-párja azonos és a párt alkotó két kockázati tényező korrelációja pozitív. Ellenkező esetben az intézményeknek az első albekezdés b) pontjában említett ügyleteket az (1) bekezdésnek megfelelően létrehozott fedezeti halmazok egyikéhez kell hozzárendelniük úgy, hogy az első albekezdés b) pontjában említett két kockázati tényező közül csak az egyiket veszik figyelembe.

▼M17

Az e bekezdés első albekezdése a) pontjának alkalmazása keretében az intézményeknek az ügyleteket a releváns kockázati kategória külön fedezeti halmazához kell rendelniük, ugyanazt a fedezetihalmaz-konstrukciót követve, mint amelyet az (1) bekezdés határoz meg.

▼M8

(3) Az intézményeknek az illetékes hatóságok kérésére rendelkezésre kell bocsátaniuk az e cikk (2) bekezdésének megfelelően az egyes kockázati kategóriákhoz létrehozott fedezeti halmazok számát, továbbá az említett fedezeti halmazok elsődleges kockázati tényezőjét, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjét, vagy az említett fedezeti halmazok kockázatitényező-párját, valamint az egyes fedezeti halmazokban levő ügyletek számát.

278. cikk

Potenciális jövőbeli kitettség

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk egy nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét:

$$\text{PFE} = \text{szorzó} \cdot \sum_{a} \text{Többlet}^{(a)}$$

ahol:

PFE = a potenciális jövőbeli kitettség;

a = a nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségének számításába bevont kockázati kategóriákat jelölő index;

$\text{Többlet}^{(a)}$ = az „a” kockázati kategóriára vonatkozó, a 280a–280f. cikk szerint kiszámított többlet; és

szorzó = a (3) bekezdés szerinti képletnek megfelelően kiszámított szorzótényező.

E számítás céljából az intézményeknek akkor kell figyelembe venniük egy adott kockázati kategória többletét a nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségének kiszámításánál, ha a nettósítási halmaz legalább egy ügyletét az említett kockázati kategóriához rendelték hozzá.

(2) A 275. cikk (3) bekezdése szerinti, egy letéti megállapodás hatálya alá tartozó több nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettségét az egyes nettósítási halmazok potenciális jövőbeli kitettségének összegeként kell kiszámítani, úgy tekintve, mintha azokra nem vonatkozna letéti megállapodás.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a szorzót a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{szorzó} = \begin{cases} 1 \text{ ha } z \geq 0 \\ \min\{1,\ \text{Alsó határ}_m + (1 - \text{Alsó határ}_m) \cdot \exp\left(\frac{z}{y}\right)\} \text{ ha } z < 0 \end{cases}$$

ahol:

Alsó határ_m = 5 %;

▼M8

$y = 2 \cdot (1 - \text{Alsó határ}_m) \cdot \Sigma_a \text{Többlet}^{(a)}$

▼C7

z = {CMV – NICA a 275 cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében CMV – VM – a 275. cikk (2) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében CMV_i – $NICA_i$ a 275. cikk (3) bekezdésében említett nettósítási halmazok esetében

▼M8

$NICA_i$ = csak az „i”-edik nettósítási halmazhoz tartozó ügyletekre kiszámított nettó független biztosíték összege. A letéti megállapodástól függően a $NICA_i$ értékét a kereskedés szintjén vagy a nettósítási halmaz szintjén kell kiszámítani.

279. cikk

A kockázati pozíció kiszámítása

A kockázati kategóriák 280a–280f. cikkben említett többletének kiszámítása céljából az intézményeknek a nettósítási halmaz egyes ügyleteinek kockázati pozícióját a következőképpen kell kiszámítaniuk:

Kock.Pozíció = δ · Korr.Névl · MF

ahol:

δ = az ügylet 279a. cikkben meghatározott képlet szerint kiszámított felügyeleti deltája;

Korr.Névl. = az ügylet 279b. cikknek megfelelően kiszámított korrigált névleges értéke; és

MF = az ügylet 279c. cikkben meghatározott képlet szerint kiszámított lejárati tényezője.

279a. cikk

Felügyeleti delta

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a felügyeleti deltát:

▼M17

a) az olyan vételi és eladási opciók esetében, amelyek feljogosítják az opció vevőjét arra, hogy egy vagy több meghatározott jövőbeli időpontban pozitív áron megvásárolja vagy értékesítse az alapul szolgáló instrumentumot (kivéve ha ezek az opciók a kamatlábkockázati vagy árukockázati kategóriához vannak hozzárendelve), az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

▼M8

$$\delta = \text{előjel} \cdot N\left(\text{típus} \cdot \frac{\ln(P/K) + 0{,}5 \cdot \sigma^2 \cdot T}{\sigma \cdot \sqrt{T}}\right)$$

ahol:

δ = a felügyeleti delta;

előjel = – 1 ha az ügylet értékesített vételi vagy megvásárolt eladási opció;

▼M8

előjel = + 1 ha az ügylet megvásárolt vételi vagy értékesített eladási opció;

típus = – 1 ha az ügylet eladási opció;

típus = + 1 ha az ügylet vételi opció;

N(x) = egy standard normális eloszlású valószínűségi változó kumulatív eloszlásfüggvénye (azaz annak valószínűsége, hogy egy normális eloszlású, nulla várható értékű, egy szórású valószínűségi változó nem nagyobb, mint „x”);

P = az opció alapjául szolgáló eszköz azonnali vagy határidős ára; azon opciók esetében, amelyek pénzáramlásai az alapul szolgáló eszköz árának átlagértékétől függnek, a P értéke a számítás időpontjában fennálló átlagértékkel egyenlő;

K = az opció kötési árfolyama;

▼C7

T = az opció lejárati időpontja T_{exp} és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő; azon opciók esetében, amelyek csak egy adott jövőbeli időpontban hívhatók le, T_{exp} megfelel az említett időpontnak; azon opciók esetében, amelyek több jövőbeli időpontban is lehívhatók, T_{exp} az említett időpontok közül a legkésőbbinek felel meg; T-t évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és

▼M8

σ = az opció 1. táblázatnak megfelelően meghatározott felügyeleti volatilitása, amely az ügylet kockázati kategóriáján és az opció alapul szolgáló eszközének jellegén alapul.

1. táblázat

Kockázati kategória	Alapul szolgáló eszköz	Felügyeleti volatilitás
Devizaárfolyam	Valamennyi	15 %
Hitel	Egy alaptermékes instrumentum	100 %
	Több alaptermékes instrumentum	80 %
Részvény	Egy alaptermékes instrumentum	120 %
	Több alaptermékes instrumentum	75 %
Áruk	Villamos energia	150 %
	Egyéb áruk (villamos energia kivételével)	70 %
Egyéb	Valamennyi	150 %

Az intézményeknek, amennyiben az opció alapul szolgáló eszközének határidős árfolyamát használják, biztosítaniuk kell, hogy:

i. a határidős árfolyam összhangban legyen az opció jellemzőivel;

▼M8

ii. a határidős árfolyam kiszámítása az adatszolgáltatás időpontjában érvényes releváns kamatláb használatával történjen;

iii. a határidős árfolyam magában foglalja az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó, az opció lejáratát megelőzően várható pénzáramlásokat;

b) szintetikus értékpapírosítás ügyletrészsorozatai és n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

$$\delta = \text{előjel} \cdot \frac{15}{(1 + 14 \cdot A) \cdot (1 + 14 \cdot D)}$$

ahol:

$$\text{előjel} = \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylettel hitelkockázati fedezetet szereztek} \\ -1 \text{ ha az ügylettel hitelkockázati fedezetet bocsátottak rendelkezésre} \end{cases}$$

A = az ügyletrészsorozat alsó veszteségviselési határa; „k” számú referenciaszervezeten alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében A = (n-1)/k; és

D = az ügyletrészsorozat felső veszteségviselési határa; „k” számú referenciaszervezeten alapuló, n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében D = n/k;

c) az a), illetve b) pontban nem említett ügyletek esetében az intézményeknek a következő felügyeleti deltát kell használniuk:

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylet hosszú pozíció az elsődleges kockázati tényezőben, vagy az adott kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében} \\ -1 \text{ ha az ügylet rövid pozíció az elsődleges kockázati tényezőben, vagy az adott kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében} \end{cases}$$

(2) E szakasz alkalmazásában az elsődleges kockázati tényezőben, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében fennálló hosszú pozíció azt jelenti, hogy az adott kockázati tényező értékének növekedésével az ügylet piaci értéke növekszik, a rövid pozíció pedig azt jelenti, hogy az elsődleges kockázati tényező, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezője értékének növekedésével az ügylet piaci értéke csökken.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

▼M17

a) a nemzetközi szabályozás alakulásával összhangban az intézmények által a kamatlábkockázati vagy árukockázati kategóriába sorolt vételi és eladási opciók felügyeleti deltájának kiszámításához használt képleteket, amelyek megfelelnek az olyan piaci körülményeknek is, amelyek között a kamatlábak vagy az árupiaci árak negatívak lehetnek, valamint a képletekhez használható felügyeleti volatilitást;

▼M8

b) az annak meghatározására szolgáló módszert, hogy valamely ügylet egy adott elsődleges kockázati tényezőben, vagy a 277. cikk (3) bekezdésében említett ügyletek tekintetében az adott kockázati kategória leglényegesebb kockázati tényezőjében hosszú vagy rövid pozíció-e.

▼M17

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

279b. cikk

Korrigált névleges érték

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a korrigált névleges értéket:

a) a kamatlábkockázati vagy a hitelkockázati kategóriába sorolt ügyletek esetében az intézményeknek úgy kell meghatározniuk a korrigált névleges értéket, hogy a származtatott ügylet névleges értékét megszorozzák az átlagos hátralévő futamidő felügyeleti szorzójával, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

▼C7

$$\text{átl. hátralévő futamidő felügy. szorzója} = \max\left\{\frac{\exp(-R\cdot S)-\exp(-R\cdot E)}{R}; 10/\text{EgyÜzletiÉv}\right\}$$

ahol:

R = felügyeleti diszkontráta; R = 5 %;

S = az ügylet kezdő időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával;

E = az ügylet záró időpontja és az adatszolgáltatás időpontja között eltelt idő, amelyet évben kell megadni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával; és

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

▼M8

Egy ügylet kezdő időpontja az a legkorábbi időpont, amikor az ügylet keretében sor kerül legalább egy olyan szerződés szerinti kifizetés rögzítésére vagy teljesítésére az intézmény részéről vagy számára, amely eltér a biztosítékok letéti megállapodás keretében történő cseréjéhez kapcsolódó kifizetésektől. Amennyiben az ügylet keretében az adatszolgáltatás időpontjában már sor került kifizetés rögzítésére vagy teljesítésére, az ügylet kezdő időpontja 0-val egyenlő.

Ha az ügylet esetében van olyan – egy vagy több – szerződés szerinti jövőbeli időpont, amikor az intézmény vagy a partner dönthet arról, hogy az ügyletet a szerződéses lejáratánál korábban zárja le, az ügylet kezdő időpontja a következők közül a legkorábbi:

i. az az időpont, vagy azon több jövőbeli időpont közül a legkorábbi, amikor az intézmény vagy a partner úgy dönthet, hogy az ügyletet a szerződéses lejáratánál korábban zárja le;

▼M8

ii. az az időpont, amikor egy ügyletben megkezdődik a biztosítékok letéti megállapodás keretében történő cseréjéhez kapcsolódó kifizetésektől eltérő kifizetések rögzítése vagy teljesítése.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze olyan pénzügyi instrumentum, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet kezdő időpontját azon legkorábbi időpont alapján kell meghatározni, amikor megkezdődik az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó kifizetések rögzítése vagy teljesítése.

Az ügylet záró időpontja az a legkésőbbi időpont, amikor az ügylet keretében az intézmény részéről vagy számára sor kerül vagy kerülhet szerződés szerinti kifizetés teljesítésére.

Ha az ügylet alapul szolgáló eszköze olyan pénzügyi instrumentum, amely az ügyletből eredő kötelezettségeken kívüli további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet záró időpontját az ügylet alapul szolgáló eszközéhez kapcsolódó, szerződés szerinti utolsó kifizetés alapján kell meghatározni.

Azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokban teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket oly módon állapítják meg újra, hogy az ügylet piaci értéke az említett, meghatározott fizetési időpontokban nulla legyen, a fennálló kitettség e meghatározott kifizetési időpontokban való teljesítése az adott ügylet keretében való szerződéses kifizetésnek minősül;

b) a devizaárfolyam-kockázati kategóriához hozzárendelt ügyletek esetében az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a korrigált névleges értéket:

i. ha az ügylet egy fizetési oldalból áll, a korrigált névleges érték a származtatott ügylet névleges értéke;

ii. ha az ügylet két fizetési oldalból áll és az egyik fizetési oldal névleges összege az intézmény adatszolgáltatási pénznemében denominált, akkor a korrigált névleges érték a másik fizetési oldal névleges értéke lesz;

iii. ha az ügylet két fizetési oldalból áll és az egyes fizetési oldalak névleges értéke az intézmény adatszolgáltatási pénznemétől eltérő pénznemben denominált, akkor a korrigált névleges érték a két fizetési oldal névleges értékei közül a nagyobb, miután ezeket az értékeket az aktuális azonnali (spot) árfolyamon átváltották az intézmény adatszolgáltatási pénznemére;

c) a részvénypiaci kockázati vagy az árukockázati kategóriához hozzárendelt ügyletek esetében az intézményeknek a korrigált névleges értéket úgy kell kiszámítaniuk, hogy az ügylet alapul szolgáló eszközének piaci egységárát megszorozzák az ügylet alapul szolgáló eszköze egységeinek számával;

▼M8

amennyiben a részvénypiaci kockázati kategóriához vagy az árukockázati kategóriához tartozó ügylet a szerződés szerint névleges értékkel van meghatározva, az intézményeknek nem az alapul szolgáló eszköz egységeinek számát kell alapul venniük a korrigált névleges érték meghatározásához, hanem az ügylet névleges értékét kell korrigált névleges értéknek tekinteniük;

d) az egyéb kockázatok kategóriájába sorolt ügyletek esetében az intézményeknek az ügylet alapul szolgáló eszközének természetétől és jellemzőitől függően az a), b) vagy c) pontban meghatározott módszerek közül a legmegfelelőbb módszer alapján kell kiszámítaniuk a korrigált névleges értéket.

(2) Az intézményeknek az ügylet (1) bekezdésben említett korrigált névleges értékének kiszámítása céljából a következőképpen kell meghatározniuk az alapul szolgáló eszköz névleges értéket vagy egységeinek számát:

a) amennyiben az ügylet alapul szolgáló eszközének névleges értékét vagy darabszámát a szerződés szerinti lejárat végéig nem rögzítik:

i. az alapul szolgáló eszköz determinisztikus névleges értékei vagy darabszámai esetében a névleges érték az alapul szolgáló eszköznek az ügylet szerződés szerinti lejáratáig felmerülő determinisztikus névleges értékeiből vagy darabszámaiból képzett súlyozott átlag, ahol a súlyok azon időszak arányának felelnek meg, amelynek során a névleges értékek egyes értékei alkalmazandók;

ii. az alapul szolgáló eszköz sztochasztikus névleges értékei vagy darabszámai esetében a névleges érték az az érték, amely a jövőbeli piaci értékek kiszámításához használt képleten belül az aktuális piaci érték rögzítésével kerül meghatározásra;

b) azon szerződések esetében, amelyekben a névleges értéket a felek többször kicserélik egymás között, a névleges értéket meg kell szorozni a szerződés szerint még teljesítendő fennmaradó fizetések számával;

c) azon szerződések esetében, amelyek a pénzeszköz-kifizetések vagy a származtatott ügylet alapul szolgáló eszközének megtöbbszörözéséről rendelkeznek, a többszörözés által az adott szerződések kockázati struktúrájára gyakorolt hatás figyelembevétele érdekében az intézménynek korrigálnia kell a névleges értéket.

(3) Az intézményeknek az ügylet korrigált névleges értékét az aktuális azonnali (spot) árfolyamon át kell váltaniuk az adatszolgáltatási pénznemükre, amennyiben a korrigált névleges érték e cikk szerinti kiszámítása másik pénznemben denominált szerződés szerinti névleges érték vagy egy másik pénznemben denominált alapul szolgáló eszköz bizonyos számú egységeinek piaci ára alapján történik.

▼M8

279c. cikk

Lejárati tényező

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a lejárati tényezőt:

a) a 275. cikk (1) bekezdésében említett nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében az intézménynek a következő képletet kell használnia:

$$MF = \sqrt{\min\{\max\{M,\ 10/\text{EgyÜzletiÉv}\},\ 1\}}$$

ahol:

MF = a lejárati tényező;

M = az ügylet hátralévő futamideje, amely megfelel az ügylethez kapcsolódó valamennyi szerződéses kötelezettség lezárásához szükséges időtartamnak; e célból a származtatott ügylet bármely opcionalitását szerződéses kötelezettségnek kell tekinteni; a hátralévő futamidőt évben kell kifejezni a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával;

ha az ügylet alapul szolgáló eszköze egy másik származtatott ügylet, amely az ügyletből eredő szerződéses kötelezettségeken túl további szerződéses kötelezettségekhez vezethet, az ügylet hátralévő futamidejének azt az időszakot kell tekinteni, amelyre az alapul szolgáló eszközhöz kapcsolódó valamennyi szerződéses kötelezettség lezárásához szükség van;

azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokat követően teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket újra megállapítják oly módon, hogy az ügylet piaci értéke nulla legyen az említett, meghatározott fizetési időpontokban, az ügylet hátralévő lejárata a következő újramegállapításig hátralévő időnek felel meg; és

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával;

b) a 275. cikk (2) és (3) bekezdésében említett nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében a lejárati tényező meghatározása a következő:

▼**M8**

$$MF = \frac{3}{2}\sqrt{\frac{MPOR}{EgyÜzletiÉv}}$$

ahol:

MF = a lejárati tényező;

MPOR = a nettósítási halmaznak a 285. cikk (2)–(5) bekezdésével összhangban meghatározott letéti kockázati periódusa; és

EgyÜzletiÉv = egy év munkanapokban kifejezve a megfelelő munkanapszabály alkalmazásával.

Az ügyfél és klíringtag közötti ügyletek letéti kockázati periódusának meghatározása során az ügyfélként vagy klíringtagként eljáró intézménynek a 285. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott minimális időszakot fel kell váltania öt munkanappal.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a hátralévő futamidő megfelel a feltételek következő újramegállapításáig hátralévő időnek azon ügyletek esetében, amelyek úgy lettek kialakítva, hogy a fennálló kitettséget meghatározott kifizetési időpontokban teljesítik, és amelyek esetében a feltételeket újra megállapítják oly módon, hogy a szerződés piaci értéke az említett, meghatározott fizetési időpontokban nulla legyen.

280. cikk

Fedezeti halmaz felügyeleti szorzója

A fedezeti halmaz 280a–280f. cikkben említett többletének kiszámítása céljából a fedezeti halmazra alkalmazandó felügyeleti szorzó (ϵ) a következő:

$$\epsilon = \begin{cases} 1 \text{ a 277a.cikk(1)bekezdése szerint létrehozott fedezeti halmazok esetében} \\ 5 \text{ a 277a.cikk(2)bekezdésének a) pontja szerint létrehozott fedezeti halmazok esetében} \\ 0{,}5 \text{ a 277a.cikk(2)bekezdésének b) pontja szerint létrehozott fedezeti halmazok esetében} \end{cases}$$

280a. cikk

Kamatlábkockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a kamatlábkockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{IR} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{IR}$$

ahol:

Többlet^{IR} = a kamatlábkockázati kategória többlete;

▼M8

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének a) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított valamennyi kamatlábkockázati fedezeti halmazt jelölő index; és

Többlet_j^{IR} = a kamatlábkockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazának a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Az intézményeknek a kamatlábkockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazának többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_j^{IR} = \epsilon_j \cdot SF^{IR} \cdot \text{Tényl.Névl.}_j^{IR}$$

ahol:

▼C7

ϵ = a „j”-edik fedezeti halmaz felügyeleti szorzója, amelynek meghatározása a 280. cikkben megállapított alkalmazandó értéknek megfelelően történik;

▼M8

SF^{IR} = a kamatlábkockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 0,5 %-kal; és

$\text{Tényl.Névl.}_j^{IR}$ = a j-edik fedezeti halmaz (3) bekezdés szerint kiszámított tényleges névleges értéke.

(3) A „j”-edik fedezeti halmaz tényleges névleges értékének kiszámításához az intézményeknek a fedezeti halmaz egyes ügyleteit először a 2. táblázatban meghatározott megfelelő kategóriákhoz kell hozzárendelniük. Ezt az egyes ügyletekre vonatkozóan a 279b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott záró időpont alapján kell megtenniük.

2. táblázat

Kategória	Záró időpont (években)
1	>0 és <= 1
2	>1 és <= 5
3	> 5

Ezt követően az intézményeknek a „j”-edik fedezeti halmaz tényleges névleges értékét a következő képlettel kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$\text{Tényl. Névl.}_j^{IR} = \sqrt{\left[(D_{j,1})^2 + (D_{j,2})^2 + (D_{j,3})^2 + 1{,}4 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,2} + 1{,}4 \cdot D_{j,2} \cdot D_{j,3} + 0{,}6 \cdot D_{j,1} \cdot D_{j,3}\right]}$$

▼M8

ahol:

$\text{Tényl.Névl.}_j^{IR}$ = a j-edik fedezeti halmaz tényleges névleges értéke; és

$D_{j,k}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz „k” kategóriájának a következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$D_{j,k} = \sum_{l \in k \text{ kategória}} \text{Kock.Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

▼M8

280b. cikk

Devizaárfolyam-kockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a devizaárfolyam-kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{FX} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{FX}$$

ahol:

Többlet^{FX} = a devizaárfolyam-kockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének b) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított egyéb devizaárfolyam-kockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

Többlet_{j}^{FX} = a devizaárfolyam-kockázati kategória j-edik fedezeti halmazának a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazának többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_{j}^{FX} = \epsilon_{j} \cdot SF^{FX} \cdot |\text{Tényl.Névl.}_{j}^{FX}|$$

ahol:

ϵ_{j} = a „j”-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

SF^{FX} = a devizaárfolyam-kockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 4 %-kal;

$\text{Tényl.Névl.}_{j}^{FX}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl.Névl.}_{j}^{FX} = \sum_{l \in j \text{ fedezeti halmaz}} \text{Kock.Pozíció}_{l}$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

280c. cikk

Az egyéb kockázatok kategóriájának többlete

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a következőképpen kell megállapítaniuk a nettósítási halmaz tekintetében a hitelreferenciaként szolgáló releváns szervezeteket:

▼M8

a) a hitelkockázati kategóriába sorolt, egy alaptermékes ügylet alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumok minden egyes kibocsátójára vonatkozóan egyetlen hitelreferenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni; az egy alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapul szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumát ugyanaz a kibocsátó bocsátotta ki;

b) egyetlen hitelreferenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni az olyan hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumok vagy az olyan egy alaptermékes hitelderivatívák minden egyes csoportjához, amelyek a hitelkockázati kategóriához hozzárendelt több alaptermékes ügylet alapjául szolgálnak; több alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő referencia-instrumentumok vagy egy alaptermékes hitelderivatívák csoportja azonos összetevőkből áll.

(2) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{hitel}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{hitel}}$ = a hitelkockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének c) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított valamennyi hitelkockázati fedezeti halmazt jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}}$ = a hitelkockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazának a (3) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(3) Az intézményeknek a „j”-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{hitel}} \cdot \text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{hitel}}\right)^2\right) \cdot \left(\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2}$$

▼M8

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{hitel}}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többlete;

ϵ_j = a „j”-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

k = a nettósítási halmaz (1) bekezdésnek megfelelően megállapított, hitelreferenciaként szolgáló szervezeteit jelölő index;

▼M8

ρ_k^{hitel} = a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet korrelációs együtthatója; amennyiben a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően történt, $\rho_k^{hitel} = 50\%$. Amennyiben a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően történt, $\rho_k^{hitel} = 80\%$; és

Többlet(szervezet$_k$) = a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozóan a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott többlet.

(4) Az intézményeknek a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többletet a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k) = \text{Tényl.Névl.}_k^{hitel}$$

ahol:

$\text{Tényl.Névl.}_k^{hitel}$ = a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl.Névl}_k^{hitel} = \sum_{l \in k\ \text{hitelref.szervezet}} SF_{k,l}^{hitel} \cdot \text{Kock.Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index; és

$SF_{k,l}^{hitel}$ = a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó, az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított felügyeleti szorzó.

(5) Az intézményeknek a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó felügyeleti szorzót a következőképpen kell kiszámítaniuk:

a) Az (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet esetében az$SF_{k,l}^{hitel}$ felügyeleti szorzót az e bekezdés 3. táblázatában meghatározott hat felügyeleti szorzó egyikéhez kell hozzárendelni, a megfelelő egyedi kibocsátóra vonatkozóan kijelölt külső hitelminősítő intézet által adott külső hitelminősítés alapján; azon egyedi kibocsátók vonatkozásában, amelyek esetében kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés nem áll rendelkezésre:

   i. a 3. fejezetben említett módszert alkalmazó intézménynek az egyedi kibocsátó belső hitelminősítését meg kell feleltetnie az egyik külső hitelminősítésnek;

   ii. a 2. fejezetben említett módszert alkalmazó intézménynek az $SF_{k,l}^{hitel} = 0{,}54\%$ felügyeleti szorzót kell hozzárendelnie az említett, hitelreferenciaként szolgáló szervezethez; mindazonáltal, ha valamely intézmény az adott egyedi kibocsátóval szembeni partnerkockázati kitettségek kockázati súlyozására a 128. cikket alkalmazza, akkor az $SF_{k,l}^{hitel} = 1{,}6\%$ felügyeleti szorzót kell hozzárendelnie az említett, hitelreferenciaként szolgáló szervezethez;

b) az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően megállapított „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezet esetében:

▼M8

i. amennyiben a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelt „l” kockázati pozíció elismert tőzsdén jegyzett hitelindex, az $SF^{hitel}_{k,l}$ felügyeleti szorzót az e bekezdés 4. táblázatában meghatározott két felügyeleti szorzó egyikéhez kell hozzárendelni annak alapján, hogy az indexet alkotó egyedi összetevők túlnyomó részének mi a hitelminősége;

ii. amennyiben a „k”-adik hitelreferenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelt „l” pozíció nem szerepel az e) pont i. alpontjában, az $SF^{hitel}_{k,l}$ felügyeleti szorzó az a) pontban meghatározott módszer szerint az egyes összetevőkhöz hozzárendelt felügyeleti szorzók súlyozott átlaga, ahol a súlyok az adott pozícióban levő összetevők névleges értékének aránya alapján kerülnek meghatározásra.

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Az egy alaptermékes ügyletek felügyeleti szorzója
1	0,38 %
2	0,42 %
3	0,54 %
4	1,06 %
5	1,6 %
6	6,0 %

4. táblázat

Jellemző hitelminőség	Jegyzett indexek felügyeleti szorzója
Befektetésre ajánlott	0,38 %
Befektetésre nem ajánlott	1,06 %

280d. cikk

Részvénypiaci kockázati kategória többlete

(1) A (2) bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a következőképpen kell meghatározniuk a nettósítási halmaz tekintetében a részvénypiaci referenciaként szolgáló releváns szervezeteket:

a) a részvénypiaci kockázati kategóriába sorolt, egy alaptermékes ügylet alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumok minden egyes kibocsátójára vonatkozóan egyetlen részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni; az egy alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumot ugyanaz a kibocsátó bocsátotta ki;

b) egyetlen részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetet kell meghatározni az olyan tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumok vagy egy alaptermékes származtatott részvényügyletek minden egyes csoportjához, amelyek a részvénypiaci kockázati kategóriához hozzárendelt több alaptermékes ügylet alapjául szolgálnak; több alaptermékes ügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezethez hozzárendelni, ha az említett ügyletek alapjául szolgáló, tulajdoni részesedést megtestesítő referencia-instrumentumok vagy egy alaptermékes származtatott részvényügyletek csoportja azonos összetevőkből áll.

▼M8

(2) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{részvény}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{részvény}}$ = a részvénypiaci kockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének d) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított részvénypiaci kockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$ = a részvénypiaci kockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazának a (3) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(3) Az intézményeknek a „j”-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\sum_k \rho_k^{\text{részvény}} \cdot \text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2 + \sum_k \left(1 - \left(\rho_k^{\text{részvény}}\right)^2\right) \cdot \left(\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)\right)^2}$$

▼M8

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többlete;

ϵ_j = a „j”-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

k = a nettósítási halmaz (1) bekezdéssel összhangban meghatározott, részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezeteit jelölő index;

$\rho_k^{\text{részvény}}$ = a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet korrelációs együtthatója; amennyiben a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontja szerint történt, $\rho_k^{\text{részvény}} = 50\%$; amennyiben a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontja szerint történt, $\rho_k^{\text{részvény}} = 80\%$; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)$ = a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozóan a (4) bekezdésnek megfelelően meghatározott többlet.

(4) Az intézményeknek a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többletet a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k) = \text{SF}_k^{\text{részvény}} \cdot \text{Tényl. Névl.}_k^{\text{részvény}}$$

▼M8

ahol:

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)$ = a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre vonatkozó többlet;

▼M8

$SF_k^{részvény}$ = a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezetre alkalmazandó felügyeleti szorzó; amennyiben a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés a) pontjának megfelelően történt, $SF_k^{részvény} = 32\%$; amennyiben a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet megállapítása az (1) bekezdés b) pontjának megfelelően történt, $SF_k^{részvény} = 20\%$; és

$Tényl.Névl._k^{részvény}$ = a „k”-adik részvénypiaci referenciaként szolgáló szervezet következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$Tényl.Névl._k^{részvény} = \sum_{l \in k\ részv.ref.szervezet} Kock.Pozíció_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

280e. cikk

Árukockázati kategória többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében az árukockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$Többlet^{áru} = \sum_j Többlet_j^{áru}$$

▼M8

ahol:

$Többlet^{áru}$ = az árukockázati kategória többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének e) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított árukockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$Többlet_j^{áru}$ = az árukockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazának a (4) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Egy adott nettósítási halmazra vonatkozóan az árukockázati fedezeti halmaz (4) bekezdéssel összhangban meghatározott többletének kiszámítása céljából az intézményeknek minden egyes fedezeti halmaz tekintetében meg kell határozniuk a releváns referencia-árutípusokat. Származtatott áruügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a referencia-árutípushoz hozzárendelni, ha az ügyletek alapjául szolgáló áruinstrumentumok jellege azonos, függetlenül azok teljesítési helyétől és minőségétől.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják a (2) bekezdésben említett azonos jellegű, különböző pozíciók báziskockázatával szemben jelentős kitettséggel rendelkező intézmények számára, hogy e pozíciók vonatkozásában a referencia-árutípusok meghatározásakor az alapul szolgáló áruinstrumentum jellegén kívül további jellemzőket is figyelembe vegyenek. Ebben az esetben származtatott áruügyleteket csak akkor lehet ugyanahhoz a referencia-árutípushoz hozzárendelni, ha ezen további jellemzőik azonosak.

▼M8

(4) Az intézményeknek a „j”-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$\text{Többlet}_j^{\text{áru}} = \epsilon_j \sqrt{\left(\rho^{\text{áru}} \cdot \sum_k \text{Többlet}\left(\text{Típus}_k^j\right)\right)^2 + \left(1 - \left(\rho^{\text{áru}}\right)^2\right) \cdot \sum_k \left(\text{Többlet}\left(\text{Típus}_k^j\right)\right)^2}$$

▼M8

ahol:

$\text{Többlet}_j^{\text{áru}}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többlete;

ϵ_j = a „j”-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója;

$\rho^{\text{áru}}$ = az árukockázati kategória korrelációs együtthatója, amelynek értéke egyenlő 40 %-kal;

k = a nettósítási halmaz (2) bekezdés szerint létrehozott referencia-árutípusait jelölő index; és

$\text{Többlet}\left(\text{Típus}_k^j\right)$ = a „k” referencia-árutípus (5) bekezdés szerint meghatározott többlete.

(5) Az intézményeknek a „k” referencia-árutípus többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}\left(\text{Típus}_k^j\right) = \text{SF}_k^{\text{áru}} \cdot \text{Tényl.Névérték}_k^{\text{áru}}$$

ahol:

$\text{Többlet}\left(\text{típus}_k^j\right)$ = a „k” referencia-árutípus többlete;

▼C7

$\text{SF}_k^{\text{áru}} = a$ = a „k” referencia-árutípusra alkalmazandó felügyeleti szorzó; ha a „k” referencia-árutípus a 277a. cikk (1) bekezdése e) pontjában említett fedezeti halmazhoz hozzárendelt ügyletekre vonatkozik, a villamos energiára vonatkozó ügyletek kizárásával, $SF_k^{\text{áru}} = 18\ \%$; a villamos energiára vonatkozó ügyletek esetében $\text{SF}_k^{\text{áru}} = 40\ \%$; és

▼M8

$\text{Tényl.Névl.}_k^{\text{áru}}$ = a „k”-adik referencia-árutípus következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl.Névl.}_k^{\text{áru}} = \sum_{l \in k \text{ ref.árutípus}} \text{Kock.Pozíció}_l$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

▼M8

280f. cikk

Az egyéb kockázatok kategóriájának többlete

(1) A 278. cikk alkalmazásában az intézményeknek egy adott nettósítási halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}^{\text{egyéb}} = \sum_{j} \text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}}$$

ahol:

$\text{Többlet}^{\text{egyéb}}$ = az egyéb kockázatok kategóriájának többlete;

j = a nettósítási halmazra vonatkozóan a 277a. cikk (1) bekezdésének f) pontjával és a 277a. cikk (2) bekezdésével összhangban megállapított egyéb kockázati fedezeti halmazokat jelölő index; és

$\text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}}$ = az egyéb kockázati kategória „j”-edik fedezeti halmazra vonatkozó, a (2) bekezdés szerint kiszámított többlete.

(2) Az intézményeknek a „j”-edik fedezeti halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többletét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}} = \epsilon_{j} \cdot \text{SF}^{\text{egyéb}} \cdot |\text{Tényl.Névérték}_{j}^{\text{egyéb}}|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{egyéb}}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz esetében az egyéb kockázati kategória többlete;

ϵ_{j} = a „j”-edik fedezeti halmaz 280. cikknek megfelelően meghatározott felügyeleti szorzója; és

$\text{SF}^{\text{egyéb}}$ = az egyéb kockázati kategória felügyeleti szorzója, amelynek értéke egyenlő 8 %-kal;

$\text{Tényl.Névl.}_{j}^{\text{egyéb}}$ = a „j”-edik fedezeti halmaz következőképpen kiszámított tényleges névleges értéke:

$$\text{Tényl.Névl.}_{j}^{\text{egyéb}} = \sum_{l \in j \text{ fedezeti halmaz}} \text{Kock.Pozíció}_{l}$$

ahol:

l = a kockázati pozíciót jelölő index.

4. szakasz

sA partnerkockázatra alkalmazandó egyszerűsített sztenderd módszer

281. cikk

A kitettségérték kiszámítása

(1) Az intézményeknek a 3. szakasznak megfelelően és az e cikk (2) bekezdésére figyelemmel egyetlen kitettségértéket kell kiszámítaniuk a nettósítási halmaz szintjén.

(2) Egy nettósítási halmaz kitettségértékét a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítani:

a) az intézmények nem alkalmazhatják a 274. cikk (6) bekezdésében említett eljárást;

▼M8

b) a 275. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 275. cikk (2) bekezdésében nem említett nettósítási halmazok esetében az intézményeknek a pótlási költséget a következő képlet szerint kell kiszámítaniuk:

$$RC = \max\{CMV,0\}$$

ahol:

RC = pótlási költség; és

CMV = aktuális piaci érték;

c) az e rendelet 275. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, az olyan ügyletek nettósítási halmazai esetében, amelyek: elismert tőzsdén kereskedett ügyletek; a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően engedélyezett vagy az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert központi szerződő fél által központilag elszámolt ügyletek; vagy olyan ügyletek, amelyeknél biztosíték kétoldalú cseréjére kerül sor a partnerrel a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően, az intézményeknek a pótlási költséget a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$RC = TH + MTA$$

ahol:

RC = pótlási költség;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot; és

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó minimum átruházott összeg;

d) a 275. cikk (3) bekezdésétől eltérve, több, egyazon letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmaz esetében az intézményeknek a pótlási költséget az egyes egyedi nettósítási halmazok (1) bekezdés szerint kiszámított pótlási költségének összegeként kell kiszámítaniuk úgy, mintha azok nem lennének letéttel fedezve;

e) valamennyi fedezeti halmazt a 277a. cikk (1) bekezdésének megfelelően kell létrehozni;

f) a potenciális jövőbeli kitettség kiszámításához használandó, 278. cikk (1) bekezdése szerinti képletben az intézményeknek a szorzót 1-nek kell venniük a következőképpen:

$$PFE = \sum_{a} Többlet^{(a)}$$

ahol:

PFE = potenciális jövőbeli kitettség; és

$Többlet^{(a)}$ = az a kockázati kategóriára vonatkozó többlet;

g) a 279a. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézményeknek valamennyi ügylet esetében a következőképpen kell kiszámítaniuk a felügyeleti deltát:

▼M8

$$\delta = \begin{cases} +1 \text{ ha az ügylet hosszú pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \\ -1 \text{ ha az ügylet rövid pozíció az elsődleges kockázati tényezőben} \end{cases}$$

ahol:

δ = felügyeleti delta;

h) az átlagos hátralévő futamidő felügyeleti szorzójának kiszámításához használatos, a 279b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett képlet ez esetben a következő:

átl.hátralévő futamidő felügy.szorzója = E – S

ahol:

E = az ügylet befejező időpontja és az adatszolgáltatás időpontja közötti időtartam; és

S = az ügylet kezdő időpontja és az adatszolgáltatás időpontja közötti időtartam;

i) a 279c. cikk (1) bekezdésében említett lejárati tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

i. a 275. cikk (1) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében MF = 1;

ii. a 275. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti nettósítási halmazokhoz tartozó ügyletek esetében MF = 0,42;

j) a j-edik fedezeti halmaz tényleges névleges összegének kiszámításához használatos, a 280a. cikk (3) bekezdésében említett képlet ez esetben a következő:

$$\text{Tényl.Névérték}_j^{IR} = |D_{j,1}| + |D_{j,2}| + |D_{j,3}|$$

ahol:

$\text{Tényl.Névérték}_j^{IR}$ = a tényleges névérték a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$D_{j,k}$ = a tényleges névérték a fedezeti halmaz k kategóriája esetében;

k) a 280c. cikk (3) bekezdésében említett, a j-edik fedezeti halmaz esetében a hitelkockázati kategória többletének kiszámításához használatos képlet ez esetben a következő:

$$\text{Többlet}_j^{hitel} = \sum_k |\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)|$$

ahol:

Többlet_j^{hitel} = hitelkockázati kategória többlete a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_k)$ = a hitelreferenciaként szolgáló k szervezetre vonatkozó többlet;

▼M8

l) a 280d. cikk (3) bekezdésében említett, a j-edik fedezeti halmaz esetében a részvénypiaci kockázati kategória többletének kiszámításához használatos képlet ez esetben a következő:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}} = \sum_{k} |\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k})|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{részvény}}$ = részvénypiaci kockázati kategória többlete a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k})$ = a hitelreferenciaként szolgáló k szervezetre vonatkozó többlet;

m) a 280e. cikk (4) bekezdésében említett, a j-edik fedezeti halmaz esetében az árukockázati kategória többletének kiszámításához használatos képlet ez esetben a következő:

$$\text{Többlet}_{j}^{\text{áru}} = \sum_{k} |\text{Többlet}(\text{típus}_{k}^{j})|$$

ahol:

$\text{Többlet}_{j}^{\text{áru}}$ = árukockázati kategória többlete a j-edik fedezeti halmaz esetében; és

$\text{Többlet}(\text{szervezet}_{k}^{j})$ = az árureferenciaként szolgáló k szervezetre vonatkozó többlet;

5. szakasz

Az eredeti kitettség szerinti módszer

282. cikk

A kitettségérték kiszámítása

(1) Az intézmények akkor számíthatnak egyetlen kitettségértéket egy szerződéses nettósítási megállapodáshoz tartozó valamennyi ügyletre, ha a 274. cikk (1) bekezdésében meghatározott összes feltétel teljesül. Ellenkező esetben az intézményeknek minden egyes ügyletre külön kell kiszámítaniuk a kitettségértéket, és ennek során az ügyletet önálló nettósítási halmazként kell kezelniük.

(2) A nettósítási halmaz vagy ügylet kitettségértéke az aktuális pótlási költség és a potenciális jövőbeli kitettség összege megszorozva 1,4-del.

(3) A (2) bekezdésben említett aktuális pótlási költséget a következőképpen kell kiszámítani:

a) az olyan ügyletek nettósítási halmazai esetében, amelyek: elismert tőzsdén kereskedett ügyletek; a 648/2012/EU rendelet 14. cikkének megfelelően engedélyezett vagy az említett rendelet 25. cikkének megfelelően elismert központi szerződő fél által központilag elszámolt ügyletek; vagy olyan ügyletek, amelyeknél biztosíték kétoldalú cseréjére kerül sor a partnerrel a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének megfelelően, az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

▼**M8**

$$RC = TH + MTA$$

ahol:

RC = pótlási költség;

TH = a letéti megállapodás keretében a nettósítási halmazra alkalmazandó letéti határérték, amely alatt az intézmény nem kérhet biztosítékot; és

MTA = a letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazra alkalmazandó minimum átruházott összeg;

b) az összes egyéb nettósítási halmaz vagy egyedi ügylet esetében az intézményeknek a következő képletet kell használniuk:

$$RC = \max\{CMV,0\}$$

ahol:

RC = pótlási költség; és

CMV = aktuális piaci érték.

Az aktuális pótlási költség kiszámításához az intézményeknek legalább havonta frissíteniük kell az aktuális piaci értékeket.

(4) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a (2) bekezdésben említett potenciális jövőbeli kitettséget:

a) egy nettósítási halmaz potenciális jövőbeli kitettsége a nettósítási halmazhoz tartozó valamennyi ügylet b) pont szerint kiszámított potenciális jövőbeli kitettségének összege;

b) egy egyedi ügylet potenciális jövőbeli kitettsége az ügylet névleges értéke megszorozva:

i. az ügylet években kifejezett hátralévő futamidejének és 0,5 %-nak a szorzatával, származtatott kamatlábügyletek esetében;

ii. az ügylet években kifejezett hátralévő futamidejének és 6 %-nak a szorzatával, hitelderivatívák esetében;

iii. 4 %-kal származtatott devizaügyletek esetében;

iv. 18 %-kal származtatott aranyügyletek és a villamosenergia-derivatíváktól eltérő származtatott áruügyletek esetében;

v. 40 %-kal származtatott villamosenergia-derivatívák esetében;

vi. 32 %-kal származtatott részvényügyletek esetében;

▼M8

c) az e bekezdés b) pontjában említett névleges összeget a 279b. cikk (2) bekezdésével összhangban kell meghatározni minden, a 279b. cikk (3) bekezdésében felsorolt származtatott ügylet esetében; továbbá, az e bekezdés b) pontjának iii–vi. pontjában említett származtatott ügyletek névleges összegét a 279b. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban kell meghatározni;

d) a nettósítási halmazok (3) bekezdés a) pontjában említett potenciális jövőbeli kitettségét meg kell szorozni 0,42-del.

A származtatott kamatlábügyletek és a hitelderivatívák potenciális kitettségének a b) pont i. és ii. alpontja szerinti kiszámításához az intézmény választhatja az ügyletek hátralévő futamideje helyett az eredeti futamidőt.

▼C2

6. szakasz

Belső modell módszer

283. cikk

A belső modell módszer használatának engedélyezése

(1) Ha az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy egy adott intézmény eleget tett a (2) bekezdés szerinti követelményeknek, akkor engedélyezniük kell az intézmény számára a belső modell módszer használatát az alábbi ügyletek kitettségértékének kiszámításához:

a) a 273. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerinti ügyletek;

b) a 273. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontja szerinti ügyletek;

c) a 273. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontja szerinti ügyletek.

Ha egy intézmény számára engedélyezik a belső modell módszer alkalmazását az első albekezdés a)–c) pontjában említett bármely ügylet kitettségértékének kiszámítása céljából, akkor az intézmény a belső modell módszert a 273. cikk (2) bekezdésének e) pontja szerinti ügyletekre is alkalmazhatja.

A 273. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésétől eltérve, az intézmények dönthetnek úgy, hogy nem ezt a módszert alkalmazzák a méretük és kockázatuk tekintetében nem jelentős kitettségekre. Ilyen esetekben az intézményeknek ezekre a kitettségekre a 3–5. szakaszban meghatározott módszerek valamelyikét kell alkalmazniuk, amennyiben az egyes módszerekre vonatkozó feltételek teljesülnek.

(2) Az illetékes hatóságok csak akkor engedélyezhetik az intézmények számára a belső modell módszer alkalmazását az (1) bekezdésben említett számításokhoz, ha az intézmény igazolta, hogy megfelel az e szakaszban megállapított követelményeknek, az illetékes hatóságok pedig meggyőződtek arról, hogy az intézmény által a partner-hitelkockázat kezelése céljából működtetett rendszerek megfelelőek, és azokat helyesen alkalmazzák.

(3) Az illetékes hatóságok korlátozott időre engedélyezhetik az intézmények számára a belső modell módszer szakaszos bevezetését a különböző ügylettípusokra. A szakaszos bevezetés időszaka alatt az intézmények a 3. vagy az 5. szakaszban meghatározott módszereket alkalmazhatják azon ügylettípusokra, amelyekre nem alkalmazzák a belső modell módszert.

▼M8

(4) Az összes olyan tőzsdén kívüli származtatott ügylet és hosszú teljesítésű ügylet esetén, amelyek esetében az intézmény nem kapott az (1) bekezdés szerinti engedélyt a belső modell módszer alkalmazására, az intézménynek a 3. szakaszban meghatározott módszereket kell használnia. Ezeket a módszereket állandó jelleggel is lehet egy csoporton belül kombináltan alkalmazni.

▼C2

(5) Egy olyan intézmény, amely az (1) bekezdés alapján rendelkezik a belső modell módszer alkalmazásához szükséges engedéllyel, csak akkor térhet vissza a 3. vagy 5. szakaszban meghatározott módszerek alkalmazásához, ha ezt az illetékes hatóság engedélyezi számára. Az illetékes hatóságok akkor adják meg az ehhez szükséges engedélyt, ha az intézmény alapos indokot tud felmutatni.

(6) Ha egy intézmény már nem teljesíti az e szakaszban megállapított követelményeket, akkor tájékoztatnia kell erről az illetékes hatóságot, és az alábbi lehetőségek valamelyike szerint kell eljárnia:

a) be kell mutatnia egy tervet az illetékes hatóságnak arról, hogy belátható időn belül miként fog újra megfelelni a követelményeknek;

b) az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítania kell, hogy a meg nem felelés hatása elhanyagolható.

284. cikk

Kitettségérték

(1) Ha egy intézmény számára a 283. cikk (1) bekezdése szerint engedélyezték, hogy a belső modell módszer alapján számítsa ki az abban a bekezdésben említett ügyleteknek vagy azok egy részének a kitettségértékét, akkor ezen ügyletek kitettségértékét a nettósítási halmaz szintjén kell megállapítania.

Az intézmény által e célra használt modellnek alkalmasnak kell lennie:

a) a nettósítási halmaz piaci értékében a piaci változók – például a kamatlábak és a devizaárfolyamok – változásai miatt bekövetkező együttes változások előre jelezhető eloszlásának meghatározására;

b) a piaci változók együttes változásai alapján a nettósítási halmaz kitettségértékének kiszámítására minden egyes jövőbeli időpontra vonatkozóan.

(2) A letétképzés hatásainak figyelembevétele érdekében a biztosítéki érték meghatározására alkalmazott modellnek meg kell felelnie a belső modell módszer e szakasz szerinti mennyiségi, minőségi és adatkövetelményeinek, és az intézmény a nettósítási halmaz piaci értékének változására vonatkozó előre jelezhető eloszlás meghatározása során csak a 197. cikkben, a 198. cikkben, valamint a 299. cikk (2) bekezdésének c) és d) pontjában meghatározott, elismert pénzügyi biztosítékot vehet figyelembe.

(3) Azon partnerkockázati kitettségek esetében, amelyekre az intézmény a belső modell módszert alkalmazza, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményként az alábbiak közül a magasabb értéket kell megállapítani:

▼C2

a) az a szavatolótőke-követelmény, amely az adott kitettségeknek a tényleges EPE alapján, az aktuális piaci adatokat használva kiszámított értékéhez tartozik;

b) az a szavatolótőke-követelmény, amely az adott kitettségek azon értékéhez tartozik, amely a tényleges EPE alapján, a belső modell módszer körébe tartozó összes partner-hitelkockázati kitettségre egységes, konzisztens stresszhelyzeti kalibrációt használva kapható meg.

(4) A 291. cikk (4) és (5) bekezdésének hatálya alá tartozó egyedi rossz irányú kockázattal rendelkezőként beazonosított partnerek kivételével az intézményeknek a kitettségértéket a tényleges várható pozitív kitettség és α szorzataként kell meghatározniuk az alábbiak szerint:

$$Kitettségérték = \alpha \cdot tényleges\ EPE$$

ahol

α = 1,4, kivéve, ha az illetékes hatóságok magasabb α értéket írnak elő, vagy engedélyezik az intézmények számára, hogy a (9) bekezdéssel összhangban saját becsléseiket használják.

A tényleges EPE értékét a várható kitettség (EE_t) – mint „t” jövőbeli időpontban fennálló átlagos kitettség – becslésével kell kiszámítani, amelynek során az átlag számítása a releváns piaci kockázati tényezők lehetséges jövőbeli értékei alapján történik.

A modellnek az EE értékét a jövőbeli t_1, t_2, t_3… időpontra kell megbecsülnie.

(5) A tényleges EE értékét rekurzívan kell kiszámítani a következőképpen:

$$tényleges\ EE_{tk} = \max\{tényleges\ EE_{tk-1},\ EE_{tk}\}$$

ahol

az aktuális időpontot t_0 jelöli;

a tényleges EE_{t0} pedig az aktuális kitettségnek felel meg.

(6) A tényleges EPE az átlagos tényleges EE a jövőbeli kitettség első évében. Ha a nettósítási halmazban szereplő valamennyi szerződés egy éven belül esedékessé válik, akkor az EPE az EE átlaga addig az időpontig, amíg a nettósítási halmazba tartozó összes szerződés esedékessé nem válik. A tényleges EPE értékét a tényleges EE súlyozott átlagaként kell kiszámítani:

▼C3

$$tényleges\ EPE = \frac{1}{min\{1\ év,\ lejárat\}} \cdot \sum_{k=1}^{min\{1\ év,\ lejárat\}} tényleges\ EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

▼C2

ahol a $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ súlyok figyelembe veszik azt az esetet, amikor a jövőbeli kitettséget nem egymást egyenlő időközönként követő időpontokra vonatkozóan számítják ki.

(7) Az EE értékét vagy a kitettség-csúcsértéket az intézményeknek a kitettségek olyan eloszlása alapján kell kiszámítaniuk, amely figyelembe veszi a kockázatok normális eloszlástól eltérő eloszlásának lehetőségét.

(8) Az intézmények a belső modell módszer alapján számított eloszlásra a (4) bekezdésben szereplő egyenlet alapján a partnerek mindegyikére kiszámított tényleges EPE és α szorzatánál óvatosabb módon megállapított értéket is alkalmazhatnak.

(9) A (4) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy saját becsléseik szerinti alfa-értéket alkalmazzanak, ahol:

a) az alfa az összes partnert lefedő partner-hitelkockázati kitettség teljes szimulációjából számított belső tőke (a számlálóban) és az EPE alapján vett belső tőke (a nevezőben) aránya;

b) a nevezőben az EPE-t úgy kell tekinteni, mintha fix összegű kintlévőség lenne.

Az e bekezdés szerinti számításakor az alfa értékének legalább 1,2-nek kell lennie.

(10) Az alfának a (9) bekezdés szerinti kiszámítása céljából az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a számlálót és a nevezőt a modellezési módszertannal, a paraméterekre vonatkozó követelményekkel és a portfólió összetételével összhangban számítsák ki. Az α kiszámítására alkalmazott módszernek az intézmény belső tőkére vonatkozó módszerén kell alapulnia, jól dokumentáltnak kell lennie, és azt független validálásnak kell alávetni. Az intézményeknek továbbá legalább negyedévente, vagy – amennyiben a portfólió összetétele idővel megváltozik – ennél gyakrabban felül kell vizsgálniuk az alfa értékére vonatkozó számításaikat. Az intézményeknek a modell kockázatát is mérniük kell.

(11) Az intézményeknek az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítaniuk kell, hogy az alfa értékére vonatkozó belső számításaik figyelembe veszik a számlálóban az összes partner tekintetében az ügyletek vagy az ügyletportfóliók piaci értékei eloszlásától való függést befolyásoló lényeges tényezőket. A belső alfa-számításoknak figyelembe kell venniük a portfóliók granularitását.

(12) A (9) bekezdés szerinti számítások alkalmazásának felügyelete során az illetékes hatóságoknak tekintetbe kell venniük a számított alfa-értékek jelentős szórását, ami a számlálóra alkalmazott modell esetleges hibás kikötéseiből származik, különösen akkor, ha konvexitás is fennáll.

(13) Indokolt esetben a piaci és a hitelkockázat együttes szimulációjakor alkalmazott piaci kockázati tényezők volatilitásait és korrelációit a hitelkockázati tényezőben kell megjeleníteni, hogy az tükrözze a volatilitás vagy a korreláció esetleges megnövekedését egy kedvezőtlen gazdasági fordulat esetén.

▼C2

285. cikk

Letéti megállapodás hatálya alá tartozó nettósítási halmazok kitettségértéke

(1) Ha a nettósítási halmaz letéti megállapodás és napi piaci értékelés hatálya alá esik, az intézmények a tényleges EPE értéket e bekezdésnek megfelelően számítják ki. Amennyiben a modell az EE becslésénél figyelembe veszi a letétképzés hatásait, az intézmény az illetékes hatóság engedélyének birtokában a modell EE-értékeit közvetlenül felhasználhatja a 284. cikk (5) bekezdésében megadott egyenletben. Az illetékes hatóságok csak akkor adnak ilyen engedélyt, ha meggyőződtek arról, hogy a modell megfelelően figyelembe veszi a letétképzés hatásait az EE becslésénél. Annak az intézménynek, amely nem kapott ilyen engedélyt, a következő tényleges EPE értékek valamelyikét kell alkalmazniuk:

a) a tényleges EPE értéket, amelyet a rendelkezésre álló vagy a letétként nyújtott esetleges biztosítékok figyelembe vétele nélkül számítanak ki, hozzáadva a partnernek nyújtott esetleges biztosítékokat, függetlenül a napi értékeléstől, a letétképzési folyamattól vagy az aktuális kitettségtől;

b) a tényleges EPE értéket, amelyet a kitettségnek a fedezeti kockázati periódus alatti lehetséges emelkedéseként számítanak ki, amelyhez hozzáadódik az alábbiak közül a nagyobbik:

   i. a lehívott vagy vitatott biztosítékok kivételével az összes tartott vagy nyújtott biztosítékot tartalmazó aktuális kitettség;

   ii. a legnagyobb olyan nettó kitettség, beleértve a letéti megállapodás hatálya alá tartozó biztosítékot is, amely nem váltja ki a biztosíték lehívását. Ennek az összegnek tükröznie kell az alkalmazandó küszöb, az átruházott összegek minimumát, a független összegeket és a letéti megállapodás szerinti alapletétet.

A b) pont alkalmazásában az intézményeknek a többletet az ügyletek piaci értékének a biztosíték kiigazítási kockázati periódus alatti várható pozitív változásaként kell megállapítaniuk. A biztosíték értékének változásait a 4. fejezet 4. szakasza szerinti felügyeleti volatilitási korrekciónak vagy a pénzügyi biztosítékok átfogó módszere szerinti volatilitási korrekció saját becslésének az alkalmazásával kell megjeleníteni, de a letéti kockázati periódus alatti biztosítéki fizetések teljesítésének feltételezése nélkül. A letéti kockázati periódusnak legalább a (2)–(5) bekezdésben meghatározott hosszúságúnak kell lennie.

(2) A napi piaci letétkiigazítás és napi piaci értékelés alá tartozó ügyleteknél a letéti megállapodásokkal biztosított kitettségértékek modellezése alkalmazásában a letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb, mint:

a) 5 munkanap a kizárólag repoügyletekből, értékpapír és/vagy áru kölcsönbe adásából vagy kölcsönbe vételéből, illetve értékpapír-ügylethez kapcsolódó hitelügyletekből álló nettósítási halmazok esetén;

b) 10 munkanap minden egyéb nettósítási halmaz esetén.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontja az alábbi kivételekkel értelmezendő:

a) minden olyan nettósítási halmaz esetében, amelynél az ügyletek száma egy negyedévben bármikor meghaladja az 5 000-et, a következő negyedévben a letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb 20 munkanapnál. Az intézmények kereskedési kitettségére ezt a kivételt nem kell alkalmazni;

▼C2

b) az illikvid biztosítékot, vagy nehezen helyettesíthető tőzsdén kívüli származtatott eszközt tartalmazó ügyletet vagy ügyleteket magukban foglaló nettósítási halmazok esetében a letéti kockázati periódus nem lehet rövidebb 20 munkanapnál.

Annak megállapítását, hogy a biztosíték illikvid-e, illetve, hogy a tőzsdén kívüli származtatott ügylet nehezen helyettesíthető-e, az intézményeknek stresszhelyzeti piaci körülményekre vonatkozóan kell elvégezniük, azaz olyan környezetben, amelyet az olyan, folyamatosan aktív piacok hiánya jellemez, ahol a partner legfeljebb két nap alatt több olyan árajánlatot is kapna, amelyek nem mozdítanák meg a piacot vagy nem jelentenének (biztosíték esetén) piaci diszkonttal csökkentett, illetve (tőzsdén kívüli származtatott ügylet esetén) felárral növelt árat.

Az intézményeknek mérlegelniük kell, hogy a biztosítékként tartott ügyletek és értékpapírok koncentrálódnak-e valamelyik partner vonatkozásban, illetve hogy amennyiben az adott partner hirtelen távozna a piacról, képes lenne-e az intézmény helyettesíteni ezeket az ügyleteket és értékpapírokat.

(4) Ha egy intézmény az előző két negyedév során a pótlólagosletét-bekérésekkel kapcsolatban kettőnél több olyan jogvitában volt érintett egy adott nettósítási halmaz tekintetében, amelyek a (2) és (3) bekezdés szerint alkalmazandó, a letéti kockázati periódusnál tovább tartottak, akkor az intézménynek a következő két negyedévre az adott nettósítási halmazra úgy kell megállapítania a letéti kockázati periódust, hogy az legalább kétszerese legyen a (2) és (3) bekezdésben megállapított időszaknak.

(5) Az N napos periodicitással való letétkiigazításhoz a letéti kockázati periódusnak legalább olyan hosszúnak kell lennie, mint a (2) és (3) bekezdésben meghatározott F időszak plusz N-1 nap. Azaz:

$$\textit{Letéti kockázati periódus} = F + N - 1$$

(6) Amennyiben a belső modell figyelembe veszi a letétképzésnek a nettósítási halmaz piaci értékének változásaira kifejtett hatását, az intézménynek a biztosítékot – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – a kitettséggel együtt modelleznie kell a tőzsdén kívüli származtatott ügyletei és az értékpapír-finanszírozási ügyletei kitettségértékeinek kiszámításakor.

▼M17

(7) Ha valamely intézmény nem tudja a biztosítékot a kitettséggel együtt modellezni, akkor a tőzsdén kívüli származtatott ügyletei kitettségértékére vonatkozó számításaiban – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – csak akkor ismerheti el a biztosíték hatását, ha a 4. fejezettel összhangban a sztenderd felügyeleti volatilitási korrekciós módszer szerinti volatilitási korrekciókat alkalmazza.

(7a) Ha az intézmény nem tudja a biztosítékot a kitettséggel együtt modellezni, akkor az értékpapír-finanszírozási ügyletei kitettségértékére vonatkozó számításaiban – a magával a kitettséggel azonos pénznemben lévő készpénz kivételével – nem ismerheti el a biztosíték hatását.

▼C2

(8) A belső modell módszert alkalmazó intézménynek a modelljeiben figyelmen kívül kell hagynia a kitettség értékének a biztosítéki megállapodás bármely olyan kikötése alapján felmerülő csökkenését, amely biztosítékot ír elő arra az esetre, ha partner hitelminősége romlik.

▼C2

286. cikk

A partnerkockázat kezelése – Szabályok, eljárások és rendszerek

(1) Az intézményeknek ki kell alakítaniuk és működtetniük kell a partnerkockázat kezelésére szolgálószabályozásrendszerüket, amely az alábbiakból áll:

a) a partnerkockázat azonosítását, mérését, kezelését, jóváhagyását és belső jelentését biztosító szabályok, folyamatok és rendszerek;

b) az e szabályoknak, folyamatoknak és rendszereknek való megfelelést biztosító eljárások.

Az említett szabályoknak, folyamatoknak és rendszereknek megfelelően alátámasztott koncepcióra kell épülniük, és azokat következetesen és megfelelően dokumentáltan kell alkalmazni. A dokumentációnak tartalmaznia kell a partnerkockázat mérésére alkalmazott empirikus módszerek leírását is.

(2) Az (1) bekezdésben előírt, a partner-kockázatra vonatkozó (a továbbiakban: CCR) szabályozásrendszernek figyelembe kell vennie a partnerkockázattal összefüggő piaci, likviditási, jogi és működési kockázatokat. A szabályozásrendszernek biztosítania kell különösen azt, hogy az intézmény megfeleljen az alábbi elveknek:

a) az intézmény egyetlen partnerrel sem folytat üzleti tevékenységet a partner hitelképességének felmérése nélkül;

b) az intézmény kellően figyelembe veszi a kiegyenlítési és a kiegyenlítés előtti hitelkockázatot;

c) az intézmény az ilyen kockázatokat a lehető legátfogóbban kezeli a partner szintjén (a partnerkockázatok más hitelkockázatokkal való összevonásával) és a teljes cég szintjén.

(3) A belső modell módszerét alkalmazó intézménynek biztosítania kell, hogy a CCR-kezelési szabályozásrendszere az illetékes hatóság számára kielégítő módon figyelembe vegye az alábbiak következtében felmerülő likviditási kockázatot:

a) esetlegesen felmerülő pótlólagosletét-bekérések a változó letét vagy egyéb letétfajták – például alapletét vagy független letét – cseréivel összefüggésben, kedvezőtlen hatású piaci sokkok következtében;

b) a partnerek által nyújtott többletbiztosíték visszatérítése kapcsán esetlegesen felmerülő lehívások;

c) a saját külső hitelminőségi besorolásának esetleges leminősítése miatt felmerülő lehívások.

Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a biztosíték újrafelhasználásának jellege és időhorizontja összeegyeztethető legyen a likviditási szükségletükkel, és ne veszélyeztesse azt, hogy képesek legyenek időben biztosítékot nyújtani vagy visszatéríteni.

(4) Az intézmény vezető testületének és felsővezetésének aktív szerepet kell vállalnia a partnerkockázat kezelésében, és biztosítaniuk kell a megfelelő erőforrásokat erre a feladatra. A felsővezetésnek ismernie kell az alkalmazott modell korlátait és feltevéseit, és e korlátoknak és feltevéseknek egy formális folyamatban az eredmény megbízhatóságára gyakorolt hatását. A felsővezetésnek figyelembe kell vennie a piaci környezet bizonytalanságait és a működési problémákat is, és tisztában kell lennie azzal, hogyan jelennek meg ezek a modellben.

▼C2

(5) Az intézmény partnerkockázatoknak való kitettségéről a 287. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján készített napi jelentést olyan vezetői szinten kell ellenőrizni, amely kellően magas beosztású és hatáskörrel rendelkezik mind az egyes hitelkezelők vagy kereskedők által felvett pozíciók csökkentésére, mind az intézmény teljes partner-kockázatának csökkentésére irányuló intézkedések megtételéhez.

(6) Az intézménynek az (1) bekezdés alapján kialakított CCR-kockázatkezelési szabályozásrendszerét a belső hitelezési és kereskedési korlátokkal együttesen kell alkalmazni. A hitelezési és kereskedési korlátoknak oly módon kell kapcsolódniuk az intézmény kockázatmérési modelljéhez, hogy azok folyamatosan következetesek és a hitelkezelők, a kereskedők és a felsővezetés számára jól érthetők legyenek. Az intézményeknek formális eljárással kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy a kockázati határértékek megsértésének eseteit miként jelentik a vezetés megfelelő szintjének.

(7) Az intézmény partnerkockázat-mérésének ki kell terjednie a hitelkeretek naponkénti és napon belüli felhasználásának mérésére. Az intézménynek mérnie kell az aktuális kockázat bruttó, illetve biztosítékok nélküli nettó értékét. Az intézménynek portfólió- és partnerszinten ki kell számítania és monitoroznia kell a kitettség-csúcsértéket vagy a lehetséges jövőbeli kitettséget az általa választott konfidencia-intervallum mellett. Az intézménynek figyelembe kell vennie a nagy vagy koncentrált pozíciókat, például kapcsolt partnerek csoportjai, gazdasági ágazat és piac szerint.

(8) Az intézményeknek rendszeres és szigorú stressztesztelési rendszert kell kialakítaniuk és működtetniük. A felsővezetésnek rendszeresen, de legalább negyedévente, át kell tekintenie a stressztesztek eredményeit, és az eredményeket meg kell jeleníteni a vezető testület vagy a felsővezetés által kialakított partnerkockázati szabályokban és korlátokban. Amennyiben a stressztesztek különös sebezhetőséget mutatnak ki a körülmények egy adott csoportjával szemben, a kockázatok kezelése érdekében az intézménynek azonnal lépéseket kell tennie.

287. cikk

A CCR-kezelés szervezeti struktúrája

(1) A belső modell módszert alkalmazó intézménynek létre kell hoznia és működtetnie kell a következő egységeket:

a) egy, a (2) bekezdésnek megfelelő kockázati kontroll egységet;

b) egy, a (3) bekezdésnek megfelelő egy biztosítékkezelési egységet.

(2) A kockázati kontroll egység felel a partnerkockázat kezelésének megtervezéséért és végrehajtásáért, beleértve a modell kezdeti és folyamatos validálását, továbbá el kell látnia az alábbi funkciókat, illetve meg kell felelnie az alábbi követelményeknek:

a) felel az intézmény CCR-kezelési rendszerének megtervezéséért és alkalmazásáért;

b) napi jelentéseket készít és elemzi az intézmény kockázatmérési modelljének eredményeit. Az elemzésben ki kell térni a partnerkockázati kitettségértékekre vonatkozó mérések és a kereskedési határértékek közötti kapcsolat értékelésére is;

▼C2

c) ellenőrzi a bevitt adatok integritását, továbbá jelentéseket készít az intézmény kockázatmérési modelljének teljesítményéről és elemzi ezeket, kitérve a kockázati kitettségek és a hitel-, valamint kereskedési határértékek közötti kapcsolat értékelésére;

d) független a kockázatok vállalásáért, megújításáért vagy az azokkal való kereskedésért felelős részlegektől, és nem áll illetéktelen befolyás alatt;

e) megfelelő emberi erőforrással rendelkezik;

f) közvetlenül az intézmény felsővezetésének van alárendelve;

g) munkája szervesen összefügg az intézmény napi hitelkockázat-kezelési eljárásával;

h) munkájának eredményei az intézmény hitelkockázati és általános kockázati profiljának tervezésére, monitorozására és kontrolljára szolgáló folyamatok szerves részét képezik.

(3) A biztosítékkezelési egységnek az alábbi feladatokat és funkciókat kell ellátnia:

a) a pótlólagosletét-bekérések kiszámítása és végrehajtása, a pótlólagosletét-bekérésekkel kapcsolatos jogviták kezelése és pontos, napi jelentések készítése a független összegek, az alapletétek és a változó letétek szintjeiről;

b) a pótlólagosletét-bekérésekhez felhasznált adatok integritásának ellenőrzése és annak biztosítása, hogy az adatok konzisztensek legyenek, és azokat rendszeresen egyeztetessék az intézményben fellelhető összes egyéb releváns adatforrással;

c) a biztosíték újrafelhasználási szintjének és az intézmény által nyújtott biztosítékhoz való hozzáféréssel vagy a biztosítékkal kapcsolatos egyéb, az intézmény jogait érintő bármilyen változásnak a nyomon követése;

d) a vezetés megfelelő szintjének tájékoztatása az újrafelhasznált biztosítékok eszköztípusairól és az újrafelhasználás feltételeiről, ideértve az eszközt, a hitelminőséget és a lejáratot;

e) az intézmény által elfogadott biztosítékok egyedi eszköztípusainál felmerülő koncentráció nyomon követése;

f) rendszeres, de legalább negyedévenkénti beszámoló a felső vezetés számára a biztosítékkezelési információkról, többek között a kapott és nyújtott biztosítékokról, a méretekről, lejáratokról és a pótlólagosletét-bekérésekkel kapcsolatos jogviták okairól. A belső jelentésekben ki kell térni a számokból kiolvasható trendekre is.

▼C2

(4) A felső vezetésnek elegendő erőforrást kell biztosítania az (1) bekezdés b) pontja szerinti biztosítékkezelési egységnek ahhoz, hogy rendszerei megfelelő színvonalon működjenek, ami az intézmény pótlólagosletét-bekéréseinek időszerűségén és pontosságán, illetve az intézmény által a partnerek pótlólagosletét-bekéréseire adott válaszok időszerűségén keresztül mérhető. A felső vezetésnek biztosítania kell, hogy az egység megfelelő személyzettel rendelkezzen a lehívások és a jogviták megfelelő időben történő kezeléséhez még súlyos piaci válság esetén is, továbbá biztosítania kell, hogy az intézmény képes legyen korlátozni a kereskedési volumenekre visszavezethető jelentős viták számát.

288. cikk

A CCR-kezelési rendszer felülvizsgálata

Az intézményeknek saját belső ellenőrzési eljárásukon keresztül rendszeresen el kell végezniük a CCR-kockázatkezelési rendszer független felülvizsgálatát. A felülvizsgálatnak ki kell terjednie a 287. cikkben előírt mindkét egység, azaz a kockázati kontroll és a biztosítékkezelési egység tevékenységeire, és minimumkövetelményként legalább az alábbiakra:

a) a 286. cikkben előírt CCR-kezelési rendszer és eljárás dokumentációjának megfelelőségére;

b) a 287. cikk (1) bekezdésének a) pontjában előírt CCR-kockázati kontroll egység szervezetére;

c) a 287. cikk (1) bekezdésének b) pontjában előírt biztosítékkezelési egység szervezetére;

d) a CCR-méréseknek a napi kockázatkezelésbe integrálására;

e) a front-office és a back-office személyzete által alkalmazott kockázati árazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására vonatkozó eljárásra;

f) a CCR-mérési eljárásban bekövetkezett bármilyen jelentős változás validációjára;

g) a kockázatmérési modell által figyelembe vett partnerkockázatok körére;

h) a vezetői információs rendszer integritására;

i) a CCR-adatok pontosságára és teljességére;

j) a biztosítéki és nettósítási megállapodásokban szereplő jogi feltételeknek a kitettségértékek számításában való pontos megjelenítésére;

k) a modellek működtetésére felhasznált adatforrások konzisztenciájának, időszerűségének és megbízhatóságának – beleértve ezen adatforrások függetlenségét is – ellenőrzésére alkalmazott eljárásra;

l) a volatilitási és korrelációs feltevések pontosságára és megfelelőségére;

▼C2

m) az értékelés és a kockázat átalakítására vonatkozó számítások pontosságára;

n) a modell pontosságának ellenőrzésére a 293. cikk (1) bekezdésének b)–e) pontjában leírt gyakori utótesztelésen keresztül;

o) a CCR-kockázati kontroll egységnek és a biztosítékkezelési egységnek a vonatkozó szabályozási követelményeknek való megfelelésére.

289. cikk

Használati teszt

(1) Az intézményeknek gondoskodniuk kell a tényleges EPE kiszámításához alkalmazott modell által meghatározott kitettségeloszlásnak az intézmény napi CCR-kezelési eljárásába történő szoros integrálásáról, valamint arról, hogy a modell kimeneti értékeit figyelembe vegyék a hitelbírálati eljárásukban, valamint a CCR-kockázatkezelés, a belső tőkeallokálás és a vállalatirányítás során.

(2) Mielőtt az illetékes hatóságok a 283. cikkel összhangban engedélyezik a belső modell módszer használatát, az intézménynek az illetékes hatóságok számára kielégítően bizonyítania kell, hogy az EPE-számítás alapjául szolgáló kitettségeloszlás számításához olyan modellt használ, amely legalább egy éve általánosságban megfelel az e szakaszban megállapított követelményeknek.

(3) A partner-kockázatnak való kitettség eloszlását generáló modellnek a 286. cikk szerinti CCR-kezelési keretrendszer részét kell képeznie. E keretrendszernek tartalmaznia kell a hitelkeretek felhasználásának értékelését – amihez a CCR-kitettségeket összesítik az egyéb hitelkitettségekkel – továbbá a belső tőke allokációjának értékelését is.

(4) Az intézménynek az EPE mellett az aktuális kitettségeket is értékelnie és kezelnie kell. Indokolt esetben az intézménynek értékelnie kell az aktuális kitettség bruttó, illetve biztosíték nélküli nettó értékét. A használati teszt akkor megfelelő, ha az intézmény az EPE kiszámítására alkalmazott modellel létrehozott kitettségeloszlás alapján más CCR-értékeléseket – például a kitettség-csúcsértékre vonatkozót – is alkalmaz.

(5) Amennyiben az intézmény az illetékes hatóságok számára nem tudja kielégítően bizonyítani, hogy a CCR-kitettségek ritkább számításokat igényelnek, az intézménynek rendelkeznie kell olyan rendszerekkel, amelyekkel szükség esetén akár naponta meg tudja becsülni az EE értéket. Az intézménynek az EE értékét előrejelzési horizontok olyan időprofilja mentén kell megbecsülnie, amely megfelelően figyelembe veszi a jövőbeli pénzáramlások és a szerződések lejártának időbeli szerkezetét, és oly módon, amely összhangban van a kitettségek jelentőségével és összetételével.

(6) A kitettségeket a nettósítási halmazban található összes szerződés teljes élettartamán keresztül (nem csak az egyéves horizontig) kell értékelni, monitorozni és kontrollálni. Az intézménynek olyan eljárásokkal kell rendelkeznie, amelyek lehetővé teszik a partnerkockázatok azonosítását és ellenőrzését azokban az esetekben is, amikor azok túllépnek az egyéves horizonton. A kitettség előrejelzett növekedésének az intézmény belső tőkemegfelelési modelljének bemeneti értékét kell képeznie.

▼C2

290. cikk

Stressztesztek

(1) Az intézményeknek átfogó, a (2)–(10) bekezdésben meghatározott követelményeknek megfelelő stressztesztprogrammal kell rendelkezniük a partner-hitelkockázat tekintetében, amely kiterjed a partnerkockázati szavatolótőke-követelmény értékeléséhez való felhasználásra is.

(2) A stressztesztnek fel kell tárnia az olyan lehetséges eseményeket vagy a gazdasági feltételek olyan jövőbeli változásait, amelyek kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak az intézmény hitelkitettségeire, egyben fel kell mérnie az intézménynek az ilyen változásokkal szembeni ellenálló képességét is.

(3) A program stresszértékeit az intézménynek össze kell vetnie a kockázati határértékekkel, és a 2013/36/EU irányelv 81. cikke szerinti eljárás részeként kell mérlegelnie.

(4) A programban átfogóan figyelembe kell venni a kereskedési és összevont kitettségeket a partnerkockázat összes formáján keresztül, az egyes partnerek szintjén, elegendő időkeretben ahhoz, hogy a stressztesztet rendszeresen elvégezhető legyen.

(5) A program keretében legalább havi rendszerességgel el kell végezni a legfontosabb piaci kockázati tényezőkkel, így a kamatlábakkal, devizaárfolyamokkal, részvényárfolyamokkal, hitelkockázati felárakkal és az árupiaci árakkal szembeni stressztesztet az intézmény összes partnere tekintetében annak érdekében, hogy az feltárja a kockázatokat, és az intézmény számára lehetővé tegye a bizonyos irányokban fennálló túlzott koncentrációból eredő kockázatok csökkentését, ha szükséges. A kitettségekkel – ideértve az egytényezős, többtényezős kockázatokat és a jelentős nem-iránykockázatokat is – szembeni stressztesztelést, illetve a kitettség és a hitelképesség együttes stressztesztelését az adott partner, partnercsoport és intézmény szintjén összevont CCR-szinteken kell elvégezni.

(6) A program keretében legalább negyedévente el kell végezni a többtényezős stressztesztelést és értékelni kell a jelentős nem-iránykockázatokat, ideértve a hozamgörbe-kitettségeket és a báziskockázatokat is. A többtényezős stressztesztek során minimumkövetelményként az alábbi eseményeket tartalmazó forgatókönyveket kell figyelembe venni:

a) súlyos gazdasági vagy piaci események felmerülése;

b) az általános piaci likviditás jelentős csökkenése;

c) egy nagy pénzügyi közvetítő lezárja a pozícióit.

(7) Az alapul szolgáló kockázati tényezőket érő sokkok súlyosságának a stresszteszt céljához kell igazodnia. A fizetőképesség stresszhelyzetben történő értékelése során az alapul szolgáló kockázati tényezőket érő sokkoknak elég súlyosnak kell lenniük ahhoz, hogy megjelenítsék a múltbeli extrém piaci körülményeket és az extrém, de valóságosnak tekinthető piaci stresszfeltételeket. A stressztesztekben értékelni kell az ilyen sokkoknak a szavatolótőkére, a szavatolótőke-követelményre és az eredményre kifejtett hatását. A napi portfólió-monitoring, a fedezeti ügyletkötés és a koncentrációk kezelése céljából a tesztprogramban számolni kell a kevésbé súlyos, de valószínűbb forgatókönyvekkel is.

▼C2

(8) A programnak adott esetben fordított stressztesztet is tartalmaznia kell az extrém, de valóságosnak tekinthető, esetlegesen súlyosan hátrányos következményekkel járó forgatókönyvek feltárására. A fordított stressztesztelés számításba veszi a portfólió számottevő nem lineáris jellegének hatását.

(9) A felső vezetésnek rendszeresen, de legalább negyedévente meg kell kapnia a program szerinti stressztesztek eredményeit. Az eredményekről készült beszámolókban és elemzésekben ki kell térni a portfólió egészére nézve a partnerszinten jelentkező legnagyobb hatásokra, a portfólió egyes szegmenseiben (ugyanazon gazdasági ágazatban vagy régióban) jelentkező jelentős koncentrációkra és a portfóliót vagy a partnereket jellemző releváns trendekre.

(10) A felső vezetésnek vezető szerepet kell vállalnia a stressztesztelésnek az intézmény kockázatkezelési keretrendszerébe és kockázatkezelési kultúrájába történő integrálásában, továbbá biztosítania kell, hogy az eredmények használhatók legyenek, és a CCR-kockázatkezelésben felhasználják azokat. A lényeges kitettségre vonatkozó stressztesztelés eredményeit az intézmény kockázatvállalási hajlandóságát jelző útmutatók alapján kell értékelni, illetve a felső vezetés elé utalni megvitatásra és intézkedésre, amennyiben túlzott vagy koncentrált kockázatokat tártak fel.

291. cikk

Rossz irányú kockázat

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „általános rossz irányú kockázat” akkor merül fel, amikor a partnerek nemteljesítésének valószínűsége pozitív korrelációban áll az általános piaci kockázati tényezőkkel;

b) „egyedi rossz irányú kockázat” akkor merül fel, ha a valamely konkrét partnerrel szembeni jövőbeli kitettség a partner nemteljesítésének valószínűségével pozitív korrelációban áll a partnerrel kötött ügyletek természeténél fogva. Akkor kell úgy tekinteni, hogy egy intézet egyedi rossz irányú kockázatnak van kitéve, ha egy adott partnerrel szembeni jövőbeli kitettség várhatóan nagy, amikor a partner nemteljesítésének valószínűsége szintén magas.

(2) Az intézményeknek kellő figyelmet kell fordítaniuk a jelentős mértékű egyedi vagy általános rossz irányú kockázatok felmerülését eredményező kitettségekre.

(3) Az általános rossz irányú kockázat feltárásához az intézményeknek olyan stressztesztet és forgatókönyv-elemzéseket kell kidolgozniuk, amelyekkel tesztelhetők a partner hitelképességét hátrányosan érintő kockázati tényezők. A tesztekben számításba kell venni a súlyos sokkok előfordulásának lehetőségét azokban az esetekben, amikor az egyes kockázati tényezők közötti kapcsolat megváltozik. Az intézményeknek termékek, régiók, gazdasági ágazatok vagy a működés szempontjából releváns egyéb kategóriák szerint kell monitorozniuk az általános rossz irányú kockázatot.

(4) Az intézményeknek minden egyes jogi személy vonatkozásában rendelkezniük kell az egyedi rossz irányú kockázatok konkrét eseteinek az adott ügylet kezdetétől az ügylet teljes élettartamán át folytatódó azonosítására, monitorozására és kontrolljára szolgáló eljárásokkal.

▼C2

(5) Azon ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében az intézmények egyedi rossz irányú kockázat fennállását állapították meg, és jogi kapcsolat áll fenn a partner és a tőzsdén kívüli származtatott ügylet alapjául szolgáló eszköz vagy a 273. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontjában említett ügyletek alapjául szolgáló eszközök kibocsátója között, a partnerkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az intézményeknek az alábbi elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk:

a) azok az eszközök, amelyeknél az egyedi rossz irányú kockázat fennáll, nem szerepelhetnek ugyanabban a nettósítási halmazban, mint a partnerrel kötött többi ügylet, és ezek mindegyikét külön nettósítási halmazként kel kezelni;

b) az egyes külön nettósítási halmazokon belül az egy alaptermékes hitel-nemteljesítési csereügylet kitettségértékét egyenlőnek kell venni az alapul szolgáló eszközök fennmaradó valós értékében várható veszteség teljes értékével, azzal a feltételezéssel élve, hogy a mögöttes kibocsátó felszámolás alatt van;

c) a 3. fejezetben meghatározott módszert használó intézmény esetében az ilyen csereügyletek LGD-jét 100 %-nak kell venni;

d) a 2. fejezetben meghatározott módszert használó intézmény esetében az alkalmazandó kockázati súly a fedezetlen ügyletek kockázati súlyának felel meg;

e) az egyes külön nettósítási halmazokban szereplő többi egy alaptermékes ügylet esetében a kitettségérték számítását azoknak az alapul szolgáló kötelezettségeknek a váratlan nemteljesítést feltételezve kell elvégezni, ahol a kibocsátó és a partner között jogviszony áll fenn. A termékkosáron vagy indexen alapuló ügyletek esetében, ha a kibocsátó és a partner között jogviszony áll fenn, alkalmazni kell az alapul szolgáló kötelezettségek váratlan nemteljesítésével kapcsolatos feltételezést, amennyiben az ilyen nemteljesítés kockázata jelentős;

▼M17

f) amennyiben a számítás felhasználja a piaci kockázathoz kapcsolódó meglévő számításokat – amelyek már eleve tartalmaznak egy feltételezést az LGD-re vonatkozóan – a IV. cím 1a. fejezetének 4. vagy 5. szakasza szerinti, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények vagy e szavatolótőke-követelményeknek a IV. cím 1b. fejezetének 3. szakasza szerinti nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell felhasználásával végzett számításához, az alkalmazott képletben az LGD értékét 100 %-nak kell venni.

▼C2

(6) Az intézményeknek rendszeresen tájékoztatniuk kell a felső vezetést és a vezető testület megfelelő bizottságát az egyedi és az általános rossz irányú kockázatokról, továbbá az ezen kockázatok kezelésére hozott intézkedésekről.

292. cikk

A modellezési folyamat integritása

(1) Az intézményeknek legalább az alábbi intézkedésekkel kell biztosítaniuk a 284. cikkben meghatározott modellezési folyamat integritását:

a) a modellnek időszerűen, teljes körűen és konzervatív módon tükröznie kell az ügylet feltételeit és jellemzőit;

b) az említett feltételeknek ki kell térniük legalább a szerződések névértékére, lejáratára, a referenciaeszközökre, a letétképzési megállapodásokra és a nettósítási megállapodásokra;

▼C2

c) a feltételeket és jellemzőket hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett adatbázisban kell tárolni;

d) a nettósítási megállapodások elismerésére vonatkozó eljárással kell rendelkezni, amely alapján a jogi ügyekért felelős szervezeti egységnek ellenőriznie kell, hogy a megállapodás szerinti nettósítások jogi úton érvényesíthetők-e;

e) a d) pontban előírt ellenőrzést egy független egységnek kell rögzítenie a c) pontban említett adatbázisban;

f) az ügylet feltételeire és jellemzőire vonatkozó adatoknak az EPE-modellbe történő továbbítását belső ellenőrzésnek kell alávetni;

g) a modell és az adatforrásként szolgáló rendszerek között hivatalos adategyeztetési eljárásoknak kell létezniük, amelyekkel folyamatosan ellenőrizhető az, hogy az ügylet feltételei és jellemzői helyesen, de legalábbis konzervatív módon jelennek meg az EPE-modellben.

(2) Az aktuális kitettségek megállapításához aktuális piaci adatokat kell alkalmazni. Az EPE-modelljeik kalibrálásához az intézményeknek vagy múltbeli piaci adatokat vagy a piac által implikált adatokat kell használniuk, amellyel megállapítják az alapul szolgáló sztochasztikus folyamatok, mint az árfolyammozgás, a volatilitás és a korreláció paramétereit. Amennyiben egy intézmény múltbeli adatokat használ, legalább három év ilyen adatait kell felhasználnia. Az adatokat legalább negyedévente, de ha szükséges, a változó piaci körülményekre való reagálás érdekében akár ennél gyakrabban is frissíteni kell.

A tényleges EPE stresszkalibráció használatával történő kiszámításához az intézménynek a tényleges EPE kalibrációját vagy olyan három év adatainak a felhasználásával kell elvégeznie, amely stresszidőszakot is tartalmaz partnerei nemteljesítési hitelfelára tekintetében, vagy ilyen stresszidőszakból származó, a piac által implikált adatokat kell felhasználnia.

A (3), a (4) és az (5) bekezdésben meghatározott követelményeket az intézményeknek az adott célra kell alkalmazniuk.

(3) Az intézménynek legalább negyedévente az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítania kell, hogy az e bekezdés szerinti számításhoz használt stresszidőszak egybeesik egy olyan időszakkal, amikor a hitel-nemteljesítési csereügyletek vagy egyéb hitelek (például kölcsönök vagy vállalati kötvények) felárai növekednek a forgalomban lévő hitelkockázati felárakkal rendelkező partnerek reprezentatív mintája tekintetében. Azokban az esetekben, amikor az intézmény nem rendelkezik megfelelő adatokkal a hitelkockázati felárakra vonatkozóan valamely partnere tekintetében, az adott partnerhez a régió, a belső minősítés és az üzlettípus alapján egyedi hitelkockázati felárra vonatkozó adatokat kell rendelnie.

(4) Az EPE-modellben minden partner tekintetében olyan – múltbeli vagy a piac által implikált – adatokat kell használni, amelyek a stresszidőszak adatait is tartalmazzák, és ezeket az adatokat azzal a módszerrel összhangban kell felhasználni, amelyet az EPE-modellnek az aktuális adatokra való kalibrációjához használtak.

▼C2

(5) A várható EPE-re vonatkozó stresszkalibráció hatékonyságának értékelése céljából az intézményeknek több referencia-portfóliót kell létrehozniuk, amelyek érzékenyek azon főbb kockázati tényezőkre, amelyeknek az intézmény ki van téve. Az ezen referencia-portfólióknak való kitettséget a) az aktuális piaci értékre és stresszhelyzetnek megfelelő piaci körülményekre kalibrált modellparaméterekre épülő stresszmódszertan használatával, illetve b) a stresszidőszak alatt generált kitettség használatával, de az e szakaszban meghatározott módszer alkalmazásával (stresszidőszak végi piaci érték, volatilitások, és a hároméves stresszidőszakból származó korrelációk) kell kiszámítani.

Amennyiben a referencia-portfóliók kitettségei jelentősen eltérnek egymástól, az illetékes hatóságoknak a stresszkalibráció kiigazítását kell előírniuk az érintett intézmény számára.

(6) Az intézményeknek a modellt olyan validálási eljárásnak kell alávetniük, amelynek részleteit egyértelműen rögzítették szabályzataikban és eljárásaikban. A validálási eljárásban:

a) meg kell határozni a modell integritását biztosító teszteket és azon feltételeket, amelyek között a modell kiinduló feltételezései nem helytállóak és ezért az EPE alulbecslését eredményezhetik;

b) meg kell vizsgálni, hogy a modell mennyire átfogó jellegű.

(7) Az intézményeknek monitorozniuk kell a releváns kockázatokat, és rendelkezniük kell olyan eljárásokkal, amelyekkel kiigazítják a várható EPE-re vonatkozó számításaikat, amennyiben ezek a kockázatok jelentőssé válnak. Az e bekezdésnek való megfelelés céljából az intézményeknek:

a) fel kell tárniuk és kezelniük kell a 291. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint felmerülő egyedi rossz irányú kockázatot és a 291. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint felmerülő általános rossz irányú kockázatot;

b) az egy év után növekvő kockázati profilú kitettségek esetében rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a megfelelő kitettség-mérőszám egy évre vetített eredményét ugyanazon kitettség-mérőszámnak kitettség teljes életciklusára vetített eredményeivel;

c) egy évnél rövidebb hátralévő lejáratú kitettségek esetében rendszeresen össze kell hasonlítaniuk a pótlási költséget (aktuális kitettség) a megvalósult kockázati profillal, és tárolniuk kell az ilyen összehasonlítást lehetővé tevő adatokat.

(8) Az intézményeknek rendelkezniük kell olyan belső eljárásokkal, amelyekkel a nettósítási halmazba való felvételét megelőzően ellenőrizni tudják, hogy az adott ügyletre a 7. szakaszban meghatározott követelményeknek megfelelő, jogilag végrehajtható nettósítási szerződés áll fenn.

(9) Azon intézményeknek, amelyek biztosíték igénybevételével csökkentik a partner-kockázatot, rendelkezniük kell olyan belső eljárásokkal, amelyekkel a biztosíték hatásainak a számításaikban való elismerése előtt ellenőrzik, hogy a biztosíték megfelel-e a jogbiztonság 4. fejezetben meghatározott normáinak.

▼C2

(10) Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki e cikk alkalmazásához.

293. cikk

A kockázatkezelési rendszerre vonatkozó követelmények

(1) Az intézményeknek teljesíteniük kell az alábbi követelményeket:

a) a harmadik rész IV. címének 5. fejezetében meghatározott minőségi követelmények;

b) rendszeres utótesztelést végeznek, amelynek során a modell által generált kockázati mutatókat összehasonlítják a realizált kockázati értékekkel, illetve a statikus pozíciókon alapuló feltételezett változásokat a realizált eredményekkel;

c) elvégzik a partnerkockázati kitettség mérésére szolgáló modelljük és az általa generált mutatók kezdeti validálását és folyamatos rendszeres felülvizsgálatát. A modell validálásának és felülvizsgálatának függetlennek kell lennie a modell fejlesztésétől;

d) a vezető testület és a felsővezetés részt vesz a kockázatkezelési folyamatokban, és biztosítja, hogy megfelelő erőforrás álljon rendelkezésre a hitelkockázat és a partnerkockázat kezelésére. Ennek érdekében a 287. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban létrehozott független kockázati kontroll egység által készített napi jelentéseket olyan vezetői szint tekinti át, amely kellően magas beosztású és hatáskörrel rendelkezik mind az egyes kereskedők által felvett pozíciók csökkentésére, mind az intézmény teljes kockázati kitettségének csökkentésére irányuló intézkedések megtételéhez;

e) a kockázati kitettséget mérő belső modell szerves részét képezi az intézmény napi kockázatkezelési folyamatának;

f) a kockázatértékelési rendszert a kereskedésre és a kitettségre vonatkozó belső korlátokkal együttesen alkalmazzák. E tekintetben a kitettségi korlátokat olyan módon kell összekapcsolni az intézmény kockázatértékelési modelljével, hogy az folyamatosan következetes és a kereskedők, a hitelezési funkció és a felső vezetés számára jól érthető legyen;

g) az intézmény biztosítja, hogy a kockázatkezelési rendszere jól dokumentált legyen. Az intézmény rendelkezik a kockázatkezelési rendszere működésére vonatkozó belső szabályzatok, ellenőrzések és eljárások dokumentációjával, továbbá megteszi az ezen szabályzatoknak való megfelelést biztosító intézkedéseket;

h) az intézmény saját belső ellenőrzési folyamata részeként rendszeresen elvégzi a kockázatértékelési rendszer független felülvizsgálatát. A felülvizsgálat a kereskedelmi részlegekre és a független kockázai kontroll egységre egyaránt kiterjed. A teljes kockázatkezelési folyamat felülvizsgálatára rendszeres időközönként (de legalább évente) sor kerül, és legalább a 288. cikkben említett szempontokat érinti;

▼C2

i) a partnerkockázati modellek folyamatos, az utótesztelésre is kiterjedő validálását rendszeresen áttekinti a vezetés egy olyan szintje, amely elegendő hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy döntsön a modell gyengeségeinek kezelésére szolgáló intézkedésekről.

(2) A 284. cikk (4) bekezdése szerinti alfa értékének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy egy intézmény milyen mértékben felel meg az (1) bekezdés szerinti követelményeknek. Kizárólag azok az intézmények alkalmazhatják a minimum szorzótényezőt, amelyek teljes mértékben megfelelnek ezeknek a követelményeknek.

(3) Az intézménynek olyan részletességgel kell dokumentálnia a CCR-kitettségi modellje kezdeti és folyamatos validálásának folyamatát, illetve a modellek által generált kockázati mutatók számítását, amely harmadik fél számára is lehetővé tenné az elemzés, illetve a kockázati mutatók újbóli előállítását. A dokumentációban rögzíteni kell az utóteszteléses vizsgálat és a folyamatos validálás esetleges egyéb lépései végrehajtásának gyakoriságát, a validálás végrehajtásának folyamatát az adatsorok és portfóliók tekintetében, valamint a felhasznált elemzéseket.

(4) Az intézménynek meg kell határoznia a CCR-kitettségi modelljeinek értékelésére használt kritériumokat, továbbá a kitettség kiszámításához adatot szolgáltató modelleket, és rendelkeznie kell arról szóló írásos szabályzattal, hogy a nem megfelelőteljesítményt miként tárja fel, illetve hogyan kezeli.

(5) Az intézménynek meg kell határoznia, hogy a CCR-kitettségi modell és az abból nyert kockázati mutatószámok validálásához használt reprezentatív partnerportfóliók miként épülnek fel.

(6) A CCR-kitettségi modellekben és a várható eloszlást produkáló kockázati mutatószámaikban egynél több várható eloszlást kell figyelembe venni.

294. cikk

Validálási követelmények

(1) CCR-kitettségi modelljének és kockázati mutatószámainak kezdeti, illetve folyamatos validálásának részeként az intézménynek biztosítania kell az alábbi követelményeknek való megfelelést:

a) az illetékes hatóságoknak a 283. cikk (1) bekezdése szerinti engedélyének megadását megelőzően az intézmény a piaci kockázati tényezők mozgására vonatkozó múltbeli adatok felhasználásával utótesztelést végez. Az utótesztelés több eltérő, legalább egy évre előretekintő, előrejelző időtávot vesz figyelembe, egy sor különböző kezdeti időponttal számol és a piaci feltételek széles körét vizsgálja;

b) a 285. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti módszert alkalmazó intézmény rendszeresen validálja a modelljét annak ellenőrzése céljából, hogy a realizált aktuális kitettségek konzisztensek-e a letéti kockázat összes, egy éven belüli időszakára vonatkozó előrejelzéssel. Amennyiben a nettósítási halmazban lévő ügyletek lejárati ideje egy évnél rövidebb és a nettósítási halmaznak a kockázati tényezőkkel szembeni érzékenysége ezen ügyletek nélkül magasabb, ezt a validálás során figyelembe kell venni;

▼C2

c) az intézmény utóteszteli a CCR-kitettségi modelljének és a modell releváns kockázati mutatóinak teljesítményét, illetve a piaci kockázati tényezőkre vonatkozó előrejelzéseket. A biztosítékkal fedezett ügyletek esetében a figyelembe vett időhorizontok között szerepelnek azok a jellemző kockázati letéti periódusok is, amelyeket a biztosítékkal fedezett vagy tőkeáttételes kereskedésnél alkalmaznak;

d) amennyiben a modell validálása azt mutatja, hogy a tényleges EPE-t alulbecsülték, az intézmény megteszi a szükséges intézkedéseket a modell pontatlanságának kezelése érdekében;

e) a piaci kockázati tényezőkre ható jövőbeli sokkhatás adott forgatókönyvéhez tartozó CCR-kitettség kiszámításához használt árazási modelleket az intézmény a modell kezdeti és folyamatos validálása részeként teszteli. Az opciók árazási modellje figyelembe veszi, hogy az opciók értéke a piaci kockázati tényezők tekintetében nem lineáris;

f) a CCR-kitettségi modell figyelembe veszi az adott ügyletre jellemző azon információkat, amelyek szükségesek a kitettségek nettósítási halmaz szintjén történő összesítéséhez. Az intézmény ellenőrzi, hogy az ügyletek a modellen belül a megfelelő nettósítási halmazhoz vannak-e rendelve;

g) a CCR-kitettségi modell az adott ügyletre jellemző adatokat is tartalmazza a letét kiigazítási hatásainak figyelembevétele érdekében. A modell mind a letét aktuális összegét, mind a partnerek által a jövőben egymásnak átadandó letéteket figyelembe veszi. Az ilyen modellek figyelembe veszik az egyoldalú vagy kétoldalú letéti megállapodások jellegét, a pótlólagosletét-bekérések gyakoriságát, a letéti kockázati periódust, a letét nélküli kitettségnek az intézmény által elfogadható küszöbértékét és az átruházott összeg minimumát. A modell vagy a nyújtott letét piaci értékében bekövetkező változásokat modellezi vagy a 4. fejezetben megállapított szabályokat alkalmazza;

h) a modellvalidálási folyamat részeként statikus, historikus adatokon alapuló utótesztelést is kell végezni reprezentatív partner-portfóliókon. Az intézmény rendszeres időközönként végez ilyen utótesztelést a partnerek tényleges vagy hipotetikus reprezentatív portfólióin. E reprezentatív portfóliókat azon jelentős kockázati tényezőkkel és kockázati tényezők kombinációval szembeni érzékenységük alapján választják ki, amelyeknek az intézmény is ki van téve;

i) az intézmény olyan utótesztelést végez, amelynek célja a CCR-kitettségi modell alapfeltevései és a releváns kockázati mutatók – ideértve az ugyanazon kockázati tényező lejárati időpontjai közötti modellezett kapcsolatot is –, valamint a kockázati tényezők közötti modellezett kapcsolat tesztelése;

j) a CCR-kitettségi modell és kockázati mutatói teljesítményét megfelelő utótesztelésnek vetik alá. Az utótesztelési program alkalmasnak kell lennie a gyenge teljesítmény feltárására az EPE-modell által produkált kockázati mutatók tekintetében;

▼C2

k) az intézmény a CCR-kitettségi modelljeit és az összes kockázati mutatóját olyan időhorizontokon validálja, amelyek összeegyeztethetők az azon ügyletek lejáratával, amelyek kitettségét a 283. cikk szerinti belső modell módszer használatával számolják ki;

l) az intézmény a partnerkockázat kiszámítására használt árazási modelleket a folyamatos modellvalidálás részeként rendszeresen teszteli megfelelő független referenciaértékek (benchmark) alapján;

m) az intézmény CCR-kitettségi modelljének és a releváns kockázati mutatóknak a folyamatos validálása során vizsgálják a közelmúlt teljesítményének megfelelőségét is;

n) a CCR-kitettségi modell paramétereinek frissítési gyakoriságát az intézmény a kezdeti és a folyamatos validálás részeként értékeli;

o) a CCR-kitettségi modell kezdeti és folyamatos validálása során megvizsgálják, hogy a partnerszintű és a nettósítási halmazra vonatkozó kitettségszámítások megfelelőek-e.

(2) Az illetékes hatóságok előzetes engedélyével a tényleges EPE és az alfa szorzata helyett a partnerekre vonatkozó szabályozói kitettségérték kiszámításához használt mértéknél konzervatívabb módon meghatározott mutató is használható. Annak megítélésére, hogy a mutató mennyire konzervatívan lett megállapítva, az illetékes hatóságok előzetes engedélyének megadását követően, illetve az EPE-modellek rendszeres felügyeleti felülvizsgálatakor kerül sor. Az konzervatív jelleget az intézménynek rendszeresen validálnia kell. A modellteljesítmény folyamatos értékelése az összes olyan partnerre kiterjed, amelyre a modelleket használják.

(3) Amennyiben az utótesztelés azt jelzi, hogy a modell nem kellően pontos, az illetékes hatóságoknak vissza kell vonniuk a modellre kiadott engedélyt vagy megfelelő intézkedéseket kell előírniuk a modell azonnali javításának biztosítására.

7. szakasz

Szerződéses nettósítás

295. cikk

Szerződéses nettósítás kockázatcsökkentésként való elismerése

Az intézmények csak az alábbi szerződéses nettósítási megállapodásokat ismerhetik el a 298. cikk szerinti kockázatcsökkentésként, feltéve hogy az illetékes hatóságok azokat a 296. cikkel összhangban elismerték, és az intézmény teljesíti a 297. cikkben meghatározott követelményeket:

▼C2

a) az intézmény és partnere között létrejött, kétoldalú novációs szerződések, amelyek alapján a kölcsönösen fennálló követelések és kötelezettségek egymással szemben automatikusan oly módon kerülnek beszámításra, hogy a nováció egyetlen nettó összeget határoz meg, amely által a felek közötti összes korábbi szerződést és az ezek alapján fennálló kötelezettséget felváltó új, a felekre nézve kötelező érvényű szerződés jön létre;

b) egyéb kétoldalú megállapodások az intézmény és partnere között;

c) eltérő termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodások olyan intézmények esetében, amelyek engedéllyel rendelkeznek a 6. szakaszban meghatározott módszer körébe eső ügyletek tekintetében a módszer alkalmazására. Az illetékes hatóságoknak jelenteniük kell az EBH felé az eltérő termékek közötti, jóváhagyott szerződéses nettósítási megállapodások listáját.

Az egy csoporton belüli különböző jogalanyok által kötött ügyletek közötti nettósítás nem vehető figyelembe a szavatolótőke-követelmény kiszámításakor.

296. cikk

Szerződéses nettósítási megállapodások elismerése

(1) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben ismerhetik el a szerződéses nettósítási megállapodást, ha teljesülnek a (2) bekezdésben és – amennyiben releváns – a (3) bekezdésben rögzített feltételek.

(2) Az intézmény által a kitettségérték e rész szerinti meghatározásához használt összes szerződéses nettósítási megállapodásnak teljesítenie kell az alábbi feltételeket:

a) az intézmény olyan szerződéses nettósítási megállapodást kötött a partnerével, amely a benne foglalt összes ügyletre vonatkozóan egyetlen jogi kötelezettséget keletkeztet, amelynek értelmében a partner nemteljesítése esetén az intézmény követelése vagy kötelezettsége csak a megállapodásban szereplő egyes ügyletek pozitív, illetve negatív piaci értékeinek nettó összege;

b) az intézmény írásos és indokolással ellátott jogi véleményt bocsátott az illetékes hatóságok rendelkezésére, amely szerint a nettósítási megállapodással kapcsolatos jogi kifogás esetén az intézmény követelései és tartozásai nem haladják meg az a) pontban említett összegeket. A jogi vélemény utal az alkalmazandó jogra, amely lehet:

i. a partner székhelye szerinti állam joga;

ii. amennyiben egy vállalkozás olyan fióktelepe érintett, amelynek a vállalkozás székhelyétől eltérő országban van a székhelye, a fióktelep székhelye szerinti állam joga;

iii. a nettósítási megállapodásban szereplő egyes ügyletekre nézve irányadó jog;

▼C2

iv. a szerződéses nettósítás hatályosulásához szükséges szerződésre vagy megállapodásra nézve irányadó jog;

c) az egyes partnerek vonatkozásban jelentkező hitelkockázatot az egyes partnerekkel kötött ügyletek összességét lefedő egyetlen jogi kitettségben összesítik. Ezt az összesítést figyelembe veszik a hitelkorlátok és a belső tőke számításánál;

d) a szerződés nem tartalmazhat olyan kikötést, amelynek alapján valamely partner nemteljesítése esetén a nem mulasztó másik partnernek lehetősége van korlátozott teljesítésre vagy nemteljesítésre, még akkor is, ha a nemteljesítő partner nettó hitelező (walk away clause).

Ha az illetékes hatóságok bármelyike nincs meggyőződve arról, hogy a szerződéses nettósítás jogilag érvényes és a b) pontban említett mindegyik joghatóság joga szerint végrehajtható, akkor a szerződéses nettósítási megállapodást nem lehet kockázatcsökkentésként elismerni a partnerek egyikére nézve sem. Az illetékes hatóságoknak erről tájékoztatniuk kell egymást.

(3) A b) pontban említett jogi véleményeket a szerződéses nettósítások egyes típusaira vonatkozóan is ki lehet dolgozni. Az eltérő termékkategóriák közötti nettósítási megállapodásoknak az alábbi kiegészítő feltételeknek is meg kell felelniük:

a) a (2) bekezdés a) pontjában említett nettó összeg a megállapodás hatálya alá tartozó egyedi kétoldalú sztenderd megállapodások pozitív és negatív pozíciólezáró értékeinek, valamint az egyedi ügyletek pozitív és negatív piaci értékeinek a nettó összege (a „termékcsoportok közötti nettó összeg”);

b) a (2) bekezdés b) pontjában szereplő jogi vélemények kitérnek az eltérő termékek közötti szerződéses nettósításról szóló megállapodásnak a megállapodás feltételei szerinti érvényességére és érvényesíthetőségére, valamint a nettósítási megállapodásnak a hatálya alá tartozó valamennyi egyedi kétoldalú sztenderd megállapodás anyagi rendelkezéseire gyakorolt hatásaira.

297. cikk

Az intézmények kötelezettségei

(1) Az intézményeknek olyan eljárásokat kell kidolgozniuk és alkalmazniuk, amelyekkel biztosítható, hogy szerződéses nettósítási megállapodások jogi érvényességét és érvényesíthetőségét a 296. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett alkalmazandó jog változásai fényében felülvizsgálják.

(2) Az intézmény nyilvántartásában a szerződéses nettósításhoz kapcsolódó összes előírt dokumentációnak rendelkezésre kell állnia.

(3) Az intézménynek be kell számítania a nettósítás hatásait az egyes partnerei tekintetében számított összesített hitelkockázati kitettségbe, és ezen hatások figyelembevételével kell kezelnie a partnerkockázati kitettségét.

▼C2

(4) A 295. cikkben említett, eltérő termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodások esetében az intézménynek rendelkeznie kell a 296. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti eljárásokkal annak ellenőrzésére, hogy a nettósítási halmazba bevont egyes ügyletekre vonatkozóan a 296. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett jogi vélemény rendelkezésre áll.

Az eltérő termékek közötti szerződéses nettósítási megállapodás figyelembevételével az intézménynek továbbra is meg kell felelnie a kétoldalú nettósítás elismerési feltételeinek, valamint a hitelkockázat csökkentésének a 4. fejezet szerinti elismerhetőségi követelményeinek az összes egyedi kétoldalú sztenderd megállapodásra és ügyletre vonatkozóan.

▼M8

298. cikk

A nettósítás mint kockázatcsökkentés elismerésének hatásai

A 3–6. szakasz alkalmazásakor a nettósítást az adott szakaszban foglaltak szerint kell elismerni.

▼C2

8. szakasz

A kereskedési könyvben szereplő tételek

299. cikk

A kereskedési könyvben szereplő tételek

(1) E cikk alkalmazásában a II. melléklet hivatkozást tartalmaz a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C szakaszának 8. pontjában említett, a hitelkockázat átruházására szolgáló származtatott eszközökre.

(2) A kereskedési könyvben szereplő tételek partnerkockázatának tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításakor az intézményeknek meg kell felelniük az alábbi elveknek:

▼M8

_____

▼C2

b) a pénzügyi biztosítékok hatásainak elismerésére az intézmények nem alkalmazhatják a pénzügyi biztosítékok 222. cikkben meghatározott egyszerű módszerét;

c) a kereskedési könyvben nyilvántartott repoügyletek, értékpapír- vagy árukölcsönzési ügyletek esetében az intézmények valamennyi, a kereskedési könyvben szerepeltethető pénzügyi instrumentumot és árut elismert biztosítékként ismerhetnek el;

▼C2

d) a kereskedési könyvben nyilvántartott, tőzsdén kívüli származtatott eszközök miatti kitettség vonatkozásában az intézmények a kereskedési könyvben szerepeltethető árukat elismert biztosítékként ismerhetik el;

e) amennyiben a 4. fejezet szerint el nem ismert pénzügyi instrumentumokat vagy árukat kölcsönadják, értékesítik vagy rendelkezésre bocsátják, illetve azokat biztosíték vagy ilyen ügyletek keretében valamint egyéb úton kölcsönveszik, megvásárolják vagy átveszik, és az intézmény a 4. fejezet 3. szakasza szerinti felügyeleti volatilitási korrekciókat alkalmazza, az intézménynek a volatilitási korrekciók kiszámításánál az ilyen eszközöket és árukat ugyanolyan módon kell kezelnie, mint az egy elismert tőzsdén jegyzett, annak főindexében nem szereplő részvényeket;

f) amennyiben az intézmény a volatilitási korrekciók számításainál a 4. fejezet 3. szakasza alapján saját becsléseit használja azon pénzügyi instrumentumok és áruk tekintetében, amelyek a 4. fejezet szerint nem elismertek, a volatilitási korrekciókat minden egyes tételre külön ki kell számítania. Amennyiben az intézmény engedéllyel rendelkezik a 4. fejezetben meghatározott, belső modelleken alapuló módszer alkalmazására, ezt a módszert alkalmazhatja a kereskedési könyvben is;

g) a repoügyleteket, értékpapír- vagy árukölcsönzési vagy egyéb tőkepiaci ügyleteket érintő szabványosított nettósítási megállapodások esetében az intézmények a kereskedési könyvben szereplő és a kereskedési könyvben nem szereplő pozíciók közötti nettósítást csak akkor ismerhetik el, ha a nettósított ügyletek megfelelnek az alábbi feltételeknek:

   i. az összes ügyletet napi rendszerességgel értékelik piaci értéken;

   ii. az ügyletek keretében kölcsönvett, megvásárolt vagy átvett tétel e bekezdés c)–f) pontjának alkalmazása nélkül a 4. fejezet szerint elfogadható pénzügyi biztosítékként ismerhető el;

h) amennyiben a kereskedési könyvben szereplő hitelderivatíva belső fedezeti ügylet részét képezi, és a hitelfedezet e rendelet szerint a 204. cikkel összhangban elismert, az intézményeknek az alábbi módszerek valamelyikét kell alkalmazniuk:

   i. úgy kezelik, mintha a hitelderivatívában meglévő pozícióval kapcsolatban nem merülne fel partnerkockázat;

   ii. a partnerkockázat szavatolótőke-követelményének számítása céljából következetesen bevonhatnak a kereskedési könyvben szereplő, belső fedezeti ügylet részét képező vagy a partnerkockázati kitettséggel szembeni fedezetként vásárolt minden hitelderivatívát, ha a hitelkockázati fedezet a 4. fejezet szerint elismert.

▼C2

9. szakasz

Központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

300. cikk

Fogalom-meghatározások

▼M8

E szakasz és a hetedik rész alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

▼C2

1. „fizetésképtelenségi eljárásba nem bevonható”: az ügyfelek eszközeinek jelzőjeként azt jelenti, hogy hatékony intézkedések biztosítják azt, hogy a központi szerződő fél, illetve valamely klíringtag fizetésképtelensége esetén az eszközök felett a központi szerződő fél hitelezői, illetve a klíringtag hitelezői ne rendelkezhessenek, vagy hogy abban az esetben, ha a klíringtagot veszteség éri valamely – az adott eszközt rendelkezésre bocsátótól eltérő – ügyfelének/ügyfeleinek a nemteljesítése nyomán, akkor a klíringtag ne rendelkezhessen az eszköz felett e veszteségek fedezése céljából;

2. „központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet”: az ügyfél és a klíringtag közötti, a 301. cikk (1) bekezdésében felsorolt olyan szerződés vagy ügylet, amely közvetlenül kapcsolódik az adott klíringtag és egy központi szerződő fél közötti, az említett bekezdésben felsorolt szerződéshez vagy ügylethez;

3. „klíringtag”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 14. pontjában meghatározott klíringtag;

4. „ügyfél”: a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 15. pontjában meghatározott ügyfél, vagy olyan vállalkozás, amely egy klíringtaggal az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdésével összhangban közvetett elszámolási megállapodást kötött;

▼M8

5. „készpénzügylet”: készpénzben, hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumban lebonyolított ügylet, azonnali devizaárfolyam- vagy áruügylet; a repoügyletek, továbbá az értékpapír vagy áru kölcsönbe adására vagy kölcsönbe vételére vonatkozó ügyletek azonban nem készpénzügyletek;

6. „közvetett elszámolási megállapodás”: olyan megállapodás, amely teljesíti a 648/2012/EU rendelet 4. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott feltételeket;

7. „magasabb szintű ügyfél”: olyan szervezet, amely alacsonyabb szintű ügyfélnek elszámolási szolgáltatásokat nyújt;

8. „alacsonyabb szintű ügyfél”: olyan szervezet, amely egy magasabb szintű ügyfél révén veszi igénybe a központi szerződő fél szolgáltatásait;

9. „többszintű ügyfélstruktúra”: olyan közvetett elszámolási konstrukció, amelynek keretében egy olyan szervezet nyújt elszámolási szolgáltatásokat egy intézménynek, amely nem klíringtag, de egy klíringtag vagy magasabb szintű ügyfél ügyfele;

▼M8

10. „garanciaalaphoz való előre be nem fizetett hozzájárulás”: olyan hozzájárulás, amelyre vonatkozóan valamely klíringtagként eljáró intézmény szerződéses kötelezettséget vállalt, hogy azt a központi szerződő fél rendelkezésére bocsátja abban az esetben, ha az adott központi szerződő fél az egy vagy több klíringtagja nemteljesítését követően felmerült veszteségei fedezésére már kimerítette garanciaalapját;

11. „teljes mértékben garantált betét-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügylet”: olyan teljes mértékben fedezett pénzpiaci ügylet, amelynek keretében két partner betétet cserél ki egymás között, a szóban forgó partnerek fizetési kötelezettségei teljesítésének biztosítása céljából egy központi szerződő fél közvetítésével.

301. cikk

Tárgyi hatály

(1) E szakasz az alábbi szerződésekre és ügyletekre alkalmazandó, feltéve hogy ezek központi szerződő féllel fennálló szerződések, illetve folyamatban lévő ügyletek:

a) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és hitelderivatívák;

b) értékpapír-finanszírozási ügyletek és teljes mértékben garantált betét-kölcsönbeadási vagy -kölcsönbevételi ügyletek; és

c) hosszú teljesítésű ügyletek.

Ez a szakasz nem alkalmazandó a készpénzügyletek kiegyenlítéséből eredő kitettségekre. Az intézményeknek az V. címben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk az említett ügyletekből eredő kereskedési kitettségekre, és 0 %-os kockázati súlyt a kizárólag ezen ügyleteket fedező garanciaalap-hozzájárulásokra. Az intézményeknek a 307. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk az olyan garanciaalap-hozzájárulásokra, amelyek a készpénzügyletek mellett az e bekezdés első albekezdésében felsorolt szerződések bármelyikére vonatkoznak.

(2) E szakasz alkalmazása céljából a következő követelmények alkalmazandók:

a) az alapletét nem foglalhatja magában a központi szerződő fél részére a kölcsönös veszteségmegosztási mechanizmusokhoz nyújtott hozzájárulásokat;

b) az alapletét magában foglalja a klíringtagként eljáró intézmény által vagy egy ügyfél által a központi szerződő fél vagy a klíringtagként eljáró intézmény által előírt minimális összeget meghaladóan letétbe helyezett biztosítékot, amennyiben a központi szerződő fél vagy a klíringtagként eljáró intézmény megfelelő esetekben megakadályozhatja a klíringtagként eljáró intézményt vagy az ügyfelet abban, hogy kivonja a többletbiztosítékot;

c) ha a központi szerződő fél alapletétet használ a veszteségeknek a klíringtagjai közötti kölcsönös megosztására, a klíringtagként eljáró intézményeknek az alapletétet a garanciaalaphoz való hozzájárulásként kell kezelniük.

▼C2

302. cikk

Központi szerződő féllel szembeni kitettségek monitoringja

(1) Az intézmények monitorozzák a központi szerződő felekkel szembeni valamennyi kitettségüket, és meghatározzák az e kitettségeikről a felső vezetésük és a vezető testület megfelelő bizottsága vagy bizottságai számára történő rendszeres adatszolgáltatásra vonatkozó eljárásokat.

▼M8

(2) Az intézményeknek a megfelelő forgatókönyv-elemzések és stressztesztek segítségével fel kell mérniük, hogy a központi szerződő felekkel szembeni kitettségek – így többek között a lehetséges jövőbeli hitelkitettségek vagy függő hitelkitettségek, vagy garanciaalapokhoz tett hozzájárulásokból eredő kitettségek – fedezésére, illetve amennyiben az intézmények klíringtagként járnak el, a 304. cikkben meghatározott szerződéses megállapodásokból eredő kitettségek fedezésére tartott szavatolótőke szintje igazodik-e az ezen kitettségekben rejlő kockázatokhoz.

303. cikk

A klíringtagok központi szerződő féllel szembeni kitettségeinek kezelése

(1) Annak az intézménynek, amely – saját részre vagy egy ügyfél és egy központi szerződő fél közötti pénzügyi közvetítőként – klíringtagként jár el, a központi szerződő féllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt a következőképpen kell kiszámítania:

a) a 306. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire;

b) a 307. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő fél számára nyújtott, garanciaalaphoz való hozzájárulására.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor az intézménynek az elfogadott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeire és garanciaalaphoz való hozzájárulásaival összefüggő kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek összege nem lehet nagyobb, mint azon szavatolótőke-követelmények összege, amelyek ugyanezen kitettségekre akkor lennének alkalmazandók, ha a központi szerződő fél nem lenne elfogadott központi szerződő fél.

▼C2

304. cikk

A klíringtagok ügyfelekkel szembeni kitettségeinek kezelése

▼M8

(1) Egy klíringtagként eljáró, és ilyen minőségében egy ügyfél és egy központi szerződő fél között pénzügyi közvetítői szerepet betöltő intézménynek az adott ügyféllel kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt – az esettől függően – e fejezet 1–8. szakasza, e cím 4. fejezetének 4. szakasza, illetve a VI. cím alapján kell kiszámítania.

▼C2

(2) Amennyiben a klíringtagként eljáró intézmény egy másik klíringtag ügyfelével olyan szerződéses megállapodást köt, amely – a 648/2012/EU rendelet 48. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban – lehetővé teszi az adott ügyfél számára az e rendelet 305. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett eszközök és pozíciók átruházását, és amely függő kötelezettséget teremt az intézmény számára, az intézmény nulla kitettségértéket rendelhet az adott szerződéses megállapodás alapján létrejövő függő kötelezettséghez.

▼M8

(3) Amennyiben a klíringtagként eljáró intézmény a kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt az e fejezet 3. vagy 6. szakaszában meghatározott módszerek szerint számítja ki, a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) a 285. cikk (2) bekezdésétől eltérve az intézmény az ügyféllel szembeni kitettségei tekintetében legalább öt munkanapos letéti kockázati periódust alkalmazhat;

b) az intézménynek a központi szerződő féllel szembeni kitettségei tekintetében legalább tíz munkanapos letéti kockázati periódust kell alkalmaznia;

c) a 285. cikk (3) bekezdésétől eltérve, amennyiben a számításba bevont nettósítási halmaz teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, az intézmény figyelmen kívül hagyhatja az említett pontban meghatározott határértéket, feltéve, hogy a nettósítási halmaz nem felel meg az említett bekezdés b) pontjában foglalt feltételnek, és nem tartalmaz vitatott ügyleteket, illetve egzotikus opciókat;

d) amennyiben a központi szerződő fél egy ügylet esetében változó letétet tart fenn, és az intézmény biztosítéka nem védett a központi szerződő fél fizetésképtelenségével szemben, az intézménynek olyan – 10 munkanapnál nem rövidebb – letéti kockázati periódust kell alkalmaznia, amely a következők közül a rövidebb: egy év, illetőleg az ügylet hátralévő futamideje.

(4) A 281. cikk (2) bekezdésének i) pontjától eltérve, ha egy klíringtagként eljáró intézmény a 4. szakaszban meghatározott módszert alkalmazza az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, a számítás során 0,21-os lejárati tényezőt használhat.

(5) A 282. cikk (4) bekezdésének d) pontjától eltérve, ha egy klíringtagként eljáró intézmény az e fejezet 5. szakaszában meghatározott módszert alkalmazza az ügyféllel szembeni kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához, akkor a számítás során 0,21-os lejárati tényezőt használhat.

(6) A klíringtagként eljáró intézmény a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek a VI. címmel összhangban történő kiszámítása céljából alkalmazhatja a (3), (4) és (5) bekezdésben foglalt számítások eredményeként keletkező csökkentett nemteljesítéskori kitettséget.

(7) A klíringtagként eljáró olyan intézmény, amely a központi szerződő féllel kapcsolatos ügyletre vonatkozóan biztosítékot kap egy ügyféltől, és a biztosítékot továbbítja a központi szerződő félnek, az adott központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet esetében figyelembe veheti ezt a biztosítékot az ügyféllel szembeni kitettségének csökkentésére.

Többszintű ügyfélstruktúra esetén az első albekezdésben meghatározott eljárás a szóban forgó struktúra valamennyi szintjén alkalmazható.

▼C2

305. cikk

Az ügyfélkitettségek kezelése

▼M8

(1) Az ügyfélnek minősülő intézménynek a klíringtagjával kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteire vonatkozó szavatolótőke-követelményt – az esettől függően – e fejezet 1–8. szakaszával, e cím 4. fejezetének 4. szakaszával, illetve a VI. címmel összhangban kell kiszámítania.

▼C2

(2) Amennyiben az intézmény ügyfél, a klíringtaggal kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteiből eredő kereskedési kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt – az (1) bekezdés szerinti módszer sérelme nélkül – a 306. cikk alapján is kiszámíthatja, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézménynek az ezen ügyletekhez kapcsolódó pozíciói és eszközei mind a klíringtag, mind a központi szerződő fél szintjén meg vannak különböztetve és el vannak különítve mind a klíringtag, mind az adott klíringtag többi ügyfelének pozícióitól és eszközeitől, és ezen megkülönböztetés és elkülönítés eredményeképp a klíringtag, illetve ügyfele vagy ügyfelei nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén ezek a pozíciók és eszközök fizetésképtelenségi eljárásba nem bevonhatók;

b) az adott intézményre vagy a központi szerződő félre vonatkozó törvények, rendeletek, szabályok és szerződéses megállapodások megkönnyítik, hogy az eredeti klíringtag nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén az ügyfélnek az érintett szerződésekhez és ügyletekhez kapcsolódó pozícióit, illetve a kapcsolódó biztosítékokat egy másik klíringtagra ruházzák át az alkalmazandó letéti kockázati periódus alatt. Ilyen helyzetben az ügyfél pozícióit és a biztosítékokat piaci értéken átruházzák, kivéve ha az ügyfél a pozíció piaci értéken való lezárását kéri;

▼M8

c) az ügyfél kellően alapos jogi vizsgálatot végzett, amelyet naprakészen tart, és amely alátámasztja, hogy a b) pontban meghatározott feltétel teljesítését biztosító intézkedések az adott ország(ok), illetve terület(ek) vonatkozó jogszabályai szerint jogszerűek, érvényesek, kötelezőek és végrehajthatók;

▼C2

d) a központi szerződő fél elfogadott központi szerződő félnek minősül.

▼M8

Az intézmény az első albekezdés b) pontjában meghatározott feltételnek való megfelelésének értékelése során figyelembe veheti az ügyfelek pozícióinak és a kapcsolódó biztosítékoknak a központi szerződő fél számára történő átadására vonatkozó egyértelmű korábbi gyakorlatot és azt, hogy az ágazati szereplőknek szándékukban áll-e a gyakorlat folytatása.

▼M8

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy ügyfélnek minősülő intézmény nem teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, mert nem rendelkezik védelemmel a klíringtag és a klíringtag valamely másik ügyfele együttes nemteljesítéséből eredő veszteségekkel szemben, feltéve hogy az említett bekezdés a)–d) pontjában meghatározott összes többi feltétel teljesül, az ügyfél a klíringtaggal kötött, a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyleteiből eredő kereskedési kitettségeire vonatkozó szavatolótőke-követelményt kiszámíthatja a 306. cikk alapján; ebben az esetben azonban a 306. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott 2 %-os kockázati súly helyett 4 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia.

(4) Többszintű ügyfélstruktúra esetében az az intézmény, amely alacsonyabb szintű ügyfél, és amely a központi szerződő fél szolgáltatásait magasabb szintű ügyfél révén veszi igénybe, csak akkor alkalmazhatja a (2) vagy a (3) bekezdésben meghatározott eljárást, ha az említett bekezdésekben meghatározott feltételek a struktúra minden szintjén teljesülnek.

▼C2

306. cikk

A kereskedési kitettségekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

(1) Az intézménynek a központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségei kapcsán az alábbi eljárást kell alkalmaznia:

a) az elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségeinek kitettségértékeire 2 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia;

b) a nem elfogadott központi szerződő felekkel fennálló összes kereskedési kitettségére a 107. cikk (2) bekezdése b) pontjában foglaltaknak megfelelően a hitelkockázat sztenderd módszere esetében használt kockázati súlyt kell alkalmaznia;

▼M8

c) amikor valamely intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény nem köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket, az intézmény a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségének kitettségértékét nullának veheti;

d) amikor az intézmény pénzügyi közvetítőként jár el valamely ügyfele és egy központi szerződő fél között, és a központi szerződő félhez kapcsolódó ügylet feltételei alapján az intézmény köteles megtéríteni az ügyfélnek a központi szerződő fél nemteljesítése esetén az adott ügylet értékében bekövetkező változásokból eredő veszteségeket, az intézménynek az a) vagy b) pont szerinti eljárást kell alkalmaznia a központi szerződő félhez kapcsolódó ügyletnek megfelelő, a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségére.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben egy központi szerződő félnek vagy klíringtagnak biztosítékként nyújtott eszközök nem vonhatók be fizetésképtelenségi eljárás alá abban az esetben, ha a központi szerződő fél, a klíringtag vagy a klíringtag egy vagy több ügyfele fizetésképtelenné válik, az intézmény nulla kitettségértéket rendelhet ezen eszközök partnerkockázati kitettségéhez.

▼M8

(3) Az intézménynek a központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeinek kitettségértékét – az esettől függően – e fejezet 1–8. szakaszának, illetve a 4. fejezet 4. szakaszának megfelelően kell kiszámítania.

▼C2

(4) A 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségeinek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek kiszámításához az intézménynek a központi szerződő felekkel szembeni, az e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kiszámított kereskedési kitettségeinek összegét meg kell szoroznia az e cikk (1) bekezdése alapján megállapított kockázati súllyal.

▼M8

307. cikk

A központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

A klíringtagként eljáró intézménynek a központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásaiból eredő kitettsége kapcsán az alábbi eljárást kell alkalmaznia:

a) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 308. cikkben foglalt módszerrel kell kiszámítani;

b) a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett és előre be nem fizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 309. cikkben foglalt módszerrel kell kiszámítani;

c) az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre be nem fizetett hozzájáruláshoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt a 310. cikkben meghatározott módszerrel kell kiszámítani.

▼C2

308. cikk

Elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

(1) Az intézmény által valamely elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulás kitettségértéke (DF_i) a befizetett összeggel vagy az adott intézmény által átadott eszközöknek a hozzájárulás azon részével csökkentett piaci értékével egyenlő, amelyet az elfogadott központi szerződő fél esetleg már felhasznált az egy vagy több klíringtagja nemteljesítéséből adódó veszteségek fedezésére.

▼M8

(2) Az intézménynek az előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettségéhez kapcsolódó szavatolótőke-követelményt az alábbiak szerint kell kiszámítania:

$$K_i = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{DF_i}{DF_{CCP} + DF_{CM}},\ 8\% \cdot 2\% \cdot DF_i\right\}$$

ahol:

K_i = szavatolótőke-követelmény;

▼M8

i = a klíringtagot jelölő index;

K_{CCP} = az elfogadott központi szerződő fél feltételezett tőkéje, az elfogadott központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint;

DF_i = előre befizetett hozzájárulás;

DF_{CCP} = a központi szerződő fél előre befizetett pénzügyi forrásai, a központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint; és

DF_{CM} = az elfogadott központi szerződő fél valamennyi klíringtagjától származó előre befizetett hozzájárulások összege, az elfogadott központi szerződő fél által a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkének megfelelően az intézmény részére adott tájékoztatás szerint.

(3) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az intézménynek az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjába előre befizetett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához az e cikk (2) bekezdése alapján kiszámolt szavatolótőke-követelményt meg kell szoroznia 12,5-del.

_____

309. cikk

Szavatolótőke-követelmények a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulás és a nem elfogadott központi szerződő félnek nyújtott, előre be nem befizetett hozzájárulás kapcsán

(1) Az intézménynek az alábbi képletet kell alkalmaznia a valamely nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulásaiból és az ilyen központi szerződő félnek nyújtott, előre be nem befizetett hozzájárulásaiból eredő kitettségeihez kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítására:

$$K = DF + UC$$

ahol:

K = szavatolótőke-követelmény;

DF = nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre befizetett hozzájárulás; és

UC = nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulás.

(2) A 92. cikk (3) bekezdésének alkalmazásában az intézménynek a nem elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett hozzájárulásából eredő kitettsége kockázattal súlyozott kitettségértékének a kiszámításához az e cikk (1) bekezdése alapján kiszámolt szavatolótőke-követelményt meg kell szoroznia 12,5-del.

▼M8

310. cikk

Elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulásokhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

Az intézménynek 0 %-os kockázati súlyt kell alkalmaznia az elfogadott központi szerződő fél garanciaalapjához tett, előre be nem fizetett hozzájárulásaira.

311. cikk

Szavatolótőke-követelmények a bizonyos feltételeket már nem teljesítő központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez kapcsolódóan

(1) Az intézményeknek az e cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk, amennyiben tudomásukra jutott – az általuk igénybe vett központi szerződő fél illetékes hatósága által vagy maga a központi szerződő fél által közzétett nyilvános bejelentés vagy értesítés nyomán –, hogy a központi szerződő fél a továbbiakban nem fogja teljesíteni az engedélyezésre vagy adott esetben az elismerésre vonatkozó feltételeket.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott feltétel teljesül, az intézményeknek az említett bekezdésben említett körülmény észlelésétől számított három hónapon belül – vagy annál korábban, amennyiben az intézmények illetékes hatósága ezt előírja – az alábbiak szerint kell eljárniuk az adott központi szerződő féllel szembeni kitettségeik viszonylatában:

a) az adott központi szerződő féllel szembeni kereskedési kitettségeikre a 306. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott eljárást kell alkalmazniuk;

b) az adott központi szerződő fél garanciaalapjához való előre befizetett hozzájárulásaikra és az adott központi szerződő félnek nyújtott, előre be nem befizetett hozzájárulásaikra a 309. cikkben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk;

c) az adott központi szerződő féllel szembeni, az e bekezdés a) és b) pontjában felsoroltaktól eltérő kitettségeiket a hitelkockázatra vonatkozó, a 2. fejezetben meghatározott sztenderd módszernek megfelelően, vállalattal szembeni kitettségként kell kezelniük.

▼M17

III. CÍM

A MŰKÖDÉSI KOCKÁZAT SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYE

1. FEJEZET

A működési kockázat szavatolótőke-követelményének számítása

311a. cikk

Fogalommeghatározások

E cím alkalmazásában:

1. „működési kockázati esemény”: működési kockázathoz kapcsolódó minden olyan esemény, amely egy vagy több üzleti éven belül veszteséget vagy többszörös veszteséget eredményez;

2. „összesített bruttó veszteség”: ugyanazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan, egy vagy több üzleti év alatt keletkezett összes bruttó veszteség összege;

3. „összesített nettó veszteség”: ugyanazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan, egy vagy több üzleti év alatt keletkezett összes nettó veszteség összege;

▼M17

4. „csoportosított veszteségek”: minden olyan működési veszteség, amelyet egy közös kiváltó ok idéz elő, és amely egyetlen működésikockázat-eseményhez kapcsolható.

312. cikk

A működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény

A működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény a 313. cikk szerint számított üzletimutató-komponens.

313. cikk

Üzletimutató-komponens

Az intézményeknek a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk üzletimutató-komponensüket:

$$BIC = \begin{cases} 0{,}12 \cdot BI, & \text{ahol } BI \leq 1 \\ 0{,}12 + 0{,}15 \cdot (BI - 1), & \text{ahol } 1 < BI \leq 30 \\ 4{,}47 + 0{,}18 \cdot (BI - 30), & \text{ahol } BI > 30 \end{cases}$$

ahol:

BIC = az üzletimutató-komponens;

BI = a 314. cikk szerint számított üzleti mutató milliárd euróban.

314. cikk

Üzleti mutató

(1) Az intézmények a következő képlet alapján számítják ki üzleti mutatójukat:

$$BI = ILDC + SC + FC$$

ahol:

BI = az üzleti mutató milliárd euróban;

ILDC = a (2) bekezdés szerint számított kamat, lízing, és osztalék komponens milliárd euróban;

SC = az (5) bekezdés szerint számított szolgáltatási komponens milliárd euróban;

FC = a (6) bekezdés szerint számított pénzügyi komponens milliárd euróban.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a kamat, a lízing és az osztalék komponensét az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

▼M17

$$ILDC = min(IC, 0{,}0225 \cdot AC) + DC$$

ahol:

ILDC = a kamat, a lízing és az osztalék komponense;

IC = a kamatkomponens, amely az intézménynek az összes pénzügyi eszközből származó kamatbevétele és egyéb kamatbevétele a pénzügyi lízingekből származó pénzügyi bevétellel, az operatív lízingekből származó bevétellel, valamint a lízingelt eszközökből származó nyereséggel együtt, az intézmény összes pénzügyi kötelezettséggel kapcsolatos kamatráfordításának és egyéb kamatráfordításainak – beleértve a pénzügyi és operatív lízingekkel kapcsolatos kamatráfordításokat, valamint a lízingelt eszközök értékcsökkenését, értékvesztését és veszteségét is – levonásával, a különbözetek abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított éves átlagaként számítva;

AC = az eszközkomponens, amely az intézmény teljes fennálló bruttó hitelállományának, előlegeinek, kamatozó értékpapírjainak – beleértve az államkötvényeket is – és lízingeszközeinek összege, az előző három üzleti év – az egyes üzleti évek végén fennálló összegek alapján számított – éves átlagaként számítva;

DC = az osztalékkomponens, amely az intézménynek az intézmény pénzügyi kimutatásaiban nem konszolidált részvényekben és alapokban meglévő befektetésekből származó osztalékbevétele, beleértve a konszolidációba be nem vont leányvállalatoktól, társult vállalkozásoktól és közös vállalkozásoktól kapott osztalékbevételt is, az előző három üzleti év éves átlagaként számítva.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az EU-szintű anyaintézmények 2027. december 31-éig engedélyt kérhetnek az összevont felügyeletüket ellátó hatóságtól a kamat, a lízing és az osztalék komponensének külön kiszámítására valamely konkrét leányvállalat intézményük vonatkozásában, és arra, hogy e számítás eredményét hozzáadják a kamat, a lízing és az osztalék komponensének a csoporthoz tartozó többi szervezet vonatkozásában, összevont alapon kiszámított értékéhez, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a leányvállalatok tevékenysége többségében lakossági banki, illetve kereskedelmi banki tevékenységekből áll;

b) a leányvállalatok lakossági banki, illetve kereskedelmi banki tevékenységének jelentős része olyan kölcsönökből áll, melyeknél magas a nemteljesítés valószínűsége;

c) az eltérés alkalmazása megfelelő alapot biztosít az EU-szintű anyaintézmény működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményének a kiszámításához.

Megadását követően az engedélyt és annak feltételeit az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kétévenként újra értékelnie kell.

Amint sor kerül az engedély megadására, megerősítésére vagy visszavonására, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak arról tájékoztatnia kell az EBH-t.

▼M17

Az első albekezdésben említett eltérés használatáról és megfelelőségéről az EBH-nak 2031. december 31-ig jelentést kell készítenie a Bizottság számára, figyelembe véve különösen azt, hogy az konkrétan mely üzleti modelleket érinti, valamint hogy megfelelőek-e a vonatkozó, működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények. A Bizottság adott esetben e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2032. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(4) 2027. december 31-ig, vagy – ha arra e határidőnél előbb kerül sor – addig, amíg az összevont felügyeletet ellátó hatóság meg nem adja a (3) bekezdés szerinti engedélyt, azok az EU-szintű anyaintézmények, amelyek lakossági banki, illetve kereskedelmi banki tevékenységet folytató üzletágaik vonatkozásában engedélyt kaptak arra, hogy a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából az alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, e két banki tevékenységet folytató üzletágaik vonatkozásában továbbra is e rendelet 2024. július 8-án alkalmazandó változatában meghatározott módon, valamint a meglévő engedély hatályának megfelelően alkalmazhatják az alternatív sztenderd módszert a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából, miután erről értesítették az összevont felügyeletüket ellátó hatóságot.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a szolgáltatási komponenst az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$SC = max\ (OI,\ OE) + max\ (FI,\ FE)$$

ahol:

SC = a szolgáltatási komponens;

OI = az egyéb működési bevétel, amely az intézmény szokásos banki műveletekből származó, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű bevételének az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

OE = az egyéb működési ráfordítások, amely tétel az intézménynek a szokásos banki műveletekkel, valamint működési kockázati eseményekkel kapcsolatos, az üzleti mutató egyéb tételeiben nem szereplő, de hasonló jellegű ráfordításainak és veszteségeinek az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

FI = a díj- és jutalékbevétel komponens, amely az intézmény tanácsadásból és szolgáltatásnyújtásból származó bevételének – beleértve a pénzügyi szolgáltatások kiszervezőjeként kapott bevételeket is – az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga;

FE = a díj- és jutalékráfordítások komponense, amely az intézmény által a tanácsadásért és a szolgáltatásokért fizetett díjaknak – beleértve az intézmény által a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat is, kivéve a nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakat – az előző három üzleti év alapján számított éves átlaga.

▼M17

Amennyiben az illetékes hatóságok előzetesen engedélyezik, és amennyiben az intézményvédelmi rendszernek megfelelő és egységesen megállapított rendszerek állnak a rendelkezésére a működési kockázatok monitorozása és osztályozása céljára, azok az intézmények, amelyek a 113. cikk (7) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelő intézményvédelmi rendszer tagjai, számíthatják a szolgáltatási komponenst az ugyanazon intézményvédelmi rendszerben tagsággal rendelkező intézményektől befolyt jövedelem vagy ezek részére teljesített kifizetések jelentette ráfordítások levonásával. A kapcsolódó működési kockázatokból fakadó veszteségeknek kölcsönösségi alapon meg kell oszlaniuk az intézményvédelmi rendszer tagjai között.

(6) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a pénzügyi komponenst az alábbi képlet szerint kell kiszámítani:

$$FC = TC + BC$$

ahol:

FC = a pénzügyi komponens;

TC = a kereskedési könyvi komponens, amely az intézmény kereskedési könyvében kimutatott – többek között a kereskedési céllal tartott eszközökből és kötelezettségekből, a fedezet-elszámolásokból és az árfolyam-különbözetekből fakadó – nettó nyereség vagy veszteség abszolút értékének az előző három üzleti év alapján számított, az esettől függően vagy a számviteli standardokkal, vagy pedig a 3. fejezet. I. címe harmadik része alapján meghatározott éves átlaga;

BC = a banki könyvi komponens, amely az intézmény nem kereskedési könyvében az eredménnyel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközökből és kötelezettségekből a fedezeti elszámolások és az árfolyam-különbözetek figyelembevételével kimutatott nettó nyereség vagy veszteség, valamint az eredménnyel szemben valós értéken értékelt kategóriába nem tartozó pénzügyi eszközökön és kötelezettségeken realizált nyereség vagy veszteség abszolút értékének előző három üzleti év alapján számított éves átlaga.

(7) Üzleti mutatójuk kiszámítása során az intézmények a következő elemek egyikét sem vehetik figyelembe:

a) biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenységből származó bevételek és ráfordítások;

b) megvásárolt biztosítási vagy viszontbiztosítási kötvényekhez kapcsolódó biztosításidíj-fizetések és díjjóváírások;

c) igazgatási költségek a személyi jellegű ráfordításokkal, a nem pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetett kiszervezési díjakkal és az egyéb igazgatási ráfordításokkal együtt;

d) igazgatási költségek behajtása, beleértve az ügyfelek nevében teljesített fizetések behajtott összegét is;

e) helyiségek és befektetett eszközök költségei, a működésikockázat-eseményből eredő ráfordítások kivételével;

f) tárgyi eszközök értékcsökkenése és immateriális javak amortizációja, kivéve az operatívlízing-eszközök értékcsökkenését, amelyet a pénzügyi- és operatívlízing-kiadások között kell szerepeltetni;

▼M17

g) céltartalékképzés vagy céltartalék feloldása, a működésikockázat-eseményhez kapcsolódó céltartalék kivételével;

h) kérésre visszafizetendő jegyzett tőkéhez kapcsolódó ráfordítások;

i) értékvesztés és értékvesztés visszaírása;

j) az eredményben elszámolt cégérték változása;

k) társasági adó.

(8) Amennyiben egy intézmény kevesebb mint három éve működik, üzleti mutatója releváns komponenseinek kiszámításához előretekintő üzleti becsléseket kell használnia, feltéve hogy ezt illetékes hatósága is kielégítőnek ítéli. Az intézménynek meg kell kezdenie a múltbeli adatok felhasználását, amint azok rendelkezésre állnak.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) az üzleti mutató komponensei és azok használata; erre vonatkozóan a nemzetközi szabályozási standardok, valamint adott esetben a harmadik rész I. címének 3. fejezetében meghatározott prudenciális határ figyelembevételével listákat állít össze a jellemző résztételekről;

b) az e cikk (7) bekezdésében felsorolt elemek.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(10) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza az üzleti mutató tételeit úgy, hogy azokat adott esetben hozzárendeli az (EU) 2021/451 ([1]) bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott megfelelő adatszolgáltatási cellákhoz.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

315. cikk

Az üzleti mutató kiigazítása

(1) Az intézményeknek az egyesített vagy felvásárolt szervezetek vagy tevékenységek üzletimutató-tételeit az egyesülés, illetve a felvásárlás időpontjától az előző három üzleti évre kiterjedően figyelembe kell venniük az üzleti mutatójuk kiszámításánál.

([1]) A Bizottság (EU) 2021/451 végrehajtási rendelete (2020. december 17.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az intézmények felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében történő alkalmazására vonatkozó végrehajtás-technikai standardok megállapításáról és a 680/2014/EU végrehajtási rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 97., 2021.3.19., 1. o.).

▼M17

(2) Az intézmények engedélyt kérhetnek az illetékes hatóságtól arra, hogy az üzleti mutató kiszámításából kizárják az elidegenített szervezetekkel vagy tevékenységekkel kapcsolatos üzletimutató-tételek összegeit.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletes meghatározása érdekében:

a) annak módja, ahogyan az intézményeknek meg kell határozniuk az üzleti mutató (1) és (2) bekezdésben említett kiigazításait;

b) azok a feltételek, amelyek teljesülése esetén az illetékes hatóságok megadhatják a (2) bekezdésben említett engedélyt;

c) a (2) bekezdésben említett kiigazítások ütemezése.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

2. FEJEZET

Adatgyűjtés és irányítás

316. cikk

Az éves működési kockázati veszteség kiszámítása

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti mutatója eléri vagy meghaladja a 750 millió EUR-t, az éves működési kockázati veszteségüket az adott üzleti évre vonatkozó összes, a 318. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított, a 319. cikk (1) vagy (2) bekezdésében meghatározott veszteségküszöböt elérő vagy azt meghaladó nettó veszteség összegeként kell kiszámítaniuk.

Az első albekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok eltekinthetnek az éves működési kockázati veszteség kiszámításának követelményétől az 1 milliárd EUR-t meg nem haladó üzleti mutatóval rendelkező intézmények esetében, feltéve hogy adott intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolta, hogy az első albekezdés alkalmazása indokolatlanul megterhelő lenne az intézmény számára.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az érintett üzleti mutató az intézmény által az üzleti mutató utolsó nyolc adatszolgáltatási vonatkozási időpontban közölt értékei közül a legmagasabb. Ha az intézmény még nem szolgáltatott adatot az üzleti mutatójáról, annak legutóbbi értékét kell figyelembe vennie.

▼M17

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, hogy pontosan mi értendő az indokolatlan teher feltétele alatt az (1) bekezdés alkalmazása céljából.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

317. cikk

Veszteségadat-állomány

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítják ki az éves működési kockázati veszteséget, rendelkezniük kell mindazon szabályokkal, eljárásokkal és mechanizmusokkal, amelyek révén létrehozható és folyamatosan naprakészen tartható egy olyan veszteségadat-állomány, amely tartalmazza az egyes nyilvántartott működési kockázati eseményekre vonatkozóan a bruttó veszteségértékeket, a nem biztosításból származó térülési összegeket, a biztosításból származó térülési összegeket, a referencia-időpontokat és a csoportosított veszteségeket, köztük a kötelezettségszegésből eredő események miatti veszteségeket.

(2) Az intézmény veszteségadat-állományában fel kell tüntetni az első rész II. címének 2. fejezete szerint a konszolidáció körébe tartozó összes szervezet valamennyi működési kockázati eseményének adatait.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az intézmények kötelesek:

a) a veszteségadat-állományban feltüntetni minden működési kockázati eseményt, amelyet egy vagy több üzleti év során rögzítettek;

b) a működési kockázati eseményekhez kapcsolódó veszteségeket az elszámolás napja alapján szerepeltetni a veszteségadat-állományban;

c) a számlákon több éven keresztül letétbe helyezett, azonos működési kockázati eseményhez vagy hosszabb idő alatt egymással összefüggő működési kockázati eseményekhez kapcsolódóan felmerült veszteségeket és a kapcsolódó területeket az alkalmazott elszámolási módszerrel összhangban hozzárendelni a megfelelő üzleti évekhez a veszteségadat-állományban.

(4) Az intézményeknek emellett gyűjteniük kell az alábbi információkat is:

a) a működési kockázati események referencia-időpontjaira vonatkozó információk, többek között:

   i. a működési kockázati esemény bekövetkezésének napja vagy kezdőnapja (a továbbiakban: a bekövetkezés napja), amennyiben rendelkezésre áll;

   ii. az intézmény működési kockázati eseményről való tudomásszerzésének napja (a továbbiakban: a felismerés napja);

   iii. a működési kockázati eseményből fakadó veszteségnek, vagy a veszteségre való tartalék- vagy céltartalékképzésnek az intézmény eredménykimutatásában való elszámolásának napja (a továbbiakban: az elszámolás napja);

b) információk a bruttó veszteségösszegek esetleges megtérítésére vonatkozóan, valamint azon tényezők leírása, amelyek a veszteségesemény bekövetkezését elősegítették vagy okozták.

▼M17

A leíró jellegű információk részletességének arányban kell állnia a bruttó veszteség összegének nagyságával.

(5) Az intézmény a veszteségadat-állományban nem szerepeltethet hitelkockázathoz kapcsolódó olyan működési kockázati eseményeket, amelyeket a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékben elszámol. A veszteségadat-állományban szerepeltetni kell ugyanakkor a hitelkockázathoz kapcsolódó, de a hitelkockázatra vonatkozó kockázattal súlyozott kitettségértékben nem elszámolt működési kockázati eseményeket.

(6) A piaci kockázathoz kapcsolódó működési kockázati eseményeket működési kockázatként kell kezelni, és szerepeltetni kell a veszteségadat-állományban.

(7) Az illetékes hatóság kérésére az intézménynek képesnek kell lennie arra, hogy múltbeli belső veszteségadatait megfeleltesse az eseménytípusnak.

(8) E cikk alkalmazása céljából az intézményeknek biztosítaniuk kell informatikai rendszereiknek és infrastruktúrájuknak a veszteségadat-állomány karbantartásához és frissítéséhez szükséges mértékű megbízhatóságát, robusztusságát és teljesítményét, és ennek érdekében mindenekelőtt biztosítaniuk kell az összes alábbi feltétel teljesülését:

a) az általuk használt intézményi informatikai rendszerek és infrastruktúra megbízható és ellenállóképes, és e megbízhatóság és ellenállóképesség folyamatosan fenntartható;

b) informatikai rendszereik és infrastruktúrájuk konfigurálása, módosítása és a verziók kibocsátása irányítási folyamatok hatálya alá tartozik;

c) amennyiben egy intézmény kiszervezi informatikai rendszerei és infrastruktúrája karbantartásának egy részét, akkor az informatikai rendszerei és infrastruktúra megbízhatóságát, robusztusságát és teljesítményét legalább az alábbiak megerősítésével biztosítja:

   i. az általa használt intézményi informatikai rendszerek és infrastruktúra megbízható és ellenállóképes, és e megbízhatóság és ellenállóképesség folyamatosan fenntartható;

   ii. az informatikai rendszerek és infrastruktúra tervezésének, létrehozásának, tesztelésének és bevezetésének folyamata – a projektmenedzsment, a kockázatkezelés, az irányítás, a mérnöki tevékenység, a minőségbiztosítás és a tesztelés tervezése, a rendszerek modellezése és fejlesztése, továbbá a valamennyi tevékenységre kiterjedő minőségbiztosítás, valamint azon belül a kódolás felülvizsgálata és adott esetben verifikálása és tesztelése, valamint annak keretében a felhasználói tesztelés tekintetében – megbízható és megfelelő;

   iii. informatikai rendszerei és infrastruktúrája konfigurálása, módosítása és a verziók kibocsátása irányítási folyamatok hatálya alá tartozik;

   iv. az informatikai rendszerek és infrastruktúra, valamint a készenléti tervek tervezésének, létrehozásának, tesztelésének és bevezetésének folyamatát a vezető testület vagy a felső vezetés hagyja jóvá, és a vezető testületet, illetve a felső vezetést rendszeres időközönként tájékoztatják az informatikai rendszerek és infrastruktúra teljesítményéről.

▼M17

(9) A (7) bekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben megállapítja a működési kockázatra vonatkozó, a nemzetközi standardoknak megfelelő kockázati taxonómiát, valamint a veszteségadat-állományban szereplő veszteségeseményeknek az említett működési kockázatra vonatkozó kockázati taxonómián alapuló osztályozására szolgáló módszertant.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(10) A (8) bekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben ismerteti a veszteségadat-állomány karbantartását szolgáló irányítási intézkedések megbízhatóságának, robusztusságának és teljesítményének biztosításához szükséges technikai elemeket, különös hangsúlyt fektetve az informatikai rendszerekre és infrastruktúrákra.

318. cikk

A nettó veszteség és a bruttó veszteség kiszámítása

(1) A 316. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézményeknek minden működési kockázati eseményre vonatkozóan a következőképpen kell kiszámítaniuk a nettó veszteséget:

nettó veszteség = bruttó veszteség – térülés

ahol:

bruttó veszteség = működési kockázati eseményhez kapcsolódó, bármilyen típusú térülés folyósítása előtti veszteség;

térülés = az eredeti működési kockázati eseményhez kapcsolódó, de attól független és időben elkülönülő egy vagy több esemény, amelynek során az intézményhez harmadik féltől pénzeszközök vagy gazdasági hasznok áramlanak be.

Az intézményeknek folyamatosan frissített számítással kell rendelkezniük az egyes konkrét működési kockázati eseményekhez kapcsolódó nettó veszteségről. E célból a bruttó veszteségben és a térülésekben az utolsó tíz üzleti év mindegyikére vonatkozóan megfigyelt vagy becsült változások alapján frissítik a nettó veszteség számítását. Ha egyazon működési kockázati eseményhez kapcsolódóan e tízéves időszakon belül több üzleti év során veszteségek figyelhetők meg, az intézménynek el kell végeznie, majd folyamatosan frissítenie kell a következők számítását:

a) a nettó veszteség, a bruttó veszteség és a térülés a tízéves időszak minden olyan üzleti éve tekintetében, amelyben az adott nettó veszteséget, bruttó veszteséget és térülést elszámolták;

b) a tízéves időszak valamennyi érintett üzleti évének összesített nettó vesztesége, összesített bruttó vesztesége és összesített térülési összegei.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a bruttó veszteség számításába a következő tételeket kell bevonni:

▼M17

a) az intézmény eredménykimutatásában megjelenő közvetlen terheléseket, így például az értékvesztéseket, az elszámolásokat, a kár megtérítésére kifizetett összegeket, a büntetéseket, a késedelmi kamatokat és a jogi díjakat, valamint a működési kockázati esemény miatti leírásokat, beleértve:

i. ha a működési kockázati esemény piaci kockázattal van összefüggésben, piaci pozíciók leépítésének a működési kockázati tételek nyilvántartott veszteségértékében megjelenített költségeit;

ii. ha a kifizetések az intézmény mulasztásaihoz vagy nem megfelelő eljárásaihoz kapcsolódnak: a büntetéseket, a kamatokat, a késedelmi díjakat és a jogi díjakat, valamint – az eredetileg esedékes adóösszeg figyelmen kívül hagyásával – az adókat, kivéve ha ez az összeg már beszámításra került az e) pont alapján;

b) a működési kockázati esemény következtében felmerült költségeket, így a működési kockázati eseményhez közvetlenül kapcsolódó külső ráfordításokat, valamint a működési kockázati esemény előtti pozíció helyreállításával kapcsolatos javítási vagy pótlási költségeket;

c) az eredménykimutatásokban a működési veszteségek – köztük a kötelezettségszegésből eredő események miatti veszteségek – potenciális hatásával szemben elszámolt céltartalékokat vagy tartalékokat;

d) a végleges pénzügyi hatással járó működési kockázati eseményekből eredő, ideiglenesen átmeneti vagy függő számlákon elkönyvelt, az eredménykimutatásban még nem szereplő veszteségeket (a továbbiakban: függő veszteségek);

e) az adott üzleti évben az előző üzleti évek pénzáramlásait vagy pénzügyi kimutatásait befolyásoló működési kockázati esemény miatt elkönyvelt negatív gazdasági hatásokat (a továbbiakban: áthozott veszteségek).

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából a lényeges függő veszteségeket a függő tétel méretével és korával arányos időtartamon belül kell szerepeltetni a veszteségadat-állományban.

Az első albekezdés e) pontjának alkalmazása céljából az intézménynek fel kell tüntetnie a veszteségadat-állományban azokat a lényeges áthozott veszteségeket, amelyek egynél több üzleti éven át fennálló működési kockázati eseményből fakadnak. Az intézményeknek a működési kockázati tétel adott üzleti évre vonatkozóan nyilvántartott veszteségértékébe be kell számítaniuk azokat a veszteségeket, amelyek valamely korábbi üzleti évben előforduló könyvelési hibák kijavításából erednek, még akkor is, ha ezek a veszteségek nem érintenek közvetlenül harmadik feleket. Ha az áthozott veszteség összege jelentős, és a működési kockázati esemény közvetlenül érint harmadik feleket, ideértve az intézmény ügyfeleit, szolgáltatóit és alkalmazottait, az intézménynek a korábban kiadott pénzügyi beszámolók hivatalos újramegállapítását is szerepeltetnie kell.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a bruttó veszteség számításából a következő tételeket ki kell zárni:

a) az ingatlanokra, gépekre vagy berendezésekre vonatkozó általános karbantartási szerződések költségei;

▼M17

b) a működési kockázati veszteséget követően az üzleti tevékenység megerősítésére irányuló belső vagy külső ráfordítások, beleértve a fejlesztéseket, a javításokat és a kockázatértékelési kezdeményezéseket;

c) biztosítási díjak.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a bruttó veszteség csak akkor csökkenthető a térülések összegével, ha folyósították azok összegét az intézmény számára. A követelések nem vehetők figyelembe térülésként.

Az illetékes hatóság kérésére az intézménynek be kell nyújtania a számára folyósított és a működési kockázati esemény nettó veszteségének kiszámításánál figyelembe vett összegek ellenőrzéséhez szükséges teljes dokumentációt.

319. cikk

A veszteségadatokra vonatkozó küszöbértékek

(1) A 316. cikk (1) bekezdésében említett éves működési kockázati veszteség kiszámításához az intézményeknek a veszteségadat-állományból azokat a működési kockázati eseményeket kell figyelembe venniük, amelyeknél a 318. cikk szerint kiszámított nettó veszteség eléri vagy meghaladja a 20 000 EUR-t.

(2) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a 446. cikk alkalmazása céljából az intézményeknek a 316. cikk (1) bekezdésében említett éves működési kockázati veszteséget a veszteségadat-állományból azokat a működési kockázati eseményeket figyelembe véve is ki kell számítaniuk, amelyeknél a 318. cikk szerint kiszámított nettó veszteség eléri vagy meghaladja a 100 000 EUR-t.

(3) Olyan működési kockázati eseménnyel összefüggésben, amely a 318. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett módon egynél több üzleti év során eredményez veszteséget, az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett küszöbértékeknél figyelembe veendő nettó veszteség az összesített nettó veszteség.

320. cikk

Veszteségek kizárása

(1) Az intézmények kérhetik, hogy az illetékes hatóság engedélyezze, hogy az éves működési kockázati veszteségük számításából kizárják azokat a rendkívüli működési kockázati eseményeket, amelyek már nem relevánsak az intézmény kockázati profilja szempontjából, ha a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolni tudja, hogy a működési kockázati veszteséget okozó működési kockázati esemény nem fog megismétlődni;

b) a kapcsolódó működési kockázati esemény összesített nettó vesztesége az alábbiak valamelyike:

i. az intézménynek a 319. cikk (1) bekezdésében említett küszöbérték alapján, a megelőző tíz pénzügyi évre számított átlagos éves működési kockázati veszteségének legalább 10 %-át teszi ki, amennyiben a működési kockázati veszteségesemény olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyek még mindig az üzleti mutató részét képezik;

▼M17

ii. olyan működési kockázati eseményhez kapcsolódik, amely a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban az üzleti mutatóról leválasztott tevékenységekre vonatkozik;

c) a működési kockázati veszteség legalább egy évig szerepelt a veszteség-adatbázisban, kivéve ha a működési kockázati veszteség olyan tevékenységekhez kapcsolódik, amelyeket a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban leválasztottak az üzleti mutatóról.

Az e bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazása céljából a legalább egyéves időszak attól a naptól számítandó, amikor a veszteségadat-állományban szereplő működési kockázati esemény először lépte át a 319. cikk (1) bekezdésében előírt lényegességi küszöbértéket.

(2) Az (1) bekezdésben említett engedélyt kérő intézménynek dokumentációval alátámasztott indokolást kell benyújtania az illetékes hatóság részére a rendkívüli működési kockázati esemény kizárásáról, amely indokolásnak tartalmaznia kell a következőket:

a) a működési kockázati esemény leírása;

b) arra vonatkozó bizonyíték, hogy a működési kockázati esemény miatti veszteség meghaladja az (1) bekezdés b) pontjának i. alpontjában említett, a veszteség kizárására vonatkozó lényegességi küszöbértéket, annak a napnak a megjelölésével, amikor a működési kockázati esemény átlépte a lényegességi küszöbértéket;

c) az adott működési kockázati esemény tervezett kizárásának kezdőnapja, az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott minimális adatmegőrzési időre figyelemmel;

d) indokolás arra vonatkozóan, hogy a működési kockázati eseményt a továbbiakban miért nem tekintik relevánsnak az intézmény kockázati profilja szempontjából;

e) annak igazolása, hogy nincsenek hasonló vagy fennmaradó jogi kitettségek, és hogy a kizárandó működési kockázati esemény más tevékenységek vagy termékek szempontjából nem releváns;

f) az intézmény független felülvizsgálatáról vagy validálásáról szóló jelentések, amelyek megerősítik, hogy a működési kockázati esemény már nem releváns, és hasonló vagy fennmaradó jogi kitettségek sincsenek;

g) igazolás arról, hogy az intézmény illetékes testületei az intézmény jóváhagyási eljárásai keretében jóváhagyták a működési kockázati esemény kizárására vonatkozó kérelmet, a jóváhagyás dátumának megjelölésével;

h) a működési kockázati esemény kizárásának hatása az éves működési kockázati veszteségre.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek meghatározása céljából, amelyeket az illetékes hatóságnak az (1) bekezdés szerint értékelnie kell, beleértve az átlagos éves működési kockázati veszteség kiszámításának módját, valamint a (2) bekezdés szerint összegyűjtendő, illetve az értékelés elvégzéséhez szükségesnek ítélt további információkra vonatkozó előírásokat is.

▼M17

Az EBH-nak 2027. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

321. cikk

Az egyesített vagy felvásárolt szervezetekből vagy tevékenységekből származó veszteségek szerepeltetése

(1) Attól kezdve, hogy az intézmény az üzleti mutatójának a 315. cikk (1) bekezdése szerinti számításába bevonja az egyesített vagy felvásárolt szervezetekhez vagy tevékenységekhez kapcsolódó üzletimutató-tételeket, az e szervezeteknek vagy tevékenységeknek betudható veszteségeket szerepeltetnie kell a veszteségadat-állományban. E célból az intézményeknek figyelembe kell venniük a felvásárlást vagy egyesülést megelőző tíz év során megfigyelt veszteségeket.

(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az intézmények számára, hogy milyen módon állapítsák meg veszteségadat-állományuk azt követő kiigazításait, hogy az (1) bekezdés szerint figyelembe vették az egyesített vagy felvásárolt szervezeteknek vagy tevékenységeknek betudható veszteségeket.

Az EBH-nak 2027. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

322. cikk

A veszteségadatok átfogó jellege, pontossága és minősége

(1) Az intézményeknek rendelkezniük kell a veszteségadatok átfogó jellegének, pontosságának és minőségének biztosítására és ezen adatok független felülvizsgálatnak való alávetésére szolgáló szervezettel és eljárásokkal.

(2) Az illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként, legalább ötévente felül kell vizsgálniuk az olyan intézmény veszteségadatainak minőségét, amely a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítja ki az éves működési kockázati veszteséget. Ha az intézmény üzleti mutatója meghaladja az 1 milliárd EUR-t, az illetékes hatóságnak legalább háromévente el kell végeznie a felülvizsgálatot.

323. cikk

Működésikockázat-kezelési keretrendszer

(1) Az intézményeknek rendelkezniük kell a következőkkel:

a) jól dokumentált működésikockázat-értékelési és -kezelési rendszer, amely szorosan integrálódik a napi kockázatkezelési folyamatokba, szerves részét képezi az intézmény működési kockázati profiljának

▼M17

monitorozására és kontrolljára szolgáló folyamatoknak, és amelyre vonatkozóan egyértelműen kijelölték a felelősségi köröket; a működési kockázatra vonatkozó értékelési és kezelési rendszer keretében azonosítani kell az intézmény működési kockázattal szembeni kitettségeit, és nyomon kell követni a vonatkozó működési kockázati adatokat, beleértve a lényeges veszteségekkel kapcsolatos adatokat is;

b) az intézmény üzleti és működési egységeitől független működési-kockázat-kezelési funkció;

c) a felső vezetés részére történő adatszolgáltatás rendszere, amelynek keretében az intézményen belüli érintett funkciók működési kockázattal kapcsolatos jelentéseket kapnak;

d) a működési kockázatból eredő kitettségek és az elszenvedett veszteségek rendszeres monitorozására és jelentésére szolgáló rendszer, valamint a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére szolgáló eljárások;

e) a megfelelés biztosítására szolgáló eljárások és a meg nem felelés kezelésére vonatkozó szabályzatok;

f) az intézmény működésikockázat-értékelési és -kezelési folyamatainak és rendszereinek rendszeres felülvizsgálata, amelyet a szükséges ismeretekkel rendelkező belső vagy külső ellenőrök végeznek;

g) megbízhatóan és hatékonyan működő belső validálási folyamatok;

h) átlátható és hozzáférhető adatáramlás és folyamatok az intézmény működésikockázat-értékelési rendszeréhez kapcsolódóan.

(2) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben az intézmények méretét és összetettségét figyelembe véve részletesen meghatározza az (1) bekezdés a)–h) pontjában említett kötelezettségeket.

Az EBH-nak 2027. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

IV. CÍM

A PIACI KOCKÁZAT SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNYE

▼M8

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

325. cikk

Módszerek a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeinek kiszámítására

▼M17

(1) Az intézménynek a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozíció és nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a következő módszereknek megfelelően kell meghatároznia a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit:

a) az 1a. fejezet szerinti alternatív sztenderd módszer;

b) az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer az olyan, kereskedési részleghez rendelt pozíciók esetében, amelyek vonatkozásában ezen alternatív módszer alkalmazására az intézmény a 325az. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint engedélyt kapott az illetékes hatóságától;

c) az e cikk (2) bekezdésében említett egyszerűsített sztenderd módszer, feltéve hogy az intézmény megfelel a 325a. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

Az első albekezdéstől eltérve, az intézmény nem számíthat devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a devizaárfolyam-kockázatnak kitett azon kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében, amelyek értékét levonja a szavatolótőkéjéből. Az intézménynek dokumentálnia kell az ezen albekezdésben meghatározott eltérés alkalmazását, ideértve annak hatását és lényegességét is, és az illetékes hatóság kérésére rendelkezésre kell bocsátania ezen információkat.

(2) Az egyszerűsített sztenderd módszernek megfelelően számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények az alábbiak közül azon szavatolótőke-követelmények összegének felelnek meg, amelyek az adott esetben alkalmazandók:

a) a 2. fejezetben említett pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, az alábbi tényezőkkel megszorozva:

i. 1,3-del a hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokban – kivéve a 337. cikkben említett értékpapírosítási instrumentumokat – lévő pozíciók általános és egyedi kockázatai esetében;

ii. 3,5-del a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban lévő pozíciók általános és egyedi kockázatai esetében;

b) a 3. fejezetben említett devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 1,2-del megszorozva;

▼M17

c) a 4. fejezetben említett árukockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 1,9-del megszorozva;

d) a 337. cikkben említett, értékpapírosítási instrumentumokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

(3) A devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi pozíciók és nem kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszert alkalmazó intézménynek minden olyan kereskedési részleg tekintetében, amelyhez a 104b. cikkel összhangban hozzárendelte ezeket a pozíciókat, adatot kell szolgáltatnia az illetékes hatósága számára a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer alkalmazásával elvégzett havi számításáról.

(4) Az intézmény állandó jelleggel alkalmazhatja az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer és az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszer kombinációját, feltéve hogy a piaci kockázatra vonatkozó, az alternatív sztenderd módszer alkalmazásával számított teljes szavatolótőke-követelmény a piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelménynek legalább a 10 %-át képviseli. Az intézmény egyedi alapon e módszerek egyikét sem alkalmazhatja az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszerrel együtt. Az intézmény összevont alapon alkalmazhatja az említett három módszer kombinációját a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének a 325b. cikk (4) bekezdése b) pontjával összhangban való kiszámítása céljára, feltéve hogy az egyszerűsített sztenderd módszert egyazon jogalanyon belül nem használja a másik két módszerrel kombináltan.

(5) Az intézmény az (1) bekezdés b) pontjában említett alternatív belső modellen alapuló módszert nem használhatja a kereskedési könyve azon instrumentumai tekintetében, amelyek értékpapírosítási pozíciók vagy a (6), a (7) és a (8) bekezdésben meghatározott, alternatív korrelációkereskedési portfólióbeli (ACTP) pozíciók.

▼M8

(6) A következő feltételek mindegyikének megfelelő értékpapírosítási pozíciókat és n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákat az ACTP-be kell besorolni:

a) a pozíciók nem újra-értékpapírosítási pozíciók, nem valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatra vonatkozó opciók és nem értékpapírosítási kitettségek olyan származtatott eszközei, amelyek valamely értékpapírosítási ügyletrész-sorozatból eredő bevételből arányos részre jogosítanak;

▼M8

b) minden alapul szolgáló eszközük az alábbiak valamelyike:

i. olyan, egy alaptermékes instrumentumok, ideértve az egy alaptermékes hitelderivatívákat is, amelyek esetében likvid kétirányú piac áll fenn;

ii. az i. alpontban említett instrumentumokon alapuló, általánosan forgalomban lévő indexek.

Kétirányú piac akkor jön létre, ha független és jóhiszemű vételi és eladási ajánlat áll fenn, és a legutolsó eladási árhoz vagy az aktuális jóhiszemű versenyképes vételi, illetve eladási ajánlattételi árhoz elfogadhatóan viszonyuló ár egy napon belül meghatározható, és az üzlet a kereskedési szokásoknak megfelelő viszonylag rövid időn belül ezen az áron megköthető.

(7) Azon pozíciók, amelyek alapul szolgáló eszközei között szerepel az alábbiak bármelyike, nem képezhetik az ACTP részét:

a) a 112. cikk h) vagy i) pontjában említett kitettségi osztályokban található alapul szolgáló eszközök;

b) különleges célú gazdasági egységgel szembeni olyan követelés, amelynek fedezetéül akár közvetlen, akár közvetett módon olyan pozíció szolgál, amely a (6) bekezdéssel összhangban maga nem képezhetné az ACTP részét.

(8) Az intézmények az ACTP-be olyan pozíciókat is belefoglalhatnak, amelyek sem nem értékpapírosítási pozíciók, sem pedig az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák, de egyéb, ezen portfólióban szereplő pozíciókat fedeznek, feltéve, hogy a (6) bekezdés második albekezdésében foglaltak szerinti likvid kétirányú piac áll fenn az eszköz vagy az annak alapjául szolgáló eszközök tekintetében.

▼M17

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása céljából, hogy az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti módszerekkel, adott esetben a 104b. cikk (5) és (6) bekezdésében előírt követelmények figyelembevételével miként kell kiszámítaniuk a devizaárfolyamkockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók tekintetében a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼M17

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

325a. cikk

▼M17

Az egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazásának feltételei

▼M8

(1) ►M17 Az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítását elvégezheti a 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett egyszerűsített sztenderd módszer alkalmazásával, ha a piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységének terjedelme a hónap utolsó napja szerinti adatok felhasználásával havonta elvégzett értékelés alapján a következő küszöbértékek egyikét sem haladja meg: ◄

a) az intézmény összes eszközének 10 %-a;

b) 500 millió EUR.

(2) Az intézményeknek a piaci kockázatnak kitett mérleg szerinti és mérlegen kívüli üzleti tevékenységüknek nagyságát a hónap utolsó napján érvényes adatok felhasználásával, a következő követelményeknek megfelelően kell kiszámítaniuk:

a) abba bele kell számítani a kereskedési könyvhöz rendelt összes pozíciót, kivéve a kereskedési könyvön kívüli hitelkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezeti ügyletként elismert hitelderivatívákat, valamint azokat a hitelderivatívákat, amelyek maradéktalanul ellentételezik a 106. cikk (3) bekezdésben említett belső fedezeti ügyletek piaci kockázatát;

▼M17

b) minden devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciót figyelembe kell venni, kivéve azokat a pozíciókat, amelyeket a 104c. cikkel összhangban kizártak a devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításából, vagy amelyeket levonnak az intézmények szavatolótőkéjéből;

▼C7

c) az összes pozíciót az adott napi piaci értéken kell értékelni, kivéve a b) pontban említett pozíciókat; amennyiben a kereskedési könyvi pozíció adott napi piaci értéke egy adott napon nem áll rendelkezésre, az intézménynek a kereskedési könyvi pozíció adott napi valós értékét kell figyelembe vennie. Amennyiben a kereskedési könyvi pozíció adott napi valós és piaci értéke nem áll rendelkezésre, az intézménynek az érintett pozíció legutóbbi piaci vagy valós értékét kell figyelembe vennie;

▼M8

d) a devizaárfolyam-kockázatnak kitett összes nem kereskedési könyvi pozíciót egyetlen nettó devizaárfolyam-kockázati összpozíciónak kell tekinteni, és a 352. cikknek megfelelően kell értékelni;

e) az árukockázatnak kitett összes nem kereskedési könyvi pozíciót a 357. és a 358. cikkel összhangban kell értékelni;

▼M17

f) az összesített hosszú pozíció abszolút értékét összegezni kell az összesített rövid pozíció abszolút értékével.

Az első albekezdés alkalmazásában a hosszú és rövid pozíciók jelentése megegyezik a 94. cikk (3) bekezdése szerinti jelentéssel.

Az első albekezdés alkalmazásában az összesített hosszú (rövid) pozíció értéke az említett albekezdés a) és b) pontja szerinti számításban figyelembe vett egyes hosszú (rövid) pozíciók értékeinek az összegével egyenlő.

▼M8

(3) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat arról, ha a piaci kockázat szavatolótőke-követelményeit e cikknek megfelelően számítják ki, vagy ha felhagynak e számításmód alkalmazásával.

(4) Amennyiben az intézmény már nem felel meg az (1) bekezdésben foglalt egy vagy több feltételnek, erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot.

(5) ►M17 Az intézményeknek az alábbi esetek bármelyikétől számított három hónapon belül meg kell szüntetniük a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett módszer szerinti számítását: ◄

a) az intézmény három egymást követő hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételnek; vagy

b) az intézmény a megelőző 12 hónapon belül több mint 6 hónapon keresztül nem felel meg az (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételnek.

▼M17

(6) A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 325. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett módszer szerinti számítását megszüntető intézmény csak abban az esetben kezdheti meg ismét a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e módszer szerinti számítását, ha igazolja az illetékes hatóság számára, hogy az e cikk (1) bekezdésében meghatározott összes feltétel egy egyéves időszakon keresztül megszakítás nélkül teljesült.

▼M8

(7) Az intézmények nem nyithatnak, nem vásárolhatnak és nem adhatnak el pozíciót kizárólag azért, hogy a havi értékelés során megfeleljenek az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott feltételek valamelyikének.

▼M17——————

▼M8

325b. cikk

A konszolidált követelmények engedélyezése

(1) A (2) bekezdésben foglaltakra is figyelemmel és kizárólag a nettó pozíciók és a szavatolótőke-követelmények e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítása céljából az intézmények felhasználhatják az egyik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíciókat egy másik intézményben vagy vállalkozásban meglévő pozíció ellentételezésére.

(2) Az intézmények csak akkor alkalmazhatják az (1) bekezdésben foglaltakat, ha ezt az illetékes hatóságok engedélyezik – ennek feltétele, hogy a következő kritériumok mindegyike teljesüljön:

a) a csoporton belül a szavatolótőke megoszlása megfelelő;

b) azok a szabályozási, jogszabályi vagy szerződéses keretek, amelyek között az intézmények működnek, garantálják a csoporton belüli kölcsönös pénzügyi támogatást.

(3) Harmadik országban található vállalkozások érintettsége esetén a (2) bekezdésben meghatározott feltételek mellett teljesülnie kell az összes következő feltételnek is:

a) ezeket a vállalkozásokat engedélyezték egy harmadik országban, és vagy megfelelnek a hitelintézet fogalommeghatározásának, vagy elismert harmadik országbeli befektetési vállalkozások;

b) ezek a vállalkozások egyedi alapon megfelelnek az ebben a rendeletben megállapítottakkal egyenértékűnek tekintett szavatolótőke-követelményeknek;

c) az adott harmadik országokban nincs hatályban olyan szabályozás, amely jelentősen érintené a csoporton belüli tőketranszfert.

▼M17

(4) Ha az illetékes hatóság a csoport legalább egy intézménye vagy vállalkozása tekintetében nem adja meg egy intézménynek a (2) bekezdésben említett engedélyt, akkor a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e címmel összhangban, összevont alapon történő kiszámítására a következő követelményeket kell alkalmazni:

a) az intézménynek a nettó pozíciókat és a szavatolótőke-követelményeket e címmel összhangban, az (1) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazásával kell kiszámítania a csoport olyan intézményeiben vagy vállalkozásaiban meglévő összes pozícióra vonatkozóan, amelyek tekintetében az intézmény megkapta a (2) bekezdésben említett engedélyt;

b) az intézménynek a nettó pozíciókat és a szavatolótőke-követelményeket e címmel összhangban egyedileg kell kiszámítania a csoport minden egyes olyan intézményében vagy vállalkozásában meglévő összes pozícióra vonatkozóan, amely tekintetében az intézmény nem kapta meg a (2) bekezdésben említett engedélyt;

c) az intézménynek a teljes szavatolótőke-követelményt e címmel összhangban, összevont alapon, az e bekezdés a) és b) pontjában kiszámított összeg hozzáadásával kell kiszámítania.

Az első albekezdés a) és a b) pontjában említett számítás céljából az ott említett intézményeknek és vállalkozásoknak ugyanazt az adatszolgáltatási pénznemet kell használniuk, mint amelyet a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e címmel összhangban, a csoportra vonatkozó, összevont alapon történő kiszámításához használnak.

▼M8

1a. FEJEZET

Alternatív sztenderd módszer

1. szakasz

Általános rendelkezések

325c. cikk

▼M17

Az alternatív sztenderd módszer alkalmazási köre, struktúrája és minőségi követelményei

(1) Az intézményeknek dokumentált belső szabályzatokkal, eljárásokkal és kontrollokkal kell rendelkezniük az e fejezet követelményeinek való megfelelés monitorozására és biztosítására, és azokat az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. Az említett szabályzatok, eljárások és kontrollok bármely változásáról megfelelő időben értesíteni kell az illetékes hatóságokat.

▼M8

(2) Az intézményeknek a kereskedési könyvi pozíciók és a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett nem kereskedési könyvi pozíciók portfóliójának piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményeit az alternatív sztenderd módszerrel összhangban, a következő három elem összegeként kell kiszámítaniuk:

a) a 2. szakaszban meghatározott, érzékenységen alapuló módszer szerinti szavatolótőke-követelmény;

b) az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény, amely csak az adott szakaszban említett kereskedési könyvi pozíciókra alkalmazandó;

c) a 4. szakaszban meghatározott, fennmaradó kockázatokkal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény, amely csak az adott szakaszban említett kereskedési könyvi pozíciókra alkalmazandó.

▼M17

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézményeknek az általuk tartott saját adósságinstrumentumok vonatkozásában a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az alternatív sztenderd módszer szerint, a (2) bekezdés a) és c) pontjában említett két elem összegeként kell kiszámítaniuk. A saját adósságinstrumentumokhoz tartozó, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a (2) bekezdés a) pontjában említett, érzékenységen alapuló módszer szerinti számításakor az intézményeknek abból a saját hitelfelár-kockázatukat ki kell zárniuk.

(4) Az intézményeknek az üzleti kereskedési részlegeiktől független kockázatkezelési részleggel kell rendelkezniük, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be. E kockázatkezelési részleg felelős az alternatív sztenderd módszer megtervezéséért és végrehajtásáért. Havi jelentéseket kell készítenie és elemeznie az alternatív sztenderd módszer eredményeiről, valamint az intézmény kereskedési limitjeinek megfelelőségéről.

(5) Az intézményeknek rendes belső ellenőrzési folyamataik részeként vagy harmadik fél megbízásával, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon el kell végezniük az e fejezet alkalmazása céljából általuk használt alternatív sztenderd módszer független felülvizsgálatát. E felülvizsgálat eredményéről jelentést kell tenni a megfelelő irányító testületeknek.

▼M17

Az első albekezdés alkalmazásában a „harmadik fél” olyan vállalkozást jelent, amely könyvvizsgálati vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt intézmények számára, és amely a piaci kockázatok terén megfelelően képzett alkalmazottakkal rendelkezik.

(6) Az alternatív sztenderd módszer (5) bekezdésben említett felülvizsgálatának az üzleti kereskedési részlegek tevékenységeire és a független kockázatkezelési részleg tevékenységeire egyaránt ki kell terjednie, és legalább az alábbiak értékelését magában kell foglalnia:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett, a követelményeknek való megfelelés monitorozására és biztosítására szolgáló belső szabályzatok, eljárások és kontrollok;

b) a kockázatkezelési rendszer és eljárások dokumentációjának, valamint az e cikk (4) bekezdésében említett kockázatkezelési részleg szervezésének megfelelősége;

c) a 325t. cikkben említett, a felső vezetésnek az eredményről való beszámolás alapjául szolgáló intézményi árazási modellek alapján végzett érzékenységi számítások és az említett számítások alapjául szolgáló folyamat pontossága;

d) az intézmény által a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények alternatív sztenderd módszer alkalmazásával történő kiszámításához felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – és ezen belül az ilyen adatforrások függetlenségének – az értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás.

Az intézménynek az első albekezdésben említett felülvizsgálatot legalább évente egyszer kell elvégeznie, illetve ennél kevésbé gyakori – legfeljebb kétéves – időközönként, amennyiben az illetékes hatóság számára kielégítően igazolni tudja, hogy a kereskedési könyvi üzletágának mérete, rendszerszintű fontossága, jellege, nagyságrendje és összetettsége indokolttá teszi a kevésbé gyakori felülvizsgálatot.

(7) Az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett számítást – ideértve az e fejezetben és a 325a. cikkben foglalt követelmények adott intézmény általi végrehajtását is – szabályszerűen végezték-e el.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az illetékes hatóságok által a (7) bekezdésben említett ellenőrzés végzése során alkalmazandó értékelési módszertan meghatározása céljából.

Az EBH-nak 2028. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

2. szakasz

A szavatolótőke-követelmény kiszámolására vonatkozó érzékenységen alapuló módszer

325d. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „kockázati osztály” : a következő hét kategória egyike:

   i. általános kamatlábkockázat;

   ii. nem értékpapírosítás hitelfelár-kockázata;

   iii. alternatív nem korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázata;

   iv. alternatív korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázata;

   v. részvénypiaci kockázat;

   vi. árukockázat;

   vii. devizaárfolyam-kockázat;

2. „érzékenység” : egy pozíció értékének az intézmény árazási modelljével, a 3. szakasz 2. alszakaszának megfelelően kiszámított, a pozíció valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változásból eredő relatív változása;

3. „kategória” : hasonló kockázati profillal rendelkező pozíciók valamely kockázati osztályon belüli alkategóriája, amelyhez a 3. szakasz 1. alszakaszában meghatározott kockázati súlyt rendelnek hozzá.

325e. cikk

Az érzékenységen alapuló módszer összetevői

(1) Az intézményeknek a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt az érzékenységen alapuló módszer szerint az alábbi három szavatolótőke-követelménynek az összesítésével kell kiszámítaniuk a 325h. cikknek megfelelően:

a) a delta kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények, amely kockázat az instrumentum értékében a volatilitáshoz nem kapcsolódó kockázati tényezőinek mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában;

b) a vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények, amely kockázat az instrumentum értékében a volatilitáshoz kapcsolódó kockázati tényezőinek mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát foglalja magában;

▼M8

c) a görbületkockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények, amely kockázat az instrumentum értékében bekövetkező olyan változások kockázatát foglalja magában, amelyek a volatilitáshoz nem kapcsolódó olyan fő kockázati tényezők mozgása miatt következnek be, amelyekre a delta kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény nem terjed ki.

(2) Az (1) bekezdés szerinti számítás céljából:

▼M12

a) az opcionalitással rendelkező instrumentumok tekintetében fennálló összes pozíció az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik a 325u. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett instrumentumok alapjául szolgáló egzotikus eszközökből eredő kockázatoktól eltérő kockázatok tekintetében;

b) az opcionalitás nélküli instrumentumok tekintetében fennálló összes pozíció az (1) bekezdés a) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozik a 325u. cikk (2) bekezdésének a pontjában említett instrumentumok alapjául szolgáló egzotikus eszközökből eredő kockázatoktól eltérő kockázatok tekintetében.

▼M8

E fejezet alkalmazásában opcionalitással rendelkező instrumentumnak minősülnek többek között: a vételi opciók, eladási opciók, kamatplafon-ügyletek, kamatpadló-ügyletek, csereügyletre szóló opciók (swap option), limitáras opciók és egzotikus opciók. A beágyazott opciókat, például az előtörlesztési opciókat vagy az ügyfélmagatartástól függően lehívott opciókat a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények számításának céljából önálló opciópozíciónak kell tekinteni.

E fejezet alkalmazásában azokat az instrumentumokat, amelyek pénzáramlásai az alapul szolgáló eszköz névleges összegének lineáris függvényeként írhatók le, opcionalitással nem rendelkező instrumentumnak kell tekinteni.

▼M12

(3) A (2) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmény dönthet úgy, hogy az opcionalitás nélküli instrumentumok tekintetében fennálló összes pozíciót az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá vonja.

Az első albekezdésben meghatározott módszer alkalmazása mellett döntő intézmény legalább három hónappal az első alkalmazás előtt értesíti erről az illetékes hatóságát. A három hónap elteltével és feltéve, hogy az illetékes hatóság nem emelt kifogást, az intézmény mindaddig alkalmazhatja ezt a módszert, amíg az illetékes hatóság arról nem tájékoztatja, hogy a továbbiakban nem engedélyezi számára a módszer alkalmazását.

Az első albekezdésben meghatározott módszer alkalmazását megszüntetni szándékozó intézmény legalább három hónappal az alkalmazás megszüntetése előtt értesíti erről az illetékes hatóságát. Ha az illetékes hatóság az említett három hónapos időszakban nem emel kifogást, az intézmény megszüntetheti a módszer alkalmazását.

▼M8

325f. cikk

Delta és vega kockázatok szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézményeknek a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámításához a 3. szakasz 1. alszakaszában ismertetett delta és vega kockázati tényezőket kell alkalmazniuk.

(2) Az intézményeknek a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámítására a (3)–(8) bekezdésben meghatározott eljárást kell alkalmazniuk.

▼M8

(3) Minden egyes kockázati osztály esetében a delta és vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó valamennyi instrumentumnak az adott kockázati osztályba sorolt, alkalmazandó delta, illetve vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét a 3. szakasz 2. alszakaszában megadott megfelelő képletek alkalmazásával kell kiszámítani. Ha az instrumentum értéke több kockázati tényezőtől függ, az érzékenységet minden egyes kockázati tényezőre külön kell meghatározni.

(4) Az érzékenységeket az egyes kockázati osztályokon belüli („b”) kategóriák egyikéhez kell hozzárendelni.

(5) Az egyes „b” kategóriákon belül nettósítani kell az azonos kockázati tényezővel szembeni pozitív és negatív érzékenységeket, aminek eredménye a kategórián belül az egyes „k” kockázati tényezők nettó érzékenysége (s_k).

(6) Az egyes kategóriákon belül az egyes kockázati tényezőkhöz tartozó nettó érzékenységet meg kell szorozni a 6. szakaszban meghatározott megfelelő kockázati súllyal, így a következő képlettel meghatározható az adott kategórián belül az egyes kockázati tényezők súlyozott érzékenysége:

$$WS_k = RW_k \cdot s_k$$

ahol:

WS_k = a súlyozott érzékenység;

RW_k = a kockázati súly; és

s_k = a kockázati tényező.

(7) A kategóriaspecifikus érzékenység megállapításához az adott kategórián belüli különböző kockázati tényezők súlyozott érzékenységét összesíteni kell az alábbi képlet alapján, ahol a négyzetgyökfüggvényen belüli mennyiséget nullában kell megállapítani, ha az annál kisebb. Az ugyanazon kategóriához tartozó súlyozott érzékenységekre a 6. szakaszban meghatározott megfelelő korrelációkat (ρ_{kl}) kell alkalmazni.

$$K_b = \sqrt{\sum_k WS_k^2 + \sum_k \sum_{k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l}$$

ahol:

K_b = kategóriaspecifikus érzékenység; és

WS = súlyozott érzékenység.

(8) A kockázati osztályhoz tartozó minden egyes kategóriára ki kell számítani a kategóriaspecifikus érzékenységet az (5), a (6) és a (7) bekezdés szerint. Az egyes kategóriák kategóriaspecifikus érzékenységének meghatározása után az összes kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenységeket összesíteni kell az összes kategóriára az alábbi képlettel, a különböző kategóriák 6. szakaszban meghatározott súlyozott érzékenységeire vonatkozó megfelelő γ_{bc} korrelációk használatával; e számítás eredménye a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmény:

$$\text{Delta, illetve vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke} - \text{köv.} = \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

▼M8

ahol:

▼C7

S_b = Σ_k WS_k a b kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében, és S_c=Σ_k WS_k a c kategória valamennyi kockázati tényezője tekintetében; amennyiben S_b és S_c értéke a s $\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{c \neq b} \gamma_{bc} S_b S_c$ teljes összegére negatív számot eredményez, az intézménynek a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket alternatív specifikáció alkalmazásával kell kiszámítania, ahol

▼M8

S_b = max [min (Σ_k WS_k, K_b), – K_b] a b kategóriához tartozó valamennyi kockázati tényezőre és

S_c = max [min (Σ_k WS_k, K_c), – K_c] a c kategóriához tartozó valamennyi kockázati tényezőre.

A delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket minden egyes kockázati osztály tekintetében ki kell számítani az (1)–(8) bekezdésnek megfelelően.

▼M12

325 g. cikk

A görbületkockázat szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézmények a (3) bekezdésben említett kockázati tényezők kivételével a görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó instrumentumok kockázati tényezőinek mindegyike tekintetében elvégzik a (2) bekezdésben meghatározott számításokat.

Egy adott kockázati tényező esetében az intézmények ezeket a számításokat nettó alapon végzik el a görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény hatálya alá tartozó összes olyan instrumentum tekintetében fennálló pozícióra, amelyek tartalmazzák ezt a kockázati tényezőt.

(2) Az (1) bekezdésben említett egy vagy több instrumentumhoz tartozó adott k kockázati tényezőre vonatkozóan az intézmények a következőképpen számítják ki a kockázati tényező felfelé irányuló nettó görbületkockázati pozícióját (CVR_k^+) és az adott kockázati tényező lefelé irányuló nettó görbületkockázati pozícióját (CVR_k^-):

$$CVR_k^+ = -\sum_i CVR_{ik}^+$$

$$CVR_k^- = -\sum_i CVR_{ik}^-$$

$$CVR_{ik}^+ = V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^+}\right) - V_i(x_k) - RW_k^{Curvature} \times s_{ik}$$

$$CVR_{ik}^- = V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^-}\right) - V_i(x_k) + RW_k^{Curvature} \times s_{ik}$$

▼**M12**

ahol:

i = az (1) bekezdésben említett összes, a k kockázati tényezők magában foglaló instrumentumpozíciót jelölő index;

x_k = a k kockázati tényező aktuális értéke;

$V_i\ x_k$ = az i instrumentumnak az intézmény árazási modellje szerint a k kockázati tényező aktuális értéke alapján becsült értéke;

$V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^+}\right)$ = az i instrumentumnak az intézmény árazási modellje szerint a k kockázati tényező értékének felfelé történő elmozdulása alapján becsült értéke;

$V_i\left(x_k^{RW(Curvature)^-}\right)$ = az i instrumentumnak az intézmény árazási modellje szerint a k kockázati tényező értékének lefelé történő elmozdulása alapján becsült értéke;

$RW_k^{Curvature}$ = a k kockázati tényezőre alkalmazandó, a 6. szakasszal összhangban meghatározott kockázati súly;

s_{ik} = az i instrumentum k kockázati tényezővel szembeni, a 325r. cikkel összhangban kiszámított delta érzékenysége.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve az általános kamatlábkockázat (GIRR), a hitelfelár-kockázat (CSR) és az árukockázat kockázati osztályhoz tartozó kockázati tényezők görbéi esetében az intézmények az (6) bekezdésben meghatározott számításokat a görbéhez tartozó egyes kockázati tényezők szintje helyett a teljes görbe szintjén végzik el.

A (2) bekezdésben említett számításnál, ahol az x_k az általános kamatlábkockázat (GIRR), a hitelfelárkockázat (CSR) és az árukockázat kockázati osztályhoz sorolt kockázati tényezők görbéje, az s_{ik} a görbéhez tartozó kockázati tényezők delta érzékenységeinek összege minden lejáratra.

(4) A görbületkockázatra vonatkozó kategóriaszintű szavatolótőkekövetelmény meghatározása céljából az intézmények az alábbi képlet szerint összesítik a 3. szakasz 1. alszakaszával összhangban az adott kategóriához rendelt összes kockázati tényező (2) bekezdéssel összhangban kiszámított, felfelé és lefelé irányuló nettó görbületkockázati pozícióit:

$$K_b = \begin{cases} max(K_b^+, K_b^-), \text{amennyiben } K_b^+ \neq K_b^- \\ K_b^+, \text{amennyiben } K_b^+ = K_b^- \text{ and } \sum_k CVR_k^+ > \sum_k CVR_k^- \\ K_b^-, \text{egyébként} \end{cases}$$

ahol:

b = az adott kockázati osztály kategóriáját jelölő index;

K_b = a b kategória görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőkekövetelménye;

▼**M12**

$$K_b^+ = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k^+, 0)^2 + \sum_{l \neq k} \sum_k p_{kl}\, CVR_k^+ CVR_l^+ \psi(CVR_k^+, CVR_l^+)\right)};$$

$$K_b^- = \sqrt{max\left(0, \sum_k max(CVR_k^-, 0)^2 + \sum_{l \neq k} \sum_k p_{kl}\, CVR_k^- CVR_l^- \psi(CVR_k^-, CVR_l^-)\right)};$$

$$\psi(x, y) = \begin{cases} 0, \text{amennyiben } x < 0 \text{ és } y < 0 \\ 1, \text{egyébként} \end{cases};$$

p_{kl} = a k és l kockázati tényezők közötti, a 6. szakaszban előírtak szerinti kategórián belüli korrelációk;

k, l = az (1) bekezdésben említett instrumentumok b kategóriába sorolt összes kockázati tényezőjét jelölő indexek;

(CVR_k^+) = a felfelé irányuló nettó görbületkockázati pozíció;

(CVR_k^-) = a lefelé irányuló nettó görbületkockázati pozíció.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve a 325ah. cikk 18. kategóriájának, a 325ak. cikk 18. kategóriájának, a 325am. cikk 25. kategóriájának és a 325ap. cikk 11. kategóriájának görbületkockázatára vonatkozó kategóriaszintű szavatolótőke-követelmény tekintetében a következő képletet kell használni:

$$K_b = max\left(\sum_k max(CVR_k^+, 0), \sum_k max(CVR_k^-, 0)\right)$$

(6) Az intézmények a görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-szintű szavatolótőke-követelményeket (*RCCR*) adott kockázati osztályon belül a görbületkockázatra vonatkozó kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények összesítésével számítják ki a következők szerint:

$$RCCR = \sqrt{max\left(0, \sum_b K_b^2 + \sum_{c \neq b} \sum_b \gamma_{bc}\, S_b S_c\, \psi(S_b, S_c)\right)}$$

ahol:

b, c = az (1) bekezdésben említett instrumentumoknak megfelelő adott kockázati osztály összes kategóriáját jelölő indexek;

K_b = a b kategória görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;

$$S_b = \begin{cases} \sum_k CVR_k^+, \text{ amennyiben } K_b = K_b^+ \text{ a (4) bekezdéssel összhangban} \\ \sum_k CVR_k^-, \text{ egyébként} \end{cases};$$

$$\psi(x, y) = \begin{cases} 0, \text{amennyiben } x < 0 \text{ és } y < 0 \\ 1, \text{egyébként} \end{cases};$$

γ_{bc} = a b és c kategóriák közötti, a 6. szakaszban előírtak szerinti korrelációk.

▼M12

(7) A görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény a görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-szintű, a (6) bekezdéssel összhangban kiszámított szavatolótőke-követelmények összege az összes olyan kockázati osztályt véve, amelybe az (1) bekezdésben említett instrumentumok legalább egy kockázati tényezője tartozik.

▼M8

325h. cikk

A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények összesítése

(1) Az intézményeknek a (2), a (3) és a (4) bekezdésben meghatározott eljárás alapján összesíteniük kell a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket.

(2) A delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelmények 325f. és 325g. cikkben leírt kiszámítását minden egyes kockázati osztályra vonatkozóan háromszor kell elvégezni, minden egyes alkalommal eltérő ρ_{kl} (a kategórián belüli kockázati tényezők közötti korreláció) és γ_{bc} (a kockázati osztályon belüli kategóriák közötti korreláció) korrelációs paraméterkészlet alkalmazásával. Az említett három paraméterkészlet a következő eltérő forgatókönyveknek felel meg:

a) a „közepes korreláció” forgatókönyve, amikor a ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paraméterek a 6. szakaszban meghatározottakhoz képest változatlanok maradnak;

b) az „erős korreláció” forgatókönyve, amikor a 6. szakaszban meghatározott ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paramétereket egységesen meg kell szorozni 1,25-dal, úgy, hogy a ρ_{kl} és a γ_{bc} paraméterre 100 %-os felső korlátot kell alkalmazni;

▼M12

c) a „gyenge korreláció” forgatókönyve, amikor a 6. szakasz szerint meghatározott ρ_{kl} és γ_{bc} korrelációs paraméterek helyébe a $\rho_{kl}^{low} = max(2 \cdot \rho_{kl} - 100\%;\ 75\% \cdot \rho_{kl})$ illetve a $\gamma_{bc}^{low} = max(2 \cdot \gamma_{bc} - 100\%;\ 75\% \cdot \gamma_{bc})$ lép.

▼M8

(3) A három forgatókönyvspecifikus szavatolótőke-követelmény kiszámolásához az intézményeknek az egyes forgatókönyvekre össze kell adniuk a delta, vega és görbületkockázatra vonatkozó kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket.

(4) Az érzékenységen alapuló módszer szerinti szavatolótőke-követelmény a (3) bekezdésben említett három forgatókönyvspecifikus szavatolótőke-követelmény közül a legmagasabb.

▼M12

325i. cikk

Az indexhez kötött és más több alaptermékes instrumentumok kezelése

(1) Az intézmények az indexhez kötött és más több alaptermékes instrumentumok esetében az áttekintés elve alapján történő megközelítés (look-through) módszerét alkalmazzák összhangban a következőkkel:

▼M12

a) a delta és a görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor az intézmények úgy tekintik, hogy az index vagy más több alaptermékes instrumentum alapjául szolgáló alkotóelemekben közvetlenül egyedi pozíciókkal rendelkeznek, kivéve az olyan ACTP-ben szereplő indexben fennálló pozíciót, amelyre vonatkozóan egyedül az indexszel szembeni érzékenységet számítják ki;

b) az intézmények számára megengedett, hogy – az ACTP-ben fennálló pozíciók kivételével – egy indexhez kötött instrumentum vagy más több alaptermékes instrumentum adott alkotóelemének valamely kockázati tényezőjével szembeni érzékenységeket nettósítsák egy alaptermékes instrumentumok ugyanazon összetevőjének ugyanazon kockázati tényezőjével szembeni érzékenységekkel;

c) a vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor az intézmények vagy úgy tekintik, hogy az index vagy más több alaptermékes instrumentum alapjául szolgáló alkotóelemekben közvetlenül egyedi pozíciókkal rendelkeznek, vagy az adott instrumentum mögöttes eszköze tekintetében egyetlen érzékenységet számítanak. Az utóbbi esetben az intézmények az egyetlen érzékenységet a következőképpen rendelik a 6. szakasz 1. alszakaszában meghatározott érintett kategóriához:

   i. amennyiben – az index súlyozásait figyelembe véve – az index alkotóelemeinek több mint 75 %-át ugyanazon kategóriához rendelik, az intézmények az érzékenységet az adott kategóriához sorolják és az adott kategóriához tartozó egy alaptermékes érzékenységként kezelik;

   ii. minden más esetben az intézmények az érzékenységet az érintett indexkategóriához rendelik.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjától eltérve a delta és a görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény számításakor az intézmények a tőzsdén jegyzett részvény- vagy hitelindexben fennálló pozícióra vonatkozóan számíthatnak egyetlen érzékenységet, feltéve, hogy a tőzsdén jegyzett részvény- vagy hitelindex megfelel a (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek. Ebben esetben az intézmények az egyetlen érzékenységet a következőképpen rendelik a 6. szakasz 1. alszakaszában meghatározott érintett kategóriához:

a) amennyiben – a tőzsdén jegyzett index súlyozásait figyelembe véve – a tőzsdén jegyzett index alkotóelemeinek több mint 75 %-át ugyanazon kategóriához rendelik, az érzékenységet az adott kategóriához sorolják és az adott kategóriához tartozó egy alaptermékes érzékenységként kezelik;

b) minden más esetben az intézmények az érzékenységet az érintett tőzsdén jegyzett index kategóriájához rendelik.

(3) Az intézmények a (2) bekezdésben meghatározott módszert használhatják a tőzsdén jegyzett részvény- vagy hitelindexet referenciaként használó instrumentumok esetében, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a tőzsdén jegyzett index alkotóelemei és az indexben fennálló súlyozásuk ismert;

b) a tőzsdén jegyzett indexnek legalább 20 alkotóeleme van;

c) a tőzsdén jegyzett indexben szereplő egyetlen alkotóelem súlya sem haladja meg az index teljes piaci kapitalizációjának 25 %-át;

▼M12

d) a tőzsdén jegyzett index alkotóelemei teljes számának egytizedéből (a következő egész számára felfelé kerekítve) álló egyetlen részhalmaz súlya sem haladja meg az index teljes piaci kapitalizációjának 60 %-át;

e) a tőzsdén jegyzett index alkotóelemeinek együttes teljes piaci kapitalizációja legalább 40 milliárd EUR.

(4) Az intézmény mindenkor következetesen vagy csak az (1) bekezdésben vagy csak a (2) bekezdésben meghatározott módszert alkalmazza minden olyan instrumentumra, amely a (3) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő, tőzsdén jegyzett részvény- vagy hitelindexet használ referenciaként. Az intézmény az egyik módszerről a másikra való váltás előtt az illetékes hatóság előzetes engedélyét kéri.

(5) Egy indexhez kötött vagy más több alaptermékes instrumentum esetében a delta és görbületkockázat számításához használt érzékenységi adatoknak konzisztensnek kell lenniük, függetlenül az adott instrumentumra használt módszertől.

(6) A 325u. cikk (5) bekezdésében említettek szerinti más fennmaradó kockázatoknak kitett indexhez kötött vagy több alaptermékes instrumentumok a 4. szakaszban említett fennmaradó kockázatra vonatkozó többletkövetelmény hatálya alá tartoznak.

325j. cikk

A kollektív befektetési formák (KBF) kezelése

▼M17

(1) Az intézménynek a KBF-ben fennálló pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeit az alábbi módszerek valamelyikével kell kiszámítania:

a) a 104. cikk (8) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézménynek az adott pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a KBF alapul szolgáló pozícióinak havi gyakorisággal elvégzett vizsgálatával kell kiszámítania úgy, mintha ezeket a pozíciókat közvetlenül az intézmény birtokolná;

b) a 104. cikk (8) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézménynek az adott pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő módszerek egyikének alkalmazásával kell kiszámítania:

i. a KBF-ben fennálló pozíciót a 325ap. cikk (1) bekezdése 8. táblázatának „egyéb ágazat” kategóriájába sorolt egyetlen részvénypozíciónak tekinti;

ii. a KBF megbízatásában és a vonatkozó jogszabályokban meghatározott korlátokat veszi figyelembe.

Az e bekezdés első albekezdése b) pontjának ii. alpontjában említett számítás céljából az intézmény a KBF-ben fennálló származtatottes-köz-pozíciók partnerkockázatára és hitelértékelési korrekciós kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 132a. cikk (3) bekezdésében meghatározott egyszerűsített módszerrel is kiszámíthatja.

▼M17

(1a) Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszerek alkalmazása során az intézménynek:

a) az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket és a 4. szakaszban meghatározott, fennmaradó kockázatra vonatkozó többletet kell alkalmaznia az olyan KBF-ben meglévő pozícióra, amely a megbízatása értelmében befektethet az említett szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó kitettségekbe; az e cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett módszer alkalmazása során az intézménynek a KBF-ben meglévő pozíciót a 325y. cikk (1) bekezdésének 2. táblázata szerinti „nem minősített” kategóriába sorolt egyetlen nem minősített részvénypozíciónak kell tekintenie; és

b) az azonos KBF-ben meglévő valamennyi pozíciót külön portfóliónak kell tekintenie, és az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott módszerek közül ugyanazt a módszert kell alkalmaznia a szavatolótőke-követelmények egyedi alapon történő kiszámításához.

▼M12

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben az intézmény indexreferenciaértéket követő olyan KBF-ben rendelkezik pozícióval, amellyel a KBF és a követett indexreferenciaérték közötti – díjak és jutalékok nélkül számított – évesített hozamkülönbözet az elmúlt 12 hónap tekintetében abszolút értékben 1 % alatt marad, az intézmény a pozíciót a követett indexreferenciaértékben fennálló pozícióként kezelheti. Az intézmény az említett feltételnek való megfelelést a pozíció felvételekor, majd ezt követően legalább évente ellenőrzi.

Amennyiben azonban az elmúlt 12 hónapra vonatkozó adatok nem állnak teljeskörűen rendelkezésre, az intézmény illetékes hatóságának engedélyével 12 hónapnál rövidebb időszak évesített hozamkülönbözetét is használhatja.

▼M17

(3) Az intézmény a KBF-ekben fennálló pozíciói tekintetében az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját is alkalmazhatja. Ugyanakkor az ugyanazon KBF-ben fennálló pozíciókra az intézmény csak az említett módszerek egyikét alkalmazza.

(4) Az e cikk (1) bekezdése b) pontja ii. alpontjának alkalmazása céljából az intézménynek a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 325c. cikk (2) bekezdésének a) pontja szerint a KBF tekintetében a legmagasabb szavatolótőke-követelményeket eredményező hipotetikus portfólió meghatározásával, a KBF megbízatása, illetve a vonatkozó jogszabályok alapján kell kiszámítania, adott esetben a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a tőkeáttételt.

Az intézménynek az első albekezdésben említett portfólióval megegyező hipotetikus portfólió alapján kell kiszámítania adott esetben az 5. szakaszban meghatározott, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket és a 4. szakaszban meghatározott, a KBF-ben meglévő pozícióhoz kapcsolódó, fennmaradó kockázatra vonatkozó többletet.

Az intézmény illetékes hatóságának jóvá kell hagynia az intézmény által kidolgozott azon módszertant, amely a KBF-ekben meglévő valamennyi olyan pozíció hipotetikus portfólióinak meghatározására szolgál, amely pozíciókra az első albekezdésben említett számításokat alkalmazzák.

▼M17

(5) Egy intézmény kizárólag akkor alkalmazhatja az (1) bekezdésben említett módszertanokat, amennyiben a KBF a 132. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes feltételnek megfelel. Amennyiben a KBF nem felel meg a 132. cikk (3) bekezdésében meghatározott összes feltételnek, az intézménynek az említett KBH-ben meglévő pozícióit a nem kereskedési könyvbe kell besorolnia.

(6) Az intézmények a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott módszer szerinti kiszámítása során harmadik felet is megbízhatnak a számítás elvégzésével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a harmadik fél az alábbiak egyike:

   i. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

   ii. az e pont i. alpontja alá nem tartozó KBF-ek esetében a KBF alapkezelő társasága, feltéve, hogy a KBF alapkezelő társasága megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

   iii. egy harmadik félnek minősülő szolgáltató, feltéve, hogy az adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat az e pont i. vagy ii. alpontjában említett harmadik felek, illetve valamely más, az említettek szerinti, harmadik félnek minősülő szolgáltató bocsátja rendelkezésre, illetve számítja ki;

b) a harmadik fél az intézmény rendelkezésére bocsátja a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelménynek az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett módszer szerinti kiszámításához szükséges adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat;

c) az intézmény külső ellenőre megerősítette a harmadik fél e bekezdés b) pontjában említett adatainak, információinak, illetve kockázati mérőszámainak megfelelőségét, és az intézmény illetékes hatósága kérésre korlátlan hozzáféréssel rendelkezik ezekhez az adatokhoz, információkhoz, illetve kockázati mérőszámokhoz.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a hipotetikus portfólióknak a (4) bekezdés szerinti módszer alkalmazása céljából történő meghatározására szolgáló módszertan technikai elemeit, beleértve azt is, hogy az intézményeknek milyen módon kell a módszertanban a lehető legnagyobb mértékben figyelembe venniük a tőkeáttételt.

Az EBH-nak 2027. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

325k. cikk

Jegyzési garanciavállalásból eredő pozíciók

(1) Az intézmények az e cikkben meghatározott eljárást alkalmazhatják a hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok tekintetében jegyzési garanciavállalásból eredően fennálló pozíciók piaci kockázatával kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámítására.

▼M8

(2) Az intézményeknek az 1. táblázatban felsorolt megfelelő szorzók egyikét kell alkalmazniuk az egyes kibocsátókban jegyzési garanciavállalással szerzett összes pozíciójuk nettó érzékenységére, kivéve azokat a jegyzési garanciavállalásokat, amelyeket hivatalos megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyekre jegyzési garanciát vállalt, és a piaci kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményeket az e fejezetben meghatározott módszer szerint, a korrigált nettó érzékenységek alapján kell kiszámítaniuk.

1. táblázat

0. munkanap	0 %
1. munkanap	10 %
2–3. munkanap	25 %
4. munkanap	50 %
5. munkanap	75 %
5. munkanap után	100 %

E cikk alkalmazásában a 0. munkanap az a munkanap, amelyen az intézmény feltétel nélkül kötelezetté válik ismert mennyiségű értékpapír előre meghatározott áron történő jegyzési garanciavállalására.

(3) Az intézményeknek értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az e cikkben meghatározott eljárás alkalmazásáról.

3. szakasz

Kockázati tényezők és érzékenységek meghatározása

1. alszakasz

Kockázati tényezők meghatározása

325l. cikk

Általános kamatlábkockázati tényezők

(1) Minden általános kamatlábkockázati tényező, többek között az inflációs kockázat és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázat esetében devizánként egy kategóriát kell meghatározni, amelyek mindegyike különböző típusú kockázati tényezőket tartalmaz.

A kamatlábérzékeny eszközökre alkalmazandó általános delta kamatlábkockázati tényezők az egyes pénznemekre és a következő lejáratokra vonatkozó releváns kockázatmentes kamatlábak: 0,25 év, 0,5 év, 1 év, 2 év, 3 év, 5 év, 10 év, 15 év, 20 év, 30 év. Az intézményeknek a kockázati tényezőket lineáris interpolációval vagy az intézmény független kockázat-ellenőrzési részlege által a piaci kockázatnak vagy az eredménynek a felső vezetés felé történő jelentéséhez használt árazó függvényekkel leginkább összhangban álló módszer alkalmazásával kell hozzárendelniük a meghatározott lejárati pontokhoz.

(2) Az intézményeknek az egyes devizákra vonatkozó kockázatmentes kamatlábakat az intézmény kereskedési könyvében tartott olyan pénzpiaci eszközök – például az egynapos kamatra vonatkozó kamatcsereügyletek – alapján kell megállapítaniuk, amelyek hitelkockázata a legalacsonyabb.

▼M8

(3) Amennyiben az intézmények nem tudják alkalmazni a (2) bekezdésben említett módszert, a kockázatmentes kamatlábaknak az intézmény által a piaci pozíciók piaci áron történő értékeléséhez használt egy vagy több, piac által implikált swapgörbére (például a bankközi kamatlábswapok görbéire) kell alapulniuk.

Amennyiben a (2) bekezdésben és az e bekezdés első albekezdésében leírt, a piac által implikált swapgörbékre vonatkozó adatok nem elegendőek, a kockázatmentes kamatlábak egy adott deviza esetében levezethetők a legmegfelelőbb államkötvény-hozamgörbéből.

Ha az intézmények az e bekezdés második albekezdésében meghatározott eljárással összhangban megállapított általános kamatlábkockázati tényezőket állampapírokra alkalmazzák, az állampapír nem zárható ki a hitelfelár-kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények alól. Ezekben az esetekben, ha a hitelfelár-elemtől nem lehet elkülöníteni a kockázatmentes kamatlábat, a kockázati tényezővel szembeni érzékenységet az általános kamatlábkockázathoz és a hitelfelár-kockázathoz egyaránt hozzá kell rendelni.

(4) Az általános kamatlábkockázati tényezők esetében az egyes devizák különálló kategóriát alkotnak. Az intézményeknek a 6. szakasznak megfelelően az egy kategórián belüli, de különböző lejáratú kockázati tényezőkhöz eltérő kockázati súlyt kell rendelniük.

Az intézményeknek további kockázati tényezőket kell alkalmazniuk az olyan hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok inflációs kockázatára, amelyek pénzáramlásai funkcionálisan függnek az inflációs rátáktól. Ezek a további kockázati tényezők devizánként a különböző lejáratokhoz kapcsolódó, piac által implikált inflációs ráták egy vektorából állnak. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi inflációs ráta az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül.

(5) Az intézményeknek az instrumentumnak a (4) bekezdésben említett, inflációs kockázatra vonatkozó további kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét úgy kell kiszámítaniuk, hogy megállapítják, hogy az instrumentum értéke az árazási modell szerint mennyivel változik a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulása esetén. Minden deviza különálló kategóriát alkot. Az intézményeknek az egyes kategóriákon belül az inflációt egyetlen kockázati tényezőként kell kezelniük, az egyes vektorok összetevőinek számától függetlenül. Az intézményeknek a kategóriára vonatkozó egyetlen nettó érzékenységet kell meghatározniuk oly módon, hogy az e bekezdésben leírtaknak megfelelően számított, inflációval szembeni érzékenységeket a kategórián belül nettósítják.

(6) A különböző devizákban történő kifizetéseket magukban foglaló, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében figyelembe kell venni az e devizák közötti kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázatot is. Az érzékenységen alapuló módszer keretében az intézmények által alkalmazandó kockázati tényező az egyes devizák és az USA-dollár, illetve euro közötti kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázat. Az intézményeknek az olyan kétdevizás bázisokat, amelyek nem valamely deviza és az USA-dollár közötti vagy valamely deviza és az euro közötti bázishoz kapcsolódnak, vagy az USA-dollárhoz képesti vagy az euróhoz képesti bázisként kell kiszámítaniuk.

Az egyes kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezők devizánként a különböző lejáratokra vonatkozó kereszt-devizaárfolyam alap egy vektorából állnak. Az egyes hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi kétdevizás bázis az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül. Minden deviza különálló kategóriát alkot.

▼M8

Az intézményeknek az instrumentum kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy kell kiszámítaniuk, hogy megállapítják, hogy az instrumentum értéke az árazási modell szerint mennyivel változik a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulása esetén. Minden deviza különálló kategóriát alkot. Az egyes kategóriákon belül két lehetséges eltérő kockázati tényezőt kell figyelembe venni: az adott deviza és az euro közötti bázist és az adott deviza és az USA-dollár közötti bázist, tekintet nélkül az egyes kereszt-devizaárfolyam alap vektorai összetevőinek számára. A kategóriánkénti nettó érzékenységek száma legfeljebb kettő lehet.

(7) Az általános kamatlábbal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó, általános vega kamatlábkockázati tényezők a (2) és a (3) bekezdésben leírt megfelelő kockázatmentes kamatlábak implikált volatilitásai, amelyeket a pénznemtől függően kell kategóriákhoz és az egyes kategóriákon belül a következő lejáratokhoz hozzárendelni: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Devizánként egy kategória van.

Az intézményeknek nettósítás céljából úgy kell tekinteniük, hogy az ugyanazon kockázatmentes kamatlábakhoz kapcsolódó és ugyanahhoz a lejárathoz hozzárendelt implikált volatilitások egyazon kockázati tényezőt képeznek.

Amikor az intézmények az e bekezdésben említetteknek megfelelően az implikált volatilitásokat hozzárendelik a lejáratokhoz, a következő követelményeket kell alkalmazni:

a) ahol az opció lejárata az alapul szolgáló eszköz lejáratához igazodik, egyetlen kockázati tényezőt kell figyelembe venni, amelyet az adott lejárathoz kell hozzárendelni;

b) ahol az opció lejárata rövidebb, mint az alapul szolgáló eszköz lejárata, a következő kockázati tényezőket kell figyelembe venni az alábbiaknak megfelelően:

   i. az első kockázati tényezőt az opció lejáratához kell hozzárendelni;

   ii. a második kockázati tényezőt az opció alapjául szolgáló eszköz – opció lejárati időpontjában számított – hátralévő futamidejéhez kell hozzárendelni.

(8) Az intézmény által alkalmazandó általános görbületi kamatlábkockázati tényezők devizánként a kockázatmentes kamatlábak egy vektorából állnak, amely egy adott kockázatmentes hozamgörbét fejez ki. Minden deviza különálló kategóriát alkot. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi különböző lejáratú kockázatmentes kamatláb az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül.

(9) Az intézményeknek a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítaniuk az instrumentumnak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat meghatározásához az intézményeknek a különböző hozamgörbéknek megfelelő és eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amennyiben e vektorok ugyanazon devizának felelnek meg. Az intézményeknek nettósítaniuk kell az ugyanazon kockázati tényezővel szembeni érzékenységeket. Kategóriánként csak egy nettó érzékenységet lehet figyelembe venni.

Az inflációs kockázatok és a kétdevizásbázis-kockázatok tekintetében nem kell a görbületkockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményeket megállapítani.

▼M8

325m. cikk

Hitelfelár-kockázati tényezők nem értékpapírosítás esetén

(1) Az intézmények által a hitelfelárral szemben érzékeny, nem értékpapírosítási instrumentumokra alkalmazandó delta hitelfelár-kockázati tényezőket ezen instrumentumok kibocsátóinak hitelkockázati felárai jelentik, amelyek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból és hitel-nemteljesítési csereügyletekből következnek, és amelyek az alábbi lejárati időkhöz vannak hozzárendelve: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Az intézményeknek kibocsátónként és lejáratonként egy kockázati tényezőt kell alkalmazniuk, függetlenül attól, hogy a szóban forgó kibocsátó hitelkockázati felára hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok vagy hitel-nemteljesítési csereügyletek alapján került-e kiszámításra. A kategóriák a 6. szakaszban említett ágazati kategóriák, és az egyes kategóriáknak a releváns tényezőhöz kapcsolódó valamennyi kockázati tényezőt tartalmazniuk kell.

(2) Az intézmények által a hitelfelárral szemben érzékeny, nem értékpapírosítási alapul szolgáló eszközökkel rendelkező opciókra alkalmazandó vega hitelfelár-kockázati tényezők az alapul szolgáló eszköz kibocsátójára alkalmazott, (1) bekezdés szerinti hitelkockázati felárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó opció lejáratának megfelelően: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint amelyek a nem értékpapírosítási ügyletek delta hitelfelár-kockázatához felhasználásra kerültek.

(3) Az intézmények által a nem értékpapírosítási instrumentumokhoz alkalmazott hitelfelár-görbületkockázati tényezők a hitelkockázati felárak egy vektorából állnak, amely a kibocsátó specifikus hitelkockázatifelár-görbéjét fejezi ki. Az egyes instrumentumok esetében a vektornak annyi összetevőből kell állnia, amennyi különböző lejáratú hitelkockázati felár az intézmény árazási modelljében az adott instrumentum esetében változóként felhasználásra kerül. Ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint amelyek a nem értékpapírosítási ügyletek delta hitelfelár-kockázatához felhasználásra kerültek.

(4) Az intézményeknek a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítaniuk az instrumentumnak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat meghatározásához az intézményeknek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, illetve a hitel-nemteljesítési csereügyletek alapján kiszámított, különböző számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, feltéve hogy e vektorok ugyanazon kibocsátónak felelnek meg.

325n. cikk

Hitelfelár-kockázati tényezők értékpapírosítás esetén

(1) Az intézményeknek a (3) bekezdésben említett hitelfelár-kockázati tényezőit kell alkalmazniuk a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdése szerint az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókra.

Az intézményeknek az (5) bekezdésben említett hitelfelár-kockázati tényezőit kell alkalmazniuk azokra az értékpapírosítási pozíciókra, amelyek a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdése szerint nem szerepelnek az ACTP-ben.

(2) Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriáknak meg kell egyezniük a nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriákkal, a 6. szakaszban említetteknek megfelelően.

▼M8

A nem az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára alkalmazandó kategóriák specifikusak e kockázati kategóriára nézve, a 6. szakaszban említetteknek megfelelően.

(3) Az intézmények által az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó hitelfelár-kockázati tényezők a következők:

a) a delta kockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapul szolgáló kitettségei kibocsátóinak az alábbi lejárati időkre vonatkozó releváns hitelkockázati felárai, amelyek a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokból és a hitel-nemteljesítési csereügyletekből következnek: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

b) az alapul szolgáló eszközként az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókkal rendelkező opciókra alkalmazandó vega kockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapul szolgáló kitettségeinek kibocsátójára vonatkozó, az e bekezdés a) pontjában leírtaknak megfelelően kiszámított hitelkockázati felárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

c) a görbületkockázati tényezők az értékpapírosítási pozíció alapjául szolgáló kitettségek kibocsátóinak releváns hitelfelár-hozamgörbéi, különböző lejáratú, az e bekezdés a) pontjában leírtak szerint kiszámított hitelkockázati felárak vektoraként kifejezve; minden egyes instrumentum esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi különböző lejáratú hitelkockázati felár az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

(4) Az intézményeknek a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítaniuk az értékpapírosítási pozíciónak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét. A görbületkockázat kiszámításához az intézményeknek a vagy a releváns hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok, vagy a hitel-nemteljesítési csereügyletek alapján kiszámított, különböző számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amennyiben az említett vektorok ugyanazon kibocsátónak felelnek meg.

(5) Az intézmények által a nem az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókra alkalmazandó hitelfelár-kockázati tényezőket az alapul szolgáló instrumentumok felára helyett az ügyletrészsorozat felára alapján kell meghatározni, és e tényezők a következők:

a) a delta kockázati tényezők az ügyletrészsorozat releváns hitelkockázati felárai, az ügyletrészsorozat lejárata szerint a következő lejárati időkhöz hozzárendelve: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

b) az alapul szolgáló eszközként a nem az ACTP-ben szereplő értékpapírosítási pozíciókkal rendelkező opciókra alkalmazandó vega kockázati tényezők az ügyletrészsorozatok hitelkockázati felárainak implikált volatilitásai, amelyek mindegyike a következő lejárati időkhöz hozzárendelt a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

▼M8

c) a görbületkockázati tényezők megegyeznek az e bekezdés a) pontjában leírt tényezőkkel; e kockázati tényezők mindegyikére a 6. szakaszban említett közös kockázati súlyt kell alkalmazni.

325o. cikk

Részvénypiaci kockázati tényezők

(1) Az összes részvénypiaci kockázati tényező esetében a 6. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által alkalmazandó részvénypiaci delta kockázati tényezők: az összes azonnali részvényárfolyam és az összes részvény-repo-kamatláb.

A részvénypiaci kockázat megállapításának céljára egy konkrét részvényrepogörbe képezi az egyetlen kockázati tényezőt, amely a különböző lejárati időkre vonatkozó repokamatlábak vektoraként kerül kifejezésre. Minden egyes instrumentum esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi különböző lejáratú repokamatláb az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználásra kerül.

Az intézményeknek az instrumentum részvénypiaci kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy kell kiszámítaniuk, hogy megállapítják, hogy az instrumentum értéke az árazási modell szerint mennyivel változik a vektor egyes összetevőinek 1 bázisponttal történő elmozdulása esetén. Az intézményeknek az ugyanazon tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír repokamat-kockázati tényezőjével szembeni érzékenységeket nettósítaniuk kell, függetlenül az egyes vektorok összetevőinek számától.

(3) Az intézmények által a részvénypiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega részvénypiaci kockázati tényezők az azonnali részvényárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opció lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. A részvényrepo-kamatlábakra nem kell vega kockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt megállapítani.

(4) Az intézmények által a részvénypiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó részvénypiaci görbületkockázati tényezők az azonnali részvényárfolyamok, a megfelelő opciók lejáratától függetlenül. A részvényrepo-kamatlábakra nem kell görbületkockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt megállapítani.

325p. cikk

Árukockázati tényezők

(1) Az összes árukockázati tényező esetében a 6. szakaszban említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta árukockázati tényezők az áruk azonnali árai árutípusok és a következő lejáratok szerint: 0,25 év, 0,5 év, 1 év, 2 év, 3 év, 5 év, 10 év, 15 év, 20 év, 30 év. Az intézmények csak akkor tekinthetik úgy, hogy ugyanazon – azonos lejáratú – árutípusra vonatkozó két áruár azonos kockázati tényezőt képez, ha a teljesítési helyre vonatkozó jogi feltételek azonosak.

▼M8

(3) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega árupiaci kockázati tényezők az árutípusonkénti áruárak implikált volatilitásai, amelyeket a következő lejárathoz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év. Az intézményeknek az ugyanazon árutípussal szembeni és ugyanazon lejárathoz hozzárendelt érzékenységeket egyetlen kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amelyeket aztán nettósítaniuk kell.

(4) Az intézmények által az árupiaccal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó árupiaci görbületkockázati tényezők az árutípusra vonatkozó, különböző lejáratú áruárak, vektorként kifejezve. Minden egyes eszköz esetében a vektornak annyi összetevőt kell tartalmaznia, amennyi áruárat az adott áru tekintetében az intézmény árazási modelljében az adott eszköz esetében változóként felhasználnak. Az intézmények nem tehetnek különbséget az áruárak között teljesítési hely szerint.

Az instrumentumnak a görbületkockázati képletben használt minden egyes kockázati tényezővel szembeni érzékenységét a 325g. cikkel összhangban kell kiszámítani. A görbületkockázat meghatározásához az intézményeknek az eltérő számú összetevőből álló vektorokat ugyanazon kockázati tényezőként kell figyelembe venniük, amennyiben e vektorok ugyanazon árutípusnak felelnek meg.

325q. cikk

Devizaárfolyam-kockázati tényezők

▼M12

(1) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta devizaárfolyam-kockázati tényezők az instrumentum pénznemének az intézmény adatszolgáltatási pénznemében vagy az intézmény bázisdevizájában kifejezett azonnali árfolyamai, amennyiben az intézmény a (7) bekezdés szerinti bázisdevizát használ. Devizapáronként egy kategóriát kell megállapítani egyetlen kockázati tényezővel és egyetlen nettó érzékenységgel.

▼M17

(2) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező opciókra alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők a devizapárok árfolyamainak implikált volatilitásai. Az említett implikált volatilitásokat a következő lejárati időkhöz kell hozzárendelni a szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó megfelelő opciók lejárata szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

▼M12

(3) Az intézmények által a devizaárfolyammal szemben érzékeny alapul szolgáló eszközzel rendelkező instrumentumokra alkalmazandó devizaárfolyam-görbületkockázati tényezők az (1) bekezdésben említett delta devizaárfolyam-kockázati tényezőknek felelnek meg.

▼M8

(4) A devizaárfolyammal összefüggő delta kockázati, vega kockázati és görbületkockázati tényezők tekintetében az intézményeknek nem kell különbséget tenniük egy deviza onshore és offshore árfolyama között.

▼M12

(5) Amennyiben a görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó i instrumentum alapjául szolgáló devizaárfolyam nem vonatkoztatható sem az intézmény adatszolgáltatási pénznemére, sem az intézmény bázisdevizájára, az intézmény 1,5-tel eloszthatja a 325 g. cikk (2) bekezdésében meghatározott megfelelő CVR_{ik}^{-} és

CVR_{ik}^{+} összetevőket, amelyek esetében $x_k$az alapul szolgáló eszköz két pénznemének egyike és – az adott esettől függően – az intézmény adatszolgáltatási pénzneme vagy az intézmény bázisdevizája közötti devizaárfolyam-kockázati tényező.

(6) Illetékes hatóságának engedélyével az intézmény a 325 g. cikk (2) bekezdésében meghatározott CVR_k^- és

CVR_k^+ összetevőket egységesen 1,5-tel eloszthatja a devizaárfolyammal kapcsolatos és a görbületkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó instrumentumok összes devizaárfolyam-kockázati tényezője tekintetében, feltéve, hogy az intézmény adatszolgáltatási pénznemén vagy adott esetben az intézmény bázisdevizáján alapuló, az említett összetevők számításánál figyelembe vett devizaárfolyam-kockázati tényezőket egyidejűleg eltolják.

(7) Az (1) és a (3) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatósága engedélyével a devizaárfolyammal összefüggő delta kockázati és görbületkockázati tényezők kifejezése céljából az összes azonnali devizaárfolyam esetében az adatszolgáltatás pénzneme helyett másik pénznemet („bázisdevizát”) alkalmazhat, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény csak egy bázisdevizát alkalmaz;

b) az intézmény a bázisdevizát minden kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciójára egységesen alkalmazza;

c) az intézmény az illetékes hatósága számára kielégítően bizonyította, hogy:

   i. a választott bázisdeviza alkalmazásával az intézmény devizaárfolyam-kockázatnak kitett pozíciói kockázata megfelelően reprezentált;

   ii. a bázisdeviza megválasztása összeegyeztethető azzal a móddal, ahogyan az intézmény az érintett devizaárfolyam-kockázatokat belsőleg kezeli;

   iii. a bázisdeviza megválasztása elsődlegesen nem az intézmény szavatolótőke-követelményeinek csökkentésére irányul;

d) az intézmény figyelembe veszi az adatszolgáltatás pénzneme és a bázisdeviza közötti váltás kockázatát.

Az intézmény, amely számára engedélyezték a bázisdeviza első albekezdés szerinti használatát, az ebből eredően a devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a bázisdeviza és az adatszolgáltatás pénzneme közötti érvényes azonnali átváltási árfolyamon átszámítja az adatszolgáltatás pénznemére.

▼M8

2. alszakasz

Az érzékenységek meghatározása

325r. cikk

Delta kockázati érzékenységek

(1) Az intézményeknek a delta általános kamatlábkockázati (GIRR) érzékenységek értékét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) a kockázatmentes kamatlábakat tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{r_{kt}} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y\ \ldots) - V_i(r_{kt},\ x,\ y\ \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{r_{kt}}$ = a kockázatmentes kamatlábakat tartalmazó kockázati tényezőkkel szembeni érzékenység;

r_{kt} = a k kockázatmentes görbe esetében a t lejárathoz tartozó kamatláb;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben a r_{kt}-től eltérő kockázati tényezők;

b) az inflációs kockázatból és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{x_j} = \frac{V_i(\overline{x}_{ji} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

S_{x_j} = az inflációs kockázatból és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenység;

$\overline{x}_{ji}$ = m-dimenziós vektor, amely az implikált inflációs görbét vagy egy adott j pénznem kereszt-devizaárfolyam alap görbéjét fejezi ki, ahol m az i instrumentum árazási modelljében alkalmazott, inflációhoz vagy kereszt-devizaárfolyam alaphoz kapcsolódó változók számának felel meg;

$\overline{I_m}$ = (1 x m) dimenziójú, kizárólag egyesekből álló egységmátrix;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

y, z = az árazási modell egyéb változói.

▼M8

(2) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a delta hitelfelár-kockázati érzékenységeket valamennyi értékpapírosítási és nem értékpapírosítási pozícióra:

$$S_{CS_{kt}} = \frac{V_i(CS_{kt} + 0{,}0001,\ x,\ y\ \ldots) - V_i(CS_{kt},\ x,\ y\ \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{CS_{kt}}$ = a delta hitelfelár-kockázati érzékenységek valamennyi értékpapírosítási és nem értékpapírosítási pozíció esetében;

cs_{kt} = j kibocsátó hitelkockázati felárának értéke t lejárati időpontban;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben a cs_{kt}-től eltérő kockázati tényezők.

(3) Az intézményeknek a részvénypiaci kockázati delta érzékenységet az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) az azonnali részvényárfolyamokból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységeket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots) - V_i(EQ_k,\ x,\ y,\ \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = az azonnali részvényárfolyamokból eredő kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységek;

k = egy adott, tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír;

EQ_k = a szóban forgó, tulajdoni részesedést megtestesítő értékpapír azonnali árfolyama;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben az EQ_k-tól eltérő kockázati tényezők;

b) a részvényrepo-kamatokból álló kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységeket az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{x_k} = \frac{V_i(\overline{x}_{ki} + 0{,}0001\overline{I_m},\ y,\ z\ \ldots) - V_i(\overline{x}_{ji},\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

S_{x_k} = a részvényrepo-kamatokból álló kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységek;

k = a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumot jelölő index;

▼M8

$\overline{x}_{ki}$ = m-dimenziós vektor, amely egy adott k tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumhoz kapcsolódó repoügylet lejárati struktúráját fejezi ki, ahol m az i instrumentum árazási modelljében alkalmazott, különböző lejáratoknak megfelelő repokamatlábak számának felel meg;

$\overline{I_m}$ = (1m) dimenziójú, kizárólag egyesekből álló egységmátrix;

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

x,y = a V_i árazó függvényben az $\overline{x}_{ki}$ -tól eltérő kockázati tényezők.

(4) Az intézményeknek az egyes k kockázati tényezőkel szembeni delta árukockázati érzékenységet a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots) - V_i(CTY_k,\ \gamma,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = delta árukockázati érzékenység;

k = adott árukockázati tényező;

CTY_k = a k kockázati tényező értéke;

▼C7

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

▼M8

y, z = az i instrumentum árazási modelljében a CTY_k-tól eltérő kockázati tényezők.

(5) Az intézményeknek az egyes k devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni delta devizaárfolyam-kockázati érzékenységeket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$S_k = \frac{V_i(1{,}01\ FX_k,\ y,\ z\ \ldots) - V_i(FX_k,\ y,\ z\ \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

s_k = delta devizaárfolyam-kockázati érzékenység;

k = adott devizaárfolyam-kockázati tényező;

FX_k = a kockázati tényező értéke;

▼C7

V_i (.) = i instrumentum árazó függvénye; és

▼M8

y, z = az i instrumentum árazási modelljében az FX_k-tól eltérő kockázati tényezők.

▼M8

325s. cikk

Vega kockázati érzékenységek

(1) Az intézményeknek egy opció adott k kockázati tényezővel szembeni vega kockázati érzékenységét a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼M17

$$s_k = \frac{V_i(1{,}01 \cdot vol_k, x, y) - V_i(vol_k, x, y)}{0{,}01}$$

▼M8

ahol:

s_k = egy opció vega kockázati érzékenysége;

k = egy implikált volatilitásból álló, specifikus vega kockázati tényező;

vol_k = e kockázati tényező értéke, amelyet százalékban kell kifejezni; és

x,y = a V_i árazó függvényben a vol_k-től eltérő kockázati tényezők.

(2) Azon kockázati osztályok esetében, amelyeknél a vega kockázati tényezőknek lejárati dimenziója van, de amelyek esetében a kockázati tényezők hozzárendelésére vonatkozó szabályok nem alkalmazhatók, mivel az opciók nem rendelkeznek lejárattal, az intézményeknek ezeket a kockázati tényezőket a leghosszabb előírt lejárati időhöz kell hozzárendelniük. Ezek az opciók a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá tartoznak.

(3) Olyan opciók esetében, amelyek nem rendelkeznek kötési árral vagy limitárral, illetőleg olyan opciók esetében, amelyek több kötési árral vagy limitárral rendelkeznek, az intézményeknek az intézményen belül az opció árazásához használt kötési árakhoz és lejárathoz való hozzárendelést kell alkalmazniuk. Ezek az opciók is a fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet hatálya alá tartoznak.

(4) Az intézményeknek nem kell kiszámítaniuk a 325. cikk (6),, (7) és (8) bekezdésében említett, ACTP-ben levő azon értékpapírosítási ügyletrészsorozatok vega kockázatát, amelyeknek nincs implikált volatilitásuk. Ezekre az értékpapírosítási ügyletrészsorozatokra delta kockázati és görbületkockázati szavatolótőke-követelményt kell számítani.

325t. cikk

Az érzékenységi számításokra vonatkozó követelmények

(1) Az intézményeknek az ebben az alszakaszban szereplő képletek alkalmazásával, a felső vezetésnek az eredményről való beszámolás alapjául szolgáló intézményi árazási modellek alapján kell meghatározniuk az érzékenységeket.

▼M17

E bekezdés első albekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok előírhatják az 1b. fejezetben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására engedélyt kapott intézményeknek, hogy a 325. cikk (3) bekezdésében előírt számítási és adatszolgáltatási követelmények alkalmazásában a belső modellen alapuló módszerük kockázatmérési rendszerének árazó függvényeit használják az érzékenységek e fejezet szerinti kiszámításához.

▼M8

(2) Az intézmények az opcionalitással rendelkező, a 325e. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett instrumentumok delta kockázati érzékenységeinek kiszámításánál állandónak feltételezhetik az implikált volatilitási kockázati tényezőket.

(3) Az opcionalitással rendelkező, illetve a 325e. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett instrumentumok vega kockázati érzékenységeinek kiszámításánál a következő követelmények alkalmazandók:

a) az általános kamatlábkockázat és a hitelkockázati felár tekintetében az intézményeknek minden pénznem tekintetében feltételezniük kell, hogy azoknak a volatilitási kockázati tényezőknek az alapul szolgáló eszköze, amelyre a vega kockázat kiszámítása történik, az említett instrumentumokhoz használt árazási modellben lognormális vagy normális eloszlást követ;

b) a részvénypiaci kockázat, az árukockázat és a devizaárfolyamkockázat tekintetében az intézményeknek feltételezniük kell, hogy azoknak a volatilitási kockázati tényezőknek az alapul szolgáló eszköze, amelyre a vega kockázat kiszámítása történik, az instrumentumokhoz használt árazási modellben lognormális eloszlást követ.

(4) Az intézményeknek a hitelértékelési korrekciókkal szembeni érzékenységek kivételével minden érzékenységet ki kell számítaniuk.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatóságok általi engedélyezés esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőkekövetelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a delta kockázati érzékenységekre vonatkozóan alternatív fogalommeghatározást is használhat, feltéve hogy teljesíti az alábbi összes feltételt:

▼M17

a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatkezelési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;

▼M8

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív meghatározások alkalmasabbak a pozícióra vonatkozó érzékenységek kezelésére, mint az ebben az alszakaszban meghatározott képletek, és az azok eredményeként kapott érzékenységek nem térnek el lényegesen a képletek alapján kapottaktól.

▼M8

(6) Az (1) bekezdéstől eltérve az intézmény az illetékes hatóságok általi jóváhagyás esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a vega érzékenységeket kiszámíthatja az érzékenységek alternatív meghatározásának lineáris transzformációja alapján, feltéve hogy teljesíti az alábbi összes feltételt:

▼M17

a) ezek az alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatkezelési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív meghatározások alkalmasabbak a pozíció érzékenységének kezelésére, mint az ebben az alszakaszban meghatározott képletek; hogy az első albekezdésben említett lineáris transzformáció vega kockázati érzékenységet tükröz; valamint hogy az ezek eredményeként kapott érzékenységek nem térnek el lényegesen az említett képletek alkalmazásával kapottaktól.

▼M8

4. szakasz

A fennmaradó kockázatra vonatkozó többlet

325u. cikk

A fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézményeknek a 2. szakaszban meghatározott, piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeken kívül az intézményeknek kiegészítő szavatolótőke-követelményeket is alkalmazniuk kell az e cikkel összhangban fennmaradó kockázatnak kitettnek minősülő instrumentumokra.

(2) Egy instrumentum akkor minősül a fennmaradó kockázatnak kitett instrumentumnak, ha esetében az összes alábbi feltétel teljesül:

a) alapul szolgáló eszköze egzotikus instrumentum, amely e fejezet alkalmazása keretében olyan kereskedési könyvi instrumentumot jelent, amelynek az alapul szolgáló kitettsége nem tartozik sem a 2. szakaszban meghatározott érzékenységen alapuló módszer szerinti delta, vega vagy görbületkockázatra vonatkozó eljárás, sem pedig az 5. szakaszban meghatározott nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény hatálya alá;

b) az instrumentum más fennmaradó kockázatoknak kitett instrumentum, amely e fejezet alkalmazásában az alábbi instrumentumok valamelyikét jelenti:

i. azon instrumentumok, amelyek a 2. szakaszban meghatározott érzékenységen alapuló módszer szerinti, vega és görbületkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartoznak, és amelyek olyan megtérülést generálnak, amely nem reprodukálható hagyományos opciók és alapul szolgáló egységes részvényárfolyamok, áruk árai, árfolyamok, kötvényárak, hitel-nemteljesítési csereügyletek árai vagy kamatláb-csereügyletek véges számú lineáris kombinációjaként;

▼M8

ii. azon instrumentumok, amelyek a 325. cikk (6) bekezdésében említett ACTP-ben szereplő pozíciót képeznek; az adott ACTP-ben szereplő, a 325. cikk (8) bekezdésében említett fedezeti pozíciók nem sorolandók ezen instrumentumok közé.

(3) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett kiegészítő szavatolótőke-követelményeket úgy kell kiszámítaniuk, hogy a (2) bekezdésben említett instrumentumok bruttó névleges értékének összegét megszorozzák a következő kockázati súlyokkal:

a) 1,0 % a (2) bekezdés a) pontjában említett instrumentumok esetében;

b) 0,1 % a (2) bekezdés b) pontjában említett instrumentumok esetében.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézménynek nem kell alkalmaznia a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt arra az instrumentumra, amely megfelel a következő feltételek valamelyikének:

a) elismert tőzsdén jegyzik;

b) a 648/2012/EU rendeletnek megfelelően központi elszámolásra alkalmas;

c) tökéletesen ellentételezi egy másik kereskedési könyvi pozíció piaci kockázatát, amely esetben a két tökéletesen egyező kereskedési könyvi pozíció mentesül a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmény alól.

▼M17

(4a) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2032. december 31-ig az intézményeknek nem kell alkalmazniuk a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt azokra az instrumentumokra, amelyek célja kizárólag az olyan kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatainak fedezése, amelyek a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményt eredményeznek, és amely instrumentumok ugyanolyan típusú fennmaradó kockázatoknak vannak kitéve, mint az általuk fedezett pozíciók.

Az illetékes hatóság abban az esetben engedélyezi az első albekezdésben említett eljárás alkalmazását, ha az intézmény folyamatosan és az illetékes hatóság számára kielégítő módon bizonyítani tudja, hogy az adott instrumentumok megfelelnek a fedezeti pozícióként való kezelés kritériumainak.

Az intézményeknek jelenteniük kell az illetékes hatóságnak a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításának eredményét minden olyan instrumentumra vonatkozóan, amelyre az első albekezdésben említett eltérést alkalmazzák.

▼M8

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy a (2) bekezdés alkalmazása keretében mi minősül egzotikus alapul szolgáló eszköznek, és mely instrumentumok minősülnek más fennmaradó kockázatoknak kitett instrumentumnak.

▼M8

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozásakor az EBH-nak legalább azt meg kell vizsgálnia, hogy az élettartam-kockázatot, az időjárást, a természeti katasztrófákat és a jövőbeli tényleges volatilitást egzotikus alapul szolgáló tényezőknek kell-e tekinteni.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azoknak a kritériumoknak a meghatározása céljából, amelyeket az intézményeknek alkalmazniuk kell azon pozíciók azonosítására, amelyek esetében alkalmazható a (4a) bekezdésben említett eltérés. Az említett kritériumok közé kell tartozniuk legalább a következőknek: a szóban forgó bekezdésben említett instrumentumok jellege, a kombinált pozíciók nettó eredménye, a kombinált pozíciók érzékenysége és a kombinált pozíciók fedezetlenül maradt kockázatai, figyelembe véve különösen annak a lehetőségét, hogy az eredeti pozíciót részösszeggel fedezik.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(7) Az EBH-nak 2029. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a (4a) bekezdésben említett eljárás alkalmazásának hatásairól. A Bizottság a jelentés megállapításai alapján – adott esetben – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szóban forgó bekezdésben említett eljárás alkalmazásának meghosszabbítására vonatkozóan.

▼M8

5. szakasz

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

325v. cikk

Fogalommeghatározások és általános rendelkezések

(1) E szakasz alkalmazása céljából a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

▼M8

a) „rövid kitettség” : a kibocsátó vagy kibocsátói csoport nemteljesítése nyereséget jelent az intézmény számára, függetlenül a kitettséget létrehozó instrumentum vagy ügylet típusától;

b) „hosszú kitettség” : a kibocsátó vagy kibocsátói csoport nemteljesítése veszteséget jelent az intézmény számára, függetlenül a kitettséget létrehozó instrumentum vagy ügylet típusától;

c) „váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg (bruttó JTD)” : annak a veszteségnek vagy nyereségnek a becsült nagysága, amelyet a kötelezett nemteljesítése eredményezne egy adott kitettségen;

d) „váratlan nemteljesítésből eredő nettó összeg (nettó JTD)” : annak a veszteségnek vagy nyereségnek a becsült nagysága, amely az intézményt érné egy kötelezett nemteljesítéséből adódóan, a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek nettósítása után;

e) „nemteljesítéskori veszteségráta” vagy „LGD” : a kötelezett nemteljesítéskori veszteségrátája az általa kibocsátott instrumentumon, az instrumentum névleges összegének arányában kifejezve;

f) „nemteljesítési kockázati súly” : az egyes kötelezettek általi nemteljesítés – adott kötelezett hitelképességének megfelelő – becsült valószínűségét megjelenítő százalékos arány.

(2) A hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokra, az ezeket alapul vevő származtatott ügyletekre és az olyan származtatott ügyletekre, amelyek megtérülését vagy valós értékét a származtatott ügylet partnerétől eltérő kötelezett nemteljesítése befolyásolja, nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket kell alkalmazni. Az intézményeknek a nemteljesítési kockázatra vonatkozó követelményeket külön-külön kell kiszámítaniuk a következő instrumentumtípusokra: nem értékpapírosítások, az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások és az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások. Az intézmények által alkalmazandó nemteljesítési kockázatra vonatkozó végleges szavatolótőke-követelményeket e három összetevő összege képezi.

▼M17

(3) A kereskedett nem értékpapírosítási hitelderivatívák és származtatott részvényügyletek esetében az egyedi alkotóelemnek minősülő kibocsátónkénti, váratlan nemteljesítésből eredő összegeket az alapul szolgáló eszközök közvetlen vizsgálatának módszerével kell meghatározni.

▼M8

1. alszakasz

A nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményei

325w. cikk

A váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek

(1) Az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket az egyes, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni hosszú kitettségek esetében a következőképpen kell kiszámítaniuk:

▼M8

$$JTD_{hosszú} = \max \{LGD\ V_{névleges} + P\&L_{hosszú} + Korrekció_{hosszú};0\}$$

ahol:

$JTD_{hosszú}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg hosszú kitettség esetében;

▼C7

$V_{névleges}$ = azon instrumentum névleges összege, amelyből a kitettség ered;

$P\&L_{hosszú}$ = ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe; és

$Korrekció_{hosszú}$ = amennyiben az instrumentum, amelyből a kitettség ered, származtatott instrumentum, az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a növeléseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a csökkentéseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

▼M8

(2) Az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket az egyes, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal szembeni rövid kitettségek esetében a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$JTD_{rövid} = \min \{LGD\ V_{névleges} + P\&L_{rövid} + Korrekció_{rövid};0\}$$

ahol:

$JTD_{rövid}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg rövid kitettség esetében;

▼C7

$V_{névleges}$ = az instrumentum névleges összege, amelyből a kitettség ered és amelyet a képletbe negatív előjellel kell beállítani;

$P\&L_{rövid}$ = ez a tag a rövid kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe; és

$Korrekció_{rövid}$ = amennyiben az instrumentum, amelyből a kitettség ered, származtatott instrumentum, az az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a csökkentéseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a növeléseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

▼M8

(3) Az intézményeknek az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében a következő nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) kell alkalmazniuk:

a) a nem előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségekre 100 %;

▼M8

b) az előresorolt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségekre 75 %;

c) a 129. cikk szerinti, fedezett kötvényekkel szembeni kitettségekre 25 %.

▼C7

(4) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti számítások céljából a névleges összegét a következőképpen kell megállapítani:

a) kötvény esetében a névleges összeg a kötvény névértéke;

b) egy kötvényre vonatkozó értékesített eladási opció esetében a névleges összeg az opció névleges összege; egy kötvényre vonatkozó megvásárolt vételi opció esetében a névleges összeg 0.

(5) A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokkal szembeni kitettségek esetében az intézményeknek a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$JTD_{hosszú} = \max \{LGD \cdot V_{névleges} + P\&L_{hosszú} + Korrekció_{hosszú} ;0\}$$

$$JTD_{hosszú} = \min \{LGD \cdot V_{névleges} + P\&L_{rövid} + Korrekció_{rövid} ;0\}$$

ahol:

$JTD_{hosszú}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg hosszú kitettség esetében;

$V_{névleges}$ = azon instrumentum névleges összege, amelyből a kitettség ered; a készpénz jellegű tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum névleges összege a tőkeelem valós értéke; $JTD_{rövid}$ képlet esetén az instrumentum névleges összegét negatív előjellel kell bevinni a képletbe;

$P\&L_{hosszú}$ = ez a tag a hosszú kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe;

$Korrekció_{hosszú}$ = az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény veszteségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a növeléseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a csökkentéseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

$JTD_{rövid}$ = váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összeg rövid kitettség esetében;

$P\&L_{rövid}$ = ez a tag a rövid kitettséget létrehozó instrumentum valós értékének változásai miatt az intézmény által már elszámolt nyereségek vagy veszteségek figyelembevételére szolgál; a nyereségeket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a veszteségeket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe;

▼C7

$\text{Korrekció}_{\text{rövid}}$ = az az összeg, amellyel nemteljesítés esetén a származtatott instrumentum struktúrája miatt növelni vagy csökkenteni kell az intézmény nyereségét az alapul szolgáló instrumentumon keletkező teljes veszteséghez képest; a csökkentéseket pozitív előjellel kell bevinni a képletbe, a növeléseket pedig negatív előjellel kell bevinni a képletbe.

▼M8

(6) Az intézményeknek az (5) bekezdés szerinti számítás céljából a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok esetében 100 %-os nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) kell alkalmazniuk.

(7) Ha a nemteljesítési kockázatnak való kitettség olyan származtatott ügyletekből ered, amelyeknek a kötelezett nemteljesítése esetén érvényes megtérülése nem kötődik a kötelezett által kibocsátott valamely konkrét instrumentum névleges összegéhez vagy a kötelezett vagy az általa kibocsátott instrumentum nemteljesítéskori veszteségrátájához, az intézményeknek alternatív módszereket kell használniuk a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek becslésére.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

▼C7

a) az intézményeknek az instrumentumok különböző típusai esetében a váratlan nemteljesítésből eredő összegek e cikknek megfelelő kiszámítása során hogyan kell meghatározniuk a $\text{P\&L}_{\text{hosszú}}$, $\text{P\&L}_{\text{rövid}}$, $\text{Korrekció}_{\text{hosszú}}$ és $\text{Korrekció}_{\text{rövid}}$ elemeket;

▼M8

b) milyen alternatív módszereket használhatnak az intézmények a (7) bekezdésben említett, váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek becslésére.

c) a (4) bekezdés a) és b) pontjában említettektől eltérő, egyéb instrumentumok névleges összegeinek meghatározása.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325x. cikk

A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegek

(1) Az intézményeknek a rövid és a hosszú kitettségek bruttó váratlan nemteljesítésből eredő összegeinek nettósításával váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket kell számítaniuk. Nettósításra csak azonos kötelezettel szembeni kitettségek esetében kerülhet sor, ha a rövid kitettségek szenioritása nem nagyobb, mint a hosszú kitettségeké.

(2) A nettósítás a nettósítandó kitettségek lejáratától függően lehet teljes vagy részleges:

▼M8

a) a nettósítást teljes mértékben kell elvégezni, ha a nettósítandó kitettségek lejárata legalább egy év;

b) a nettósítást részlegesen kell elvégezni, ha a nettósítandó kitettségek közül legalább egynek a lejárata egy évnél rövidebb, amely esetben az egy évnél rövidebb lejáratú egyes kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő összegét meg kell szorozni a kitettség lejáratának egy évhez viszonyított arányával.

(3) Amennyiben nettósítás nem lehetséges, a legalább egyéves lejáratú kitettségek esetében a váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegekkel egyenlő összegekben kell megállapítani. A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összeg kiszámításához az egy évnél rövidebb lejáratú váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeket meg kell szorozni a kitettség lejáratának egy évhez viszonyított arányával, amely legalább 3 hónap kell legyen.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásakor a származtatott ügyletek lejáratát kell figyelembe venni, és nem az alapul szolgáló eszközökét. A részvényjellegű készpénzkitettségek hozzárendelt lejárata az intézmény választása szerint egy év vagy három hónap lehet.

▼M17

(5) Amennyiben egy hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő készpénzjellegű instrumentumot alapul vevő, és az adott hitelviszonyt vagy tulajdoni részesedést megtestesítő készpénzjellegű instrumentummal fedezett származtatotteszköz-pozíció szerződéses vagy jogi feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy az adott pozíció két oldala közül az előbbi lejáratúnak a lejáratakor az alapul szolgáló instrumentumból eredő nemteljesítési kockázatnak való kitettség nélkül mindkét oldalt lezárja, a kombinált pozíció váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegét nullának kell venni.

▼M8

325y. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása

(1) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a partner típusától függetlenül meg kell szorozni a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 2. táblázatnak megfelelően:

2. táblázat

Hitelminőségi kategória	Nemteljesítési kockázati súly
1. hitelminőségi besorolás	0,5 %
2. hitelminőségi besorolás	3 %
3. hitelminőségi besorolás	6 %
4. hitelminőségi besorolás	15 %
5. hitelminőségi besorolás	30 %
6- hitelminőségi besorolás	50 %
Nem minősített	15 %
Nem teljesített	100 %

(2) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények tekintetében 0 %-os kockázati súlyt kell rendelni az olyan kitettségekhez, amelyek a II. cím 2. fejezete szerinti, hitelkockázatra vonatkozó sztenderd módszer alapján 0 %-os nemteljesítési kockázati súlyt kapnának.

▼M8

(3) Váratlan nemteljesítésből eredő súlyozott nettó összegeket a következő kategóriákhoz kell rendelni: vállalatok, kormányzatok és helyi önkormányzatok/települések.

(4) Az egyes kategóriákon belül a váratlan nemteljesítésből eredő súlyozott nettó összegeket összesíteni kell a következő képletnek megfelelően:

▼C7

$$DRC_b = \max\{(\sum_{i \in \text{hosszú}} RW_i \cdot \text{net JTD}_i) - WtS \cdot (\sum_{i \in \text{rövid}} RW_i \cdot |\text{net JTD}_i|); 0\}$$

▼M8

ahol:

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;

i = a b kategóriához tartozó instrumentumot jelölő index;

RW_i = a kockázati súly; és

WtS = a kategórián belüli fedezeti kapcsolatok alapján járó kedvezménynek megfelelő arányszám, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

▼C7

$$WtS = \frac{\sum \text{net JTD}_{\text{hosszú}}}{\sum \text{net JTD}_{\text{hosszú}} + \sum |\text{net JTD}_{\text{rövid}}|}$$

▼M8

A DRC_b és a WtS kiszámítása céljából a hosszú és a rövid pozíciók aggregálását a kategória minden pozíciójára el kell végezni, függetlenül azok hitelminőségi besorolásától, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó kategóriaspecifikus szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából.

(5) A nem értékpapírosítások általi nemteljesítési kockázatra vonatkozó végső szavatolótőke-követelményt a kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények egyszerű összegeként kell kiszámítani.

▼M17

(6) E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.

▼M8

2. alszakasz

Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények

325z. cikk

Váratlan nemteljesítésből eredő összegek

(1) Az értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeként a piaci értéküket kell figyelembe venni, ha pedig az nem áll rendelkezésre, akkor az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban meghatározott valós értéküket.

▼M8

(2) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a pozíciók váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeinek nettósításával kell meghatározni. Nettósításra csak azonos alapul szolgáló eszközhalmazzal rendelkező és azonos ügyletrészsorozathoz tartozó értékpapírosítási kitettségek között kerülhet sor. A különböző alapul szolgáló eszközhalmazzal rendelkező értékpapírosítási kitettségek közötti nettósítás nem engedélyezett, akkor sem, ha az alsó és a felső veszteségviselési határok azonosak.

(3) Ha a meglévő értékpapírosítási kitettségek felbontásával vagy kombinációjával más meglévő értékpapírosítási kitettségek a lejárat kivételével tökéletesen reprodukálhatók, a nettósítás céljából a meglévő értékpapírosítási kitettségek helyett fel lehet használni az említett felbontásból vagy kombinációból eredőket.

(4) Ha az alaptermékek tekintetében meglévő kitettségek felbontásával vagy kombinációjával egy meglévő értékpapírosítási kitettség teljes ügyletrészsorozati struktúrája tökéletesen reprodukálható, a nettósítás céljából a meglévő értékpapírosítási kitettségek helyett fel lehet használni az említett felbontásból vagy kombinációból eredő kitettségeket. Ha az alaptermékeket így használják, azokat nem szabad figyelembe venni a nem értékpapírosítások nemteljesítési kockázatának kezelésekor.

(5) A 325x. cikk mind a meglévő értékpapírosítási kitettségekre, mind pedig a (3) vagy (4) bekezdéssel összhangban használt értékpapírosítási kitettségekre alkalmazandó. A releváns lejáratok az értékpapírosítási ügyletrészsorozatok lejáratai.

325aa. cikk

Az értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének kiszámítása

(1) Az értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeit meg kell szorozni az adott értékpapírosítási kitettségre – így az STS-értékpapírosításokra is – a II. cím 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerhierarchiának megfelelően és a partner típusától függetlenül a nem kereskedési könyvben alkalmazott kockázati súly 8 %-ával.

(2) Ha a kockázati súlyokat a SEC-IRBA vagy a SEC-ERBA szerint számítják ki, az összes ügyletrészsorozatra egyéves lejáratot kell alkalmazni.

(3) Az egyedi pénzeszköz-értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő, kockázattal súlyozott összegeit a pozíció valós értékére kell korlátozni.

(4) Váratlan nemteljesítésből eredő, kockázattal súlyozott nettó összegeket kell hozzárendelni a következő kategóriákhoz:

a) egy közös kategória a vállalati kitettségekre, régiótól függetlenül;

b) 44 különböző kategória, régiónként egy-egy külön kategóriával a második albekezdésben meghatározott 11 meghatározott mindegyik eszközosztály esetében.

▼M8

Az első albekezdés alkalmazásában a 11 eszközosztály a következő: eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírok (ABCP), gépjárműhitel/-lízingek, lakóingatlannal fedezett értékpapírok (RMBS), hitelkártyák, üzleti ingatlannal fedezett értékpapírok (CMBS), hitellel fedezett kötelezvények, CDO-val fedezett CDO, kis- és középvállalkozások (kkv-k), hallgatói hitelek, egyéb lakossági, egyéb nagykereskedelmi. A négy régió: Ázsia, Európa, Észak-Amerika és a világ egyéb részei.

(5) Az intézményeknek az értékpapírosítási kitettségeket a piaci szereplők által szokásosan használt besorolásnak megfelelően kell besorolniuk a kategóriákba. Az intézmények egy adott értékpapírosítási kitettséget a (4) bekezdésben említett kategóriák közül csak egy kategóriába sorolhatnak be. Ha az intézmény az értékpapírosítási kitettséget nem tudja egy eszközosztály kategóriájához vagy egy régióhoz hozzárendelni, azt értelemszerűen az „egyéb lakossági”, „egyéb kereskedelmi” vagy az „a világ egyéb részei” kategóriába kell besorolni.

(6) A váratlan nemteljesítésből eredő, nettó súlyozott összegeket az egyes kategóriákon belül ugyanúgy kell összesíteni, mint a nem értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó nemteljesítési kockázat esetében, a 325y. cikk (4) bekezdése szerinti képlettel; e számítás eredménye az egyes kategóriák nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye.

(7) Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatára vonatkozó végső szavatolótőke-követelményt a kategóriaszintű szavatolótőke-követelmények egyszerű összegeként kell kiszámítani.

3. alszakasz

Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményei

325ab. cikk

Hatály

(1) Az alternatív korrelációkereskedési portfólió (ACTP) esetében a szavatolótőke-követelmények az értékpapírosítási kitettségekre és a nem értékpapírosítási fedezeti ügyletekre vonatkozó nemteljesítési kockázatot foglalják magukban. E fedezeti ügyleteket nem szabad figyelembe venni a nem értékpapírosítások általi nemteljesítési kockázat kiszámításakor. A nem értékpapírosítások, az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások és az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye tekintetében nem érvényesíthető diverzifikációs kedvezmény.

▼M17

_____

▼M8

325ac. cikk

Váratlan nemteljesítésből eredő összegek az ACTP esetében

(1) E cikk alkalmazásában:

a) „az értékelési modellel való felbontás” : olyan módszer, amely szerint az értékpapírosítás egyetlen kibocsátóra vonatkozó alkotóelemét az értékpapírosítás feltétlen és feltételes értékének különbségeként kell értékelni, feltételezve, hogy az adott kibocsátó nemteljesítéséhez 100 %-os nemteljesítéskori veszteségráta társul;

▼M8

b) „reprodukció” : olyan módszer, amely szerint egyedi értékpapírosítási index-ügyletrészsorozatok kombinációja révén reprodukálják ugyanazon indexsorozat másik ügyletrészsorozatát vagy az indexsorozat egy nem ügyletrészsorozatos pozícióját;

c) „felbontás” : olyan módszer, amely szerint egy indexet olyan értékpapírosítás útján reprodukálnak, amelyben az alapul szolgáló kitettségek halmazában a kitettségek azonosak az indexet alkotó, egy-egy kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel.

(2) Az alternatív korrelációkereskedési portfólióban lévő értékpapírosítási kitettségek és nem értékpapírosítási kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegeként a piaci értéküket kell figyelembe venni, ha pedig az nem áll rendelkezésre, akkor az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban meghatározott valós értéküket.

(3) Az n-edik nemteljesítéskor lehívható termékeket ügyletrészsorozatra felbontott termékekként kell kezelni a következő alsó és felső veszteségviselési határokkal:

a) alsó veszteségviselési határ = (N – 1) / Összes alaptermék;

b) felső veszteségviselési határ = N / Összes alaptermék;

ahol az „Összes alaptermék” az alapul szolgáló kategóriában vagy halmazban szereplő alaptermékek teljes száma.

(4) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket a hosszú és a rövid pozíciók váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegek nettósításával kell meghatározni. Nettósításra csak a lejárat kivételével azonos kitettségek között kerülhet sor. Nettósításra csak a következőképpen kerülhet sor:

a) indexek, index-ügyletsorozatok és egy ügyletrészsorozatos (egyedi) CDO-k esetében sor kerülhet a nettósításra az azonos indexcsaládba, sorozatba és ügyletrészsorozatba tartozó lejáratok között is, a 325x. cikkben az egy évnél rövidebb kitettségekre meghatározott szabályok figyelembevételével; az egymást tökéletesen reprodukáló hosszú és rövid pozíciók váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegei értékelési modell használatával olyan kitettségekre való felbontás útján is nettósíthatók, amelyek egyenértékűek az ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel; ilyen esetekben a felbontással létrejött, ugyanazon kibocsátóval szemben fennálló kitettségekkel egyenértékű kitettségek váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegei összegének meg kell egyeznie a felbontatlan kitettség váratlan nemteljesítésből eredő bruttó összegével;

b) az a) pontban meghatározott felbontásos nettósítás újra-értékpapírosítások és értékpapírosításokra vonatkozó származtatott ügyletek esetében nem engedélyezett;

c) indexek és index-ügyletrészsorozatok esetében a nettósításra az azonos indexcsaládon, sorozaton és ügyletrészsorozaton belül sor kerülhet a lejáratok között, reprodukcióval vagy felbontással; ha a hosszú és a rövid kitettségek egyetlen fennmaradó alkotóelem kivételével egyenértékűek, akkor a nettósítás engedélyezett, és a váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegnek a fennmaradó kitettséget kell tükröznie;

d) ugyanazon indexsorozat különböző ügyletrészsorozatai, ugyanazon index különböző sorozatai és különböző indexcsaládok nem nettósíthatók egymás között.

▼M8

325ad. cikk

Az ACTP nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményének kiszámítása

▼M17

(1) A váratlan nemteljesítésből eredő nettó összegeket meg kell szorozni:

a) nem ügyletrészsorozatos termékek esetében a hitelminőségüknek megfelelő nemteljesítési kockázati súlyokkal, a 325y. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően;

b) ügyletrészsorozatos termékek esetében a 325aa. cikk (1) bekezdésében említett nemteljesítési kockázati súlyokkal.

▼M8

(2) A váratlan nemteljesítésből eredő, kockázattal súlyozott nettó összegeket egy indexnek megfelelő kategóriákba kell sorolni.

(3) Az egyes kategóriákon belül a váratlan nemteljesítésből eredő, súlyozott nettó összegeket összesíteni kell a következő képletnek megfelelően:

▼M17

$$DRC_b = \sum_{i \in long} RW_i \cdot netJTD_i - WtS_{ACTP} \cdot \left(\sum_{i \in short} RW_i \cdot |netJTD_i| \right)$$

▼M8

ahol:

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye;

i = a b kategóriához tartozó instrumentum; és

WtS_{ACTP} = a kategórián belüli fedezeti kapcsolatok miatti kedvezményt megjelenítő arány, amelyet a 325y. cikk (4) bekezdése szerinti WtS-képlettel kell kiszámítani, de nem csupán az adott kategória, hanem a teljes ACTP hosszú és rövid pozíciói alapján.

(4) Az intézményeknek az ACTP nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményét a következő képlettel kell kiszámítaniuk:

▼C7

$$\mathbf{DRC_{ACTP} = \max\{\sum_b (\max\{DRC_b, 0\} + 0{,}5 \cdot \min\{DRC_b, 0\}); 0\}}$$

▼M8

ahol:

DRC_{ACTP} = az ACTP nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény; és

DRC_b = a b kategória nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménye.

▼M8

6. szakasz

Kockázati súlyok és korrelációk

1. alszakasz

Delta kockázati súlyok és korrelációk

325ae. cikk

Az általános kamatlábkockázatra vonatkozó kockázati súlyok

▼M12

(1) A 325bd. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett leginkább likvid deviza alkategóriába nem tartozó devizák esetében a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezőivel szembeni érzékenységek kockázati súlyai a következők:

3. táblázat

Kategóriaszám	Lejárat	Kockázati súly
1.	0,25 év	1,7 %
2.	0,5 év	1,7 %
3.	1 év	1,6 %
4.	2 év	1,3 %
5.	3 év	1,2 %
6.	5 év	1,1 %
7.	10 év	1,1 %
8.	15 év	1,1 %
9.	20 év	1,1 %
10.	30 év	1,1 %

(2) Az intézmények 1,6 %-os kockázati súlyt alkalmaznak az inflációval és a kétdeviza-bázisos kockázati tényezőkel szembeni összes érzékenységre.

▼M17

(3) A 325bd. cikk (7) bekezdésének b) pontjában említett „leginkább likvid devizák” alkategóriába tartozó pénznemek és az intézmény hazai pénzneme alapján meghatározott kockázati tényezők kockázati súlyai a következők:

a) a kockázatmentes kamatlábak kockázati tényezői esetében az e cikk (1) bekezdésének 3. táblázatában említett kockázati súlyok $\sqrt{2}$ -vel elosztva;

b) az inflációs kockázati tényező és a kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezők esetében az e cikk (2) bekezdésében említett kockázati súlyok $\sqrt{2}$ -vel elosztva.

▼M8

325af. cikk

Az általános kamatlábkockázat kategórián belüli korrelációi

(1) Az ugyanazon kategóriába tartozó, ugyanolyan hozzárendelt lejáratú, de különböző görbének megfelelő általános kamatlábkockázati tényezők WS_k és WS_l súlyozott érzékenységei közötti ρkl korreláció értékét 99,90 %-ban kell megállapítani.

(2) Az ugyanazon kategóriába tartozó, ugyanazon görbének megfelelő, de különböző lejáratú általános kamatlábkockázati tényezők WSk és WSl súlyozott érzékenységei közötti korrelációt a következő képlettel kell meghatározni:

$$\max\left[e^{\left(-\theta \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k;\, T_l\}}\right)};\ 40\ \%\right]$$

ahol:

T_k (illetveT_l) = a kockázatmentes kamatlábhoz tartozó lejárat;

θ = 3 %.

(3) Az ugyanazon kategóriába tartozó, de különböző görbének megfelelő és különböző lejáratú általános kamatlábkockázati tényezők WS_k és WS_l súlyozott érzékenységei közötti ρ_{kl} korreláció értékét a (2) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméter és 99,90 % szorzataként kell meghatározni.

(4) Az általános kamatlábkockázati tényezők bármely WS_k súlyozott érzékenysége és az inflációs kockázati tényezők bármely WS_l súlyozott érzékenysége közötti korrelációt 40 %-ban kell meghatározni.

(5) A kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezők bármely WS_k súlyozott érzékenysége és az általános kamatlábkockázati tényezők – beleértve akár egy másik kereszt-devizaárfolyam alapból eredő kockázati tényezőt is – bármely WS_l súlyozott érzékenysége közötti korrelációt 0 %-ban kell meghatározni.

325ag. cikk

Az általános kamatlábkockázat kategóriák közötti korrelációi

(1) A különböző kategóriába tartozó kockázati tényezők összesítésére az γ_{bc} = 50 % paramétert kell használni.

(2) A 325av. cikk (3) bekezdésében említett devizákon, valamint az eurón alapuló kamatláb-kockázati tényezők összesítésére a γ_{bc} = 80 % paramétert kell használni.

▼M8

325ah. cikk

A nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó kockázati súlyok

(1) A nem értékpapírosítások hitelkockázati felárral szembeni érzékenységének kockázati súlyai a 4. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak.

▼M12

4. táblázat

Kategória-szám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1.	Összes	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,5 %
2.	1–3. hitel-minőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %
3.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %
4.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	5,0 %
5.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	3,0 %
6.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %
7.		Technológia, telekommunikáció	2,0 %
8.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %
9.		Valamely tagállamban a hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,0 %
10.	1. hitelminőségi besorolás	Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,5 %
	2–3. hitelminőségi besorolás		2,5 %
11.	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	2 %
12.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
13.		►M17 Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket, valamint a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket és a fedezett kötvényeket is ◄	12,0 %
14.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	7,0 %
15.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	8,5 %
16.		Technológia, telekommunikáció	5,5 %
17.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	5,0 %

▼M12

Kategória-szám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
18.	Más ágazat		12,0 %
19.	Tőzsdén jegyzett hitelindexek, amelyeknél az egyes alkotóelemek többsége befektetésre ajánlott		1,5 %
20.	Tőzsdén jegyzett hitelindexek, amelyeknél az egyes alkotóelemek többsége befektetésre nem ajánlott vagy nem minősített		5 %

▼M17

E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.

▼M8

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat a 4. táblázat szerinti ágazatok közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény az adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeket ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 4. táblázatban szereplő 18. kategóriába kell sorolni.

▼M17

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, az intézmények a nem minősített fedezett kötvények kockázati kitettségét a 4. kategóriába sorolhatják, amennyiben a fedezett kötvényt kibocsátó intézmény 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik.

▼M8

325ai. cikk

A nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategórián belüli korrelációk

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{alaptermék})} \; \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \; \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

▼M17

$\rho_{kl}^{(\text{alaptermék})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két alaptermékeazonos; 35 %, ha a k és l érzékenységek két alaptermékea 325ah. cikk (1) bekezdésének 4. táblázatában az 1–18. kategóriába tartozik, egyébként pedig 80 %

▼M8

$\rho_{kl}^{(\text{lejárat})} = 1$, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 65 %; és

$\rho_{kl}^{(\text{bázis})} = 1$, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,90 %.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett korrelációs paraméterek nem alkalmazandók a 325ah. cikk (1) bekezdésének 4. táblázatában szereplő 18. kategóriára. A 18. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő:

▼M8

$$K_{b(18.\text{kategória})} = \sum_k |WS_k|$$

325aj. cikk

A nem értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategóriái közötti korrelációk

Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére alkalmazandó γ_{bc} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\gamma_{bc} = \gamma_{bc}^{(\text{minősítés})} \gamma_{bc}^{(\text{ágazat})}$$

ahol:

▼M17

a $\gamma_{bc}^{(\text{minősítés})}$ értéke:

a) 1 akkor, ha a „b” és „c” kategória az 1–17. kategória valamelyike, és mindkét kategória ugyanazzal a hitelminőségi besorolással („1–3. hitelminőségi besorolás” vagy „4–6. hitelminőségi besorolás”) rendelkezik, egyébként pedig 50 %; e számításnál az 1. kategória hitelminőségi besorolása az 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkező kategóriák besorolásával megegyezőnek tekintendő;

b) 1 akkor, ha a „b” és a „c” kategória valamelyike a 18. kategória;

c) 1 akkor, ha a „b” és a „c” kategória valamelyike a 19. kategória, és a másik kategória 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik, egyébként pedig 50 %;

d) 1 akkor, ha a „b” és a „c” kategória valamelyike a 20. kategória, és a másik kategória 4–6. hitelminőségi besorolással rendelkezik, egyébként pedig 50 %.

▼M8

$\gamma_{bc}^{(\text{ágazat})}$ = 1, ha a két kategória ugyanazon ágazathoz tartozik, egyébként pedig az 5. táblázat szerinti megfelelő százalékos érték:

▼M12

5. táblázat

Kategória	1, 2 és 11.	3 és 12.	4 és 13.	5 és 14.	6 és 15.	7 és 16.	8 és 17.	9 és 10.	18.	19.	20.
1, 2 és 11.		75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3 és 12.			5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4 és 13.				5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5 és 14.					20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6 és 15.						25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7 és 16.							5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8 és 17.								5 %	0 %	45 %	45 %
9 és 10.									0 %	45 %	45 %
18.										0 %	0 %
19.											75 %
20											

▼M8

325ak. cikk

Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó kockázati súlyok

Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelkockázati felárral szembeni érzékenységeihez tartozó kockázati súlyok mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, és a 6. táblázatban szereplő mindegyik kategóriára külön-külön a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint kell meghatározni:

▼M12

6. táblázat

Kategória-szám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1.	Összes	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	4,0 %
2.	►M17 1–10. hitelminőségi besorolás ◄	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	4,0 %
3.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
4.		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket	8,0 %
5.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	5,0 %
6.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	4,0 %
7.		Technológia, telekommunikáció	3,0 %
8.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	2,0 %
9.		Valamely tagállamban a hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	3,0 %
10.		Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	6,0 %
11.	►M17 11–17. hitelminőségi besorolás ◄	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	13,0 %
12.		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	13,0 %
13.		►M17 Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket, valamint a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket és a fedezett kötvényeket is ◄	16,0 %
14.		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	10,0 %
15.		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	12,0 %
16.		Technológia, telekommunikáció	12,0 %
17.		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	12,0 %
18.	Más ágazat		13,0 %

▼M17

E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 2. fejezetében a hitelkockázatra vonatkozóan meghatározott sztenderd módszer szerint sorolnák.

A második bekezdéstől eltérve, az intézmények a nem minősített fedezett kötvények kockázati kitettségét a 4. kategóriába sorolhatják, amennyiben a fedezett kötvényt kibocsátó intézmény 1–3. hitelminőségi besorolással rendelkezik.

▼M8

325al. cikk

Az ACTP-ben szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó korrelációk

(1) A delta kockázat ρ_{kl} korrelációját a 325ai. cikknek megfelelően kell származtatni, azzal a kivétellel, hogy e bekezdés alkalmazásában ρ_{kl} (^{bázis}) = 1, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,00 %.

(2) A γ_{bc} korrelációt a 325aj. cikknek megfelelően kell származtatni.

325am. cikk

Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatára vonatkozó kockázati súlyok

(1) Az ACTP-ben nem szereplő értékpapírosítások hitelfelár-kockázatával szembeni érzékenységeinek kockázati súlyai a 7. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, és a 7. táblázatban szereplő mindegyik kategóriára külön-külön a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban kell meghatározni:

▼M12

7. táblázat

Kategória-szám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1.	►M17 Előresorolt és 1–10. hitelminőségi besorolás ◄	RMBS – elsőrendű	0,9 %
2.		RMBS – közepes elsőrendű	1,5 %
3.		RMBS – másodrendű	2,0 %
4.		Üzleti ingatlannal fedezett értékpapír	2,0 %
5.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek	0,8 %
6.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák	1,2 %
7.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek	1,2 %
8.		Nem ACTP hitellel fedezett kötelezvények (CLO)	1,4 %
9.	►M17 Nem előresorolt és 1–10. hitelminőségi besorolás ◄	RMBS – elsőrendű	1,125 %
10.		RMBS – közepes elsőrendű	1,875 %
11.		RMBS – másodrendű	2,5 %
12.		Üzleti ingatlannal fedezett értékpapír	2,5 %
13.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek	1 %
14.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák	1,5 %
15.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek	1,5 %
16.		Nem ACTP CLO	1,75 %

▼M12

Kategória-szám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
17.	►M17 11–17. hitelminőségi besorolás és nem minősített ◄	RMBS – elsőrendű	1,575 %
18.		RMBS – közepes elsőrendű	2,625 %
19.		RMBS – másodrendű	3,5 %
20.		Üzleti ingatlannal fedezett értékpapír	3,5 %
21.		Eszközfedezetű é.p. – Hallgatói hitelek	1,4 %
22.		Eszközfedezetű é.p. – Hitelkártyák	2,1 %
23.		Eszközfedezetű é.p. – Gépjárműhitelek	2,1 %
24.		Nem ACTP CLO	2,45 %
25.	Más ágazat		3,5 %

▼M8

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes ügyletrészsorozatokat 7. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk. Ha az intézmény az adott ügyletrészsorozatból származó kockázati kitettségeket ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 25. kategóriába kell sorolni.

▼M17

(3) E cikk alkalmazásában a kitettséget abba a hitelminőségi kategóriába kell sorolni, amely megfelel annak a hitelminőségi kategóriának, amelybe a kitettséget a II. cím 5. fejezetében meghatározott külső minősítésen alapuló módszer szerint sorolnák.

▼M8

325an. cikk

Az ACTP-ben nem szereplő korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategórián belüli korrelációi

(1) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_kl korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{ügyletrészsorozat})} \; \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \; \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{ügyletrészsorozat})}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke ugyanazon kategóriába és ugyanazon értékpapírosítási ügyletrészsorozatba tartozik (névleges értelemben több mint 80 %-uk átfedő), egyébként pedig 40 %;

$\rho_{kl}\ (^{\text{lejárat}})$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 80 %; és

$\rho_{kl}\ (^{\text{bázis}})$ = 1, ha a két érzékenység ugyanazon görbékhez kapcsolódik, egyébként pedig 99,90 %.

▼M8

(2) Az (1) bekezdésben említett korrelációs paraméterek nem alkalmazandók a 325am. cikk (1) bekezdésében a 7. táblázatban a 25. kategóriára. A 25. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó szavatolótőke-követelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő:

$$K_{b(25.\text{kategória})} = \sum_{k} |WS_k|$$

325ao. cikk

Az ACTP-ben nem szereplő korrelációkereskedési portfólióba tartozó értékpapírosítások hitelfelár-kockázatának kategóriák közötti korrelációi

(1) Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó, amely 0 %.

(2) A 25. kategóriára vonatkozó szavatolótőke-követelményt hozzá kell adni a kockázati osztály szintjének általános tőkekövetelményéhez, a más kategóriákkal való diverzifikációs vagy fedezeti hatások figyelembevétele nélkül.

325ap. cikk

A részvénypiaci kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A részvény-, illetve a részvényrepo-árfolyammal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekhez tartozó kockázati súlyokat a 8. táblázatban szereplő kategóriák mindegyike esetében a 461a. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint kell meghatározni:

▼M12

8. táblázat

Kategória-szám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Azonnali részvényárfolyamokra vonatkozó kockázati súly	Részvény-repo-kamatlábra vonatkozó kockázati súly
1.	Nagy	Feltörekvő piacgazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek, egészségügy, közművek	55 %	0,55 %
2.			Telekommunikáció, ipari termékek	60 %	0,60 %
3.			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	45 %	0,45 %
4.			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia	55 %	0,55 %
5.		Fejlett gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek, egészségügy, közművek	30 %	0,30 %
6.			Telekommunikáció, ipari termékek	35 %	0,35 %
7.			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat, kőfejtés	40 %	0,40 %
8.			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia	50 %	0,50 %

▼M12

Kategória-szám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Azonnali részvény-árfolyamokra vonatkozó kockázati súly	Részvény-repo-kamatlábra vonatkozó kockázati súly
9.	Kis	Feltörekvő piacgazdaság	Az 1., 2., 3. és 4. kategória alatt ismertetett összes ágazat	70 %	0,70 %
10.		Fejlett gazdaság	Az 5., 6., 7. és 8. kategória alatt ismertetett összes ágazat	50 %	0,50 %
11.	Más ágazat			70 %	0,70 %
12.	Fejlett gazdaságok nagy piaci kapitalizációjú indexei			15 %	0,15 %
13.	Más indexek			25 %	0,25 %

▼M8

(2) E cikk alkalmazása céljából a kis és a nagy piaci kapitalizáció fogalmát az EBH-nak kell meghatároznia a 325bd. cikk (7) cikkében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben.

(3) E cikk alkalmazás céljából az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy mi minősül feltörekvő piacnak és mi minősül fejlett gazdaságnak.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2021. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

(4) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes kibocsátókat a 8. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk, és az ugyanazon ágazatba tartozó kibocsátókat ugyanazon ágazati kategóriába kell besorolniuk. Ha az intézmény az adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeket ily módon nem tudja ágazathoz rendelni, akkor azokat a 8. táblázatban szereplő 11. kategóriába kell sorolni. A multinacionális vagy több ágazatban tevékenykedő részvénykibocsátók kategóriába sorolását a tevékenységük szempontjából legjelentősebb régió és ágazat alapján kell elvégezni.

325aq. cikk

A részvénypiaci kockázat kategórián belüli korrelációi

▼M12

(1) Ugyanazon kategória S és S érzékenysége között a delta kockázat ρ_{kl} korrelációs paraméterét 99,90 %-ban kell meghatározni, ha e két érzékenység egyike az azonnali részvényárfolyamra, a másik pedig a részvényrepo-kamatlábra vonatkozik, és mindkét érzékenység ugyanazon részvénykibocsátói alaptermékhez kapcsolódik.

▼M8

(2) Az (1) bekezdésben említetten kívüli esetekben az ugyanazon kategória azonnali részvényárfolyamra való WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

▼M8

a) 15 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a nagy piaci kapitalizáció, feltörekvő piaci gazdaság kategóriájába esnek (1., 2., 3. vagy 4. kategória);

b) 25 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a nagy piaci kapitalizáció, fejlett gazdaság kategóriájába esnek (5., 6., 7. vagy 8. kategória);

c) 7,5 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a kis piaci kapitalizáció, feltörekvő piaci gazdaság kategóriájába esnek (9. kategória);

d) 12,5 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek a kis piaci kapitalizáció, fejlett gazdaság kategóriájába esnek (10. kategória);

▼M12

e) 80 % ugyanazon kategória két olyan érzékenysége között, amelyek valamelyik indexkategóriába tartoznak (12. vagy 13. kategória).

(3) Az ugyanazon kategória részvényrepo-kamatlábbal szembeni WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a (2) bekezdés a)–d) pontjának megfelelően kell meghatározni.

▼M8

(4) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_{kl} korrelációs paraméter a (2) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméterek, szorozva 99,90 %-kal, ha a két érzékenység egyike az azonnali részvényárfolyamra, a másik pedig a részvényrepo-kamatlábra vonatkozik, és eltérő részvénykibocsátói alaptermékhez kapcsolódik.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben meghatározott korrelációs paraméterek nem alkalmazandók a 11. kategóriára. A 11. kategórián belüli delta kockázati összesítés képletére vonatkozó tőkekövetelmény az említett kategóriába sorolt nettó súlyozott érzékenységek abszolút értékeinek összegével egyenlő:

$$K_{b^{(11.\text{kategória})}} = \sum_k |WS_k|$$

▼M12

325ar. cikk

A részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációi

Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére a $_c$ korrelációs paramétert kell alkalmazni.

A paramétert a 325ap. cikk 8. táblázatában szereplő kategóriáknak megfelelően kell meghatározni a következők szerint:

a) 15 %, ha a két kategória az 1–10. kategória közé tartozik;

b) 0 %, ha a két kategória bármelyike a 11. kategória;

c) 75 %, ha a két kategória a 12–13. kategória közé tartozik;

▼M12

d) 45 % egyéb esetben.

325as. cikk

Az árukockázatra vonatkozó kockázati súlyok

Az árukockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekhez tartozó kockázati súlyok a következők:

9. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Kockázati súly
1.	Energia – szilárd tüzelőanyag	30 %
2.	Energia – folyékony tüzelőanyag	35 %
3.	►M17 Energia – villamos energia ◄	60 %
▼M17 3a.	Energia – az EU ETS-en belüli szén-dioxid-kereskedelem	40 %
3b.	Energia – az EU ETS-en kívüli szén-dioxid-kereskedelem	60 %
▼M12 4.	Szállítás	80 %
5.	Fémek – nem nemesfémek	40 %
6.	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	45 %
7.	Nemesfémek (az arany is)	20 %
8.	Gabona és olajos magvak	35 %
9.	Állatállomány és tejtermék	25 %
10.	Mezőgazdasági termékek és egyéb mezőgazdasági áruk	35 %
11.	Egyéb áruk	50 %

▼M8

325at. cikk

Az árukockázat kategórián belüli korrelációi

(1) E cikk alkalmazásában bármely két áru külön árunak minősül, ha a piacon létezik két olyan szerződés, amelyeket csak az egyes szerződések alapján leszállítandó alapul szolgáló áru különböztet meg.

(2) Ugyanazon kategória WS_k és WS_l érzékenysége közötti ρ_kl korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(\text{áru})} \; \rho_{kl}^{(\text{lejárat})} \; \rho_{kl}^{(\text{bázis})}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{áru})}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két áruja azonos, egyébként pedig a 10. táblázat szerinti, kategórián belüli korrelációkkal azonos;

▼M8

$\rho_{kl}^{(lejárat)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 99 %; és

$\rho_{kl}^{(bázis)}$ = 1, ha a két érzékenység azonos az áru teljesítési helye tekintetében, egyébként pedig 99,90 %.

(3) A kategórián belüli $\rho_{kl}^{(áru)}$ korrelációk a következők:

10. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Korreláció ($\rho_{kl}^{áru}$)
1	Energia – szilárd tüzelőanyag	55 %
2	Energia – folyékony tüzelőanyag	95 %
3	Energia – villamosenergia- és szén-dioxid-kereskedelem	40 %
4	Szállítás	80 %
5	Fémek – nem nemesfémek	60 %
6	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	65 %
7	Nemesfémek (az arany is)	55 %
8	Gabona és olajos magvak	45 %
9	Állatállomány és tejtermék	15 %
10	Puha áruk és egyéb mezőgazdasági áruk	40 %
11	Egyéb áruk	15 %

(4) Az (1) bekezdés ellenére a következő rendelkezések alkalmazandók:

a) ha a 10. táblázat 3. kategóriájához rendelt két kockázati tényező különböző régiókban termelt vagy a szerződéses megállapodás szerint más időszakokban leszállított villamos energiához kapcsolódik, azok külön árukockázati tényezőnek minősülnek;

b) ha a 10. táblázat 4. kategóriájához rendelt két kockázati tényező szállításra vonatkozik oly módon, hogy a szállítási útvonal vagy a leszállítás hete eltérő, azok külön árukockázati tényezőnek minősülnek.

325au. cikk

Az árukockázat kategóriák közötti korrelációi

Az érzékenységek különböző kategóriák közötti összesítésére alkalmazandó γ_{bc} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

a) 20 %, ha a két kategória az 1–10. kategória közé tartozik;

b) 0 %, ha a két kategória bármelyike a 11. kategória.

▼M8

325av. cikk

A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

▼M12

(1) A devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni összes érzékenységre 15 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

▼M8

(2) Az azon devizapárokkal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében, amelyek az euróból és a gazdasági és monetáris unió második szakaszában (ERM II.) részt vevő tagállam devizájából állnak, a kockázati súly az alábbiak egyike:

a) az (1) bekezdésben említett kockázati súly egyharmada;

b) a tagállam és az Európai Központi Bank közötti hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sávon belüli maximális ingadozás, ha a sáv szűkebb, mint a gazdasági és monetáris unió második szakasza (ERM II.) keretében meghatározott ingadozási sáv.

(3) A (2) bekezdés ellenére, a (2) bekezdésben említett azon devizák esetében, amelyek részt vesznek az ERM II-ben, és a rájuk vonatkozó, hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sáv szűkebb, mint a szokásos, plusz-mínusz 15 %-os sáv, a devizaárfolyam-kockázati tényezők kockázati súlyaként az ezen szűkebb sávbeli, százalékban kifejezett, maximális ingadozást kell venni.

(4) A 325bd. cikk (7) bekezdésének c) pontjában említett leginkább likvid devizapár alkategóriába tartozó devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében a kockázati súly az e cikk (1) bekezdésében említett kockázati súly és $\sqrt{2}$ hányadosa.

(5) Amennyiben a megelőző három év napi szintű devizaárfolyam-adatai azt mutatják, hogy egy euróból és valamely tagállam eurótól eltérő devizájából álló devizapár árfolyama állandó, és hogy az intézmény számára mindig kivitelezhető az ehhez a devizapárhoz kapcsolódó üzletkötéseknél a vételi és eladási ár közötti zérus különbözet, az intézmény az illetékes hatósága kifejezett engedélyével alkalmazhatja az (1) bekezdésben említett kockázati súly felét.

325aw. cikk

A devizaárfolyam-kockázat korrelációi

A devizaárfolyam-kockázati tényezőkre való érzékenységek összesítésére a 60 %-nak megfelelő egységes γ_{bc} korrelációs paraméter alkalmazandó.

2. alszakasz

Vega kockázati és görbületkockázati súlyok és korrelációk

325ax. cikk

Vega kockázati és görbületkockázati súlyok

▼M17

(1) A vega kockázati tényezőkre vonatkozó kategóriáknak hasonlóknak kell lenniük a 3. szakasz 1. alszakaszával összhangban a delta kockázati tényezőkre vonatkozóan megállapított kategóriákhoz.

▼M17

(2) A vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységre vonatkozó kockázati súlyokat a kockázati tényezők kockázati osztályának megfelelően kell meghatározni, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kockázati osztály	Kockázati súlyok
Általános kamatlábkockázat (GIRR)	100 %
Hitelfelár-kockázat, nem értékpapírosítás	100 %
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (ACTP)	100 %
Hitelfelár-kockázat, értékpapírosítás (nem ACTP)	100 %
Részvénypiaci kockázat (nagy kapitalizáció és indexek)	77,78 %
Részvénypiaci kockázat (kis kapitalizáció és egyéb ágazat)	100 %
Áruk	100 %
Devizaárfolyam	100 %

_____

▼M8

(4) A görbületkockázat összefüggésében ugyanazokat a kategóriákat kell használni, mint az 1. alszakaszban a delta kockázatra, kivéve ha ez a fejezet másképpen rendelkezik.

(5) A devizaárfolyam- és részvénypiaci görbületkockázati tényezők esetében a görbületkockázati súlyok az 1. alszakaszban említett delta kockázati tényezőkkel azonos relatív eltolódások.

▼M17

(6) Az általános kamatláb-, a hitelfelár- és az árukockázattal kapcsolatos görbületkockázati tényezők tekintetében a görbületkockázati súly az egyes görbék összes csúcspontjának párhuzamos eltolódása, amelynek alapja az 1. alszakaszban a megfelelő kockázati kategóriák tekintetében említett legmagasabb delta kockázati súly.

▼M8

325ay. cikk

Vega kockázati és görbületkockázati korrelációk

▼C7

(1) Az általános kamatlábkockázat kockázati osztály egyazon kategóriáján belüli vega kockázati érzékenységek közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

▼M8

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{alapul szolgáló lejárat})};\ 1\}$$

▼M8

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})} = e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k - T_l|}{\min\{T_k; T_l\}}}$, ahol α 1 %-on rögzítendő, T_k és T_l pedig azon opciók lejáratai, amelyek tekintetében a vega érzékenységeket származtatják, az évek számában kifejezve; és

$\rho_{kl}^{(\text{alapul szolgáló lejárat})} = e^{-\alpha \cdot \frac{|T_k^U - T_l^U|}{\min\{T_k^U; T_l^U\}}}$, ahol $\alpha = 1\ \%$, T_k^U és T_l^U pedig azon opciók alapul szolgáló eszközeinek lejáratai, amelyek tekintetében a vega érzékenységeket származtatják, a megfelelő opciók lejáratának levonásával, mindkét esetben az évek számában kifejezve.

(2) Az egyéb kockázati osztályok egyazon kategóriáján belüli vega kockázati érzékenységek közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert a következőképpen kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \min\{\rho_{kl}^{(\text{DELTA})} \cdot \rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})};\ 1\}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(\text{DELTA})}$ az azon kategóriának megfelelő, kategórián belüli delta korreláció, amelyhez a k és az l vega kockázati tényezőt rendelnék; és

$\rho_{kl}^{(\text{opciós lejárat})}$ az (1) bekezdés szerint számított paraméter.

(3) Ami a valamely kockázati osztályon (általános kamatlábkockázat és egyéb osztályok) belüli kategóriák közötti vega kockázati érzékenységeket illeti, a vega kockázat összefüggésében ugyanazokat a γ_{bc} korrelációs paramétereket kell használni, mint amelyek a 4. szakaszban tárgyalt delta korrelációk esetében kockázati osztályonként szerepelnek.

(4) A sztenderd módszer keretében a vega és a delta kockázati tényezők között nem lehet figyelembe venni diverzifikációs és fedezeti előnyöket. A vega és a delta kockázatra vonatkozó tőkekövetelményeket egyszerű összeadással kell összesíteni.

(5) A görbületkockázati korrelációk az 1. alszakaszban említett, megfelelő ρ_{kl} és γ_{bc} delta kockázati korrelációk négyzetei.

1b. FEJEZET

Az alternatív belső modellen alapuló módszer

1. szakasz

A módszer engedélyezése és a szavatolótőke-követelmények

325az. cikk

Az alternatív belső modellen alapuló módszer és az alternatív belső modellek használatának engedélyezése

▼M17

(1) Az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményei kiszámításához használhatja az alternatív belső modellen alapuló módszert, feltéve, hogy az intézmény teljesíti az e fejezetben meghatározott összes követelményt.

▼M8

(2) Miután az illetékes hatóságok meggyőződtek arról, hogy az intézmények megfelelnek a 325bh., a 325bi. és a 325bj. cikkben meghatározott követelményeknek, engedélyezniük kell az érintett intézmények számára, hogy a 325ba. cikkel összhangban az alternatív belső modelljük alkalmazásával számítsák ki a kereskedési részlegekhez rendelt összes pozíció portfóliójának szavatolótőke-követelményeit, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kereskedési részlegeket a 104b. cikkel összhangban hozták létre;

b) az intézmény megindokolta az illetékes hatóságnak, hogy miért vonta be a kereskedési részlegeket az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazási körébe;

▼M17

c) a kereskedési részlegek teljesítették a 325bf. cikk (3) bekezdésében említett utótesztelési követelményeket;

d) a kereskedési részlegek teljesítették a 325bg. cikkben említett, eredményvizsgálatra vonatkozó követelményeket;

▼M8

e) azon kereskedési részlegek esetében, amelyekhez legalább egy, a 325bl. cikkben említett kereskedési könyvi pozíciót hozzárendeltek, a kereskedési részlegek teljesítik a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell tekintetében a 325bm. cikkben meghatározott követelményeket;

f) a kereskedési részlegekhez egyáltalán nem rendeltek sem értékpapírosítási, sem újra-értékpapírosítási pozíciót;

▼M17

g) a 104. cikk (8) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő KBF-ekben meglévő pozíciók egyikét sem rendelték a kereskedési részlegekhez.

▼M8

Az e bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazása során azt, hogy az intézmény nem vonja be a kereskedési részleget az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazási körébe, nem indokolhatja az, hogy a 325. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer alkalmazása alacsonyabb szavatolótőke-követelményeket eredményezne, mint ha az intézmény az alternatív belső modellen alapuló módszer alapján számítaná a szavatolótőke-követelményeket.

▼M17

(3) Azon intézményeknek, amelyek engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer használatára, a 325. cikk (3) bekezdésében meghatározott adatszolgáltatási követelményt is teljesíteniük kell.

▼M8

(4) A (2) bekezdésben említett engedéllyel rendelkező intézmények kötelesek haladéktalanul értesíteni illetékes hatóságaikat, ha kereskedési részlegeik valamelyike legalább egy, az említett bekezdésben meghatározott követelményt már nem teljesít. Ez az intézmény a továbbiakban nem alkalmazhatja ezt a fejezetet az adott kereskedési részleghez rendelt pozíciók egyikére sem, és a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az adott kereskedési részleghez rendelt összes pozíció tekintetében az 1a. fejezetben meghatározott módszerrel összhangban kell kiszámítania a következő legkorábbi adatszolgáltatási időponttól kezdve mindaddig, amíg nem bizonyítja az illetékes hatóságoknak, hogy a kereskedési részleg újra teljesíti az (2) bekezdésben meghatározott összes követelményt.

▼M8

(5) A (4) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok rendkívüli körülmények fennállása esetén engedélyezhetik az intézmény számára, hogy továbbra is az alternatív belső modelljei alapján számítsa ki azon kereskedési részleg piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményét, amely már nem felel meg az e cikk (2) bekezdése c) pontjában és a 325bg. cikk (1) bekezdésében említett feltételeknek. Amennyiben az illetékes hatóságok ezt a mérlegelési jogkörüket gyakorolják, erről értesíteniük kell az EBH-t, megindokolva a döntésüket.

(6) Azon kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók esetében, amelyek esetében egy intézmény nem kapta meg a (2) bekezdésben említett engedélyt, a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az adott intézménynek e cím 1a. fejezetével összhangban kell kiszámítania. E számítás céljából e kereskedési részlegek összes pozícióját külön portfólióként, önálló alapon kell figyelembe venni.

(7) Az engedélyezett alternatív belső modellek használatának lényegi módosításához, az engedélyezett alternatív belső modellek használatának kiterjesztéséhez, valamint a 325bc. cikk (2) bekezdésében említett modellezhető kockázati tényezők részhalmazára vonatkozó intézményi döntés lényegi módosításához az illetékes hatóságok külön engedélyére van szükség.

Az intézmények kötelesek továbbá értesíteni az illetékes hatóságokat az engedélyezett alternatív belső modellek használatának minden egyéb kiterjesztéséről és módosításáról.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) az alternatív belső modellek alkalmazásával kapcsolatos kiterjesztések és módosítások, továbbá a 325bc. cikkben említett modellezhető kockázati tényezők részhalmazát érintő módosítások lényegességének értékelésére szolgáló feltételek;

▼M17

b) az az értékelési módszer, amellyel az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény megfelel-e az e fejezetben meghatározott követelményeknek.

▼M8

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

(9) Az EBH-nak véleményt kell kiadnia arra vonatkozóan, hogy felmerültek-e az e cikk (5) bekezdésében és a 325bf. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívüli körülmények.

Az említett vélemény kiadása céljából az EBH-nak nyomon kell követnie a piaci feltételeket annak megállapítása érdekében, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények, és amennyiben igen, erről haladéktalanul értesítenie kell a Bizottságot.

▼M17

(10) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza azokat a feltételeket és mutatókat, amelyeket az EBH-nak alkalmaznia kell annak meghatározásához, hogy felmerültek-e rendkívüli körülmények.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

325ba. cikk

Szavatolótőke-követelmények az alternatív belső modellek alkalmazása esetén

(1) Az alternatív belső modellt alkalmazó intézménynek az alábbi értékek közül a magasabbnak a kiválasztásával kell meghatároznia az azon kereskedési részlegek összes pozícióját tartalmazó portfóliók szavatolótőke-követelményét, amelyekre vonatkozóan az intézmény megkapta a 325az. cikk (2) bekezdésében említett engedélyt:

a) a következő értékek összege:

i. az intézmény 325bb. cikk szerint számított, előző napi várható többletveszteség-kockázati mértéke (ES_{t-1}); és

ii. az intézmény 5. szakasz szerint számított, előző napi stresszforgatókönyvi kockázati mértéke (SS_{t-1}); vagy

b) a következő értékek összege:

i. az intézmény 325bb. cikk szerint számított napi várható többletveszteség-kockázati mértékeinek a megelőző 60 munkanap tekintetében számított átlaga (ES^{avg}), megszorozva az (m_c) szorzótényezővel; és

ii. az intézmény 5. szakasz szerint számított napi stresszforgatókönyvi kockázati mértékeinek a megelőző 60 munkanap tekintetében számított átlaga (SS^{avg}).

▼M17

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az első albekezdés szerinti belső modell alkalmazásával történő számításakor az intézmény nem veheti figyelembe a saját hitelfelárait, amikor a saját hitelviszonyt megtestesítő instrumentumaiban fennálló pozíciókra vonatkozóan kiszámítja az a) és b) pontban említett mértékeket.

▼M8

(2) A belső nemteljesítési kockázati modell alkalmazási körébe tartozó és az (1) bekezdésben említett kereskedési részlegekhez rendelt, tőzsdén kereskedett, hitel- vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumokban lévő pozíciókkal rendelkező intézményeknek egy, a következő értékek közül a nagyobbikban kifejezett kiegészítő szavatolótőke-követelményt is teljesíteniük kell:

a) a 3. szakasz szerint számított, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó legutóbbi szavatolótőke-követelmény;

b) az a) pontban említett összeg megelőző 12 hétre számított átlaga.

▼**M17**

Az első albekezdéstől eltérve, az intézménynek nem kell alkalmaznia a kiegészítő szavatolótőke-követelményt a saját hitelviszonyt megtestesítő instrumentumai állományaira.

(3) Az alternatív belső modellt alkalmazó intézménynek a devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező valamennyi kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíció tekintetében a piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményt a következő képlet alapján kell kiszámítania:

$$AIMA_{total} = \min(AIMA + PLA_{addon} + ASA_{non-aima}; ASA_{all\ portfolio}) + \max(AIMA - ASA_{aima}; 0)$$

ahol:

AIMA = az (1) és a (2) bekezdésben említett szavatolótőke-követelmények összege;

PLA_{addon} = a 325bg. cikk (2) bekezdésében említett kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

$ASA_{non\text{-}aima}$ = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények azon portfólió tekintetében, amely a devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciókat és nem kereskedési könyvi pozíciókat tartalmazza, és amelynél az intézmény a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához az alternatív sztenderd módszert alkalmazza;

$ASA_{allportfolio}$ = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények azon portfólió tekintetében, amely minden devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciót és nem kereskedési könyvi pozíciót tartalmaz;

ASA_{aima} = a 325. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett alternatív sztenderd módszer szerint számított, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények azon portfólió tekintetében, amely a devizaárfolyam-kockázatot vagy árukockázatot eredményező kereskedési könyvi pozíciókat és nem kereskedési könyvi pozíciókat tartalmazza, és amelynél az intézmény a 325. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett módszert alkalmazza a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához.

▼M8

2. szakasz

Általános követelmények

325bb. cikk

A várható többletveszteség kockázati mértéke

▼C7

(1) Az intézmények a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mértéket bármely adott „t” időpontra vonatkozóan és a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók bármely adott portfóliójára vonatkozóan a következőképpen kötelesek kiszámítani:

▼M8

$$ES_t = \rho \cdot (UES_t) + (1 - \rho) \cdot \sum_i UES_t^i$$

ahol:

ES_t = várható többletveszteség kockázati mértéke;

i = a 325bd. cikk 2. táblázatának első oszlopában felsorolt öt tág kockázatitényező-kategóriát jelölő index;

UES_t = a korlátozás nélküli várható többletveszteség mértéke, amely a következőképpen számítandó ki:

$$UES_t = PES_t^{RS} \cdot \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC}}{PES_t^{RC}},\ 1\right)$$

UES_t^i = a korlátozás nélküli várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a következőképpen számítandó ki:

$$UES_t^i = PES_t^{RS,i} \cdot \max\left(\frac{PES_t^{FC,i}}{PES_t^{RC,i}},\ 1\right)$$

ρ = a tág kockázati kategóriák közötti felügyeleti korrelációs együttható; ρ = 50 %;

PES_t^{RS} = a részleges várható többletveszteség mértéke, amely a 325bc. cikk (2) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

PES_t^{RC} = a részleges várható többletveszteség mértéke, amely a 325bc. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

PES_t^{FC} = a részleges várható többletveszteség mértéke, amely a 325bc. cikk (4) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

$PES_t^{RS,i}$ = a részleges várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bc. cikk (2) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára;

▼M8

$PES_t^{RC,i}$ = a részleges várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bc. cikk (3) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára; és

$PES_t^{FC,i}$ = a részleges várható többletveszteség mértéke az i tág kockázatitényező-kategória esetében, amely a 325bc. cikk (4) bekezdésének megfelelően számítandó ki a portfólió összes pozíciójára.

(2) Az (1) bekezdés szerinti várható többletveszteség-kockázati mérték kiszámításához használt egyes részleges várható többletveszteség-mértékek megállapítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a 325bc. cikk szerinti egyes részleges várható többletveszteség-mértékek esetében figyelembe veendő, modellezhető kockázati tényezők halmazára kell alkalmazniuk.

(3) Amennyiben a portfólió legalább egy ügylete legalább egy olyan modellezhető kockázati tényezővel rendelkezik, amelyet a 325bd. cikkel összhangban az i tág kockázati tényező kategóriába soroltak, az intézményeknek az i tág kockázatitényező-kategóriára vonatkozó korlátozás nélküli várható többletveszteség mértékét kell kiszámítaniuk, és azt bele kell foglalniuk a várható többletveszteség kockázati mértékének az e cikk (1) bekezdésében említett képletébe.

(4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézmények napi szintűről heti szintűre csökkenthetik az összes i tág kockázatitényező-kategóriára vonatkozó UES_t^i korlátozás nélküli várható többletveszteség-mérték, valamint a $PES_t^{RS,i}$, $PES_t^{RC,i}$ és $PES_t^{FC,i}$ részleges várható többletveszteség-mérték számítási gyakoriságát, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatósága számára, hogy az UES_t^i korlátozás nélküli várható többletveszteség-mérték ilyen számítása nem jár az érintett kereskedési könyvi pozíciók piaci kockázatainak alábecslésével;

b) amennyiben az illetékes hatósága ezt kéri, az intézmény heti szintűről napi szintűre tudja növelni az UES_t^i, $PES_t^{RS,i}$, a $PES_t^{RC,i}$ és a $PES_t^{FC,i}$ számítási gyakoriságát.

325bc. cikk

A részleges várható többletveszteség számítása

(1) Az intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett részleges várható többletveszteség-mértékeket:

a) a részleges várható többletveszteség-mértékek napi számításai;

b) 97,5 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallumra;

▼C7

c) a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi pozíciók adott portfóliója esetében az intézményeknek a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk a részleges várható többletveszteség „t” időpontra vonatkozó mértékét:

$$PES_t = \sqrt{\left(PES_t(T)\right)^2 + \sum_{j\geq 2}\left(PES_t(T,j)\cdot\sqrt{\frac{(LH_j - LH_{j-1})}{10}}\right)^2}$$

▼M8

ahol:

PES_t = a részleges várható többletveszteség „t” időpontra vonatkozó mértéke;

j = az 1. táblázat első oszlopában felsorolt öt likviditási horizontot jelölő index;

LH_j = a j likviditási horizont hossza az 1. táblázat szerint, napokban kifejezve;

T = a bázis-időhorizont, ahol T = 10 nap;

PES_t (T) = a részleges várható többletveszteség-mérték, amely úgy számítandó ki, hogy a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett részleges várható többletveszteség-mértékek mindegyike esetében a 10 napos időhorizonton vizsgált jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2), (3) és (4) bekezdésben említett konkrét halmazaira alkalmazzuk; és

PES_t (T, j) = a részleges várható többletveszteség-mérték, amely úgy számítandó ki, hogy a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett részleges várható többletveszteség-mértékek mindegyike esetében a 10 napos időhorizonton vizsgált jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2), (3) és (4) bekezdésben említett konkrét halmazaira alkalmazzuk, és amely mérőszám esetében a 325bd. cikk (2) bekezdésével összhangban meghatározott tényleges likviditási horizont LH_j-vel egyenlő vagy annál hosszabb.

1. táblázat

Likviditási horizont *j*	A „*j*” likviditási horizont hossza (napokban)
1	10
2	20
3	40
4	60
5	120

(2) A részleges várható többletveszteség-mértéknek a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett PES_t^{RS} és $PES_t^{RS,i}$ mérőszámai kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően teljesíteniük kell a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{RS} kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek egy az intézmény által – az illetékes hatóságok számára kielégítő módon – megválasztott részhalmazára kell alkalmazniuk, úgy, hogy a megelőző 60 munkanapból származó összeggel teljesüljön az alábbi feltétel:

$$\frac{1}{60} \cdot \sum_{k=0}^{59} \frac{PES_{t-k}^{RC}}{PES_{t-k}^{FC}} \geq 75\%$$

▼M8

Az az intézmény, amely már nem teljesíti az e pont első bekezdésében említett követelményt, erről köteles haladéktalanul értesíteni az illetékes hatóságokat, és két héten belül aktualizálni a modellezhető kockázati tényezők részhalmazát annak érdekében, hogy eleget tegyen e követelménynek; amennyiben az adott intézmény két hét elteltével nem tett eleget e követelménynek, egyes kereskedési részlegek tekintetében vissza kell térnie a piaci kockázat szavatolótőkekövetelményének kiszámítására vonatkozóan az 1a. fejezetben meghatározott módszerhez mindaddig, amíg bizonyítani nem tudja az illetékes hatóság számára, hogy teljesíti az e pont első albekezdésében meghatározott követelményt;

b) a $PES_t^{RS,i}$ kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek egy az intézmény által az e bekezdés a) pontjának alkalmazása céljára választott olyan részhalmazára kell alkalmazniuk, amelyet az i tág kockázatitényező-kategóriába soroltak a 325bd. cikknek megfelelően;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az intézmény által a PES_t^{RS} értékének maximalizálása céljával megválasztott, 12 hónapos folyamatos pénzügyi stresszhelyzeti időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni. Ezen stresszhelyzeti időszak azonosítása céljából az intézményeknek egy legalább 2007. január 1-jétől kezdődő megfigyelési időszakot kell végigtekinteniük, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon; és

d) a $PES_t^{RS,i}$ bemeneti adatait az intézmény által a c) pont alkalmazása céljából megválasztott 12 hónapos stresszhelyzeti időszakra kell kalibrálni.

(3) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett PES_t^{RC} és $PES_t^{RC,i}$ kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően teljesíteniük kell a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{RC} kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2) bekezdés a) pontjában említett részhalmazára kell alkalmazniuk;

b) a $PES_t^{RC,i}$ kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket csak a portfólióhoz tartozó pozíciók modellezhető kockázati tényezőinek a (2) bekezdés b) pontjában említett részhalmazára kell alkalmazniuk;

c) az e bekezdés a) és b) pontjában említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat a (4) bekezdés c) pontjában említett historikus adatokra kell kalibrálni. Ezeket az adatokat legalább havonta frissíteni kell.

(4) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett PES_t^{FC} és $PES_t^{FC,i}$ kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően teljesíteniük kell a következő követelményeket is:

a) a PES_t^{FC} kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket a portfólióhoz tartozó pozíciók összes modellezhető kockázati tényezőjére alkalmazniuk kell;

▼M8

b) a $PES_t^{FC,i}$ kiszámítása során az intézményeknek a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket a portfólióhoz tartozó pozíciók összes olyan modellezhető kockázati tényezőjére alkalmazniuk kell, amelyet az i tág kockázatitényező-kategóriába soroltak a 325bd. cikknek megfelelően;

c) az a) és b) pontban említett modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat az előző 12 hónapos időszakból származó historikus adatokra kell kalibrálni; amennyiben az áringadozás számottevő mértékben növekszik az intézmény portfóliójának jelentős számú, a kockázati tényezőknek a (2) bekezdés a) pontjában említett részhalmazába nem tartozó, modellezhető kockázati tényezője esetében, az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy a megelőző 12 hónapos időszaknál rövidebb időszakból származó historikus adatokat használjon, de ez a rövidebb időszak nem lehet rövidebb, mint az előző hat hónapos időszak; az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t minden olyan határozatról, amely 12 hónapnál rövidebb időszakból származó historikus adatok használatát írja elő valamely intézmény számára, megindokolva határozatukat.

(5) A részleges várható többletveszteség-mérték egy adott, a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett értékének kiszámítása során az intézményeknek változatlanul kell hagyniuk azon modellezhető kockázati tényezők értékeit, amelyek tekintetében az e cikk (2), (3) és (4) bekezdése alapján nem voltak kötelesek jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyveket alkalmazni a részleges várható többletveszteség-mérték vonatkozásában.

▼M17

(6) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az e cikkben említett kockázatmérési modellben a piaci adatok elégtelensége esetén felhasználható bemeneti adatokra vonatkozó kritériumokat, beleértve az adatok pontosságára és az adatbevitel kalibrálására vonatkozó kritériumokat is.

Az EBH-nak 2026. január 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

325bd. cikk

Likviditási horizont

(1) Az olyan kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók minden egyes kockázati tényezőjét, amelynek tekintetében az intézmények megkapták a 325az. cikk (2) bekezdésében említett engedélyt, vagy az engedély megadása folyamatban van, az intézményeknek be kell sorolniuk a 2. táblázatban felsorolt tág kockázatitényező-kategóriák és tág kockázatitényező-alkategóriák egyikébe.

(2) Az (1) bekezdésben említett pozíciók kockázati tényezőjének likviditási horizontja annak a tág kockázatitényező-alkategóriának a likviditási horizontja, amelybe a kockázati tényezőt besorolták.

▼M8

(3) Az e cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmények egy adott kereskedési részleg tekintetében dönthetnek úgy, hogy az e cikkben szereplő 2. táblázatban felsorolt valamely tág kockázatitényező-alkategória likviditási horizontját a 325bc. cikk 1. táblázatában felsorolt hosszabb likviditási horizontok egyikével helyettesítik. Ha az intézmény így dönt, akkor a hosszabb likviditási horizontot a részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bc. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása céljára az említett kereskedési részleghez rendelt pozíciók ezen tág kockázatitényező-alkategóriába sorolt minden modellezhető kockázati tényezője tekintetében alkalmaznia kell.

Az intézménynek értesítenie kell az illetékes hatóságokat arról, hogy melyek azok a kereskedési részlegek és tág kockázatitényező-alkategóriák, amelyek tekintetében az első albekezdésben említett eljárás alkalmazása mellett dönt.

▼C7

(4) A részleges várható többletveszteség-mértékeknek a 325bc. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kiszámítása céljából egy adott, devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett kereskedési könyvi pozíció vagy nem kereskedési könyvi pozíció egy adott modellezhető kockázati tényezőjének tényleges likviditási horizontját az alábbiak szerint kell kiszámítani:

▼M8

$$\text{EffectiveLH} = \begin{cases} \text{SubCatLH if Mat} > LH_5 \\ \min\left(\text{SubCatLH}, \min_j\{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}\right) \text{ if } LH_1 \leq \text{Mat} \leq LH_5 \\ LH_1 \text{ if Mat} < LH_1 \end{cases}$$

ahol:

EffectiveLH = a tényleges likviditási horizont;

Mat = a kereskedési könyvi pozíció lejárata;

SubCatLH = a modellezhető kockázati tényező (1) bekezdéssel összhangban meghatározott likviditási horizontjának hossza; és

$\min_j \{LH_j/LH_j \geq \text{Mat}\}$ = a 325bc. cikkben szereplő 1. táblázatban felsorolt likviditási horizontok közül annak a hossza, amely e kereskedési könyvi pozíció lejáratához a legközelebb esik.

(5) Azokat a devizapárokat, amelyek az euróból és valamely, az ERM II.-ben részt vevő tagállam devizájából állnak, a 2. táblázat „Devizaárfolyam” tág kockázatitényező-kategóriáján belül a „leginkább likvid devizapárok” alkategóriába kell besorolni.

▼M17

(5a) Az ERM-II-ben részt vevő tagállamok pénznemeit a 2. táblázat „Kamatláb” tág kockázatitényező-kategóriáján belül a „leginkább likvid devizák és hazai pénznem” alkategóriába kell besorolni.

▼M8

(6) Az intézmény legalább havonta köteles ellenőrizni az (1) bekezdésben említett besorolások megfelelőségét.

(7) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) hogyan kell az intézményeknek az (1) bekezdésben említett pozíciók kockázati tényezőit az (1) bekezdés alkalmazása céljából hozzárendelni a tág kockázatitényező-kategóriákhoz és a tág kockázatitényező-alkategóriákhoz;

▼M8

b) a 2. táblázatban szereplő „kamatlábkockázat” tág kockázatitényező-kategóriában a „leginkább likvid devizák” alkategóriát alkotó pénznemek;

c) a 2. táblázatban szereplő „devizaárfolyam” tág kockázatitényező-kategóriában a „leginkább likvid devizapárok” alkategóriát alkotó devizapárok;

d) a 2. táblázatban szereplő „részvény” tág kockázatitényező-kategóriában a „részvényárfolyam” és a „volatilitás” alkategória tekintetében az alacsony és a magas piaci kapitalizáció fogalommeghatározása.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. március 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

2. táblázat

Tág kockázatitényező-kategóriák	Tág kockázatitényező-alkategóriák	Likviditási horizont	A likviditási horizont hossza (napokban)
Kamatláb	Leginkább likvid devizák és hazai pénznem	1.	10.
	Egyéb devizák (a leginkább likvid devizák kivételével)	2.	20.
	Volatilitás	4.	60.
	Egyéb típusok	4.	60.
Hitelkockázati felár	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	2.	20.
	A valamely tagállamban a hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények (befektetésre ajánlott kategória)	2.	20.
	Állampapírok (befektetésre ajánlott kategória)	2.	20.
	Állampapírok (befektetésre nem ajánlott kategória)	3.	40.
	Vállalati papírok (befektetésre ajánlott kategória)	3.	40.
	Vállalati papírok (befektetésre nem ajánlott kategória)	4.	60.
	Volatilitás	5.	120.
	Egyéb típusok	5.	120.
Részvény	Részvényárfolyam (magas piaci kapitalizáció)	1.	10.
	Részvényárfolyam (alacsony piaci kapitalizáció)	2.	20.
	Volatilitás (magas piaci kapitalizáció)	2.	20.
	Volatilitás (alacsony piaci kapitalizáció)	4.	60.
	Egyéb típusok	4.	60.

▼M8

Tág kockázatitényező-kategóriák	Tág kockázatitényező-alkategóriák	Likviditási horizont	A likviditási horizont hossza (napokban)
Devizaárfolyam	Leginkább likvid devizapárok	1.	10.
	Egyéb devizapárok (a leginkább likvid devizapárok nélkül)	2.	20.
	Volatilitás	3.	40.
	Egyéb típusok	3.	40.
Áruk	Energiaár- és kibocsátáskereskedelmiegységár-kockázat	2.	20.
	Nemesfém- és nemvasfém-árak	2.	20.
	Egyéb nyersanyagárak (az energiaárak és kibocsátáskereskedelmiegység-árak, valamint a nemesfém- és a nemvasfém-árak nélkül)	4.	60.
	Energiaárak és kibocsátáskereskedelmiegység-árak volatilitása	4.	60.
	Nemesfém- és nemvasfém-árak volatilitása	4.	60.
	Egyéb nyersanyagárak volatilitása (az energiaárak és kibocsátáskereskedelmiegység-árak volatilitásának, valamint a nemesfém- és a nemvasfém-árak volatilitásának kivételével)	5.	120.
	Egyéb típusok	5.	120.

325be. cikk

A kockázati tényezők modellezhetőségének értékelése

(1) Azon kereskedési részlegek esetében, amelyek tekintetében az intézmények megkapták a 325az. cikk (2) bekezdésében említett engedélyt, vagy az engedély megadása folyamatban van, az intézményeknek értékelniük kell az e kereskedési részlegekhez rendelt pozíciók összes kockázati tényezőjének modellezhetőségét.

▼M17

Az első albekezdésben említett értékelés tekintetében az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára a harmadik fél által szolgáltatott piaci adatok felhasználását.

(1a) Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, hogy nem modellezhetőnek tekintse az általa e cikk (1) bekezdése alapján modellezhetőként értékelt kockázati tényezőt, amennyiben a kockázati tényezőre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatok nem felelnek meg – az illetékes hatóságok számára hitelt érdemlően igazolt módon – a 325bc. cikk (6) bekezdésében említett követelményeknek.

▼M8

(2) Az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett értékelés részeként a nem modellezhető kockázati tényezőkre a 325bk. cikkel összhangban ki kell számítaniuk a piaci kockázat szavatolótőke-követelményét.

▼M17

(2a) Rendkívüli körülmények között, amelyek olyan időszakokban merülnek fel, amikor egyes kereskedési tevékenységeknél jelentős visszaesés tapasztalható a pénzügyi piacokon, az illetékes hatóságok lehetővé tehetik az e fejezetben meghatározott módszert alkalmazó intézmények számára, hogy modellezhetőnek tekintsenek egyes olyan kockázati tényezőket, amelyeket az említett intézmények az (1) bekezdéssel összhangban nem modellezhetőként értékeltek, feltéve, hogy teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a kezeléssel érintett kockázati tényezők megfelelnek azon kereskedési tevékenységeknek, amelyeknél jelentős visszaesés tapasztalható a pénzügyi piacokon;

b) a kezelést ideiglenesen, és egy üzleti éven belül legfeljebb hat hónapig alkalmazzák;

c) a kezelés nem csökkenti jelentősen az azt alkalmazó intézmények piaci kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményét;

d) az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik az EBH-t minden olyan határozatról, amellyel engedélyezik az intézmények számára, hogy az e fejezetben meghatározott módszer alkalmazásával modellezhetőnek tekintsék a nem modellezhetőként értékelt kockázati tényezőket, valamint az érintett kereskedési tevékenységekről, és a határozatot megindokolják.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a kockázati tényezők (1) bekezdés szerinti modellezhetőségének – a harmadik fél által szolgáltatott piaci adatok felhasználására is kiterjedő – értékelésére vonatkozó kritériumokat, valamint az értékelés gyakoriságát.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

325bf. cikk

A kötelező utótesztelésre vonatkozó követelmények és az alkalmazandó szorzótényezők

(1) E cikk alkalmazásában túllépésnek tekintendő a kereskedési részleghez rendelt összes pozíciót felölelő portfólió értékének olyan napi változása, amely meghaladja az intézmény alternatív belső modellje alapján, a következőknek megfelelően számított vonatkozó kockáztatott értéket:

a) a kockáztatott érték kiszámításál egynapos tartási periódusból kell kiindulni;

b) a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek alkalmazandók a kereskedési részleg pozícióinak a 325bg. cikk (3) bekezdésében említett és a 325be. cikkel összhangban modellezhetőnek tekintett kockázati tényezőire;

c) a modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat a 325bc. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett historikus adatokra kell kalibrálni.

▼M8

d) amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik, az intézmény alternatív belső modelljében ugyanazon modellezési feltételezéseket kell használni, mint amelyeket a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mérték kiszámításához használtak;

(2) Az intézményeknek a napi túllépések számát a kereskedési részleghez rendelt összes pozíciót tartalmazó portfólió hipotetikus és tényleges értékváltozásainak utótesztelése alapján kell kiszámítaniuk.

(3) Akkor tekinthető úgy, hogy az intézmény kereskedési részlege teljesíti az utótesztelési követelményeket, ha a kereskedési részleg esetében a legutóbbi 250 munkanapon a túllépések száma nem haladja meg a következők egyikét sem:

a) 12 túllépés a 99 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték hipotetikus változásainak utótesztelése alapján;

b) 12 túllépés a 99 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték tényleges változásainak utótesztelése alapján;

c) 30 túllépés a 97,5 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték hipotetikus változásainak utótesztelése alapján;

d) 30 túllépés a 97,5 %-os, egyoldalú konfidenciaintervallumra számított kockáztatott értékhez képest, a portfólióérték tényleges változásainak utótesztelése alapján.

(4) Az intézményeknek a napi túllépések számát a következőknek megfelelően kell kiszámítaniuk:

a) a portfólió értékének hipotetikus változásaira vonatkozó utótesztelést a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi értékének az összehasonlítása alapján kell elvégezni;

b) a portfólió értékének tényleges változásaira vonatkozó utótesztelést a portfólió nap végi értékének és – változatlan pozíciókat feltételezve – a következő nap végi tényleges, díjak és jutalékok nélküli értékének az összehasonlítása alapján kell elvégezni;

c) túllépés számítandó minden olyan munkanap után, amikor az intézmény nem tudja felmérni a portfólió értékét, vagy nem tudja kiszámítani a (3) bekezdésben említett kockáztatott értéket.

(5) Az intézménynek e cikk (6) és (7) bekezdésével összhangban a 325ba. cikkben említett szorzótényezőt (m_c) az olyan kereskedési részlegekhez rendelt, minden pozíciót tartalmazó portfólióra kell kiszámítania, amely tekintetében az intézmény engedéllyel rendelkezik a 325az. cikk (2) bekezdésében említett alternatív belső modellek használatára.

▼M8

(6) ►M17 Az (m_c) szorzótényező értéke legalább a 3. táblázat szerint meghatározott többletérték és 1,5 összege. Az említett többletértéket az (5) bekezdésben említett portfólióra a legutóbbi 250 munkanap során bekövetkezett, az ezen albekezdés a) pontjával összhangban számított kockáztatott érték intézményi utótesztelése során megállapított túllépések száma alapján kell meghatározni. A többletérték kiszámítására a következő követelmények vonatkoznak: ◄

a) túllépésnek az adott portfólió értékének olyan napi változása tekintendő, amely meghaladja az intézmény belső modellje alapján, a következőknek megfelelően számított vonatkozó kockáztatott értéket:

   i. egynapos tartási periódus;

   ii. 99 %-os, egyoldalú konfidencia-intervallum;

   iii. a jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek alkalmazandók a kereskedési részleg pozícióinak a 325bg. cikk (3) bekezdésében említett és a 325be. cikkel összhangban modellezhetőnek tekintett kockázati tényezőire;

   iv. a modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazott, jövőbeli sokkokra vonatkozó forgatókönyvek meghatározásához felhasznált bemeneti adatokat a 325bc. cikk (4) bekezdésének c) pontjában említett historikus adatokra kell kalibrálni;

   v. amennyiben ez a cikk másként nem rendelkezik, az intézmény belső modelljében ugyanazon modellezési feltételezéseket kell használni, mint amelyeket a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjában említett várható többletveszteség-kockázati mérték kiszámításához használtak;

b) a túllépések száma a portfólió értékének hipotetikus és tényleges változásai alapján számolt túllépések közül a magasabb értékkel egyenlő;

3. táblázat

A túllépések száma	Többlet
Kevesebb mint 5	0,00
5	0,20
6	0,26
7	0,33
8	0,38
9	0,42
Több mint 9	0,50

▼M17

Rendkívüli körülmények között az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmény számára az alábbiak egyikét vagy mindkettőt:

a) a többletérték számításának a hipotetikus változások utótesztelése során észlelt túllépések alapján kapott többletértékre való korlátozása, amennyiben a tényleges változások utótesztelése szerinti túllépések száma nem az intézmény alternatív belső modelljének hiányosságaiból ered;

▼M17

b) a többletérték számítása során a hipotetikus vagy tényleges változások utótesztelésével bizonyított túllépések figyelmen kívül hagyása, amennyiben ezek a túllépések nem az intézmény alternatív belső modelljének hiányosságaiból erednek.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az illetékes hatóságok az m_c értékét az említett albekezdésben említett összeg fölé növelhetik, ha az intézmény alternatív belső modellje olyan hiányosságokat mutat, amelyek miatt a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények nem mérhetők megfelelően.

▼M8

(7) Az illetékes hatóságoknak monitorozniuk kell az (5) bekezdésben említett szorzótényező megfelelőségét, valamint azt, hogy a kereskedési részleg megfelel-e a (3) bekezdésben említett utótesztelési követelményeknek. Az intézményeknek haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságokat az utótesztelési programjuk keretében észlelt túllépésekről, és a túllépésekre magyarázatot kell adniuk, és erről minden esetben a túllépést követő öt munkanapon belül tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat.

▼M17

(8) A (2) és (6) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmény számára, hogy ne számítsa be a túllépést, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockáztatott értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható.

▼M8

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon technikai elemek meghatározása céljából, amelyeket e cikk alkalmazásában egy intézmény portfóliójának tényleges és hipotetikus változásai között figyelembe kell venni.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. március 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

(10) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon feltételek és kritériumok meghatározása céljából, amelyek alapján az intézmények mellőzhetik a túllépés számítását, ha a portfólió értékének egy napon belüli, az adott intézmény belső modellje alapján számított vonatkozó kockáztatott értéket meghaladó változása valamely nem modellezhető kockázati tényezőnek tulajdonítható.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼M17

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M8

325bg. cikk

Az eredményvizsgálatra vonatkozó követelmény

▼M17

(1) Egy intézmény kereskedési részlege akkor teljesíti az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményt, ha az adott kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatmérési modelljén alapuló elméleti változások közel vagy kellően közel állnak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz.

(2) E cikk (1) bekezdése ellenére, ha a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény kockázatmérési modelljén alapuló elméleti változások kellően közel állnak a kereskedési részleg portfóliójának értékében bekövetkező, az intézmény árazási modelljén alapuló hipotetikus változásokhoz, az intézménynek az adott kereskedési részleghez rendelt valamennyi pozícióra vonatkozóan a 325ba. cikk (1) és (2) bekezdésében említett szavatolótőke-követelményeken felüli kiegészítő szavatolótőke-követelményt kell számítania.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett, eredményvizsgálatra vonatkozó követelmény eredményei alapján az intézménynek meg kell határoznia és dokumentálnia kell az intézmény kockázatmérési modelljében figyelembe vett azon kockázati tényezők pontos felsorolását, amelyek megfelelőnek tekinthetők annak ellenőrzéséhez, hogy az intézmény eleget tesz-e a 325bf. cikkben meghatározott utótesztelési követelménynek. Az intézménynek nyomon kell követnie az említett kockázati tényezők felsorolásának minden változását.

▼M8

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők részletesebb meghatározása érdekében:

▼M17

a) az annak meghatározásához szükséges kritériumok, hogy a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti változásai közel vagy kellően közel állnak-e a kereskedési részleg portfóliója értékének az (1) bekezdés alkalmazása céljából számított hipotetikus változásaihoz, figyelembe véve a nemzetközi szabályozásbeli fejleményeket;

b) a (2) bekezdésben említett kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

▼M8

c) az, hogy az intézményeknek milyen gyakorisággal kell eredményvizsgálatot végezniük;

d) az e cikk alkalmazása céljából a kereskedési részleg portfóliója értékének elméleti és hipotetikus változásai számításakor figyelembe veendő technikai elemek.

▼M17

_____

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

325bh. cikk

Kockázatmérési követelmények

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének a 325ba. cikk szerinti kiszámításához belső kockázatmérési modellt alkalmaznak, biztosítaniuk kell, hogy a modell megfeleljen az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a belső kockázatmérési modellnek elegendő számú kockázati tényezőt kell figyelembe vennie, és tartalmaznia kell legalább az 1a. fejezet 3. szakaszának 1. alszakaszában említett kockázati tényezőket, kivéve, ha az intézmény bizonyítja az illetékes hatóságok számára, hogy e kockázati tényezők figyelembevételének hiánya nem gyakorol lényegi hatást a 325bg. cikkben említett eredményvizsgálati követelmény eredményeire; az intézménynek meg kell tudnia indokolni az illetékes hatóságok számára, hogy valamely kockázati tényezőt miért foglalt bele az árazási modelljébe, ugyanakkor miért hagyta el a belső kockázatmérési modelljéből;

b) a belső kockázatmérési modellnek mérnie kell az opciók és egyéb termékek lineáristól való eltérését, valamint a korrelációs és a báziskockázatot;

c) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia egy sor kockázati tényezőt minden egyes olyan pénznem kamatlábaira vonatkozóan, amelyben az intézmény mérlegben szereplő vagy mérlegen kívüli, kamatlábérzékeny pozícióval rendelkezik; az intézménynek az általánosan elfogadott módszerek valamelyikével kell modelleznie a hozamgörbéket; a hozamgörbét több lejárati sávra kell osztani a kamatláb-ingadozások hozamgörbe mentén való változásának követése érdekében; a főbb pénznemek és piacok esetében fennálló, kamatlábkockázattal szembeni lényeges kitettség esetén a hozamgörbét legalább hat lejárati sáv alkalmazásával kell modellezni, és a hozamgörbe modellezéséhez felhasznált kockázati tényezők számának arányosnak kell lennie az intézmény kereskedési stratégiáinak jellegével és összetettségével; a modellnek ezenfelül ki kell mutatnia a nem tökéletes korrelációban lévő mozgások kockázatának a különböző hozamgörbék, illetve az ugyanazon, alapul szolgáló eszközöket kibocsátó szervezet által kibocsátott különböző pénzügyi instrumentumok kockázatai közötti átterjedését;

▼M17

d) a belső kockázatmérési modellnek magában kell foglalnia az aranynyal és az intézmény által tartott pozíciók különböző külföldi pénznemeivel összefüggő kockázati tényezőket; a KBF-ek tekintetében a KBF tényleges devizapozícióit kell figyelembe venni; az intézmények harmadik felet is megbízhatnak a KBF-ben lévő devizapozíciókról való adatszolgáltatással, feltéve, hogy ennek az adatszolgáltatásnak a pontossága megfelelően biztosított;

▼M8

e) a modellezési technika összetettségének arányban kell állnia azzal, hogy az intézmények mennyire jelentős tevékenységet végeznek a részvénypiacokon; a belső kockázatmérési modellnek legalább minden olyan részvénypiacra külön kockázati tényezőt kell használnia, ahol az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik, és legalább egy olyan kockázati tényezőt, amely a részvényárfolyamok rendszerszerű mozgását és e kockázati tényezőnek az egyes részvénypiacokra vonatkozó egyedi kockázati tényezőktől való függését méri;

f) a belső kockázatmérési modellnek legalább minden olyan áru esetében, amelyben az intézmény jelentős pozíciókkal rendelkezik, külön kockázati tényezőt kell alkalmaznia, kivéve, ha az intézmény az összes kereskedési tevékenységéhez képest csekély összesített árupozícióval rendelkezik, amely esetben tág árutípusonként alkalmazható egyetlen külön kockázati tényező; az árupiacokkal szembeni lényeges kitettségek esetében a modellnek mérnie kell a hasonló, de nem azonos áruk közötti, egymással nem tökéletes korrelációban levő mozgások kockázatát, a határidős árak lejárati eltérésekből eredő változásainak való kitettséget és a származtatott ügyleti pozíciók és a készpénzpozíciók közötti kényelmi hozamot;

g) az alkalmazott helyettesítő értékeknek megfelelően le kell képezniük a ténylegesen tartott pozíciók múltbeli értékváltozásait, kellően konzervatívnak kell lenniük és csak akkor alkalmazhatók – például a 325bc. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett stresszhelyzet időszakában –, ha a rendelkezésre álló adatok nem elégségesek;

h) az opcionalitással rendelkező eszközök volatilitási kockázataival szembeni lényeges kitettségek esetében a belső kockázatmérési modellnek mérnie kell az implikált volatilitások függőségét a különböző kötési árfolyamok és az opciók lejáratai tekintetében;

▼M17

i) a KBF-ekben meglévő pozíciók esetében az intézményeknek legalább hetente közvetlenül meg kell vizsgálniuk a KBF-ek alapul szolgáló pozícióit, hogy szavatolótőke-követelményeiket e fejezettel összhangban számíthassák ki; amennyiben a közvetlen vizsgálati módszert hetente alkalmazzák, az intézményeknek képesnek kell lenniük a KBF összetételében bekövetkező jelentős változásokból fakadó kockázatok nyomon követésére; azon intézmények, amelyek nem rendelkeznek megfelelő bemeneti adatokkal vagy információkkal a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a közvetlen vizsgálati módszer szerinti kiszámításához, harmadik felet is megbízhatnak a bemeneti adatok vagy információk beszerzésével, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. a harmadik fél az alábbiak egyike:

1. a KBF letétkezelő intézménye vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozása, feltéve, hogy a KBF kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél vagy letétkezelő pénzügyi vállalkozásnál helyez letétbe;

2. a KBF alapkezelő társasága, feltéve, hogy megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kritériumoknak;

3. harmadik félnek minősülő szolgáltató, feltéve, hogy az adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat az ezen alpont 1. vagy 2. alpontjában említett harmadik felek, illetve valamely más, az említettek szerinti, harmadik félnek minősülő szolgáltató bocsátja rendelkezésre, illetve számítja ki,

▼M17

ii. a harmadik fél az intézmény rendelkezésére bocsátja a KBF-ben meglévő pozíció piaci kockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az első albekezdésben említett módszer szerinti kiszámításához szükséges adatokat, információkat, illetve kockázati mérőszámokat,

iii. az intézmény külső ellenőre megerősítette a harmadik fél ii. alpontban említett adatainak, információinak, illetve kockázati mérőszámainak megfelelőségét, és az illetékes hatóság kérésre korlátlan hozzáféréssel rendelkezik ezekhez az adatokhoz, információkhoz, illetve kockázati mérőszámokhoz.

(2) Az intézmény csak abban az esetben alkalmazhat empirikus korrelációkat a tág kockázatitényező-kategóriákon belül és – az UES_t korlátozás nélküli várható többletveszteség mértékének a 325bb. cikk (1) bekezdése szerinti kiszámítása céljából – azok között, ha a korrelációk méréséhez az intézmény által használt módszer megbízható, összhangban van vagy az alkalmazandó likviditási horizontokkal, vagy – az illetékes hatóság számára hitelt érdemlően igazolt módon – a 325bc. cikk (1) bekezdésében meghatározott 10 napos bázis-időhorizonttal, és alkalmazása következetes.

_____

▼M8

325bi. cikk

Minőségi követelmények

(1) Az e fejezet céljából alkalmazott minden belső kockázatmérési modellnek elméletileg megalapozottnak kell lennie, a modellt integritását megőrizve kell kiszámítani és alkalmazni, és a modelleknek teljesíteniük kell valamennyi alábbi minőségi követelményt:

a) a piaci kockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmény kiszámításához használt minden belső kockázatmérési modellnek szorosan illeszkednie kell az intézmény napi kockázatkezelési folyamatába, és alapul kell szolgálnia a kockázati kitettségeknek az intézmény felső vezetése részére történő jelentéséhez;

▼M17

b) az intézményeknek az üzleti kereskedési egységeiktől független kockázatkezelési részleggel kell rendelkezniük, amely közvetlenül a felső vezetésnek számol be; ez az egység:

i. felelős minden olyan belső kockázatmérési modell megtervezéséért és végrehajtásáért, amelyet e fejezet alkalmazása céljából az alternatív belső modellen alapuló módszerben használnak;

ii. felel az átfogó kockázatkezelési rendszerért;

iii. a piaci kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához használt belső modellek eredményeiről, valamint a kereskedési korlátok tekintetében hozandó intézkedések megfelelőségéről napi jelentéseket készít és elemez;

▼M8

c) a vezető testületnek és felső vezetésének aktívan részt kell vennie a kockázatellenőrzési folyamatban, és a kockázatellenőrző részleg által készített napi jelentéseket olyan szintű vezetésnek kell megvizsgálnia, amely megfelelő hatáskörrel rendelkezik ahhoz, hogy utasítást adjon az egyes üzletkötők által vállalt pozícióknak, valamint az intézmény teljes kockázati kitettségének a csökkentésére;

▼M8

d) az intézménynek megfelelő létszámú, a belső kockázatmérési modellek összetettségének megfelelő szintű jártassággal rendelkező, valamint a kereskedés, a kockázatellenőrzés, a könyvvizsgálat és a back-office területén jártas alkalmazottal kell rendelkeznie;

e) az intézménynek dokumentált belső szabályokkal, eljárásokkal és kontrollokkal kell rendelkeznie a belső kockázatmérési modellek általános működésének monitorozására és az annak való megfelelés biztosítására;

f) a belső kockázatmérési modelleknek – beleértve az árazási modelleket is – bizonyítottan elfogadható pontosságúnak kell lenniük a kockázatmérés terén, és nem térhetnek el lényegesen az intézmény által belső kockázatkezelésre alkalmazott modellektől;

g) az intézménynek rendszeresen szigorú stressztesztelési programokat, többek között fordított stressztesztet kell végeznie, amelyeknek ki kell terjedniük minden belső kockázatmérési modellre; az említett stressztesztek eredményeit a felső vezetésnek legalább havi rendszerességgel át kell tekintenie, és azoknak összhangban kell állniuk a vezető testület által jóváhagyott szabályzatokkal és határértékekkel; az intézménynek megfelelő intézkedéseket kell hoznia, amennyiben e stressztesztek eredményei bizonyos körülmények között az intézmény kereskedési tevékenységéből eredő túlzott veszteségeket mutatnak ki;

h) az intézménynek rendes belső ellenőrzési folyamata részeként vagy harmadik fél megbízásával, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon el kell végeznie a belső kockázatmérési modelljeinek független felülvizsgálatát.

▼M17

Az e fejezet alkalmazása céljából az alternatív belső modellen alapuló módszerben használt valamennyi belső kockázatmérési modell kezdeti és folyamatos validálását az első albekezdés b) pontjában említett kockázatkezelési részlegtől elkülönült validáló részlegnek kell végeznie.

▼M8

Az első albekezdés h) pontja alkalmazásában a harmadik fél olyan vállalkozást jelent, amely könyvvizsgálati vagy tanácsadási szolgáltatásokat nyújt intézmények számára, és amely a kereskedési tevékenységek piaci kockázatai terén megfelelően képzett alkalmazottakkal rendelkezik.

(2) Az (1) bekezdés h) pontjában említett felülvizsgálatnak az üzleti kereskedelmi részlegek tevékenységeire és a független kockázatellenőrző részleg tevékenységeire is ki kell terjednie. Az intézménynek évente legalább egyszer felül kell vizsgálnia teljes kockázatkezelési eljárását. A felülvizsgálat során a következőket kell értékelni:

a) a kockázatkezelési rendszer és eljárás dokumentációjának, valamint a kockázatellenőrző részleg szervezetének megfelelősége;

b) a kockázatmérésnek a napi kockázatkezelésbe való beépítése és a vezetői információs rendszer integritása;

▼M8

c) azok az eljárások, amelyeket az intézmény a front office és a back-office alkalmazottai által használt kockázatárazási modellek és értékelési rendszerek jóváhagyására alkalmaz;

d) a modell által lefedett kockázatok köre, a kockázatmérési rendszer pontossága és megfelelősége, és a belső kockázatmérési modell bármilyen jelentős változásának validálása;

e) a pozíciókra vonatkozó adatok pontossága és teljeskörűsége, a volatilitási és korrelációs feltételezések pontossága és megfelelősége, az értékelés és a kockázatérzékenységi számítások pontossága, valamint – amennyiben a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek az e fejezetben meghatározott követelmények teljesítéséhez – a helyettesítő adatok generálásának pontossága és megfelelősége;

f) az intézmény által a belső kockázatmérési modellek működtetéséhez felhasznált adatforrások következetességének, időszerűségének és megbízhatóságának – ezen belül az ilyen adatforrások függetlenségének – értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

g) az intézmény által a belső kockázatkezelési modellek pontosságának felmérése érdekében végzett utótesztelésre és eredményvizsgálatra vonatkozó követelmények értékelésére alkalmazott ellenőrzési eljárás;

h) amennyiben a felülvizsgálatot e cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban harmadik fél végzi, annak ellenőrzése, hogy a 325bj. cikkben meghatározott belső validálási eljárás teljesíti célkitűzéseit.

(3) A belső kockázatmérési modellekre vonatkozó új technikák megjelenésének és legjobb gyakorlatok kialakulásának figyelembevétele érdekében az intézményeknek aktualizálniuk kell azokat a technikákat és gyakorlatokat, amelyeket az e fejezet alkalmazásában használt belső kockázatmérési modellek bármelyikéhez használnak.

325bj. cikk

Belső validálás

(1) Az intézményeknek eljárásokkal kell rendelkezniük annak biztosítására, hogy az e fejezet céljaira alkalmazott bármely belső kockázatmérési modelljüket olyan megfelelően képesített harmadik felek megfelelően validálják, amelyek nem vesznek részt a modellek kidolgozásában, annak érdekében, hogy a modellek elméletileg megalapozottak legyenek, és minden lényeges kockázatot kellő mértékben figyelembe vegyenek.

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdésben említett validálást a következő körülmények fennállása esetén kell lefolytatniuk:

a) bármely belső kockázatmérési modell kezdeti kidolgozásakor és a modell jelentős módosításakor;

b) rendszeres időközönként, valamint akkor, amikor a piac valamilyen alapvető szerkezeti változáson megy keresztül, vagy a portfólió összetétele úgy módosul, hogy annak következtében előfordulhat, hogy a belső kockázatmérési modell már nem megfelelő.

▼M8

(3) Az intézmény belső kockázatmérési modelljének validálása nem korlátozódhat az utótesztelésre és az eredményvizsgálatra vonatkozó követelményekre, hanem legalább a következőket kell tartalmaznia:

a) olyan tesztek, amelyekkel ellenőrzik, hogy a belső modellben alkalmazott feltételezések megfelelőek-e, és nem becsülik-e alul vagy felül a kockázatot;

b) az előírt utótesztelési programokon kívül az intézmény portfólióinak a kockázataihoz és szerkezetéhez kapcsolódóan a saját belső modellek validálására szolgáló tesztek, beleértve az utótesztelést is;

c) hipotetikus portfóliók használata annak biztosítása érdekében, hogy a belső kockázatmérési modell ki tudjon mutatni bizonyos, esetlegesen felmerülő szerkezeti sajátosságokat, például a lényegi báziskockázatot, a koncentrációs kockázatot vagy a helyettesítő adatok használatával összefüggő kockázatokat.

325bk. cikk

A stresszforgatókönyvi kockázati mérték kiszámítása

(1) Egy adott nem modellezhető kockázati tényező stresszforgatókönyvi kockázati mértéke azt a veszteséget jelenti, amely a portfólió összes, az adott nem modellezhető kockázati tényezőt tartalmazó, devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozíciójában és nem kereskedési könyvi pozíciójában akkor keletkezik, amikor az adott kockázati tényezőre szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvet alkalmaznak.

(2) Az intézményeknek az összes nem modellezhető kockázati tényező tekintetében ki kell dolgozniuk megfelelő, a szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyveket, az illetékes hatóságok számára kielégítő módon.

(3) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) hogyan kell az intézményeknek kidolgozniuk a nem modellezhető kockázati tényezőkre alkalmazandó, szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyveket, és hogyan kell alkalmazniuk e forgatókönyveket az említett kockázati tényezőkre;

b) a 325bd. cikk 2. táblázatában felsorolt minden egyes tág kockázati-tényező-alkategória esetében szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó szabályozói forgatókönyv, amelyet az intézmények akkor használhatnak, ha nem tudnak az ezen albekezdés a) pontjával összhangban kidolgozni szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvet, vagy amelynek használatát az illetékes hatóságok az intézmény számára előírhatják, ha nem elégedettek az intézmény által kidolgozott szélsőséges jövőbeli sokkra vonatkozó forgatókönyvvel;

c) azon körülmények, amelyek fennállása esetén az intézmények több nem modellezhető kockázati tényezőre vonatkozóan számíthatnak ki stresszforgatókönyvi kockázati mértéket;

d) hogyan kell az intézményeknek összevonniuk az összes nem modellezhető kockázati tényezőjére vonatkozó stresszforgatókönyvi kockázati mértékeket, ideértve a devizaárfolyam-kockázatnak vagy árukockázatnak kitett összes kereskedési könyvi pozícióikat és nem kereskedési könyvi pozícióikat is.

▼M8

A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie azt a követelményt, hogy az e cikkben meghatározott, valamely nem modellezhető kockázati tényező piaci kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény szintjének ugyanolyan magasnak kell lennie, mint a piaci kockázathoz kapcsolódó, e fejezet alapján kiszámított azon szavatolótőke-követelmény szintje, amelyet az intézmény akkor kapott volna, ha ez a kockázati tényező modellezhető lett volna.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. szeptember 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

3. szakasz

Nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell

325bl. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell alkalmazási köre

(1) Az intézmény minden olyan pozíciójára, amelyet olyan kereskedési részleghez rendeltek, amelyre vonatkozóan az intézmény a 325az. cikk (2) bekezdésének megfelelően engedélyt kapott, nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alkalmazandó, ha a pozíciók legalább egy olyan kockázati tényezővel rendelkeznek, amelyet a 325bd. cikk (1) bekezdésével összhangban a „részvény” vagy „hitelkockázati felár” tág kockázati kategóriához rendeltek. Ezt a 325ba. cikk (1) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmény által fedezett kockázatokhoz képest járulékos szavatolótőke-követelményt az intézmények nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljével kell kiszámítani. E modellnek meg kell felelnie az ebben a szakaszban meghatározott követelményeknek.

(2) Az intézménynek az (1) bekezdésben említett minden egyes pozíció esetében meg kell határoznia a forgalmazott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok egy kibocsátóját, amelyre legalább egy kockázati tényező vonatkozik.

325bm. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatának engedélyezése

(1) Az illetékes hatóságoknak engedélyezniük kell az intézmények számára, hogy a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmények kiszámításához a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellt használjanak a 325bl. cikkben említett minden olyan kereskedési könyvi pozíció esetében, amelyet olyan kereskedési részleghez rendeltek, amelynél a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell megfelel a 325bi., a 325bj., a 325bn., a 325bo. és a 325bp. cikkben foglalt követelményeknek.

(2) Amennyiben egy intézmény olyan kereskedési részlege, amelyhez a 325bl. cikkben említett kereskedési könyvi pozíciók legalább egyikét hozzárendelték, nem teljesíti az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket, az ennél a kereskedési részlegnél lévő minden pozíció piaci kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményét az 1a. fejezetben meghatározott módszer szerint kell kiszámítani.

▼M8

325bn. cikk

Nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények kiszámítása nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával

(1) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával kell kiszámítaniuk a 325bl. cikkben említett minden kereskedési könyvi pozíciót tartalmazó portfólió esetében, a következők szerint:

a) a szavatolótőke-követelmények a portfólió piaci értékében az említett pozíciókhoz kapcsolódóan a kibocsátók nemteljesítése által okozott potenciális veszteséget 99,9 %-os konfidencia-intervallumban, egyéves időhorizonton mérő kockáztatott értékkel egyenlők;

b) az a) pontban említett potenciális veszteség egy pozíció piaci értékének közvetett vagy közvetlen, a kibocsátók nemteljesítése által okozott vesztesége, amely járulékos a pozíció jelenlegi értékének megállapításakor már figyelembe vett veszteségekhez képest; a részvénypozíciók kibocsátóinak nemteljesítését a kibocsátók részvényei árának nullára állításával kell megjeleníteni;

c) az intézményeknek a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációkat elméletileg megalapozott módszerekkel, és egy legalább 10 éves időtartamot – beleértve a 325bc. cikk (2) bekezdése szerint az intézmény által meghatározott stresszidőszakot – lefedő, piaci hitelkockázati felárakra vagy részvényárakra vonatkozó objektív múltbéli adatok felhasználásával kell meghatározniuk; a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációk számítását egyéves időhorizontra kell kalibrálni;

d) a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek egyéves állandó pozíció feltételezésén kell alapulnia.

(2) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek az (1) bekezdésben említettek szerinti, nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell használatával történő kiszámítását legalább hetente el kell végezniük.

(3) Az (1) bekezdés a) és c) pontjától eltérve az intézmény az egyéves időhorizontot adott esetben felválthatja hatvan napos időhorizonttal egyes részvénypozíciók vagy az összes részvénypozíció nemteljesítési kockázatának kiszámítása céljából. Az ilyen esetekben a részvényárak és a nemteljesítési valószínűségek közötti nemteljesítési korreláció kiszámításához a hatvan napos időhorizontot kell alapul venni, a részvényárak és kötvényárak közötti nemteljesítési korreláció kiszámításához pedig az egyéves időhorizontot kell alapul venni.

325bo. cikk

A fedezetek elismerése a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben

(1) Az intézmények beépíthetnek fedezeteket a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükbe és nettósíthatják a pozíciókat, ha a hosszú és rövid pozíciók ugyanarra a pénzügyi instrumentumra vonatkoznak.

▼M8

(2) Az intézmények csak úgy ismerhetik el nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljükben az ugyanazon kötelezett különböző eszközeire vagy értékpapírjaira vonatkozó hosszú és rövid pozíciókhoz, valamint a különböző kibocsátókban lévő hosszú és rövid pozíciókhoz kapcsolódó fedezeti vagy diverzifikációs hatásokat, ha a különböző eszközökben lévő bruttó hosszú és rövid pozíciókat expliciten modellezik, beleértve a különböző kibocsátókkal kapcsolatos báziskockázatok modellezését.

▼M17

(3) Az intézményeknek a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljeikben figyelembe kell venniük a terméktípusok, a tőkeszerkezeten belül a kielégítési sorrendben betöltött hely, a belső vagy külső minősítés, az eredeti hitelnyújtás évjárata (vintage) szerinti különbségekből vagy egyéb eltérésekből eredő, a fedezeti stratégiákban rejlő jelentős báziskockázatokat.

Az intézményeknek gondoskodniuk kell arról, hogy a fedezeti instrumentum és a fedezett instrumentum közötti olyan lejárati eltérések, amelyek az egyéves időhorizont során felmerülhetnek, ne eredményezzék a kockázat lényeges alulbecslését, amennyiben ezeket az eltéréseket nem veszik figyelembe a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modelljeikben.

Az intézmények csak annyiban ismerhetik el a fedezeti instrumentumot, amennyiben az akkor is fenntartható, ha a kötelezett esetében a közeljövőben hitelkockázati vagy más esemény várható.

▼M8

325bp. cikk

A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellel szembeni különleges követelmények

(1) A 325bm. cikk (1) bekezdésében említett, nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek képesnek kell lennie az egyes kibocsátók nemteljesítésének, valamint több kibocsátó egyidejű nemteljesítésének a modellezésére, és figyelembe kell vennie ezeknek a nemteljesítéseknek a hatását a modell keretébe tartozó pozíciók piaci értékében. E célból az egyes kibocsátók nemteljesítését két típusú szisztematikus kockázati tényező felhasználásával kell modellezni.

(2) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek tükröznie kell a gazdasági ciklust, többek között a megtérülési ráták és az (1) bekezdésben említett szisztematikus kockázati tényezők közötti függőséget.

(3) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek tükröznie kell az opciók és egyéb, az árváltozások tekintetében jelentős nemlinearitást mutató pozíciók nemlineáris hatását. Az intézményeknek kellő módon figyelembe kell venniük az ezen termékekhez kapcsolódó árkockázatok értékelésében és becslésében rejlő modellkockázatot is.

(4) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek objektív és aktuális adatokon kell alapulnia.

▼M8

(5) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben a kibocsátók nemteljesítésének szimulálása céljából az intézmények nemteljesítési valószínűségre vonatkozó becsléseinek teljesíteniük kell a következő követelményeket:

▼M17

a) a nemteljesítési valószínűségekre 0,01 %-os alsó korlátot kell alkalmazni azon kitettségek esetében, amelyekre a 114–118. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súly alkalmazandó, valamint 0,01 %-os alsó korlátot azon fedezett kötvények esetében, amelyekre a 129. cikkel összhangban 10 %-os kockázati súly alkalmazandó; egyéb esetekben a nemteljesítési valószínűségekre 0,03 %-os alsó korlátot kell alkalmazni;

▼M8

b) a nemteljesítési valószínűségeknek egyéves időhorizonton kell alapulniuk, kivéve, ha ez a szakasz másként rendelkezik;

c) a nemteljesítési valószínűségeket egy legalább ötéves múltbeli időszakból származó, tényleges múltbeli nemteljesítésre, valamint a piaci áraknak egy nemteljesítési eseménnyel egyenértékű zuhanására vonatkozó adatok kizárólagos, vagy az aktuális piaci árakkal kombinált használatával kell mérni; a nemteljesítési valószínűségek nem származtathatók kizárólag aktuális piaci árakból;

▼M17

d) annak az intézménynek, amely egy adott kibocsátónak megfelelő kitettségi osztály és minősítési rendszer tekintetében engedélyt kapott a nemteljesítési valószínűségeknek a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, az ott meghatározott módszert kell használnia az adott kibocsátó nemteljesítési valószínűségének kiszámításához, feltéve, hogy rendelkezésre állnak az ilyen becsléshez szükséges adatok;

e) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt a nemteljesítési valószínűségeknek a d) pontban említett becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell felhasználnia ahhoz, hogy e nemteljesítési valószínűségek becslését az e cikk értelmében az ilyen becslésekre alkalmazandó követelményekkel összhangban elvégezze.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában rendelkezésre állnak a kereskedési könyvi pozíció adott kibocsátójának nemteljesítési valószínűségére vonatkozó becsléshez szükséges adatok, amennyiben a számítás időpontjában az intézmény azonos kötelezetten nem kereskedési könyvi pozícióval rendelkezik, amelyre vonatkozóan a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban nemteljesítési valószínűségeket becsül az említett fejezetben meghatározott szavatolótőke-követelményeinek kiszámításához.

▼M8

(6) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellben a kibocsátók nemteljesítésének szimulálása céljából az intézmények nemteljesítéskori veszteségrátára vonatkozó becsléseinek teljesíteniük kell a következő követelményeket:

a) a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseire 0 %-os alsó határ vonatkozik;

b) a nemteljesítéskori veszteségráta becsléseinek tükrözniük kell az egyes pozíciók kielégítési sorrendben betöltött helyét;

▼M17

c) annak az intézménynek, amely egy adott kitettségnek megfelelő kitettségi osztály és minősítési rendszer tekintetében engedélyt kapott az LGD-nek a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban történő becslésére, az ott meghatározott módszert kell használnia az adott kibocsátó LGD-becsléseinek kiszámításához, feltéve, hogy rendelkezésre állnak az ilyen becsléshez szükséges adatok;

▼M17

d) annak az intézménynek, amely nem kapott engedélyt az LGD-nek a c) pontban említett becslésére, belső módszert kell kidolgoznia vagy külső forrásokat kell felhasználnia ahhoz, hogy az LGD becslését az e cikkben az LGD-becslésekre vonatkozóan előírt követelményekkel összhangban elvégezze.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában rendelkezésre állnak a kereskedési könyvi pozíció adott kibocsátójának LGD-jére vonatkozó becsléshez szükséges adatok, amennyiben a számítás időpontjában az intézmény azonos kitettségen nem kereskedési könyvi pozícióval rendelkezik, amelyre vonatkozóan a II. cím 3. fejezetének 1. szakaszával összhangban LGD-t becsül az említett fejezetben meghatározott szavatolótőke-követelményeinek kiszámításához.

▼M8

(7) Az e fejezet – és egyúttal a kockázatmérési rendszer – céljaira általuk használt belső modelljeik független felülvizsgálatának és validálásának részeként az intézményeknek:

a) ellenőrizniük kell, hogy a korrelációkra és árváltozásokra vonatkozó modellezési módszerük, többek között a modell szisztematikus kockázati tényezőinek kiválasztása és súlyozása megfelelő-e a portfóliójuk tekintetében;

b) többféle stressztesztet, többek között érzékenységelemzéseket és forgatókönyv-elemzéseket kell végezniük, hogy értékeljék a nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modell minőségi és mennyiségi indokoltságát, különös tekintettel a koncentrációk kezelésére; és

c) megfelelő mennyiségi validálást kell alkalmazniuk, többek között releváns belső modellezési referenciaértékek felhasználásával.

A b) pontban említett tesztek nem korlátozhatók a korábban már tapasztalt események körére.

(8) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek megfelelően tükröznie kell a kibocsátói koncentrációkat és a termékosztályokon belül és azok között stresszhelyzetekben esetlegesen kialakuló koncentrációkat.

(9) A nemteljesítési kockázatra vonatkozó belső modellnek összhangban kell lennie az intézmény által a kereskedési kockázatok azonosítására, mérésére és kezelésére használt belső kockázatkezelési módszerekkel.

(10) Az intézményeknek egyértelműen meghatározott szabályokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a különböző kibocsátók közötti nemteljesítési korrelációs feltételezéseknek a 325bn. cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban történő meghatározására, valamint az e cikk (5) bekezdésének e) pontjában említett nemteljesítési valószínűségek és az e cikk (6) bekezdésének d) pontjában említett nemteljesítéskori veszteségráta becslésére szolgáló módszer kiválasztására.

(11) Az intézményeknek oly módon kell dokumentálniuk belső modelljeiket, hogy a korrelációs feltételezéseik és más modellezési feltételezéseik átláthatóak legyenek az illetékes hatóságok számára.

(12) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon követelmények meghatározása céljából, amelyeket az (5) bekezdés e) pontjának és a (6) bekezdés d) pontjának megfelelően a nemteljesítési valószínűségek és a nemteljesítéskori veszteségráták becsléséhez kapcsolódóan az intézmények belső módszerének vagy külső forrásoknak teljesíteniük kell.

▼M8

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. szeptember 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

2. FEJEZET

A pozíciókockázat szavatolótőke-követelménye

1. szakasz

Általános rendelkezések és egyedi eszközök

326. cikk

A pozíciókockázat szavatolótőke-követelménye

Az intézmény pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménye a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok tekintetében meglévő pozícióihoz kapcsolódó általános és egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények összege. A kereskedési könyvben szereplő értékpapírosítási pozíciókat hitelviszonyt megtestesítő értékpapírként kell kezelni.

327. cikk

Nettósítás

(1) Az intézmény hosszú (rövid) pozícióinak a rövid (hosszú) pozícióihoz képest ugyanabból a részvényből, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból, átváltható értékpapírból, azonos tőzsdei határidős ügyletből, opcióból, opciós utalványból és fedezett opciós utalványból fennálló többletének abszolút értéke a különböző eszközönkénti nettó pozíció. A nettó pozíció kiszámítása során a származtatott eszközök tekintetében fennálló pozíciókat a 328–330. cikkben foglaltak szerint kell kezelni. Az egyedi kockázat 336. cikk szerinti tőkekövetelményének kiszámításánál figyelmen kívül kell hagyni az intézmények tulajdonában lévő, hitelviszonyt megtestesítő saját kibocsátású értékpapírokat.

(2) Nem engedhető meg a nettósítás az átváltható értékpapír és az annak alapjául szolgáló eszköz kiegyenlítő pozíciója között, hacsak az illetékes hatóságok nem fogadnak el olyan módszert, amelynek értelmében egy adott átváltható értékpapír átváltásának valószínűsége figyelembe vehető, vagy nem írnak elő olyan szavatolótőke-követelményt, amely fedezi az átváltással járó esetleges veszteségeket. E módszereket vagy az illetékes hatóság által előírt szavatolótőke-követelményt be kell jelenteni az EBH-nak. Az EBH monitorozza az e területen alkalmazott gyakorlatok teljes körét és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

(3) A nettó pozíciókat összesítésük előtt – előjelüktől függetlenül – naponta át kell váltani az aktuális azonnali (spot) árfolyamon az intézmény beszámolója szerinti pénznemre.

▼C2

328. cikk

Tőzsdei és tőzsdén kívüli határidős kamatláb-ügyletek

(1) A határidős tőzsdei kamatlábügyleteket, határidős kamatláb-megállapodásokat (FRA) és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok vételére vagy eladására szóló határidős kötelezettségvállalásokat úgy kell tekinteni, mint a hosszú és rövid pozíciók kombinációját. Így a hosszú határidős kamatláb pozíciót úgy kell tekinteni, mint egy a határidős szerződés teljesítési határidejének napján lejáró kapott kölcsön és egy olyan eszköztartásának kombinációját, amelynek lejárati napja megegyezik az adott határidős szerződés alapjául szolgáló pénzügyi instrumentum vagy elvi pozíció lejárati napjával. Hasonlóképpen, az értékesített FRA-t úgy kell tekinteni, mint olyan hosszú pozíciót, amelynek lejárata megegyezik a kiegyenlítés határidejének és a szerződés időtartamának összegével, illetve mint olyan rövid pozíciót, amelynek lejárata megegyezik a kiegyenlítés határidejével. Mind a kölcsönügyletnek, mind a tartott eszköznek szerepelnie kell a 336. cikk 1. táblázatában feltüntetett első kategóriában annak érdekében, hogy a határidős tőzsdei kamatlábügyletek és az FRA-k egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítható legyen. A hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vételére szóló határidős kötelezettségvállalást úgy kell tekinteni, mint a leszállítási határidőkor lejáró kölcsön és a magában a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírbanlévő hosszú (azonnali) pozíció kombinációját. A kölcsönügylet az egyedi kockázat céljából a 336. cikk 1. táblázatában feltüntetett első kategóriában szerepel, a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír pedig ugyanezen táblázat megfelelő oszlopában.

(2) E cikk alkalmazásában a hosszú pozíció olyan pozíció, amelyben az intézmény rögzítette azt a kamatlábat, amelyet a jövőben valamikor kapni fog, a rövid pozíció pedig olyan pozíció, amelyben azt a kamatlábat rögzítette, amelyet valamikor a jövőben fizetni fog.

329. cikk

Opciók és opciós utalványok

(1) A kamatlábakhoz, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz, részvényekhez, részvényindexekhez, pénzügyi határidős ügyletekhez, csereügyletekhez és devizához kapcsolódó opciókat és opciós utalványokat e fejezet alkalmazásában úgy kell tekinteni, mintha azok értéküket tekintve az opció alapjául szolgáló pénzügyi instrumentumok összegével azonos pozíciók lennének, megszorozva a hozzájuk tartozó delta tényezővel. Ez utóbbi pozíciókat nettósítani lehet a megegyező, alapul szolgáló értékpapírok vagy származtatott eszközök kiegyenlítő pozíciójával szemben. Delta tényezőként az adott tőzsde delta tényezőjét kell alkalmazni. Tőzsdén kívüli opciók esetében, vagy ha az adott tőzsdétől a delta tényező nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságok általi engedélyezést követően, a megfelelő modell segítségével az intézmény maga is kiszámíthatja azt. Az engedélyt meg kell adni, amennyiben a modell az alapul szolgáló értékpapírok piaci árában bekövetkező kismértékű változások tekintetében megfelelő becslést ad az opció vagy az opciós utalvány értékváltozásának arányára.

(2) Az intézményeknek a delta kockázat mellett az opciókhoz kapcsolódó más kockázatokat is megfelelő módon meg kell jeleníteniük a szavatolótőke-követelményben.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki olyan módszerek körének meghatározása érdekében, amelyekkel a (2) bekezdésben említett, a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciók és opciós utalványok terén folytatott tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményben.

▼C2

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A (3) bekezdésben említett technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják az érvényben lévő nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2013. december 31. előtt azokat a rendelkezéseket alkalmazták.

330. cikk

Csereügyletek

A csereügyleteket a kamatlábkockázat szempontjából ugyanúgy kell kezelni, mint a mérlegben szereplő eszközöket. Így a kamatláb-csereügyletet, amely alapján az intézmény változó kamatot kap, és rögzített kamatot fizet, ugyanúgy kell tekinteni, mint az olyan változó kamatozású értékpapírban fennálló hosszú pozíciót, amelynek lejárata megegyezik a következő kamatrögzítésig terjedő időtartammal, illetve mint az olyan rögzített kamatozású értékpapírban fennálló rövid pozíciót, amelynek lejárata megegyezik magának a csereügyletnek a lejáratával.

331. cikk

Származtatott eszközök kamatkockázata

(1) Azok az intézmények, amelyek pozícióikat piaci áron értékelik, és a 328–330. cikkben említett származtatott eszközök kamatlábkockázatát diszkontált pénzáramlási módszer alapján kezelik, az illetékes hatóságok engedélyének függvényében érzékenységi modelleket alkalmazhatnak az e cikkekben említett pozíciók kiszámításához; e modelleket bármely olyan kötvény esetében alkalmazhatják, amelyeknél a törlesztés nem egy összegben, a tőke lejáratkori visszafizetésével, hanem a hátralévő lejárat során folyamatosan történik. Az engedélyt abban az esetben kell megadni, ha a modellek olyan pozíciókat eredményeznek, amelyeknek ugyanakkora a kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenységük, mint az alapul szolgáló pénzáramlásé. Ezen érzékenységet a mintául szolgáló kamatlábaknak a hozamgörbén való független mozgásai révén értékelik úgy, hogy a 339. cikkben foglalt 2. táblázat lejárati sávjainak mindegyikében legalább egy érzékenységi pont legyen. A pozíciókat figyelembe kell venni a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok általános kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása során.

(2) Azok az intézmények, amelyek nem az (1) bekezdés szerinti modelleket alkalmazzák, teljes mértékben kiegyenlítőként kezelhetik azokat a 328–330. cikk szerinti származtatotteszköz-pozíciókat, amelyek megfelelnek legalább a következő feltételeknek:

a) a pozíciók azonos értékűek és ugyanazon a pénznemben denomináltak;

b) a referencia-kamatláb (a változó kamatozású pozícióknál) vagy a kamatszelvény (a rögzített kamatozású pozícióknál) szorosan illeszkedik;

c) a kamatrögzítés következő időpontja vagy – rögzített kamatszelvény-pozíciók esetében – a hátralévő lejárat az alábbi időtartamokkal összhangban:

▼C2

i. ha kevesebb mint egy hónap van hátra: aznapi;

ii. ha egy hónap és egy év közötti időtartam van hátra: hét napon belüli;

iii. ha több mint egy év van hátra: 30 napon belüli.

332. cikk

Hitelderivatívák

(1) A hitelkockázatot vállaló fél (a kockázatot átvevő fél) általános és egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához ellenkező rendelkezés hiányában a hitelderivatíva-szerződésben szereplő névértékét kell használni. Az előző mondat ellenére az intézmény dönthet úgy, hogy helyettesíti a névértéket a névértéknek a hitelderivatíva piaci értékében a kereskedés megkezdése óta bekövetkezett nettó változásával módosított összegével – ez a kockázatot átvevő fél szemszögéből nettó csökkentés. Az egyedi kockázat szavatolótőke-követelményének számításakor, a teljes hozamcsere-ügyletek kivételével, a hitelderivatíva-szerződés lejáratát kell alkalmazni a kötelezettség lejárata helyett. A pozíciókat az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) a teljes hozamcsere-ügylet hosszú pozíciót képez a referenciakötelezettség általános kockázatában, és rövid pozíciót a következő kamatrögzítésig tartó időszakkal megegyező napon lejáró államkötvény általános piaci kockázatában, amelyhez a II. cím 2. fejezetének értelmében 0 % kockázati súlyt rendelnek. Emellett hosszú pozíciót képez a referenciakötelezettség egyedi kockázatában is;

b) a hitel-nemteljesítési csereügylet nem képez pozíciót az általános kockázat tekintetében. Az egyedi kockázat számítása céljából az intézménynek szintetikus hosszú pozíciót kell rögzítenie az alaptermék-kibocsátó valamely kötelezettségében, kivéve ha a származtatott eszköz külső minősítésű és megfelel a beszámítható kötvénnyé minősítés feltételeinek, amely esetben a származtatott eszközben kell hosszú pozíciót rögzíteni. Ha a termék alapján díj- vagy kamatkifizetés esedékes, ezeket a pénzáramlásokat államkötvénybeli elvi pozícióként kell feltüntetni;

c) az egy alaptermékes, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír saját általános kockázata tekintetében hosszú pozíciót képez, hasonlóan egy kamatláb-termékhez. Az egyedi kockázatot illetően szintetikus hosszú pozíció képződik az alaptermék-kibocsátó egyik ügyletében. További hosszú pozíció keletkezik az értékpapír kibocsátójánál. Ha egy hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír külső minősítésű és megfelel egy beszámítható kötvény feltételeinek, csak egy, az értékpapír egyedi kockázatának megfelelő hosszú pozíciót kell rögzíteni;

d) az értékpapír kibocsátójának egyedi kockázatában fennálló hosszú pozíción túlmenően egy több alaptermékes, hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapír, amely arányos védelmet nyújt, minden alaptermék-kibocsátó tekintetében pozíciót képez, és az ügylet teljes névértéke az alaptermék-kibocsátókkal kapcsolatos egyes kitettségeknek a névértékéhez való arányában oszlik meg a pozíciók között. Abban az esetben, ha egy alaptermék-kibocsátónak egynél több ügylete választható, a legmagasabb kockázati súlyozású ügylet határozza meg az egyedi kockázatot.

▼C2

e) az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva a névértéknek megfelelő nagyságú pozíciót képez minden alaptermék-kibocsátó egy-egy kötelezettsége tekintetében. Ha a hitelkockázati esemény esetén fizetendő maximális összeg alacsonyabb, mint az ezen pont első mondatában szereplő módszer szerinti szavatolótőke-követelmény, ez a maximális összeg az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek tekinthető.

Egy n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva a névértéknek megfelelő nagyságú pozíciót képez minden alaptermék-kibocsátó egy-egy kötelezettsége tekintetében, annak az n-1 alaptermék-kibocsátónak a kivételével, amelynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménye a legalacsonyabb. Ha a hitelkockázati esemény esetén fizetendő maximális összeg alacsonyabb, mint az ezen pont első mondatában szereplő módszer szerinti szavatolótőke-követelmény, ez az összeg az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelménynek tekinthető.

Amennyiben az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatíva külsőleg minősített, akkor a kockázatot átvevő félnek a származtatott eszköz minősítése alapján kell kiszámítania az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt, és a megfelelő értékpapírosítási kockázati súlyokat kell alkalmaznia.

(2) A hitelkockázatot átadó fél (a kockázatot átvevő fél) szempontjából a pozíciókat a „tükörelv” alapján, a kockázatot átvevő féllel szimmetrikusan határozzák meg, kivéve a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírt (amely nem eredményez rövid pozíciót a kibocsátónál). A kockázatot átadó fél szavatolótőke-követelményének kiszámításához a hitelderivatíva- szerződésben szereplő névértéket kell használni. Az előző mondat ellenére az intézmény dönthet úgy, hogy helyettesíti a névértéket a névértéknek a hitelderivatíva piaci értékében a kereskedés megkezdése óta bekövetkezett nettó változásával módosított összegével, ami a kockázatot átvevő fél szemszögéből negatív előjelű nettó csökkentést jelent. Ha a származtatott eszközhöz egy adott időpontra vonatkozóan visszahívási opció és a védelem költségének megemelkedése járul, ez az időpont tekintendő a védelem lejáratának.

▼M17

(3) A 325. cikk (6), illetve (8) bekezdése szerinti hitelderivatívákat csak a 338. cikk (2) bekezdése szerinti, az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény meghatározásánál kell figyelembe venni.

▼C2

333. cikk

Repomegállapodás keretében értékesített vagy kölcsönadott értékpapírok

Repomegállapodás esetén az értékpapírok vagy az értékpapírokhoz fűződő jogcímhez kötődő garantált jogok átruházójának, illetve értékpapír-kölcsönzésnél az értékpapírok kölcsönbeadójának ezeket az értékpapírokat figyelembe kell vennie az e fejezet szerinti szavatolótőke-követelmény számításakor, amennyiben ezek az értékpapírok kereskedési könyvi pozíciók.

2. szakasz

Hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok

334. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok nettó pozíciói

A nettó pozíciókat aszerint sorolják be, hogy azok milyen pénznemben vannak meghatározva, és minden egyes pénznemnél külön számolják ki az általános és az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.

▼C2

1. alszakasz

Egyedi kockázat

335. cikk

A nettó pozícióhoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény korlátozása

Az intézmény valamely hitelviszonyt megtestesítő értékpapír egy nettó pozíciójának egyedi kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó veszteség lehetséges maximális összegében korlátozhatja. Rövid pozíció esetén az említett felső határ az instrumentum miatt, vagy adott esetben a nemteljesítési kockázat alól azonnal mentesülő, alapul szolgáló eszközök miatt bekövetkező értékváltozásként számítható ki.

336. cikk

A nem értékpapírosítási pozíciót jelentő, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő, a 327. cikk szerint kiszámított nettó pozíciókat a nem értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a kibocsátójuk/kötelezettjük, külső vagy belső hitelminősítésük, valamint a hátralévő lejárat alapján az 1. táblázat megfelelő kategóriáiba kell sorolnia, majd azokra az említett táblázatban feltüntetett súlyokat kell alkalmaznia. Az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához összegeznie kell az e cikk alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit (tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e).

1. táblázat

Kategóriák	Egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmények
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 0 %-os kockázati súlyt kapnának.	0 %
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 20 %-os vagy 50 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint a (4) bekezdés szerinti egyéb beszámítható tételek.	0,25 % (a végső lejáratig hátralevő lejárat hat hónap vagy annál kevesebb) 1,00 % (a végső lejáratig hátralevő lejárat hat hónapnál több és legfeljebb 24 hónap) 1,60 % (a lejáratig hátralevő lejárat meghaladja a 24 hónapot)
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 100 %-os kockázati súlyt kapnának.	8,00 %
Olyan, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok, amelyek a hitelkockázat sztenderd módszere szerint 150 %-os kockázati súlyt kapnának.	12,00 %

(2) Ahhoz, hogy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír kibocsátójának kitettségi osztályára belső minősítésen alapuló módszert alkalmazó intézmények alkalmazhassák a hitelkockázat (1) bekezdésben említett sztenderd módszere szerinti kockázati súlyt, a kitettség kibocsátójának belső minősítés szerinti nemteljesítési valószínűsége legfeljebb akkora lehet, mint a sztenderd módszer alapján a megfelelő hitelminőségi besoroláshoz tartozó nemteljesítési valószínűség.

▼C2

(3) Azon kötvények esetében, amelyekhez a 129. cikk (4), (5) és (6) bekezdésében meghatározott eljárás szerint 10 %-os kockázati súly rendelhető, az intézmények az egyedi kockázati követelményeket az 1. táblázat második kategóriájára alkalmazandó, egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény feleként számíthatják ki.

(4) Egyéb beszámítható tételek:

a) olyan eszközökhöz kapcsolódó hosszú és rövid pozíciók, amelyekhez nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által kiállított hitelminősítés, és amelyek a következő feltételek mindegyikének megfelelnek:

   i. azokat az adott intézmény kellően likvideknek minősíti;

   ii. befektetési minősítésük az intézmény megítélése szerint legalább egyenértékű az 1. táblázat második sorában említett eszközökével;

   iii. az ilyen eszközöket bármely tagállam legalább egy szabályozott piacán vagy valamely harmadik ország tőzsdéjén jegyzik, amennyiben e tőzsdét az adott tagállam illetékes hatóságai elismerik;

b) hosszú és rövid pozíciók, amelyek az e rendeletben megállapított szavatolótőke-követelmények alá tartozó intézmények által kibocsátott eszközökhöz kapcsolódnak, és amelyeket az érintett intézmények megfelelően likvidnek minősítenek, valamint amelyek befektetési minősége az intézmények megítélése szerint legalább egyenértékű az 1. táblázat második sorában említett eszközökével;

c) intézmények által kibocsátott olyan értékpapírok, amelyek hitelminősége az intézményekkel szembeni kitettség hitelkockázatára alkalmazott sztenderd módszer szerint egyenlőnek vagy magasabbnak minősül a hitelminőségi besorolás 2. fokozatához tartozó hitelminőségnél, és amelyekre az e rendeletben és a2013/36/EU irányelvben előírtakhoz hasonló szabályozási és felügyeleti előírások vonatkoznak.

Azon intézményeknek, amelyek élnek az a) vagy b) pont adta lehetőséggel, dokumentált módszertannal kell rendelkezniük annak értékelésére, hogy az eszközök megfelelnek-e az említett pontokban meghatározott követelményeknek, és e módszertanról tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat.

▼M5

337. cikk

Az értékpapírosított eszközök szavatolótőke-követelménye

(1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a 327. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított nettó pozíciókat azon kockázati súly 8 %-ával kell súlyoznia, amelyet a nem kereskedési könyvi pozíciójára alkalmazna a II. cím 5. fejezete 3. szakaszának megfelelően.

▼M17

(2) A kockázati súlyoknak az (1) bekezdés alkalmazása céljából történő meghatározásakor az intézmények kizárólag a II. cím 5. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszert alkalmazhatják.

▼M5

(3) A 247. cikk (6) bekezdésével összhangban addicionális kockázati súly tárgyát képező értékpapírosítási pozíciók esetében a teljes kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.

▼M17

(4) Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (2) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit, tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e.

▼M5

(5) Amennyiben egy hagyományos értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázatátruházás 244. cikk szerinti feltételeit, az intézménynek az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell bevonnia a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

Amennyiben egy szintetikus értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázatátruházás 245. cikk szerinti feltételeit, az intézménynek az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségét úgy kell bevonnia a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és a hitelkockázati fedezet szempontjából figyelmen kívül kell hagynia a szintetikus értékpapírosítás hatását.

▼M17

338. cikk

A korrelációkereskedési portfólióra vonatkozó szavatolótőke-követelmény

(1) E cikk alkalmazásában az intézményeknek meg kell határozniuk korrelációkereskedési portfóliójukat a 325. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban.

(2) Az intézményeknek az alábbiak közül a nagyobbikat kell meghatározniuk a korrelációkereskedési portfólió egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeként:

a) az összes egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó hosszú pozícióira vonatkozna;

b) az összes egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény, amely a korrelációkereskedési portfóliónak csak a nettó rövid pozícióira vonatkozna.

▼C2

2. alszakasz

Általános kockázat

339. cikk

Az általános kockázat lejárati alapú számítása

(1) Az általános kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához minden pozíciót a (2) bekezdésben kifejtetteknek megfelelően, lejárat szerint kell súlyozni, hogy kiszámítható legyen az ellensúlyozásukhoz szükséges szavatolótőke összege. A szavatolótőke-követelményt csökkenteni kell a súlyozott pozícióval azonos lejárati sávon belüli, ellentétes előjelű súlyozott pozíció esetén. Ezenkívül akkor is csökkenteni kell a szavatolótőke-követelményt, ha az ellentétesen súlyozott pozíciók más lejárati sávokba esnek; ekkor a csökkentés mértéke függ mind attól, hogy a két pozíció ugyanabba a zónába esik-e, mind pedig attól, hogy pontosan melyik zónába esnek.

▼C2

(2) Az intézményeknek a (4) bekezdésben szereplő 2. táblázat 2., illetve 3. oszlopában található megfelelő lejárati sávokba kell besorolniuk a nettó pozícióikat. A besorolást rögzített kamatozású értékpapírok esetében a hátralévő lejárat alapján, míg változó kamatozású értékpapírok esetén a kamatláb következő rögzítéséig tartó időszak alapján kell elvégezni. Az intézményeknek különbséget kell tenniük a 3 % vagy magasabb kamatszelvényű és a 3 %-nál kisebb kamatszelvényű, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok között, és ennek alapján kell besorolniuk azokat a 2. táblázat 2. vagy 3. oszlopába. Ezután mindegyiket meg kell szorozni az adott lejárati sávra vonatkozó, a 2. táblázat 4. oszlopában található súlyozással.

(3) Ezt követően az intézményeknek mindegyik lejárati sávban ki kell számítaniuk a súlyozott hosszú pozíciók, illetve a súlyozott rövid pozíciók összegét. Az adott lejárati sávban az előbbit ki kell egyenlíteni az utóbbival – ez lesz az adott sáv kiegyenlített súlyozott pozíciója, míg a fennmaradó hosszú vagy rövid pozíció ugyanannak a sávnak a kiegyenlítetlen súlyozott pozíciója lesz. Ezek után kell kiszámítani valamennyi sáv kiegyenlített súlyozott pozíciójának az összegét.

(4) Az intézményeknek a 2. táblázat mindegyik sávjában ki kell számítaniuk az oda tartozó zónákban szereplő kiegyenlítetlen súlyozott hosszú pozíciók összegét annak érdekében, hogy ebből megkapják az egyes zónák kiegyenlítetlen súlyozott hosszú pozícióit. Hasonlóképpen, az egyes sávokban szereplő kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozíciók összegeit össze kell adniuk az adott zónában, hogy ebből kiszámítsák a kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozíciót arra a zónára vonatkozóan. Az adott sávban a kiegyenlítetlen súlyozott hosszú pozíciónak az a része, amelyet az ugyanarra a zónára vonatkozó kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozícióval állítanak szembe, az adott zóna kiegyenlített súlyozott pozíciója. A kiegyenlítetlen súlyozott hosszú vagy kiegyenlítetlen súlyozott rövid pozíciónak az a része, amelyet nem lehet ilyen módon egymással szembeállítani, az adott zóna kiegyenlítetlen súlyozott pozíciója.

2. táblázat

Zóna	Lejárati sáv		Súlyozás (%-ban)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
	Legalább 3 %-os szelvény	3 %-nál alacsonyabb szelvény		
Első	0 ≤ 1 hónap	0 ≤ 1 hónap	0,00	—
	> 1 ≤ 3 hónap	> 1 ≤ 3 hónap	0,20	1,00
	> 3 ≤ 6 hónap	> 3 ≤ 6 hónap	0,40	1,00
	> 6 ≤ 12 hónap	> 6 ≤ 12 hónap	0,70	1,00
Második	> 1 ≤ 2 év	> 1,0 ≤ 1,9 év	1,25	0,90
	> 2 ≤ 3 év	> 1,9 ≤ 2,8 év	1,75	0,80
	> 3 ≤ 4 év	> 2,8 ≤ 3,6 év	2,25	0,75

▼C2

Zóna	Lejárati sáv		Súlyozás (%-ban)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
	Legalább 3 %-os szelvény	3 %-nál alacsonyabb szelvény		
Harmadik	> 4 ≤ 5 év	> 3,6 ≤ 4,3 év	2,75	0,75
	> 5 ≤ 7 év	> 4,3 ≤ 5,7 év	3,25	0,70
	> 7 ≤ 10 év	> 5,7 ≤ 7,3 év	3,75	0,65
	> 10 ≤ 15 év	> 7,3 ≤ 9,3 év	4,50	0,60
	> 15 ≤ 20 év	> 9,3 ≤ 10,6 év	5,25	0,60
	> 20 év	> 10,6 ≤ 12,0 év	6,00	0,60
		> 12,0 ≤ 20,0 év	8,00	0,60
		> 20 év	12,50	0,60

(5) Az első zónában található kiegyenlítetlen súlyozott hosszú (rövid) pozíció összegét a második zónában található kiegyenlítetlen rövid (hosszú) pozícióval szembeállítva kapjuk meg az első és a második zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciót. Ugyanezt a számítást kell elvégezni a második sáv kiegyenlítetlen súlyozott pozíciója fennmaradó részének és a harmadik sávban található kiegyenlítetlen súlyozott pozíciónak a figyelembevételével a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített súlyozott pozíció kiszámításához.

(6) Az intézmény megfordíthatja az (5) bekezdésbeli sorrendet úgy, hogy először a második és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciót számítja ki, majd csak ezt követően az első és a második zóna közöttit.

(7) Az első zónában fennmaradó kiegyenlítetlen súlyozott pozíciót a harmadik zónára megmaradóval kell szembeállítani, miután ez utóbbit egyeztették a második zónával a második és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíció kiszámítása érdekében.

(8) Az (5), (6) és (7) bekezdésben foglalt három különböző kiegyenlítő számítást követően a maradványpozíciókat össze kell adni.

(9) Az intézmény szavatolótőke-követelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani:

a) az összes lejárati sáv kiegyenlített súlyozott pozíciói összegének 10 %-a;

b) az első zóna kiegyenlített súlyozott pozíciójának 40 %-a;

c) a második zóna kiegyenlített súlyozott pozíciójának 30 %-a;

d) a harmadik zóna kiegyenlített súlyozott pozíciójának 30 %-a;

▼C2

e) az első és második sáv, valamint a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített súlyozott pozíciók 40 %-a;

f) az első és a harmadik zóna közötti kiegyenlített súlyozott pozíciók 150 %-a;

g) a maradvány kiegyenlítetlen súlyozott pozíciók 100 %-a.

340. cikk

Az általános kockázat kiszámítása az átlagos hátralévő lejárat alapján

(1) Az intézmények a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok általános kockázatához kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához a 339. cikkben meghatározott módszer helyett használhatnak az átlagos hátralévő lejáraton alapuló módszert, amennyiben ezt következetesen teszik.

(2) Az (1) bekezdésben említett, átlagos hátralévő lejáraton alapuló módszer szerint az intézményeknek az egyes rögzített kamatozású, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok piaci értékét kell alapul venniük, és ebből kell megállapítaniuk a lejáratig számított hozamot, amely az adott értékpapír vonatkozó diszkontrátája. A változó kamatozású értékpapírok esetében az intézményeknek minden eszköz piaci értékét kell alapul venniük, és ebből kell számítaniuk a hozamukat, feltételezve, hogy a tőkeösszeg akkor esedékes, amikor a kamatlábat legközelebb módosítani lehet.

(3) Az intézményeknek ezután minden hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetében az alábbi képlet alapján kell kiszámítaniuk a módosított átlagos hátralévő lejáratot:

$$\textit{módosított átlagos hátralevő lejárat} = \frac{D}{1+R}$$

ahol

D = átlagos hátralévő lejárat (duration) a következő képlet alapján számítva:

$$D = \frac{\sum_{t=1}^{M} \frac{t \cdot C_t}{(1+\mathrm{R})^t}}{\sum_{t=1}^{M} \frac{C_t}{(1+\mathrm{R})^t}}$$

ahol

R = a lejáratig számított hozam;

C_t = t időpontban esedékes összeg,

M = a teljes lejárat

Az előtörlesztési kockázatnak kitett, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében korrigálni kell a módosított átlagos hátralévő lejárat számítását. Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki e korrekciók alkalmazási módjáról.

(4) Az intézményeknek ezután mindegyik hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt be kell sorolniuk a 3. táblázat megfelelő zónáiba. Ezt az egyes hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok módosított futamideje alapján kell tenniük.

▼C2

3. táblázat

Zóna	Módosított átlagos hátralévő lejárat (években)	Becsült kamatlábváltozás (%-ban)
Első	> 0 ≤ 1,0	1,0
Második	> 1,0 ≤ 3,6	0,85
Harmadik	> 3,6	0,7

(5) Az intézményeknek ezt követően ki kell számítaniuk minden instrumentumnak a átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozícióját úgy, hogy az instrumentum piaci árát megszorozzák annak módosított hátralévő futamidejével és becsült kamatlábváltozásával (ld. a 3. táblázat 3. oszlopát).

(6) Az intézményeknek mindegyik zónában ki kell számítaniuk a átlagos hátralévő lejárattal súlyozott hosszú és az átlagos hátralévő lejárattal súlyozott rövid pozíciókat. Az előzőnek az az összege, amelyet az egyes zónákban az utóbbival kiegyenlítenek, az adott sáv kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciója.

Az intézményeknek ezután minden sávban ki kell számítaniuk a kiegyenlítetlen, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciókat. A továbbiakban pedig a 339. cikk (5)–(8) bekezdésében a kiegyenlítetlen súlyozott pozíciókra megállapított eljárásokat kell követniük.

(7) Az intézmény szavatolótőke-követelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani:

a) a kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíció 2 %-a minden sávban;

b) az első és második sáv, valamint a második és harmadik sáv közötti kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciók 40 %-a;

c) az első és harmadik sáv közötti kiegyenlített, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíció 150 %-a;

d) a maradvány kiegyenlítetlen, átlagos hátralévő lejárattal súlyozott pozíciók 100 %-a.

3. szakasz

Részvények

341. cikk

A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok nettó pozíciói

(1) Az intézménynek a 327. cikknek megfelelően külön összegeznie kell valamennyi nettó hosszú pozícióját és valamennyi nettó rövid pozícióját. A két számadat abszolút értékének összege a teljes bruttó pozíció.

(2) Az intézménynek minden piac vonatkozásában külön-külön ki kell számítania a nettó hosszú és a nettó rövid pozíciók összege közti különbséget. E különbségek abszolút értékének összege a teljes nettó pozíció.

▼C2

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett „piac” kifejezés meghatározása céljából.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

342. cikk

A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok egyedi kockázata

Az intézménynek teljes bruttó pozícióját meg kell szoroznia 8 %-kal az egyedi kockázattal szembeni szavatolótőke-követelmény kiszámításához.

343. cikk

A tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok általános kockázata

Az intézmények általános kockázattal szembeni szavatolótőke-követelménye a teljes nettó pozíció, szorozva 8 %-kal.

344. cikk

Részvényindexek

(1) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben felsorolásra kerülnek azon részvényindexek, amelyek esetében a (4) bekezdés második mondatában meghatározott eljárás rendelkezésre áll.

Az EBH az említett végrehajtástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(2) Az (1) bekezdésben említett technikai standardok hatályba lépése előtt az intézmények folytathatják a (4) bekezdés második mondatában meghatározott eljárások alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2014. január 1-je előtt az adott eljárást alkalmazták.

(3) A tőzsdei határidős részvényindex-ügyleteket, a határidős részvényindex-ügyletekhez fűződő opciók delta-tényezővel súlyozott megfelelőit és a részvényindexeket (a továbbiakban együttesen: határidős részvényindex-ügyletek) az azokat alkotó részvények szerinti pozíciókra lehet osztani. Ezeket a pozíciókat az alapul szolgáló részvényekben lévő pozíciókként lehet kezelni, és szembe lehet állítani az alapul szolgáló részvényekben fennálló ellentétes pozíciókkal. Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat ezen eljárás alkalmazásáról.

▼C2

(4) Ha egy határidős részvényindex-ügyletet nem osztanak fel alapul szolgáló pozíciókra, azt úgy kell kezelni, mintha önálló részvény lenne. Figyelmen kívül lehet hagyni azonban az ehhez az önálló részvényhez fűződő egyedi kockázatot, ha az adott határidős részvényindex-ügylet a tőzsdei forgalomban szerepel, és megfelelően diverzifikált releváns indexet képvisel.

4. szakasz

Jegyzési garanciavállalás

345. cikk

A nettó pozíciók csökkentése

(1) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok jegyzési garanciavállalása során az intézmény alkalmazhatja az alábbi eljárást a szavatolótőke-követelmény kiszámításához. Az intézménynek először a nettó pozíciókat kell kiszámítania oly módon, hogy levonja azokat a jegyzési pozíciókat, amelyeket hivatalos megállapodás alapján harmadik fél az intézménytől lejegyzett, vagy amelyekre jegyzési garanciát vállalt. Ezt követően az intézménynek a 4. táblázatban szereplő csökkentő tényezőkkel kell csökkentenie a nettó pozíciókat, és a csökkentett jegyzési garanciavállalási pozíciókat felhasználva kell kiszámítania szavatolótőke-követelményét.

4. táblázat

0. munkanap:	100 %
1. munkanap:	90 %
2–3. munkanap:	75 %
4. munkanap:	50 %
5. munkanap:	25 %
5. munkanapon túl:	0 %.

A 0. munkanap az a munkanap, amelyen az intézmény feltétel nélkül kötelezetté válik ismert mennyiségű értékpapír előre meghatározott áron történő jegyzési garanciavállalására.

(2) Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat, amennyiben élnek az (1) bekezdés adta lehetőséggel.

5. szakasz

A hitelderivatívákkal fedezett pozíciók egyedi kockázati szavatolótőke-követelménye

346. cikk

A hitelderivatíva fedezetek beszámítása

(1) A hitelderivatívákkal biztosított fedezetek beszámíthatók a (2)–(6) bekezdésekben ismertetett elvekkel összhangban.

▼C2

(2) Az intézményeknek a hitelderivatíva-pozíciót kell a pozíció egyik oldalának tekinteniük, az azonos névértékű vagy adott esetben azonos névértékű fedezett pozíciót pedig a másik oldalnak.

(3) Teljes beszámítás alkalmazandó, ha a két oldal értéke mindig ellentétes irányba mozog, és az értékváltozás mértéke is nagyjából megegyező. Ez az eset áll fenn mindkét alábbi helyzetben:

a) a két pozíció teljesen azonos eszközökből áll;

b) a hosszú készpénz-pozíciót teljes hozamcsere-ügylet fedezi (vagy fordítva) valamint a referenciakötelezettség és az alapul szolgáló kitettség (azaz a készpénzpozíció) pontosan illeszkednek egymáshoz. A csereügylet lejárata különbözhet az alapul szolgáló kitettség lejáratától.

Ezekben az esetekben a pozíció egyik oldalára sem alkalmazandó egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény.

(4) 80 %-nak megfelelő ellentételezésre kerül sor, amikor a két oldal értéke mindig ellentétes irányban mozog, és amennyiben pontos megfelelés áll fenn a referenciakötelezettséget, a hitelderivatíva és a referenciakötelezettség lejáratát, valamint az alapul szolgáló kitettség pénznemét illetően. Ezenkívül a hitelderivatíva-szerződés fő jellegzetességei nem okozhatják a hitelderivatíva ármozgásának a készpénz-pozíció ármozgásaitól való jelentős mértékű eltérését. Az ügylet kockázatátruházásának mértékéig 80 %-nak megfelelő egyedi kockázati ellentételezést kell alkalmazni az ügylet magasabb szavatolótőke-követelményű oldalára, míg a másik oldalon az egyedi kockázathoz kapcsolódó követelmények értéke nulla.

(5) Amennyiben a (3) és (4) bekezdésben leírt helyzetek nem állnak fenn, részleges beszámítás alkalmazandó a következő helyzetekben:

a) a pozíció a (3) bekezdés b) pontja alá tartozik, de eltérés van az eszközösszetételben a referenciakötelezettség és az alapul szolgáló kitettség között. A pozíciók azonban teljesítik a következő követelményeket:

   i. a referenciakötelezettség az alapul szolgáló kötelezettséggel azonos helyen áll (pari passu) a veszteségviselési rangsorban vagy ahhoz képest hátrébb sorolt;

   ii. az alapul szolgáló kötelezettség és a referencia-kötelezettség kötelezettje azonos, és e kötelezettségek rendelkeznek keresztfelmondásra vagy azonnali keresztvisszafizetésre jogosító záradékkal (cross-default clause, illetve cross-acceleration clause);

b) a pozíció a (3) bekezdés a) pontja vagy a (4) bekezdés alá tartozik, de a pénznem vagy a lejárat tekintetében eltérés van a hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló eszköz között. Az ilyen pénznembeli eltérést szerepeltetni kell a devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményben;

c) a pozíció a (4) bekezdés alá tartozik, de eszközösszetétel-eltérés van a készpénz-pozíció és a hitelderivatíva között. Az alapul szolgáló eszköz azonban a (teljesítendő) kötelezettségek részét képezi a hitelderivatíva-dokumentációban.

A részleges beszámítás oly módon alkalmazandó, hogy a két szavatolótőke-követelmény közül csak a nagyobbikat kell alkalmazni, és nem kell az ügylet mindkét oldalához hozzáadni az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.

▼C2

(6) Minden egyéb, a (3)–(5) bekezdések alá nem tartozó esetben a pozíciók mindkét oldalára külön-külön kell kiszámítani az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt.

347. cikk

Beszámítás az első és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákkal fedezett pozíciók esetében

Az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák és az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák esetében a 346. cikk szerinti beszámítás a következő módon alkalmazandó:

a) amennyiben egy intézmény több, hitelderivatíva alapjául szolgáló alaptermék-kibocsátó esetében olyan feltételek mellett szerez hitelkockázati fedezetet, hogy az eszközök első nemteljesítése kiváltja a fizetésteljesítést, és ez a hitelkockázati esemény megszünteti a szerződést, az intézmény azon alaptermék-kibocsátó vonatkozásában, amelyikre az alapul szolgáló alaptermék-kibocsátók közül a 336. cikkben szereplő 1. táblázat alapján a legalacsonyabb egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alkalmazandó, ellensúlyozhatja az egyedi kockázatot;

b) amennyiben a kitettségek n-edik nemteljesítése váltja ki a fizetésteljesítést a hitelkockázati fedezet keretében, a kockázatot átadó csak akkor ellensúlyozhatja az egyedi kockázatot, ha az első–n-1. nemteljesítésekre is fedezetet szerzett, vagy ha n-1. nemteljesítésre már sor került. Ilyen esetekben az első nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívákkal kapcsolatban az a) pontban meghatározott módszert kell megfelelően módosítva alkalmazni az n-edik nemteljesítéskor lehívható hitelderivatívák kezeléséhez.

6. szakasz

A kollektív befektetési formák szavatolótőke-követelménye

348. cikk

A kollektív befektetési formák szavatolótőke-követelménye

▼M17

(1) E szakasz egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a KBF-ekben lévő pozíciókra 32 %-nak megfelelő, általános és egyedi kockázatot magában foglaló pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni. A 352. cikk (4) bekezdésében foglalt, az aranyra meghatározott módosított számítási módszerrel együttesen értelmezett 353. cikk sérelme nélkül a KBF-ekben meglévő pozíciókra 40 %-nak megfelelő, általános és egyedi kockázatot magában foglaló pozíciókockázathoz, valamint devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt kell alkalmazni.

▼C2

(2) Hacsak a 350. cikk másként nem rendelkezik, nem engedélyezett a nettósítás a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetései és az intézmény által tartott egyéb pozíciók között.

349. cikk

A kollektív befektetési formákra vonatkozó általános kritériumok

A kollektív befektetési formák esetében alkalmazható a 350. cikkben meghatározott módszer, amennyiben teljesülnek az alábbi feltételek:

▼C2

a) a kollektív befektetési forma kibocsátási tájékoztatójának vagy az azzal egyenértékű dokumentumnak tartalmaznia kell a következők mindegyikét:

i. azon eszközkategóriák, amelyekbe a kollektív befektetési forma befektetni jogosult;

ii. befektetési korlátok esetén a vonatkozó korlátok és azok kiszámításának módszerei;

iii. amennyiben engedélyezett a tőkeáttétel, a tőkeáttétel maximális szintje;

iv. amennyiben a tőzsdén kívüli derivatív pénzügyi ügyletek vagy repoügyletek megkötése vagy az értékpapír-kölcsönzés engedélyezett, stratégia az ezen ügyletekből eredő partnerkockázat korlátozására;

b) a kollektív befektetési forma üzleti tevékenységeiről féléves és éves jelentéseket kell készíteni, amely lehetővé teszi az eszközök és a források, a nyereség és a műveletek jelentési időszakot felölelő értékelését;

c) a kollektív befektetési forma befektetési jegyeit vagy részvényeit készpénzben kell visszaváltani a vállalkozás eszközeiből, napi rendszerességgel és a befektetési jeggyel rendelkező kérésére;

d) a kollektív befektetési formába történő befektetéseket el kell különíteni a kollektív befektetési forma kezelőjének eszközeitől;

e) a befektető intézmény elvégzi a kollektív befektetési forma megfelelő kockázatértékelését;

f) a kollektív befektetési formákat a 2009/65/EK irányelv vagy más egyenértékű jogszabály szerint ellenőrzött személyeknek kell kezelniük.

350. cikk

Egyedi módszerek a kollektív befektetési formák részére

(1) Amennyiben az intézmény napra lebontva ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseit, az intézmény ezeket az alapul szolgáló befektetéseket számításba veheti az – egyedi és általános kockázatot is magában foglaló – pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításakor. E módszer szerint a kollektív befektetési formákban lévő pozíciókat a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseiben lévő pozíciókként kell kezelni. Engedélyezett a nettósítás a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseiben lévő pozíciók és az intézmény által tartott egyéb pozíciók között, amennyiben az intézmény elegendő számú befektetési jeggyel vagy részvénnyel rendelkezik, hogy lehetőség legyen az alapul szolgáló befektetések fejében történő visszafizetésre/kibocsátásra.

(2) Az intézmények a kollektív befektetési formákban lévő pozíciók tekintetében az – egyedi és általános kockázatot magában foglaló – pozíciókockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt az alábbi feltételek teljesülése esetén kiszámíthatják olyan pozíciókat feltételezve, amelyek megfelelnek a hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapíroknak az a) pontban említett rögzített összetételű kosara vagy külsőleg képzett indexe összetételének és hozamának előállításához szükséges pozícióknak:

▼C2

a) a kollektív befektetési forma megbízásának célja a hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok rögzített összetételű kosara vagy külsőleg generált indexe összetételének és hozamának előállítása;

b) egy legalább hat hónapos időszakra vetítve egyértelműen megállapítható a minimum 0,9-nek megfelelő korreláció a kollektív befektetési forma napi ármozgásai és az általa nyomon követett hitelviszonyt megtestesítő vagy részvényjellegű értékpapírok indexe vagy kosara között.

(3) Amennyiben az intézmény nem ismeri napi jelleggel a kollektív befektetési forma alapul szolgáló befektetéseit, az intézmény a következő feltételekkel számíthatja ki az egyedi és általános kockázatot is magában foglaló pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket:

a) feltételezik, hogy a kollektív befektetési forma először a megbízása szerint engedélyezett maximális mértékig olyan eszközkategóriákba fektet be, amelyek az egyedi és általános kockázathoz kapcsolódó, külön-külön legmagasabb szavatolótőke-követelményt igénylik, majd ezt követően csökkenő sorrendben eszközöl befektetéseket mindaddig, amíg el nem éri a teljes maximális befektetési korlátot. A kollektív befektetési formában lévő pozíciót úgy kezelik, mint a feltételezett pozícióban való közvetlen befektetést;

b) az egyedi és az általános kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményük külön-külön történő kiszámításakor az intézményeknek úgy kell figyelembe venniük a maximális közvetett kitettséget – amelyet azáltal érhetnek el, hogy a kollektív befektetési formán keresztül tőkeáttételes pozíciókat vesznek fel –, hogy a kollektív befektetési formában lévő pozíciót arányosan növelik egészen az alapul szolgáló – a befektetési megbízásból származó – befektetési eszközöknek való maximális kitettség mértékéig;

c) amennyiben az általános és az egyedi kockázathoz kapcsolódó, e bekezdés szerinti szavatolótőke-követelmény együttesen meghaladják a 348. cikk (1) bekezdésében meghatározott szavatolótőke-követelményt, úgy a szavatolótőke-követelményt ez utóbbi szintre kell korlátozni.

(4) Az intézmények az alábbi harmadik feleket bízhatják meg a kollektív befektetési formák (1)–(4) bekezdés alá tartozó pozíciói tekintetében a pozíciókockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény e fejezetben meghatározott módszerek szerinti kiszámításával és az arról szóló adatszolgáltatással:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelője, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelőnél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában rögzített kritériumoknak.

A számítások helyességét külső auditornak kell igazolnia.

▼C2

3. FEJEZET

A devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény

▼M17

351. cikk

Küszöbérték és a devizaárfolyam-kockázat súlyozása

Amennyiben valamely intézmény teljes nettó devizapozíciójának és nettó aranypozíciójának a 352. cikkben meghatározott eljárás szerint számított összege meghaladja az intézmény szavatolótőkéjének 2 %-át, az intézménynek ki kell számítania a devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményt. A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény az adatszolgáltatási pénznemben kifejezett teljes nettó devizapozíció és nettó aranypozíció összege, szorozva 8 %-kal.

▼C2

352. cikk

A teljes nettó devizaárfolyam-pozíció számítása

(1) Az intézmény nettó nyitott pozícióit minden egyes pénznemben (ideértve a beszámoló pénznemét is) és aranyban a következő, pozitív vagy negatív elemek összegeként kell kiszámítani:

a) azonnali piaci nettó pozíciók (vagyis minden eszköztétel mínusz minden forrástétel, ideértve az adott pénznemben felhalmozott kamatot is, illetve arany esetében a nettó azonnali aranypozíciót);

b) a nettó határidős pozíciók, vagyis a határidős deviza- és aranyügyletek keretében minden jövőben befolyó összeg mínusz minden jövőben kifizetendő összeg, ideértve a határidős deviza- és aranyügyleteket, valamint a deviza-csereügyleteknek az azonnali pozíciókban nem szereplő tőkeösszegét;

c) olyan visszavonhatatlan garanciák és hasonló eszközök, amelyeket biztosan lehívnak, és valószínűsíthetően behajthatatlanok;

d) a deviza- és aranyopciók teljes könyv szerinti értékének nettó delta vagy delta alapú megfelelője;

e) más opciók piaci értéke.

A d) pont alkalmazásában delta tényezőként az adott tőzsde delta tényezőjét kell alkalmazni. Tőzsdén kívüli opciók esetében, vagy ha az adott tőzsdétől a delta tényező nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságok általi engedélyezést követően, a megfelelő modell segítségével az intézmény maga is kiszámíthatja azt. Az engedélyt meg kell adni, amennyiben a modell az alapul szolgáló értékpapírok piaci árában bekövetkező kismértékű változások tekintetében megfelelő becslést ad az opció vagy az opciós utalvány értékváltozásának arányára.

Az intézmény figyelembe veheti a még fel nem merült, de már teljes mértékben fedezett nettó jövőbeli jövedelmeket/kiadásokat is, amennyiben ezt következetesen teszi.

▼C2

Az összetett pénznembeli nettó pozíciókat az intézmény az érvényben lévő kvóták alapján feloszthatja a pénznemek kosarában szereplő egyes pénznemekben fennálló pozíciókra.

▼M17

_____

▼C2

(3) Az intézmények az egyes pénznemekben és aranyban fennálló nettó nyitott pozíciók kiszámításához használhatják a nettó jelenértéket, amennyiben e módszert következetesen alkalmazzák.

(4) A beszámoló pénznemén kívüli minden más pénznemben tartott nettó rövid és hosszú pozíciót, valamint az aranyban tartott nettó rövid és hosszú pozíciót azonnali devizaárfolyamon kell átváltani a beszámoló pénznemére. Ezeket azután külön-külön össze kell adni az összes nettó rövid pozíció és az összes nettó hosszú pozíció kiszámításához. A két összeg közül a magasabb lesz az intézmény teljes nettó devizapozíciója.

(5) Az intézményeknek a delta kockázat mellett más, az opciókhoz kapcsolódó kockázatokat is megfelelő módon meg kell jeleníteniük a szavatolótőke-követelményben.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki olyan módszerek körének meghatározása érdekében, amelyekkel a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciók terén folytatott tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményben.

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

A technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják az érvényben lévő nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2013. december 31. előtt ezeket a rendelkezéseket alkalmazták.

353. cikk

A kollektív befektetési formák devizaárfolyam-kockázata

(1) A 352. cikk alkalmazásában a kollektív befektetési formák tekintetében figyelembe kell venni a kollektív befektetési forma tényleges devizapozícióit.

(2) Az intézmények az alábbi harmadik feleket bízhatják meg a kollektív befektetési formák devizapozícióiról történő adatszolgáltatással:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelő intézménye, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési forma alapkezelő társasága, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésében rögzített kritériumoknak.

▼C2

A számítások helyességét külső auditornak kell megerősítenie.

(3) Amennyiben egy intézmény nem ismeri a kollektív befektetési formában lévő devizapozíciókat, azt kell feltételezni, hogy a kollektív befektetési forma először a megbízása szerint engedélyezett maximális mértékig devizába eszközöl befektetéseket, és az intézményeknek a devizaárfolyam-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményük számításakor a kereskedési könyvi pozíciók tekintetében figyelembe kell venniük a maximális közvetett kitettséget, amelyet azáltal érhetnek el, hogy a kollektív befektetési formán keresztül tőkeáttételes pozíciókat vesznek fel. Ehhez a kollektív befektetési formában lévő pozíciót arányosan kell növelniük egészen az alapul szolgáló – a befektetési megbízásból származó – befektetési elemeknek való maximális kitettség mértékéig. A kollektív befektetési forma feltételezett devizapozícióját – az aranyba történő befektetésekhez hasonlóan – külön pénznemként kell kezelni; a teljes hosszú pozíciónak a teljes hosszú nyitott devizapozícióhoz és a teljes rövid pozíciónak a teljes rövid nyitott devizapozícióhoz való hozzáadásával, amennyiben ismert a kollektív befektetési forma befektetésének iránya. Az ilyen pozíciók közötti nettósítás a számítást megelőzően nem engedélyezett.

354. cikk

Egymással nagy mértékben korreláló pénznemek

(1) Egymással nagy mértékben korreláló releváns pénznembeli pozíciók esetében az intézmények alacsonyabb szavatolótőke-követelményt teljesíthetnek. Két pénznem csak akkor tekinthető nagy mértékben korrelálónak, ha az ezekben a pénznemekben tartott azonos és ellentétes pozíciókban az elkövetkezendő 10 munkanapon bekövetkezett – a napi devizaárfolyam-adatok alapján az előző három vagy öt évre kalkulált és az adott (a beszámoló pénznemében értékelt) kiegyenlített pozíció értékének legfeljebb 4 %-át kitevő – veszteség valószínűsége legalább 99 % hároméves megfigyelési időszak alkalmazása esetén, ötéves megfigyelési időszak alkalmazása esetén pedig 95 %. Két nagy mértékben korreláló pénznem kiegyenlített pozíciójának szavatolótőke-követelménye 4 %, szorozva a kiegyenlített pozíció értékével.

(2) E fejezet követelményeinek kiszámítása során az intézmények figyelmen kívül hagyhatják az olyan pénznemekben tartott pozíciókat, amelyek jogilag kötelező érvényű, az adott pénznem más, ugyanezen megállapodás hatálya alá tartozó pénznemekhez viszonyított ingadozását korlátozó kormányközi megállapodás tárgyát képezik. Az intézményeknek ki kell számítaniuk az ezekben a pénznemekben tartott kiegyenlített pozícióikat, és olyan szavatolótőke-követelményt kell hozzájuk rendelniük, amely az érintett pénznemeket illetően nem kevesebb az adott kormányközi megállapodásban meghatározott maximális megengedett ingadozás felénél.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, melyekben felsorolásra kerülnek azok a pénznemek, amelyek esetében az (1) bekezdésben meghatározott eljárás rendelkezésre áll.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

▼C2

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) A gazdasági és monetáris unió második szakaszában részt vevő tagállamok pénznemében tartott, kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámítható e kiegyenlített pozíciók értékének 1,6 %-aként.

(5) Csak az e cikkben említett pénznemekben tartott, kiegyenlítetlen pozíciókat kell szerepeltetni a 352. cikk (4) bekezdése szerinti teljes nettó nyitott pozícióban.

(6) Ha valamely két pénznem azonos méretű, ellentétes pozíciói tekintetében az előző három vagy öt évre vonatkozó napi árfolyamadatok a következő 10 munkanapra azt mutatják, hogy a két pénznem között tökéletes pozitív korreláció áll fenn, és az intézmény számára a tranzakciókhoz mindig nulla értékű vételi, illetve eladási árfolyam közötti különbözet merül fel, akkor az intézmény az illetékes hatósága kifejezett engedélyével 2017 végéig 0 %-os szavatolótőke-követelményt alkalmazhat.

4. FEJEZET

Az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmény

355. cikk

Az árukockázatra alkalmazott módszer kiválasztása

Az intézményeknek a 356–358. cikkre is figyelemmel a 359., 360. vagy 361. cikkben meghatározott módszerek egyike segítségével kell kiszámítaniuk az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelményt.

356. cikk

Kiegészítő árukereskedelmi tevékenység

(1) A kiegészítő mezőgazdasági árukereskedelmi tevékenységet is folytató intézmények minden év végén meghatározhatják a fizikai árukészletükhöz kapcsolódó, következő évre vonatkozó szavatolótőke-követelményt, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az intézmény az év során minden időpontban rendelkezik ehhez a kockázathoz kapcsolódó szavatolótőkével, amelynek összege nem kisebb, mint a következő évre konzervatív módon becsült kockázathoz kapcsolódó átlagos szavatolótőke-követelmény;

b) az intézmény konzervatív módon becsüli meg az a) pontban kiszámított adat várható volatilitását;

c) az ehhez a kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény átlaga nem haladja meg szavatolótőkéjének 5 %-át vagy 1 millió EUR-t, és – figyelembe véve a b) pont szerint becsült volatilitást – a szavatolótőke-követelmény várható legmagasabb szintje nem haladja meg szavatolótőkéjének 6,5 %-át;

▼C2

d) az intézmény folyamatosan monitorozza, hogy az a) és b) pont szerint végzett becslések továbbra is a valóságot tükrözik-e.

(2) Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságokat, amennyiben élnek az (1) bekezdés adta lehetőséggel.

357. cikk

Árupozíciók

(1) Minden egyes áru- vagy származtatott áruügylet-pozíciót szabványos mértékegységben kell kifejezni. Az áruügyletek azonnali árát a beszámoló pénznemében kell kifejezni.

(2) Az arany- vagy származtatott aranypozíciókat úgy kell tekinteni az árukockázat kiszámítása szempontjából, mintha a devizaárfolyam-kockázat hatálya alá tartoznának, és a 3. vagy 5. fejezetnek megfelelően kezelendők.

(3) A 360. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában valamely intézmény ugyanabban az áruban és azonos határidős áruügyleteiben, opcióiban és opciós utalványaiban lévő rövid (hosszú) pozícióit meghaladó hosszú (rövid) pozíciói az egyes áruk nettó pozícióival azonosak. A származtatott eszközök a 358. cikkben rögzítetteknek megfelelően az alapul szolgáló árukban meglévő pozícióként kezelendők.

(4) Valamely áruban meglévő pozíció kiszámítása céljából az alábbi pozíciók ugyanazon áruban meglévő pozícióként kezelendők:

a) az áruk különböző alkategóriáinak pozíciói, amennyiben az alkategóriák egymás helyettesítésére leszállíthatók;

b) a hasonló áruk pozíciói, amennyiben azok közeli helyettesítők, és amennyiben az ármozgások között legalább egyéves időszakon keresztül, egyértelműen legalább 0,9-es korreláció állapítható meg.

358. cikk

Különleges instrumentumok

(1) A határidős áruügyleteket és az áruk vételére vagy eladására vonatkozó határidős kötelezettségvállalásokat szabványos mértékegységben kifejezett, feltételezett összegekként kell beépíteni a számítási rendszerbe, és esedékességüket a lejárat napjára való utalással jelölni kell.

(2) Azokat az áru-csereügyleteket, ahol az ügylet egyik oldalán rögzített ár, a másik oldalán pedig az aktuális piaci ár áll, úgy kell kezelni, mint az olyan ügylet névértékével egyenlő pozíciók sorozatát, ahol minden egyes, a csereügyletre vonatkozóan teljesített fizetésnek egy-egy pozíció felel meg, és azokat be kell sorolni a 359. cikk (1) bekezdésében szereplő lejárati sávokba. A pozíciók hosszú pozícióknak minősülnek, ha az intézmény rögzített árat fizet és változó árat kap, illetve rövid pozícióknak minősülnek, ha az intézmény rögzített árat kap és változó árat fizet. Azokat az áru-csereügyleteket, ahol az ügylet oldalain különböző áruk állnak, a lejárati táblás módszer esetében a megfelelő elszámolási sávban kell elszámolni.

▼C2

(3) Az áruügyletekre vagy származtatott áruügyletekre vonatkozó opciókat és opciós utalványokat úgy kell kezelni, mintha azon alapul szolgáló áru összegével egyenlő értékű pozíciók lennének, amelyre az opció vonatkozik, megszorozva a delta értékével ennek a fejezetnek az értelmében. Az utóbbi pozíciók nettósíthatók az alapul szolgáló ugyanazon áruban vagy származtatott áruügyletben meglévő kiegyenlítő pozíciókkal szemben. Delta tényezőként az adott tőzsde delta tényezőjét kell alkalmazni. Tőzsdén kívüli opciók esetében, vagy ha az adott tőzsdétől a delta tényező nem áll rendelkezésre, az illetékes hatóságok általi engedélyezést követően, a megfelelő modell segítségével az intézmény maga is kiszámíthatja azt. Az engedélyt meg kell adni, amennyiben a modell az alapul szolgáló értékpapírok piaci árában bekövetkező kismértékű változások tekintetében megfelelő becslést ad az opció vagy az opciós utalvány értékváltozásának arányára.

Az intézményeknek a delta kockázat mellett más, az opciókhoz kapcsolódó kockázatokat is megfelelő módon meg kell jeleníteniük a szavatolótőke-követelményekben.

(4) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki olyan módszerek körének meghatározása érdekében, amelyekkel a delta kockázattól eltérő egyéb kockázatok az intézmény opciók terén folytatott tevékenységeinek méretével és összetettségével arányos módon jeleníthetők meg a szavatolótőke-követelményekben.

Az EBH 2013. december 31-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

Az első albekezdésben említett technikai standardok hatálybalépése előtt az intézmények folytathatják az érvényben lévő nemzeti rendelkezések alkalmazását, amennyiben az illetékes hatóságok 2013. december 31. előtt ezeket a rendelkezéseket alkalmazták.

(5) Amennyiben az intézmény az alábbi szereplők egyike, az árukockázattal kapcsolatos szavatolótőke-követelmények kiszámítása során figyelembe kell vennie az érintett árukat:

a) a repomegállapodásban az áruk vagy áruk tulajdonjogához kötődő szavatolt jogok átruházója;

b) árukölcsönzési-megállapodásokban az áruk kölcsönbeadója.

359. cikk

Lejárati táblás módszer

(1) Az intézménynek minden egyes árura külön lejárati táblát kell alkalmaznia az 1. táblázattal összhangban. Az adott áru minden egyes pozícióját a megfelelő lejárati sávhoz kell rendelni. A fizikai készleteket az első, nullától egy hónapig tartó lejárati sávhoz kell rendelni.

▼C2

1. táblázat

Lejáratra vonatkozó sávok (1)	Sávon belül kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó (%-ban) (2)
0 ≤ 1 hónap	1,50
> 1 ≤ 3 hónap	1,50
> 3 ≤ 6 hónap	1,50
> 6 ≤ 12 hónap	1,50
> 1 ≤ 2 év	1,50
> 2 ≤ 3 év	1,50
> 3 év	1,50

(2) Az ugyanazon áruban meglévő pozíciók az alábbi esetekben kiegyenlíthetők és nettó módon szerepeltethetők a megfelelő lejárati sávokban:

a) az azonos napon lejáró szerződésbeli pozíciók esetében;

b) az egymáshoz képest 10 napon belül lejáró szerződésekbeli pozíciók esetében, amennyiben az ügyletet olyan piacokon forgalmazzák, amelyek napi szállítási határidőkkel rendelkeznek.

(3) Az intézménynek ezt követően mindegyik lejáratra vonatkozó sávban ki kell számítania a hosszú pozíciók összegét és a rövid pozíciók összegét. Az előbbi utóbbival kiegyenlített összege egy adott lejárati sávban az adott sávon belül kiegyenlített pozíció lesz, míg a fennmaradó hosszú, illetve rövid pozíció ugyanannak a sávnak a kiegyenlítetlen pozíciója lesz.

(4) Az adott lejárati sávon belüli kiegyenlítetlen hosszú (rövid) pozíció egy másik lejárati sávban lévő kiegyenlítetlen rövid (hosszú) pozícióval kiegyenlített pozíciója a két lejárati sáv közötti kiegyenlített pozíció lesz. Az a kiegyenlítetlen hosszú, illetve kiegyenlítetlen rövid pozíció, amely így sem párosítható össze, lesz a kiegyenlítetlen pozíció.

(5) Az intézménynek az egyes árukkal kapcsolatos szavatolótőkekövetelménye a megfelelő lejárati tábla alapján a következők összegeként számítandó ki:

a) a kiegyenlített hosszú és rövid pozíciók összege, megszorozva az 1. táblázat második oszlopában feltüntetett, a sávon belüli kiegyenlített pozíciókra vonatkozó megfelelő szorzó és az áru azonnali árával;

b) a két lejárati sáv közötti viszonylatban kiegyenlített pozíció minden olyan lejárati sávra, amelyikbe kiegyenlítetlen pozíció került átvitelre, megszorozva 0,6 %-kal (átvitellel kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó) és az áru azonnali árával;

▼C2

c) a fennmaradó kiegyenlítetlen pozíciók, megszorozva 15 %-kal (maradék pozíciókra vonatkozó szorzó) és az áru azonnali árával.

(6) Az intézménynek az árukockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményét az egyes árukra az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelmények összegeként kell kiszámolni.

360. cikk

Egyszerűsített módszer

(1) Az intézmény szavatolótőke-követelményét az alábbi értékek összeadásával kell kiszámítani az egyes áruk vonatkozásában:

a) a nettó, hosszú vagy rövid pozíciók 15 %-a, szorozva az áru azonnali árával;

b) a hosszú és a rövid pozíciók összegeként kapott bruttó pozíció 3 %-a, szorozva az áru azonnali árával.

(2) Az intézménynek az árukockázathoz kapcsolódó teljes szavatolótőke-követelményét az egyes árukra az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított szavatolótőke-követelmények összegeként kell kiszámolni.

361. cikk

Kiterjesztett lejárati-táblás módszer

Az intézmények a 359. cikkben szereplők helyett alkalmazhatják a 2. táblázatban meghatározott, sávon belül kiegyenlített pozíciókra vonatkozó, átvitellel kiegyenlített pozíciókra vonatkozó és maradék pozíciókra vonatkozó minimumszorzókat, amennyiben:

a) jelentős mértékű árukereskedelmi tevékenységet folytatnak;

b) megfelelően diverzifikált áruportfólióval rendelkeznek.

▼M17

———————

▼C2

2. táblázat

	Nemesfémek (az arany kivételével)	Nem nemesfémek	Mezőgazdasági termékek	Egyéb, beleértve az energiatermékeket
Sávon belül kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó (%)	1,0	1,2	1,5	1,5
Átvitellel kiegyenlített pozíciókra vonatkozó szorzó (%)	0,3	0,5	0,6	0,6
Maradék pozíciókra vonatkozó szorzó (%)	8	10	12	15

▼M17

Az intézményeknek tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságaikat, amennyiben élnek az e cikk adta lehetőséggel.

———————

▼C2

V. CÍM

A KIEGYENLÍTÉSI KOCKÁZATRA VONATKOZÓ SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNY

378. cikk

Kiegyenlítési/teljesítési kockázat

Olyan ügyletek esetében, amelyeknél a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat, részvényeket, külföldi fizetőeszközöket és árukat az esedékes leszállítási határidőt követően nem egyenlítik ki (kivéve a repoügyleteket, valamint az értékpapír- és árukölcsönzést, illetve értékpapír- és árukölcsönvételt), az intézménynek ki kell számítania a felmerült árkülönbözetet.

Ez az árkülönbözet az adott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír, részvény, külföldi fizetőeszköz vagy áru kikötött kiegyenlítési árfolyama és aktuális piaci értéke közötti különbözet, ahol a különbözet veszteséget is jelenthet az intézmény számára.

A kiegyenlítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához az intézménynek meg kell szoroznia az árkülönbséget az alábbi, 1. táblázat jobb oldali oszlopában található megfelelő tényezővel.

1. táblázat

A kiegyenlítési határidő után eltelt munkanapok száma	(%)
5 – 15	8
16 – 30	50
31 – 45	75
46 vagy több	100

379. cikk

Nyitva szállítás

(1) Az intézmények a 2. táblázatban megállapítottak szerint kötelesek szavatolótőkével rendelkezni, amennyiben

a) az intézmény a beérkezés előtt megfizette az értékpapír, deviza vagy áru ellenértékét, vagy értékpapírt, devizát vagy árut szállított, mielőtt annak ellenértékét kézhez kapta volna;

b) a határokon átívelő ügyletek esetében egy vagy több nap telt el a fizetés vagy a szállítás óta.

2. táblázat

A nyitva szállítások esetében alkalmazandó szavatolótőke-követelmények

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop	4. oszlop
Ügylet típusa	Az első szerződés szerinti fizetésig vagy szállítási szakaszig	Az első szerződés szerinti fizetéstől vagy szállítási szakasztól a második szerződés szerinti fizetést vagy szállítási szakaszt követő négy napon belül	A második szerződés szerinti fizetést vagy szállítási szakaszt követő 5 munkanaptól az ügylet megszűntéig

▼C2

1. oszlop	2. oszlop	3. oszlop	4. oszlop
Nyitva szállítás	Nincs szavatolótőke-követelmény	Kitettségként kell kezelni	Kitettségként kell kezelni, 1250 %-os súllyal

(2) A 2. táblázat 3. oszlopa szerint kezelt nyitva szállítási kitettségek esetében kockázati súlyozás alkalmazásakor a harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott, belső minősítésen alapuló módszert használó intézmények – azon partnerek esetében, amelyeknél nincs más nem kereskedési könyvi kitettség – meghatározhatják a nemteljesítési valószínűséget a partner külső minősítése alapján. A saját nemteljesítéskori veszteségráta-becsléseket alkalmazó intézmények a 2. táblázat 3. oszlopa szerinti eljárásban részesülő nyitvaszállítási kitettségekre alkalmazhatják a 161. cikk (1) bekezdésében meghatározott nemteljesítéskori veszteségrátát, feltéve hogy azt minden ilyen kitettségre alkalmazzák. A harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott belső minősítésen alapuló módszert alkalmazó intézmény alternatívaként alkalmazhatja a harmadik rész II. címének 3. fejezetében rögzített sztenderd módszer kockázati súlyait, feltéve, hogy azokat valamennyi ilyen kitettségre alkalmazza, vagy alkalmazhat 100 %-os kockázati súlyt minden ilyen kitettségre.

Amennyiben a nyitvaszállítási ügyletekből származó pozitív kitettségek összege nem jelentős, az intézmények 100 %-os kockázati súlyt alkalmazhatnak ezekre a kitettségekre, kivéve, ha az (1) bekezdésben szereplő 2. táblázat 4. oszlopának megfelelően 1 250 %-os kockázati súly alkalmazandó.

(3) Az (1) bekezdésben szereplő 2. táblázat 4. oszlopa szerinti, 1 250 %-os kockázati súly nyitvaszállítási kitettségekre történő alkalmazásának alternatívájaként az intézmények az elsődleges alapvető tőkéből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja szerint levonhatják az átadott értéket plusz e kitettségek aktuális pozitív kitettségét.

380. cikk

Mentesítés

A kiegyenlítési, illetve elszámolási rendszerek, vagy a központi szerződő fél rendszerszintű zavara esetén az illetékes hatóságok a helyzet rendeződéséig mentesítést adhatnak a 378. és 379. cikk alapján számítandó szavatolótőke-követelmény alól. Ebben az esetben, ha a partner nem tudja rendezni az ügyletet, az a hitelkockázat szempontjából nem tekinthető nemteljesítésnek.

VI. CÍM

A HITELÉRTÉKELÉSI KORREKCIÓS KOCKÁZATHOZ KAPCSOLÓDÓ SZAVATOLÓTŐKE-KÖVETELMÉNY

381. cikk

A hitelértékelési korrekció jelentése

E cím, valamint a II. cím 6. fejezetének alkalmazásában a hitelértékelési korrekció (CVA): kiigazítás a partnerrel szemben fennálló ügyletek portfoliójának piaci középértékéhez képest. Ez a korrekció tükrözi az intézmény partnerrel szemben fennálló hitelkockázatának aktuális piaci értékét, nem tükrözi viszont a partner intézménnyel szemben fennálló hitelkockázatának aktuális piaci értékét.

▼M17

E cím alkalmazásában a „CVA-kockázat” a partnerrel szembeni ügyletek első bekezdés szerinti portfóliójára számított CVA-értékben bekövetkező olyan változásokból eredő veszteségek kockázata, amelyeket a partner hitelfelárhoz kapcsolódó kockázati tényezőinek, valamint az ügyletportfólióba beágyazott egyéb kockázati tényezőknek a mozgása okoz.

▼C2

382. cikk

Hatály

(1) Az intézménynek a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt e cím szerint kell kiszámítania valamennyi tőzsdén kívüli származtatott pénzügyi instrumentumra vonatkozóan – valamennyi üzleti tevékenység tekintetében –, kivéve a hitelkockázat kockázattal súlyozott kitettségértékét csökkentőként elismert hitelderivatívákat.

▼M17

(2) A szavatolótőke-követelménynek az (1) bekezdésben előírt kiszámításakor az intézménynek figyelembe kell vennie a rá vonatkozó számviteli szabályozás szerint általa valós értéken értékelt értékpapír-finanszírozási ügyleteket, amennyiben az ezen ügyletekből származó CVA-kockázati kitettsége lényeges.

▼C2

(3) Az elfogadott központi szerződő féllel bonyolított ügyletek, valamint a valamely ügyfél és egy klíringtag közötti olyan ügyletek, amelyek esetében a klíringtag közvetítőként jár el az ügyfél és egy elfogadott központi szerződő fél között, és az ügylet kereskedési kitettséget eredményez a klíringtag számára az elfogadott központi szerződő féllel szemben, nem tartoznak a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény hatálya alá.

(4) Nem tartoznak továbbá a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény hatálya alá az alábbi ügyletek:

a) A 648/2012/EU rendelet 2. cikke 9. pontjának fogalommeghatározása szerinti nem pénzügyi szerződő felekkel vagy olyan nem pénzügyi szerződő felekkel kötött ügyletek, amelyek székhelye harmadik országban található, amennyiben ezen ügyletek nem lépik túl az említett rendelet 10. cikkének (3) és (4) bekezdésében meghatározott elszámolási értékhatárt;

▼M19

aa) a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott, ugyanazon csoporthoz tartozó nem pénzügyi szerződő felekkel kötött csoporton belüli ügyletek, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

i. az intézmény és a nem pénzügyi szerződő felek teljeskörűen be vannak vonva ugyanabba a konszolidációba, és az első rész II. címének 2. fejezetével összhangban összevont alapú felügyelet alá tartoznak;

ii. megfelelő központosított kockázatértékelési, -mérési és -ellenőrzési eljárások hatálya alá tartoznak, valamint

iii. a nem pénzügyi szerződő felek az Unióban vannak letelepedve, vagy – amennyiben harmadik országban vannak letelepedve– arra a harmadik országra vonatkozóan a Bizottság a (4c) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktust fogadott el;

▼M19

b) a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott pénzügyi szerződő felekkel, az Unióban vagy olyan harmadik országban letelepedett pénzügyi intézményekkel vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokkal kötött csoporton belüli ügyletek, amelyek az említett pénzügyi szerződő felekre, pénzügyi vállalkozásokra vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális és felügyeleti követelményeket alkalmaznak, kivéve, ha a tagállamok olyan nemzeti szintű jogszabályokat fogadnak el, amelyek bankcsoporton belüli strukturális szétválasztást írnak elő, amely esetben az illetékes hatóságok megkövetelhetik az említett, strukturálisan elkülönített szervezetek közötti, csoporton belüli ügyletek szavatolótőke-követelmény alá vonását;

▼C2

c) a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 10. pontjában említett szerződő felekkel kötött ügyletek, amelyekre mindaddig az említett rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében említett átmeneti rendelkezések vonatkoznak, amíg ezen átmeneti intézkedések alkalmazásának határideje le nem jár;

d) a 648/2012/EU rendelet 1. cikke (4) és (5) bekezdésében említett szerződő felekkel kötött ügyletek, továbbá az olyan szerződő felekkel kötött ügyletek, amelyek esetében az e rendelet 114. cikkének (4) bekezdése és 115. cikkének (2) bekezdése az e szerződő felekkel szembeni kitettség tekintetében 0 %-os kockázati súlyt állapít meg.

Az e bekezdés c) pontjában említett azon ügyletek esetében, amelyek megkötésére a 648/2012/EK rendelet 89. cikkének (1) bekezdésében megállapított átmeneti időszak alatt került sor, a CVA-kockázati követelmény alóli mentesség az adott ügyletre vonatkozó szerződés teljes időtartamára alkalmazandó.

Az a) pont tekintetében, amennyiben egy intézmény mentessége megszűnik a mentességi értékhatár túllépése vagy a mentességi értékhatár megváltozása miatt, a meglévő szerződések – lejáratuk időpontjáig – továbbra is mentességben részesülnek.

▼M17

(4a) E cikk (4) bekezdésétől eltérve az intézmény úgy dönthet, hogy – a 382a. cikk (1) bekezdésében említett módszerek bármelyikének felhasználásával – a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít ki az e cikk (4) bekezdése értelmében kizárt ügyletek esetében, ha az intézmény a 386. cikkel összhangban meghatározott elismert fedezeti ügyletekkel csökkenti a szóban forgó ügyletek CVA-kockázatát. Az intézményeknek szabályzatokat kell kidolgozniuk a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények ilyen ügyletek vonatkozásában történő alkalmazásának és kiszámításának meghatározása céljából.

(4b) Az intézményeknek az e cikk (4) bekezdésében említett valamennyi ügyletre vonatkozóan adatot kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaik részére a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számítási eredményeiről. Az adatszolgáltatási kötelezettség tekintetében az intézményeknek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 382a. cikk (1) bekezdésében meghatározott azon megfelelő módszerekkel kell kiszámítaniuk, amelyeket akkor alkalmaztak volna a CVA-kockázatra vonatkozó valamely szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez, ha az adott ügyleteket e cikk (4) bekezdése értelmében nem zárták volna ki a hatály alól.

▼M19

(4c) A (4) bekezdés aa) pontjának és b) pontjának alkalmazásában a Bizottság – végrehajtási jogi aktus formájában, a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel – határozatot fogadhat el arról, hogy az adott harmadik ország az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz-e.

▼C2

(5) Az EBH 2015. január 1-jéig és azt követően minden második évben felülvizsgálatot végez a nemzetközi szabályozási fejlemények fényében, és annak keretében a CVA-kockázati követelmény harmadik országok nem pénzügyi szerződő feleire történő alkalmazásának kalibrálására és határértékeire vonatkozó lehetséges módszereket is vizsgálja.

Az EBH az EÉPH-val együttműködésben és a felülvizsgálat időpontjától számított hat hónapon belül szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza azokat az eljárásokat, melyek révén az Unión kívüli székhelyű nem pénzügyi szerződő felekkel harmadik országokban bonyolított ügyleteket mentesíteni lehet a CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény alól.

Az EBH az első albekezdésben említett időponttól számított hat hónapon belül benyújtja ezeket a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M17

(6) Az EBH-nak olyan szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza azokat a feltételeket és kritériumokat, amelyek alapján az intézményeknek értékelniük kell, hogy a valós értéken értékelt értékpapír-finanszírozási ügyletekből származó CVA-kockázati kitettségek lényegesek-e, valamint amelyekben meghatározza az értékelés gyakoriságát.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

382a. cikk

Módszerek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítására

(1) Az intézménynek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 382. cikkben említett valamennyi ügyletre vonatkozóan a következő módszerekkel kell kiszámítania:

a) a 383. cikkben meghatározott sztenderd módszer, ha az illetékes hatóság engedélyezte az intézmény számára e módszer használatát;

b) a 384. cikkben meghatározott alapmódszer;

c) a 385. cikkben meghatározott egyszerűsített módszer, feltéve, hogy az intézmény megfelel az említett cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

(2) Az intézmény nem alkalmazhatja az (1) bekezdés c) pontjában említett módszert az említett bekezdés a) vagy b) pontjában említett módszerrel együtt.

▼M17

(3) Az intézmény a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához állandó jelleggel használhatja az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját a következő esetekben:

a) eltérő partnerek esetében;

b) ugyanazon partnerhez kapcsolódóan figyelembe vehető eltérő nettósítási halmazok esetében;

c) ugyanazon elismert nettósítási halmaz eltérő ügyletei esetében, feltéve, hogy az (5) bekezdésben említett feltételek bármelyike teljesül.

(4) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az intézmények az elismert nettósítási halmazt két hipotetikus nettósítási halmazra osztják úgy, hogy az egyik hipotetikus nettósítási halmaz az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer hatálya alá tartozó ügyleteket, a másik hipotetikus nettósítási halmaz pedig az (1) bekezdés b) pontjában említett módszer hatálya alá tartozó ügyleteket tartalmazza.

(5) A (3) bekezdés c) pontjának alkalmazásában az ott említett feltételek a következőket foglalják magukban:

a) a felosztás összhangban áll a jogszabály szerinti nettósítási halmaznak a számviteli célra kiszámított CVA számítása során történő kezelésével;

b) az illetékes hatóságok által az (1) bekezdés a) pontjában említett módszer alkalmazására adott engedély a megfelelő hipotetikus nettósítási halmazra korlátozódik, és nem terjed ki az elismert nettósítási halmazon belüli valamennyi ügyletre.

Az intézményeknek dokumentálniuk kell, hogy miként használják az e bekezdésben foglaltaknak megfelelően állandó jelleggel az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett módszerek kombinációját a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához.

383. cikk

Sztenderd módszer

(1) Az egy vagy több partnerrel szembeni ügyletek portfólióját érintő CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek az e cikk (3) bekezdése szerinti sztenderd módszerrel történő kiszámítását az illetékes hatóságnak annak értékelését követően kell engedélyeznie az intézmény számára, hogy az intézmény teljesíti-e a következő követelményeket:

a) az intézmény külön egységet hozott létre, amely az intézménynél felelős az általános kockázatkezelésért és a CVA-kockázat fedezéséért;

b) az intézmény minden érintett partner tekintetében kidolgozta az adott partner CVA-jának a 383a. cikk szerinti kiszámításához alkalmazandó szabályozási CVA-modellt;

c) az intézmény minden érintett partner esetében legalább havonta ki tudja számítani a partner CVA-jának a releváns kockázati tényezőkkel szembeni, a 383b. cikkel összhangban meghatározott érzékenységét;

d) a 386. cikk szerint elismert fedezeti ügyletben lévő minden pozíció tekintetében az intézmény a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek a sztenderd módszerrel történő kiszámítása céljából legalább havonta ki tudja számítani e pozícióknak a releváns kockázati tényezőkkel szembeni, a 383b. cikkel összhangban meghatározott érzékenységét;

▼M17

e) az intézmény az üzleti kereskedési egységeitől és az a) pontban említett egységtől független kockázatkezelési részleget hozott létre, amely közvetlenül a vezető testületnek számol be; e kockázatkezelési részleg felelős a sztenderd módszer megtervezéséért és végrehajtásáért, továbbá ezen egységnek havi jelentéseket kell készítenie és elemeznie a módszer eredményeiről, és ezen túlmenően a kockázatkezelési részlegnek értékelnie kell az intézmény kereskedési korlátainak megfelelőségét, és havi jelentéseiben szerepeltetnie kell ezen értékelés eredményeit; a kockázatkezelési részlegnek megfelelő létszámú, a céljának megfelelő szintű jártassággal bíró alkalmazottal kell rendelkeznie.

Az e bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában a partner CVA-jának valamely kockázati tényezővel szembeni érzékenysége az adott CVA értékének a CVA valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változásból eredő relatív változása, amelyet az intézmény szabályozási CVA-modelljének alkalmazásával, a 383i. és a 383j. cikknek megfelelően kell kiszámítani.

Az e bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazásában az elismert fedezeti ügyletben lévő pozíció valamely kockázati tényezővel szembeni érzékenysége az adott pozíció értékének a pozíció valamely releváns kockázati tényezőjének értékében bekövetkezett változásból eredő relatív változása, amelyet az intézmény árazási modelljének alkalmazásával, a 383i. és a 383j. cikknek megfelelően kell kiszámítani.

(2) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításakor az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „kockázati osztály”: a következő kategóriák bármelyike:

   a) kamatlábkockázat;

   b) partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat;

   c) referenciahitelfelár-kockázat;

   d) részvénypiaci kockázat;

   e) árukockázat;

   f) devizaárfolyam-kockázat;

2. „CVA-portfólió”: olyan portfólió, amelyet az összesített CVA és az (1) bekezdés d) pontjában említett elismert fedezeti instrumentumok együttesen alkotnak;

3. „összesített CVA”: az (1) bekezdés első albekezdésében említett partnerek tekintetében a szabályozási CVA-modellel kiszámított CVA-értékek összege.

(3) Az intézményeknek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 383b. cikk szerint számított alábbi szavatolótőke-követelmények összegeként, a sztenderd módszer alkalmazásával kell meghatározniuk:

a) a delta kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, amelyek az intézmény CVA-portfóliójában a volatilitáshoz nem kapcsolódó releváns kockázati tényezők mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát tükrözik;

▼M17

b) a vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények, amelyek az intézmény CVA-portfóliójában a volatilitáshoz kapcsolódó releváns kockázati tényezők mozgása miatt bekövetkező változások kockázatát tükrözik.

383a. cikk

Szabályozási CVA-modell

(1) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383. cikk szerinti kiszámításához használt szabályozási CVA-modellnek koncepcionálisan megalapozottnak és következetesen végrehajtottnak kell lennie, továbbá meg kell felelnie az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a szabályozási CVA-modell alkalmas egy adott partner CVA-jának modellezésére, adott esetben e cikkel összhangban a nettósítási és letéti megállapodás nettósítási halmaz szintű elismerésével;

b) az intézmény a partner nemteljesítési valószínűségét a partner hitelfeláraiból és az adott partnerre vonatkozó, a piaci konszenzus szerinti várható nemteljesítéskori veszteségrátából becsüli;

c) az a) pontban említett várható nemteljesítéskori veszteségráta azonos a b) pontban említett, a piaci konszenzus szerinti várható nemteljesítéskori veszteségrátával, kivéve, ha az intézmény igazolni tudja, hogy az adott partnerrel szembeni ügyletek portfóliójának a kielégítési sorrendben betöltött helye eltér az adott partner által kibocsátott előresorolt, fedezetlen kötvények kielégítési sorrendben betöltött helyétől;

d) minden egyes jövőbeli időpontban a partnerrel szembeni ügyletek portfóliójának szimulált diszkontált jövőbeli kitettségét kitettségmodellel számítják úgy, hogy az adott portfólióban lévő összes ügyletet átárazzák a piaci kockázati tényezőknek az adott ügyletek szempontjából lényeges szimulált közös változásai alapján, megfelelő számú forgatókönyv alkalmazásával, valamint az áraknak a kockázatmentes kamatlábak alapján végzett számítás napjára történő diszkontálásával;

e) a szabályozási CVA-modell alkalmas az ügyletportfólió szimulált diszkontált jövőbeli kitettsége és a partner hitelfelárai közötti jelentős függőség modellezésére;

f) ha a portfólióban lévő ügyletek letéti megállapodás és napi piaci értéken történő értékelés tárgyát képező nettósítási halmaz részét képezik, a megállapodás részeként nyújtott és kapott biztosítékot a szimulált diszkontált jövőbeli kitettségben kockázatmérséklő eszközként jelenítik meg, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

   i. az intézmény a 285. cikk (2) és (5) bekezdésében foglalt követelményekkel összhangban meghatározza az adott nettósítási halmazra vonatkozó letéti kockázati periódust, és a szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításakor e periódust veszi figyelembe;

   ii. a szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámítása során megfelelően figyelembe veszik a letéti megállapodás valamennyi vonatkozó jellemzőjét, beleértve a letéti felhívások gyakoriságát, a szerződésben elismert biztosítékok típusát, a küszöbértékeket, a minimális átutalási összegeket, a független letéteket és mind az intézmény, mind a partner alapletéteit;

▼M17

iii. az intézmény a 287. cikknek megfelelő fedezetkezelési egységet hozott létre, amely a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény sztenderd módszerrel történő kiszámításakor figyelembe vehető biztosítékok teljes körét kezeli.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában a CVA-nak pozitív előjelűnek kell lennie, és azt a partner várható nemteljesítéskori veszteségrátája, egy, a partner jövőbeli időpontokra vetített nemteljesítési valószínűségeiből képzett megfelelő halmaz, valamint egy, az adott partnerrel fennálló ügyletek portfólióját illetően az adott portfólió leghosszabb futamidejű ügyletének lejáratáig terjedő jövőbeli időpontokra vetített szimulált diszkontált jövőbeli kitettségekből képzett megfelelő halmaz függvényeként kell kiszámítani.

Az első albekezdés c) pontjában említett igazolás vonatkozásában a partnertől kapott biztosíték nem változtathatja meg a kitettség kielégítési sorrendben betöltött helyét.

E bekezdés első albekezdésének f) pontja iii. alpontjának alkalmazásában, ha az intézmény a 283. cikkben említett belső modell módszer alkalmazására már létrehozott egy fedezetkezelési egységet, akkor nem köteles újabb fedezetkezelési egységet létrehozni, ha igazolja az illetékes hatósága számára, hogy a meglévő egység a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények sztenderd módszer alkalmazásával történő kiszámításához figyelembe vehető biztosíték tekintetében megfelel a 287. cikkben meghatározott követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában, ha a partner CDS-felárai megfigyelhetők a piacon, az intézménynek a megfigyelt felárakat kell felhasználnia. Ha ilyen CDS-felár nem áll rendelkezésre, az intézménynek az alábbiak egyikét kell figyelembe vennie:

a) a partner által kibocsátott egyéb eszközökből származó, az aktuális piaci viszonyokat tükröző hitelfelárak;

b) olyan közelítő felárak, amelyek a partner minősítése, gazdasági ágazata és régiója alapján megfelelőek.

(3) A szabályozási CVA-modellt alkalmazó intézménynek teljesítenie kell a következő minőségi követelmények mindegyikét:

a) az (1) bekezdésben említett kitettségmodell része az intézmény belső CVA-kockázatkezelési rendszerének, amely magában foglalja a számviteli célra kiszámított CVA és CVA-kockázat azonosítását, mérését, kezelését, jóváhagyását és belső jelentését;

b) az intézmény rendelkezik olyan folyamattal, amellyel az (1) bekezdésben említett kitettségmodell vonatkozásában biztosítja a dokumentált belső szabályzatoknak, kontrolloknak, modellteljesítmény-értékelésnek és eljárásoknak való megfelelést;

c) az intézmény független validáló részleggel rendelkezik, amely felelős az e cikk (1) bekezdésében említett kitettségmodell tényleges kezdeti és folyamatos validálásáért; ez az egység független az üzleti hitelezéssel és a kereskedéssel foglalkozó egységektől, így a 383. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett egységtől is, és közvetlenül a felső vezetésnek számol be; emellett megfelelő létszámú, az említett célnak megfelelő szintű jártassággal bíró alkalmazottal kell rendelkeznie;

▼M17

d) a felső vezetés aktívan részt vesz a kockázatkezelési folyamatban és a CVA-kockázat ellenőrzését az üzleti tevékenység lényeges elemének tekinti, amelyre megfelelő erőforrásokat szükséges fordítani;

e) az intézmény olyan részletességgel dokumentálja az (1) bekezdésben említett kitettségmodellje kezdeti és folyamatos validálásának folyamatát, amely harmadik fél számára is lehetővé tenné a modellek működésének, korlátainak és fő feltételezéseinek megértését, valamint az elemzés megismétlését; az említett dokumentáció meghatározza a folyamatos validálás minimális gyakoriságát, valamint azokat az egyéb körülményeket, például a piaci magatartás hirtelen megváltozását, amelyek esetén további validálást kell végezni; leírja a validálás menetét az adatáramlások és a portfóliók tekintetében, a felhasznált elemzéseket, valamint a reprezentatív partnerportfóliók felépítésének módját;

f) a szimulált piaci kockázati tényezők adott forgatókönyve tekintetében az (1) bekezdésben említett kitettségmodellben használt árazási modelleket a kezdeti és a folyamatos modellvalidálási folyamat részeként a piaci állapotok széles körére vonatkozó megfelelő független referenciaértékek alapján tesztelik; az opciók árazási modellje figyelembe veszi, hogy az opciók értéke a piaci kockázati tényezők tekintetében nem lineáris;

g) az intézmény e bekezdés a) pontjában említett belső CVA-kockázatkezelési rendszerét rendszeresen független, az intézmény belső ellenőrzési eljárása keretében végzett felülvizsgálatnak vetik alá; e felülvizsgálat kiterjed a 383. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett részleg, valamint az e bekezdés c) pontjában említett független validáló részleg tevékenységeire egyaránt;

h) az intézmény által az (1) bekezdésben említett szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámításához használt szabályozási CVA-modell időszerűen, teljeskörűen és konzervatív módon tükrözi az ügylet feltételeit és jellemzőit, valamint a letéti megállapodásokat; a feltételeket és jellemzőket hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett, biztonságos adatbázisban tárolják; az ügyleti feltételek és jellemzők adatainak, valamint a letéti megállapodásoknak a kitettségmodellbe történő továbbítását is belső ellenőrzésnek vetik alá, és a belső modell, valamint a forrásadatok rendszere között hivatalos egyeztetési eljárásokat tartanak fenn annak folyamatos ellenőrzésére, hogy az ügyleti feltételek és jellemzők, valamint a letéti megállapodások helyesen, de legalább konzervatív módon tükröződjenek a kitettségrendszerben;

i) az intézmény által az (1) bekezdésben említett, szimulált diszkontált jövőbeli kitettség kiszámítására szolgáló modellben bemenetként használt aktuális és múltbeli piaci adatok beszerzése az üzletágaktól függetlenül történik, és ezen adatokat időszerűen és teljeskörűen beviszik az említett modellbe, valamint hivatalos és rendszeres ellenőrzésnek alávetett, biztonságos adatbázisban tárolják; az intézmény fejlett adatintegritási folyamattal rendelkezik a megfigyelésekből nyert nem megfelelő adatok kezelésére; amennyiben a modell helyettesítő piaci adatokra támaszkodik, az intézmény belső szabályzatokat dolgoz ki a megfelelő helyettesítő adatok azonosítására, és tapasztalati úton folyamatosan igazolja, hogy a helyettesítő adatok konzervatív módon reprezentálják a mögöttes kockázatokat;

▼M17

j) az (1) bekezdésben említett kitettségi modell figyelembe veszi azokat az ügyletspecifikus és szerződéses információkat, amelyek szükségesek a kitettségek nettósítási halmaz szintjén történő összesítéséhez; az intézmény ellenőrzi, hogy az ügyletek a modellen belül a megfelelő nettósítási halmazhoz vannak-e rendelve.

A CVA-kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámítása céljából az e cikk (1) bekezdésében említett kitettségmodell eltérő specifikációkat és feltevéseket tartalmazhat annak érdekében, hogy megfeleljen a 383a. cikkben meghatározott valamennyi követelménynek, azzal a kivétellel, hogy a bemenetként felhasznált piaciadat-állománynak és a nettósítás megjelenítésének továbbra is meg kell egyeznie a számviteli célú paraméterekkel.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) a (2) bekezdés b) pontjában említett közelítő felárak intézmény általi – nemteljesítési valószínűségek kiszámítása céljából történő – megállapításának módja;

b) azok a további technikai elemek, amelyeket az intézménynek figyelembe kell vennie a partner várható nemteljesítéskori veszteségrátájának, a partner nemteljesítési valószínűségének és az adott partnerrel fennálló ügyletek portfóliója szimulált diszkontált jövőbeli kitettségének, valamint az (1) bekezdésben említett CVA-nak a kiszámításakor;

c) azok a (2) bekezdés a) pontjában említett egyéb eszközök, amelyek alkalmasak a partner nemteljesítési valószínűségeinek becslésére, valamint az, hogy az intézményeknek hogyan kell elvégezniük ezt a becslést.

Az EBH-nak 2027. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben részletesen meghatározza a következőket:

a) a 383. cikk (3) bekezdésében említett sztenderd módszer alkalmazásával kapcsolatos kiterjesztések és módosítások lényegességének értékelésére szolgáló feltételek;

b) az az értékelési módszer, amellyel az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy az intézmény megfelel-e a 383. és a 383a. cikkben meghatározott követelményeknek.

Az EBH-nak 2028. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

▼M17

383b. cikk

Delta és vega kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) Az intézményeknek a delta és vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiszámításához a 383c–383h. cikkben ismertetett delta és vega kockázati tényezőket, valamint az e cikk (2)–(8) bekezdésében rögzített eljárást kell alkalmazniuk.

(2) A 383. cikk (2) bekezdésében említett minden egyes kockázati osztály esetében az összesített CVA-k érzékenységét, valamint a delta és vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó, elismert fedezeti ügyletekben lévő valamennyi pozíciónak az adott kockázati osztályba sorolt, releváns delta, illetve vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységét a 383i. és a 383j. cikkben meghatározott megfelelő képletek alkalmazásával kell kiszámítani. Ha az instrumentum értéke több kockázati tényezőtől függ, az érzékenységet minden egyes kockázati tényezőre külön kell meghatározni.

Az összesített CVA-k vega kockázati érzékenységének kiszámításához a kockázati tényezők szimulálására szolgáló kitettségmodellben használt volatilitásokkal, valamint a partner portfóliójában az opciós ügyletek átárazására használt volatilitásokkal szembeni érzékenységeket is figyelembe kell venni.

E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmény az illetékes hatóság általi engedélyezés esetén a kereskedési könyvi pozíciók szavatolótőke-követelményeinek e fejezet szerinti kiszámításánál a delta és vega kockázati érzékenységekre vonatkozóan alternatív fogalommeghatározást is használhat, feltéve, hogy az intézmény teljesíti az összes alábbi feltételt:

a) az említett alternatív meghatározások használatosak belső kockázatkezelési célokra vagy az intézmény független kockázatkezelési részlege által a felső vezetés felé az eredményről való beszámoláshoz;

b) az intézmény demonstrálja, hogy ezek az alternatív fogalommeghatározások alkalmasabbak a pozíció érzékenységének kezelésére, mint a 383i. és a 383j. cikkben meghatározott képletek, továbbá, hogy az ezek eredményeként kapott delta és vega kockázati érzékenységek nem térnek el lényegesen a 383i., illetve a 383j. cikkben meghatározott képletek alkalmazásával kapottaktól.

(3) Ha az elismert fedezeti instrumentum indexinstrumentum, az intézményeknek ki kell számítaniuk az adott elismert fedezeti instrumentum összes releváns kockázati tényezővel szembeni érzékenységét úgy, hogy a releváns kockázati tényezők egyikének eltolódását alkalmazzák az egyes indexelemekre.

(4) Az intézmény a következő kockázati osztályok tekintetében további olyan kockázati tényezőket is bevezethet, amelyek minősített indexinstrumentumoknak felelnek meg:

a) partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat;

b) referenciahitelfelár-kockázat; és

c) részvénypiaci kockázat.

A delta kockázatokkal összefüggésben az indexinstrumentum akkor tekinthető minősítettnek, ha megfelel a 325i. cikkben meghatározott feltételeknek. A vega kockázatok esetében valamennyi indexinstrumentumot minősítettnek kell tekinteni.

▼**M17**

Az intézménynek a CVA-nak és az elismert fedezeti instrumentumoknak az indexen kívüli kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységein felül ezeknek a minősített index kockázati tényezőivel szembeni érzékenységét is ki kell számítania.

Az intézménynek a minősített index valamely kockázati tényezőjével szembeni delta és vega kockázati érzékenységet a mögöttes minősített indexszel szembeni egyetlen érzékenységként kell kiszámítania. Ha a minősített index elemeinek 75 %-a ugyanahhoz a 383p., 383s., illetve 383v. cikkben meghatározott ágazathoz tartozik, az intézménynek a minősített indexet ugyanannak az ágazatnak kell megfeleltetnie. Ellenkező esetben az intézménynek az érzékenységet a vonatkozó minősített index kategóriájának kell megfeleltetnie.

(5) Az összesített CVA-nak és az összes elismert fedezeti instrumentum piaci értékének az egyes kockázati tényezőkkel szembeni súlyozott érzékenységét úgy kell kiszámítani, hogy a megfelelő nettó érzékenységet meg kell szorozni a hozzá tartozó kockázati súllyal a következő képleteknek megfelelően:

$$WS_k^{CVA} = RW_k \cdot S_k^{CVA}$$

$$WS_k^{hedges} = RW_k \cdot S_k^{hedges}$$

ahol:

k = a k kockázati tényezőt jelölő index;

WS_k^{CVA} = az összesített CVA k kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenysége;

RW_k = a k kockázati tényezőre alkalmazandó kockázati súly;

S_k^{CVA} = az összesített CVA k kockázati tényezővel szembeni nettó érzékenysége;

WS_k^{hedges} = a CVA-portfólióban lévő összes elismert fedezeti instrumentum piaci értékének a k kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenysége;

S_k^{hedges} = a CVA-portfólióban lévő összes elismert fedezeti instrumentum piaci értékének a k kockázati tényezővel szembeni nettó érzékenysége.

(6) Az intézményeknek a CVA-portfólió k kockázati tényezővel szembeni nettó súlyozott érzékenységét (WS_k) a következő képlet alapján kell kiszámítaniuk:

$$WS_k = WS_k^{CVA} - WS_k^{hedges}$$

(7) Az ugyanazon kategórián belüli súlyozott nettó érzékenységeket az alábbi képletnek megfelelően összesíteni kell, az azonos kategórián belüli súlyozott érzékenységekre a 383l., 383t. és 383q. cikk szerinti megfelelő ρ_{kl} korrelációk alkalmazásával előállítva a kategóriaspecifikus érzékenységet (K_b):

▼**M17**

$$K_b = \sqrt{\sum_{k \epsilon b} WS_k^2 + \sum_{k \epsilon b} \sum_{l \epsilon b, k \neq l} \rho_{kl} WS_k WS_l + R \cdot \sum_{k \epsilon b} \left(\left(WS_k^{hedges} \right)^2 \right)}$$

ahol:

K_b = a b kategória kategóriaspecifikus érzékenysége;

WS_k = nettó súlyozott érzékenységek;

ρ_{kl} = a kategórián belüli megfelelő korrelációs paraméterek;

R = a fedezet kizárási paramétere, értéke 0,01.

(8) A kategóriaspecifikus érzékenységet az egyes kockázati osztályokba tartozó minden kategóriára ki kell számítani e cikk (5), (6) és (7) bekezdésének megfelelően. Az egyes kategóriák kategóriaspecifikus érzékenységének meghatározása után az összes kockázati tényezővel szembeni súlyozott érzékenységeket az összes kategóriára kiterjedően összesíteni kell az alábbi képlettel összhangban, a különböző kategóriák súlyozott érzékenységeire vonatkozó, a 383l., a 383o., a 383r., a 383u., a 383w., illetve a 383z. cikkben meghatározott megfelelő γ_{bc} korrelációk használatával; e számítás eredményeként kapjuk meg a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály-specifikus szavatolótőke-követelményeket:

$$\text{a delta, illetve vega kockázatra vonatkozó, kockázatiosztály} - \text{specifikus szavatolótőke} - \text{követelmények} = m_{CVA} \sqrt{\sum_b K_b^2 + \sum_b \sum_{b \neq c} \gamma_{bc} S_b S_c}$$

ahol:

m_{CVA} = szorzótényező, értéke 1; az illetékes hatóság az m_{CVA} értékét megnövelheti, ha az intézmény szabályozási CVA-modellje olyan hiányosságokat mutat, amelyek nem teszik lehetővé a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények megfelelő mérését;

K_b = a b kategória kategóriaspecifikus érzékenysége;

γ_{bc} = a b és a c kategória közötti korreláció paramétere;

$S_b = max\left\{-K_b; min\left(\sum_{k \epsilon b} WS_k ; K_b\right)\right\}$ a b kategóriába tartozó valamennyi kockázati tényezőre;

$S_c = max\left\{-K_c; min\left(\sum_{k \epsilon c} WS_k ; K_c\right)\right\}$ a c kategóriába tartozó valamennyi kockázati tényezőre.

383c. cikk

Kamatlábkockázati tényezők

(1) Minden delta kamatlábkockázati tényező, többek között az inflációsráta-kockázat esetében pénznemenként egy-egy kategóriát kell meghatározni, amelyek mindegyikének különböző típusú kockázati tényezőket kell tartalmaznia.

▼M17

A CVA-portfólióban lévő kamatlábérzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta kamatlábkockázati tényezők az érintett pénznemenkénti és a következő lejáratokhoz tartozó kockázatmentes kamatlábak: 1 év, 2 év, 5 év, 10 év, 30 év.

A CVA-portfólióban lévő inflációérzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta kamatlábkockázati tényezők az érintett pénznemenkénti és a következő lejáratokhoz tartozó inflációs ráták: 1 év, 2 év, 5 év, 10 év, 30 év.

(2) Az intézménynek az euro, a svéd korona, az ausztrál dollár, a kanadai dollár, az angol font, a japán jen és az USA-dollár, valamint a saját adatszolgáltatási pénzneme és valamely, az ERM-II-ben részt vevő tagállam pénzneme esetében kell alkalmaznia az (1) bekezdésnek megfelelően a delta kamatlábkockázati tényezőket.

(3) A (2) bekezdésben fel nem sorolt pénznemek esetében a delta kamatlábkockázati tényezők: egy adott pénznem tekintetében az inflációs ráta abszolút változása és a teljes kockázatmentes görbe párhuzamos eltolódása.

(4) Az intézményeknek az egyes devizákra vonatkozó kockázatmentes kamatlábakat a kereskedési könyvükben tartott olyan pénzpiaci instrumentumok – például az egynapos kamatra vonatkozó kamatcsereügyletek – alapján kell megállapítaniuk, amelyek hitelkockázata a legalacsonyabb.

(5) Amennyiben az intézmények nem tudják alkalmazni a (4) bekezdésben említett módszert, a kockázatmentes kamatlábaknak az intézmény által a piaci pozíciók piaci áron történő értékeléséhez használt egy vagy több, piac által implikált swapgörbén (például a bankközi kínálati kamatláb swapok görbéin) kell alapulniuk.

Amennyiben az első albekezdésben leírt, a piac által implikált swapgörbékre vonatkozó adatok nem elegendőek, a kockázatmentes kamatlábak egy adott pénznem esetében levezethetők a legmegfelelőbb államkötvény-hozamgörbéből.

6. Az intézmények által a CVA-portólióban lévő, a kamatlábakkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó, vega kamatlábérzékenységi kockázati tényező az adott pénznemen belüli összes lejárati idő kamatlábának összes volatilitása. Az intézmények által a CVA-portólióban lévő, az inflációval szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó, vega infláció-érzékenységi kockázati tényező az adott pénznemen belüli összes lejárati idő inflációjának összes volatilitása. Minden pénznemre egyetlen nettó kamatláb érzékenységet és egyetlen nettó inflációs érzékenységet kell számítani.

383d. cikk

Devizaárfolyam-kockázati tényezők

(1) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali devizaárfolyamokkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta devizaárfolyam-kockázati tényezők az instrumentum pénznemének az intézmény adatszolgáltatási pénznemében vagy – amennyiben az intézmény a 325q. cikk (7) bekezdésével összhangban bázisdevizát használ – az intézmény bázisdevizájában kifejezett azonnali devizaárfolyamai. Devizapáronként egy kategóriát kell megállapítani egyetlen kockázati tényezővel és egyetlen nettó érzékenységgel.

▼M17

(2) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, a devizaárfolyamok volatilitásával szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega devizaárfolyam-kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett devizapárok közötti devizaárfolyamok implikált volatilitásai. Minden pénznemre és lejáratra vonatkozóan egy kategóriát kell alkalmazni, amely egyetlen nettó érzékenység mellett tartalmazza az összes vega devizaárfolyam-kockázati tényezőt.

(3) A devizaárfolyammal összefüggő delta kockázati tényezők és vega kockázati tényezők tekintetében az intézményeknek nem kell különbséget tenniük egy deviza onshore és offshore árfolyama között.

383e. cikk

Partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezők

(1) A CVA-portfólióban lévő, partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázatra érzékeny instrumentumokra alkalmazandó, partnerhez kapcsolódó delta hitelfelár-kockázati tényezők az egyes partnerekhez, alaptermékekhez és minősített indexekhez tartozó hitelfelárak a következő lejáratok szerint: 0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év.

(2) A partnerre vonatkozó hitelfelár-kockázati osztályra nem vonatkoznak vega kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

383f. cikk

Referenciahitelfelár-kockázati tényezők

(1) A CVA-portfólióban lévő, referenciahitelfelár-kockázati tényezőkre érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta referenciahitelfelár-kockázati tényezők az adott kategórián belüli összes alaptermék hitelfelárai valamennyi lejárat tekintetében. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(2) A CVA-portfólióban lévő, a referencia-hitelfelár volatilitására érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega referenciahitelfelár-kockázati tényezők az adott kategórián belüli összes alaptermék hitelfelárainak volatilitásai valamennyi futamidő tekintetében. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383g. cikk

Részvénypiaci kockázati tényezők

(1) Az összes részvénypiaci kockázati tényező esetében a 383t. cikkben említett kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali részvényárfolyamokkal szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó delta részvénypiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos kategóriába sorolt részvények azonnali részvényárfolyamai. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(3) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, a részvényárfolyamok volatilitásával szemben érzékeny instrumentumokra alkalmazandó vega részvénypiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos kategóriába sorolt részvények implikált volatilitásai. Minden kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

▼M17

383h. cikk

Árukockázati tényezők

(1) Az összes árukockázati tényező esetében a 383x. cikkben említett ágazati kategóriákat kell alkalmazni.

(2) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az azonnali árupiaci árakkal szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó delta árukockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos ágazati kategóriába sorolt áruk azonnali árai. Minden ágazati kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

(3) Az intézmények által a CVA-portfólióban lévő, az árupiaci árak volatilitásával szemben érzékeny eszközökre alkalmazandó vega árupiaci kockázati tényezők az (1) bekezdésben említett azonos ágazati kategóriába sorolt áruk implikált volatilitásai. Minden ágazati kategóriára egyetlen nettó érzékenységet kell kiszámítani.

383i. cikk

Delta kockázati érzékenységek

(1) Az intézményeknek a deltaérzékenységek kamatlábkockázati tényezőkből álló értékét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

a) az összesített CVA, illetve az elismert fedezeti instrumentumok kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S_{r_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(r_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(r_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{r_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(r_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(r_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{r_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

r_{kt} = a kockázatmentes kamatlábakból álló k kockázati tényező értéke t lejárattal;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az r_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{r_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum kockázatmentes kamatlábakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az r_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

▼M17

b) az inflációs rátákból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységet, valamint az elismert fedezeti instrumentumok ezen kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$S^{CVA}_{infl_{kt}} = \frac{V_{CVA}(infl_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(infl_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S^{hedge_i}_{infl_{kt}} = \frac{V_i(infl_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(infl_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S^{CVA}_{infl_{kt}}$ = az összesített CVA inflációs rátákból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

$infl_{kt}$ = az inflációs rátákból álló k kockázati tényező értéke t lejárattal;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az $infl_{kt}$ tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S^{hedge_i}_{infl_{kt}}$ = az i elismert fedezeti instrumentum inflációs rátákból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az $infl_{kt}$ tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(2) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S^{CVA}_{FX_k} = \frac{V_{CVA}(FX_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(FX_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S^{hedge_i}_{FX_k} = \frac{V_i(FX_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(FX_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

$S^{CVA}_{FX_k}$ = az összesített CVA azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

FX_k = az azonnali devizaárfolyamokból álló k kockázati tényező értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az FX_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

▼M17

$S_{FX_k}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum azonnali devizaárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az FX_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(3) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{ccs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(ccs_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(ccs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(ccs_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(ccs_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{ccs_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenysége;

ccs_{kt} = a partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló k kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{ccs_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum partnerhez kapcsolódó hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(4) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok referencia-hitelfelárakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{rcs_{kt}}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(rcs_{kt} + 0{,}0001, x, y \ldots) - V_{CVA}(rcs_{kt}, x, y \ldots)}{0{,}0001}$$

$$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i} = \frac{V_i(rcs_{kt} + 0{,}0001, w, z \ldots) - V_i(rcs_{kt}, w, z \ldots)}{0{,}0001}$$

ahol:

$S_{rcs_{kt}}^{CVA}$ = az összesített CVA referencia-hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

▼**M17**

rcs_{kt} = a referencia-hitelfelárakból álló k kockázati tényező értéke t lejáratnál;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{rcs_{kt}}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum referencia-hitelfelárakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a ccs_{kt} tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(5) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységeit az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{EQ}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(EQ \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(EQ, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{EQ}^{hedge_i} = \frac{V_i(EQ \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(EQ, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

S_{EQ}^{CVA} = az összesített CVA azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

EQ = az azonnali részvényárfolyam értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, az "*EQ* tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{EQ}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum azonnali részvényárfolyamokból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti ügylet árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, az "*EQ* tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

(6) Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

▼**M17**

$$S_{CTY}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(1{,}01 \cdot CTY, x, y \ldots) - V_{CVA}(CTY, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{CTY}^{hedge_i} = \frac{V_i(1{,}01 \cdot CTY, w, z \ldots) - V_i(CTY, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

S_{CTY}^{CVA} = az összesített CVA azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

CTY = az azonnali árupiaci ár értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} értékében figyelembe vett, a "*CTY* tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

$S_{CTY}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum azonnali árupiaci árakból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a "*CTY* tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

383j. cikk

Vega kockázati érzékenységek

Az intézményeknek az összesített CVA, valamint az elismert fedezeti instrumentumok implikált volatilitásból álló kockázati tényezőkkel szembeni vegaérzékenységét az alábbiak szerint kell kiszámítaniuk:

$$S_{vol_k}^{CVA} = \frac{V_{CVA}(vol_k \cdot 1{,}01, x, y \ldots) - V_{CVA}(vol_k, x, y \ldots)}{0{,}01}$$

$$S_{vol_k}^{hedge_i} = \frac{V_i(vol_k \cdot 1{,}01, w, z \ldots) - V_i(vol_k, w, z \ldots)}{0{,}01}$$

ahol:

$S_{vol_k}^{CVA}$ = az összesített CVA implikált volatilitásból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

vol_k = az implikált volatilitásból álló kockázati tényező értéke;

V_{CVA} = a szabályozási CVA-modellel kiszámított összesített CVA;

x,y = a V_{CVA} árazó függvényben figyelembe vett, a vol_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők;

▼M17

$S_{vol_k}^{hedge_i}$ = az i elismert fedezeti instrumentum implikált volatilitásból álló kockázati tényezővel szembeni érzékenységei;

V_i = az i elismert fedezeti instrumentum árazó függvénye;

w,z = a V_i árazó függvényben figyelembe vett, a vol_k tényezőtől eltérő kockázati tényezők.

383k. cikk

A kamatlábkockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett pénznemek esetében az 1. táblázatban szereplő egyes kategóriákban a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenységekhez az alábbi kockázati súlyok tartoznak:

1. táblázat

Kategória	Lejárat	Kockázati súly
1	1 év	1,11 %
2	2 év	0,93 %
3	5 év	0,74 %
4	10 év	0,74 %
5	30 év	0,74 %

(2) A 383c. cikk (2) bekezdésében nem említett pénznemek esetében a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,58 %.

(3) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett pénznemek egyikében denominált inflációs kockázat esetében az inflációs kockázattal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,11 %.

(4) A 383c. cikk (2) bekezdésében nem említett pénznemben denominált inflációs kockázat esetében az inflációs kockázattal szembeni deltaérzékenység kockázati súlya 1,58 %.

(5) A vega kamatlábkockázati tényezőkkel és az inflációs vega kockázati tényezőkkel szembeni érzékenységekre alkalmazandó kockázati súly minden pénznem esetében 100 %.

383l. cikk

A kamatlábkockázat kategórián belüli korrelációi

(1) A 383c. cikk (2) bekezdésében említett pénznemek esetében az intézményeknek a kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenységeknek a 383k. cikk 1. táblázatában szereplő különböző kategóriák közötti összesítéséhez a következő korrelációs paramétereket kell alkalmazniuk:

1. táblázat

Kategória	1	2	3	4	5
1	100 %	91 %	72 %	55 %	31 %
2		100 %	87 %	72 %	45 %

▼M17

3			100 %	91 %	68 %
4				100 %	83 %
5					100 %

(2) Az intézményeknek 40 %-os korrelációs paramétert kell alkalmazniuk az inflációs ráta kockázatával szembeni deltaérzékenység és az azonos pénznemben denominált, kockázatmentes kamatlábakkal szembeni deltaérzékenység összesítésére.

(3) Az intézményeknek 40 %-os korrelációs paramétert kell alkalmazniuk az inflációs ráta kockázatával szembeni vegaérzékenység és az azonos pénznemben denominált, kamatlábakkal szembeni vegaérzékenység összesítésére.

383m. cikk

A kamatlábkockázat kategóriák közötti korrelációi

A delta és vega kamatlábkockázatok kategóriák közötti korrelációs paramétere valamennyi devizapár esetében 0,5.

383n. cikk

A devizaárfolyam-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) Az intézmény adatszolgáltatási pénzneme és egy másik pénznem közötti devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni összes deltaérzékenységre vonatkozó kockázati súly 11 %.

(2) Az azon devizapárokkal kapcsolatos devizaárfolyam-kockázati tényezők tekintetében, amelyek az euróból és valamely, az ERM-II-ben részt vevő tagállam pénzneméből állnak, a kockázati súly az alábbiak egyike:

a) az (1) bekezdésben említett kockázati súly egyharmada;

b) a tagállam és az EKB közötti hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sávon belüli maximális ingadozás, ha a sáv szűkebb, mint az ERM-II keretében meghatározott ingadozási sáv.

(3) A (2) bekezdés ellenére, az abban említett azon pénznemek esetében, amelyek részt vesznek az ERM-II-ben, és a rájuk vonatkozó, hivatalos megállapodás szerinti ingadozási sáv szűkebb, mint a szokásos, plusz-mínusz 15 %-os sáv, a devizaárfolyam-kockázati tényezők kockázati súlyaként az ezen szűkebb sávbeli, százalékban kifejezett maximális ingadozást kell venni.

(4) A devizaárfolyam-kockázati tényezőkkel szembeni összes vegaérzékenység kockázati súlya 100 %.

383o. cikk

A devizaárfolyam-kockázat korrelációi

(1) A delta devizaárfolyam-kockázati tényezőre való, kategóriákon átnyúló érzékenységek összesítésére 60 %-os egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

▼M17

(2) A vega devizaárfolyam-kockázati tényezőre való, kategóriákon átnyúló érzékenységek összesítésére 60 %–os egységes korrelációs paraméter alkalmazandó.

383p. cikk

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázati tényezőkkel szembeni deltaérzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1	Mind	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,5 %
2	1–3. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %
3		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %
4		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %
5		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	3,0 %
6		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %
7		Technológia, telekommunikáció	2,0 %
8		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %
9		Valamely tagállamban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,0 %
10	1. hitelminőségi besorolás	Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,5 %
	2–3. hitelminőségi besorolás		2,5 %
11	1–3. hitelminőségi besorolás	Egyéb ágazat	5,0 %
12		Minősített indexek	1,5 %

▼M17

Kategóriaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
13	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	2,0 %
14		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
15		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	12,0 %
16		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	7,0 %
17		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	8,5 %
18		Technológia, telekommunikáció	5,5 %
19		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	5,0 %
20		Egyéb ágazat	12,0 %
21		Minősített indexek	5,0 %

Ha egy adott partner esetében nincs külső minősítés, az intézmények – az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően – a belső minősítést megfeleltethetik egy megfelelő külső minősítésnek, és az 1–3. vagy a 4–6. hitelminőségi besorolásnak megfelelő kockázati súlyt rendelhetnek hozzá. Egyébként pedig a nem minősített kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok alkalmazandók.

(2) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat az 1. táblázat szerinti ágazati kategóriák közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény egy adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeit nem tudja ily módon ágazathoz rendelni, akkor azokat a kibocsátó hitelminőségétől függően az 1. táblázat 11. vagy 20. kategóriájába kell besorolnia.

(3) Az intézmények az 1. táblázat 12. és 21. kategóriájába csak olyan kitettségeket sorolhatnak, amelyek esetében a 383b. cikk (4) bekezdésében említett minősített indexek szolgálnak referenciaként.

(4) Az intézményeknek a közvetlen vizsgálati módszerrel kell meghatározniuk az olyan kitettségek érzékenységét, amelyeknél a referencia nem minősített index.

▼M17

383q. cikk

Kategórián belüli korrelációk a partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat esetében

(1) A 383p. cikk (1) bekezdésének 1. táblázata szerinti 1–11. és 13–20. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, 90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó, egyébként pedig 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy az 1–11., vagy pedig a 13–20. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

(2) A 12. és a 21. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, és a két index ugyanabba a sorozatba tartozik, 90 %, ha a két index ugyanaz, de nem ugyanabba a sorozatba tartozik, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy a 12., vagy pedig a 21. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

383r. cikk

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi

A partnerhez kapcsolódó delta hitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi a következők:

▼**M17**

1. táblázat

Kategória	1., 2., 3., 13. és 14.	4. és 15.	5. és 16.	6. és 17.	7. és 18.	8. és 19.	9. és 10.	11. és 20.	12. és 21.
1., 2., 3., 13. és 14.	100 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %
4. és 15.		100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %
5. és 16.			100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %
6. és 17.				100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %
7. és 18.					100 %	5 %	20 %	0 %	45 %
8. és 19.						100 %	5 %	0 %	45 %
9. és 10.							100 %	0 %	45 %
11. és 20.								100 %	0 %
12. és 21.									100 %

383s. cikk

A referenciahitelfelár-kockázatra vonatkozó kockázati súlyok

(1) A referenciahitelfelár-kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázatban szereplő mindegyik kategóriában az összes lejárat (0,5 év, 1 év, 3 év, 5 év, 10 év) és az összes referenciahitelfelár-kockázat esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategó-riaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
1	Mind	A tagállamok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is	0,5 %
2	1–3. hitelminőségi besorolás	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %
3		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %
4		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %
5		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	3,0 %
6		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %
7		Technológia, telekommunikáció	2,0 %
8		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %
9		Valamely tagállamban letelepedett hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,0 %

▼M17

Kategó-riaszám	Hitelminőség	Ágazat	Kockázati súly
10	1. hitelminőségi besorolás	Harmadik országbeli hitelintézetek által kibocsátott fedezett kötvények	1,5 %
	2–3. hitelminőségi besorolás		2,5 %
11	1–3. hitelminőségi besorolás	Minősített indexek	1,5 %
12	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített	Harmadik országok központi kormányzata, beleértve a központi bankokat is, a 117. cikk (2) bekezdésében és a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	2,0 %
13		Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	4,0 %
14		Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	12,0 %
15		Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	7,0 %
16		Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	8,5 %
17		Technológia, telekommunikáció	5,5 %
18		Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	5,0 %
19		Minősített indexek	5,0 %
20	Egyéb ágazat		12,0 %

Ha egy adott partner esetében nincs külső minősítés, az intézmények – az illetékes hatóságok jóváhagyásától függően – a belső minősítést megfeleltethetik egy megfelelő külső minősítésnek, és az 1–3. vagy a 4–6. hitelminőségi besorolásnak megfelelő kockázati súlyt rendelhetnek hozzá. Egyébként pedig a nem minősített kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok alkalmazandók.

(2) A referenciahitelfelár-volatilitások kockázati súlyait 100 %-ban kell meghatározni.

(3) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézmények az egyes kibocsátókat az 1. táblázat szerinti ágazatok közül csak az egyikbe sorolhatják be. Ha az intézmény egy adott kibocsátóval szembeni kockázati kitettségeit nem tudja így ágazathoz rendelni, akkor azokat az 1. táblázat 20. kategóriájába sorolja.

(4) Az intézmények a 11. és a 19. kategóriába csak olyan kitettségeket sorolhatnak, amelyek referenciája a 383b. cikk (4) bekezdésében említett minősített index.

(5) Az intézményeknek a közvetlen vizsgálati módszerrel kell meghatározniuk az olyan kitettségek érzékenységét, amelyeknél a referencia nem minősített index.

▼M17

383t. cikk

Kategórián belüli korrelációk a referenciahitelfelár-kockázat esetében

(1) A 383s. cikk (1) bekezdésének 1. táblázata szerinti 1–10., 12–18. és 20. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, 90 %, ha a két alaptermék eltérő, de jogi értelemben egymáshoz kapcsolódó, egyébként pedig 50 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy az 1–10., vagy a 12–18., vagy pedig a 20. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

(2) A 11. és a 19. ágazati kategóriába sorolt kockázati kitettségekből eredő WS_k és WS_l érzékenység közötti ρ_{kl} korrelációs paramétert az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$\rho_{kl} = \rho_{kl}^{(tenor)} \cdot \rho_{kl}^{(name)} \cdot \rho_{kl}^{(quality)}$$

ahol:

$\rho_{kl}^{(tenor)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két lejárati pontja azonos, egyébként pedig 90 %;

$\rho_{kl}^{(name)}$ = 1, ha a k és l érzékenységek két alapterméke azonos, és a két index ugyanabba a sorozatba tartozik, 90 %, ha a két index ugyanaz, de nem ugyanabba a sorozatba tartozik, egyébként pedig 80 %;

$\rho_{kl}^{(quality)}$ = 1, ha mindkét alaptermék vagy a 11., vagy pedig a 19. kategóriában szerepel, egyébként pedig 80 %.

383u. cikk

Kategóriák közötti korrelációk a referenciahitelfelár-kockázat esetében

(1) A delta referenciahitelfelár-kockázat és a vega referenciahitelfelár-kockázat kategóriák közötti korrelációi a következők:

▼**M17**

1. táblázat

Kategória	1., 2. és 12.	3. és 14.	4. és 15.	5. és 16.	6. és 17.	7. és 18.	8. és 19.	9. és 10.	20.	11.	19.
1., 2. és 12.	100 %	75 %	10 %	20 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %	45 %	45 %
3. és 14.		100 %	5 %	15 %	20 %	15 %	10 %	10 %	0 %	45 %	45 %
4. és 15.			100 %	5 %	15 %	20 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
5. és 16.				100 %	20 %	25 %	5 %	5 %	0 %	45 %	45 %
6. és 17.					100 %	25 %	5 %	15 %	0 %	45 %	45 %
7. és 18.						100 %	5 %	20 %	0 %	45 %	45 %
8. és 19.							100 %	5 %	0 %	45 %	45 %
9. és 10.								100 %	0 %	45 %	45 %
20.									100 %	0 %	0 %
11.										100 %	75 %
19.											100 %

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az említett bekezdés szerint kiszámított, kategóriák közötti korrelációs értékeket az 1–10. kategóriacsoportba tartozó és a 12–18. kategóriacsoportba tartozó kategóriák közötti korrelációk esetében 2-vel el kell osztani.

383v. cikk

A részvénypiaci kockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1) Az azonnali részvényárfolyamokkal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázat egyes kategóriáin belüli összes részvénypiaci kockázati kitettség esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategóriaszám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Azonnali részvényárfolyam kockázati súlya
1	Nagy	Feltörekvő piacgazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek	55 %
2			Telekommunikáció, ipari termékek	60 %
3			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	45 %
4			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia	55 %
5		Fejlett gazdaság	Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek, egészségügyi ellátás, közművek	30 %
6			Telekommunikáció, ipari termékek	35 %
7			Alapanyagok, energia, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	40 %
8			Pénzügyi vállalatok – ideértve az államilag támogatottakat is –, ingatlanügyletek, technológia	50 %

▼M17

Kategóriaszám	Piaci kapitalizáció	Gazdaság	Ágazat	Azonnali részvényárfolyam kockázati súlya
9	Kis	Feltörekvő piacgazdaság	Az 1., 2., 3. és 4. kategória alatt ismertetett összes ágazat	70 %
10		Fejlett gazdaság	Az 5., 6., 7. és 8. kategória alatt ismertetett összes ágazat	50 %
11	Egyéb ágazat			70 %
12	Nagy	Fejlett gazdaság	Minősített indexek	15 %
13	Egyéb		Minősített indexek	25 %

(2) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a kis és a nagy kapitalizáció fogalmát a 325bd. cikk (7) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben kell meghatározni.

(3) E cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a feltörekvő piac és a fejlett gazdaság fogalmát a 325ap. cikk (3) bekezdésében említett szabályozástechnikai standardtervezetekben kell meghatározni.

(4) Az intézményeknek a kockázati kitettségeket olyan csoportosításnak megfelelően kell besorolniuk az ágazatokba, amelyet a piaci szereplők szokásosan használnak a kibocsátók ágazat szerinti csoportosítására. Az intézményeknek az egyes kibocsátókat az (1) bekezdésben szereplő 1. táblázat egyik ágazati kategóriájába kell besorolniuk, és az ugyanazon ágazatba tartozó kibocsátókat ugyanazon ágazati kategóriába kell besorolniuk. Ha az intézmény az adott kibocsátót nem tudja ily módon valamely ágazatba besorolni, az azzal szembeni kockázati kitettségeket a 11. kategóriába kell sorolnia. A multinacionális vagy több ágazatban tevékenykedő részvénykibocsátók kategóriába sorolását a tevékenységük szempontjából legjelentősebb régió és ágazat alapján kell elvégezni.

(5) A vega részvénypiaci kockázat kockázati súlya az 1–8. és a 12. kategória esetében 78 %, minden más kategória esetében pedig 100 %.

383w. cikk

A részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációi

A delta és vega részvénypiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

a) 15 %, ha a két kategória a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–10. kategória egyike;

b) 75 %, ha a két kategória a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 12. és 13. kategória;

c) 45 %, ha a két kategória egyike a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 12. vagy 13. kategória, a másik pedig a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–10. kategória egyike;

d) 0 %, ha a két kategória egyike a 383v. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 11. kategória.

▼M17

383x. cikk

Az árukockázatra vonatkozó kockázatisúly-kategóriák

(1) Az azonnali árupiaci árakkal kapcsolatos kockázati tényezőkkel szembeni delta érzékenységek kockázati súlyai az 1. táblázat egyes kategórián belüli összes árukockázati kitettség esetében azonosak, az alábbiak szerint:

1. táblázat

Kategóriaszám	Kategórianév	Azonnali árupiaci ár kockázati súlya
1	Energia – szilárd tüzelőanyag	30 %
2	Energia – folyékony tüzelőanyag	35 %
3	Energia – villamos energia	60 %
4	Energia – az EU ETS-en belüli szén-dioxid-kereskedelem	40 %
5	Energia – az EU ETS-en kívüli szén-dioxid-kereskedelem	60 %
6	Szállítás	80 %
7	Fémek – nem nemesfémek	40 %
8	Gáz-halmazállapotú tüzelőanyag	45 %
9	Nemesfémek, az arany is	20 %
10	Gabona és olajos magvak	35 %
11	Állatállomány és tejtermék	25 %
12	Árutőzsdei agrártermékek és egyéb mezőgazdasági áruk	35 %
13	Egyéb áruk	50 %

(2) A vega árukockázat kockázati súlya 100 %.

383z. cikk

Az árukockázat kategóriák közötti korrelációi

(1) A delta árupiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

a) 20 %, ha a két kategória a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–12. kategória egyike;

b) 0 %, ha a két kategória egyike a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 13. kategória.

(2) A vega árupiaci kockázat kategóriák közötti korrelációs paramétere a következő:

a) 20 %, ha a két kategória a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 1–12. kategória egyike;

b) 0 %, ha a két kategória egyike a 383x. cikk (1) bekezdésének 1. táblázatában szereplő 13. kategória.

▼**M17**

384. cikk

Alapmódszer

(1) Az intézménynek az egy vagy több partnerrel létrejött ügyletek portfóliójára vonatkozóan a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket értelemszerűen e cikk (2) vagy (3) bekezdésével összhangban, az alábbi képletek közül a megfelelő alkalmazásával kell kiszámítania:

a) az e cikk (2) bekezdésében meghatározott képlet, ha az intézmény a számítás során figyelembe vesz egy vagy több, a 386. cikk szerint elismert fedezetet;

b) az e cikk (3) bekezdésében meghatározott képlet, ha az intézmény a számítás során nem vesz figyelembe a 386. cikk szerint elismert fedezetet.

Az első albekezdés a) és b) pontjában meghatározott módszerek együttesen nem alkalmazhatók.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézménynek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő módon kell kiszámítania:

$$BACVA^{total} = \beta \cdot BACVA^{csr\text{-}unhedged} + DS_{CVA} \cdot (1 - \beta) \cdot BACVA^{csr\text{-}hedged}$$

ahol:

$BACVA^{total}$ = a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények alapmódszer szerinti értéke;

$BACVA^{csr\text{-}unhedged}$ = a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeknek a (3) bekezdés szerint, alapmódszerrel számított értéke az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt teljesítő intézmény esetében;

DS_{CVA} = *0,65;*

β = *0,25;*

$$BACVA^{csr-hedged} = \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c) - IH\right)^2 + (1 - \rho^2) \cdot \sum_c (SCVA_c - SNH_c)^2 + \sum_c HMA_c}$$

ahol:

$$SCVA_c = \frac{1}{a} \cdot RW_c \cdot \sum_{NS \in c} M_{NS}^c \cdot EAD_{NS}^c \cdot DF_{NS}^c$$

$$SNH_c = \sum_{h \in c} r_{hc} \cdot RW_h^{SN} \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN}$$

▼**M17**

$$IH = \sum_i RW_i^{ind} \cdot M_i^{ind} \cdot B_i^{ind} \cdot DF_i^{ind}$$

$$HMA_c = \sum_h (1 - r_{hc}^2) \cdot (RW_h \cdot M_h^{SN} \cdot B_h^{SN} \cdot DF_h^{SN})^2$$

a = *1,4;*

ρ = *0,5;*

c = az összes olyan partnert jelölő index, amelyre vonatkozóan az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

NS = a valamely olyan partnerrel fennálló összes nettósítási halmazt jelölő index, amelyre vonatkozóan az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

h = a 386. cikk alapján elismert fedezetnek minősülő összes egy alaptermékes instrumentumot jelölő index valamely olyan partner tekintetében, amelyre az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

i = a 386. cikk alapján elismert fedezetnek minősülő összes indexinstrumentumot jelölő index az összes olyan partner tekintetében, amelyre vonatkozóan az intézmény az e cikk szerinti módszerrel CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket számít;

RW_c = a „c” partnerre alkalmazandó kockázati súly; a „c” partnerhez az ágazat és a hitelminőség együttes figyelembevételével, az 1. táblázatnak megfelelően kell kockázati súlyt rendelni.

Ha egy adott partner esetében nincs külső minősítés, az intézmények – az illetékes hatóság jóváhagyásától függően – a belső minősítést megfeleltethetik egy megfelelő külső minősítésnek, és az 1–3. vagy a 4–6. hitelminőségi besorolásnak megfelelő kockázati súlyt rendelhetnek hozzá; egyébként pedig a nem minősített kitettségekre vonatkozó kockázati súlyok alkalmazandók.

M_{NS}^c= a „c” partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz tényleges lejárata;

M_{NS}^c Az M_{NS}^c számítása a 162. cikk szerint történik; mindazonáltal e számításnál az

▼M17

EAD_{NS}^{c} = felső korlátja nincs öt évre korlátozva; a felső korlát a nettósítási halmazban szereplő leghosszabb hátralévő szerződéses lejárat;

DF_{NS}^{c} = a „c” partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz partnerkockázati kitettségértéke, figyelembe véve a biztosíték hatását is a II. cím 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerekkel összhangban, ahogyan azok a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontjában említett partnerkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számítására alkalmazandók;

= a „c” partnerhez tartozó NS nettósítási halmaz felügyeleti diszkonttényezője. A II. cím 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszereket alkalmazó intézmény esetében a felügyeleti diszkonttényező értéke 1; minden más esetben a felügyeleti diszkonttényező számítása a következő képlettel történik:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{NS}^{c}}}{0,05 \cdot M_{NS}^{c}}$$

r_{hc} = a 2. táblázatnak megfelelően meghatározott felügyeleti korrelációs együttható a „c” partner hitelfelár-kockázata és a „c” partner tekintetében h fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum hitelfelár-kockázata között;

M_{h}^{SN} = a fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum hátralévő futamideje;

B_{h}^{SN} = a fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum névleges értéke;

DF_{h}^{SN} = a fedezetként elismert, egy alaptermékes instrumentum felügyeleti diszkonttényezője, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_{h}^{SN}}}{0,05 \cdot M_{h}^{SN}}$$

RW_{h}^{SN} = a fedezetiként elismert, egy alaptermékes instrumentum felügyeleti kockázati súlya; ezeket a kockázati súlyokat a fedezeti instrumentumhoz rendelt referencia-hitelfelár ágazatának és hitelminőségének együttes figyelembevételével, az 1. táblázatnak megfelelően kell meghatározni;

M_{i}^{ind} = azonos indexinstrumentumon belül fedezetként elismert egy vagy több pozíció hátralévő futamideje; azonos indexinstrumentumon belüli több pozíció esetén az M_{i}^{ind} az összes ilyen pozíció névértékekkel súlyozott lejárata;

B_{i}^{ind} = azonos indexinstrumentumon belül fedezetiként elismert egy vagy több pozíció teljes névleges értéke;

DF_{i}^{ind} = azonos indexinstrumentumon belül fedezetként elismert egy vagy több pozíció felügyeleti diszkonttényezője, amelyet a következőképpen kell kiszámítani:

▼**M17**

$$\frac{1 - e^{-0,05 \cdot M_i^{ind}}}{0,05 \cdot M_i^{ind}}$$

RW_i^{ind} = a fedezetként elismert indexinstrumentum felügyeleti kockázati súlya; az RW_i^{ind} értékét az összes indexelem ágazatának és hitelminőségének együttes figyelembevételével, az alábbiak szerint kell kiszámítani:

a) ha az index valamennyi eleme ugyanahhoz az ágazathoz tartozik, és az 1. táblázat szerinti hitelminőségük azonos, akkor az RW_i^{ind} értékét az 1. táblázatban az adott ágazatra és hitelminőségre vonatkozó kockázati súly és 0,7 szorzataként kell kiszámítani;

b) ha az index nem minden eleme tartozik ugyanahhoz az ágazathoz, vagy ha a hitelminőségük eltérő, akkor az RW_i^{ind} értékét az 1. táblázat alapján az összes indexelemre vonatkozóan meghatározott kockázati súlyok súlyozott átlaga és 0,7 szorzataként kell kiszámítani;

1. táblázat

A partner ágazata	Hitelminőség	
	1–3. hitelminőségi besorolás	4–6. hitelminőségi besorolás és nem minősített
Központi kormányzat, beleértve a központi bankokat is, valamint a 117. cikk (2) bekezdésében vagy a 118. cikkben említett multilaterális fejlesztési bankok és nemzetközi szervezetek	0,5 %	2,0 %
Regionális kormányzat vagy helyi hatóság és közszektorbeli intézmények	1,0 %	4,0 %
Pénzügyi ágazatbeli szervezetek, ideértve a központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság által alapított vagy létrehozott hitelintézeteket és a kedvezményes hitelezésben részt vevő hitelezőket is	5,0 %	12,0 %
Alapanyagok, energia, ipari termékek, mezőgazdaság, feldolgozóipar, bányászat és kőfejtés	3,0 %	7,0 %
Fogyasztási cikkek és szolgáltatások, szállítás és raktározás, adminisztratív és támogatási szolgáltatási tevékenységek	3,0 %	8,5 %
Technológia, telekommunikáció	2,0 %	5,5 %
Egészségügyi ellátás, közművek, szakmai és műszaki tevékenységek	1,5 %	5,0 %
Egyéb ágazat	5,0 %	12,0 %

2. táblázat

A partnerhez kapcsolódó hitelfelár és az egy alaptermékes fedezeti ügylet közötti korrelációk	
Egy alaptermékes h fedezeti ügylet i partnernél	Az r_{hc} értéke
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett partnerek	100 %
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett partnerek	80 %
A 386. cikk (3) bekezdése a) pontjának iii. alpontjában említett partnerek	50 %

▼M17

(3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett feltételt teljesítő intézménynek a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a következő módon kell kiszámítania:

$$BACVA^{csr-unhedged} = DS_{CVA} \cdot \sqrt{\left(\rho \cdot \sum_c SCVA_c\right)^2 + (1-\rho^2) \cdot \sum_c SCVA_c^2}$$

ahol a képlet valamennyi tagja azonos a (2) bekezdésben meghatározottakkal.

385. cikk

Egyszerűsített módszer

(1) Azon intézmény, amely a 273a. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételt teljesíti, vagy amely részére az illetékes hatóság a 273a. cikk (4) bekezdésével összhangban engedélyezte a 282. cikkben meghatározott módszer alkalmazását, a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket kiszámíthatja a 92. cikk (4) bekezdésének a) és g) pontjában említett nem kereskedési könyvi, illetve kereskedési könyvi pozíciók partnerkockázatára vonatkozó, kockázattal súlyozott kitettségértékek és 12,5 hányadosaként.

(2) Az (1) bekezdésében említett számítás során az alábbi követelmények alkalmazandók:

a) a számítás csak azon ügyleteknél végzendő el, amelyekre a 382. cikkben rögzített, CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények vonatkoznak;

b) a partnerkockázati kitettségekkel szembeni belső fedezetként elismert hitelderivatívák a számítás során nem kerülnek figyelembevételre.

(3) Ha az intézmény már nem felel meg a 273a. cikk (2) bekezdésében vagy – adott esetben – (4) bekezdésében foglalt egy vagy több alkalmazandó feltételnek, akkor a 273b. cikkben foglalt követelményeket kell teljesítenie.

386. cikk

Elismert fedezeti ügyletek

(1) A fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókat a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383. és 384. cikk szerinti számítása során elismert fedezetnek kell tekinteni, ha e pozíciók megfelelnek az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a pozíciókat a CVA-kockázat mérséklésére használják és ennek megfelelően kezelik;

b) a pozíciók harmadik felekkel vagy belső fedezeti ügyletként az intézmény kereskedési könyvével köthetők, amely utóbbi esetben meg kell felelniük a 106. cikk (7) bekezdésének;

c) a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383., illetve 384. cikk szerinti számítása során csak az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezetnek.

▼M17

A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelménynek a 383. cikkel összhangban történő kiszámítása céljából a fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókat elismert fedezetnek kell tekinteni, amennyiben – az e bekezdés a)–c) pontjában meghatározott feltételeken túlmenően – a szóban forgó fedezeti instrumentumok egyetlen pozíciót képeznek egy elismert fedezeti ügyletben, és nincsenek felosztva egynél több elismert fedezeti ügylet keretében fennálló, egynél több pozícióra.

(2) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 383. cikk szerinti kiszámításakor csak az alábbi fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezetnek:

a) a partner hitelfelárának változékonyságát fedező instrumentumok, a 325. cikk (5) bekezdésében említett instrumentumok kivételével;

b) a CVA-kockázat kitettségelemének változékonyságát fedező instrumentumok, a 325. cikk (5) bekezdésében említett instrumentumok kivételével.

(3) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 384. cikk szerinti kiszámításakor csak az alábbi fedezeti instrumentumokban lévő pozíciók tekinthetők elismert fedezetnek:

a) egy alaptermékes hitel-nemteljesítési csereügyletek és egy alaptermékes feltételes hitel-nemteljesítési csereügyletek, amelyeknél a referenciaszervezet:

   i. közvetlenül a partner;

   ii. a partnerhez jogilag kapcsolódó szervezet, ahol a jogi kapcsolat olyan esetekre vonatkozik, amikor az alaptermék kibocsátója és a partner között anyavállalat–leányvállalat kapcsolat áll fenn, vagy mindkét szervezet azonos anyavállalat leányvállalata;

   iii. egy, a partnerével azonos ágazathoz és régióhoz tartozó szervezet;

b) index hitel-nemteljesítési csereügyletek.

(4) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számítása során figyelembe vett, az (1), a (2) és a (3) bekezdéssel összhangban fedezetként elismert, harmadik felekkel kötött, fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókra nem vonatkoznak a IV. címben meghatározott, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények.

(5) Az e cikkel összhangban fedezetként el nem ismert fedezeti instrumentumokban lévő pozíciókra alkalmazni kell a IV. címben meghatározott, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.

▼C2

NEGYEDIK RÉSZ

NAGYKOCKÁZATOK VÁLLALÁSA

387. cikk

Hatály

Az intézményeknek nagykockázat-vállalásaikat e résznek megfelelően kell monitorozniuk és ellenőrizniük.

▼M9

_____

▼C2

389. cikk

Fogalom-meghatározás

E rész alkalmazásában az alábbi fogalom-meghatározást kell alkalmazni: „kitettségek”: e rész alkalmazásában a harmadik rész II. címének 2. fejezetében említett bármely eszköz vagy mérlegen kívüli tétel, kockázati súlyok vagy ügyletkockázati súlyok alkalmazása nélkül.

▼M8

390. cikk

A kitettségérték kiszámítása

(1) Az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettséget a csoportot alkotó egyedi ügyfelekkel szembeni kitettségek összeadásával kell kiszámítani.

(2) Az egyedi ügyfelekkel szembeni teljes kitettséget a kereskedési könyvben és a nem kereskedési könyvben szereplő kitettségek összeadásával kell kiszámítani.

(3) A kereskedési könyvi kitettségek esetében az intézmények:

a) az egy adott ügyfél által kibocsátott, ugyanazon pénzügyi instrumentumokban fennálló hosszú pozícióikat és rövid pozícióikat nettósíthatják az egyes eltérő instrumentumokban fennálló, a harmadik rész IV. címének 2. fejezetében megállapított módszerek szerint számított nettó pozícióval;

b) nettósíthatják az egy adott ügyfél által kibocsátott különböző pénzügyi instrumentumokban fennálló hosszú pozícióikat és rövid pozícióikat, de csak akkor, ha a rövid pozícióhoz alapul szolgáló pénzügyi instrumentum hátrébb sorolt, mint a hosszú pozícióhoz alapul szolgáló pénzügyi instrumentum, vagy ha az alapul szolgáló pénzügyi instrumentumok azonos helyet foglalnak el a kielégítési sorrendben.

Az a) és a b) pont alkalmazásában a pénzügyi instrumentumokat a kielégítési sorrendben betöltött különböző hely alapján kategóriákba lehet sorolni a pozíciók relatív szenioritásának megállapítása érdekében.

(4) Az intézményeknek – az esettől függően – a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában meghatározott módszerek egyikének megfelelően kell kiszámítaniuk az egy ügyféllel közvetlenül kötött, a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák kitettségértékeit. A 378., a 379. és a 380. cikkben említett ügyletekből eredő kitettségeket az említett cikkekben meghatározott módon kell kiszámítani.

Az első albekezdésben említett ügyletek kitettségértékének számításakor az intézményeknek meg kell felelniük a 299. cikkben meghatározott elveknek is, amennyiben a kereskedési könyvhöz rendelt ügyletről van szó.

▼M8

Az első albekezdéstől eltérve, az az intézmény, amely engedélyt kapott a harmadik rész II. címe 4. fejezetének 4. szakaszában és 6. fejezetének 6. szakaszában említett módszerek alkalmazására, ezeket a módszereket alkalmazhatja az értékpapír-finanszírozási ügyletek kitettségértékének számítására.

(5) Az intézményeknek az ügyféllel szembeni teljes kitettségekhez hozzá kell adniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből, valamint az olyan hitelderivatíva-ügyletekből eredő kitettségeket is, amelyeket az intézmény nem közvetlenül az ügyféllel kötött, de az ügyfél bocsátotta ki az annak alapjául szolgáló, hitelviszonyt megtestesítő vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumot.

(6) A kitettségek nem foglalhatják magukban a következőket:

a) devizaügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítési eljárás során a fizetést követő két munkanapon belül merülnek fel;

b) értékpapírok vásárlását vagy eladását célzó ügyletek esetében azokat a kitettségeket, amelyek a szokásos kiegyenlítés során a fizetést vagy az értékpapírok leszállítását követő – a korábbi eseménytől számított – öt munkanapon belül merülnek fel;

c) ügyfelek részére nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások esetében – beleértve a fizetési, elszámolási- és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket vagy pénzügyi instrumentumokkal kapcsolatos elszámolási, kiegyenlítési és letéti szolgáltatásokat – a késedelmes finanszírozási bevételeket és a legfeljebb következő munkanapig tartó ügyféltevékenységből származó egyéb kitettségeket;

d) pénzforgalmi szolgáltatások esetében, beleértve a fizetési, elszámolási- és értékpapír-kiegyenlítési szolgáltatások végrehajtását bármilyen pénznemben és a kapcsolódó bankműveleteket, az e szolgáltatásokat nyújtó intézményekkel szembeni napon belüli kitettségeket;

e) a 36. és 56. cikkel összhangban az elsődleges alapvető tőkeelemekből vagy kiegészítő alapvető tőkeelemekből levont kitettségeket, vagy az ezen elemekből való bármely más levonást, amely csökkenti a tőkemegfelelési mutatót.

(7) Az intézménynek, amikor megállapítja egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettségét, akkor azon ügyfelek esetében, amelyekkel szemben a 112. cikk m) és o) pontja szerinti ügyletekből adódóan kitettsége van, vagy más olyan ügyletekből adódóan, amelyek esetében kitettsége van az alapul szolgáló eszközökkel szemben is, az ügylet struktúrájának gazdasági tartalmát és a magában az ügylet struktúrájában rejlő kockázatokat figyelembe véve meg kell vizsgálnia az alapul szolgáló kitettségeket annak megállapítása céljából, hogy az ügylet struktúrája jelent-e további kitettséget.

(8) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a következők meghatározása érdekében:

a) azon feltételek és módszerek, amelyeket az ügyféllel, illetve egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni teljes kitettség meghatározása céljából alkalmazni kell a (7) bekezdésben említett kitettségtípusok tekintetében;

▼M8

b) azon feltételek, amelyek mellett a (7) bekezdésben említett ügylet struktúrája nem jelent további kitettséget.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig kell benyújtania a Bizottság részére.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

(9) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (5) bekezdés alkalmazása céljából annak pontosítása érdekében, hogy hogyan kell meghatározni a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből és a nem közvetlenül az ügyféllel kötött, de az ügyfél által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír vagy tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentum alapjául szolgáló hitelderivatívákból eredő kitettségeket, amely hitelderivatívákat bele kell számítani az ügyféllel szembeni kitettségekbe.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. március 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

391. cikk

Az intézmény fogalma a nagykockázat-vállalási korlátok alkalmazása szempontjából

A kitettségérték e rész szerinti kiszámítása céljából az „intézmény” fogalom-meghatározásnak tartalmaznia kell minden olyan magán- vagy köztulajdonban lévő vállalkozást is – beleértve annak fióktelepeit is –, amely, amennyiben az Unióban alapították, megfelel a „hitelintézet” fogalom-meghatározásának, és amelyet olyan harmadik országban engedélyeztek, amely az Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz.

▼M8

Az első bekezdés alkalmazása céljából a Bizottság – végrehajtási jogi aktus formájában, a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel – határozatokat fogadhat el arról, hogy az adott harmadik ország az Európai Unióban alkalmazott követelményekkel legalább egyenértékű prudenciális felügyeleti és szabályozási követelményeket alkalmaz-e.

392. cikk

A nagykockázat-vállalás fogalommeghatározása

Egy intézmény kitettsége egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben akkor tekinthető nagykockázat-vállalásnak, ha a kitettség értéke eléri vagy meghaladja alapvető tőkéjének 10 %-át.

▼C2

393. cikk

A nagykockázat-vállalás azonosításának és kezelésének képessége

Az intézménynek megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokkal, valamint megfelelő belső kontrollokkal kell rendelkeznie valamennyi nagykockázat-vállalás és azok későbbi módosításainak e rendelettel összhangban történő azonosítására, kezelésére, monitoringjára és az azokról történő adatszolgáltatásra.

▼M8

394. cikk

Adatszolgáltatási követelmények

(1) Az intézményeknek minden nagykockázat-vállalásra – köztük a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól mentesített nagykockázat-vállalásokra – vonatkozóan adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a következő információkról:

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellyel szemben az intézmény nagykockázatot vállalt;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevétele nélkül, adott esetben;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, amennyiben alkalmazandó.

A harmadik rész II. címe 3. fejezetének hatálya alá tartozó intézményeknek összevont alapon kell adatot szolgáltatniuk a 20 legnagyobb kitettségükről az illetékes hatóságaik számára, azoknak a kitettségeknek a kivételével, amelyek tekintetében mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól.

Az intézményeknek emellett összevont alapon számított adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaik számára azokról a kitettségekről, amelyeknek értéke eléri vagy meghaladja a 300 millió EUR-t, de nem éri el az intézmény alapvető tőkéjének 10 %-át.

(2) ►M17 Az intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett adatokon túl a következő, összevont alapon számított adatokat kell szolgáltatniuk illetékes hatóságaik számára a 10 legnagyobb, intézményekkel szemben fennálló kitettségük tekintetében és a 10 legnagyobb, árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szemben fennálló kitettségük tekintetében, beleértve azokat a nagykockázat-vállalásokat, amelyek tekintetében mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól: ◄

a) az ügyfél azonosító adatai vagy az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának azonosító adatai, amellyel szemben az intézmény nagykockázatot vállalt;

b) a kitettségérték, a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevétele nélkül, amennyiben ez alkalmazandó;

c) az előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet és az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet típusa, amennyiben az intézmény ilyet alkalmaz;

▼M8

d) a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása érdekében számított kitettségérték a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, amennyiben alkalmazandó.

▼M17

Az első albekezdésben említett információkon túlmenően az intézményeknek jelenteniük kell illetékes hatóságaiknak az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni összesített kitettségüket.

▼M8

(3) Az intézményeknek legalább félévente kell szolgáltatniuk az (1) és a (2) bekezdésben említett adatokat az illetékes hatóságaik számára.

(4) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezetet kell kidolgoznia a (2) bekezdésben említett bankrendszeren kívüli hitelező szervezetek azonosításával kapcsolatos kritériumok meghatározása érdekében.

Az említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a bankrendszeren kívüli hitelezéssel kapcsolatos nemzetközi fejleményeket és a nemzetközileg egyeztetett standardokat, és mérlegelnie kell a következőket:

a) egy egyéni szervezettel vagy a szervezetek egy csoportjával fennálló kapcsolat kockázatot jelenthet-e az intézmény fizetőképességére vagy likviditási pozíciójára nézve;

b) az ezen rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben előírtakhoz hasonló fizetőképességi vagy likviditásfedezeti követelmények hatálya alá tartozó szervezetek részben vagy egészben mentesüljenek-e az árnyékbanki szervezetekre vonatkozóan a (2) bekezdésben említett adatszolgáltatási követelmények alól.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

395. cikk

Nagykockázat-vállalásokra vonatkozó határértékek

▼M9

▼C5

(1) Az intézmény egy ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelekkel szembeni kitettségének értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399-403. cikkel összhangban történő figyelembevétele után nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-át. Amennyiben az ügyfél intézmény, vagy amennyiben az egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja egy vagy több intézményt is

▼C5

tartalmaz, ez az érték nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-a és 150 millió EUR közül a nagyobb értéket, feltéve hogy az ügyfélcsoportba tartozó nem intézményi ügyfelekkel vagy nem befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségértékek összege – a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevételével – nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-át.

▼M8

Amennyiben a 150 millió EUR értékhatár magasabb, mint az intézmény alapvető tőkéjének 25 %-a, úgy a hitelkockázat-mérséklés hatásának az e rendelet 399–403. cikkével összhangban történő figyelembevételével számított kitettségérték nem haladhat meg egy, az intézmény alapvető tőkéjének arányában megállapított észszerű határértéket. Ezt a határértéket az intézménynek kell megállapítania a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett szabályokkal és eljárásokkal összhangban a koncentrációs kockázat kezelése és ellenőrzése érdekében. Ez a határérték nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-át.

Az illetékes hatóságok 150 millió EUR-nál alacsonyabb határértéket is megállapíthatnak, és erről tájékoztatniuk kell az EBH-t és a Bizottságot.

Az e bekezdés első albekezdésétől eltérve, egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény egy másik globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyel vagy egy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézménnyel szembeni kitettségének értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának a 399–403. cikkel összhangban történő figyelembevétele után nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 15 %-át. Az intézménynek a globálisan rendszerszinten jelentős intézményként való besorolásának időpontja után legkésőbb 12 hónapon belül meg kell felelnie ennek a határértéknek. Amennyiben egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény kitettséggel rendelkezik egy másik, globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézménnyel vagy csoporttal szemben, a globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek az említett másik intézmény vagy csoport globálisan rendszerszinten jelentős intézményként vagy nem unióbeli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként való besorolásának időpontja után legkésőbb 12 hónapon belül meg kell felelnie ennek a határértéknek.

▼C2

(2) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően 2014. december 31-ig iránymutatásokat bocsát ki – figyelembe véve a 399–403. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását, valamint az uniós és nemzetközi szinten az árnyékbanki tevékenységek és a nagykockázat-vállalások terén történt fejleményeket –, hogy megfelelő aggregált határértékeket határozzon meg az ilyen kitettségek vonatkozásában, vagy szigorúbb egyedi határértékeket állapítson meg az olyan árnyékbanki tevékenységet végző személyekkel szembeni kitettségekre vonatkozóan, amelyek banki tevékenységeiket szabályozott kereteken kívül folytatják.

Ezen iránymutatások kidolgozása során az EBH mérlegeli, hogy a szigorúbb határértékek bevezetése jelentős káros hatással lenne-e az Unióban létrehozott intézmények kockázati profiljára, a reálgazdaság részére történő hitelnyújtásra vagy a pénzügyi piacok stabilitására és megfelelő működésére.

Az árnyékbanki tevékenységek és a nagykockázat-vállalások terén történt uniós és nemzetközi fejleményeket, valamint a 399–403. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását figyelembe véve a Bizottság 2015. december 31-ig értékeli egyrészt azt, hogy indokolt-e korlátozni a banki tevékenységeiket szabályozott kereteken kívül folytató árnyékbanki tevékenységet végző személyekkel szembeni kitettségeket, másrészt pedig, hogy milyen hatásokkal jár e kitettségekre vonatkozó határértékek bevezetése. A Bizottság a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, és ahhoz adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol a banki tevékenységeiket szabályozott kereteken kívül folytató árnyékbanki tevékenységet folytató személyekkel szembeni kitettségi határértékére vonatkozóan.

▼M17

(2a) Az EBH-nak – az ESMA-val folytatott konzultációt követően – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2027. január 10-ig iránymutatásokat kell kibocsátania az e cikk (2) bekezdésében említett iránymutatások aktualizálása érdekében.

Az említett iránymutatások aktualizálása során az EBH-nak – egyéb megfontolások mellett – kellően figyelembe kell vennie az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezeteknek a tőkepiaci unióhoz való hozzájárulását, továbbá azt a lehetséges kedvezőtlen hatást, amelyet ezen iránymutatások bármely módosítása – többek között a szigorúbb határértékek tekintetében – gyakorolhat az intézmények üzleti modelljére és kockázati profiljára, valamint a pénzügyi piacok stabilitására és megfelelő működésére.

Emellett az EBH-nak az ESMA-val folytatott konzultációt követően 2027. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezeteknek a tőkepiaci unióhoz való hozzájárulásáról és az intézmények ilyen szervezetekkel szembeni kitettségeiről – többek között az e kitettségekre vonatkozó aggregált határértékek vagy szigorúbb egyedi határértékek helyénvalóságáról –, kellően figyelembe véve az ilyen szervezetek szabályozási keretét és üzleti modelljeit.

E jelentés alapján a Bizottság adott esetben 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni kitettségre vonatkozó korlátokról.

▼C2

(3) A 396. cikkre is figyelemmel az intézménynek mindenkor be kell tartania az (1) bekezdésben megállapított vonatkozó határértéket.

(4) A harmadik országbeli elismert befektetési vállalkozásokkal szembeni kitettségeket és más követelést megtestesítő eszközök esetében is alkalmazható az (1) bekezdésben leírt eljárás.

▼M8

(5) Az e cikkben meghatározott határértékek túlléphetők a kereskedési könyvben felmerülő kitettségek esetében, amennyiben az összes alábbi feltétel teljesül:

a) az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szembeni, nem kereskedési könyvi kitettségek nem haladják meg az (1) bekezdésben megállapított határértéket, amely határértéket az alapvető tőkéhez viszonyítva számítanak ki oly módon, hogy a többlet teljes mértékben a kereskedési könyvben jelenik meg;

b) az intézmény az e rendelet 397. és 398. cikke szerint számított kiegészítő szavatolótőke-követelményt teljesít a kitettségnek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határértéket túllépő részéhez kapcsolódóan;

c) ha a b) pontban említett túllépés felmerülése óta legfeljebb tíz nap telt el, az adott ügyféllel vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjával szemben vállalt kereskedési könyvi kitettség nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 500 %-át;

d) a 10 napnál hosszabb ideje fennálló túllépések összesített értéke nem haladja meg az intézmény alapvető tőkéjének 600 %-át.

▼M8

Az intézménynek minden egyes alkalommal, amikor túllépi valamely fenti határértéket, késedelem nélkül jelentenie kell az illetékes hatóságok részére a túllépés összegét és az érintett ügyfél nevét, valamint adott esetben az egymással kapcsolatban álló érintett ügyfelek csoportjának nevét.

▼C2

(6) E bekezdés alkalmazásában a strukturális intézkedések olyan intézkedéseket jelentenek, amelyeket az egyes tagállamok, illetve illetékes hatóságaik az ilyen intézkedéseket kifejezetten összehangoló jogi aktusok hatálybalépése előtt fogadnak el, illetve hajtanak végre, és amelyek előírják az adott tagállamban engedélyezett hitelintézetek számára, hogy – a betétesek védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében –egyes jogi személyekkel szemben csökkentsék kitettségeiket az említett tevékenységek végzésének helyére való tekintet nélkül azok tevékenységeitől függően.

Az e cikk (1) bekezdése és a 400. cikk (1) bekezdésének f) pontja ellenére, amikor a tagállamok olyan nemzeti jogszabályokat fogadnak el amelyek strukturális intézkedések egy bankcsoporton belüli meghozatalát írják elő, akkor az illetékes hatóságok megkövetelhetik, hogy az adott bankcsoport azon intézményei, amelyek a betétbiztosítási rendszerekről szóló, 1994. május 30-i 94/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó betétekkel rendelkeznek, 2013. június 28. és 2015. június 30. között 25 % alatti, de 15 %-nál nem alacsonyabb nagykockázat-vállalási határértéket, majd 2015. július 1-jétől 10 %-nál nem alacsonyabb nagykockázat-vállalási határértéket alkalmazzanak a 11. cikk csoporton belüli kitettségekről szóló (5) bekezdésével összhangban szubkonszolidált alapon, amennyiben e kitettségek olyan szervezettel szembeni kitettségeket foglalnak magukban, amely a strukturális intézkedések tekintetében nem ugyanahhoz az alcsoporthoz tartozik.

E bekezdés alkalmazásában a következő feltételeknek kell teljesülniük:

a) a strukturális intézkedések tekintetében ugyanazon alcsoporthoz tartozó valamennyi szervezet egyetlen ügyfélnek vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának minősül;

b) az illetékes hatóságok egységes határértéket alkalmaznak az első albekezdésben említett kitettségekre vonatkozóan.

Ezen megközelítés alkalmazása nem sérti a hatékony összevont alapú felügyeletet, és nem gyakorolhat aránytalan mértékű kedvezőtlen hatást más tagállamok vagy az egész Unió teljes pénzügyi rendszerére vagy annak részeire, és nem képezheti, illetve teremtheti a belső piac működésének akadályát.

(7) Az illetékes hatóságoknak a nagykockázat-vállalásokhoz kapcsolódó, a (6) bekezdésben említett konkrét strukturális intézkedések elfogadása előtt, az ezen strukturális intézkedések elfogadására vonatkozó döntés közzétételét megelőzően legalább két hónappal tájékoztatniuk kell a Tanácsot, a Bizottságot, az érintett illetékes hatóságokat és az EBH-t, valamint az alábbiak mindegyikére vonatkozóan be kell nyújtaniuk a megfelelő mennyiségi vagy minőségi információkat:

([1]) HL L 135., 1994.5.31. 5. o.

▼C2

a) a strukturális intézkedések hatálya alá tartozó tevékenységek köre;

b) magyarázat arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó tervezett intézkedések miért minősülnek megfelelőnek, hatásosnak és arányosnak a betétesek védelme szempontjából;

c) annak értékelése, hogy az intézkedések a tagállam rendelkezésére álló információk alapján milyen valószínűsíthető kedvező vagy kedvezőtlen hatással fognak járni a belső piacra nézve.

(8) A Bizottság felhatalmazást kap a (7) bekezdésben említett javasolt nemzeti intézkedéseket jóváhagyó vagy elutasító végrehajtási jogi aktus elfogadására, melynek során a 464. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell eljárnia.

Az EBH a (7) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül eljuttatja a Tanács, a Bizottság és az érintett tagállam számára a (7) bekezdésben említett szempontokkal kapcsolatos véleményét. Az érintett illetékes hatóságok szintén eljuttathatják a Tanács, a Bizottság, és az érintett tagállam számára az említett bekezdésben említett szempontokkal kapcsolatos véleményüket.

A második albekezdésben említett vélemények lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele mellett, valamint ha szilárd és meggyőző bizonyítékok támasztják alá azt, hogy az intézkedések olyan negatív hatást gyakorolnak a belső piacra, amely meghaladja a pénzügyi stabilitás fokozásában megnyilvánuló előnyöket, akkor a Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül elutasítja a javasolt nemzeti intézkedéseket. Ellenkező esetben a Bizottság egy kezdeti kétéves időtartamra elfogadja a javasolt nemzeti intézkedéseket, melyek adott esetben módosíthatók.

A Bizottság csak abban az esetben utasítja el a javasolt nemzeti intézkedéseket, ha úgy véli, hogy azok aránytalan mértékű negatív hatásokkal járnak más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve ezáltal a belső piac működése vagy a tőkének az EUMSZ rendelkezéseivel összhangban biztosítandó szabad mozgása szempontjából.

A Bizottság értékelésének figyelembe kell vennie az EBH véleményét és a (7) bekezdéssel összhangban benyújtott bizonyítékokat.

Az intézkedések lejárta előtt az illetékes hatóságok új intézkedéseket javasolhatnak, melyekkel minden alkalommal további két évvel hosszabbíthatják meg az alkalmazás időtartamát. Az illetékes hatóságoknak ez esetben értesíteniük kell a Bizottságot, a Tanácsot, az érintett illetékes hatóságokat és az EBH-t. Az új intézkedések jóváhagyása az e cikkben meghatározott folyamat tárgyát képezi. e cikk nem érinti a 458. cikk rendelkezéseit.

396. cikk

A nagykockázat-vállalási követelményeknek való megfelelés

(1) Ha kivételes esetben a kitettségek meghaladják a 395. cikk (1) bekezdésében rögzített határértéket, az intézménynek haladéktalanul jelentenie kell a kitettségértéket az illetékes hatóságoknak, amelyek, ha a körülmények indokolják, korlátozott időtartamot biztosítanak az intézménynek a határértéknek való megfelelésre.

▼M8

Amennyiben a 395. cikk (1) bekezdésében említett 150 millió EUR-s értékhatár alkalmazandó, az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-ában megállapított határérték túllépését.

Amennyiben az illetékes hatóság az e bekezdés első és második albekezdésében említett kivételes esetekben három hónapnál hosszabb időtartamra engedélyezi az intézmény számára a 395. cikk (1) bekezdésében meghatározott határérték túllépését, az intézménynek az illetékes hatóság számára kielégítő módon be kell nyújtania egy tervet arról, hogy belátható időn belül miként fog újra megfelelni a határértéknek, és az illetékes hatóság által jóváhagyott határidőig meg kell valósítania a tervet. Az illetékes hatóságnak nyomon kell követnie a terv végrehajtását, és adott esetben elő kell írnia, hogy az intézmény gyorsabban gondoskodjon arról, hogy újra megfeleljen a követelményeknek.

▼C2

(2) Amennyiben a 7. cikk (1) bekezdése szerint az intézmény mentesül az e részben előírt kötelezettségek egyedi vagy szubkonszolidált alapon való teljesítése alól, vagy a 9. cikk rendelkezéseit alkalmazzák tagállami anyaintézmények esetében, intézkedéseket kell tenni a csoporton belüli megfelelő kockázatallokáció biztosítása érdekében.

▼M8

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben előírja, hogy az illetékes hatóságok milyen módon határozhatják meg az alábbiakat:

a) az e cikk (1) bekezdésében említett kivételes esetek;

b) az az idő, amelyet megfelelőnek tart ahhoz, hogy az intézmény ismét megfeleljen a követelményeknek;

c) az annak biztosítása céljából hozandó intézkedések, hogy az intézmény belátható időn belül újra megfeleljen a követelményeknek.

▼C2

397. cikk

A kereskedési könyvben szereplő nagykockázat-vállalásokhoz kapcsolódó kiegészítő szavatolótőke-követelmény számítása

(1) A 395. cikk (5) cikkének b) pontjában említett túllépést úgy kell kiszámítani, hogy az adott ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal szembeni összes kereskedési kitettség azokat az összetevőit választják ki, amelyek a harmadik rész IV. címének 2 fejezete és/vagy a 299. cikk és a harmadik rész V. címe szerinti legmagasabb tőkekövetelménnyel járnak, és amelyeknek az összege megegyezik a 395. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett túllépés mértékével.

(2) Amennyiben a túllépés 10 napnál tovább nem állt fenn, a további tőkekövetelmény ezekre az összetevőkre vonatkozóan az (1) bekezdésben említett követelmény 200 %-a.

▼C2

(3) A túllépés bekövetkezése után 10 nappal a túllépés (1) bekezdés szerint kiválasztott összetevőit besorolják az 1. táblázat első oszlopának megfelelő sorába, a harmadik rész IV. címének 2. fejezete szerinti egyedi kockázati követelmény és/vagy a 299. cikk és a harmadik rész V. címe szerinti követelmények növekvő sorrendjében. A kiegészítő szavatolótőke-követelmény megegyezik a harmadik rész IV. címének 2. fejezete szerinti egyedi kockázati követelmény és/vagy a 299. cikk és a harmadik rész V. címe szerinti követelmény összegével, szorozva az 1. táblázat 2. oszlopában szereplő megfelelő tényezővel.

1. táblázat

1. oszlop: Határérték-túllépések (a figyelembe vehető tőke százalékának alapján) ►M8 alapvető tőke ◄	2. oszlop: tényező
40 %-ig	200 %
40 %-tól 60 %-ig	300 %
60 %-tól 80 %-ig	400 %
80 %-tól 100 %-ig	500 %
100 %-tól 250 %-ig	600 %
250 % fölött	900 %

398. cikk

A kiegészítő szavatolótőke-követelmény intézmények általi kikerülését megakadályozó eljárások

Az intézmények nem kerülhetik meg tudatosan azokat a 397. cikkben rögzített kiegészítő szavatolótőke-követelményeket, amelyek a 395. cikk (1) bekezdésében megállapított határértékeket túllépő kitettségek esetében terhelnék őket, miután ezek a kitettségek 10 napon túl fennálltak, oly módon, hogy ideiglenesen más, akár ugyanazon a csoporton belüli, akár egy másik csoportba tartozó vállalkozáshoz viszik át ezeket a kitettségeket és/vagy oly módon, hogy mesterséges ügyleteket hoznak létre a meglévő kitettség 10 napon belüli lezárása és új kitettség vállalása érdekében.

Az intézményeknek olyan rendszereket kell üzemeltetniük, amelyek biztosítják, hogy az illetékes hatóságok azonnal jelentést kapjanak minden, az első albekezdésben említett hatással járó átadásról.

399. cikk

Elismert hitelkockázat-mérséklési technikák

▼M8

(1) Az intézménynek hitelkockázat-mérséklési technikát kell használnia a kitettségek kiszámítása során, amennyiben ezt a technikát használta a harmadik rész II. címével összhangban a hitelkockázathoz kapcsolódó tőkekövetelmények kiszámításához is, és feltéve, hogy a hitelkockázat-mérséklési technika megfelel az ebben a cikkben meghatározott feltételeknek.

A 400–403. cikk alkalmazásában a „garancia” fogalma magában foglalja a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján elismert hitelderivatívákat, a hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kivételével.

▼C2

(2) E cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, amennyiben a 400–403. cikk alapján engedélyezhető az előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet hitelkockázat-mérsékléskénti elismerése, ahhoz teljesíteni kell a harmadik rész II. címének 4. fejezetében meghatározott elismerési és egyéb követelményeket.

▼M8

(3) Azok a hitelkockázat-mérséklési technikák, amelyek csak az IRB-módszerek egyikét használó intézmények számára állnak rendelkezésre, nem alkalmazhatók a nagykockázat-vállalások esetében a kitettségértékek csökkentésének céljára, kivéve a 402. cikkel összhangban az ingatlannal fedezett kitettségeket.

▼C2

(4) Az intézményeknek a lehető legteljesebb mértékben elemezniük kell a biztosítéknyújtókkal, az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtókkal és a 390. cikk (7) bekezdése szerinti, alapul szolgáló eszközökkel szembeni kockázatot a lehetséges koncentráció tekintetében, és adott esetben intézkedéseket kell hozniuk, valamint bármilyen jelentős megállapításról tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságukat.

400. cikk

Mentességek

(1) A következő kitettségek mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:

a) központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján;

b) követeléseket megtestesítő eszköztételek nemzetközi szervezetekkel vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szemben, amelyekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján;

c) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket központi kormányzatok, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy közszektorbeli intézmények explicit garanciái biztosítanak, ahol a garanciát nyújtó szervezettel szembeni követelésekhez biztosíték hiányában 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján;

d) más olyan kitettségek, amelyek központi kormányzatok, központi bankok, nemzetközi szervezetek, multilaterális fejlesztési bankok vagy közszektorbeli intézmények tulajdonát képezik, vagy amelyeket ezek az intézmények garantálnak, ahol biztosíték hiányában a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének az azon szervezettel szembeni követelésekhez, amelynek a kitettség tulajdonítható, vagy amely a garanciát nyújtja;

e) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzatával vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ahol e követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnának;

▼C2

f) a 113. cikk (6) vagy (7) bekezdésében említett partnerekkel szembeni kitettségek, amennyiben azokhoz a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 0 %-os kockázati súlyozást rendelnének. Az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik féllel szembeni kitettségként kell kezelni;

g) olyan eszköztételek és más kitettségek, amelyeket a hitelt nyújtó intézménynél vagy annak anya- vagy leányvállalatánál elhelyezett, készpénzletétből álló biztosíték fedez;

h) olyan eszköztételek és más kitettségek, amelyeket a hitelt nyújtó intézmény vagy a hitelt nyújtó intézmény anya- vagy leányvállalata által kibocsátott és valamelyiküknél elhelyezett, letéti jegy formájában nyújtott biztosíték fedez;

▼M17

i) az I. melléklet szerinti 5. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli tételként besorolt, le nem hívott hitelkeretekből eredő kitettségek, vagy olyan szerződéses megállapodásokból eredő kitettségek, amelyek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján nem kezelhetők kötelezettségvállalásként, feltéve, hogy olyan megállapodás született az ügyféllel vagy ügyfélcsoporttal, amelynek alapján a hitelkeret csak akkor hívható le, ha bebizonyosodott, hogy az nem vezet a 395. cikk (1) bekezdése szerint alkalmazandó határérték túllépéséhez;

▼M8

j) klíringtagoknak az elfogadott központi szerződő felekkel szembeni kereskedési kitettségei és garanciaalap-hozzájárulásai;

▼C2

k) a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszerekkel szembeni, e rendszerek finanszírozásából adódó kitettség, amennyiben tagintézményeknek jogi vagy szerződéses kötelezettségük a rendszer finanszírozása;

▼M8

l) ügyfeleknek a 305. cikk (2) és (3) bekezdésében említett kereskedési kitettségei;

m) szanálandó szervezetek vagy azok nem szanálandó leányvállalatai tulajdonát képező, a 2014/59/EU irányelv 45f. cikke (2) bekezdésében említett szavatolótőke-instrumentumok és leírható, illetve átalakítható kötelezettségek, amelyeket az alábbi szervezetek valamelyike bocsátott ki:

i. szanálandó szervezetek esetében az ugyanazon szanálandó csoporthoz tartozó más szervezetek;

ii. a szanálandó szervezetek szanálandó szervezetnek nem minősülő leányvállalatai esetében az adott leányvállalat egyazon szanálandó csoporthoz tartozó leányvállalatai;

n) a 132c. cikk (3) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek megfelelő, minimális értékű kötelezettségvállalásból eredő kitettségek.

▼C2

A g) pont alá kell sorolni az intézmény által kibocsátott hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírhoz kapcsolódóan kapott készpénzt, a partner által az intézménynek nyújtott kölcsönöket és a partner által az intézménynél elhelyezett betéteket, amelyek a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján mérlegen belüli nettósítási megállapodás tárgyát képezik.

▼C2

(2) Az illetékes hatóságok teljesen vagy részlegesen mentesíthetik a következő kitettségeket:

▼M17

a) a 129. cikkben említett fedezett kötvények;

▼C2

b) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ahol e követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának;

▼M8

c) adott intézmény kitettségei, többek között az anyavállalatával, annak más leányvállalataival vagy saját leányvállalataival szemben – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, valamint a befolyásoló részesedések, amennyiben az érintett vállalatokra ennek a rendeletnek, a 2002/87/EK irányelvnek vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelő olyan összevont alapú felügyelet vonatkozik, amely alá az intézmény maga is tartozik; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem az e rendelet 395. cikke (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;

▼C2

d) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szembeni követeléseket vagy más kitettségeket (ideértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is) megtestesítő eszköztételek, amelyekkel a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;

e) a hitelintézetek hitelintézetekkel szemben fennálló követelései és más kitettségeket képviselő eszköztételei, amennyiben a hitelintézetekegyike nem versenyfeltételek mellett működik, és meghatározott gazdasági ágazatok ösztönzése céljából jogalkotási programok vagy az alapszabálya keretében – valamilyen állami felvigyázás és a hitelek felhasználási céljainak korlátozása mellett – hiteleket nyújt vagy garantál, feltéve, hogy a vonatkozó kitettségek olyan hitelekből keletkeznek, amelyekhez a kedvezményezettek hitelintézeteken keresztül jutnak hozzá vagy azok az e hitelekhez kapcsolódó garanciákból erednek;

f) intézményekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek, feltéve hogy ezek a kitettségek nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének, legfeljebb a következő munkanapig állnak fenn és amelyek nem valamely jelentős kereskedési pénznemben denomináltak;

g) központi bankokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek az említett központi bankoknál kötelező tartalékok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak;

▼C2

h) a központi kormányzatokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek törvényben előírt likviditási követelmények teljesítése érdekében állampapírok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak és finanszíroztak, feltéve, hogy – az illetékes hatóságok megítélése alapján – e központi kormányzatok egy kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítése befektetési fokozatú;

▼M17

i) az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti futamidejű, a 4. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti futamidejű, a 3. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli lehívatlan hitellehetőségek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak;

▼C2

j) jogi előírás által megkövetelt garanciák, amelyeket akkor vesznek igénybe, ha a jelzálogkölcsön felvevője számára a jelzálog végleges telekkönyvi bejegyzését megelőzően folyósítanak jelzálogkötvények kibocsátásával finanszírozott jelzáloghitelt, feltéve, hogy a garanciát nem használják fel a kockázat csökkentésére a kockázattal súlyozott kitettségértékek számításánál;

▼M8

k) lakáshitelhez kapcsolódóan valamely, a 201. cikkben említett elismert fedezetnyújtó által nyújtott biztosíték vagy garancia formájában fennálló, az alábbi két hitelminőségi besorolás közül legalább az alacsonyabbikba tartozó kitettségek:

i. 2. hitelminőségi besorolás;

ii. az azon tagállam devizájára vonatkozó központi kormányzati hitelminőségi besorolás, amely tagállamban a fedezetnyújtó székhelye található;

l) hivatalosan támogatott exporthitelhez kapcsolódóan exporthitelügynökség által nyújtott garancia formájában fennálló, az alábbi két hitelminőségi besorolás közül legalább az alacsonyabbikba tartozó kitettségek:

i. 2. hitelminőségi besorolás;

ii. az azon tagállam devizájára vonatkozó központi kormányzati hitelminőségi besorolás, amely tagállamban az exporthitelügynökség székhelye található.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok csak abban az esetben adhatnak a második albekezdés szerinti mentességet, ha teljesülnek az alábbi feltételek:

a) a kitettség, a partner vagy az intézmény és a partner közötti kapcsolat sajátos jellege csökkenti vagy teljesen kiküszöböli a kitettség kockázatát; valamint

b) az esetleges fennmaradó koncentrációs kockázat más módon is azonos hatékonysággal kezelhető, például a 2013/36/EU irányelv 81. cikkében említett rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal.

▼M8

Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, hogy alkalmazni akarják-e az e bekezdés a) és b) pontjával összhangban a (2) bekezdésben meghatározott mentességek valamelyikét, és közölniük kell az EBH-val az említett mentességek alkalmazását alátámasztó indokokat.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott mentességek közül tilos egynél többnek az egy kitettségre történő egyidejű alkalmazása.

401. cikk

A hitelkockázat-mérséklési technikák használatával járó hatások kiszámítása

(1) A kitettségértéknek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő kiszámítására a hitelintézet alkalmazhatja a harmadik rész II. címének 4. fejezete szerinti „teljes mértékben korrigált kitettségértéket” (E*), az ugyanezen fejezetben említett hitelkockázat-mérséklés, volatilitási korrekciók és esetleges lejárati eltérések figyelembevételével.

(2) A pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerét alkalmazó intézmények kivételével az első bekezdés alkalmazásában az intézményeknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét kell alkalmazniuk, tekintet nélkül a hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához használt módszerre.

Az (1) bekezdéstől eltérve, az az intézmény, amely engedélyt kapott a harmadik rész II. címe 4. fejezetének 4. szakaszában és 6. fejezetének 6. szakaszában említett módszerek alkalmazására, ezeket a módszereket alkalmazhatja az értékpapír-finanszírozási ügyletek kitettségértékének számítására.

(3) A 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában a kitettségértékek kiszámítása során az intézményeknek rendszeresen el kell végezniük a hitelkockázat-koncentrációik stressztesztjét, amely bármely elfogadott biztosíték realizálható értékére is kiterjed.

Ezeknek az első albekezdésben említett rendszeres stressztesztteknek ki kell terjedniük a piaci feltételek esetleges változásaiból eredő azon kockázatokra, amelyek hátrányosan érinthetik az intézmények szavatolótőkéjének megfelelőségét, valamint a biztosítékok válsághelyzet esetén történő értékesítéséből eredő kockázatokra.

Az elvégzett stressztesztteknek kielégítőnek és megfelelőnek kell lenniük az említett kockázatok értékelésére.

Az intézményeknek a következőket kell bevonniuk a koncentrációs kockázat kezelésére irányuló stratégiájukba:

a) a kitettségek és az azokra vonatkozó hitelkockázati védelem közötti lejárati eltérésből adódó kockázatok kezelését szolgáló szabályok és eljárások;

b) a hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásából, különösen a nagy, közvetett hitelkockázati kitettségekből eredő (pl. az olyan kitettségekből, amelyek a biztosítékként elfogadott értékpapírok egyetlen kibocsátójával szemben állnak fenn) koncentrációs kockázattal kapcsolatos szabályzatok és eljárások.

▼M8

(4) Amennyiben egy intézmény a 399. cikk (1) bekezdésének megfelelően elismert hitelkockázat-mérséklési technika alkalmazásával csökkenti egy ügyféllel szembeni valamely kitettségét, az intézménynek a kitettség azon a részét, amellyel az ügyféllel szembeni kitettsége csökkent, a 403. cikkben meghatározott módon úgy kell kezelnie, mintha az a fedezetnyújtóval szemben, és nem az ügyféllel szemben merült volna fel.

▼C2

402. cikk

A jelzálog-hitelezésből adódó kitettségek

▼M8

(1) ►M17 A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából végzett kiszámításához az intézmények – ha az alkalmazandó nemzeti jog ezt nem tiltja – valamely, lakóingatlannal fedezett kitettség vagy kitettségrész értékét a 125. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkenthetik az ingatlan értékének jelzáloggal terhelt összegével, de legfeljebb az ingatlanérték 55 %-ának megfelelő összeggel, feltéve, hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül: ◄

▼M17

a) az illetékes hatóságok a lakóingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan nem határoztak meg a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban 20 %-nál magasabb kockázati súlyt;

▼M8

b) a kitettséget vagy annak egy részét teljes mértékben az alábbiak valamelyike fedezi:

i. egy vagy több, lakóingatlanra bejegyzett jelzálog; vagy

ii. olyan lízingügylet tárgyát képező lakóingatlan, amelynek keretében a lízingbe adott lakóingatlan tulajdonjoga teljes egészében a lízingbeadónál marad, és a lízingbevevő még nem élt vételi jogával;

c) teljesülnek a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében megállapított követelmények.

(2) ►M17 A kitettségértékeknek a 395. cikk alkalmazása céljából végzett kiszámításához az intézmények – ha az alkalmazandó nemzeti jog ezt nem tiltja – valamely, kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettség vagy kitettségrész értékét a 126. cikk (1) bekezdésével összhangban csökkenthetik az ingatlan értékének jelzáloggal terhelt összegével, de legfeljebb az ingatlanérték 55 %-ának megfelelő összeggel, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül: ◄

▼M17

a) az illetékes hatóságok a kereskedelmi ingatlannal biztosított kitettségekre vagy azok bizonyos részeire vonatkozóan nem határoztak meg a 124. cikk (9) bekezdésével összhangban 60 %-nál magasabb kockázati súlyt;

▼M8

b) a kitettséget teljes mértékben az alábbiak valamelyike fedezi:

i. egy vagy több, irodahelyiségekre vagy egyéb kereskedelmi létesítményekre bejegyzett jelzálog; vagy

ii. egy vagy több irodahelyiség vagy egyéb kereskedelmi létesítmény és az ingatlanlízing-ügyletekhez kapcsolódó kitettségek;

▼M17

c) teljesülnek a 124. cikk (3) bekezdésének c) pontjában, a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelmények;

▼M8

d) a kereskedelmi ingatlan teljes egészében felépült.

▼C2

(3) Az intézmények a valamely partnerrel szembeni, olyan fordított repomegállapodásból származó kitettséget, amelynek értelmében az intézmény a partnertől harmadik személyek ingatlanjait terhelő, nem járulékos, önálló zálogjogot vásárolt meg, úgy tekinthetik, mint az egyes érintett harmadik felekkel szembeni egyedi kitettségeket, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

▼M9

a) a partner intézmény vagy befektetési vállalkozás;

▼C2

b) a kitettségre teljes körűen fedezetet biztosítanak az említett harmadik felek ingatlanjait terhelő, az intézmény által megvásárolt zálogjogok, és az intézmény élni tud ezekkel a zálogjogokkal;

c) az intézmény gondoskodik róla, hogy a 208. cikkben és a 229. cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesülnek;

d) a partner nemteljesítése, fizetésképtelensége vagy felszámolása esetén az intézmény válik a partnernek az említett harmadik felekkel szemben fennálló követeléseinek a kedvezményezettjévé;

▼M9

e) az intézmény a 394. cikkel összhangban jelenti az illetékes hatóságoknak az egyes intézményekkel vagy befektetési vállalkozásokkal szembeni, e bekezdés szerint kezelt kitettségeinek teljes összegét.

▼C2

Az intézménynek e célból úgy kell tekintenie, hogy az említett harmadik felek mindegyikével szemben olyan értékű kitettsége áll fenn, amely annak a követelésnek az értékével egyezik meg, amellyel a partner az adott harmadik féllel szemben rendelkezik, nem pedig a partnerrel szembeni megfelelő kitettség értékével. Az ezen értéket meghaladóan a partnerrel szemben fennálló kitettséget – amennyiben van ilyen – továbbra is a partnerrel szembeni kitettségnek kell tekintenie.

▼M8

403. cikk

Helyettesítési módszer

(1) Amennyiben egy ügyféllel szembeni kitettséget harmadik fél garantál, vagy harmadik fél által kibocsátott biztosíték fedez, az intézménynek:

a) a kitettség garantált részét a garantőrrel és nem az ügyféllel szembeni kitettségként kell kezelnie, ha a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint a garantőrrel szembeni fedezetlen kitettséghez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez;

▼M8

b) a kitettségnek az elismert biztosíték piaci értékével fedezett részét a harmadik féllel és nem pedig az ügyféllel szembeni kitettségként kezelheti, amennyiben a kitettséget biztosíték fedezi, és ha a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint a kitettség biztosítékkal fedezett részéhez azonos vagy kisebb kockázati súlyt rendelnének, mint az ügyféllel szembeni fedezetlen kitettséghez.

Ha a kitettség lejárata és a fedezet lejárata között eltérés van, az intézmény nem alkalmazhatja az első albekezdés b) pontjában említett módszert.

E rész alkalmazása céljából az intézmény a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerét és az e bekezdés első albekezdésének b) pontjában meghatározott eljárást is csak akkor használhatja, ha a 92. cikk alkalmazása céljából a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerének és a pénzügyi biztosítékok egyszerű módszerének használatát egyaránt engedélyezték számára.

(2) Amennyiben az intézmény az (1) bekezdés a) pontját alkalmazza, az intézménynek:

a) – ha a garancia nem abban a pénznemben denominált, mint a kitettség – a garanciával fedezett kitettségi összeget a harmadik rész azon rendelkezéseivel összhangban kell kiszámítania, amelyek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetre vonatkozó pénznembeli eltérés kezeléséről szólnak;

b) a kitettség lejárati ideje és a fedezet lejárati ideje közötti eltérést a harmadik rész II. címe 4. fejezetének a lejárati eltérés kezeléséről szóló rendelkezéseivel összhangban kell kezelnie;

c) elismerhet részleges fedezést a harmadik rész II. címének 4. fejezetében meghatározott módszerrel összhangban.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazása céljából az intézmény az e bekezdés a) pontja szerinti összeget helyettesítheti az e bekezdés b) pontja szerinti összeggel, feltéve hogy teljesülnek az e bekezdés c), d) és e) pontjában meghatározott feltételek:

a) az intézmény azon kitettségeinek teljes összege, amelyek valamely biztosítéknyújtóval szemben olyan háromszereplős repomegállapodások következtében állnak fenn, amelyek harmadik szereplő közvetítésével jönnek létre;

b) azon határértékek teljes összege, amelynek az a) pontban említett biztosítéknyújtó által kibocsátott értékpapírokra való alkalmazására az intézmény utasítást adott az a) pontban említett harmadik szereplőnek;

c) az intézmény meggyőződött arról, hogy a harmadik szereplő megfelelő eszközökkel rendelkezik annak biztosítására, hogy ne kerülhessen sor a b) pontban említett határértékek megsértésére;

d) az illetékes hatóság nem élt érdemi kifogással az intézmény felé;

e) az e bekezdés b) pontjában említett határérték összegének és az intézmény biztosítéknyújtóval szembeni egyéb kitettségeinek az összege nem lépi túl a 395. cikk (1) bekezdésében előírt határértéket.

▼M8

(4) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meghatározza az e cikk (3) bekezdésében említett eljárás alkalmazásának feltételeit, így többek között a (3) bekezdés b) pontjában említett határértékek megállapításának, monitoringjának és felülvizsgálatának feltételeit és gyakoriságát is.

Az EBH-nak 2019. december 31-ig közzé kell tennie ezeket az iránymutatásokat.

▼M5

_____

▼C2

HATODIK RÉSZ

LIKVIDITÁS

I. CÍM

▼M8

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS LIKVIDITÁSI KÖVETELMÉNYEK

411. cikk

Fogalommeghatározások

E rész alkalmazásában a következő fogalom-meghatározások alkalmazandók:

1. „pénzügyi ügyfél” : olyan ügyfél – ideértve a nem pénzügyi vállalati csoporthoz tartozó pénzügyi ügyfeleket is –, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez, vagy amely:

   a) hitelintézet;

   b) befektetési vállalkozás;

   c) értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység;

   d) kollektív befektetési forma (KBF);

   e) nem nyílt végű befektetési forma;

   f) biztosító;

   g) viszontbiztosító;

   h) pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság;

   i) pénzügyi vállalkozás;

   j) a 648/2012/EU rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott nyugdíjkonstrukció-rendszer;

2. „lakossági betét” : természetes személlyel vagy kkv-vel szembeni kötelezettség, amennyiben a kkv a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályba tartozónak minősülne, vagy olyan vállalkozással szembeni kötelezettség, amely jogosult a 153. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben ezen kkv vagy vállalkozás csoportalapon figyelembe vett betéteinek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

▼M8

3. „magánbefektetési társaság” : olyan vállalkozás vagy vagyonkezelő, amelynek tulajdonosa vagy tényleges tulajdonosa természetes személy vagy egymással szoros kapcsolatban álló természetes személyek csoportja, amely társaság semmilyen más kereskedelmi, gazdasági vagy szakmai tevékenységet nem végez, és amelyet kizárólag a tulajdonosok vagyonának kezelése céljából hoztak létre – ideértve az olyan járulékos tevékenységeket is, mint például a tulajdonosok eszközeinek elkülönítése a társaság eszközeitől, az eszközök családon belüli átruházásának elősegítése vagy a vagyon szétaprózódásának megakadályozása valamely családtag halála után –, feltéve, hogy ezek a járulékos tevékenységek a fő célhoz, a tulajdonos vagyonának kezeléséhez kapcsolódnak;

▼C7

4. „betétközvetítő ügynök” : olyan természetes személy vagy vállalkozás, amely díj ellenében hitelintézeteknél helyez el harmadik felektől származó betéteket, beleértve a lakossági betéteket és a vállalati betéteket, de kizárva a pénzügyi ügyfelektől származó betéteket;

▼M8

5. „meg nem terhelt eszközök” : olyan eszközök, amelyek nem tartoznak jogszabályi, szerződéses, szabályozási vagy egyéb olyan korlátozás alá, amely megakadályozza az intézményt abban, hogy azonnali értékesítés vagy repomegállapodás révén likviddé tegye, értékesítse, átadja, hozzárendelje vagy általánosságban elidegenítse az említett eszközöket;

6. „nem kötelező túlfedezettség” : bármely olyan eszközök összege, amelyeket az intézmény nem köteles jogszabályi vagy szabályozási követelmények, szerződéses kötelezettségvállalások értelmében, vagy a piaci fegyelem miatt egy fedezett kötvény-kibocsátáshoz csatolni, beleértve különösen azokat az eseteket, amikor az eszközök rendelkezésre bocsátására a valamely tagállam vagy harmadik ország nemzeti joga alapján a fedezett kötvényekre alkalmazandó minimális jogszabályi, törvényi vagy szabályozói túlfedezettségi követelményeken felül kerül sor;

7. „eszközfedezeti követelmény” : az eszközök és források egymáshoz viszonyított aránya, a valamely tagállam vagy harmadik ország nemzeti jogával összhangban a fedezett kötvényekkel kapcsolatban hitelminőség-javítási célból meghatározottak szerint;

8. „értékpapírügylethez kapcsolódó hitel” : ügyfeleknek tőkeáttételes kereskedési pozíciók felvételéhez nyújtott fedezett hitel;

9. „származtatott ügyletek” : a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák;

10. „stressz” : egy intézmény fizetőképességének vagy likviditási pozíciójának váratlan vagy súlyos romlása a piaci feltételek változása vagy egyedi (idioszinkratikus) tényezők miatt, aminek következtében jelentős annak kockázata, hogy az intézmény nem tud eleget tenni a következő 30 napon belül esedékessé váló kötelezettségeinek;

11. „1. szintű eszközök” : a 416. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök;

▼M8

12. „2. szintű eszközök” : e rendelet 416. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett magas likviditású és hitelminőségű eszközök; a 2. szintű eszközök 2A. és 2B. szintű eszközökre bonthatók tovább a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerint;

13. „likviditási puffer” : az intézmény által a 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően tartott 1. szintű és 2. szintű eszközök összege;

14. „nettó likviditás kiáramlás” : az intézmény likviditás beáramlásainak a likviditáskiáramlásaiból való levonásából eredő összeg;

15. „adatszolgáltatás pénzneme” : azon tagállam pénzneme, amelyben az intézmény székhelye található;

16. „faktoring” : egy vállalkozás (a megbízó) és egy pénzügyi szervezet (a faktor) közötti megállapodás, amelyben a megbízó a követelését a faktorra engedményezi vagy eladja neki, cserében a faktor a következő szolgáltatások közül egyet vagy többet nyújt a megbízó részére az engedményezett követelésekre vonatkozóan:

    a) előlegfizetés az engedményezett követelések összegének egy adott százalékára, amely általában rövid lejáratú, kötetlen és nem újul meg automatikusan;

    b) követeléskezelés, beszedés és hitelkockázati fedezet, amelynek során a megbízó főkönyvét általában a faktor kezeli és a követelést a saját nevében szedi be;

    a IV. cím alkalmazásában a faktoringot kereskedelmi finanszírozásnak kell tekinteni;

17. „folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret” : visszavonhatatlan vagy feltételesen visszavonható hitel- vagy likviditási keret.

▼C2

412. cikk

Likviditásfedezeti követelmény

(1) Az intézményeknek rendelkezniük kell likvid eszközökkel, amelyek értékének összege stresszhelyzetben fedezi a likviditáskiáramlások és likviditásbeáramlások különbségét, így biztosítva, hogy az intézmények olyan szintű likviditási puffert tartsanak fenn, amely alkalmas arra, hogy súlyos stressz helyzetben harminc napig áthidalja a likviditásbeáramlások és likviditáskiáramlások közötti esetleges egyensúlyhiányt. Stresszhelyzetben az intézmények felhasználhatják likvid eszközeiket a nettó likviditáskiáramlásuk fedezésére.

▼M8

(2) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe a likviditáskiáramlásokat, likviditásbeáramlásokat és a likvid eszközöket.

▼M8

A 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus eltérő értelmű rendelkezésének hiányában, ha egy tétel több likviditáskiáramlási kategóriában is figyelembe vehető lenne, akkor abban a kategóriában kell figyelembe venni, amelyhez az adott tétel esetében a legnagyobb, szerződés szerinti likviditáskiáramlás kapcsolódik.

▼C2

(3) Az intézmények az (1) bekezdésben említett likvid eszközöket felhasználhatják a 414. cikkben meghatározott, stresszhelyzeti követelmények teljesítésére.

(4) A II. címben rögzített rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben foglalt adatszolgáltatási kötelezettségek meghatározása céljából kell alkalmazni.

▼M9

(4a) A 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust alkalmazni kell az intézményekre.

▼C2

(5) A tagállamok a likviditási követelmények területén fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket azt megelőzően, hogy a 460. cikknek megfelelően az Unióban kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelmények megállapítására és teljes körű bevezetésére kerülne sor. A tagállamok vagy az illetékes hatóságok előírhatják a tagállami szinten engedélyezett intézmények vagy azok valamely alcsoportja számára, hogy a kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelményeknek a 460. cikkel összhangban történő, teljes körű és 100 %-os szinten való bevezetéséig is tartsanak be egy magasabb, legfeljebb 100 %-os likviditásfedezeti követelményt.

▼M8

413. cikk

Stabil forrásellátottsági követelmény

(1) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a hosszú távú eszközök és a mérlegen kívüli tételek megfelelően teljesíthetők legyenek olyan különféle, forrásellátottságot biztosító instrumentumok segítségével, amelyek mind rendes körülmények között, mind pedig stresszhelyzetben stabilak.

(2) A III. címben foglalt rendelkezéseket kizárólag a 415. cikkben előírt adatszolgáltatási kötelezettségek részletes meghatározása céljából kell alkalmazni a IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozóan az említett cikkben előírt adatszolgáltatási kötelezettségeknek az uniós jogba való bevezetéséig.

(3) A IV. címben foglalt rendelkezéseket az intézményekre vonatkozó, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott stabil forrásellátottsági követelmény és a 415. cikkben előírt adatszolgáltatási kötelezettség meghatározása céljából kell alkalmazni.

(4) A tagállamok a stabil forrásellátottsági követelmények területén fenntarthatnak vagy bevezethetnek nemzeti rendelkezéseket azt megelőzően, hogy az (1) bekezdésben meghatározott kötelező nettó stabil forrásellátottsági minimumkövetelmények alkalmazandóvá válnának.

▼M8

414. cikk

A likviditási követelményeknek való megfelelés

Annak az intézménynek, amely nem felel meg vagy várhatóan nem fog megfelelni a 412. cikkben vagy a 413. cikk (1) bekezdésében előírt likviditási követelményeknek – ideértve a stresszhelyzeteket is –, erről haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságokat, és indokolatlan késedelem nélkül tervet kell benyújtania az illetékes hatóságoknak arról, hogy miként kíván mielőbb ismét megfelelni a 412. cikkben vagy – adott esetben – a 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Amíg az intézmény újra meg nem felel az előírásoknak, addig naponta a munkanap végéig adatot kell szolgáltatnia a III. címben, a IV. címben, a 415. cikk (3) vagy (3a) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban vagy adott esetben a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről, kivéve, ha az illetékes hatóság engedélyt ad a ritkább adatszolgáltatásra és a hosszabb adatszolgáltatási határidőre. Az illetékes hatóságok kizárólag az intézmény egyedi helyzete alapján és az intézmény tevékenységének nagyságrendjét és összetettségét figyelembe véve adhatnak ilyen engedélyt. Az illetékes hatóságoknak monitorozniuk kell a helyreállítási terv végrehajtását, és adott esetben meg kell követelniük a megfelelés gyorsabb helyreállítását.

▼C2

II. CÍM

LIKVIDITÁSI ADATSZOLGÁLTATÁS

415. cikk

Adatszolgáltatási kötelezettség és az adatszolgáltatás formátuma

▼M8

(1) Az intézményeknek az érintett tételek tényleges denominációjától függetlenül, az adatszolgáltatás pénznemében kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak az e cikk (3) vagy (3a) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokban, a IV. címben és a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről. A IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség és adatszolgáltatási formátum részletes meghatározásának és uniós bevezetésének időpontjáig az intézményeknek az érintett tételek tényleges denominációjától függetlenül, az adatszolgáltatás pénznemében kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak a III. címben említett tételekről.

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről legalább havonta, a III. és a IV. címben említett tételekről pedig legalább negyedévente kell adatot szolgáltatni.

(2) Az intézményeknek adott esetben külön-külön kell adatot szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére az e cikk (3) vagy (3a) bekezdésében említett végrehajtás-technikai standardokban említett tételekről, a IV. címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági rátára vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettség és adatszolgáltatási formátum részletes meghatározásáig és uniós bevezetéséig a III. címben szereplő tételekről, a IV. címben szereplő tételekről, valamint a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban említett tételekről, az alábbiak szerint:

a) amennyiben a tételek az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben denomináltak, és az intézmény olyan összegben rendelkezik ebben a pénznemben denominált aggregált kötelezettségekkel, amely eléri az intézmény vagy az egyetlen likviditási alcsoport teljes kötelezettségének legalább 5 %-át, a szavatolótőke és a mérlegen kívüli tételek kivételével, az adatokat a denomináció pénznemében kell szolgáltatni;

▼M8

b) amennyiben a tételek olyan tagállam devizájában denomináltak, amelyben az intézmény a 2013/36/EU irányelv 51. cikke szerinti jelentős fiókteleppel rendelkezik, és a fogadó tagállam az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő devizát használ, az adatokat azon tagállam devizájában kell szolgáltatni, amelyben a jelentős fióktelep található;

c) amennyiben a tételek az adatszolgáltatás pénznemében denomináltak és az adatszolgáltatás pénznemétől eltérő pénznemben denominált kötelezettségek aggregált összege eléri az intézmény vagy az egyetlen likviditási alcsoport teljes kötelezettségének legalább 5 %-át, a szavatolótőke és a mérlegen kívüli tételek kivételével, az adatokat az adatszolgáltatás pénznemében kell szolgáltatni.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) egységes adatszolgáltatási formátumok és IT-megoldások az adatszolgáltatási gyakoriságokhoz, valamint a vonatkozási és a beküldési időpontokhoz kapcsolódó utasításokkal; az adatszolgáltatás formátumának és gyakoriságának arányban kell állnia a különböző intézmények tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és magában kell foglalnia az (1) és (2) bekezdésben előírt adatszolgáltatást;

b) a likviditási helyzet monitorozására alkalmas további mérési módszerek, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok az intézmény tevékenységeinek jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányos, átfogó képet nyerjenek az intézmény likviditási kockázati profiljáról.

Az EBH az a) pontban meghatározott tételekre vonatkozó végrehajtási technikai standardtervezeteket 2015. február 1-ig, a b) pontban meghatározott tételekre vonatkozókat pedig 2014. január 1-jéig nyújtja be a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok elfogadására az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban.

(3a) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza, hogy milyen, a (3) bekezdésben említett, a likviditási helyzet monitorozására szolgáló további mutatószámokat kell alkalmazni a kis méretű és nem összetett intézmények esetében.

Az EBH-nak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai e cikkel összhangban kérésre kellő időben elektronikus úton a fogadó tagállamok illetékes hatóságai és központi bankjai, valamint az EBH rendelkezésére bocsátják az egyedi alapú jelentéseket.

▼C2

(5) A 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében konszolidált alapú felügyeletet gyakorló illetékes hatóságok a (3) bekezdésben említett egységes adatszolgáltatási formátumban kérésre kellő időben és elektronikus úton az alábbi hatóságok rendelkezésére bocsátják az intézmény által benyújtott valamennyi jelentést:

a) azon fogadó tagállamok illetékes hatóságai és központi bankja, ahol az anyavállalatnak vagy az ugyanazon pénzügyi holding társaság anyavállalat irányítása alatt álló intézmény(ek)nek a 2013/36/EU irányelv 51. cikkével összhangban jelentős fióktelepei vannak;

b) azon illetékes hatóságok, amelyek az anyavállalat vagy az ugyanazon pénzügyi holding társaság anyavállalat irányítása alatt álló intézmény(ek) leányvállalatait engedélyezték, valamint e tagállam központi bankja;

c) az EBH;

d) az EKB.

(6) Azok az illetékes hatóságok, amelyek olyan intézményt engedélyeztek, amely valamely anyavállalat intézmény, vagy pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalata, kérésre kellő időben elektronikus úton a 2013/36/EU irányelv 111. cikke értelmében konszolidált alapú felügyeletet ellátni köteles illetékes hatóságok, az intézmény engedélyezésének helye szerinti tagállam központi bankja, valamint az EBH rendelkezésére bocsátják az intézmény által a (3) bekezdésben említett egységes adatszolgáltatási formátumnak megfelelően benyújtott valamennyi jelentést.

416. cikk

Adatszolgáltatás a likvid eszközökről

(1) Az intézményeknek a következő eszközöket kell szerepeltetniük a likvid eszközeikről szóló adatszolgáltatásukban, ha azokat a (2) bekezdés nem zárja ki, és csak abban az esetben, ha a likvid eszközök teljesítik a (3) bekezdésben szereplő feltételeket:

a) a készpénz és a központi bankokkal szembeni kitettségek, amennyiben ezek a kitettségek stresszhelyzetben bármikor visszavonhatók. A központi bankoknál elhelyezett betétek vonatkozásában az illetékes hatóságnak és a központi banknak közös megállapodás kialakítására kell törekednie arra vonatkozóan, hogy a kötelező tartalékok stresszhelyzetben milyen mértékig vonhatók ki;

b) egyéb rendkívül magas likviditású és hitelminőségű átruházható eszközök;

c) olyan átruházható eszközök, amelyek:

   i. egy tagállam központi kormányzatával, adók kivetésére és beszedésére jogosult, adóügyi szempontból önálló régió regionális kormányzatával vagy harmadik ország központi kormányzatával szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg, és amelyeket a központi vagy regionális kormányzat pénznemében bocsátottak ki, amennyiben az intézmény az adott tagállamban vagy harmadik országban likviditási kockázatot vállal és ezt e likvid eszközök tartásával fedezi;

▼C2

ii. központi bankokkal és a nem központi kormányzati közszektorbeli intézményekkel szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg, és amelyeket a központi bank és a közszektorbeli intézmény pénznemében bocsátottak ki;

iii. a Nemzetközi Fizetések Bankjával, a Nemzetközi Valutaalappal, a Bizottsággal és multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg;

iv. az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel és az Európai Stabilitási Mechanizmussal szembeni vagy általuk garantált követeléseket testesítenek meg;

d) magas likviditású és hitelminőségű átruházható eszközök;

e) központi bankok által a monetáris politika keretében nyújtott készenléti hitelkeretek, amennyiben ezeket a hitelkereteket nem fedezik a likvid eszközök, a rendkívüli likviditási segítségnyújtás kivételével;

f) ha a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, a központi hitelintézetnél elhelyezett betétek,melyek minimális szintje jogszabályban vagy alapszabályban meghatározott, és egyéb, a központi hitelintézet vagy a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózatban tagként részt vevő vagy a 10. cikkben meghatározott mentesítésre jogosult intézmények által az alapszabály értelmében vagy szerződéses alapon biztosított likvid forrás, amennyiben ezt a forrást nem fedezik likvid eszközök.

Amíg nem áll rendelkezésre a 460. cikk szerinti egységes meghatározás a magas és rendkívül magas likviditás és hitelminőség fogalmára, addig az intézmények maguk határozzák meg, hogy egy adott pénznemben melyek a magas vagy rendkívül magas likviditású és hitelminőségű átruházható eszközök. Az egységes meghatározás rendelkezésre állásáig az illetékes hatóságok – az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében felsorolt kritériumokat figyelembe véve – általános iránymutatást adhatnak, amelyet az intézményeknek követniük kell a magas és rendkívül magas likviditású és hitelminőségű eszközök azonosítása során. Ilyen iránymutatás hiányában az intézmények kötelesek e célra átlátható és objektív kritériumokat alkalmazni, figyelembe véve az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében felsorolt kritériumok egy részét vagy valamennyi kritériumot.

(2) A következők nem tekinthetők likvid eszköznek:

a) hitelintézet által kibocsátott eszközök, kivéve, ha teljesítik a következő feltételek valamelyikét:

i. olyan kötvények, amelyek jogosultak a 129. cikk (4), illetve (5) bekezdésében foglalt eljárásra vagy olyan, eszközfedezetű instrumentumok, amelyek az EBH által az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt kritériumok alapján meghatározott minősítés szerint bizonyítottan a legmagasabb hitelminősítési kategóriába tartoznak;

▼M10

ii. az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott, az e pont i. alpontjában említettektől eltérő fedezett kötvények;

▼C2

iii. olyan hitelintézet által kibocsátott eszközök, amelyet egy tagállam központi vagy regionális kormányzata hozott létre, és e kormányzat köteles biztosítani az intézmény gazdasági bázisának védelmét, valamint az intézmény fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy az eszközöket ez a kormányzat kifejezetten garantálja; vagy az intézmény által nyújtott kölcsönök legalább 90 %-át közvetlenül vagy közvetetten ez a kormányzat garantálja és az eszközt elsősorban nem versenyalapon, hanem nonprofit jelleggel nyújtott kedvezményes kölcsönök finanszírozására használják fel, az adott kormányzat közpolitikai célkitűzéseinek a támogatása érdekében;

b) olyan eszközök, amelyeket fordított repoügyletek és értékpapír-finanszírozási ügyletek keretében fedezetként bocsátanak az intézmény rendelkezésére, és amelyeket az intézmény kizárólag hitelkockázat-mérséklési célból tart, és amelyeket az intézmény jogi és szerződéses alapon nem vehet igénybe;

c) az alábbiak bármelyike által kibocsátott eszközök:

i. befektetési vállalkozás;

ii. biztosító;

iii. pénzügyi holding társaság;

iv. vegyes pénzügyi holding társaság;

v. bármely egyéb olyan szervezet, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében felsorolt egy vagy több tevékenységet főtevékenységként végez.

▼M8

(3) Az (1) bekezdéssel összhangban az intézmények az adatszolgáltatás során azokat az eszközöket tüntethetik fel likvid eszközként, amelyek teljesítik az alábbi feltételeket:

a) az eszközök nincsenek megterhelve, vagy biztosítéki portfólión belül rendelkezésre állnak és felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, vagy ha a portfóliót központi bank működteti, folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még fel nem használt hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez;

b) az eszközöket nem maga az intézmény, annak anyavállalat intézménye vagy leányvállalatai, vagy anyavállalat intézményének vagy pénzügyi holding társaság anyavállalatának valamely más leányvállalata bocsátotta ki;

c) az eszközök árára vonatkozóan általános az egyetértés a piaci résztvevők között, és az könnyen megfigyelhető a piacon, vagy meghatározható egy, a nyilvánosan rendelkezésre álló bemeneti adatok alapján könnyen kiszámítható képlet segítségével, és nem erős feltételezéseken alapul, ahogyan például jellemző módon a strukturált és az egzotikus termékek ára;

d) az eszközöket elismert tőzsdén jegyzik vagy azonnali értékesítés vagy egyszerű repomegállapodás keretében értékesíthetők repopiacokon; ezeket a kritériumokat piaconként külön-külön kell értékelni.

▼M8

Az első albekezdés c) és d) pontjában említett feltételek nem alkalmazandók az (1) bekezdés a) e) és f) pontjában említett eszközökre.

▼C2

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben szereplő rendelkezésektől eltérve a 460. cikk szerinti kötelező likviditási követelmény meghatározásáig, valamint az e cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően az intézmények kötelesek jelentést tenni az alábbiakról:

a) egyéb, a központi bank által fedezetként nem befogadható, de forgalomképes eszközök, mint például a részvények vagy az arany, átlátható és objektív kritériumok alapján, beleértve az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében szereplő kritériumok összességét vagy azok közül néhányat;

b) egyéb, a központi bank által fedezetként befogadható és forgalomképes eszközök, mint például az olyan eszközfedezetű instrumentumok, amelyek az EBH által az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt kritériumok alapján meghatározott minősítés szerint a legmagasabb hitelminősítési kategóriába tartoznak;

c) egyéb, a központi bank által fedezetként befogadható, de nem forgalomképes eszközök, mint például a hitelkövetelések, amelyek az EBH által az 509. cikk (3), (4) és (5) bekezdésében foglalt kritériumok alapján meghatározott minősítésűek.

▼M8

(5) A kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei az egyes intézmények likvideszköz-portfólióiban 500 millió EUR – vagy hazai pénznemben kifejezett ezzel egyenértékű összeg – abszolút határértékig likvid eszköznek tekinthetők, feltéve hogy teljesülnek a 132. cikk (3) bekezdésében megállapított követelmények, és a kollektív befektetési forma a kamatláb-, hitel- vagy árfolyamkockázat mérséklésére szolgáló származtatott ügyleteken kívül csak az e cikk (1) bekezdésében említett likvid eszközökbe fektet be.

A megengedett befektetésekből eredő kockázatok fedezését célzó származtatott ügyleteknek a kollektív befektetési forma általi alkalmazása vagy potenciális alkalmazása nem zárja ki az adott kollektív befektetési forma alanya lehessen az e bekezdés első albekezdésében említett eljárásnak. Ha a kollektív befektetési forma részvényeinek vagy befektetési jegyeinek értékét a 418. cikk (4) bekezdésének a) és b) pontja szerinti harmadik felek nem értékelik rendszeresen piaci értéken, és az illetékes hatóság nem fogadja el azt, hogy az intézmény a 418. cikk (4) bekezdésében említett értékeléshez megbízható (robusztus) módszereket és eljárásokat dolgozott ki, akkor az ilyen kollektív befektetési forma részvényei vagy befektetési jegyei nem kezelhetők likvid eszközként.

(6) Abban az esetben, ha egy likvid eszköz a továbbiakban már nem felel meg az e cikkben meghatározott, likvid eszközökre vonatkozó feltételeknek, az intézmény azt még 30 napig továbbra is likvid eszköznek tekintheti. Ha valamely kollektív befektetési forma valamely likvid eszközére már nem alkalmazható az (5) bekezdésben meghatározott eljárás, akkor a kollektív befektetési forma részvényeit vagy befektetési jegyeit ennek ellenére még 30 napig likvid eszköznek lehet tekinteni, amennyiben ezek az eszközök nem haladják meg a kollektív befektetési forma teljes eszközállományának 10 %-át.

_____

▼C2

417. cikk

A likvid eszközök állományára vonatkozó operatív követelmények

Az intézmények likvid eszközökről szóló jelentésükben csak olyan likvid eszköz állományt tüntethetnek fel, amely teljesíti az alábbi feltételeket:

▼C2

a) megfelelően diverzifikáltak. A 416. cikk (1) bekezdése a), b) és c) pontjának megfelelő eszközök esetében a diverzifikáció nem előírás;

b) jogi és gyakorlati szempontból a következő 30 napban bármikor rendelkezésre állnak és azonnali eladási ügylet vagy egyszerű repo-megállapodás keretében, elfogadott repopiacon értékesíthetők az esedékessé váló kötelezettségek teljesítése érdekében. A 416. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon likvid eszközök, amelyeket devizakiviteli/-behozatali-korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban tartanak, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak az adott országbeli vagy adott pénznembeli kiáramlásoknak megfelelő mértékben vehetők figyelembe; kivéve, ha az intézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy megfelelően fedezte az ebből eredő devizaárfolyamkockázatot;

c) a likvid eszközöket likviditáskezelési szervezeti egység révén ellenőrzik;

d) a likvid eszközök egy részét – a 416. cikk (1) bekezdésének a), c), e) és f) pontjában említettek kivételével – rendszeresen, de legalább évente azonnali eladási ügylet vagy egyszerű repomegállapodás keretében, elfogadott repopiacon értékesítik a következő célokból:

   i. ezen eszközök piaci hozzáférésének tesztelése;

   ii. az eszközök értékesítésére szolgáló intézményi eljárások hatékonyságának tesztelése;

   iii. az eszközök felhasználhatóságának tesztelése;

   iv. a negatív piaci jelzés kockázatának minimalizálása stresszhelyzetben;

e) az eszközökhöz kapcsolódó árfolyamkockázatok fedezhetők, de a likvid eszközökre olyan megfelelő belső eljárások vonatkoznak, amelyek biztosítják, hogy a likvid eszközök szükség esetén bármikor a treasury számára rendelkezésre álljanak és különösen, hogy ne kerüljenek felhasználásra más, folyamatban lévő műveletekben, ideértve az alábbiakat:

   i. fedezeti vagy más kereskedési stratégiák;

   ii. hitelminőség-javítás nyújtása strukturált ügyletekben;

   iii. működési költségek fedezése.

f) a likvid eszközök pénzneme konzisztens a nettó likviditáskiáramlás pénznem szerinti megoszlásával.

▼C2

418. cikk

A likvid eszközök értékelése

(1) A likvid eszközök értékeként azok piaci értékét kell az adatszolgáltatásban szerepeltetni, a megfelelő korrekciós tényezőkkel kiigazítva, amelyek tükrözik legalább az átlagos hátralévő lejáratot, a hitelezési és a likviditási kockázatot, valamint az általános piaci stresszhelyzet esetén alkalmazott tipikus repo korrekciós tényezőket (haircut-okat). A korrekciós tényező (haircut) mértékének a 416. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett eszközök esetében legalább 15 %-nak kell lennie. Amennyiben az intézmény fedezeti ügylet keretében fedezi a valamely eszközhöz kapcsolódó árfolyamkockázatot, akkor figyelembe kell vennie a fedezeti pozíció esetleges lezárásából származó pénzáramlást.

(2) A kollektív befektetési formák 416. cikk (4) bekezdésében említett befektetési jegyeire vagy részvényeire az alapul szolgáló eszközök vizsgálata (look through) alapján korrekciót (haircut-ot) kell alkalmazni az alábbiak szerint:

a) 0 % a 416. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközökre;

b) 5 % a 416. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontjában említett eszközökre;

c) 20 % a 416. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett eszközökre.

(3) Az alapul szolgáló eszközök (2) bekezdésben meghatározott vizsgálatát a következőképpen kell elvégezni:

a) amennyiben az intézmény ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló kitettségeit, megvizsgálhatja azokat, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjainak valamelyikéhez rendelje őket;

b) amennyiben az intézmény nem ismeri a kollektív befektetési forma alapul szolgáló kitettségeit, fel kell tételezni, hogy a kollektív befektetési forma a befektetési politikája szerint engedélyezett maximális mértékig csökkenő sorrendben eszközöl befektetéseket a 416. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett eszköztípusokba mindaddig, amíg el nem éri az engedélyezett befektetési korlátot.

(4) Az intézményeknek megbízható (robusztus) módszereket és eljárásokat kell kidolgozniuk a kollektív befektetési formák részvényei vagy befektetési jegyei vonatkozásában a piaci érték és a korrekciós tényezők kiszámítására és a róluk való adatszolgáltatásra. Az intézmények – kizárólag abban az esetben, ha bizonyítani tudják az illetékes hatóság számára, hogy a kitettség mértéke nem indokolja saját módszerek kidolgozását – megbízhatják az alábbi harmadik feleket a kollektív befektetési formák befektetési jegyei vagy részvényei tekintetében a korrekciós tényezők (3) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott módszerek szerinti kiszámításával és az arról szóló adatszolgáltatással:

a) a kollektív befektetési forma letétkezelő intézménye, amennyiben a kollektív befektetési forma kizárólag értékpapírokba fektet be, és minden értékpapírt ennél a letétkezelő intézménynél helyez letétbe;

b) más kollektív befektetési formák esetében a kollektív befektetési formát kezelő társaság, amennyiben megfelel a 132. cikk (3) bekezdésének a) pontjában rögzített kritériumoknak.

A letétkezelő intézmény, illetve a kollektív befektetési formát kezelő társaság által végzett számítások helyességét külső auditornak kell megerősítenie.

▼C2

419. cikk

A likvid eszközök rendelkezésre állása tekintetében korlátokkal rendelkező pénznemek

(1) Az EBH értékeli, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett likvid eszközök rendelkezésre állnak-e az intézmények számára az unióban létrehozott intézmények szempontjából releváns pénznemekben.

▼M8

(2) Amennyiben a 412. cikkben szereplő követelmény teljesítéséhez szükséges likvid eszközök iránti indokolt igény nagyobb, mint az adott pénznemben rendelkezésre álló likvid eszközök mennyisége, akkor az alábbi eltérések közül egy vagy több alkalmazandó:

a) a 417. cikk f) pontjától eltérve, a likvid eszközök pénzneme eltérő lehet a likviditásbeáramlások levonása után a nettó likviditáskiáramlások pénznem szerinti megoszlásától;

b) tagállamok vagy harmadik országok pénzneme esetében az előírt likvid eszközök helyettesíthetők az érintett tagállam vagy harmadik ország központi bankjától származó olyan hitelkeretekkel, amelyekre az elkövetkező 30 napra visszavonhatatlan szerződéses folyósítási kötelezettséget vállaltak, és amelyek árazása méltányos, függetlenül az aktuálisan lehívott összegtől, feltéve, hogy az érintett tagállam vagy harmadik ország illetékes hatóságai ugyanezt teszik, és feltéve, hogy az érintett tagállamban vagy harmadik országban hasonló adatszolgáltatási követelmények vannak érvényben;

c) amennyiben 1. szintű eszközökből áll fenn hiány, az intézmény – nagyobb mértékű korrekciós tényezővel – további 2A. szintű eszközöket tarthat, és a 460. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban az ezen eszközökre alkalmazandó felső korlátok módosíthatók.

▼C2

(3) A (2) bekezdéssel összhangban alkalmazott eltéréseknek fordított arányban kell állniuk a vonatkozó eszközök rendelkezésre állásával. Az intézmények indokolt igényét annak figyelembevételével kell értékelni, hogy azok hatékony és eredményes likviditáskezelés mellett mennyire képesek csökkenteni az ezen likvid eszközök iránti igényt, valamint ezen eszközök más piaci szereplőknél lévő állományát.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben felsorolásra kerülnek az e cikkben meghatározott követelményeket teljesítő pénznemek.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M8

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia a (2) bekezdésben említett eltérések meghatározása céljából, az alkalmazásukra vonatkozó feltételeket is beleértve.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet.

▼C2

420. cikk

Likviditáskiáramlások

(1) A 460. cikk szerinti likviditási követelmény meghatározásáig az alábbi likviditáskiáramlásokról kell jelentést tenni:

a) a 421. cikkben rögzítettek szerint a lakossági betétállomány aktuális összege;

b) a 422. cikkben meghatározottak szerinti olyan egyéb aktuális kötelezettségállomány összege, amely az elkövetkező 30 napon belül esedékessé válik, illetve amelynek a kibocsátó intézmény vagy a forrás nyújtója ezen idő alatt a teljesítését kérheti, vagy amelynek vonatkozásában a forrás nyújtója azzal az implicit feltételezéssel élhet, miszerint az intézmény 30 napon belül visszafizeti kötelezettségét;

c) a 423. cikkben említett további kiáramlások;

d) a le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitel- és likviditási keretekből a 424. cikknek megfelelően a következő 30 nap alatt lehívható maximális összeg;

e) a (2) bekezdés szerinti értékelés során azonosított további kiáramlások.

(2) Az intézmények rendszeresen felmérik az elkövetkező 30 nap alatti likviditáskiáramlások valószínűségét és potenciális volumenét azon termékek és szolgáltatások vonatkozásában, amelyekre a 422., 423. és 424. cikk nem terjed ki, és amelyeket ezek az intézmények kínálnak vagy támogatnak, vagy amelyeket a potenciális vásárlók ezen intézményekhez kapcsolódóként ítélnének meg, amelyek – nem kizárólagosan – magukba foglalják az olyan szerződéses megállapodásokból eredő likviditáskiáramlásokat, mint például az egyéb mérlegen kívüli és függő finanszírozási kötelezettségek, amelyekbe – nem kizárólagosan – beleértendők a folyósítási kötelezettséggel járó finanszírozási keretek, a vállalati (wholesale) partnereknek nyújtott, le nem hívott hitelek és követelések, a már megkötött, de még le nem hívott jelzáloghitelek, a hitelkártyák, a folyószámlahitelek, az új lakossági vagy vállalati hitelek megújításával vagy meghosszabbításával kapcsolatos tervezett kiáramlások, a származtatott ügyletekből eredő tervezett kötelezettségek, valamint a 429. cikkben és az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek. Ezeket a kiáramlásokat egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapul vétele mellett kell felmérni.

Ezen felmérések során az intézmények különös figyelmet fordítanak a jelentős hírnévromlásból eredő károkra, amely annak kapcsán keletkezhet, ha nem nyújtanak likviditási támogatást az említett termékekhez vagy szolgáltatásokhoz. Az intézmények legalább évente jelentést tesznek az illetékes hatóságok felé azon termékekről és szolgáltatásokról, amelyek esetében az első albekezdésben említett valószínűség és nagyságrend jelentős; az illetékes hatóságok pedig meghatározzák az ezekhez rendelendő kiáramlásokat. Az illetékes hatóságok a 429. cikkben és az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek esetében legfeljebb 5 %-os kiáramlási arányt alkalmazhatnak.

▼C2

Az illetékes hatóságoknak legalább évente jelenteniük kell az EBH felé azokat a termék- és szolgáltatástípusokat, amelyek esetében az intézményektől származó jelentések alapján meghatározták a kiáramlásokat. Ebben a jelentésben a kiáramlások meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk.

421. cikk

A lakossági betétekhez kapcsolódó likviditáskiáramlások

(1) Az intézményeknek elkülönítve kell jelenteniük a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó lakossági betétek összegét, valamint legalább 5 %-os szorzót kell alkalmazniuk, ha a betét vonatkozásában a következők valamelyike fennáll:

a) a betétes stabil operatív kapcsolattal rendelkezik, ami igen valószínűtlenné teszi a betét kivonását;

b) folyószámlán tartják, ideértve azokat a számlákat is, amelyeken rendszeresen munkavállalói béreket írnak jóvá.

(2) Az intézményeknek az egyéb, az (1) bekezdésben nem említett lakossági betétekre legalább 10 %-os szorzót kell alkalmazniuk.

(3) Az EBH – az illetékes hatóságok által a helyi betétesek viselkedéséről nyújtandó tájékoztatást figyelembe véve – 2014. január 1-ig iránymutatásokat bocsát ki azokról a kritériumokról, amelyek meghatározzák azokat a feltételeket, amelyek alapján az (1) és (2) bekezdést kell alkalmazni azon lakossági betétek azonosítására, amelyekhez az egyes kiáramlási rátákat hozzá kell rendelni, valamint ezeknek a termékeknek az e címben alkalmazandó fogalommeghatározásáról. Az iránymutatások meghatározásánál figyelembe kell venni, hogy e betétek az elkövetkező 30 napban milyen valószínűséggel vezetnek likviditáskiáramláshoz. Ezeket a kiáramlásokat egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapul vétele mellett kell felmérni.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére, az intézményeknek a harmadik országban gyűjtött lakossági betétekre az említett bekezdésekben előírtnál magasabb, százalékban megadott szorzót kell alkalmazniuk, amennyiben a harmadik országbeli hasonló adatszolgáltatási követelmények ilyen magasabb szorzóról rendelkeznek.

(5) Az intézmények a kiáramlások számításából mindaddig kizárhatnak egyes jól körülhatárolt lakossági betét kategóriákat, amíg minden ilyen alkalommal az adott betétek egész kategóriájára szigorúan alkalmazzák a következőket, kivéve abban az – egyedileg igazolandó – esetben, ha ez a betétes számára jelentős nehézségekkel jár:

a) a betétes 30 napon belül nem vonhatja ki betétjét; vagy

b) 30 napon belüli, lejárat előtti kivonás esetén a betétesnek büntetést kell fizetnie, amely magában foglalja a kivonás napja és a szerződés szerinti lejárat közötti időszakra járó kamatok elvesztését, valamint egy jelentős összegű díjat is, mely utóbbinak azonban nem kell szükségszerűen meghaladnia a betét elhelyezésének napja és a kivonás napja között eltelt időre esedékes kamat összegét.

▼C2

422. cikk

Egyéb kötelezettségekhez kapcsolódó likviditáskiáramlások

(1) Az intézményeknek a saját működési költségeikből származó kötelezettségekre 0 %-os szorzót kell alkalmazniuk.

(2) Az intézményeknek a 192. cikk 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő kötelezettségekre a következő szorzótényezőket kell alkalmazniuk:

a) 0 % a likvid eszközök 418. cikk szerinti értékéig, amennyiben azokat a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülő eszközök fedezik;

b) 100 % a likvid eszközök 418. cikk szerinti értékén felül, amennyiben azokat a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülő eszközök fedezik;

c) 100 %, amennyiben azok biztosítékául a 416. cikk értelmében likvid eszköznek nem minősülő eszközök szolgálnak, az e bekezdés d) és e) pontja alá tartozó tranzakciók kivételével;

d) 25 %, amennyiben azok biztosítékául a 416. cikk értelmében likvid eszköznek nem minősülő eszközök szolgálnak, és a hitelező annak a tagállamnak a központi kormányzata vagy közszektorbeli intézménye, amelyben a hitelintézet működését engedélyezték, vagy amelyben fióktelepet hozott létre, vagy egy multilaterális fejlesztési bank. Az ilyen módon kezelt közszektorbeli intézmények közé csak azok a közszektorbeli intézmények tartozhatnak, amelyek a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súllyal rendelkeznek;

e) 0 %, amennyiben a hitelező egy központi bank.

(3) Az intézményeknek az olyan betétekből eredő kötelezettségeket, amelyeket:

a) a betétesnek annak érdekében kell az intézménynél elhelyeznie, hogy az intézménytől klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatásokat kapjon;

b) a 113. cikk (7) bekezdésének követelményeit teljesítő intézményvédelmi rendszer keretén belüli közös feladatmegosztás keretében vagy törvényben, jogszabályban előírt minimumbetétként kell az intézménynél elhelyeznie az intézményvédelmi rendszer egy más tagjának;

c) a betétesnek az a) pontban említettektől eltérő kialakult operatív kapcsolat keretében kell az intézménynél elhelyeznie;

d) a betétesnek annak érdekében kell elhelyeznie, hogy készpénzklíring- vagy központi hitelintézet által nyújtott szolgáltatásokat vehessen igénybe, és ha a hitelintézet jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll;

5 %-kal kell megszorozniuk az a) pont esetében olyan mértékig, amíg az adott betétek a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartoznak, minden más esetben pedig 25 %-kal.

▼C2

A hitelintézetek központi hitelintézetekben elhelyezett olyan betétei esetében, amelyek a 416. cikk (1) bekezdésének f) pontja értelmében likvid eszköznek tekinthetők, a szorzáshoz 100 %-os kiáramlási arányt kell figyelembe venni.

▼M8

(4) A (3) bekezdés a) és d) pontjában említett klíring-, letéti, készpénzmenedzsment vagy más hasonló szolgáltatások csak olyan mértékig minősülnek ilyen szolgáltatásoknak, amíg ezen szolgáltatásokat kialakult operatív kapcsolat keretében nyújtják, amelytől a betétes jelentős mértékben függ. E szolgáltatások nem állhatnak pusztán levelező banki szolgáltatásokból, illetve elsődleges ügynöki (prime brokerage) tevékenységekből, és az intézményeknek bizonyítékkal kell rendelkezniük arra vonatkozóan, hogy az ügyfél harminc napon belül operatív működésének veszélyeztetése nélkül képtelen a jogszerűen esedékes összegek kivonására.

A (3) bekezdés c) pontjában említett kialakult operatív kapcsolat fogalmának egységes meghatározásáig az intézményeknek maguknak kell meghatározniuk az azon kialakult operatív kapcsolatok azonosítására szolgáló kritériumokat, amelyek tekintetében bizonyíték áll rendelkezésükre arról, hogy az ügyfél 30 napon belül operatív működésének veszélyeztetése nélkül nem tudja kivonni a jogszerűen esedékes összegeket, és e kritériumokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságok számára. Az illetékes hatóságok egységes fogalommeghatározás hiányában általános iránymutatással szolgálhatnak az intézmények számára, amelyet azoknak követniük kell annak megállapítása során, hogy melyek azok a betétek, amelyeket a betétes kialakult operatív kapcsolat keretében tart az intézménynél.

▼C2

(5) Az intézmények a nem pénzügyi ügyfelek betéteiből eredő kötelezettségekre, amennyiben azok nem tartoznak a (3) és (4) bekezdés hatálya alá, 40 %-os szorzót alkalmaznak, a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszernek vagy harmadik ország azzal egyenértékű betétbiztosítási rendszerének hatálya alá tartozó ilyen kötelezettségek összegére pedig 20 %-os szorzót alkalmaznak.

(6) Az intézményeknek a II. mellékletben felsorolt ügyletekből származó, a 30 napos időszakon túl várható kiáramlásokat és beáramlásokat valamennyi partner tekintetében nettó alapon kell figyelembe venniük, és nettó kiáramlás esetén 100 %-kal kell megszorozniuk. A nettó alapú számításnak ebben az esetben magában kell foglalnia a 416. cikk szerint likvid eszköznek minősülő, az ügylet keretében kapott biztosítékok levonását is.

(7) Az intézményeknek az (1)–(5) bekezdés hatálya alá nem tartozó egyéb kötelezettségeket elkülönítve kell jelenteniük.

▼M8

(8) Az illetékes hatóságok a (7) bekezdésben említett kötelezettségekre eseti alapon engedélyezhetik alacsonyabb likviditáskiáramlási faktor alkalmazását, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a partner az alábbiak egyike:

▼M9

i. az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, vagy az intézmény anya-befektetésivállalkozása vagy leány-befektetésivállalkozása, vagy ugyanazon anyaintézmény vagy anya-befektetési vállalkozás másik leányvállalata;

▼M8

ii. a partnert a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat fűzi az intézményhez;

▼M8

iii. olyan intézmény, amely a 113. cikk (7) bekezdésében említett követelményeknek megfelelő ugyanazon intézményvédelmi rendszer alá tartozik; vagy

iv. a 400. cikk (2) bekezdésének d) pontja szerinti hálózat központi intézménye vagy tagja;

b) indokolt az elkövetkező 30 napban alacsonyabb kiáramlással számolni, még egy idioszinkratikus és a teljes piacra kiterjedő stressz együttes bekövetkezését feltételező forgatókönyv alapján is;

c) a partner a 425. cikktől eltérve, a kiáramláshoz kapcsolódóan szimmetrikus vagy konzervatívabb beáramlást alkalmaz;

d) az intézmény és a partner ugyanazon tagállamban letelepedett.

▼C2

(9) A 20. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóságok eltekinthetnek a (8) bekezdés d) pontjában foglalt feltételek alkalmazásától. Ebben az esetben teljesülniük kell a 460. cikkben említett jogalkotási aktusban foglalt további objektív kritériumoknak. Amennyiben engedélyezik az alacsonyabb kiáramlás alkalmazását, az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett eljárás eredményéről. Az ezen alacsonyabb kiáramlásokra vonatkozó feltételek teljesítését az illetékes hatóságok rendszeresen felülvizsgálják.

(10) Az EBH kidolgozza a (9) bekezdésben említett további objektív kritériumokat pontosabban meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EBH 2015. január 1-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

423. cikk

További likviditáskiáramlások

(1) A 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett eszközöktől eltérő, az intézmény által a II. mellékletben felsorolt ügyletek, valamint hitelderivatívák kapcsán nyújtott biztosítékokhoz további kiáramlás rendelendő, amelynek mértéke 20 %.

▼M8

(2) Az intézménynek minden olyan szerződés megkötéséről értesítenie kell az illetékes hatóságokat, amelynek szerződéses feltételei az intézmény hitelminőségének jelentős romlása esetén 30 napon belül likviditáskiáramlást eredményeznek vagy további biztosítékok nyújtását teszik szükségessé. Amennyiben az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy ezek a szerződések az intézmény potenciális likviditáskiáramlásai szempontjából jelentősek, kötelezniük kell az intézményt arra, hogy a kiszámított likviditáskiáramláshoz e szerződések viszonylatában adjon hozzá egy további kiáramlást, amely egy, a hitelminőségének jelentős romlásából (például a külső hitelminősítés három fokozattal történő romlásából) eredő további biztosítéknyújtási kötelezettségből eredő kiáramlásnak felel meg. E jelentős romlás mértékét az intézménynek rendszeresen meg kell vizsgálnia az általa kötött szerződések viszonylatában releváns szempontokból, és a vizsgálat eredményéről tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat.

▼M8

(3) Az intézménynek további kiáramlást kell hozzáadnia, amely megfelel azon biztosítéknyújtási kötelezettségeknek, amelyek egy negatív piaci forgatókönyv által az intézmény származtatott ügyleteire gyakorolt hatásból erednének, amennyiben e hatás lényeges.

Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak meghatározása érdekében, hogy milyen feltételek mellett alkalmazható a lényegesség fogalma, valamint a további kiáramlás mérésére szolgáló módszerek meghatározására.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a második albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

▼C2

(4) Az intézmény további kiáramlást rendel a rövidre eladott és 30 napon belül teljesítendő értékpapírok vagy más eszközök piaci értékéhez, kivéve ha a teljesítendő értékpapírok az intézmény tulajdonában vannak, vagy olyan feltételekkel vette kölcsön azokat, melyek alapján csak a 30 napos időhorizonton túl kell visszaszolgáltatnia őket, és az értékpapírok nem tartoznak az intézmény likvid eszközei közé.

(5) Az intézmény további kiáramlást rendel az alábbiakhoz:

a) az intézmény birtokában lévő többletbiztosíték, amelyet a partner a szerződés értelmében bármikor visszahívhat;

b) a partnernek visszaszolgáltatandó biztosíték;

c) olyan, a 416. cikk alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközökhöz kapcsolódó biztosíték, amely a hitelintézet engedélye nélkül helyettesíthető olyan biztosítékkal, amely olyan eszközökhöz kapcsolódik, amelyek a 416. cikk alkalmazásában nem minősülnek likvid eszköznek.

(6) A biztosítékként elhelyezett betétek a 422. cikk alkalmazásában nem tekintendők kötelezettségnek, de adott esetben ennek a cikknek a rendelkezéseit alkalmazni kell e betétekre.

424. cikk

Kiáramlások a hitelkeretekből és likviditási hitelkeretekből

(1) Az intézmények kötelesek jelentést készíteni a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretekből és a folyósítási kötelezettséggel járó likviditási hitelkeretekből történő kiáramlásokról, amelyeket a következő 30 napon belül lehívható maximális összeg százalékos arányában kell meghatározniuk. A maximális lehívható összeg meghatározható a 420. cikk (2) bekezdése alapján a mérlegen kívüli kereskedelemfinanszírozási tételekre előírandó likviditási követelménnyel és a nyújtandó biztosíték 418. cikk szerinti értékével csökkentve, amennyiben az intézmény fel tudja használni a biztosítékot, és amennyiben a biztosíték likvid eszköz formájában áll rendelkezésre a 416. cikkel összhangban. A nyújtandó biztosíték nem lehet a hitel-, illetve likviditási keret kedvezményezettje vagy annak valamely kapcsolódó vállalkozása által kibocsátott eszköz. Amennyiben a szükséges információk az intézmény rendelkezésére állnak, a hitelkeretből és likviditási hitelkeretből lehívható maximális összeget azon maximális összegként kell meghatározni, amely a partner elkövetkező 30 nap során esedékessé váló saját kötelezettségeinek ismeretében vagy az előre meghatározott szerződéses lehívási ütemezés alapján az elkövetkező 30 nap során lehívható.

▼C2

(2) A le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretből vagy le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási hitelkeretből a következő 30 napon belül lehívható maximális összeget 5 %-kal kell megszorozni, amennyiben a keret a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségi osztályhoz tartozónak minősül.

(3) A le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretből vagy le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási keretből a következő 30 napon belül lehívható maximális összeget 10 %-kal kell megszorozni, amennyiben a keret teljesíti az alábbi feltételeket:

a) a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint nem minősül lakossággal szembeni kitettségnek;

b) olyan ügyfeleknek nyújtották, akik/amelyek nem pénzügyi ügyfelek;

c) nem az ügyfél finanszírozásának helyettesítésére nyújtották, olyan helyzetben, amikor az ügyfél nem tudja fedezni finanszírozási szükségletét a pénzügyi piacokon.

▼M8

(4) Egy likviditási keret azon, folyósítási kötelezettséggel járó összegét, amelyet arra a célra bocsátottak valamely értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység rendelkezésére, hogy az adott értékpapírosítási különleges célú gazdasági egység a pénzügyi ügyfélnek nem minősülő ügyfelektől értékpapírtól különböző eszközöket vásárolhasson, 10 %-kal kell megszorozni, amennyiben a folyósítási kötelezettséggel járó összeg meghaladja az ügyfelektől vásárolt aktuális eszközállomány összértékét, és amennyiben a lehívható maximális összeget a szerződés az aktuális vásárolt eszközállomány összértékére korlátozza.

▼C2

(5) Az intézményeknek jelentést kell tenniük az egyéb le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretekből és le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó likviditási keretekből a következő 30 napon belül lehívható maximális összegről. Ez különösen az alábbiakra vonatkozik:

a) az intézmény által a különleges célú gazdasági egységeknek nyújtott likviditási keretek, a (3) bekezdés b) pontjában említetteken kívül;

b) olyan megállapodások, amelyek értelmében az intézménynek valamely különleges célú gazdasági egységtől kell eszközt vásárolnia vagy csereügylet keretében átvennie.

c) a hitelintézeteknek nyújtott keretek;

d) a pénzügyi vállalkozásoknak és befektetési vállalkozásoknak nyújtott keretek.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérve legalább egy tagállam központi vagy regionális kormányzata által létrehozott vagy támogatott intézmények a (2) és (3) bekezdésben meghatározott eljárásokat olyan hitelkeretekre és likviditási hitelkeretekre is alkalmazhatják, amelyeket az említett bekezdésekben hivatkozott kitettségi osztályba besorolható kedvezményes kölcsönök közvetett vagy közvetlen finanszírozásának kizárólagos céljával nyújtanak az intézményeknek. A 425. cikk (2) bekezdésének g) pontjától eltérve, ha az említett kedvezményes kölcsönök nyújtására egy másik intézmény közvetítésével kerül sor (pass through kölcsönök), akkor az intézmények a 425. cikk (2) bekezdésének d) pontjától eltérve szimmetrikus be- és kiáramlást alkalmazhatnak. Ezek a kedvezményes kölcsönök csak nem pénzügyi ügyfél részére nyújthatók, nem versenyalapon, hanem nonprofit jelleggel az Unió és/vagy az adott tagállam központi vagy regionális kormányzata közpolitikai célkitűzéseinek támogatására. Az ilyen keretekből csak kedvezményes kölcsön iránti ésszerűen várható igényt követően és csak az igény összegéig lehet forrásokat lehívni, azzal a feltétellel, hogy a folyósított összegek felhasználásáról később jelentést kell készíteni.

▼C2

425. cikk

Likviditásbeáramlások

▼M10

(1) Az intézmények jelentést készítenek likviditásbeáramlásaikról. A likviditásbeáramlásokat a likviditáskiáramlások 75 %-ára kell korlátozni. Az intézmények mentesíthetik az említett felső korlát alól a más intézményeknél elhelyezett és az e rendelet 113. cikkének (6) vagy (7) bekezdésében meghatározott kezelés alá tartozó betétekből származó likviditásbeáramlásokat.

Az intézmények mentesíthetik az említett felső korlát alól a hitelfelvevőktől és kötvénybefektetőktől esedékes likviditásbeáramlásokat, amennyiben e beáramlások az e rendelet 129. cikkének (4), (5) vagy (6) bekezdésében előírt kezelésre jogosult kötvényekkel, illetve az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvényekkel finanszírozott jelzáloghitelhez kapcsolódnak. Az intézmények mentesíthetik az intézmények által közvetített kedvezményes kölcsönökből származó beáramlásokat. Az egyedi alapú felügyeletért felelős illetékes hatóság előzetes jóváhagyásának függvényében az intézmény teljesen vagy részlegesen mentesítheti azokat a beáramlásokat, amelyek esetében a likviditás biztosítója az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, az intézmény befektetési vállalkozás anyavállalata vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény vagy befektetési vállalkozás anyavállalat egy másik leányvállalata, vagy a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében foglaltak szerint kapcsolatban áll az intézménnyel.

▼C2

(2) A likviditásbeáramlásokat az elkövetkező 30 napra vonatkozóan kell mérni. Kizárólag az olyan kitettségekből származó szerződéses beáramlásokat kell figyelembe venni, amelyek még nem késedelmesek, és amelyek esetében az intézménynek nincs oka nemteljesítést feltételezni egy 30 napos időszakon belül. A likviditásbeáramlásokat teljes egészükben jelenteni kell, azon belül pedig az alábbi beáramlásokat külön kell feltüntetni:

a) a pénzügyi ügyfelektől eltérő ügyfelektől esedékes, tőketörlesztési célú összegeket, melyeket értékük 50 %-a, illetve az ezen ügyfelek felé tett, finanszírozás nyújtására vonatkozó szerződéses kötelezettségvállalás összege közül a nagyobbal csökkenteni kell. Ez nem vonatkozik a 192. cikk 3. pontjában meghatározott, fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek alapján esedékes összegekre, amennyiben azokat a 416. cikk szerinti likvid eszközök fedezik, az e bekezdés d) pontjában említetteknek megfelelően.

   Az e pont első albekezdésétől eltérve azok az intézmények, amelyek felé a 424. cikk (6) bekezdésében említettek szerinti finanszírozási kötelezettséget vállaltak abból a célból, hogy kedvezményes kölcsönt folyósítsanak egy végső kedvezményezettnek, az említett kedvezményes kölcsönnek megfelelő kötelezettségvállalás kapcsán elszámolt kiáramlás összegéig a beáramlást is figyelembe vehetik;

b) a 162. cikk (3) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett, legfeljebb 30 napos hátralevő lejáratú kereskedelemfinanszírozási ügyletek alapján esedékes összegeket teljes egészükben beáramlásokként kell figyelembe venni;

▼M8

c) azokat a kölcsönöket, amelyek szerződéses zárónapja nincs meghatározva, 20 %-os beáramlásként kell figyelembe venni, feltéve, hogy a szerződés lehetővé teszi az intézmény számára az elállást és azt, hogy 30 napon belül követelje a fizetést;

▼C2

d) a 192. cikk 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből esedékes összegek, amennyiben azokat a 416. cikk (1) bekezdésében meghatározott likvid eszközök fedezik, a likvid eszközök korrekciós tényezőkkel (haircut-okkal) korrigált értékéig nem veendők figyelembe, teljes egészében figyelembe kell azonban venni őket az esedékes összegek fennmaradó része tekintetében;

e) azokat az esedékes összegeket, amelyeket az az intézmény, amely ezekkel az összegekkel tartozik, a 422. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kezel, a kapcsolódó szimmetrikus beáramlás összegével kell megszorozni;

f) a főbb indexekben lévő részvény jellegű eszközökben tartott pozíciókból esedékes összegek, feltéve ha nem veszik többszörösen figyelembe likvid eszközként;

g) az intézmény által le nem hívott hitel- és likviditási keretek, valamint az intézménynek nyújtott egyéb kötelezettségvállalások nem vehetők figyelembe.

(3) A II. mellékletben felsorolt ügyletekből származó, a 30 napos időszakon túl várható kiáramlásokat és beáramlásokat valamennyi partner tekintetében nettó alapon kell figyelembe venni, és a nettó beáramlásra 100 %-os szorzót kell alkalmazni. A nettó alapú számításnak magában kell foglalnia a 416. cikk szerint likvid eszköznek minősülő, az ügylethez várhatóan kapcsolódó biztosítékok levonását is.

(4) A (2) bekezdés g) pontjától eltérve az illetékes hatóságok a hitel- és likviditási keretek esetében eseti alapon magasabb beáramlás figyelembevételét is engedélyezhetik, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) indokolt magasabb beáramlást feltételezni, még abban az esetben is, ha egyszerre jelentkezik piaci stresszhelyzet és olyan idioszinkratikus stresszhelyzet, amely a pénzáramlást biztosítja;

▼M17

b) a partner az intézmény anyaintézménye vagy leányvállalata, vagy ugyanazon anyaintézmény egy másik leányvállalata, vagy a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolatban áll az intézménnyel, vagy az e rendelet 113. cikke (7) bekezdésében említettek szerinti ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja vagy az e rendelet 10. cikkében említett mentesítés hatálya alá tartozó hálózat központi intézménye vagy tagja;

▼C2

c) a 422., 423. és 424. cikktől eltérően a partner a beáramláshoz kapcsolódóan szimmetrikus vagy konzervatívabb kiáramlást alkalmaz;

d) az intézmény és a partner székhelye ugyanazon tagállamban van.

(5) A 20. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén az illetékes hatóságok eltekinthetnek a (4) bekezdés d) pontjában foglalt feltétel alkalmazásától. Ebben az esetben a 460. cikkben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban foglalt további objektív kritériumoknak teljesülniük kell. Amennyiben engedélyezik a magasabb beáramlás alkalmazását, az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett eljárás eredményéről. Az ezen magasabb beáramlásokra vonatkozó feltételek teljesítését az illetékes hatóságok rendszeresen megvizsgálják.

▼C2

(6) Az EBH kidolgozza az (5) bekezdésben említett további objektív kritériumokat pontosabban meghatározó szabályozástechnikai standardok tervezetét.

Az EBH 2015. január 1-ig benyújtja a Bizottságnak a szabályozástechnikai standardok tervezetét.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(7) Az intézmények a jelentésben nem tüntethetik fel a 416. cikkel összhangban bejelentett likvid eszközökből származó beáramlásokat, kivéve az eszközökkel kapcsolatos azon esedékes összegeket, amelyek nem tükröződnek az eszköz piaci értékében.

(8) Az intézmények a jelentésben nem tüntethetik fel az újonnan vállalt kötelezettségekből származó beáramlásokat.

(9) Az intézmények azon likviditásbeáramlásokat, amelyek részükre devizakiviteli-/behozatali korlátozásokat alkalmazó harmadik országokban esedékesek, vagy amelyek nem konvertibilis pénznemben denomináltak, csak olyan mértékig vehetik figyelembe, amennyiben azok megfeleltethetők az adott harmadik országban történő vagy az adott pénznemben denominált kiáramlásoknak.

426. cikk

A jövőbeli likviditási követelmények aktualizálása

Azt követően, hogy a Bizottság a 460. cikkel összhangban elfogadta a felhatalmazáson alapuló jogi aktust a likviditási követelmény meghatározására, az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki a 421. cikk (1) bekezdésében, a 422. cikkben (kivéve az említett cikk (8), (9) és (10) bekezdését), valamint a 424. cikkben meghatározott feltételek annak érdekében történő pontos meghatározására, hogy figyelembe vegye a nemzetközileg elfogadott standardokat.

A Bizottság felhatalmazást kap az (1) bekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

III. CÍM

ADATSZOLGÁLTATÁS A STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGRÓL

427. cikk

Stabil forrásellátottságot biztosító tételek

(1) Az intézményeknek a 415. cikk (1) bekezdésében foglalt adatszolgáltatási kötelezettségeknek, valamint a 415. cikk (3) bekezdésében említett egységes adatszolgáltatási formátumnak megfelelően jelentést kell készíteniük az illetékes hatóságok számára a következő tételekről, illetve azok komponenseiről, annak érdekében, hogy értékelni lehessen a stabil forrásellátottság meglétét:

▼C2

a) a következő szavatolótőke-elemek, adott esetben a levonásokat követően:

i. alapvető tőkeinstrumentumok;

ii. járulékos tőkeinstrumentumok;

iii. egyéb elsőbbségi részvények és a járulékos tőkeinstrumentumok szavatoló tőkében figyelembe vettösszegén felüli, legalább egy éves tényleges lejáratú tőkeinstrumentumok;

b) az a) pont alá nem tartozó alábbi kötelezettségek:

i. azon lakossági betétek, amelyekre alkalmazható a 421. cikk (1) bekezdésében meghatározott eljárás;

ii. azon lakossági betétek, amelyekre alkalmazható a 421. cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás;

iii. azon betétek, amelyekre alkalmazható a 422. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott eljárás;

iv. a iii. pontban említett betétek közül azok, amelyek a 94/19/EK irányelv szerinti betétbiztosítási rendszer vagy azzal egyenértékű harmadik országbeli betétbiztosítási rendszer hatálya alá tartoznak a 421. cikk (1) bekezdése szerinti betétbiztosításokat véve alapul;

v. a iii. pontban említett betétek közül azok, amelyek a 422. cikk (3) bekezdésének b) pontja alá tartoznak;

vi. a iii. pontban említett betétek közül azok, amelyek a 422. cikk (3) bekezdésének d) pontja alá tartoznak;

vii. az i., ii. vagy iii. ponton kívül eső betétek, amennyiben azokat nem pénzügyi ügyfelek helyezték el;

viii. az összes, pénzügyi ügyféltől származó forrás;

ix. a 192. cikk 3. pontjában meghatározott fedezett kölcsönügyletekből és tőkepiac-vezérelt ügyletekből eredő – a vii., illetve viii. pont alá tartozó összegek vonatkozásában külön-külön feltüntetendő – olyan források, amelyeket:

— olyan eszközök fedeznek, amelyek a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülnek;

— bármely más eszköz fedez;

▼M10

x. az e rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdése szerinti kezelésre jogosult értékpapírokból vagy az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvényekből eredő kötelezettségek;

▼C2

xi. az a) pont alá nem tartozó kibocsátott értékpapírokból eredő, következő egyéb kötelezettségek:

— legalább egy éves tényleges lejárattal kibocsátott értékpapírokból eredő kötelezettségek,

— egy évnél rövidebb tényleges lejárattal kibocsátott értékpapírokból eredő kötelezettségek;

xii. az egyéb kötelezettségek.

(2) Adott esetben valamennyi tételt a következő öt kategória valamelyikébe besorolva kell feltüntetni, lejáratuknak, illetve – ha ez korábbi dátum – azon legkorábbi időpontnak megfelelően, amikor a szerződés szerint lehívhatóak:

a) három hónapon belül;

b) három és hat hónap között;

c) hat és kilenc hónap között;

d) kilenc és tizenkét hónap között;

e) tizenkét hónapon túl.

428. cikk

Stabil forrásellátást igénylő tételek

(1) A következő tételeket – azon eset kivételével, ha levonásra kerülnek a szavatolótőkéből – elkülönítve kell jelenteni az illetékes hatóságoknak, annak érdekében, hogy lehetővé váljon a stabil forrásellátás iránti szükséglet értékelése:

a) a 416. cikk értelmében likvid eszköznek minősülő eszközök, eszköztípus szerinti bontásban;

b) az a) pontban nem szereplő következő értékpapírok és pénzpiaci instrumentumok:

i. a 122. cikk szerinti 1. hitelminőségi besorolásba tartozó eszközök,

ii. a 122. cikk szerinti 2. hitelminőségi besorolásba tartozó eszközök,

iii. egyéb eszközök;

c) nem pénzügyi vállalatok elismert tőzsdén jegyzett, annak valamely fő indexében szereplő, tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírjai;

d) egyéb tulajdonviszonyt megtestesítő értékpapírok;

e) arany;

f) egyéb nemesfémek;

▼C2

g) nem megújítható kölcsönök és a követelések, közülük külön feltüntetve azokat, amelyeknek felvevői:

i. az egyéni vállalkozónak nem minősülő és társas vállalkozásban nem résztvevő természetes személyek;

ii. olyan kkv-k, amelyek a hitelkockázatra alkalmazandó sztenderd vagy belső minősítésen alapuló módszer szerint lakossággal szembeni kitettségek osztályába tartozónak minősülnek vagy olyan vállalat, amely jogosult a 153. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezelésre, és amennyiben az ezen ügyfél vagy egymással kapcsolatban álló ügyfelek csoportja által elhelyezett betétek aggregált összege nem haladja meg az 1 millió EUR-t;

iii. kormányzatok, központi bankok és közszektorbeli intézmények;

iv. az i. és ii. pontban nem említett azon ügyfelek, amelyek nem pénzügyi ügyfelek;

v. az i., ii. és iii. pontban nem említett azon ügyfelek, amelyek pénzügyi ügyfelek, külön figyelembe véve a hitelintézeteket és az egyéb pénzügyi ügyfeleket;

h) a g) pontban említett meg nem újítható kölcsönök és követelések, külön feltüntetve azokat, amelyek:

i. kereskedelmi ingatlannal fedezettek;

ii. lakóingatlannal fedezettek;

▼M10

iii. az e rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdése szerinti kezelésre jogosult vagy az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott fedezett kötvények útján fedezettek (közvetett finanszírozás);

▼C2

i) származékos ügyletből eredő követelések;

j) egyéb eszközök;

▼M17

k) olyan le nem hívott hitelkeretek, amelyek az I. melléklet szerinti 4. kategóriához, 3. kategóriához vagy 2. kategóriához tartozó elemeknek minősülnek.

▼C2

(2) Adott esetben minden tételt a 427. cikk (2) bekezdésében leírt öt kategória valamelyikébe besorolva kell feltüntetni.

▼M8

IV. CÍM

A NETTÓ STABIL FORRÁSELLÁTOTTSÁGI RÁTA

1. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta

428a. cikk

Összevont alapú alkalmazás

Amennyiben az ebben a címben meghatározott nettó stabil forrásellátottsági ráta a 11. cikk (4) bekezdésének megfelelően összevont alapon alkalmazandó, a következő rendelkezések alkalmazandók:

▼M8

a) egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatnak az olyan eszközeit és mérlegen kívüli tételeit, amelyekre az említett harmadik országnak a nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján a 4. fejezetben meghatározottaknál magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott magasabb tényezők szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;

b) egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatnak az olyan kötelezettségeit és szavatolótőkéjét, amelyekre az említett harmadik országnak a nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján a 3. fejezetben meghatározottaknál alacsonyabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott alacsonyabb tényezők szerint kell a konszolidáció során figyelembe venni;

c) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban rögzített követelményeket teljesítő és harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalat tulajdonát képező harmadik országbeli eszközök a konszolidáció céljából nem ismerhetők el likvid eszköznek, ha az említett harmadik ország likviditásfedezeti követelményt meghatározó nemzeti jogszabálya szerint nem minősülnek likvid eszköznek.

▼M9

_____

▼M8

428b. cikk

A nettó stabil forrásellátottsági ráta

(1) A 413. cikk (1) bekezdésében meghatározott nettó stabil forrásellátottsági követelmény az intézmény 3. fejezetben említett rendelkezésre álló stabil forrásainak és az intézmény számára a 4. fejezetben előírt stabil forrásoknak az arányával egyenlő, és százalékos arányként kell kifejezni. Az intézményeknek a nettó stabil forrásellátottsági rátájukat az alábbi képletnek megfelelően kell kiszámítaniuk:

$$\frac{\text{Rendelkezésre álló stabil forrás}}{\text{Előírt stabil forrás}} = \text{Nettó stabil forrásellátottsági ráta (\%)}$$

(2) Az intézményeknek legalább 100 %-os, az adatszolgáltatás pénznemében minden ügyletükre vonatkozóan azok tényleges denominációjától függetlenül kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátát kell fenntartaniuk.

(3) Amennyiben az intézmény nettó stabil forrásellátottsági rátája bármikor 100 % alá esik, vagy – észszerű megfontolások alapján – várhatóan 100 % alá esik, a 414. cikkben meghatározott követelmény alkalmazandó. Az intézménynek törekednie kell arra, hogy nettó stabil forrásellátottsági rátáját visszaállítsa az e cikk (2) bekezdésében említett szintre. Az illetékes hatóságoknak a felügyeleti intézkedések meghozatala előtt meg kell vizsgálniuk, hogy az intézmény miért nem felelt meg e cikk (2) bekezdésének.

(4) Az intézményeknek minden ügyletükre vonatkozóan azok tényleges denominációjától függetlenül, az adatszolgáltatás pénznemében kell kiszámítaniuk és monitorozniuk a nettó stabil forrásellátottsági rátájukat, és elkülönítve az olyan egyes pénznemekben denominált ügyleteik tekintetében, amelyek a 415. cikk (2) bekezdésével összhangban külön adatszolgáltatás tárgyát képezik.

▼M8

(5) Az intézmények kötelesek gondoskodni arról, hogy finanszírozási profiljuk pénznemek szerinti megoszlása általánosságban összhangban legyen az eszközeik pénznemek szerinti megoszlásával. Az illetékes hatóságok indokolt esetben előírhatják az intézmények számára a pénznembeli eltérések korlátozását annak meghatározásával, hogy az egy adott pénznemben előírt stabil források legfeljebb mekkora hányada teljesíthető nem az adott pénznemben denominált rendelkezésre álló stabil forrással. Ezt a korlátozást csak olyan pénznemre lehet alkalmazni, amely a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezi.

A pénznembeli eltérésekre az e cikknek megfelelően alkalmazható korlátozás mértékének meghatározásakor az illetékes hatóság köteles legalább az alábbiakat figyelembe venni:

a) az intézmény képes-e a rendelkezésre álló stabil forrásokat egy adott pénznemből egy másikba és joghatóságok között, illetve a csoportján belüli jogi személyek között áthelyezni, valamint deviza-csereügyletek keretében a devizapiacokon forrást szerezni a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontja során;

b) a kedvezőtlen árfolyammozgások hatása a meglévő eltérő pénznemű pozíciókra és a meglévő devizaárfolyam-fedezés hatékonyságára.

Az e cikk szerinti bármely pénznemeltérés-korlátozás a 2013/36/EU irányelv 105. cikkében említett egyedi likviditási követelménynek minősül.

2. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításának általános szabályai

428c. cikk

A nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása

(1) Ha ez a cím másként nem rendelkezik, az intézményeknek bruttó alapon kell figyelembe venniük az eszközöket, a kötelezettségeket és a mérlegen kívüli tételeket.

(2) A nettó stabil forrásellátottsági rátájuk kiszámításakor az intézményeknek a 3. és 4. fejezetben meghatározott megfelelő stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk eszközeik, kötelezettségeik és mérlegen kívüli tételeik könyv szerinti értékére, kivéve, ha e cím másként rendelkezik.

(3) Az intézmények nem vehetik többszörösen figyelembe az előírt stabil forrásokat és a rendelkezésre álló stabil forrásokat.

Ha ez a cím másként nem rendelkezik, amennyiben egy tétel több előírt stabil forrásellátottsági kategóriában is figyelembe vehető lenne, akkor abban a kategóriában kell figyelembe venni, amelyhez az adott tétel esetében a legmagasabb szintű, szerződés szerinti előírt stabil forrásellátottság kapcsolódik.

428d. cikk

Származtatott ügyletek

(1) Az intézményeknek e cikket kell alkalmazniuk a származtatott ügyletekre vonatkozó előírt stabil források összegének a 3. és a 4. fejezetben említettek szerinti kiszámításához.

▼M8

(2) A 428ah. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, az intézményeknek a származtatott pozíciók valós értékét nettó alapon kell figyelembe venniük, ha az említett pozíciók ugyanazon nettósítási halmazba tartoznak, amely teljesíti a 429c. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket. Amennyiben ez az eset nem áll fenn, az intézményeknek a származtatott pozíciók valós értékét bruttó alapon kell figyelembe venniük, és az ilyen származtatott pozíciókat a 4. fejezet alkalmazásában a saját nettósítási halmazukhoz tartozóként kell kezelniük.

(3) E cím alkalmazásában a „nettósítási halmaz valós értéke” a nettósítási halmazban lévő összes ügylet valós értékének az összege.

(4) A 428ah. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a tőkeösszegeknek ugyanazon a napon történő teljes cseréjét magukban foglaló, a II. melléklet 2. pontjának a)–e) alpontjában felsorolt minden származtatott ügyletet nettó alapon valamennyi pénznem tekintetében ki kell számítani, többek között olyan pénznemben történő adatszolgáltatás céljából, amely a 415. cikk (2) bekezdésének megfelelően külön adatszolgáltatás tárgyát képezi, még akkor is, ha az említett ügyletek nem tartoznak ugyanabba a nettósítási halmazba, amely teljesíti a 429c. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeket.

(5) A származtatott pozíciók kitettségének csökkentése céljából biztosítékként kapott készpénzt ilyenként kell kezelni, és nem szabad betétként kezelni, amelyre a 3. fejezet alkalmazandó.

(6) Az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy eltekintenek a származtatott ügyleteknek a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítására gyakorolt hatásától, többek között az előírt stabil forrásellátottsági tényezők és a tartalékok és veszteségek meghatározása révén, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) az ügyletek hátralévő futamideje hat hónapnál rövidebb;

b) a partner az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

c) a származtatott ügyletek az EKB vagy a tagállami központi bank monetáris politikájának céljait szolgálják.

Amennyiben egy harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalat az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján az első albekezdésben említett mentességben részesül, a harmadik ország nemzeti jogában meghatározott ezen mentességet a konszolidáció során figyelembe kell venni.

428e. cikk

Fedezett kölcsönügyletek és tőkepiac-vezérelt ügyletek nettósítása

Az egyetlen partnerrel létrejött, értékpapír-finanszírozási ügyletekből eredő eszközöket és kötelezettségeket nettó alapon kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az eszközök és kötelezettségek megfelelnek a 429b. cikk (4) bekezdésében meghatározott nettósítási feltételeknek.

428f. cikk

Egymástól függő eszközök és kötelezettségek

(1) Az illetékes hatóság előzetes jóváhagyásával az intézmény egymástól függőként kezelhet egy eszközt és egy kötelezettséget, feltéve, hogy az összes következő feltétel teljesül:

▼M8

a) az intézmény kizárólag közvetítő egységként jár el, hogy eljuttassa a forrásokat a kötelezettségtől a kapcsolódó tőle függő eszközhöz;

b) az egyes egymástól függő eszközök és kötelezettségek egyértelműen azonosíthatók, és ugyanaz a tőkeösszegük;

c) az eszköz és a tőle függő kötelezettség alapjában véve illeszkedő lejárattal rendelkezik, legfeljebb 20 nap eltéréssel az eszköz lejárata és a kötelezettség lejárata között;

d) a kölcsönösen függő kötelezettséget jogszabályi, szabályozási vagy szerződéses kötelezettségvállalás alapján kérték, és azt nem használják fel más eszközök finanszírozására;

e) az eszközből származó tőketörlesztést nem használják fel a tőle függő kötelezettség visszafizetésén kívül más célra;

f) az egymástól függő eszközök és kötelezettségek egyes párjai esetében nem ugyanazok a partnerek.

(2) Az eszközök és kötelezettségek abban az esetben tekinthetők úgy, hogy megfelelnek az (1) bekezdés feltételeinek és egymástól függenek, ha közvetlenül kapcsolódnak az alábbi termékekhez vagy szolgáltatásokhoz:

a) központosított szabályozott megtakarítások, amennyiben az intézményeket jogszabály kötelezi a szabályozott betéteknek egy olyan központosított alapba való áthelyezésére, amelyet egy tagállam központi kormányzata hozott létre és ellenőriz, és amely közérdekű célok előmozdításához nyújt hiteleket, feltéve, hogy a betétek központosított alapba való áthelyezése legalább havi alapon történik;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt kritériumokat teljesítő kedvezményes kölcsönök, valamint hitelkereteke és likviditási hitelkeretek olyan intézmények esetében, amelyek egyszerű közvetítőként járnak el, és nem vállalnak finanszírozási kockázatot;

c) a következő feltételek mindegyikét teljesítő fedezett kötvények:

   i. a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett vagy az e rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében meghatározott kezelésre jogosító követelményeket teljesítő kötvények;

   ii. az alapul szolgáló hiteleket teljes mértékben igazodva finanszírozzák a kibocsátott fedezett kötvények, vagy léteznek olyan nem diszkrecionális kiváltó tényezők, amelyek a fedezett kötvények futamidejét legalább egy évvel, az alapul szolgáló hitelek lejáratáig meghosszabbítják, amennyiben a fedezett kötvény lejárati időpontjában nem teljesül a refinanszírozás;

d) származtatott ügyletekkel kapcsolatos ügyfélklíring-tevékenységek, feltéve, hogy az intézmény nem garantálja a központi szerződő fél teljesítését az ügyfeleivel szemben, és következésképpen nem vállal finanszírozási kockázatot.

▼M8

(3) Annak megállapítása érdekében, hogy teljesülnek-e – és ha igen, mennyiben teljesülnek – az (1) bekezdésben előírt alkalmassági feltételek, az EBH-nak monitoroznia kell az eszközöket és kötelezettségeket, valamint azokat a termékeket és szolgáltatásokat, amelyeket e cikk (1) és (2) bekezdése szerint egymástól függő eszközökként és kötelezettségekként kezelnek. Az EBH-nak tájékoztatnia kell a Bizottságot az említett monitorozás eredményéről, és tanácsot kell adnia a Bizottságnak, amennyiben úgy véli, hogy szükség van az (1) bekezdésben említett feltételeknek vagy a termékek és szolgáltatások (2) bekezdésben található jegyzékének a módosítására.

428g. cikk

Betétek intézményvédelmi rendszereken és szövetkezeti hálózatokon belül

Amennyiben egy intézmény a 113. cikk (7) bekezdésében említett típusú intézményvédelmi rendszerhez, a 10. cikkben előírt mentességre jogosult hálózathoz vagy egy tagállami szövetkezeti hálózathoz tartozik, az intézmény által a központi intézménynél elhelyezett és a betétet elhelyező intézmény által a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti likvid eszköznek minősített látra szóló betétekre a következők alkalmazandók:

a) a betétet elhelyező intézménynek a 4. fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó megfelelő előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmaznia, az említett látra szóló betéteknek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű, 2A. szintű vagy 2B. szintű eszközként való kezelésétől és az említett látra szóló betétekre a likviditásfedezeti ráta kiszámítása céljából alkalmazott releváns korrekciós tényezőtől (haircut) függően;

b) a betétet fogadó központi intézménynek a megfelelő szimmetrikus stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmaznia.

428h. cikk

Csoporton vagy intézményvédelmi rendszeren belüli kedvezményes kezelés

(1) A 3. és 4. fejezettől eltérve, továbbá amennyiben a 428g. cikk nem alkalmazandó, az illetékes hatóságok eseti alapon engedélyezhetik az intézmények számára, hogy magasabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt vagy alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmazzanak az eszközökre, kötelezettségekre és a folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretekre és likviditási hitelkeretekre, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a partner az alábbiak egyike:

i. az intézmény anyavállalata vagy leányvállalata;

ii. ugyanazon anyavállalat egy másik leányvállalata;

iii. olyan vállalkozás, amelyet a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdése szerinti kapcsolat fűz az intézményhez;

iv. az e rendelet 113. cikkének (7) bekezdésében említett ugyanazon intézményvédelmi rendszer tagja, mint az intézmény;

▼M8

v. az e rendelet 10. cikkében említettek szerint hálózat vagy szövetkezeti csoport központi szerve vagy társult hitelintézete;

b) okkal feltételezhető, hogy az intézmény által kapott kötelezettség vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret stabilabb finanszírozási forrást képez, vagy hogy az intézmény által nyújtott eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret kevesebb stabil forrást igényel a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján belül, mint a más partnerektől kapott vagy azoknak nyújtott azonos kötelezettség, eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret;

c) a partner olyan előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaz, amely egyenlő a magasabb rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezővel vagy magasabb annál, illetve olyan rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaz, amely egyenlő az alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezővel vagy alacsonyabb annál;

d) az intézmény és a partner ugyanazon tagállamban letelepedett.

(2) Ha az intézmény és a partner más tagállamban letelepedett, az illetékes hatóságok eltekinthetnek az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott feltétel alkalmazásától, ha az (1) bekezdésben meghatározott kritériumokon kívül az alábbi kritériumok is teljesülnek:

a) a kötelezettség, eszköz vagy folyósítási kötelezettséggel járó hitel- vagy likviditási keret tekintetében jogilag kötelező érvényű megállapodások és kötelezettségvállalások léteznek a csoporthoz tartozó szervezetek között;

b) a finanszírozás nyújtója alacsony finanszírozási kockázati profillal rendelkezik;

c) a finanszírozás címzettjének finanszírozási kockázati profilját megfelelően figyelembe vették a finanszírozás nyújtójának likviditásikockázat-kezelésében.

Az illetékes hatóságok a 20. cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban konzultációt folytatnak egymással annak megállapítása céljából, hogy az ebben a bekezdésben meghatározott kiegészítő kritériumok teljesülnek-e.

3. FEJEZET

Rendelkezésre álló stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428i. cikk

A rendelkezésre álló stabil források összegének kiszámítása

Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, a rendelkezésre álló stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy a kötelezettségek és a szavatolótőke különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőkkel. A rendelkezésre álló stabil források teljes összege a kötelezettségek és a szavatolótőke súlyozott összegeinek az összege.

▼M8

A kizárólag a lakossági piacon értékesített és lakossági számlán nyilvántartott kötvényeket és egyéb hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat úgy kezelhetők, hogy azok a megfelelő lakosságibetét-kategóriába tartoznak. Olyan korlátozásokat kell bevezetni, amelyek értelmében ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhatják és kizárólag lakossági ügyfelek tulajdonában lehetnek.

428j. cikk

A kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező megállapítása céljából figyelembe kell venniük kötelezettségeik és szavatolótőkéjük hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamidejének megállapítása céljából figyelembe kell venniük a fennálló opciókat. Ennek során azt kell feltételezniük, hogy a partnerek a lehető legkorábbi időpontban lehívják a vételi opciót. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézménynek az opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt azon piaci várakozásokat, hogy az intézmények bizonyos kötelezettségeket lejáratuk előtt vissza fognak váltani.

(3) Az intézményeknek a rögzített felmondási idejű betéteket a felmondási idejük szerint, a lekötött betéteket pedig a hátralévő futamidejük szerint kell kezelniük. E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézmények a lekötött lakossági betétek hátralévő futamidejének megállapításakor nem vehetik figyelembe a lejárat előtti kivonásra vonatkozó opciót, amennyiben a betétesnek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, jelentős összegű díjat kell fizetnie az egy éven belüli lejárat előtti kivonásért.

(4) A 2. szakasz alapján alkalmazandó megfelelő rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából az intézményeknek a legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek azon részét, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb és hat hónapnál hosszabb, de egy évnél rövidebb, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónapnál hosszabb, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. szakasz

Rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők

428k. cikk

0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

(1) Ha a 428l–428o. cikk másként nem rendelkezik, a meghatározott lejárattal nem rendelkező összes kötelezettségre, beleértve a rövid pozíciókat és a nyitott lejáratú pozíciókat is, 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, a következők kivételével:

a) halasztott adókötelezettségek, amelyeket az ahhoz a lehető legközelebbi időpontnak megfelelően kell kezelni, amikor ezek a kötelezettségek realizálhatók;

▼M8

b) kisebbségi részesedések, amelyeket az eszköz lejáratának megfelelően kell kezelni.

(2) Az (1) bekezdésben említett halasztott adókötelezettségekre és kisebbségi részesedésekre a következő tényezők egyike alkalmazandó:

a) 0 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje hat hónapnál rövidebb;

b) 50 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább hat hónap, de egy évnél rövidebb;

c) 100 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább egy év.

▼C7

(3) Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) pénzügyi instrumentum, deviza és áruk vásárlásából eredő, kötési időpont szerinti olyan kötelezettségek, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de ugyanakkor várható, hogy kiegyenlítődnek;

b) a 428f. cikknek megfelelően egy eszközzel egymástól függőként kategorizált kötelezettségek;

c) hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

d) a 428l–428o. cikkben nem említett egyéb kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.

(4) Az intézményeknek 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbség abszolút értékére, ha ez a különbség negatív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és ha az említett biztosíték újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

▼M8

428l. cikk

50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

▼C7

Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) az operatív betétekre vonatkozóan a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti kritériumokat teljesítő kapott betétek;

b) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. egy tagállam vagy egy harmadik ország központi kormányzata;

ii. egy tagállam vagy egy harmadik ország regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata;

iii. egy tagállam vagy egy harmadik ország közszektorbeli szervezetei;

iv. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

v. nem pénzügyi vállalati ügyfelek;

vi. illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben ezek a kötelezettségek nem tartoznak az e bekezdés a) pontja alá;

c) legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő szerződéses futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

▼C7

d) a 428m., a 428n. és a 428o. cikkben nem említett egyéb, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.

▼M8

428m. cikk

90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban az egyéb lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

▼M8

428n. cikk

95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a stabil lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428o. cikk

100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre és -instrumentumokra 100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., 49. és 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása előtt;

b) az intézmények kiegészítő alapvető tőkeelemei az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk erre történő alkalmazása előtt, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

c) az intézmény járulékos tőkeelemei a 66. cikkben említett levonások és a 79. cikk alkalmazása előtt, legalább egy év hátralévő futamidővel, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

d) az intézmény egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező tőkeinstrumentumai, az olyan explicit vagy beágyazott opcióval rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

e) bármely egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező fedezett és fedezetlen források és kötelezettségek, beleértve a lekötött betéteket, ha a 428k–428n. cikk másként nem rendelkezik.

4. FEJEZET

Előírt stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428p. cikk

Az előírt stabil források összegének kiszámítása

(1) Ha ez a fejezet másként nem rendelkezik, az előírt stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy az eszközök és mérlegen kívüli tételek különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerint alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőkkel. Az előírt stabil források teljes összege az eszközök és a mérlegen kívüli tételek súlyozott összegeinek az összege.

▼M8

(2) Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközöket, amelyek szerepelnek a mérlegükben és amelyek tekintetében nem tényleges tulajdonosok, ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközökre, amelyek nem szerepelnek a mérlegükben, viszont amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok, az e fejezet 2. szakasza alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak.

(3) Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönadott olyan eszközök, amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok maradnak, abban az esetben is, ha az érintett eszközök nem maradnak az intézmény mérlegében, e fejezet alkalmazásában megterhelt eszközöknek tekintendők, és a2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak rájuk. Egyéb esetben az ilyen eszközöket ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

(4) A legalább hat hónap hátralévő futamidőre megterhelt eszközökhöz az alábbiak közül azt a tényezőt kell hozzárendelni, amelyik a magasabb: az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák, vagy az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amely a megterhelt eszközökre egyébként alkalmazandó. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, amikor a megterhelt eszköz hátralévő futamideje rövidebb, mint a megterhelés forrását jelentő ügylet hátralévő futamideje.

Az olyan eszközökre, amelyek megterhelési időszakából kevesebb, mint hat hónap van hátra, azon előírt stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, amelyeket a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

(5) Amennyiben egy intézmény újra felhasznál vagy újból elzálogosít egy – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett eszközt, és ezt az eszközt mérlegen kívül számolták el, akkor azon ügyletet, amelyhez kapcsolódóan az említett eszközt kölcsönvették, megterheltként kell kezelni, feltéve hogy az ügylet futamideje nem járhat le anélkül, hogy az intézmény visszaadná a kölcsönvett eszközt.

(6) Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

a) egy halmazban lévő eszközök, amelyek biztosítékként azonnal felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó, vagy ha a halmazt központi bank működteti, folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még nem finanszírozott hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez; ezen eszközök közé tartoznak a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközök; az intézménynek azzal a feltevéssel kell élnie, hogy a halmazban lévő eszközöket azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik meg a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve;

b) az intézmény által fedezett kölcsönügyletben, fedezett finanszírozási ügyletben vagy biztosíték-csereügyletben hitelkockázat-mérséklés céljából biztosítékként kapott eszközök, amelyeket az intézmény elidegeníthet;

▼M8

c) fedezettkötvény-kibocsátáshoz nem kötelező többletfedezetként kapcsolt eszközök.

(7) Amennyiben az EKB, illetve egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja nem szabványos, átmeneti műveleteket hajt végre annak érdekében, hogy a teljes piacra kiterjedő pénzügyi stresszhelyzetben vagy rendkívüli makrogazdasági körülmények között teljesíteni tudja megbízatását, az alábbi eszközökre alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazható:

a) a 428ad. cikk f) pontjától és a 428ah. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, az ezen albekezdésben említett műveletek céljából megterhelt eszközök;

b) a 428ad. cikk d) pontjának i. és ii. alpontjától, a 428af. cikk b) pontjától, valamint a 428ag. cikk c) pontjától eltérve, azon összegek, amelyek az ezen albekezdésben említett műveletekből származnak.

Az illetékes hatóságoknak azon központi bank egyetértésével, amely az ügylet szerződő fele, meg kell határozniuk az első albekezdés a) és b) pontjában említett eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőt. Az első albekezdés a) pontjában említett megterhelt eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező nem lehet alacsonyabb annál az előírt stabil forrásellátottsági tényezőnél, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

Amennyiben a második albekezdésnek megfelelően alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazására kerül sor, az illetékes hatóságoknak szorosan figyelemmel kell kísérniük, hogy ez az alacsonyabb tényező milyen hatást gyakorol az intézmények stabil forrásellátottsági pozícióira, és szükség esetén meg kell hozniuk a megfelelő felügyeleti intézkedéseket.

(8) A többszörös figyelembevétel elkerülése érdekében az intézmények kötelesek az előírt stabil források összege e fejezet szerinti számításának egyéb részeiből kizárni a biztosítékhoz kapcsolódó olyan eszközöket, amelyeket nyújtott változó letétként ismernek el a 428k. cikk (4) bekezdésének b) pontja és a 428ah. cikk (2) bekezdésének b) pontja alapján, vagy nyújtott alapletétként vagy központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként ismernek el a 428ag. cikk a) és b) pontja alapján.

(9) Az intézményeknek az előírt stabil források számításába be kell vonniuk azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan vételi megbízást hajtottak végre. Ki kell zárniuk az előírt stabil források összegének számításából azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan értékesítési megbízást hajtottak végre, feltéve hogy ezek az ügyletek az intézmények mérlegében nem tükröződnek származtatott ügyletként vagy fedezett finanszírozási ügyletként, és hogy ezek az ügyletek a kiegyenlítés után megjelennek az intézmények mérlegében.

(10) Az illetékes hatóságok meghatározhatnak az ebben a fejezetben nem említett, a mérlegen kívüli kitettségekre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőket annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő összegű rendelkezésre álló stabil forrással rendelkezzenek az említett kitettségek azon része tekintetében, amely a nettó stabil forrásellátottsági ráta egy éves időhorizontja alatt várhatóan finanszírozást igényel. E tényezők meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak különösen figyelembe kell venniük azokat a jelentős hírnévromlásból eredő, az intézményt érő károkat, amelyek abból adódhatnak, ha nem biztosítják az említett finanszírozást.

▼M8

Az illetékes hatóságok kötelesek bejelenteni az EBH-nak a mérlegen kívüli kitettségek azon típusait, amelyekre vonatkozóan évente legalább egyszer előírt stabil forrásellátottsági tényezőket határoztak meg. Az említett tényezők meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk ebben a jelentésben.

428q. cikk

Az eszközök hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz alapján az eszközeikre és mérlegen kívüli tételeikre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező megállapításakor figyelembe kell venniük eszközeik és mérlegen kívüli ügyleteik hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban elkülönített eszközöket az eszközök alapjául szolgáló kitettség szerint kell kezelniük. Az intézményeknek mindazonáltal az ilyen eszközökre a megterhelés idejétől függően magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk, amelyeket az illetékes hatóságok határoznak meg, figyelembe véve, hogy az intézmény képes-e szabadon elidegeníteni vagy cserélni az ilyen eszközöket, valamint figyelembe véve, hogy milyen időtartamra szólnak az intézményeknek azon ügyfeleik felé fennálló kötelezettségei, amely ügyfelekre az említett elkülönítési követelmények vonatkoznak.

(3) Egy eszköz hátralévő futamidejének kiszámítása során az intézményeknek figyelembe kell venniük az opciókat, azon feltételezés alapján, hogy a kibocsátó vagy a partner az eszköz futamidejének meghosszabbítása céljából gyakorolni fogja az opciókat. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt a piacok és az ügyfelek azon várakozását, hogy az intézmények bizonyos eszközök futamidejét lejáratuk időpontjában meg fogják hosszabbítani.

(4) A 2. szakasszal összhangban alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása érdekében a legalább egy év hátralévő szerződéses futamidővel rendelkező amortizálódó kölcsönök esetében azt a részt, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. szakasz

Előírt stabil forrásellátottsági tényezők

428r. cikk

0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű magas minőségű likvid eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, a szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 0 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

c) az intézmény az EKB-nál vagy egy tagállam központi bankjánál vagy a harmadik ország központi bankjánál tartott minden tartalék, beleértve a kötelező tartalékot és a többlettartalékot is;

d) az EKB, egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja felé fennálló minden, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű követelés;

e) pénzügyi instrumentumok, deviza vagy áruk értékesítéséből eredő, kötési időpont szerinti követelések, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de még várható, hogy kiegyenlítődnek;

f) a 428f. cikknek megfelelően egy kötelezettséggel egymástól függőként kategorizált eszközök;

g) pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, értékpapír-finanszírozási ügyletek alapján esedékes összegek, ha ezeket az esedékes összegeket a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján 1. szintű eszköznek minősülő eszközök fedezik – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és ha ezen eszközöknek az ügylet időtartama alatt történő újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének.

Az intézményeknek az e cikk első albekezdésének g) pontjában említett esedékes összegeket nettó alapon kell figyelembe venniük, amennyiben a 428e. cikk alkalmazandó.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjától eltérve, az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaznak a kötelező tartalékokra, figyelembe véve mindenekelőtt azt, hogy mennyiben léteznek egy éves időhorizonton tartalékokra vonatkozó követelmények, amelyekhez szükséges a kapcsolódó stabil forrásellátottság.

A harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatok esetében, amennyiben a kötelező központi banki tartalékra az említett harmadik ország nettó stabil forrásellátottsági követelményt meghatározó nemzeti joga alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, ezt a magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell a konszolidáció során figyelembe venni.

▼M8

428s. cikk

5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 5 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában említettektől eltérő értékpapír-finanszírozási ügyletek alapján esedékes összegek;

c) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek és likviditási hitelkeretek le nem hívott része;

d) az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel.

Az intézményeknek az e cikk első albekezdésének b) pontjában említett esedékes összegeket nettó alapon kell figyelembe venniük, amennyiben a 428e. cikk alkalmazandó.

(2) Az intézményeknek a származtatott ügyletek minden nettósítási halmaza esetében 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a származtatott ügyletek említett nettósítási halmazainak a nyújtott biztosíték nélkül számított abszolút valós értékére, amennyiben ezek a nettósítási halmazok negatív valós értékkel rendelkeznek. E bekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a valós értéket, hogy az nem foglalja magában az esetlegesen nyújtott biztosítékokat, illetve az említett szerződések piaci értékének változásával kapcsolatos esetleges kiegyenlítési kifizetéseket és bevételeket.

428t. cikk

7 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű rendkívül magas minőségű fedezett kötvényként elismerhető meg nem terhelt eszközökre 7 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428u. cikk

7,5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű termékekre 7,5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazni.

▼M8

428v. cikk

10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában és a 428s. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettektől eltérő ügyletek alapján esedékes összegek;

b) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel;

c) az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel.

428w. cikk

12 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 12 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 12 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428x. cikk

15 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2A. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközökre 15 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428y. cikk

20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 20 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

▼M8

428z. cikk

25 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű, meg nem terhelt értékpapírosításra 25 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelel-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428aa. cikk

30 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 30 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti meg nem terhelt magas minőségű fedezett kötvények, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 30 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ab. cikk

35 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 35 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű, meg nem terhelt értékpapírosítás, tekintet nélkül arra, hogy megfelel-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 35 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvények vagy befektetési jegyek, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428ac. cikk

40 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerint a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 40 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 40 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

▼M8

428ad. cikk

50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű értékpapírosítást és magas minőségű fedezett kötvényeket, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) az operatív betétekre vonatkozóan a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti kritériumokat teljesítő, az intézmény által egy másik pénzügyi vállalkozásnál tartott betétek;

c) a következőkkel kötött ügyletekből eredő, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű esedékes összegek:

   i. egy tagállam vagy egy harmadik ország központi kormányzata;

   ii. egy tagállam vagy egy harmadik ország regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata;

   iii. egy tagállam vagy egy harmadik ország közszektorbeli szervezetei;

   iv. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

   v. nem pénzügyi vállalatok, lakossági ügyfelek és kkv-k;

   vi. illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben ezek az eszközök nem tartoznak e bekezdés b) pontja alá;

d) a következőkkel kötött ügyletekből eredő, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű esedékes összegek:

   i. az Európai Központi Bank vagy egy tagállam központi bankja;

   ii. harmadik ország központi bankja;

   iii. pénzügyi ügyfelek;

e) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel;

f) legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ae–428ah. cikk szerint magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák;

▼M8

g) bármely egyéb, egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező eszköz, ha a 428r–428ac. cikk másként nem rendelkezik.

428ae. cikk

55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditásfedezeti ráta számítása céljából 55 %-os korrekciós tényezőre (haircut) jogosult, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428af. cikk

65 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 65 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett, meg nem terhelt hitelek vagy a 129. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említettek szerint elismert fedezetnyújtó által teljes mértékben garantált, meg nem terhelt lakóingatlannal fedezett hitelek legalább egy év hátralévő futamidővel, feltéve hogy ezek a hitelek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kapnak;

b) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt hitelek, a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek és a 428r–428ad. cikkben említett hitelek kivételével, feltéve hogy az említett hitelek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban legfeljebb 35 %-os kockázati súlyt kapnak.

428ag. cikk

85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) származtatott ügyletek esetében alapletétként nyújtott eszközök és mérlegen kívüli tételek, beleértve a pénzeszközöket, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ah. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, amely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák;

b) központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként nyújtott eszközök és mérlegen kívüli tételek, beleértve a pénzeszközöket, kivéve, ha ezekhez a 428ah. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, amely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközre alkalmazni, ha azt meg nem terheltként tartanák;

▼M8

c) olyan, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt hitelek, a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek és a 428r–428af. cikkben említett hitelek kivételével, amelyek 90 napnál nem régebben jártak le, és amelyek a harmadik rész II. címének 2. fejezetével összhangban 35 %-osnál nagyobb kockázati súlyt kapnak;

d) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel;

e) olyan, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt értékpapírok, amelyek a 178. cikkel összhangban teljesítők, és amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján likvid eszközként nem elismerhetők;

f) olyan, meg nem terhelt, tőzsdén kereskedett részvények, amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján nem ismerhetők el 2B. szintű eszközként;

g) fizikailag kereskedett áruk, beleértve az aranyat, de kivéve a származtatott áruügyleteket;

h) olyan fedezeti alapban lévő, legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, amely fedezeti alapot a 2009/65/EK irányelv 52. cikkének (4) bekezdésében említett fedezett kötvényekkel vagy e rendelet 129. cikkének (4) vagy (5) bekezdésében meghatározott kezelésre jogosító követelményeket teljesítő fedezett kötvényekkel finanszíroznak.

428ah. cikk

100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) e fejezet eltérő rendelkezése hiányában, legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök;

b) a 428r–428ag. cikkben említettektől eltérő eszközök, beleértve a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott, legalább egy év hátralévő szerződéses futamidejű hiteleket, a nemteljesítő kitettségeket, a szavatolótőkéből levont elemeket, a befektetett eszközöket, a nem tőzsdén kereskedett részvényeket, a megtartott érdekeltségeket, a biztosítási eszközöket, valamint a nemteljesítő (defaulted) értékpapírokat.

(2) Az intézményeknek 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbségre, ha az pozitív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

▼M8

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

5. FEJEZET

A kis és nem komplex intézményekre vonatkozó eltérés

428ai. cikk

A kis méretű és nem összetett intézményekre vonatkozó eltérés

A 3. és a 4. fejezetben foglaltaktól eltérve, a kis méretű és nem összetett intézmények az illetékes hatóságuk előzetes engedélyével úgy dönthetnek, hogy a 6. fejezet szerinti, rendelkezésre álló stabil forrásaik és a 7. fejezet szerinti előírt stabil forrásaik százalékos arányát számítják ki.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy egy kis méretű és nem összetett intézmény esetében az egyszerűsített módszer nem alkalmas a forrásellátottsági kockázat leképzésére, kötelezheti az intézményt, hogy tegyen eleget a 3. fejezet szerinti, rendelkezésre álló stabil forrásokon és a 4. fejezet szerinti előírt stabil forrásokon alapuló nettó stabil forrásellátottsági követelménynek.

6. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta egyszerűsített kiszámításához szükséges, rendelkezésre álló stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428aj. cikk

A rendelkezésre álló stabil források összegének egyszerűsített kiszámítása

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, a rendelkezésre álló stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy a kötelezettségek és a szavatolótőke különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőkkel. A rendelkezésre álló stabil források teljes összege a kötelezettségek és a szavatolótőke súlyozott összegeinek az összege.

▼M8

(2) A kizárólag a lakossági piacon értékesített és lakossági számlán nyilvántartott kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok a megfelelő lakosságibetét-kategóriába tartozóként kezelhetők. Olyan korlátozásokat kell bevezetni, amelyek értelmében ezeket az eszközöket kizárólag lakossági ügyfelek vásárolhatják és kizárólag lakossági ügyfelek tulajdonában lehetnek.

428ak. cikk

A kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező megállapítása céljából figyelembe kell venniük kötelezettségeik és szavatolótőkéjük hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a kötelezettségek vagy a szavatolótőke hátralévő futamidejének megállapítása céljából figyelembe kell venniük a fennálló opciókat. Ennek során azt kell feltételezniük, hogy a partnerek a lehető legkorábbi időpontban lehívják a vételi opciót. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt azon piaci várakozásokat, hogy az intézmények bizonyos kötelezettségeket lejáratuk előtt vissza fognak váltani.

(3) Az intézményeknek a rögzített felmondási idejű betéteket a felmondási idejük szerint, a lekötött betéteket pedig a hátralévő futamidejük szerint kell kezelniük. E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézmények a lekötött lakossági betétek hátralévő futamidejének megállapításakor nem vehetik figyelembe a lejárat előtti kivonásra vonatkozó opciót, amennyiben a betétesnek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, jelentős összegű díjat kell fizetnie az egy éven belüli lejárat előtti kivonásért.

(4) A 2. szakasz szerinti rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából a legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező kötelezettségek esetében azt a részt, amelynek lejárata hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelniük, mint amelyek hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkeznek.

2. szakasz

Rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezők

428al. cikk

0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

(1) Ha e szakasz másként nem rendelkezik, a meghatározott lejárattal nem rendelkező összes kötelezettségre, beleértve a rövid pozíciókat és a nyitott lejáratú pozíciókat is, 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, a következők kivételével:

a) halasztott adókötelezettségek, amelyeket az ahhoz a lehető legközelebbi időpontnak megfelelően kell kezelni, amikor ezek a kötelezettségek realizálhatók;

b) kisebbségi részesedések, amelyeket az adott eszköz lejáratának megfelelően kell kezelni.

▼M8

(2) Az (1) bekezdésben említett halasztott adókötelezettségekre és a kisebbségi részesedésekre a következő tényezők egyike alkalmazandó:

a) 0 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje egy évnél rövidebb;

b) 100 %, ha a halasztott adókötelezettség vagy kisebbségi részesedés tényleges hátralévő futamideje legalább egy év.

▼C7

(3) Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) pénzügyi instrumentum, deviza és áruk vásárlásából eredő, kötési időpont szerinti olyan kötelezettségek, amelyek várhatóan kiegyenlítődnek a releváns tőzsdén vagy ügylettípusnál szokásos standard kiegyenlítési cikluson vagy időszakon belül, vagy amelyek nem egyenlítődtek ki, de még várható, hogy kiegyenlítődnek;

b) a 428f. cikknek megfelelően egy eszközzel egymástól függőként kategorizált kötelezettségek;

c) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek, amelyeket a következők nyújtanak:

i. az EKB vagy egy tagállam központi bankja;

ii. harmadik ország központi bankja;

iii. pénzügyi ügyfelek;

d) az ebben a cikkben és a 428am–428ap. cikkben nem említett egyéb kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok.

(4) Az intézményeknek 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbség abszolút értékére, ha ez a különbség negatív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

▼M8

428am. cikk

50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

▼C7

Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre vagy -instrumentumokra 50 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) az operatív betétekre vonatkozóan a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapított kritériumokat teljesítő kapott betétek;

▼C7

b) olyan, egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű kötelezettségek és tőkeelemek vagy -instrumentumok, amelyeket a következők nyújtanak:

▼M8

i. egy tagállam vagy egy harmadik ország központi kormányzata;

ii. egy tagállam vagy egy harmadik ország regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata;

iii. egy tagállam vagy egy harmadik ország közszektorbeli szervezetei;

iv. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bankok és a 118. cikkben említett nemzetközi szervezetek;

v. nem pénzügyi vállalati ügyfelek;

vi. illetékes hatóság által engedélyezett hitelszövetkezetek, magánbefektetési társaságok és betétközvetítő ügynökök, amennyiben nem olyan beszedett betétekről van szó, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban az operatív betétekre vonatkozóan meghatározott kritériumokat.

428an. cikk

90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban az egyéb lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 90 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428ao. cikk

95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az olyan látra szóló lakossági betétekre, egy évnél rövidebb rögzített felmondási idejű lakossági betétekre és egy évnél rövidebb hátralévő futamidejű lekötött lakossági betétekre, amelyek teljesítik a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a stabil lakossági betétekre vonatkozóan meghatározott releváns kritériumokat, 95 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó.

428ap. cikk

100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi kötelezettségekre és tőkeelemekre és -instrumentumokra 100 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) az intézmények elsődleges alapvető tőkeelemei a 32–35. cikkben előírt korrekciók, a 36. cikk szerinti levonások és a 48., a 49. és a 79. cikkben meghatározott mentességek és alternatívák alkalmazása előtt;

b) az intézmények kiegészítő alapvető tőkeelemei az 56. cikkben említett elemek levonása és a 79. cikk erre történő alkalmazása előtt, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

c) az intézmény járulékos tőkeelemei a 66. cikkben említett levonások és a 79. cikk alkalmazása előtt, legalább egy év hátralévő futamidővel, az olyan explicit vagy beágyazott opciókkal rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

d) az intézmény egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező tőkeinstrumentumai, az olyan explicit vagy beágyazott opcióval rendelkező instrumentumok kivételével, amelyek gyakorlásuk esetén egy évnél rövidebbre csökkentenék a tényleges hátralévő futamidőt;

e) bármely egyéb, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező fedezett és fedezetlen források és kötelezettségek, beleértve a lekötött betéteket is, ha a 428al–428ao. cikk másként nem rendelkezik.

7. FEJEZET

A nettó stabil forrásellátottsági ráta egyszerűsített kiszámításához szükséges előírt stabil források

1. szakasz

Általános rendelkezések

428aq. cikk

Az előírt stabil források összegének egyszerűsített kiszámítása

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, a kis méretű és nem összetett intézmények esetében az előírt stabil források összegét úgy kell kiszámítani, hogy az eszközök és mérlegen kívüli tételek különböző kategóriáinak vagy típusainak a könyv szerinti értékét meg kell szorozni a 2. szakasz szerint alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőkkel. Az előírt stabil források teljes összege az eszközök és a mérlegen kívüli tételek súlyozott összegeinek az összege.

(2) Az intézmények által – többek között az értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközöket, amelyek szerepelnek a mérlegükben és amelyek tekintetében nem tényleges tulajdonosok, ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

Az intézmények által – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett olyan eszközökre, amelyek nem szerepelnek a mérlegükben, viszont amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok, a 2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak.

▼M8

(3) Az intézmények által – többek között az értékpapír-finanszírozási során – kölcsönadott olyan eszközök, amelyek tekintetében tényleges tulajdonosok maradnak, abban az esetben is, ha az érintett eszközök nem maradnak a mérlegükben, e fejezet alkalmazásában megterhelt eszközöknek tekintendők, és a 2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők vonatkoznak rájuk. Egyéb esetben az ilyen eszközöket ki kell zárni az előírt stabil források összegének számításából.

(4) A legalább hat hónap hátralévő futamidőre megterhelt eszközökhöz az alábbiak közül azt a tényezőt kell hozzárendelni, amelyik a magasabb: az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák, vagy az az előírt stabil forrásellátottsági tényező, amely a megterhelt eszközökre egyébként alkalmazandó. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, amikor a megterhelt eszköz hátralévő futamideje rövidebb, mint a megterhelés forrását jelentő ügylet hátralévő futamideje.

Az olyan eszközökre, amelyek megterhelési időszakából kevesebb, mint hat hónap van hátra, azon előírt stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazandók, amelyeket a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

(5) Amennyiben egy intézmény újra felhasznál vagy újból elzálogosít egy – többek között értékpapír-finanszírozási ügyletek során – kölcsönvett és mérlegen kívül elszámolt eszközt, akkor azon ügyletet, amelynek révén az említett eszközt kölcsönvették, megterheltként kell kezelni, feltéve hogy az ügylet futamideje nem járhat le anélkül, hogy az intézmény visszaadná a kölcsönvett eszközt.

(6) Az alábbi eszközöket kell meg nem terheltnek tekinteni:

a) egy halmazban lévő eszközök, amelyek biztosítékként azonnal felhasználhatók az intézmény számára hozzáférhető, folyósítási kötelezettséggel járó vagy – ha a halmazt központi bank működteti – folyósítási kötelezettséggel nem járó, de még nem finanszírozott hitelkeretekből történő további finanszírozás megszerzéséhez, ideértve a hitelintézet által szövetkezeti hálózatban vagy intézményvédelmi rendszerben a központi intézménynél elhelyezett eszközöket;

b) az intézmény által fedezett kölcsönügyletben, fedezett finanszírozási ügyletben vagy biztosíték-csereügyletben hitelkockázat-mérséklés céljából biztosítékként kapott eszközök, amelyeket az intézmény elidegeníthet;

c) fedezettkötvény-kibocsátáshoz nem kötelező többletfedezetként kapcsolt eszközök.

E cikk első albekezdésének a) pontja alkalmazása céljából az intézményeknek azzal a feltevéssel kell élniük, hogy a halmazban lévő eszközöket azok emelkedő likviditásának sorrendjében terhelik meg a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott likviditásbesorolás alapján, a likviditási pufferként el nem ismerhető eszközökkel kezdve.

▼M8

(7) Amennyiben az EKB, illetve egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja nem szabványos, átmeneti műveleteket hajt végre annak érdekében, hogy a teljes piacra kiterjedő pénzügyi stresszhelyzetben vagy rendkívüli makrogazdasági körülmények között teljesíteni tudja megbízatását, az alábbi eszközökre alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazható:

a) a 428aw. cikktől és a 428az. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, az ezen albekezdésben említett műveletek tekintetében megterhelt eszközök;

b) a 428aw. cikktől és a 428ay. cikk b) pontjától eltérve, az ezen albekezdésben említett műveletekből származó összegek.

Az illetékes hatóságoknak azon központi bank egyetértésével, amely az ügylet szerződő fele, meg kell határozniuk az első albekezdés a) és b) pontjában említett eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőt. Az első albekezdés a) pontjában említett megterhelt eszközökre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező nem lehet alacsonyabb annál az előírt stabil forrásellátottsági tényezőnél, amelyet a 2. szakasz értelmében akkor kellene alkalmazni a szóban forgó eszközökre, ha azokat megterhelés nélkül tartanák.

Amennyiben a második albekezdésnek megfelelően alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazására kerül sor, az illetékes hatóságoknak szorosan figyelemmel kell kísérniük, hogy ez az alacsonyabb tényező milyen hatást gyakorol az intézmények stabil forrásellátottsági pozícióira, és szükség esetén meg kell hozniuk a megfelelő felügyeleti intézkedéseket.

(8) A többszörös figyelembevétel elkerülése érdekében az intézmények kötelesek az előírt stabil források összege e fejezet szerinti számításának egyéb részeiből kizárni a biztosítékhoz kapcsolódó olyan eszközöket, amelyeket nyújtott változó letétként ismernek el a 428k. cikk (4) bekezdésének b) pontja és a 428ah. cikk (2) bekezdése alapján, vagy nyújtott alapletétként vagy központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként ismernek el a 428ag. cikk a) és b) pontja alapján.

(9) Az intézményeknek az előírt stabil források számításába be kell vonniuk azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan vételi megbízást hajtottak végre. Ki kell zárniuk az előírt stabil források összegének számításából azokat a pénzügyi instrumentumokat, devizákat és árukat, amelyekre vonatkozóan értékesítési megbízást hajtottak végre, feltéve hogy ezek az ügyletek az intézmények mérlegében nem tükröződnek származtatott ügyletként vagy fedezett finanszírozási ügyletként, és hogy ezek az ügyletek a kiegyenlítés után megjelennek az intézmények mérlegében.

(10) Az illetékes hatóságok meghatározhatnak az ebben a fejezetben nem említett, a mérlegen kívüli kitettségekre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezőket annak biztosítása érdekében, hogy az intézmények megfelelő összegű rendelkezésre álló stabil forrással rendelkezzenek az említett kitettségek azon része tekintetében, amely a nettó stabil forrásellátottsági ráta egy éves időhorizontja alatt várhatóan finanszírozást igényel. E tényezők meghatározása céljából az illetékes hatóságoknak különösen figyelembe kell venniük azokat a jelentős hírnévromlásból eredő, az intézményt érő károkat, amelyek abból adódhatnak, ha nem biztosítják az említett finanszírozást.

▼M8

Az illetékes hatóságok kötelesek bejelenteni az EBH-nak a mérlegen kívüli kitettségek azon típusait, amelyekre vonatkozóan évente legalább egyszer előírt stabil forrásellátottsági tényezőket határoztak meg. Ebben a jelentésben az említett tényezők meghatározásához használt módszertant is be kell mutatniuk.

428ar. cikk

Eszközök hátralévő futamideje

(1) Amennyiben ez a fejezet másként nem rendelkezik, az intézményeknek a 2. szakasz alapján az eszközeikre és mérlegen kívüli tételeikre alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényező megállapításakor figyelembe kell venniük eszközeik és mérlegen kívüli ügyleteik hátralévő szerződéses futamidejét.

(2) Az intézményeknek a 648/2012/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdésével összhangban elkülönített eszközöket az eszközök alapjául szolgáló kitettség szerint kell kezelniük. Az intézményeknek mindazonáltal az ilyen eszközökre a megterhelés idejétől függően magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőket kell alkalmazniuk, amelyeket az illetékes hatóságok határoznak meg, figyelembe véve, hogy az intézmény képes-e szabadon elidegeníteni vagy cserélni az ilyen eszközöket, valamint figyelembe véve, hogy az intézményeknek az említett elkülönítési követelményhez kapcsolódó ügyfeleik felé fennálló kötelezettségei milyen időtartamra szólnak.

(3) Egy eszköz hátralévő futamidejének kiszámítása során az intézményeknek figyelembe kell venniük az opciókat, azon feltételezés alapján, hogy a kibocsátó vagy a partner az eszköz futamidejének meghosszabbítása céljából gyakorolni fogja az opciókat. Az intézmény mérlegelési jogköre alapján gyakorolható opciók esetében, az intézménynek és az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük azokat a hírnévvel kapcsolatos tényezőket, amelyek korlátozhatják az intézmény opció gyakorlásának mellőzésére vonatkozó képességét, mindenekelőtt a piacok és az ügyfelek azon várakozását, hogy az intézmények bizonyos eszközök futamidejét lejáratuk időpontjában meg fogják hosszabbítani.

(4) A 2. szakasz alapján alkalmazandó előírt stabil forrásellátottsági tényezők megállapítása céljából a legalább egy év hátralévő szerződéses futamidővel rendelkező amortizálódó kölcsönök esetében azokat a részeket, amelyeknek a lejárata hat hónapnál rövidebb, vagy hat hónap és kevesebb mint egy év közötti, úgy kell kezelni, mint amely hat hónapnál rövidebb, illetve hat hónap és kevesebb mint egy év közötti hátralévő futamidővel rendelkezik.

2. szakasz

Előírt stabil forrásellátottsági tényezők

428as. cikk

0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 0 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű magas minőségű likvid eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközök, a szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvények kivételével, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek;

▼M8

b) az intézmény az EKB-nál vagy egy tagállam központi bankjánál vagy a harmadik ország központi bankjánál tartott minden tartalék, beleértve a kötelező tartalékot és a többlettartalékot is;

c) az EKB, egy tagállam vagy harmadik ország központi bankja felé fennálló minden, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű követelés;

d) a 428f. cikknek megfelelően egy kötelezettséggel egymástól függőként kategorizált eszközök.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, az illetékes hatóságok az érintett központi bank jóváhagyásával dönthetnek úgy, hogy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt alkalmaznak a kötelező tartalékokra, figyelembe véve különösen azt, hogy mennyiben léteznek egy éves időhorizonton tartalékokra vonatkozó követelmények, amelyekhez szükséges a kapcsolódó stabil forrásellátottság.

A harmadik országban központi irodával rendelkező leányvállalatok esetében, amennyiben a kötelező központi banki tartalékra az említett harmadik ország nemzeti jogában meghatározott nettó stabil forrásellátottsági követelménynél magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, ezt a magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell a konszolidáció során figyelembe venni.

428at. cikk

5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban előírt, folyósítási kötelezettséggel járó hitelkeretek és likviditási hitelkeretek le nem hívott része tekintetében 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazni.

(2) Az intézményeknek a származtatott ügyletek minden nettósítási halmaza esetében 5 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a származtatott ügyletek említett nettósítási halmazainak a nyújtott biztosíték nélkül számított abszolút valós értékére, amennyiben ezek a nettósítási halmazok negatív valós értékkel rendelkeznek. E bekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek úgy kell kiszámítaniuk a valós értéket, hogy az nem foglalja magában az esetlegesen nyújtott biztosítékokat, illetve az ilyen szerződések piaci értékének változásával kapcsolatos esetleges kiegyenlítési kifizetéseket és bevételeket.

428au. cikk

10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű rendkívül magas minőségű fedezett kötvényként elismerhető meg nem terhelt eszközök, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek;

b) Az I. mellékletben említett, mérlegen kívüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek.

▼M8

428av. cikk

20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2A. szintű eszközként elismerhető meg nem terhelt eszközökre és az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, KBF-ben lévő meg nem terhelt részvényekre vagy befektetési jegyekre 20 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek.

428aw. cikk

50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre 50 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) fedezett és fedezetlen hitelek egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel, amennyiben kevesebb mint egy évre terhelték meg azokat;

b) bármely egyéb, egy évnél rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező eszköz, ha a 428as–428av. cikk másként nem rendelkezik.

c) legalább hat hónapos, de egy évnél rövidebb hátralévő futamidőre megterhelt eszközök, kivéve, ha ezekhez az eszközökhöz a 428ax, a 428ay és a 428az. cikk szerint magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, mely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák.

428ax. cikk

55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

A 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 2B. szintű eszközként elismerhető eszközökre és az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti, KBF-ben lévő részvényekre vagy befektetési jegyekre 55 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó, tekintet nélkül arra, hogy megfelelnek-e az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott operatív követelményeknek és a likviditási puffer összetételére vonatkozó követelményeknek, amennyiben kevesebb mint egy évre terhelték meg őket.

428ay. cikk

85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

Az alábbi eszközökre és mérlegen kívüli tételekre 85 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

▼M8

a) származtatott ügyletek esetében alapletétként, illetve központi szerződő fél garanciaalapjához adott hozzájárulásként nyújtott eszközök és mérlegen kívüli tételek, beleértve a pénzeszközöket, kivéve ha ezekhez az eszközökhöz a 428az. cikk alapján magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kellene rendelni, ha azokat meg nem terheltként tartanák, amely esetben azon magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazni, amelyet abban az esetben kellene az adott eszközökre alkalmazni, ha azokat meg nem terheltként tartanák;

b) legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező meg nem terhelt hitelek, a 90 napnál nem régebben lejárt, pénzügyi ügyfeleknek nyújtott hitelek kivételével;

c) mérlegen belüli, kereskedelemfinanszírozással kapcsolatos termékek, legalább egy év hátralévő futamidővel;

d) olyan, legalább egy év hátralévő futamidővel rendelkező, meg nem terhelt értékpapírok, amelyek a 178. cikkel összhangban teljesítők, és amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján likvid eszközként nem elismerhetők;

e) olyan, meg nem terhelt, tőzsdén kereskedett részvények, amelyek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján nem ismerhetők el 2B. szintű eszközként;

f) fizikailag kereskedett áruk, beleértve az aranyat, de kivéve a származtatott áruügyleteket.

428az. cikk

100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező

(1) Az alábbi eszközökre 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alkalmazandó:

a) legalább egy év hátralévő futamidőre megterhelt eszközök;

b) A 428as–428ay. cikkben említettektől eltérő eszközök, beleértve a pénzügyi ügyfeleknek nyújtott, legalább egy év hátralévő szerződéses futamidejű hiteleket, a nemteljesítő kitettségeket, a szavatolótőkéből levont elemeket, a befektetett eszközöket, a nem tőzsdén kereskedett részvényeket, a megtartott érdekeltségeket, a biztosítási eszközöket, valamint a nemteljesítő (defaulted) értékpapírokat.

(2) Az intézményeknek 100 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényezőt kell alkalmazniuk a 428d. cikkel összhangban számított, pozitív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege és a negatív valós értékkel rendelkező összes nettósítási halmaz valós értékeinek összege közötti különbségre, ha az pozitív.

Az első albekezdésben említett számításra a következő szabályok alkalmazandók:

▼M8

a) az intézmények által a partnereiktől kapott változó letétet le kell vonni a pozitív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből, ha a változó letétként kapott biztosíték a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus szerinti 1. szintű eszköznek minősül – kivéve az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott rendkívül magas minőségű fedezett kötvényeket –, és amelynek az újrafelhasználására az intézmények jogosultak és operatív szinten képesek lennének;

b) az intézmények által a partnereiknek nyújtott összes változó letétet le kell vonni a negatív valós értékkel rendelkező nettósítási halmaz valós értékéből.

HETEDIK RÉSZ

TŐKEÁTTÉTEL

429. cikk

A tőkeáttételi mutató számítása

(1) Az intézményeknek a (2), (3) és (4) bekezdésben meghatározott módszertannak megfelelően kell kiszámítaniuk a tőkeáttételi mutatójukat.

(2) A tőkeáttételi mutatót a következőképpen kell kiszámítani: az intézmény tőkemennyisége osztva az intézmény teljes kitettségének mértékével, százalékban kifejezve.

Az intézményeknek az adatszolgáltatási vonatkozási időpontban kell kiszámítaniuk a tőkeáttételi mutatót.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása céljából az alapvető tőkét kell a tőkemennyiségnek tekinteni.

(4) A (2) bekezdés alkalmazása céljából a teljes kitettségi mértéket a következőkkel kapcsolatos kitettségek értékének az összegével kell meghatározni:

a) eszközök, kivéve a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteket, a hitelderivatívákat és a 429e. cikkben említett pozíciókat, a 429b. cikk (1) bekezdése szerint számítva;

b) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és hitelderivatívák, beleértve a mérlegen kívüli szerződéseket és hitelderivatívákat, a 429c. és a 429d. cikk szerint számítva;

c) értékpapír-finanszírozási ügyletek partnerkockázat miatti többlete, beleértve a mérlegen kívüli ügyleteket is, a 429e. cikk szerint számítva;

d) mérlegen kívüli tételek, kivéve a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteket, a 429d. és a 429g. cikkben meghatározott hitelderivatívákat, értékpapír-finanszírozási ügyleteket és pozíciókat, a 429f. cikk szerint számítva;

e) kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vétel vagy eladás, a 429g. cikk szerint számítva.

Az intézményeknek a hosszú teljesítésű ügyleteket esettől függően az első albekezdés a)–d) pontjának megfelelően kell kezelniük.

▼M8

Azokban az esetekben, ahol az általános hitelkockázati kiigazításokaz alapvető tőke csökkenését eredményezik, az intézmények 0 értékű alsó határ mellett a mérlegen kívüli, illetve a mérlegen belüli tételek általános hitelkockázati kiigazításainak megfelelő összeggel csökkenthetik az első albekezdés a) és d) pontjában említett kitettségek értékeket.

(5) A (4) bekezdés d) pontjától eltérve, a következő rendelkezések alkalmazandók:

▼C7

a) a (4) bekezdés d) pontjának megfelelő mérlegen kívüli tételt, amelyet az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően származtatott ügyletként kezelnek, az említett bekezdés d) pontjában meghatározottak szerint kell kezelni;

▼M8

b) ha egy klíringtagként eljáró intézmény ügyfele közvetlenül köt származtatott ügyletet egy központi szerződő féllel, és az intézmény garanciát vállal a központi szerződő félnek arra, hogy ügyfele teljesíteni fogja az ügyletből eredő kereskedési kitettségeit, az intézménynek a garanciából eredő kitettségét a (4) bekezdés b) pontja szerint kell kiszámítania, úgy, mintha az intézmény közvetlenül az ügyféllel kötötte volna meg az ügyletet, többek között a pénzeszközben kapott vagy nyújtott változó letétekre vonatkozóan is.

Az első albekezdés b) pontjában meghatározott kezelés olyan magasabb szintű ügyfélként eljáró intézményre is alkalmazandó, amely garanciát vállal ügyfelei kereskedési kitettségeinek teljesítésére.

▼M17

E bekezdés első albekezdésének b) pontja és a második albekezdése alkalmazásában az intézmények kizárólag akkor tekinthetnek egy kapcsolt vállalkozást ügyfélnek, ha ez a vállalkozás a szabályozói konszolidáció hatókörén kívül esik azon a szinten, amelyen a 92. cikk (4) bekezdésének e) pontjában meghatározott követelmény alkalmazandó.

(6) E cikk (4) bekezdésének e) pontja és a 429g. cikk alkalmazásában a „szokásos módon történő vétel vagy eladás” valamely pénzügyi eszköz olyan szerződések keretében történő vételét vagy eladását jelenti, amelyeknek a feltételei a pénzügyi eszköz rendelkezésre bocsátását jogszabályban vagy az érintett piacon általában megállapított időtartamon belül követelik meg.

▼M8

(7) Amennyiben e rész kifejezetten másképp nem rendelkezik, az intézményeknek a teljes kitettségi mértéket a következő elvekkel összhangban kell kiszámítaniuk:

a) a dologi vagy pénzügyi biztosítékok, a garanciák vagy a vásárolt hitelkockázat-mérséklések nem használhatók fel a teljes kitettségi mérték csökkentésére;

b) az eszközök nem nettósíthatók a kötelezettségekkel.

(8) A (7) bekezdés b) pontjától eltérve, az intézményeknek lehetőségük van arra, hogy csökkentsék valamely előfinanszírozási hitel vagy áthidaló hitel kitettségértékét az azon adós megtakarítási számláján keletkezett pozitív egyenleggel, akinek a hitelt nyújtották, és csak az ennek eredményeként kapott összeget számítsák be a teljes kitettségi mértékbe, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

▼M8

a) a megtakarítási számlának a hitelt nyújtó intézménynél történő megnyitása a hitelnyújtás feltétele, és mind a hitelt, mind a megtakarítási számlát ugyanaz az ágazati jogszabály szabályozza;

b) a megtakarítási számlán keletkezett egyenleget az adós a hitel teljes futamideje alatt nem veheti fel, sem részben, sem egészben;

c) az intézmény feltétel nélkül és visszavonhatatlanul felhasználhatja a megtakarítási számlán keletkezett egyenleget a hitelmegállapodásból eredő bármilyen követelés rendezésére az a) pontban említett ágazati jogszabály által szabályozott esetekben, az adós általi fizetési mulasztást vagy az adós fizetésképtelenségét is beleértve.

Az „előfinanszírozási hitel” vagy „áthidaló hitel” olyan hitel, amelyet meghatározott időtartamra nyújtanak a hitelfelvevő számára a hitelfelvevő forráshiányának addig az időpontig történő áthidalása céljából, amikor a végleges hitelt megítélik, az ilyen ügyleteket szabályozó ágazati jogszabályokban megállapított kritériumoknak megfelelően.

429a. cikk

A teljes kitettségi mértékbe nem beszámítandó kitettségek

(1) A 429. cikk (4) bekezdésének a) pontjától eltérve, az intézmények a következő kitettségek bármelyikét kizárhatják a teljes kitettségi mértékének megállapításából:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdése d) pontjának megfelelően levont összegek;

b) a 429. cikk (3) bekezdésében említett tőkemennyiség számítása során levont eszközök;

c) olyan kitettségek, amelyek a 113. cikk (6) vagy (7) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súlyt kapnak;

▼M17

ca) amennyiben az intézmény a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózat tagja, azon kitettségek, amelyekhez a 114. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt rendelnek, és amelyek olyan eszközökből származnak, amelyek egyenértékűek a hálózat más tagjainak ugyanazon pénznemben elhelyezett, a 422. cikk (3) bekezdésének b) pontja szerinti, törvényben vagy jogszabályban előírt minimumbetéteiből eredő betétekkel; ebben az esetben a hálózat más tagjainak törvényben vagy jogszabályban előírt minimumbetétnek minősülő kitettségei nem tartoznak e bekezdés c) pontjának hatálya alá;

▼C7

d) amennyiben az intézmény közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, az olyan eszközökből eredő kitettségek, amelyek központi kormányzatokkal, regionális önkormányzatokkal, helyi önkormányzatokkal vagy közszektorbeli szervezetekkel szembeni, közszektorbeli beruházásokhoz, valamint kedvezményes kölcsönökhöz kapcsolódó követeléseket képeznek;

▼M17

da) az intézmény részvényeseivel szembeni kitettségei, feltéve hogy az ilyen kitettségeket legalább 125 %-ban a 129. cikk (1) bekezdésének d) és e) pontjában említett eszközök fedezik, és ezeket az eszközöket figyelembe veszik a részvényesek tőkeáttételi mutatójára vonatkozó követelményben, amennyiben az intézmény nem közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, de teljesíti a következő feltételeket:

▼M17

i. részvényesei hitelintézetek, és nem gyakorolnak ellenőrzést az intézmény felett;

ii. megfelel e cikk (2) bekezdése a), b), c) és e) pontjának;

iii. kitettségei ugyanabban a tagállamban találhatók;

iv. folyamatosan a valamely tagállam központi kormányzata általi felvigyázás bizonyos formája alatt áll;

v. üzleti modellje arra korlátozódik, hogy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok formájában továbbítja a fedezett kötvények részvényesei számára való kibocsátásából származó bevételnek megfelelő összeget;

▼M8

e) amennyiben az intézmény nem közszektorbeli fejlesztési hitelintézet, a kitettségek azon részei, amelyek kedvezményes kölcsönök más hitelintézetekhez való közvetítéséből erednek;

f) az exporthitelekből eredő kitettségek garantált részei, amelyek megfelelnek mindkét alábbi feltételnek:

i. a garanciát a 201. és a 202. cikkel összhangban egy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtó elismert fedezetnyújtó nyújtja, beleértve az exporthitel-ügynökségeket vagy a központi kormányzatokat;

ii. a kitettség garantált részére a 114. cikk (2) vagy (4) bekezdésével vagy a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban 0 %-os kockázati súly alkalmazandó;

g) amennyiben az intézmény elfogadott központi szerződő fél klíringtagja, az adott intézmény kereskedési kitettségei, feltéve hogy azokat az említett elfogadott központi szerződő fél számolja el, és megfelelnek a 306. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételeknek;

h) amennyiben az intézmény egy többszintű ügyfélstruktúrán belül magasabb szintű ügyfél, azon klíringtaggal vagy szervezettel szembeni kereskedési kitettségek, amely az intézmény magasabb szintű ügyfele, feltéve hogy teljesülnek a 305. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek, és feltéve hogy az intézmény nem köteles megtéríteni ügyfelének a klíringtag vagy az elfogadott központi szerződő fél nemteljesítése esetén elszenvedett veszteségeket;

i) a következő feltételek mindegyikét teljesítő, bizalmi vagyonkezelés keretében kezelt eszközök:

i. az általánosan elfogadott nemzeti számviteli alapelvek lehetővé teszik a 86/635/EGK irányelv 10. cikkével összhangban történő, mérlegen belüli megjelenítésüket;

ii. teljesítik az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően alkalmazandó IFRS 9 nemzetközi pénzügyi beszámolási standardban meghatározott, a megjelenítés alóli kivételre vonatkozó kritériumokat;

iii. adott esetben teljesítik az 1606/2002/EK rendeletnek megfelelően alkalmazandó IFRS 10 standardban meghatározott, a konszolidálás alóli kivételre vonatkozó kritériumokat;

▼M8

j) az összes következő feltételnek megfelelő kitettségek:

i. közszektorbeli szervezettel szembeni kitettségek;

ii. a 116. cikk (4) bekezdésében foglaltak szerint kezelik őket;

iii. olyan betétekből erednek, amelyeket az intézmény jogilag köteles az i. pontban említett közszektorbeli szervezetnek közérdekű beruházás finanszírozása céljából átadni;

k) a harmadik félnél elhelyezett többletbiztosíték, amelyet nem adtak kölcsönbe;

l) ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében az intézmény a partnernek készpénzben fizetett változó letétet követelésként számolja el, a 429c. cikk (3) bekezdésének a)–e) pontjában foglalt feltételek teljesülése esetén a szóban forgó követelés;

m) hagyományos értékpapírosításból eredő értékpapírosított kitettségek, amelyek teljesítik a 244. cikk (2) bekezdésében foglalt, a jelentős kockázatátruházásra vonatkozóan meghatározott feltételeket;

▼M11

n) az intézmény központi bankjával szembeni, az alábbiakban felsorolt kitettségek, az (5) és a (6) bekezdésben meghatározott feltételekre is figyelemmel:

▼M8

i. érmék és bankjegyek a központi bank joghatóságának törvényes pénznemében;

ii. a központi bankkal szembeni követeléseket megtestesítő eszközök, beleértve a központi banknál tartott tartalékokat is;

o) amennyiben az intézmény rendelkezik a 909/2014/EU rendelet 16. cikke és 54. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti engedéllyel, az intézménynek az említett rendelethez fűzött melléklet C. szakaszának a) pontjában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások miatti olyan kitettségei, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a szóban forgó melléklet A. és B. szakaszában felsorolt alapvető, illetve kiegészítő szolgáltatásokhoz;

p) amennyiben az intézményt a 909/2014/EU rendelet 54. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint kijelölték, az intézménynek az említett rendelethez fűzött melléklet C. szakaszának a) pontjában felsorolt banki jellegű kiegészítő szolgáltatások miatti olyan kitettségei, amelyek közvetlenül kapcsolódnak valamely – a fenti rendelet 16. cikkének megfelelően engedélyezett – központi értéktárnak a szóban forgó melléklet A. és B. szakaszában felsorolt alapvető, illetve kiegészítő szolgáltatásaihoz;

▼M15

q) a 72e. cikk (5) bekezdésének első albekezdésében meghatározott kezelés hatálya alá tartozó kitettségek.

▼M8

Az első albekezdés m) pontjának alkalmazásában az intézményeknek a teljes kitettségi mértékbe be kell számítaniuk valamennyi megtartott kitettségét.

▼M8

(2) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában a „közszektorbeli fejlesztési hitelintézet” olyan hitelintézet, amely teljesíti az összes következő feltételt:

a) valamely tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata hozta létre;

b) tevékenysége az intézményre irányadó jogszabályokkal és rendelkezésekkel – köztük az alapszabályával – összhangban lévő, meghatározott pénzügyi, társadalmi vagy gazdasági közpolitikai célok elérésének előmozdítására korlátozódik, amelyet nem versenypiaci alapon folytat;

c) célja nem a nyereség vagy a piaci részesedés maximalizálása;

d) az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályokra figyelemmel a központi kormányzat, a regionális kormányzat vagy a helyi önkormányzat köteles megóvni a hitelintézet életképességét, vagy közvetlenül vagy közvetve garanciát vállal a hitelintézet vonatkozó szavatolótőke-követelményének, forrásellátottsági követelményének vagy az általa nyújtott kedvezményes kölcsönöknek legalább 90 %-ára;

e) nem fogad el a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában vagy az irányelvet átültető nemzeti jogszabályokban meghatározott olyan biztosított betéteket, amelyek a 2008/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 3. cikkének a) pontja szerinti fogyasztók lekötött vagy megtakarítási betéteinek minősülhetnek.

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásának céljából a közpolitikai célok közé tartozhat meghatározott gazdasági ágazatok vagy az érintett tagállam egyes földrajzi területei részére nyújtott fejlesztési vagy ösztönzési célú finanszírozás.

►C7 Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazása céljából, valamint az állami támogatásokra vonatkozó uniós szabályoknak és a tagállamok e keret szerinti kötelezettségeinek a sérelme nélkül, ◄ az illetékes hatóságok az intézmény kérésére kezelhetik az adott intézmény valamely szervezetileg, strukturálisan és pénzügyileg független és autonóm egységét közszektorbeli fejlesztési hitelintézetként, feltéve hogy az adott egység teljesíti az első albekezdésben felsorolt összes feltételt, és hogy az ilyen hitelintézetként való kezelés nem befolyásolja az adott intézmény felügyeletének hatékonyságát. Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul értesíteniük kell a Bizottságot és az EBH-t minden olyan döntésről, amely arra vonatkozik, hogy egy adott intézmény valamely egységét – ezen albekezdés alkalmazása céljából – közszektorbeli fejlesztési hitelintézetként kezelnek. Az illetékes hatóságoknak évente felül kell vizsgálniuk az ilyen döntéseket.

(3) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának és a (2) bekezdés d) pontjának alkalmazásában a „kedvezményes kölcsön” olyan kölcsön, melyet közszektorbeli fejlesztési hitelintézet vagy valamely tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata által létrehozott szervezet nyújt közvetlenül vagy közbenső hitelintézeten keresztül, nem versenypiaci alapon és nem nyereség céljából, az adott tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata közpolitikai céljainak az előmozdítására.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

▼M8

(4) Az intézmények nem zárhatják ki az e cikk (1) bekezdésének g) és h) pontjában meghatározott kereskedési kitettségeket, amennyiben a 429. cikk (5) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott feltétel nem teljesül.

(5) ►M11 Az intézmények kizárhatják az (1) bekezdés n) pontjában felsorolt kitettségeket, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül: ◄

a) az intézmény illetékes hatósága – az érintett központi bankkal folytatott konzultációt követően – megállapította és nyilvánosan bejelentette, hogy olyan rendkívüli körülmények állnak fenn, amelyek a kizárást a monetáris politikák végrehajtásának elősegítése érdekében indokolják;

b) a mentesítés egy évet nem meghaladó, meghatározott időtartamra szól;

▼M11

c) az intézmény illetékes hatósága – az érintett központi bankkal folytatott konzultációt követően – megállapította és nyilvánosan bejelentette, hogy mely időpont tekintendő a rendkívüli körülmények fennállása kezdetének; ezen időpontként negyedévzáró napot kell megjelölni.

▼M8

(6) Az (1) bekezdés n) pontja szerinti, kizárandó kitettségeknek teljesíteniük kell mindkét alábbi feltételt:

a) az intézmény által elhelyezett betétekkel azonos pénznemben denomináltak;

b) átlagos futamidejük nem haladja meg jelentősen az intézmény által elhelyezett betétek átlagos futamidejét.

(7) A 92. cikk (1) bekezdésének d) pontjától eltérve, amennyiben valamely intézmény kizárja az e cikk (1) bekezdésének n) pontjában említett kitettségeket, köteles a kizárás időtartama alatt mindenkor teljesíteni a korrigált tőkeáttételi mutatóra vonatkozó, következő követelményt:

$$aLR = 3\% \cdot \frac{EM_{LR}}{EM_{LR} - CB}$$

ahol:

aLR = korrigált tőkeáttételi mutató

▼M11

EM_{LR} = az intézménynek a 429. cikk (4) bekezdésével összhangban kiszámított teljes kitettségi mértéke, amely tartalmazza az e cikk (1) bekezdése n) pontjának megfelelően kizárt kitettségeket is, az e cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett nyilvános bejelentés időpontjában; és

CB = az intézmény saját központi bankjával szembeni – a központi banknak az (5) bekezdés c) pontjában említett időpontot közvetlenül megelőző teljes tartalékolási időszakára vonatkozóan kiszámítandó – azon kitettségei összesített értékének napi átlaga, amelyek az (1) bekezdés n) pontjával összhangban kizárhatók.

▼M8

429b. cikk

Az eszközök kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a következő elveknek megfelelően kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyleteken, a hitelderivatívákon és a 429e. cikkben említett pozíciókon kívüli eszközök kitettségértékét:

a) az eszközök kitettségértéke a 111. cikk (1) bekezdésének első mondatában említett kitettségérték;

b) az értékpapír-finanszírozási ügyletek nem nettósíthatók.

(2) Az intézmény által kínált számla-összevezetési megállapodás csak abban az esetben nem sérti a 429. cikk (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt, amennyiben a megállapodás teljesíti mindkét következő feltételt:

a) a számla-összevezetési megállapodást kínáló intézmény a megállapodásban részt vevő szervezetek egy csoportjának több egyéni számlája tartozik és követel egyenlegét („eredeti számlák”) egy külön, egységes számlára helyezi át, és ezáltal az eredeti számlák egyenlegeit nullára állítja;

b) az intézmény az ezen albekezdés a) pontjában említett intézkedéseket naponta végrehajtja.

Az e bekezdés és a (3) bekezdés alkalmazásában a „számla-összevezetési megállapodás” olyan megállapodás, amely több egyéni számla tartozik vagy követel egyenlegét vonja össze készpénz- vagy likviditáskezelés céljából.

(3) E cikk (2) bekezdésétől eltérve, az említett bekezdés b) pontjában meghatározott feltételt nem teljesítő számla-összevezetési megállapodás, amely azonban teljesíti az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételt, nem sérti a 429. cikk (7) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételt, feltéve hogy a megállapodás megfelel az összes következő feltételnek:

a) az intézménynek jogilag érvényesíthető joga van az eredeti számlák egyenlegeinek bármely időpontban egy egységes számlára való áthelyezés révén történő ellentételezésére;

b) nincs lejárati eltérés az eredeti számlák egyenlegei között;

c) az intézmény az eredeti számlák kombinált egyenlege alapján számít fel vagy fizet kamatot;

d) az intézmény illetékes hatósága úgy véli, hogy minden eredeti számla egyenlegét megfelelő gyakorisággal helyezik át ahhoz, hogy a teljes kitettségi mértékbe csak a számla-összevezetési megállapodás kombinált egyenlege kerüljön be.

▼M8

(4) Az (1) bekezdés b) pontjától eltérve, az intézmények csak akkor számíthatják ki nettó alapon az ugyanazon partnerrel kötött értékpapír-finanszírozási ügylet keretében fennálló készpénzkövetelések vagy -kötelezettségek kitettségértékét, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyleteknek ugyanaz az explicit végső kiegyenlítési határideje;

b) a partner követelésének és tartozásának egymással szembeni beszámítására vonatkozó jog jogilag érvényesíthető a szokásos üzletmenet során, illetve nemteljesítés, fizetésképtelenség és felszámolás esetén;

c) a partnerek nettó alapon és egyidejűleg szándékoznak kiegyenlíteni, vagy az ügyletekre a nettó kiegyenlítéssel funkcionálisan egyenértékű kiegyenlítési mechanizmus vonatkozik.

(5) A (4) bekezdés c) pontja alkalmazásában az intézmények csak akkor vélhetik úgy, hogy egy kiegyenlítési mechanizmus funkcionálisan egyenértékű a nettó kiegyenlítéssel, ha a kiegyenlítés napján az e mechanizmus szerinti ügyletek pénzáramlásának nettó eredménye megegyezik a nettó kiegyenlítés szerinti nettó összeggel, és a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az ügyletek kiegyenlítése ugyanazon kiegyenlítési rendszeren vagy közös kiegyenlítési infrastruktúrát használó kiegyenlítési rendszeren keresztül történik;

b) a kiegyenlítési rendszereket készpénz vagy napközbeni hitelkeretek támasztják alá annak biztosítása érdekében, hogy az ügyletek kiegyenlítése a munkanap végéig megtörténjen;

c) az értékpapír-finanszírozási ügyletek értékpapíroldalából eredő esetleges problémák nem akadályozzák a készpénzkövetelések és -kötelezettségek nettó kiegyenlítésének végrehajtását.

Az első albekezdés c) pontjában foglalt feltétel csak akkor teljesül, ha a kiegyenlítési mechanizmusban bármely értékpapír-finanszírozási ügylet nemteljesülése csak az illeszkedő pénzoldal kiegyenlítését késleltetheti, vagy kötelezettséget teremthet a kiegyenlítési mechanizmus számára, amelyet kapcsolódó hitelkeret támaszt alá.

Ha a kiegyenlítési időszak végén valamely értékpapír-finanszírozási ügylet értékpapíroldalának nemteljesülése áll fenn a kiegyenlítési mechanizmusban, az intézménynek ki kell vennie ezt az ügyletet és annak illeszkedő pénzoldalát a nettósítási halmazból, és azokat bruttó alapon kell kezelnie.

429c. cikk

Származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítása

(1) Az intézményeknek a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerrel összhangban kell kiszámítaniuk a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a – többek között mérlegen kívüli – hitelderivatívák kitettségértékét.

▼M8

A kitettségérték kiszámítása során az intézmények a 295. cikkel összhangban figyelembe vehetik a novációs szerződések és más nettósítási megállapodások hatásait. Az intézmények nem vehetik figyelembe a termékkategóriák közötti nettósítást, megengedett azonban számukra a 272. cikk (25) bekezdésének c) pontjában említett termékkategórián és a hitelderivatívákon belüli nettósítás, ha a termékkategóriák közötti szerződéses nettósítási megállapodás vonatkozik rájuk, a 295. cikk c) pontjában említettek szerint.

Az intézményeknek bele kell számítaniuk teljes kitettségük mértékébe az értékesített opciókat akkor is, ha azok kitettségértékét nullának lehet venni a 274. cikk (5) bekezdésében meghatározott kezelésnek megfelelően.

(2) Ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében a származtatott ügylethez kapcsolódó biztosíték nyújtása csökkenti az eszközök összegét, az intézményeknek vissza kell írniuk a csökkentést.

(3) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából a származtatott ügyletek pótlási költségét a 275. cikkel összhangban kiszámító intézmények csak akkor számolhatják el a partnereiktől készpénzben kapott biztosítékot a 275. cikkben említett változó letétként, ha az alkalmazandó számviteli szabályozás értelmében még nem számolták el a változó letétet a kitettségérték csökkenéseként és ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

▼M17

a) azokban az ügyletekben, amelyeket nem minősített központi szerződő fél közvetítésével számolnak el, a fogadó fél által kapott készpénzt nem különítik el az intézmény eszközeitől;

▼M8

b) a változó letétet legalább naponta kiszámolják és átadják a származtatottügylet-pozíciók piaci értéken történő értékelése alapján;

c) a kapott változó letét pénzneme a származtatott ügyletre vonatkozó szerződésben, az irányadó nettósítási keretmegállapodásban, a minősített nettósítási keretmegállapodás hiteltámogatási mellékletében vagy az elfogadott központi szerződő féllel kötött bármely nettósítási megállapodásban meghatározott pénznem;

d) a kapott változó letét az a teljes összeg, amelyre ahhoz lenne szükség, hogy a partnerre alkalmazandó küszöbértéknek és minimális átruházási összegeknek megfelelő származtatott ügylet piaci értéken értékelt kitettségét meg lehessen szüntetni;

e) az intézmény és a szerződés szerinti partnere közötti származtatott ügylet és változó letét egyetlen nettósítási megállapodás hatálya alá tartozik, amelyet az intézmény kockázatcsökkentőként kezelhet a 295. cikknek megfelelően.

Amennyiben egy intézmény készpénzbiztosítékot nyújt egy partnernek és ez a biztosíték teljesíti az első albekezdés a)–e) pontjában meghatározott feltételeket, az intézménynek ezt a biztosítékot a partnernek nyújtott változó letétnek kell tekintenie, és figyelembe kell vennie a pótlási költség számításában.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából akkor tekintendő úgy, hogy az intézmény teljesítette az abban foglalt feltételt, ha a változó letétet azt a kereskedési napot követő kereskedési napnak a reggelén adják át, amelyen a származtatott ügyletet megkötötték, feltéve hogy az átadás alapja az ügylet értéke annak a kereskedési napnak a végén, amelyen az ügyletet megkötötték.

▼M8

Az első albekezdés d) pontja alkalmazása céljából, amennyiben letéttel kapcsolatos vita merül fel, az intézmények az átadott nem vitatott biztosíték összegét számolhatják el.

▼M17

(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézmények a 272. cikk 12a. pontjában meghatározott NICA kiszámításakor nem vehetik figyelembe a kapott biztosítékot.

(4a) A (3) és a (4) bekezdéstől eltérve, az intézmény elismerhet bármely, a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszával összhangban kapott biztosítékot, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

a) a kapott biztosítékot ügyfél nyújtja az intézmény által az ügyfél nevében elszámolt származtatott ügyletért;

b) az a) pontban említett szerződést minősített központi szerződő fél közreműködésével számolják el;

c) az alapletét formájában kapott biztosítékot elkülönítik az intézmény eszközeitől.

▼M8

(5) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az intézményeknek a 278. cikk (1) bekezdésének megfelelően a potenciális jövőbeli kitettségek számításában használt szorzó értékét 1-ben kell megállapítaniuk, kivéve az ügyfelekkel kötött származtatott ügylet esetében, ha az említett ügyleteket elfogadott központi szerződő fél számolja el.

▼M17

(6) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények alkalmazhatják a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4. vagy 5. szakaszában ismertetett módszert a következők kitettségértékének meghatározására:

a) a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák, amennyiben ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények teljesítése érdekében történő meghatározására is az említett módszert alkalmazzák;

b) azon hitelderivatívák, amelyekre a 273. cikk (3) vagy (5) bekezdésében meghatározott módszert alkalmazzák, feltéve hogy az említett módszer alkalmazásának feltételei teljesülnek.

▼M8

Ha az intézmények az első albekezdésben említett egyik módszert alkalmazzák, nem csökkenthetik a teljes kitettségük mértékét az általuk kapott letét összegével.

429d. cikk

Eladott hitelderivatívák kitettségértékének kiszámítására vonatkozó kiegészítő rendelkezések

(1) E cikk alkalmazásában az „eladott hitelderivatíva” olyan pénzügyi instrumentum, amelyen keresztül az intézmény tényleges hitelkockázati fedezetet biztosít, beleértve a hitel-nemteljesítési csereügyleteket, teljeshozam-csereügyleteket és az olyan opciókat, amelyeknél az intézmény köteles az opciós szerződésben meghatározott feltételek mellett hitelkockázati fedezetet biztosítani.

▼M8

(2) A 429c. cikkben megállapított számítási módszeren kívül az intézményeknek az eladott hitelderivatívák kitettségértékének számításakor figyelembe kell venniük az eladott hitelderivatívákban referenciaként szolgáló tényleges névleges összegeket, amelyet csökkentettek az eladott hitelderivatívák vonatkozásában az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valósérték-változással.

Az intézményeknek az eladott hitelderivatívák tényleges névleges összegét úgy kell kiszámítaniuk, hogy a tőkeáttételes vagy az ügylet szerkezete által másként kitettségnövelt szerződések valós kitettségének tükrözése érdekében ki kell igazítaniuk az említett derivatívák névleges összegét.

(3) Az intézmények a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított kitettségértéket teljes mértékben vagy részben csökkenthetik vásárolt hitelderivatívák tényleges névleges összegével, feltéve hogy az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a vásárolt hitelderivatívák hátralévő futamideje megegyezik az eladott hitelderivatívák hátralévő futamidejével vagy meghaladja azt;

b) a vásárolt hitelderivatívára egyéb tekintetben ugyanolyan vagy konzervatívabb lényegi feltételek vonatkoznak, mint a megfelelő eladott hitelderivatíva feltételei;

c) a vásárolt hitelderivatívát nem olyan partnertől vásárolták, aki az intézményt a 291. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott egyedi rossz irányú kockázatnak tenné ki;

d) amennyiben az eladott hitelderivatíva tényleges névleges összegét az alapvető tőkében figyelembe vett negatív valósérték-változással csökkentik, úgy a vásárolt hitelderivatíva tényleges névleges összegét az alapvető tőkében figyelembe vett pozitív valósérték-változással csökkentik;

e) a vásárolt hitelderivatíva nem képezi olyan ügylet részét, amelyet az intézmény valamely ügyfél nevében számolt el vagy amelyet az intézmény egy többszintű ügyfélstruktúrán belül magasabb szintű ügyfélként számolt el, és amely esetében a megfelelő eladott hitelderivatíva alapjául szolgáló eszköz tényleges névleges értékét nem számítják bele a teljes kitettségi mértékbe esettől függően a 429a. cikk (1) bekezdése első albekezdése g) vagy h) pontjának megfelelően.

A potenciális jövőbeli kitettségnek a 429c. cikk (1) bekezdése szerinti kiszámítása céljából az intézmények kizárhatják a nettósítási halmazból az eladott hitelderivatíva azon részét, amely nem kerül beszámításra e bekezdés első albekezdésével összhangban, és amely esetében a tényleges névleges összegét magában foglalja a teljes kitettségi mérték.

(4) A (3) bekezdés b) pontja alkalmazásában a „lényegi feltétel” a hitelderivatíva olyan jellemzője, amely releváns annak értékelése szempontjából, beleértve az alárendeltség szintjét, az opcionalitást, a hiteleseményeket, az alapul szolgáló alaptermék-kibocsátót vagy kibocsátók csoportját, és az alapul szolgáló referenciakötelezettségeket vagy kötelezettségcsoportokat, kivéve a hitelderivatíva névleges összegét és hátralévő futamidejét. Két referencianév csak akkor lehet megegyező, ha ugyanarra a jogi személyre utalnak.

▼M8

(5) A (3) bekezdés b) pontjától eltérve, az intézmények akkor használhatnak egy adott referencianév-csoportra vonatkozóan vásárolt hitelderivatívákat az említett csoporton belüli egyéni referencianevekre vonatkozó eladott hitelderivatívák ellentételezésére, ha az alaptermék-kibocsátók csoportja és az alárendeltség szintje mindkét ügyletben azonos.

(6) Az intézmények nem csökkenthetik az eladott hitelderivatívák tényleges névleges összegét, ha a hitelvédelmet teljeshozam-csereügylettel vásárolják és a kapott nettó összegeket nettó bevételként tartják nyilván, viszont nem tartják nyilván az eladott hitelderivatíva értékében bekövetkező, a beszámítást ellentételező értékromlást az alapvető tőkében.

(7) Referenciakötelezettségek egy csoportjára vonatkozóan vásárolt hitelderivatívák esetében az intézmények csak akkor csökkenthetik az egyes referenciakötelezettségek vonatkozásában eladott hitelderivatívák tényleges névleges összegét a vásárolt hitelderivatívák tényleges névleges összegével a (3) bekezdésnek megfelelően, ha a vásárolt védelem gazdaságilag egyenértékű azzal, mintha a csoportban szereplő minden egyes kötelezettségre vonatkozóan külön védelmet vásárolnának.

429e. cikk

Értékpapír-finanszírozási ügyletek partnerkockázati többlete

(1) A 429b. cikk (1) bekezdésével összhangban az értékpapír-finanszírozási ügyletek – köztük a mérlegen kívüliek – kitettségértékének kiszámítása mellett az intézményeknek a teljes kitettségi mértékben figyelembe kell venniük az esettől függően az e cikk (2) vagy (3) bekezdése szerint kiszámított partnerkockázati többletet is.

(2) Az intézményeknek a valamely partnerrel kötött olyan ügyletek esetében, amelyekre nem vonatkozik a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás, a többletet ügyletenként kell kiszámítaniuk az alábbi képletnek megfelelően:

$$E_i^* = \max\{0,\ E_i - C_i\}$$

ahol:

E_i^* = a többlet

i = az ügyletet jelölő index;

E_i = az i ügylet keretében a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke; és

C_i = az i ügylet keretében a partnertől kapott értékpapírok vagy készpénz valós értéke.

Az intézmények az E_i^* értékét nullának vehetik, ha E_i a partnernek kölcsönadott készpénz és a kapcsolódó készpénzkövetelésre nem alkalmazható a 429b. cikk (4) bekezdésében meghatározott nettósítás.

▼M8

(3) Az intézményeknek a valamely partnerrel kötött olyan ügyletek esetében, amelyekre a 206. cikkben meghatározott feltételeknek megfelelő nettósítási keretmegállapodás vonatkozik, a többletet megállapodásonként kell kiszámítaniuk az alábbi képletnek megfelelően:

$$E_i^* = \max\left\{0, \sum_i E_i - \sum_i C_i\right\}$$

ahol:

E_i^* = a többlet

i = a nettósítási megállapodást jelölő index;

E_i = azon ügyletek keretében a partnernek kölcsönadott értékpapírok vagy készpénz valós értéke, amelyek az i nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartoznak; és

C_i = a partnertől kapott azon értékpapírok vagy készpénz valós értéke, amelyek az i nettósítási keretmegállapodás hatálya alá tartoznak.

(4) A (2) és a (3) bekezdés alkalmazásában a partner kifejezés magában foglalja azon harmadik feleket is, amelyek háromszereplős ügyletek esetében betétben kapnak biztosítékot, és a biztosítékot kezelik.

(5) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az intézmények az értékpapír-finanszírozási ügyletek – köztük a mérlegen kívüliek – többletének meghatározására alkalmazhatják a 222. cikkben meghatározott módszert, 20 %-os alsó határt érvényesítve az alkalmazandó kockázati súlyra. Az intézmények azonban csak abban az esetben használhatják ezt a módszert, ha ezen ügyletek kitettségértékének a 92. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény teljesítése érdekében történő kiszámítására is ezt a módszert alkalmazzák.

(6) Amennyiben a repoügyletek elszámolása az alkalmazandó számviteli szabályozás szerint eladásként történik, az intézménynek vissza kell írnia az eladással kapcsolatban nyilvántartott valamennyi könyvelési tételt.

(7) Ha az intézmény egy értékpapír-finanszírozási ügyletben – beleértve a mérlegen kívüli ügyleteket is – két fél között megbízottként jár el, a következő rendelkezések alkalmazandóak az intézmény teljes kitettségi mértékének kiszámítására:

a) ha az intézmény kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal az értékpapír-finanszírozási ügylet egyik felével szemben, és a kártalanítási vagy garanciakötelezettség a fél által kölcsönadott értékpapír vagy készpénz értéke és a hitelfelvevő által nyújtott biztosíték értéke közötti különbségre korlátozódik, az intézmény a teljes kitettségi mértékében az adott esettől függően kizárólag a (2) vagy a (3) bekezdésnek megfelelően kiszámított többletet veheti figyelembe;

b) ha az intézmény nem vállal kártalanítási vagy garanciakötelezettséget egyik féllel szemben sem, az ügylet nem vehető figyelembe a teljes kitettség mértékében;

▼M8

c) ha az intézménynek az alapul szolgáló értékpapírral vagy készpénzzel kapcsolatos gazdasági szempontú kitettségének összege az ügyletben meghaladja a többlettel fedezett kitettséget, a teljes kitettségi mértékben azon értékpapír vagy készpénz teljes összegét is figyelembe kell venni, amellyel kapcsolatos kockázatnak ki van téve;

d) ha a megbízottként eljáró intézmény egy értékpapír-finanszírozási ügylet mindkét felével szemben kártalanítási vagy garanciakötelezettséget vállal, az intézménynek a teljes kitettségi mértékét az a), b) és c) pontnak megfelelően, az ügyletben részt vevő minden félre külön ki kell számítania.

429f. cikk

Mérlegen kívüli tételek kitettségértékének kiszámítása

▼M17

(1) Az intézményeknek a 111. cikk (2) bekezdésével összhangban, a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek, a hitelderivatívák, az értékpapír-finanszírozási ügyletek és a 429d. cikkben említett pozíciók figyelmen kívül hagyásával ki kell számítaniuk a mérlegen kívüli tételek kitettségértékét.

Amikor a kötelezettségvállalás egy másik mérlegen kívüli tétel kiterjesztéséhez kapcsolódik, a 111. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

▼M8

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, az intézmények az egyedi hitelkockázati kiigazítás megfelelő összegével csökkenthetik a mérlegen kívüli tétel hitelkockázatikitettség-egyenértékes összegét. A számításra nulla értékű alsó határ alkalmazandó.

▼M17

(3) A 495d. cikktől eltérve az intézményeknek 10 %-os egyenértékesítési tényezőt kell alkalmazniuk a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalások formájában megjelenő, mérlegen kívüli tételekre.

▼M8

429g. cikk

Kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vétel vagy eladás kitettségértékének kiszámítása

▼M17

(1) Az intézményeknek a kiegyenlítés határidejéig a mérlegben maradó, szokásos módon történő vételhez kapcsolódó készpénzt és szokásos módon történő eladáshoz kapcsolódó pénzügyi eszközöket a 429. cikk (4) bekezdésének a) pontjának megfelelően eszközként kell kezelniük.

▼M8

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően kötési időpont szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, vissza kell írniuk a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések és a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó készpénz-kötelezettségek közötti, az említett szabályozás által megengedett beszámítások összegét. Miután az intézmények visszaírták a számviteli beszámítást, akkor számíthatják be egymással szemben az említett készpénzköveteléseket és készpénz-kötelezettségeket, ha a kapcsolódó, szokásos módon történő eladást és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki.

▼M8

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően kiegyenlítés határideje szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, bele kell foglalniuk a teljes kitettségi mértékbe a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó fizetési kötelezettségvállalások teljes névértékét.

Az intézmények csak akkor ellentételezhetik a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó kötelezettségvállalások teljes névleges értékét a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések teljes névleges értékével, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) a szokásos módon történő vételt és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki;

b) a készpénzkövetelésekhez és -kötelezettségekhez kapcsolódóan vásárolt, illetve eladott pénzügyi eszközök értékét az eredménnyel szemben valós értéken jelenítik meg és viszik be az intézmény kereskedési könyvébe.

HETEDIK A. RÉSZ

ADATSZOLGÁLTATÁSI KÖVETELMÉNYEK

430. cikk

A prudenciális követelményekre és pénzügyi információkra vonatkozó adatszolgáltatás

(1) Az intézményeknek adatot kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaiknak az alábbiakról:

a) szavatolótőke-követelmények, beleértve a tőkeáttételi mutatót is a 92. cikkben és a hetedik részben meghatározottaknak megfelelően;

b) a 92a. és a 92b. cikkben meghatározott követelményekről, azon intézmények esetében, amelyekre vonatkoznak e követelmények;

c) a 394. cikkben meghatározottak szerinti nagykockázat-vállalások;

d) a 415. cikkben meghatározottak szerinti likviditási követelmények;

e) összesített adatok minden egyes nemzeti ingatlanpiacról a 430a. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint;

f) a 2013/36/EU irányelvben foglalt, egységes adatszolgáltatás tárgyát képező követelmények és iránymutatás, kivéve az irányelv 104. cikke (1) bekezdésének j) pontja szerinti, a kiegészítő adatszolgáltatásra vonatkozó követelményeket;

g) az eszközök megterhelésének szintje, beleértve az eszközterhelés típus szerinti bontását is, úgymint repomegállapodások, értékpapír kölcsönbe adása, értékpapírosított kitettségek vagy kölcsönök;

▼M17

h) az ESG-kockázatokkal szembeni kitettségeik, beleértve:

i. a fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezetekkel szembeni meglévő és új kitettségeiket;

▼M17

ii. a fizikai és az átállási kockázatokkal szembeni kitettségeiket;

i) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségeik.

▼M8

A 6. cikk (5) bekezdésével összhangban mentesített intézményekre nem alkalmazandó az e cikk első albekezdésének a) pontjában meghatározott, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó, egyedi alapon történő adatszolgáltatási kötelezettség.

▼M13

(1a) E cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában, amikor az intézmények jelentést tesznek az értékpapírosításra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről, az általuk jelentett információknak tartalmazniuk kell a 269a. cikkben meghatározott kezelés hatálya alá tartozó NPE értékpapírosításokra, az általuk kezdeményezett eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosításokra és az említett, eszközök mérlegen tartásával járó STS értékpapírosítások alapjául szolgáló eszközök eszközosztályonkénti bontásával kapcsolatos információkat.

▼M8

(2) A nagy méretű intézményeknek az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett, a tőkeáttételi mutatóra vonatkozó adatszolgáltatáson túl, valamint annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok monitorozhassák a tőkeáttételi mutató volatilitását – különösen az adatszolgáltatási referencia-időpontok körüli időszakban – a tőkeáttételi mutató konkrét elemeiről is adatokat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságoknak, mégpedig az adatszolgáltatási időszakra vonatkozó átlagok, valamint az ezen átlagok kiszámítására felhasznált adatok alapján.

▼M17

(2a) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó adatszolgáltatás során az intézményeknek külön kell adatot szolgáltatniuk a 325c. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott számításokról a mindazon kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozíciókból álló portfólió tekintetében, amelyek devizaárfolyam-kockázatnak és árukockázatnak vannak kitéve.

(2b) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett, piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekre vonatkozó adatszolgáltatás során az intézményeknek külön kell adatot szolgáltatniuk a 325ba. cikk (1) bekezdése a) pontjának i. és ii. alpontjában és b) pontjának i. és ii. alpontjában meghatározott számításokról, valamint az összes olyan kereskedési könyvi vagy nem kereskedési könyvi pozíció alkotta portfólió tekintetében, amelyek olyan kereskedési részlegekhez rendelt devizaárfolyam-kockázatnak és árukockázatnak vannak kitéve, amelyek esetében az intézmények a 325az. cikk (2) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságoktól engedélyt kaptak az alternatív belső modellen alapuló módszer alkalmazására.

▼M8

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett, a prudenciális követelményekre vonatkozó adatszolgáltatáson túlmenően a következő intézményeknek pénzügyi információkat is kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságok részére:

a) azon intézmény, amely az 1606/2002/EK rendelet 4. cikkének hatálya alá tartozik;

b) az összevont (konszolidált) éves beszámolójukat az 1606/2002/EK rendelet 5. cikke b) pontjának alapján, a nemzetközi számviteli standardok szerint készítő hitelintézetek.

▼M8

(4) Az illetékes hatóságok előírhatják, hogy a szavatolótőkéjüket összevont alapon, a 24. cikk (2) bekezdése alapján a nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően megállapító hitelintézetek e cikkel összhangban pénzügyi információkat szolgáltassanak.

(5) A (3) és a (4) bekezdésben említett pénzügyiinformáció-szolgáltatásnak csak azon adatokra kell kiterjednie, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet lehessen alkotni az intézmény kockázati profiljáról és az intézmény tevékenységéből fakadó, a pénzügyi szektort vagy a reálgazdaságot érintő rendszerszintű kockázatokról.

(6) Az e cikkben meghatározott adatszolgáltatási követelményeket arányos módon kell alkalmazni, figyelembe véve a (8) bekezdésben említett jelentést és tekintettel az intézmények méretére, összetettségükre, valamint tevékenységük jellegére és kockázati szintjére.

(7) ►M17 Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza az egységes adatszolgáltatási formátumokat, az adatszolgáltatás gyakoriságát és időpontjait, valamint az alkalmazandó fogalommeghatározásokat, továbbá informatikai megoldásokat kell kidolgoznia, beleértve az adatszolgáltatási sablonokat és az (1)–(4) bekezdésben említett adatszolgáltatásra vonatkozó utasításokat. ◄

Az ilyen végrehajtás-technikai standardokban foglalt új adatszolgáltatási követelmények a hatálybalépésüktől számított hat hónapnál korábban nem alkalmazhatók.

A (2) bekezdés alkalmazása céljából a végrehajtás-technikai standardokban meg kell határozni, hogy a tőkeáttételi mutató mely összetevőivel kapcsolatban kell napvégi és hónap végi értékek felhasználásával adatot szolgáltatni. E célból az EBH-nak mindkét alábbi tényezőt figyelembe kell vennie:

a) milyen nagy mértékben befolyásolhat egy adott összetevőt az, ha az ügyletek volumene időlegesen jelentős mértékben csökken, alulreprezentálttá téve a túlzott tőkeáttételi kockázatot az adott adatszolgáltatási referenciaidőpontban;

b) nemzetközi szintű fejlemények és megállapítások.

Az EBH-nak az e bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2021. június 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak, kivéve az alábbiakat:

a) a tőkeáttételi mutató, amelyet 2020. június 28-ig kell benyújtani;

b) a 92a. és a 92b. cikkben meghatározott kötelezettségek, amelyeket 2020. június 28-ig kell benyújtani;

▼M17

c) az ESG-kockázatoknak való kitettségek, amelyeket 2025. július 10-ig kell benyújtani.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M8

(8) Az EBH-nak e bekezdéssel összhangban értékelnie kell az (EU) 2014/680 bizottsági végrehajtási rendeletben ([1]) megállapított adatszolgáltatási kötelezettségek költségeit és előnyeit, továbbá megállapításairól 2020. június 28-ig jelentésben tájékoztatnia kell a Bizottságot. Ezt az értékelést különösen a kis méretű és nem összetett intézmények vonatkozásában kell elvégezni. E célok érdekében a jelentésben az EBH-nak:

a) méretük, összetettségük és tevékenységük jellege és kockázati szintje alapján kategóriákba kell sorolnia az intézményeket;

b) a következő elvek figyelembevételével fel kell mérnie az egyes intézménykategóriák által a vonatkozó időszakban az (EU) 2014/680 bizottsági végrehajtási rendeletben meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségeknek való megfeleléssel összefüggésben viselt adatszolgáltatási költségeket:

   i. az adatszolgáltatási költségeket a vonatkozó időszakban az adatszolgáltatási költségeknek az intézmény összköltségeihez viszonyított arányaként kell kifejezni;

   ii. az adatszolgáltatási költségeknek magukban kell foglalniuk mindazon kiadásokat, amelyek az adatszolgáltatási rendszerek létrehozásával és folyamatos működtetésével kapcsolatosak, ideértve többek között a személyzeti és informatikai kiadásokat és a jogi, számviteli, könyvvizsgálati és tanácsadási szolgáltatásokkal kapcsolatos kiadásokat;

   iii. a vonatkozó időszak azokat éves időszakokat jelenti, amelyek során az intézményeknél adatszolgáltatási költségek merültek fel a (7) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott adatszolgáltatási kötelezettségek teljesítésének előkészítésével és az adatszolgáltatási rendszerek működtetésének folyamatos biztosításával kapcsolatban;

c) értékelnie kell, hogy az egyes intézménykategóriák által viselt adatszolgáltatási költségek arányban álltak-e azokkal az előnyökkel, amelyek az adatszolgáltatási követelmények prudenciális felügyelet céljára történő teljesítéséből származnak;

d) értékelnie kell az adatszolgáltatási követelmény csökkentésének a költségekre és a felügyelet hatékonyságára gyakorolt hatását; valamint

e) ajánlásokat kell kibocsátania arra vonatkozóan, hogy miként lehetne legalább a kis méretű és nem összetett intézmények esetében csökkenteni az adatszolgáltatási követelményeket, és e célból az EBH-nak a költségek várható legalább 10 %-os, de ideális esetben akár 20 %-os átlagos csökkentését kell kitűznie célul. Az EBH-nak különösen azt kell értékelnie, hogy:

   i. el lehet-e tekinteni az (1) bekezdés g) pontjában említett adatszolgáltatási követelményektől az olyan, kis méretű és nem összetett intézmények esetében, amelyek eszközmegterhelése adott küszöbérték alatt volt;

   ii. lehet-e csökkenteni az adatszolgáltatásnak az (1) bekezdés a), c) és g) pontjában előírt gyakoriságát a kis méretű és nem összetett intézmények esetében.

Az EBH-nak ehhez a jelentéshez csatolnia kell a (7) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

([1]) A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

▼M8

(9) Az illetékes hatóságoknak konzultációt kell folytatniuk az EBH-val arról, hogy a (3) és (4) bekezdésben említettektől eltérő intézmények is kötelesek-e a (3) bekezdésnek megfelelően összevont alapon pénzügyi információkat szolgáltatni, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az érintett intézmények még nem összevont alapon jelentenek;

b) az érintett intézmények a 86/635/EGK irányelv szerinti számviteli szabályozás hatálya alá tartoznak;

c) a pénzügyi adatszolgáltatást szükségesnek ítélik ahhoz, hogy az 1093/2010/EU rendelettel összhangban átfogó képet lehessen alkotni az intézmény tevékenységének kockázati profiljáról és az intézmény tevékenységéből fakadó, a pénzügyi szektort vagy a reálgazdaságot érintő rendszerszintű kockázatokról.

Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az első albekezdésben említett intézmények által az ott megadott célból használandó formátumok és táblák meghatározása céljából.

A Bizottság felhatalmazást kap a második albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(10) Ha valamely illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy bizonyos, a (7) bekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokban nem szereplő információk is szükségesek az (5) bekezdésben említett célok eléréséhez, akkor értesítenie kell az EBH-t és az ERKT-t arról, hogy melyek azok a további információk, amelyeket úgy ítél meg, hogy azokat szükséges beilleszteni az említett bekezdés értelmében kidolgozandó végrehajtás-technikai standardokba v.

(11) Az illetékes hatóságok mentesítést adhatnak azon követelmény alól, hogy az ezen cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározott adatszolgáltatási táblák szerinti adatpontok valamelyikét be kelljen nyújtani, amennyiben azon adatpontok kitöltésével párhuzamos adatszolgáltatás valósulna meg. Ezen összefüggésben azon adatpontok esetében valósul meg párhuzamos adatszolgáltatás, amelyek az adatszolgáltatási táblák összegyűjtésén kívül, egyéb módon már az illetékes hatóságok rendelkezésére állnak, ideértve azt is, amikor ezeket az adatpontokat az illetékes hatóságok számára már elérhető, különböző formátumú és granularitású adatokból ki lehet nyerni; az illetékes hatóságok csak akkor biztosíthatják az ebben a bekezdésben említett mentességet, ha az ilyen alternatív módon kapott, összeállított vagy összesített adatok megegyeznek azokkal az adatpontokkal, amelyeket egyébként a vonatkozó végrehajtás-technikai standardok értelmében közölni kell.

Az adatszolgáltatási követelmények csökkentése érdekében az illetékes hatóságoknak, a szanálási hatóságoknak és a kijelölt hatóságoknak használniuk kell az adatcsere összes lehetőségét. A 2013/36/EU irányelv VII. címe 1. fejezetének II. szakaszában az információcsere és szakmai titoktartás tekintetében meghatározott rendelkezéseket alkalmazni kell.

▼M8

430a. cikk

Egyedi adatszolgáltatási kötelezettségek

▼M17

(1) Az intézményeknek évente a következő összesített adatokat kell szolgáltatniuk az illetékes hatóságaiknak minden egyes olyan nemzeti ingatlanpiac tekintetében, ahol kitettséggel rendelkeznek:

a) az olyan kitettségekből eredő veszteségek, amelyekre vonatkozóan az intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a lakóingatlan ingatlanértékének 55 %-a közül az alacsonyabb összegig, kivéve adott esetben a 124. cikk (9) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén;

b) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre vonatkozóan az adott intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a lakóingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig;

c) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség tekintetében, amelyre vonatkozóan az adott intézmény elismert lakóingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a lakóingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig;

d) az olyan kitettségekből eredő veszteségek, amelyekre vonatkozóan az adott intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a kereskedelmi ingatlan ingatlanértékének 55 %-a közül az alacsonyabb összegig, kivéve adott esetben a 124. cikk (9) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén;

e) az olyan kitettségekből eredő összesített veszteség, amelyekre vonatkozóan az adott intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a kereskedelmi ingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig;

f) a kitettségérték az összes olyan fennálló kitettség tekintetében, amelyre vonatkozóan az adott intézmény elismert kereskedelmiingatlan-biztosítékkal rendelkezik, minden egyes esetben a jelzáloggal terhelt összeg és a kereskedelmi ingatlan ingatlanértékének 100 %-a közül az alacsonyabb összegig.

▼M8

(2) Az (1) bekezdésben említett adatokat az érintett intézmény székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának kell jelenteni. Ha egy intézménynek egy másik tagállamban is van fióktelepe, az említett fióktelepre vonatkozó adatokat a fogadó tagállam illetékes hatóságainak is jelenteni kell. Az Unión belüli minden olyan ingatlanpiac vonatkozásában, ahol az érintett intézmény kitettséggel rendelkezik, külön kell adatot szolgáltatni.

▼M17

(3) Az illetékes hatóságoknak évente összesített alapon közzé kell tenniük az (1) bekezdés a)–f) pontjában meghatározott adatokat, valamint – amennyiben rendelkezésre állnak – a múltbeli adatokat minden egyes olyan nemzeti ingatlanpiac vonatkozásában, amelynek esetében sor került ilyen adatok gyűjtésére. Az illetékes hatóságnak egy másik illetékes tagállami hatóság vagy az EBH kérésére részletesebb információval kell szolgálnia az adott illetékes hatóság vagy az EBH részére az adott tagállam lakóingatlan- vagy kereskedelmiingatlan-piacainak állapotáról.

▼**M17**

_____

▼**M8**

430c. cikk

Az integrált adatszolgáltatási rendszerre vonatkozó megvalósíthatósági jelentés

(1) Az EBH-nak jelentést kell készítenie egy a statisztikai adatok, a szanálási adatok és a prudenciális adatok gyűjtésére szolgáló egységes és integrált rendszer kifejlesztésének megvalósíthatóságáról, és ennek eredményéről 2020. június 28-ig tájékoztatnia kell a Bizottságot.

(2) A megvalósíthatósági jelentés elkészítése során az EBH-nak be kell vonnia az illetékes hatóságokat, valamint azokat a szanálási hatóságokat, amelyek a betétbiztosítási rendszerekért felelősek, és különösen a KBER-t. A jelentés elkészítése során figyelembe kell venni a KBER által az integrált adatgyűjtés kérdéseivel kapcsolatosan eddig végzett munkát; a jelentésnek átfogó költség-haszon elemzésen kell alapulnia, és legalább az alábbiakat magában kell foglalnia:

a) az illetékes hatóságok által a hatáskörükön belül gyűjtött aktuális adatok mennyiségének és körének, valamint azok eredetének és granularitásának áttekintése;

b) az összegyűjtendő adatok szabványos szótárának létrehozása, annak érdekében, hogy közelíteni lehessen az adatszolgáltatási követelményeket a rendszeres jelentéstételi kötelezettségek tekintetében, valamint hogy elkerülhetőek legyenek a felesleges magyarázatkérések;

c) az integrált adatszolgáltatási rendszer fejlesztésével és megvalósításával foglalkozó, legalább az EBH és a KBER képviselőit magában foglaló vegyes bizottság létrehozása;

d) az integrált adatszolgáltatási rendszer egy központi adatgyűjtő pontjának – és ezzel összefüggésben az összegyűjtött adatok szigorúan bizalmas kezelésének, a szigorú azonosításnak és a rendszerhez való hozzáférési jogosultságok szigorú kezelésének, valamint a kiberbiztonságnak a garantálását célzó követelményeknek – a megvalósíthatósága és esetleges megtervezése; egy ilyen központi adatgyűjtő pont:

   i. magában foglalhatna egy, az összes begyűjtött statisztikai adatot, szanálási adatot és prudenciális adatot, az adott intézményeknek megfelelő granularitással és adatszolgáltatási gyakorisággal tartalmazó központi nyilvántartást, amelynek adatai a szükséges időközönként frissülnének;

   ii. kapcsolattartó pontként szolgálhatna az illetékes hatóságok számára, ahol azok fogadják, feldolgozzák és összesítik az adatigényléseket, és ahol az igényléseket össze lehet vetni a már begyűjtött adatokkal, így az illetékes hatóságok gyorsan hozzáférhetnek a kért információkhoz;

   iii. további támogatást nyújthatna az illetékes hatóságoknak az adatigénylések intézményekhez való továbbításában és az igényelt adatot rögzíthetné a központi adatnyilvántartásban;

   iv. koordináló szerepet tölthetne be az információk és adatok illetékes hatóságok közötti cseréje tekintetében; és

▼M8

v. tekintetbe venné az illetékes hatóságok eljárásait és folyamatait, és azokat egy szabványos rendszerbe vezetné át.

(3) A Bizottság legkésőbb egy évvel az e cikkben említett jelentés közzététele után – adott esetben és tekintetbe véve az EBH megvalósíthatósági jelentését – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz az adatszolgáltatási követelményekre vonatkozó egységes és integrált jelentéstételi rendszer létrehozásáról.”

NYOLCADIK RÉSZ

AZ INTÉZMÉNYEK ÁLTALI NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL

I. CÍM

ÁLTALÁNOS ELVEK

431. cikk

Nyilvánosságra hozatali követelmények és szabályok

(1) Az intézményeknek az ebben a címben meghatározott rendelkezésekkel összhangban nyilvánosságra kell hozniuk a II. és III. címben említett információkat, figyelemmel a 432. cikkben említett kivételekre.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyeknek az illetékes hatóságok a harmadik rész szerint engedélyezték az e rész III. címében említett eszközök és módszerek alkalmazását, nyilvánosságra kell hozniuk az ott meghatározott információkat.

(3) A vezető testületnek vagy felsővezetésnek hivatalos szabályokat kell elfogadnia az e részben megállapított nyilvánosságra hozatali követelményeknek való megfelelés érdekében, és belső eljárásokat, rendszereket és kontrollokat kell létrehoznia és fenntartania annak ellenőrzésére, hogy az intézmények általi nyilvánosságra hozatal megfelelő-e és eleget tesz-e az ebben a részben meghatározott követelményeknek. A vezető testület vagy felsővezetés legalább egy tagjának írásban nyilatkoznia kell arról, hogy az érintett intézmény a hivatalos szabályoknak és belső eljárásoknak, rendszereknek és kontrolloknak megfelelően teljesítette az ebben a részben előírt nyilvánosságra hozatali kötelezettségét. Az írásbeli nyilatkozatot és az intézmény által a nyilvánosságra hozatali követelményeknek való megfelelés érdekében elfogadott hivatalos szabályok legfontosabb elemeit szerepeltetni kell az intézmény által nyilvánosságra hozott tájékoztatásban.

Az e résznek megfelelően nyilvánosságra hozandó információkat ugyanolyan mélységű belső ellenőrzésnek kell alávetni, mint a pénzügyi beszámoló részét képező gazdálkodási jelentést.

Az intézményeknek szabályokkal kell rendelkezniük annak ellenőrzésére is, hogy a nyilvánosságra hozott információk átfogó képet nyújtanak-e kockázati profiljukról a piaci szereplőknek. Ha az intézmények azt állapítják meg, hogy az e részben előírtak szerint nyilvánosságra hozandó információk nem adnak átfogó képet a kockázati profiljukról a piaci szereplőknek, úgy az e rész alapján nyilvánosságra hozandó információt kiegészítő információkat is közzé kell tenniük. Mindazonáltal csak olyan információk nyilvánosságra hozatala írható elő az intézményeknek, amelyek lényegesek és a 432. cikkben említettek szerint nem minősülnek védett vagy bizalmas információnak.

▼M8

(4) Minden mennyiségi közzétételt olyan minőségi szöveges és egyéb kiegészítő információknak kell kísérnie, amelyekre a felhasználóknak szüksége lehet a mennyiségi közzétételek megértéséhez, és e kiegészítő információkban utalni kell mindenekelőtt azokra a jelentős változásokra, amelyek az adott közzétételben az előzőekben nyilvánosságra hozott információkhoz képest következtek be.

(5) Az intézményeknek a kkv-k és más, hitelkérelmet benyújtó társaságok részére – kérésre írásban is – tájékoztatást kell adniuk a minősítési döntéseikkel kapcsolatban. E tájékoztatás adminisztratív költségeinek arányban kell állniuk a hitel összegével.

432. cikk

Nem lényeges, védett és bizalmas információk

(1) Az intézmények – a 435. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, a 437. cikkben és a 450. cikkben előírtak kivételével – eltekinthetnek a II. és III. címben felsorolt egy vagy több tétel nyilvánosságra hozatalától, amennyiben a nyilvánosságra hozandó információ nem minősül lényegesnek.

Egy információt akkor kell a nyilvánosságra hozatal szempontjából lényegesnek tekinteni, ha annak elhagyása vagy téves közlése megváltoztathatja vagy befolyásolhatja az adott információra gazdasági döntéshozatal céljából támaszkodó felhasználó értékelését vagy döntését.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást kell kiadnia arról, hogy az intézményeknek a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan kell alkalmazniuk a lényegesség elvét.

(2) Az intézmények – a 437. és a 450. cikkben előírtak kivételével – akkor is eltekinthetnek a II. és III. címben említett egy vagy több információ nyilvánosságra hozatalától, ha azok e bekezdés értelmében védettnek vagy bizalmasnak tekintett információkat tartalmaznak.

Egy információt akkor kell az intézmények szempontjából védettnek tekinteni, ha annak nyilvánosságra hozatala gyengítené a versenypozíciójukat. A védett információk közé tartozhatnak a termékekkel vagy rendszerekkel kapcsolatos olyan információk is, amelyeknek a versenytársak tudomására jutása csökkentené az intézmények e termékekben és rendszerekben lévő befektetéseinek értékét.

Egy információt akkor kell bizalmasnak tekinteni, ha az adott intézményt ügyfelekkel vagy egyéb partnerekkel fennálló kapcsolatok arra kötelezik, hogy az adott információt bizalmasan kezelje.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást kell kiadnia arról, hogy az intézményeknek a II. és III. cím nyilvánosságra hozatali követelményei vonatkozásában hogyan kell alkalmazniuk a védett információ és a bizalmas információ fogalmát.

(3) A (2) bekezdésben említett kivételes esetekben az érintett intézménynek a nyilvánosságra hozatal keretében nyilatkoznia kell arról, hogy bizonyos információkat nem hoz nyilvánosságra, valamint ismertetnie kell az azok nyilvánosságra hozatalától való eltekintés okát, és általános információkkal kell szolgálnia a nyilvánosságra hozatali követelmény tárgyáról, kivéve ha ez a tárgy maga is védettnek vagy bizalmasnak minősül.

▼M17

433. cikk

A nyilvánosságra hozatal gyakorisága és hatóköre

Az intézményeknek a II. és a III. címben előírt információkat az e cikkben, valamint a 433a., a 433b., a 433c. és a 434. cikkben meghatározott módon kell nyilvánosságra hozniuk.

Az EBH-nak ugyanazon a napon – vagy azt követően a lehető leghamarabb – közzé kell tennie honlapján a nyilvánosságra hozandó információkat, amikor az intézmények közzéteszik a pénzügyi kimutatásaikat.

Az EBH-nak adott esetben ugyanazon a napon – vagy azt követően a lehető leghamarabb – közzé kell tennie honlapján a félévente és a negyedévente nyilvánosságra hozandó információkat, amikor az intézmények közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi beszámolójukat.

Az e részben előírt nyilvánosságra hozataloknak és a vonatkozó pénzügyi kimutatások nyilvánosságra hozatalának időpontja közötti bármilyen eltérésnek észszerűnek kell lennie, és a késedelem semmiképpen sem lépheti túl az illetékes hatóságok által a 2013/36/EU irányelv 106. cikke alapján meghatározott időkeretet.

▼M8

433a. cikk

Nagy méretű intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A nagy méretű intézményeknek az alábbiakban meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a következő helyeken említett információkat félévente:

i. a 437. cikk a) pontja;

ii. a 438. cikk e) pontja;

iii. a 439. cikk e)–l) pontja;

iv. a 440. cikk;

v. a 442. cikk c), e), f) és g) pontja;

vi. a 444. cikk e) pontja;

vii. a 445. cikk;

viii. a 448. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja;

ix. a 449. cikk j)–l) pontja;

x. a 451. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja;

xi. a 451a. cikk (3) bekezdése;

xii. a 452. cikk g) pontja;

xiii. a 453. cikk f)–j) pontja;

▼M17

xiv. a 455. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja;

xv. a 449a. cikk;

xvi. a 449b. cikk;

▼M8

c) a következő helyeken említett információkat negyedévente:

▼M17

i. a 438. cikk d), da) és h) pontja;

▼M8

ii. a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

iii. a 451a. cikk (2) bekezdése.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a globálisan rendszerszinten jelentős intézményektől eltérő olyan nagy méretű intézményeknek, amelyek nem tőzsdén jegyzett intézmények, az alábbiakban meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(3) Azon nagy méretű intézmények, amelyek a 92a. vagy a 92b. cikk hatálya alá tartoznak, a 437a. cikkben előírt információkat félévente kell nyilvánosságra hozniuk, a 447. cikk h) pontjában említett fő mérőszámok kivételével, melyeket negyedévente kell nyilvánosságra hozniuk.

▼M17

433b. cikk

Kis méretű és nem összetett intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A kis méretű és nem összetett intézményeknek évente nyilvánosságra kell hozniuk a következő rendelkezésekben említett információkat:

a) a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontja;

b) a 438. cikk c), d) és da) pontja;

c) a 442. cikk c) és d) pontja;

d) a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

e) a 449a. cikk;

f) a 449b. cikk;

g) a 450. cikk (1) bekezdésének a)–d), h), i) és j) pontja.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve a tőzsdén nem jegyzett kis méretű és nem összetett intézményeknek évente nyilvánosságra kell hozniuk a 447. cikkben említett fő mérőszámokat és a 449a. cikkben említett ESG-kockázatokat.

▼M8

433c. cikk

Egyéb intézmények általi nyilvánosságra hozatal

(1) A 433a. vagy a 433b. cikk hatálya alá nem tartozó intézményeknek az alábbiakban meghatározott információkat kell nyilvánosságra hozniuk a következő gyakorisággal:

a) az ebben a részben előírt minden információt évente;

b) a 447. cikkben említett fő mérőszámokat félévente.

(2) E (1) bekezdésétől eltérve a tőzsdén nem jegyzett egyéb intézményeknek a következő helyeken említett információkat évente kell nyilvánosságra hozniuk:

a) a 435. cikk (1) bekezdésének a), e) és f) pontja;

b) a 435. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja;

c) a 437. cikk a) pontja;

▼M17

d) a 438. cikk c), d) és da) pontja;

da) a 442. cikk c) és d) pontja;

▼M8

e) a 447. cikkben említett fő mérőszámok;

▼M17

ea) a 449a. cikkben említett információk;

eb) a 449b. cikkben említett információk;

▼M8

f) a 450. cikk (1) bekezdésének a)–d) és h)–k) pontja.

▼M17

434. cikk

A nyilvánosságra hozatal módja

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek nem minősülnek kis méretű és nem összetett intézménynek, a II. és a III. címben előírt valamennyi információt elektronikus formában kell benyújtaniuk az EBH-nak – adott esetben – legkésőbb azon a napon, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat, vagy az azt követő lehető legkorábbi időpontban. Az EBH-nak az információkat a benyújtásuk időpontjával együtt közzé kell tennie a honlapján.

Az EBH-nak biztosítania kell, hogy a honlapján közzétett információk az intézmények által az EBH-nak benyújtottakkal azonos információk legyenek. Az intézményeknek jogukban áll az információkat a 434a. cikkben említett technikai standardokkal összhangban újból benyújtani az EBH-nak. Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az újbóli benyújtás időpontját.

▼M17

Az EBH-nak el kell készítenie és naprakészen kell tartania egy olyan eszközt, amely meghatározza a nyilvánosságra hozatalhoz, illetve a felügyeleti adatszolgáltatáshoz használt sablonok és táblák megfeleltetését. Az EBH-nak a megfeleltetési eszközt elérhetővé kell tennie a honlapján.

Az intézmények továbbra is közzétehetnek egy olyan önálló dokumentumot, amely a prudenciális információk könnyen hozzáférhető forrásaként szolgál az ilyen információk felhasználói számára, vagy feltüntethetik a nyilvánosságra hozandó információkat egy, a pénzügyi kimutatásaikban vagy a pénzügyi beszámolóikban foglalt vagy azokhoz csatolt, az említett felhasználók számára könnyen azonosítható, különálló szakaszban. Az intézmények a honlapjukon feltüntethetik az EBH honlapjának azon felületére mutató linket, amelyen az EBH központilag közzéteszi a prudenciális információkat.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek nem minősülnek kis méretű és nem összetett intézménynek, a 433a. és a 433c. cikk szerint nyilvánosságra hozandó információkat elektronikus formában, legkésőbb azon a napon – vagy az azt követő lehető legkorábbi időpontban – kell benyújtaniuk az EBH-nak, amikor közzéteszik a megfelelő időszakra vonatkozó pénzügyi kimutatásaikat vagy pénzügyi beszámolóikat. Ha a pénzügyi beszámolókat a 430. cikknek megfelelő, ugyanarra az időszakra vonatkozó információk benyújtása előtt teszik közzé, a nyilvánosságra hozandó információk a felügyeleti adatszolgáltatással azonos napon – vagy azt követően a lehető leghamarabb – is benyújthatók. Olyan időszakra vonatkozóan előírt nyilvánosságra hozatal esetén, amikor az intézmény nem készít pénzügyi jelentést, az intézménynek a szóban forgó időszak végét követően a lehető leghamarabb be kell nyújtania az EBH-nak a nyilvánosságra hozatali információkat.

(3) E cikk (1) és a (2) bekezdésétől eltérve az intézmények a 450. cikkben előírt információkat a II. és a III. címben előírt egyéb információktól elkülönítve, legkésőbb két hónappal az adott évre vonatkozó pénzügyi kimutatásuk közzététele után is benyújthatják az EBH-nak.

(4) Az EBH-nak a kis méretű és nem összetett intézmények nyilvánosságra hozandó információit az ezen intézmények által a 430. cikknek megfelelően az illetékes hatóságokkal közölt információk alapján kell közzétennie a honlapján.

(5) Az adatokat előállító intézmények rendelkeznek az adatok tulajdonjogával és felelősek maradnak azok pontosságáért. Az EBH-nak egységes hozzáférési pontot kell biztosítania az intézmények nyilvánosságra hozatalai céljából, honlapján pedig hozzáférhetővé kell tennie az e résznek megfelelően nyilvánosságra hozandó információk archív állományát. Az archív információk ezen állományát az intézmények pénzügyi beszámolóiban szereplő információkra vonatkozóan a nemzeti jogban előírt tárolási időtartamnál nem rövidebb időtartamra kell hozzáférhetővé tenni.

(6) Az EBH-nak nyomon kell követnie az intézmények nyilvánosságra hozatalaira szolgáló egységes hozzáférési pontján tett látogatások számát, és éves jelentéseiben szerepeltetnie kell a kapcsolódó statisztikákat.

▼M8

434a. cikk

A nyilvánosságra hozatal egységes formátumai

▼M17

Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az egységes nyilvánosságra hozatali formátumoknak és az ismételt benyújtás szabályainak meghatározása céljából, továbbá informatikai megoldásokat – köztük útmutatókat – kell kidolgoznia a II. és a III. címben előírt nyilvánosságra hozatalokra vonatkozóan.

▼M8

Ezeknek az egységes formátumoknak kellően átfogó és összehasonlítható információkat kell nyújtaniuk az említett információk felhasználói számára, hogy értékelni tudják az intézmények kockázati profilját és azt, hogy milyen mértékben felelnek meg az első–hetedik részben meghatározott követelményeknek. Az információk összehasonlíthatóságának elősegítése érdekében arra kell törekedni, hogy a végrehajtástechnikai standardok fenntartsák a nyilvánosságra hozatali formátumok és a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardok közötti konzisztenciát.

Amennyiben lehetséges, az egységes formátumnak táblázatos formát kell jelentenie.

▼M17

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

▼M8

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

▼M16

434b. cikk

Az információk hozzáférhetősége az egységes európai hozzáférési ponton

(1) 2030. január 10-től, amikor e rendelet nyolcadik részében említett információkat hoznak nyilvánosságra, az intézmények az említett információkat egyidejűleg benyújtják az e cikk (3) bekezdésében említett releváns gyűjtőszervezetnek, az információknak az (EU) 2023/2859 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) alapján létrehozott egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele céljából.

Az említett információknak meg kell felelniük a következő követelményeknek:

a) azok az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, az adatok kinyerésére alkalmas formátumban, vagy – amennyiben az uniós jog azt írja elő – az említett rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott, géppel olvasható formátumban vannak benyújtva;

b) azokat a következő metaadatok kísérik:

i. azon intézmény valamennyi neve, amelyre az információk vonatkoznak;

ii. az intézménynek az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott jogalany-azonosítója;

iii. az intézménynek az említett rendelet 7. cikke (4) bekezdésének d) pontja alapján meghatározott mérete kategóriánként;

iv. az információknak az említett rendelet 7. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján besorolt típusa;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2859 rendelete (2023. december 13.) a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges, nyilvánosan elérhető információkhoz központosított hozzáférést biztosító egységes európai hozzáférési pont létrehozásáról (HL L, 2023/2859, 2023.12.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M16

v. annak megjelölése, hogy az információk tartalmaznak-e személyes adatokat.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontja alkalmazásával összefüggésben az intézményeknek jogalany-azonosítót kell beszerezniük.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett információknak az egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele céljából az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott gyűjtőszervezetként az EBA jár el.

(4) Az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott információk hatékony gyűjtésének és kezelésének biztosítása céljából az EBA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következőket részletesen meghatározandó:

a) az információkat kísérő bármely más metaadat;

b) az adatok strukturálása az információkban;

c) mely információk esetében megkövetelt a géppel olvasható formátum, és az ilyen esetekben mely géppel olvasható formátumot kell használni.

A c) pont alkalmazásával összefüggésben az EBA értékeli a különböző, géppel olvasható formátumok előnyeit és hátrányait, és megfelelő üzemteszteket hajt végre.

Az EBA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottságnak.

Az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban a Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardok elfogadására.

(5) Szükség esetén az EBA iránymutatásokat fogad el azt biztosítandó, hogy a (4) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban benyújtott metaadatok helyesek legyenek.

▼M17

434c. cikk

Megvalósíthatósági jelentés arról, hogy a kis méretű és nem összetett intézményektől eltérő intézmények által szolgáltatott információk felhasználhatók lennének-e a nyilvánosságra hozandó információk szélesebb körének az EBH honlapján való közzétételére.

Az EBH-nak megvalósíthatósági jelentést kell készítenie a kis méretű és nem összetett intézményektől eltérő intézmények által a 430. cikkel összhangban az illetékes hatóságokkal közölt információknak az EBH honlapján való közzétételre való felhasználásáról, amelynek következtében csökkennének az ilyen intézmények nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos terhei.

E jelentésben az EBH-nak figyelembe kell vennie az integrált adatgyűjtéssel kapcsolatos korábbi munkáját, a jelentésnek átfogó költség-haszon elemzésen kell alapulnia – beleértve az illetékes hatóságokra, az intézményekre és az EBH-ra háruló költségeket is –, és ki kell térnie az esetleges technikai, működési és jogi kihívásokra is.

Az EBH-nak az említett jelentést 2027. július 10-ig kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

▼M17

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M8

II. CÍM

AZ ÁTLÁTHATÓSÁG ÉS A NYILVÁNOSSÁGRA HOZATAL TECHNIKAI KRITÉRIUMAI

435. cikk

A kockázatkezelési célkitűzések és szabályok nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek minden egyes kockázati kategória tekintetében – így az e címben említett kockázatok tekintetében is – nyilvánosságra kell hozniuk a kockázatkezelési célkitűzéseiket és szabályaikat. A nyilvánosságra hozott információknak ki kell terjedniük az alábbiakra:

a) az adott kockázati kategóriák kezelésére szolgáló stratégiák és folyamatok;

b) a releváns kockázatkezelési részleg szerkezeti és szervezeti felépítése, beleértve a felhatalmazásának alapjára, hatásköreire és elszámoltathatóságára vonatkozó információkat az intézmény létesítő és irányítási dokumentumainak megfelelően;

c) a kockázatjelentési és -mérési rendszerek hatóköre és jellege;

d) a kockázat mérséklésére és fedezésére vonatkozó szabályok, valamint a kockázatmérséklés és -fedezés folyamatos hatékonyságának monitorozását szolgáló stratégiák és folyamatok;

e) a vezető testület által jóváhagyott nyilatkozat az érintett intézmény kockázatkezelési rendszerének megfelelőségéről, amely biztosítékot szolgáltat arra vonatkozóan, hogy az alkalmazott kockázatkezelési rendszerek az intézmény profilját és stratégiáját tekintve megfelelőek;

f) a vezető testület által jóváhagyott összefoglaló kockázati nyilatkozat, amely röviden bemutatja az érintett intézménynek az általa alkalmazott üzleti stratégiához kapcsolódó általános kockázati profilját; e nyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia:

   i. a főbb arányszámok és mutatók, átfogó képet nyújtva a külső érdekelt feleknek az intézmény kockázatkezeléséről, azt is beleértve, hogy milyen kölcsönhatásban van az intézmény kockázati profilja a vezető testület által meghatározott kockázati toleranciával;

   ii. olyan, csoporton belüli ügyletekre és kapcsolt felekkel kötött ügyletekre vonatkozó információk, amelyek lényeges hatással lehetnek a konszolidált csoport kockázati profiljára.

(2) Az intézményeknek az irányítási intézkedésekre vonatkozóan a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) a vezető testület tagjai által betöltött igazgatósági tisztségek száma;

b) a vezető testület tagjainak kiválasztására vonatkozó munkaerő-felvételi politika és a tagok szakértelme, képességei és tapasztalata;

▼M8

c) a vezető testület tagjainak kiválasztása tekintetében érvényesítendő diverzitási politika, az abban meghatározott célkitűzések és vonatkozó célszámok, valamint e célkitűzések és célszámok megvalósulásának a mértéke;

d) információk arra vonatkozóan, hogy az intézmény létrehozott-e különálló kockázatkezelési bizottságot, és a kockázatkezelési bizottság eddigi üléseinek száma;

e) annak leírása, hogy a kockázatokra vonatkozó információk hogyan jutnak el a vezető testülethez.

436. cikk

A hatályra vonatkozó információk nyilvánosságra hozatala

Az e rendelet hatályának vonatkozásában az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az intézmény neve, amelyre e rendelet vonatkozik;

b) az alkalmazandó számviteli szabályozással összhangban készített összevont pénzügyi kimutatások és az első rész II. címének 2. és 3. szakasza szerinti szabályozói konszolidáció követelményeinek megfelelően készített összevont pénzügyi kimutatások egyeztetése; az említett egyeztetésben ismertetni kell a számviteli és szabályozói konszolidáció hatóköre közötti különbségeket, valamint a szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó jogi személyeket, amennyiben az nem egyezik meg a számviteli konszolidáció hatókörével; e szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó jogi személyek ismertetése során be kell mutatni a szabályozói konszolidáció módszerét – amennyiben az eltér a számviteli konszolidációra alkalmazott módszertől –, le kell írni, hogy az említett jogi személyek teljes vagy arányos konszolidáció alá tartoznak-e, és hogy az ilyen jogi személyekben lévő részesedést levonják-e a szavatolótőkéből;

c) az első rész II. címének 2. és 3. szakasza szerinti szabályozói konszolidáció követelményeinek megfelelően készített összevont pénzügyi kimutatásokban szereplő eszközök és források bemutatása az ebben a részben említett kockázati típusok szerinti bontásban;

d) a konszolidációnak az első rész II. címe 2. és 3. szakaszában meghatározott szabályozói konszolidáció hatókörébe tartozó pénzügyi kimutatásokban szereplő könyv szerinti értékek és a szabályozási célból alkalmazott kitettségérték közötti eltérések fő forrásait feltáró egyeztetés, ezen egyeztetés bemutatását ki kell egészíteni az eltérések fő forrásaira vonatkozó kvalitatív információkkal;

e) a kereskedési könyvön belüli és azon kívüli olyan kitettségek vonatkozásában, amelyeket a 34. cikknek és a 105. cikknek megfelelően korrigáltak, az intézmény által elvégzett prudenciális értékelési korrekció egyes elemeihez tartozó összegek, kockázati típusok szerinti bontásban, valamint külön-külön a kereskedési könyvben szereplő és az azon kívüli pozíciók alkotóelemei;

f) a szavatolótőke azonnali átadásának vagy kötelezettségek anyavállalat és leányvállalatai közötti visszafizetésének aktuális vagy várható lényeges gyakorlati vagy jogi akadályai;

▼M8

g) az az aggregált összeg, amennyivel a tényleges szavatolótőke kevesebb a konszolidációba nem bevont valamennyi leányvállalat számára előírtnál, és ezen leányvállalatok megnevezése;

h) adott esetben azok a körülmények, amelyek esetén alkalmazzák a 7. cikkben említett eltérést vagy a 9. cikkben meghatározott egyedi konszolidációs módszert.

437. cikk

A szavatolótőke nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a szavatolótőkéjük vonatkozásában a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az elsődleges alapvető tőkeelemek, a kiegészítő alapvető tőkeelemek, a járulékos tőkeelemek, valamint a 32–36., az 56., a 66. és a 79. cikk szerint az intézmény szavatolótőkéjére alkalmazott szűrők és levonások, továbbá az intézmény auditált pénzügyi kimutatásaiban szereplő mérleg teljes körű egyeztetése;

b) az intézmény által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok főbb jellemzőinek leírása;

c) az elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokra, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra és járulékos tőkeinstrumentumokra vonatkozó feltételek teljes körű leírása;

d) külön-külön az alábbiak jellemzői és összege:

   i. a 32–35. cikk szerint alkalmazott valamennyi prudenciális szűrő;

   ii. a 36., az 56. és a 66. cikkel összhangban levont tételek;

   iii. a 47., a 48., az 56., a 66. és a 79. cikkel összhangban le nem vont tételek;

e) a szavatolótőke kiszámítása során e rendelettel összhangban alkalmazott valamennyi korlátozás, valamint azon instrumentumok, prudenciális szűrők és levonások leírása, amelyekre ezek a korlátozások vonatkoznak;

f) a tőkemegfelelési mutatók számítási alapjának részletes magyarázata, ha ezeket a tőkemegfelelési mutatókat az e rendeletben előírt alaptól eltérő alapon meghatározott szavatolótőke-elemek felhasználásával számították ki.

437a. cikk

A szavatolótőke és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek nyilvánosságra hozatala

Azon intézmények, amelyek a 92a. vagy 92b. cikk hatálya alá tartoznak, a szavatolótőkéjük és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik tekintetében a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) szavatolótőkéjük és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeik összetétele, azok lejárata és főbb jellemzői;

b) a leírható, illetve átalakítható kötelezettségeknek a hitelezők hierarchiájában elfoglalt helye;

▼M8

c) a 72b. cikkben említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok egyes kibocsátásainak teljes összege és az említett kibocsátások azon összege, amely a 72b. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott korlátokon belül a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemek között szerepel;

d) a 72a. cikk (2) bekezdésében említett, be nem számított leírható, illetve átalakítható kötelezettségek teljes összege.

438. cikk

Szavatolótőke-követelmények és kockázattal súlyozott kitettségértékek nyilvánosságra hozatala

Az e rendelet 92. cikkében, valamint a 2013/36/EU irányelv 73. cikkében és 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított követelményeknek való megfelelésük tekintetében az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) összefoglaló azon módszereikről, amelyek annak értékelésére szolgálnak, hogy a belső tőkéjük megfelelő-e az aktuális és jövőbeli tevékenységek alátámasztásához;

▼M17

b) a túlzott tőkeáttétel kockázatán kívüli kockázatok kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmények összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele;

▼M8

c) az érintett illetékes hatóság kérésére az intézmény belső tőkemegfelelés-értékelési eljárásának az eredménye;

▼M17

d) a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték és az ahhoz tartozó, a 92. cikk (2) bekezdése szerint meghatározott szavatolótőke-követelmények, az esettől függően a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák vagy kockázat-kitettségi osztályok szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy tőkeminimumot alkalmaznak, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;

da) amennyiben azok kiszámítása szükséges, a 92. cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték, valamint a 92. cikk (5) bekezdésének megfelelően kiszámított, sztenderd teljes kockázati kitettségérték, az esettől függően a harmadik részben meghatározott különböző kockázati kategóriák vagy kockázat-kitettségi osztályok szerinti bontásban, és adott esetben annak a magyarázata, hogy milyen hatást gyakorol a szavatolótőke és a kockázattal súlyozott kitettségérték számítására, hogy tőke-küszöbértéket alkalmaznak, és nem vonnak le elemeket a szavatolótőkéből;

e) a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek, a kockázattal súlyozott kitettségértékek és a kapcsolódó várható veszteségek a speciális hitelezésnek a 153. cikk (5) bekezdése 1. táblázatában említett minden egyes kategóriájára vonatkozóan, valamint a mérleg szerinti és mérlegen kívüli kitettségek és a kockázattal súlyozott kitettségértékek a részvényjellegű kitettségeknek a 133. cikk (3)–(6) bekezdésében és a 495a. cikk (3) bekezdésében meghatározott kategóriáira vonatkozóan;

▼M8

f) biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holdingtársaságban lévő szavatolótőke-instrumentumok kitettségértéke és kockázattal súlyozott kitettségértéke, amelyet az intézmények nem vonnak le szavatolótőkéjükből a 49. cikknek megfelelően, amikor tőkekövetelményüket egyedi, szubkonszolidált vagy összevont alapon számítják ki;

g) a pénzügyi konglomerátumnak a 2002/87/EK irányelv 6. cikkével és az említett irányelv I. mellékletével összhangban számított kiegészítő szavatolótőke-követelménye és tőkemegfelelési mutatója, ha az említett mellékletben meghatározott 1. vagy 2. módszert alkalmazzák;

h) az aktuális nyilvánosságra hozatali időszak és az azt közvetlenül megelőző nyilvánosságra hozatali időszak kockázattal súlyozott kitettségértékei közötti, belső modellek alkalmazásából eredő eltérések, beleértve az eltéréseket magyarázó fő tényezők ismertetését.

439. cikk

Partnerkockázati kitettségek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a harmadik rész II. címének 6. fejezetében említett partnerkockázati kitettségük vonatkozásában:

a) azoknak a módszereknek a leírása, amelyek alkalmazásával a partnerkockázati kitettségekhez belső tőke- és hitelezési határértékeket rendelnek, beleértve az említett határértékeknek a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekhez való hozzárendelésére használt módszereket;

b) a garanciákhoz és egyéb hitelkockázat-mérséklő eszközökhöz kapcsolódó szabályzatok, például a biztosítékok bevonására és hiteltartalékok létrehozására vonatkozó szabályok leírása;

c) a 291. cikkben meghatározott, általános rossz irányú kockázatokra és egyedi rossz irányú kockázatokra vonatkozó szabályok leírása;

d) az intézmény által abban az esetben nyújtandó biztosíték összege, ha a hitelminősítése romlana;

e) kapott és nyújtott elkülönített és nem elkülönített biztosítékok összege biztosítéktípusonként, tovább bontva a származtatott ügyletekhez és az értékpapír-finanszírozási ügyletekhez használt biztosítékok szerint;

f) származtatott ügyletek esetében a kitettség értéke a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3–6. szakaszában meghatározott módszerek szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását megelőzően és azt követően, az alkalmazott módszertől függően, valamint a kapcsolódó kockázati kitettség összege, az alkalmazandó módszerek szerinti bontásban;

g) értékpapír-finanszírozási ügyletek esetében a kitettség értéke a harmadik rész II. címének 4. és 6. fejezetében meghatározott módszerek szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását megelőzően és azt követően, az alkalmazott módszertől függően, valamint a kapcsolódó kockázati kitettség összege, az alkalmazandó módszerek szerinti bontásban;

▼M8

h) a hitelértékelési korrekciós kockázatokkal kapcsolatos tőkekövetelmény vonatkozásában a kitettségek értéke a hitelkockázat-mérséklés hatásának figyelembevételével, valamint a kapcsolódó kockázati kitettségek, a harmadik rész VI. címe szerinti egyes módszerek szerinti bontásban;

i) a központi szerződő felek felé fennálló kitettségek és a kapcsolódó kockázati kitettségek értéke a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 9. szakasza alkalmazásában, külön az elfogadott és a nem elfogadott központi szerződő felek tekintetében, a kitettségek típusai szerinti bontásban;

j) a hitelderivatíva-ügyletek névleges összegei és valós értéke; a hitelderivatíva-ügyleteket terméktípusok szerint kell lebontani; az egyes terméktípusokon belül a hitelderivatíva-ügyleteket tovább kell bontani vásárolt hitelkockázati fedezet és eladott hitelkockázati fedezet szerint;

k) az alfa becslése, ha a 284. cikk (9) bekezdésével összhangban az illetékes hatóság engedélyezte az intézmény számára, hogy saját becslése szerinti alfa-értéket alkalmazzon;

l) külön a 444. cikk e) pontja, valamint a 452. cikk g) pontja szerint nyilvánosságra hozandó információk;

m) a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 4–5. szakaszában meghatározott módszereket használó intézmények esetében mérleg szerinti és mérlegen kívüli származtatott ügyleti tevékenységüknek a 273a. cikk – esettől függően – (1) vagy (2) bekezdésével összhangban kiszámított volumene.

Amennyiben valamely tagállam központi bankja biztosítéki csereügylet formájában likviditási támogatást nyújt, az illetékes hatóság mentesítést adhat az intézmények részére az első albekezdés d) és e) pontjában foglalt követelmények teljesítése alól, amennyiben ez az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy az ott említett információk nyilvánosságra hozatala felfedné azt, hogy a rendkívüli likviditási segítséget nyújtottak. E célokra az illetékes hatóságnak megfelelő küszöbértékeket és objektív kritériumokat kell meghatároznia.

440. cikk

Anticiklikus tőkepufferek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetében említett anticiklikus tőkepuffer-követelménynek való megfelelésükkel kapcsolatban:

a) az anticiklikus tőkepufferük kiszámításának alapjául használt hitelkockázati kitettségeik összegeinek és kockázattal súlyozott kitettségértékeinek földrajzi eloszlása;

b) intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük összege.

441. cikk

A globális rendszerszintű jelentőség mutatóinak nyilvánosságra hozatala

A globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek évente nyilvánosságra kell hozniuk a 2013/36/EU irányelv 131. cikkében említett meghatározási módszer alapján a pontszámuk megállapításához használt mutatók értékeit.

▼M8

442. cikk

Hitelkockázattal és felhígulási kockázattal szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a hitelkockázattal és felhígulási kockázattal szembeni kitettségeikkel kapcsolatban:

a) a „késedelmes” és az „értékvesztett” fogalmának az általuk számviteli célra használt fogalommeghatározása és hatálya, valamint adott esetben a „késedelmes” és „értékvesztett” számviteli és szabályozói célokra használt fogalommeghatározása közötti különbségek;

b) az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások meghatározására szolgáló megközelítések és módszerek leírása;

c) hitelekkel, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal és mérlegen kívüli kitettségekkel kapcsolatban a teljesítő, nemteljesítő és átstrukturált kitettségek összegére és minőségére vonatkozó információk, többek között az azokhoz kapcsolódó halmozott értékvesztés, céltartalékok és hitelkockázat miatti negatív irányú valósérték-változások, valamint a kapott biztosítékok és pénzügyi garanciák összege;

d) a késedelmes kitettségek lejárat szerinti számviteli elemzése;

e) mind a nemteljesítő (defaulted), mind a teljesítő kitettségek bruttó könyv szerinti értéke, az egyedi és általános hitelkockázati kiigazítások halmozott értéke, az említett kitettségekkel kapcsolatos leírások halmozott összege, a nettó könyv szerinti értékek, valamint e kitettségek földrajzi terület és ágazattípus szerinti eloszlása, a hitelekre, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra és mérlegen kívüli kitettségekre vonatkozóan is;

f) a mérleg szerinti és mérlegen kívüli nemteljesítő (defaulted) kitettségek bruttó összegének változásai – beleértve legalább az említett kitettségek nyitó- és záróegyenlegét –, valamint az ismét teljesítő státuszba került vagy leírás tárgyát képező bármely ilyen kitettség bruttó összege;

g) a hitelek és hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok hátralévő futamidő szerinti lebontása.

443. cikk

Megterhelt és meg nem terhelt eszközök nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a megterhelt és a meg nem terhelt eszközeikkel kapcsolatos információkat. E célból az intézményeknek az eszközminőség szerint lebontott, kitettségi osztályonkénti könyv szerinti értéket és a megterhelt és meg nem terhelt könyv szerinti érték teljes összegét kell figyelembe venniük. A megterhelt és meg nem terhelt eszközökre vonatkozó információk nyilvánosságra hozatala során nem szabad feltüntetni a központi bankok által biztosított rendkívüli likviditási segítségnyújtást.

444. cikk

A sztenderd módszer alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéküket a harmadik rész II. címének 2. fejezete szerint kiszámító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 112. cikkben meghatározott kitettségi osztályok mindegyikére vonatkozóan:

▼M8

a) a kijelölt külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel-ügynökségek neve, valamint a kijelölésben a jelentéstételi időszak során történt esetleges változások okai;

b) azok a kitettségi osztályok, melyek esetében az egyes külső hitelminősítő intézeteket vagy exporthitel-ügynökségeket igénybe veszik;

c) annak a folyamatnak a leírása, amellyel a kibocsátóra és a kibocsátott értékpapírra vonatkozó hitelminősítéseket a kereskedési könyvben nem szereplő tételekre alkalmazzák;

d) az egyes kijelölt külső hitelminősítő intézetek vagy exporthitel-ügynökségek külső minősítésének a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott hitelminőségi besorolásoknak megfelelő kockázati súlyokkal történő megfeleltetése, figyelembe véve, hogy ezt az információt nem kell nyilvánosságra hozni, ha az intézmények megfelelnek az EBH által kiadott standard megfeleltetésnek;

e) a harmadik rész II. címének 2. fejezetében az egyes kitettségi osztályokra meghatározott hitelminőségi besorolásokhoz tartozó hitelkockázat-mérséklési módszerek alkalmazása utáni kitettségértékek, továbbá a szavatolótőkéből levont kitettségértékek.

▼M17

445. cikk

A sztenderd módszerrel számított, piaci kockázattal szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

(1) Azoknak az intézményeknek, amelyek az illetékes hatóságoktól nem kaptak engedélyt a 325az. cikkben meghatározott alternatív belső modellen alapuló módszer használatára, és amelyek a 325a. cikk szerinti egyszerűsített sztenderd módszert vagy a harmadik rész IV. címének 1a. fejezete szerinti alternatív sztenderd módszert alkalmazzák, nyilvánosságra kell hozniuk kereskedési könyvi pozícióik általános áttekintését.

(2) A szavatolótőke-követelményeiket a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetével összhangban számító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk teljes szavatolótőke-követelményeiket, az érzékenységen alapuló módszerrel kiszámított szavatolótőke-követelményeiket, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket, valamint a fennmaradó kockázatokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket. Az érzékenységen alapuló módszerrel összefüggő intézkedésekhez és a nemteljesítési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményeket a következő instrumentumok szerinti bontásban kell nyilvánosságra hozni:

a) a kereskedési könyvben tartott, értékpapírosított eszközökön kívüli pénzügyi instrumentumok, kockázati osztályok szerinti bontásban, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával;

b) a nem az ACTP-ben tartott, értékpapírosított eszközök a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával;

c) az ACTP-ben tartott, értékpapírosított eszközök a hitelfelár-kockázatra és a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények elkülönített azonosításával.

445a. cikk

A CVA-kockázat nyilvánosságra hozatala

(1) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó intézménynek nyilvánosságra kell hoznia a következő információkat:

▼M17

a) a CVA-kockázat azonosítására, mérésére, fedezésére és nyomon követésére szolgáló folyamatainak áttekintése;

b) az intézmény megfelel-e a 273a. cikk (2) bekezdésében meghatározott valamennyi feltételnek; az említett feltételek teljesülése esetén az intézmény úgy döntött-e, hogy a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket a 385. cikkben meghatározott egyszerűsített módszerrel számítja ki; ha az intézmény úgy döntött, hogy a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket az egyszerűsített módszerrel számítja ki, a CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények e módszerrel számított értéke;

c) azon partnerek összlétszáma, amelyek esetében az intézmény a sztenderd módszert alkalmazza, partnertípus szerinti bontásban.

(2) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához a 383. cikkben meghatározott sztenderd módszert alkalmazó intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) belső CVA-kockázatkezelési funkciójuk és irányításuk szerkezeti és szervezeti felépítése;

b) a sztenderd módszer szerinti, a CVA-kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményük, kockázati osztály szerinti bontásban;

c) a számításhoz figyelembe vett elismert fedezeti ügyletek áttekintése, a 386. cikk (2) bekezdésében meghatározott instrumentumtípusok szerinti bontásban.

(3) A CVA-kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához a 384. cikkben meghatározott alapmódszert alkalmazó intézményeknek az e cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) az alapmódszer szerinti, a CVA-kockázatra vonatkozó teljes szavatolótőke-követelményük, valamint annak $BACVA^{total}$ és $BACVA^{csr\text{-}hedged}$ komponense;

b) a számításhoz figyelembe vett elismert fedezeti ügyletek áttekintése, a 386. cikk (3) bekezdésében meghatározott instrumentumtípusok szerinti bontásban.

446. cikk

A működési kockázat nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) működésikockázat-kezelési keretrendszerük főbb jellemzői és elemei;

b) a működési kockázatra vonatkozó, a 313. cikk szerint számított üzletimutató-komponenssel egyenlő szavatolótőke-követelményük;

c) a 314. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított üzleti mutató, valamint az üzleti mutató egyes komponenseinek és alkomponenseinek összegei az üzleti mutató kiszámítása szempontjából releváns három év mindegyikére vonatkozóan;

▼M17

d) az üzleti mutatóból a 315. cikk (2) bekezdésével összhangban történő minden egyes kizárás esetében az üzleti mutató csökkenésének összege, valamint a kizárások megfelelő indokolása.

(2) Azoknak az intézményeknek, amelyek éves működési kockázati veszteségüket a 316. cikk (1) bekezdésével összhangban számítják ki, az e cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a következő információkat is nyilvánosságra kell hozniuk:

a) az utolsó 10 pénzügyi év mindegyikére vonatkozóan a 316. cikk (1) bekezdésének megfelelően kiszámított éves működési kockázati veszteségük;

b) azon rendkívüli működési kockázati események száma és azon kapcsolódó összesített nettó működési kockázati veszteségek összege, amelyeket a 320. cikk (1) bekezdésével összhangban az utóbbi 10 pénzügyi évet alkotó egyes években kizártak az éves működési kockázati veszteség kiszámításából, valamint e kizárások megfelelő indokolása.

▼M8

447. cikk

A fő mérőszámok nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek a következő fő mérőszámokat kell táblázatos formában nyilvánosságra hozniuk:

▼M17

a) szavatolótőkéjük összetétele és a 92. cikk (2) bekezdésének megfelelően kiszámított kockázatalapú tőkemegfelelési mutatóik;

aa) adott esetben a 92. cikk (2) bekezdésének megfelelően számított kockázatalapú tőkemegfelelési mutatók, a teljes kockázati kitettségérték helyett tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték alkalmazásával;

b) a 92. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték, valamint adott esetben a 92. cikk (4) bekezdésének megfelelően kiszámított, tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték;

▼M8

c) adott esetben az intézmények által a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban tartandó kiegészítő szavatolótőke összege és összetétele;

▼M17

d) az intézmények által a 2013/36/EU irányelv VII. címének 4. fejezetével összhangban tartandó kombinált pufferkövetelmény;

▼M8

e) a tőkeáttételi mutató és a 429. cikkel összhangban kiszámított teljes kitettségi mérték;

f) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kiszámított likviditásfedezeti rátájukra vonatkozóan a következő információk:

▼M8

i. a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított likviditásfedezeti rátájuk átlaga, vagy adott esetben átlagai;

ii. a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktus értelmében a likviditási puffer részét képező összes likvid eszköznek a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlaga, vagy adott esetben átlagai, a vonatkozó levonások elvégzése után;

iii. a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően számított likviditáskiáramlásaiknak, -beáramlásaiknak és nettó likviditáskiáramlásaiknak a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlagai;

g) a hatodik rész IV. címével összhangban kiszámított nettó stabil forrásellátottsági követelmény tekintetében a következő információk:

i. a nettó stabil forrásellátottsági ráta a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveinek végén;

ii. a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveinek végén rendelkezésre álló stabil források;

iii. az előírt stabil forrásellátottság szintje a nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveinek végén;

h) a szavatolótőke aránya és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek aránya a 92a. és 92b. cikkével összhangbanki számítva, e mutatók összetevői, valamint a számlálók és a nevezők, adott esetben az egyes szanálandó csoportok szintjére lebontva.

448. cikk

A nem a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciók kamatlábkockázatával szembeni kitettségek nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek 2021. június 28-tól nyilvánosságra kell hozniuk a következő mennyiségi és minőségi információkat az esetleges kamatlábváltozásokból eredő azon kockázatokra vonatkozóan, amelyek hatással lehetnek mind a tőke gazdasági értékére, mind a nem kereskedési könyvi tevékenységükből eredő nettó kamatbevételükre, a 2013/36/EU irányelv 84. cikkében és 98. cikkének (5) bekezdésében említettek szerint:

a) a tőke gazdasági értékének a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (5) bekezdésében említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv alapján a jelenlegi és az előző nyilvánosságra hozatali időszakra vonatkozóan kiszámított változása;

▼M8

b) a nettó kamatbevétel értékének a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5) bekezdésében említett két felügyeleti sokkforgatókönyv alapján a jelenlegi és az előző nyilvánosságra hozatali időszakra vonatkozóan kiszámított változása;

c) a 2013/36/EU irányelv 98. cikke (5a) bekezdésének b) és c) pontjában említettektől eltérő, a tőke gazdasági értékében és a nettó kamatbevételben bekövetkezett változásnak az e bekezdés a) és b) pontjában előírt kiszámításához használt fő modellezési és parametrikus feltételezések leírása;

d) az e bekezdés a) és b) pontja szerint nyilvánosságra hozott kockázati mértékek jelentőségének, valamint az e kockázati mértékekben az előző nyilvánosságra hozatali időpont óta esetleg bekövetkezett jelentős változásnak a magyarázata;

e) annak leírása, hogy az intézmények miként határozzák meg, mérik, mérséklik és ellenőrzik a nem kereskedési könyvi pozíciók kamatlábkockázatát a 2013/36/EU irányelv 84. cikke szerinti, illetékes hatóságok általi felülvizsgálat céljából, beleértve a következőket:

i. azoknak az egyedi kockázati mértékeknek a leírása, amelyeket az intézmények a tőkéjük gazdasági értékében és a nettó kamatbevételükben bekövetkezett változások értékeléséhez használnak;

ii. az intézmények belső mérési rendszereiben használt azon fő modellezési és parametrikus feltételezések leírása, amelyek eltérnek a tőke gazdasági értékében és a nettó kamatbevételben bekövetkezett változások számításához használt, a 2013/36/EU irányelv 98. cikkének (5a) bekezdésében említett közös modellezési és parametrikus feltevésektől, beleértve az eltérések indokolását;

iii. azon kamatláb-sokkforgatókönyvek leírása, amelyeket az intézmények a kamatlábkockázat becsléséhez használnak;

iv. az említett kamatlábkockázatokra vonatkozó fedezeti ügyletek hatásának megjelenítése, beleértve a 106. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő belső fedezeti ügyleteket is;

v. annak ismertetése, hogy milyen gyakorisággal kerül sor az említett kamatlábkockázatok értékelésére;

f) az e kockázatokra vonatkozó átfogó kockázatkezelési és -mérséklési stratégiák leírása;

g) a lejárat nélküli betétekhez hozzárendelt átlagos és leghosszabb, átárazódásig hátralévő időszak.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában és e) pontjának i–iv. alpontjában meghatározott követelmények nem alkalmazandók azon intézményekre, amelyek a 2013/36/EU irányelv 84. cikkének (1) bekezdésében említett sztenderd vagy egyszerűsített sztenderd módszert használják.

▼M8

449. cikk

Az értékpapírosítási pozíciókban fennálló kitettségek nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a harmadik rész II. címének 5. fejezetével összhangban, illetve a szavatolótőke-követelményeket a 337. vagy 338. cikk szerint számító intézményeknek a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk, a kereskedési könyvi és nem kereskedési könyvi tevékenységeikre elkülönítetten:

a) értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási tevékenységeik leírása – beleértve az e tevékenységekhez kapcsolódó kockázatkezelési és befektetési célkitűzéseiket, az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási ügyletekben betöltött szerepüket, azt, hogy alkalmazzák-e a 242. cikk 10. pontjában meghatározott egyszerű, átlátható és egységesített (STS) értékpapírosítási keretrendszert, valamint hogy milyen mértékben használják az értékpapírosítási ügyleteket az értékpapírosítási kitettségekkel kapcsolatos hitelkockázatok harmadik felekhez való áthelyezésére –, továbbá adott esetben a szintetikus értékpapírosítási kockázatok áthelyezésére vonatkozó szabályzatuk külön bemutatása;

b) azon kockázatok típusai, amelyeknek az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási tevékenységeik során ki vannak téve, az érintett értékpapírosítási pozícióknak a veszteségviselési rangsorban elfoglalt helye szerint, különbséget téve az STS és nem-STS értékpapírosítási pozíciók, valamint a következők között:

   i. a saját kezdeményezésű ügyletekben megtartott kockázatok;

   ii. a harmadik felek által kezdeményezett ügyletek kapcsán felmerült kockázatok;

c) az általuk az értékpapírosítási tevékenységük tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához használt módszerek, beleértve az értékpapírosítási pozíciók azon típusait, amelyekre az egyes módszerek alkalmazandók, különbséget téve az STS és nem-STS értékpapírosítási pozíciók között;

d) a következő kategóriák bármelyikébe tartozó értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek listája, beleértve az ezen értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységekkel szembeni kitettségek típusainak, köztük a származtatott ügyleteknek a leírását:

   i. olyan értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek, amelyek az adott intézmény által kezdeményezett kitettségeket szereznek;

   ii. intézmények által szponzorált értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek;

   iii. olyan értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek és egyéb jogi személyek, amelyeknek az intézmény értékpapírosításhoz kapcsolódó – például tanácsadási, eszközkezelési vagy -gazdálkodási – szolgáltatásokat nyújt;

   iv. az adott intézmény szabályozói konszolidációjának hatókörébe tartozó értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek;

e) minden olyan jogi személy listája, amellyel kapcsolatban az intézmény nyilvánosságra hozta, hogy a harmadik rész II. címének 5. fejezete szerint támogatást nyújtott;

f) az intézményekhez kapcsolt azon jogi személyek listája, amelyek az intézmények által kezdeményezett értékpapírosításokba vagy az intézmények által szponzorált értékpapírosítási különleges célú gazdasági egységek által kibocsátott értékpapírosítási pozíciókba fektetnek;

▼M8

g) az értékpapírosítási tevékenységre vonatkozó számviteli politikájuk összefoglalása, beleértve adott esetben az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási pozíciók megkülönböztetését;

h) az értékpapírosításokhoz igénybe vett külső hitelminősítő intézetek neve és azon kitettségek típusai, amelyek esetében az intézmény az egyes hitelminősítőket igénybe veszi;

i) amennyiben alkalmazandó, a harmadik rész II. címének 5. fejezetében meghatározott belső értékelési módszer leírása, többek között a belső értékelési folyamat szerkezetének, illetve a belső értékelés és a h) pontnak megfelelően nyilvánosságra hozott illetékes külső hitelminősítő intézet külső minősítései közötti kapcsolatnak, a belső értékelési folyamat ellenőrzésére szolgáló mechanizmusoknak, és ennek keretében a függetlenséggel, az elszámoltathatósággal és a belső minősítési folyamat felülvizsgálatával kapcsolatos szempontoknak az ismertetése, azoknak a kitettségtípusoknak a megnevezése, amelyekre a belső minősítési folyamatot alkalmazzák, továbbá a hitelminőség-javítás mértékének meghatározásához használt stressztényezők ismertetése;

j) külön a kereskedési könyvi és a nem kereskedési könyvi ügyletekre vonatkozóan azoknak az értékpapírosítási kitettségeknek a könyv szerinti értéke, amelyek tekintetében az adott intézmény kezdeményezőként, szponzorként vagy befektetőként jár el, külön a hagyományos és szintetikus, valamint az STS és nem-STS értékpapírosítási ügyletekre vonatkozóan, az értékpapírosítási kitettségek típusai szerinti bontásban, beleértve az arra vonatkozó információt, hogy az intézmény helyezett-e át jelentős kapcsolódó hitelkockázatot a 244. és a 245. cikkel összhangban;

k) a nem kereskedési könyvi tevékenységekre vonatkozóan a következő információk:

i. azon értékpapírosítási pozíciók aggregált összege, amelyekkel kapcsolatban az intézmények kezdeményezőként vagy szponzorként járnak el, valamint a kapcsolódó, kockázattal súlyozott eszközértékek és tőkekövetelmények az alkalmazott szabályozási megközelítések szerint, ideértve a szavatolótőkéből levont kitettségeket és az 1 250 % súlyozású kockázatokat is, külön a hagyományos és szintetikus értékpapírosítás, az értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási kitettségek, STS és nem-STS pozíciók szerinti bontásban, valamint tovább bontva néhány célszerűen meghatározott számú kockázatisúly- vagy tőkekövetelmény-sávra, továbbá a tőkekövetelmények kiszámításához alkalmazott módszerek szerint;

ii. azon értékpapírosítási pozíciók aggregált összege, amelyekkel kapcsolatban az intézmények befektetőként járnak el, valamint a kapcsolódó, kockázattal súlyozott eszközértékek és tőkekövetelmények az alkalmazott szabályozási megközelítések szerint, ideértve a szavatolótőkéből levont kitettségeket és az 1 250 % súlyozású kockázatokat is, külön a hagyományos és szintetikus értékpapírosítás, értékpapírosítási és újra-értékpapírosítási pozíciók, STS és nem-STS pozíciók szerinti bontásban, valamint tovább bontva néhány célszerűen meghatározott számú kockázatisúly- vagy tőkekövetelmény-sávra, továbbá a tőkekövetelmények kiszámításához alkalmazott módszerek szerint;

l) az intézmény által értékpapírosított kitettségekre vonatkozóan a nemteljesítő kitettségek összege, valamint az adott időszakban az intézmény által végzett egyedi hitelkockázati kiigazítások összege, mindkettő kitettségtípus szerinti bontásban.

▼M17

449a. cikk

A környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok (ESG-kockázatok) nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek információkat kell nyilvánosságra hozniuk az ESG-kockázatokról, különbséget téve az ESG-kockázatok, valamint a környezeti kockázatok tekintetében a fizikai kockázatok és az átállási kockázatok között.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek többek között az alábbi információkat kell nyilvánosságra hozniuk az ESG-kockázatokról:

a) a fosszilistüzelőanyag-ágazatbeli szervezetekkel szembeni kitettségek teljes értéke;

b) annak ismertetése, hogy az intézmények hogyan építik be a feltárt ESG-kockázatokat üzleti stratégiájukba és folyamataikba, valamint az irányításba és a kockázatkezelésbe.

(3) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az ESG-kockázatok 434a. cikkben megállapított, egységes nyilvánosságra hozatali formátumainak meghatározása céljából, gondoskodva arról, hogy azok összhangban legyenek az arányosság elvével és biztosítsák annak érvényesülését, elkerülve ugyanakkor az egyéb alkalmazandó uniós jogban már meghatározott nyilvánosságra hozatali követelményekkel való átfedéseket. Az említett formátumok nem követelhetik meg olyan információk nyilvánosságra hozatalát, amelyek kívül esnek az illetékes hatóságoknak a 430. cikk (1) bekezdésének h) pontjával összhangban bejelentendő információk körén, és figyelembe kell venniük különösen az intézmény méretét és összetettségét, valamint a 433b. cikk hatálya alá tartozó kis méretű és nem összetett intézmények ESG-kockázatoknak való relatív kitettségét.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

449b. cikk

Az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni összesített kitettség nyilvánosságra hozatala

Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az árnyékbanki tevékenységet folytató szervezetekkel szembeni összesített kitettségükre vonatkozó, a 394. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett információkat.

▼M8

450. cikk

A javadalmazási politika nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek a javadalmazási politikájukkal és gyakorlatukkal kapcsolatban legalább a következő információkat nyilvánosságra kell hozniuk a munkavállalók azon kategóriáira vonatkozóan, akiknek szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára:

a) tájékoztatás a javadalmazási politika meghatározása céljára alkalmazott döntéshozatali eljárásról, valamint a javadalmazás felügyeletét biztosító fő testület által az üzleti év során tartott ülések számáról, illetve ennek keretében – amennyiben releváns – a javadalmazási bizottság összetételéről és megbízatásáról, a javadalmazási politika meghatározásához igénybe vett külső tanácsadóról, és az e kérdésben érintett érdekelt felek szerepéről;

▼M8

b) a munkavállalók javadalmazása és teljesítménye közötti összefüggésre vonatkozó információk;

c) a javadalmazási rendszer legfontosabb jellemzői, beleértve a teljesítmény méréséhez és a kockázat szerinti jövedelemkorrekcióhoz használt kritériumokra, a halasztott javadalmazásra vonatkozó politikára és a javadalmazási jogosultságokra vonatkozó információkat is;

d) a javadalmazás rögzített és változó összetevője közötti, a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (1) bekezdése g) pontjának megfelelően meghatározott arányok;

e) az azokra a teljesítménykritériumokra vonatkozó információk, amelyeken a részvényekre, opciókra, vagy a javadalmazás változó összetevőire való jogosultság alapul;

f) a változó összetevőt is tartalmazó javadalmazás és az esetleges egyéb, nem pénzbeli juttatások fő paraméterei és logikai alapja;

g) a javadalmazás összesített számszerű adatai, tevékenységi körökre lebontva;

h) a javadalmazás összesített számszerű adatai, a felsővezetőkre és azon munkavállalókra lebontva, akiknek a szakmai tevékenysége lényeges hatást gyakorol az intézmények kockázati profiljára, az alábbiak megjelölésével:

i. az adott üzleti évre vonatkozóan megítélt javadalmazás összege, a rögzített összetevő leírására is kiterjedően a rögzített javadalmazásra és a változó javadalmazásra lebontva, valamint a kedvezményezettek száma;

ii. a megítélt változó javadalmazás összege és formája a következő bontásban: készpénz, részvények, részvényhez kapcsolt eszközök és egyéb javadalmazási formák, külön-külön az előre kifizetett és a halasztott rész szerint;

iii. korábbi teljesítési időszakokra megítélt halasztott javadalmazás összege, az adott üzleti évben kifizetendővé váló összeg és a következő években kifizetendővé váló összeg szerinti bontásban;

iv. az üzleti év során kifizetendővé váló halasztott javadalmazás összege, amelyet az üzleti év során kifizetnek, és amelyet a teljesítménynek megfelelő korrekciókkal csökkentenek;

v. az üzleti év során megítélt garantált változó javadalmazás, és ezen összegek kedvezményezettjeinek száma;

vi. a korábbi időszakokban megítélt, az üzleti év során kifizetett végkielégítések;

vii. az üzleti év során megítélt végkielégítések összege, előre kifizetett és halasztott összegekre bontva, az említett kifizetések kedvezményezettjeinek száma és az egy fő részére megítélt legmagasabb kifizetés;

▼M8

i) az üzleti évenként 1 millió EUR összegű vagy annál nagyobb javadalmazásban részesült személyek száma, az 1 millió EUR és 5 millió EUR közötti javadalmazások esetében 500 000 EUR-s fizetési sávokra bontva, az 5 millió EUR összegű vagy afeletti javadalmazás esetében pedig 1 millió EUR-s fizetési sávokra bontva;

j) ha az érintett tagállam vagy az illetékes hatóság kéri, a vezető testület vagy a felsővezetés minden tagjának teljes javadalmazása;

k) arra vonatkozó információ, hogy az intézmény él-e a 2013/36/EU irányelv 94. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eltéréssel.

Az e bekezdés első albekezdése k) pontjának alkalmazásában azoknak az intézményeknek, amelyek élnek az említett eltéréssel, jelezniük kell, hogy az eltérés a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (3) bekezdésének a) vagy b) pontja alapján alkalmazandó. Azt is jelezniük kell, hogy mely javadalmazási elvre vonatkozóan alkalmazzák az eltérést/eltéréseket, az eltérésből/eltérésekből részesülő munkavállalók számát és azok teljes javadalmazását, rögzített és változó javadalmazás szerinti bontásban.

(2) A nagy méretű intézmények esetében az ebben a cikkben említett, az intézmények kollektív vezető testületének javadalmazására vonatkozó számszerűsített információkat szintén nyilvánosságra kell hozni, megkülönböztetve az ügyvezető és nem ügyvezető tagokat.

Az intézményeknek az ebben a cikkben foglalt követelményeket az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) sérelme nélkül és olyan módon kell teljesíteniük, amely megfelel méretüknek, belső felépítésüknek, valamint tevékenységeik jellegének, kiterjedtségének és összetettségének.

451. cikk

A tőkeáttételi mutató nyilvánosságra hozatala

(1) Azon intézmények, amelyek a hetedik rész hatálya alá tartoznak, a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a 429. cikk szerint kiszámított tőkeáttételi mutatójuk, valamint a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése vonatkozásában:

a) a tőkeáttételi mutató, valamint annak bemutatása, hogy az intézmény hogyan alkalmazza a 499. cikk (2) bekezdését;

b) a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mérték lebontása, valamint a teljes kitettségi mérték egyeztetése a közzétett pénzügyi kimutatásokban közölt vonatkozó információkkal;

c) az esettől függően a 429. cikk (8) bekezdésével és a 429a. cikk (1) bekezdésével összhangban kiszámított kitettségek összege, valamint a 429a. cikk (7) bekezdésével összhangban számított korrigált tőkeáttételi mutató;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

▼M8

d) a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére használt eljárások leírása;

e) azon tényezők leírása, amelyek hatással voltak a tőkeáttételi mutatóra abban az időszakban, amelyre a nyilvánosságra hozott tőkeáttételi mutató vonatkozik;

▼M17

f) a túlzott tőkeáttétel kockázatának kezelésére szolgáló kiegészítő szavatolótőke-követelmény összege a 2013/36/EU irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti felülvizsgálati folyamat alapján, valamint annak összetétele.

▼M8

(2) A 429a. cikk (2) bekezdésében meghatározott közszektorbeli fejlesztési hitelintézeteknek a tőkeáttételi mutatót a 429a. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontjával összhangban meghatározott teljes kitettségi mérték korrekciója nélkül kell nyilvánosságra hozniuk.

(3) A nagy méretű intézményeknek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglaltakon kívül a 430. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktussal összhangban kiszámított átlagokon alapuló, a 429. cikk (4) bekezdésében említett tőkeáttételi mutatót és a teljes kitettségi mérték lebontását is nyilvánosságra kell hozniuk.

451a. cikk

A likviditási követelmények nyilvánosságra hozatala

(1) Azon intézmények, amelyek a hatodik rész hatálya alá tartoznak, ezzel a cikkel összhangban nyilvánosságra kell hozniuk a likviditásfedezeti rátájukra, a nettó stabil forrásellátottsági rátájukra és a likviditási kockázat-kezelésükre vonatkozó információkat.

(2) Az intézményeknek a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kiszámított likviditásfedezeti rátájukra vonatkozóan nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított likviditásfedezeti rátájuk átlaga, vagy adott esetben átlagai;

b) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően a likviditási puffer részét képező összes likvid eszköznek a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlaga, vagy adott esetben átlagai, a vonatkozó levonások elvégzése után, valamint a likviditási puffer összetételének leírása;

c) a 460. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően kiszámított likviditáskiáramlásaiknak, -beáramlásaiknak és nettó likviditáskiáramlásaiknak a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a megelőző 12 hónapos időszak hónap végi adatai alapján kiszámított átlagai, valamint összetételük ismertetése.

▼M8

(3) Az intézményeknek a hatodik rész IV. címének megfelelően kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátájukra vonatkozóan nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a releváns nyilvánosságra hozatali időszak egyes negyedéveire vonatkozóan a hatodik rész IV. címének 2. fejezetével összhangban kiszámított nettó stabil forrásellátottsági rátájuk negyedév végi számadatai;

b) a hatodik rész IV. címének 3. fejezetével összhangban kiszámított rendelkezésre álló stabil források összegének áttekintése;

c) a hatodik rész IV. címének 4. fejezetével összhangban kiszámított előírt stabil források összegének áttekintése.

(4) Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a 2013/36/EU irányelv 86. cikkének megfelelően a likviditási kockázatuk azonosítása, mérése, kezelése és monitorozása céljából létrehozott szabályzataikat, rendszereiket, eljárásaikat és stratégiáikat.

▼M17

451b. cikk

A kriptoeszközökkel szembeni kitettségek és a kapcsolódó tevékenységek nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek a kriptoeszközökre és a kriptoeszköz-szolgáltatásokra, valamint a kriptoeszközökhöz kapcsolódó bármely egyéb tevékenységre vonatkozóan a következő információkat kell nyilvánosságra hozniuk:

a) a kriptoeszközökkel kapcsolatos közvetlen és közvetett kitettségértékek, beleértve a nettó kitettségek bruttó hosszú és rövid összetevőit;

b) a működési kockázat teljes kockázati kitettségértéke;

c) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek számviteli besorolása;

d) a kriptoeszközökhöz kapcsolódó üzleti tevékenységeknek és annak az ismertetése, hogy e tevékenységek milyen hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára;

e) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekhez és a kriptoeszköz-szolgáltatásokhoz kapcsolódó kockázatkezelési politikáik konkrét ismertetése.

E bekezdés első albekezdése d) pontjának alkalmazása céljából az intézményeknek részletesebb információkat kell szolgáltatniuk a lényeges üzleti tevékenységekről, beleértve a jelentős eszközalapú tokenek és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátását, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatásoknak az (EU) 2023/1114 rendelet 60. és 61. cikke szerinti nyújtásáról.

▼M17

(2) Az intézmények az e cikk (1) bekezdésében meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények alkalmazásával összefüggésben nem alkalmazhatják a 432. cikkben megállapított kivételt.

▼M8

III. CÍM

EGYES ESZKÖZÖK VAGY MÓDSZEREK ALKALMAZÁSÁHOZ SZÜKSÉGES MINŐSÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK

452. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer hitelkockázatra való alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A kockázattal súlyozott kitettségértéket a belső minősítésen alapuló módszer (IRB-módszer) szerint kiszámító intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) az illetékes hatóság engedélye a módszer alkalmazására vagy az áttérésre;

b) a 147. cikkben említett minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan a harmadik rész II. címének 2. fejezetében meghatározott sztenderd módszer alá tartozó, vagy a harmadik rész II. címének 3. fejezetében meghatározott IRB-módszer alá tartozó minden egyes kitettségi osztály teljes kitettségi mértékének százalékos aránya, valamint az egyes kitettségi osztályoknak az a része, amelyre a fokozatos bevezetésre vonatkozó ütemezési terv vonatkozik; ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, külön nyilvánosságra kell hozniuk az engedély hatálya alá tartozó egyes kitettségi osztályok teljes kitettségi mértékének százalékos arányát;

c) a minősítési rendszerek kontrollmechanizmusai a modell kidolgozásának különböző szakaszaiban, valamint az egyes kontrollok és változtatások, a következőkkel kapcsolatos információkat is közölve:

   i. a kockázatkezelési részleg és a belső ellenőrzési részleg közötti kapcsolat;

   ii. a minősítési rendszer felülvizsgálata;

   iii. a modellek felülvizsgálatáért felelős részlegnek a modellek kidolgozásáért felelős részlegektől való függetlensége biztosítása céljából alkalmazott eljárás;

   iv. a modellek kidolgozásáért és felülvizsgálatáért felelős részlegek elszámoltathatóságának biztosítása céljából alkalmazott eljárás;

d) a hitelkockázati modellek kidolgozásában, jóváhagyásában és későbbi módosításában részt vevő részlegek szerepe;

e) a hitelkockázati modellekhez kapcsolódó adatszolgáltatás hatóköre és fő tartalma;

f) a belső minősítés folyamatának bemutatása kitettségi osztályonként, beleértve az egyes portfóliók tekintetében alkalmazott fő modellek számát, valamint az ugyanarra a portfólióra alkalmazott modellek közötti különbségek rövid ismertetését is, kitérve a következőkre:

▼M8

i. a nemteljesítési valószínűség (PD) becsléséhez és validálásához használt fogalommeghatározások, módszerek és adatok, köztük a következőkre vonatkozó információk: hogyan történik a nemteljesítési valószínűség becslése az alacsony nemteljesítési arányú portfóliók esetében, léteznek-e szabályozói alsó korlátok, és milyen tényezők álltak a becsült PD-értékek és a tényleges nemteljesítési ráták között megfigyelt eltérések mögött, legalább az utolsó három időszakra vonatkozóan;

ii. adott esetben a nemteljesítéskori veszteségráta (LGD) becsléséhez és validálásához használt fogalommeghatározások, módszerek és adatok, köztük például a következők: a gazdasági visszaesés ideje alatti LGD-k számítására használt módszerek, hogyan történik az LGD becslése az alacsony nemteljesítési arányú portfóliók esetében, vagy a nemteljesítési esemény és a kitettség lezárása között eltelő idő;

iii. adott esetben az egyenértékesítési tényezők becsléséhez és validálásához használt fogalommeghatározások, módszerek és adatok, ezen belül az e változók levezetése során alapul vett feltételezések;

g) adott esetben a 147. cikkben említett minden egyes kitettségi osztállyal kapcsolatban a következő információk:

i. a mérleg szerinti kitettségek bruttó értéke;

ii. a mérlegen kívüli kitettségek értéke a vonatkozó egyenértékesítési tényező alkalmazását megelőzően;

iii. a kitettség értéke a vonatkozó egyenértékesítési tényező és hitelkockázat-mérséklő ügylet alkalmazását megelőzően;

iv. bármely olyan modellparaméter vagy bemeneti adat, amely segíti a kockázati súlyozás megértését, valamint a kockázati kitettségek súlyozást követő értékei, amelyeket elégséges számú ügyfélkategória tekintetében hoznak nyilvánosságra (a nemteljesítő kategóriát is beleértve) ahhoz, hogy a hitelkockázatok megfelelően megkülönböztethetők legyenek;

v. az engedély hatálya alá tartozó, az i–iv. pontban említett értékek külön azokra a kitettségosztályokra vonatkozóan, amelyek esetében az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-k és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, valamint azokra a kitettségekre vonatkozóan, amelyek esetében az intézmények nem használnak ilyen becsléseket;

h) minden egyes kitettségi osztály esetében az intézmények által egy hosszabb időszakra becsült PD-érték és a tényleges nemteljesítési ráta összehasonlítása, külön nyilvánosságra hozva a PD-sávot, a külső minősítésben szereplő megfelelő értéket, a PD súlyozott és számtani átlagát, az ügyfeleknek az előző nyilvánosságra hozatali időszak végi és nyilvánosságra hozatali időszakbeli számát, a nemteljesítő (defaulted) ügyfelek számát – beleértve az új nemteljesítő (defaulted) ügyfeleket is –, valamint az éves átlagos múltbeli nemteljesítési arányt.

E cikk b) pontjának alkalmazásában az intézményeknek a 166. cikkben meghatározott kitettségértéket kell használniuk.

▼M8

453. cikk

A hitelkockázat-mérséklési technikák alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A hitelkockázat-mérséklési technikákat alkalmazó intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk a következő információkat:

a) a mérlegen kívüli és mérleg szerinti nettósításra alkalmazott szabályok és eljárások fő sajátosságainak bemutatása, és annak leírása, hogy az intézmények milyen mértékben veszik igénybe a mérlegnettósítást;

b) az elismert biztosítékok értékelésére és kezelésére vonatkozó szabályok és eljárások legfontosabb jellemzői;

c) a hitelkockázat mérséklése céljából az intézmény által elfogadott biztosítékok fő típusainak leírása;

d) a hitelkockázati fedezetként – a tőkekövetelmények csökkentésének céljából – igénybe vett garanciák és hitelderivatívák esetében a garantőrök és a hitelderivatíva-partnerek főbb típusai és hitelképességük, kivéve a szintetikus értékpapírosítási struktúrák részét képező garanciákat és hitelderivatívákat;

e) az alkalmazott hitelkockázat-mérséklési technikákhoz kapcsolódóan a piaci kockázat, illetve a hitelkockázat koncentrációjával kapcsolatos információk;

f) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer vagy az IRB-módszer alapján kiszámító intézmények esetében az elismerhető hitelkockázati fedezet által nem fedezett teljes kitettségi mérték és az elismert hitelkockázati fedezet által fedezett teljes kitettségi mérték, a volatilitási korrekciók alkalmazása után; az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni a hitelekre és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokra vonatkozóan, a nemteljesítő (defaulted) kitettségeket is részletezve;

g) a megfelelő hitel-egyenértékesítési tényező és a kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés, valamint a hitelkockázat-mérséklési technikák előfordulása, helyettesítési hatással és anélkül;

h) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmények esetében a mérleg szerinti és a mérlegen kívüli kitettségek értéke, kitettségi osztály szerinti bontásban, egyenértékesítési tényezők és a kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés alkalmazását megelőzően, valamint azután;

i) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket a sztenderd módszer alapján kiszámító intézmények esetében a kockázattal súlyozott kitettségérték, valamint az ezen kockázattal súlyozott kitettségérték és a megfelelő hitel-egyenértékesítési tényező és a kitettséghez kapcsolódó hitelkockázat-mérséklés alkalmazása utáni kitettségérték közötti arány; az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteni minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan;

▼M8

j) a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az IRB-módszer alapján kiszámító intézmények esetében a hitelderivatívák hitelkockázat-mérséklő hatásának figyelembevétele előtti és utáni, kockázattal súlyozott kitettségérték; ha az intézmények engedélyt kaptak saját LGD-értékek és hitel-egyenértékesítési tényezők alkalmazására a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, az ebben a pontban meghatározott nyilvánosságra hozatalt külön kell teljesíteniük az engedély hatálya alá tartozó kitettségi osztályokra vonatkozóan.

454. cikk

A működési kockázat fejlett mérési módszere alkalmazásának nyilvánosságra hozatala

A működési kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására a 321–324. cikkben meghatározott fejlett mérési módszert alkalmazó intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az e kockázat mérséklésére általuk alkalmazott biztosítás és a kockázati transzferre szolgáló egyéb mechanizmusok leírását.

▼M17

455. cikk

Belső modellek piaci kockázatra vonatkozó alkalmazása

(1) Annak az intézménynek, amely a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához a 325az. cikkben említett belső modelleket használja, nyilvánosságra kell hoznia a következőket:

a) a kereskedési tevékenységekre vonatkozó célkitűzései és a piaci kockázatainak azonosítására, mérésére, nyomon követésére és ellenőrzésére alkalmazott eljárások;

b) a kereskedési könyvben szerepeltetendő pozíciók meghatározására szolgáló, a 104. cikk (1) bekezdésében említett szabályzatok;

c) a belső modellek hatálya alá tartozó kereskedési részlegek felépítésének általános ismertetése, beleértve az egyes részlegek üzleti stratégiájának, az ott engedélyezett instrumentumoknak és az említett részleggel kapcsolatos főbb kockázati típusoknak az átfogó ismertetését;

d) a belső modellek hatálya alá nem tartozó kereskedési könyvi pozíciók áttekintése, beleértve a 104b. cikk szerinti részlegekkel kapcsolatos struktúrának, valamint az egyes részlegeknél vagy az egyes kategóriákba tartozó részlegeknél kezelt instrumentumok típusainak általános ismertetését;

e) a piacikockázat-kezelési funkció és irányítás szerkezeti és szervezeti felépítése;

f) azoknak a különböző belső modelleknek az alkalmazási köre, fő jellemzői és elsődleges modellezési választásai, amelyeket a konszolidált szinten alkalmazott fő modellek szerinti kockázati kitettségértékek kiszámításához használnak, valamint annak ismertetése, hogy ezek a belső modellek milyen mértékben képviselik a konszolidált szinten alkalmazott modelleket, beleértve adott esetben a következők átfogó ismertetését:

▼M17

i. a 325ba. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett várható többletveszteség kiszámításához alkalmazott modellezési módszer az adatok frissítésének gyakoriságára is kiterjedően;

ii. a 325ba. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, stressz-forgatókönyv szerinti kockázati mérték kiszámításához használt módszertan, a 325bk. cikk (3) bekezdésében előírt jellemzők kivételével;

iii. a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításához használt modellezési módszer, az adatok frissítésének gyakoriságára is kiterjedően.

(2) Az intézményeknek összesített alapon nyilvánosságra kell hozniuk a 325az. cikkben említett belső modellek hatálya alá tartozó valamennyi kereskedési részlegre vonatkozóan a következő összetevőket, ahol ezek értelmezhetők:

a) az alábbiak legutóbbi, valamint az előző 60 munkanapra vetített legmagasabb, legalacsonyabb és számtani középértéke:

i. a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett, korlátozás nélküli várható többletveszteség;

ii. a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett, korlátozás nélküli várható többletveszteség a kockázati tényezők minden egyes átfogó szabályozói kategóriájára vonatkozóan;

b) az alábbiak legutóbbi, valamint az előző 60 munkanapra vetített számtani középértéke:

i. a 325bb. cikk (1) bekezdésében említett várható többletveszteség-kockázati mérték;

ii. a 325ba. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett, stressz-forgatókönyv szerinti kockázati mérték;

iii. a 325ba. cikk (2) bekezdésében említett, a nemteljesítési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény;

iv. a 325ba. cikk (3) bekezdésében említett szavatolótőke-követelmények összege, a képlet valamennyi komponensét és az alkalmazandó szorzótényezőt is beleértve;

c) a legutóbbi 250 munkanapon utóteszteléssel mért túllépések száma a 99. percentilisben a 325bf. cikk (6) bekezdésében említettek szerint.

(3) Az intézményeknek valamennyi kereskedési részlegükre vonatkozóan összesített alapon nyilvánosságra kell hozniuk azokat a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket, amelyeket a harmadik rész IV. címének 1a. fejezetével összhangban számítanának ki akkor, ha nem kaptak volna engedélyt arra, hogy e kereskedési részlegek esetében a belső modelljeiket alkalmazzák.

▼C2

KILENCEDIK RÉSZ

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK ÉS VÉGREHAJTÁSI AKTUSOK

456. cikk

Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

(1) A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

a) a 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. és 411. cikkben rögzített fogalom-meghatározások pontosítása e rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;

b) a 4., 5., 142., 153., 192., 242., 272., 300., 381. és 411. cikkben rögzített fogalom-meghatározások pontosítása a pénzügyi piaci fejleményeknek e rendelet alkalmazásában történő figyelembevétele céljából;

c) a kitettségi osztályok 112. és 147. cikkben foglalt listájának módosítása a pénzügyi piaci fejlemények figyelembevétele céljából;

▼M17

d) a 123. cikk (1) bekezdésének b) pontjában, a 147. cikk (5) bekezdésének a) pontjában, a 153. cikk (4) bekezdésében, valamint a 162. cikk (4) bekezdésében meghatározott összeg az infláció hatásának figyelembevétele céljából;

▼C2

e) a mérlegen kívüli tételek I. és II. mellékletben szereplő felsorolása és osztályozása a pénzügyi piaci fejlemények figyelembevétele céljából;

▼M9

_____

▼C2

h) az e rendelet 301–311. cikke szerinti és a 648/2012/EU rendelet 50a–50d. cikke szerinti tőkekövetelmény módosítása a központi szerződő felekkel szembeni kitettségekre vonatkozó nemzetközi standardok alakulása vagy módosítása figyelembetétele érdekében;

i) a 400. cikkben meghatározott mentességekre vonatkozóan előírt feltételek pontosítása;

j) a 429. cikk (2) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató kiszámításához használandó tőkemennyiség és teljes kitettségi mérőszám módosítása annak érdekében, hogy a 430. cikk (1) bekezdésével összhangban elkészített jelentés alapján felfedett hiányosságokat korrigálni lehessen, mielőtt az intézményeknek a 451. cikk (1) bekezdésének a) pontjában rögzítettek szerint nyilvánosságra kell hozniuk a tőkeáttételi mutatót;

▼M8

k) a nyolcadik rész II. és III. címében meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények módosítása a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó nemzetközi standardok változásának vagy módosításának figyelembevétele érdekében.

▼C2

(2) Az EBH monitorozza a hitelértékelés-korrekciós kockázat szavatolótőke-követelményét, és 2015. január 1-jéig jelentést nyújt be a Bizottságnak. A jelentésben értékelést nyújt különösen:

a) a hitelértékelési korrekció kockázatának egy arra vonatkozó külön tőkekövetelmény formájában való kezeléséről, egybevetve ezt a hitelértékelési korrekció kockázatának a piaci kockázati kereten belüli, annak egyik komponenseként való kezelésével;

b) a hitelértékelési korrekció kockázatára vonatkozó tőkekövetelmény hatályáról, beleértve a 482. cikkben foglalt mentességet is;

c) az elismert fedezeti ügyletekről;

d) a hitelértékelési korrekció kockázatához kapcsolódó tőkekövetelmények számításáról.

A Bizottságot arra is fel kell hatalmazni, hogy az említett jelentés alapján, amennyiben annak megállapításai szerint erre szükség van, a 462. cikk alapján felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján módosítsa az ezekre az elemekre vonatkozó 381. cikket, a 382. cikk (1) és (3) bekezdését és a 383–386. cikket.

457. cikk

Technikai kiigazítások és korrekciók

A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következő rendelkezések nem alapvető fontosságú elemeinek technikai kiigazítására és korrekciójára az új pénzügyi termékek vagy tevékenységek kapcsán felmerülő fejlemények figyelembevétele céljából, valamint a pénzügyi szolgáltatásokra és a számvitelre vonatkozó más uniós jogalkotási aktusokban (köztük az 1606/2002/EK rendeleten alapuló számviteli standardokban) az e rendelet elfogadását követően bekövetkező változásoknak megfelelő kiigazítására:

a) a hitelkockázatra vonatkozó, a 111–134. cikkben, valamint a 143–191. cikkben rögzített szavatolótőke-követelmények;

b) a 193–241. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatásai;

▼M5

c) az értékpapírosítás 242–270a. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

▼C2

d) a patnerkockázatra vonatkozó, 272–311. cikk szerinti szavatolótőke-követelmények;

▼C2

e) a működési kockázat 315–324. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

f) a piaci kockázat 325–377. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

g) a kiegyenlítési kockázat 378. és 379. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

h) a hitelértékelés-korrekciós kockázat 383., 384. és 386. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;

▼M8

i) a második rész és a 430. cikk követelményei kizárólag az uniós jogszabályokat figyelembe vevő számviteli standardok vagy követelmények változásainak eredményeként.

▼C2

458. cikk

A tagállamok szintjén azonosított makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok

(1) Minden tagállam kijelöli az e cikk alkalmazásáért felelős hatóságot. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság.

▼M8

(2) Amikor az e cikk (1) bekezdésével összhangban kijelölt hatóság olyan változást azonosít be a pénzügyi rendszerbeli makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok intenzitásában, amely jelentős negatív következményekkel járhat az adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára nézve, és amely az említett hatóság megítélése szerint egyéb, e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott makroprudenciális eszközökkel nem kezelhető olyan hatékonyan, mint ha szigorúbb nemzeti intézkedések végrehajtására kerülne sor, akkor erről értesítenie kell a Bizottságot és az ERKT-t. Az ERKT-nak ezt az értesítést késedelem nélkül továbbítania kell az Európai Parlament, a Tanács és az EBH részére.

Az értesítésben közölni kell – az esettől függően – az alábbiakra vonatkozó mennyiségi vagy minőségi bizonyítékokat, csatolva hozzá az itt felsorolt dokumentumokat:

a) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat intenzitásában bekövetkezett változások;

b) annak indokolása, hogy e változások miért jelenthetnek veszélyt a tagállami szintű pénzügyi stabilitásra vagy a reálgazdaságra nézve;

c) a hatóság indokolása, melyben kifejti, hogy miért véli kevésbé alkalmasnak és hatékonynak az e rendelet 124. és 164. cikkében és a 2013/36/EU irányelv 133. és 136. cikkében meghatározott makroprudenciális eszközöket a szóban forgó kockázatok kezelésére, mint az e bekezdés d) pontjában említett, tervezett nemzeti intézkedéseket;

▼M8

d) a kockázat intenzitásában bekövetkezett változások enyhítését célzó, a tagállami szinten engedélyezett intézményeknek vagy azok valamely alcsoportjának címzett, az alábbiakra vonatkozó nemzeti intézkedések tervezetei:

i. a szavatolótőke 92. cikkben előírt szintje;

ii. a 392. cikkben és a 395–403. cikkben meghatározott, nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények;

iii. a hatodik részben foglaltak szerinti likviditási követelmények;

iv. a lakóingatlanok és kereskedelmi ingatlanok piacán jelentkező eszközbuborékok kezelését célzó kockázati súlyok;

v. a nyolcadik részben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények;

vi. a tőkefenntartási puffernek a 2013/36/EU irányelv 129. cikkében meghatározottak szerinti szintje; vagy

vii. a pénzügyi szektoron belüli kitettségek;

e) magyarázat arra vonatkozóan, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt hatóság az adott intézkedéstervezetet miért tartja a helyzet kezelése szempontjából alkalmasnak, hatásosnak és arányosnak; és

f) az érintett tagállam rendelkezésére álló információk alapján annak értékelése, hogy a tervezett intézkedések milyen valószínűsíthető kedvező vagy kedvezőtlen hatással fognak járni a belső piacra nézve.

▼C2

(3) Az (1) bekezdésnek megfelelően meghatározott hatóságok abban az esetben, ha e cikkel összhangban engedélyt kapnak a nemzeti intézkedések alkalmazására, az összes releváns információval ellátják a többi tagállam illetékes, vagy kijelölt hatóságát.

▼M8

(4) A Tanács hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel végrehajtási jogi aktust fogadjon el a (2) bekezdés d) pontjában említett nemzeti intézkedéstervezetek elutasításáról.

Az ERKT-nak és az EBH-nak a (2) bekezdésben említett értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül véleményt kell alkotnia a Tanács, a Bizottság és az érintett tagállam számára az említett bekezdés a)–f) pontjában említett kérdésekről.

A második albekezdésben említett véleményeknek a lehető legnagyobb mértékben történő figyelembevétele mellett, valamint ha szilárd, meggyőző és részletes bizonyítékok állnak rendelkezésre azt illetően, hogy az intézkedés olyan negatív hatást fog gyakorolni a belső piacra, amely meghaladja a feltárt makroprudenciális, vagy rendszerszintű kockázatok csökkentéséből eredő pénzügyi stabilitás előnyeit, akkor a Bizottság egy hónapon belül a nemzeti intézkedéstervezeteket elutasító végrehajtási jogi aktusra irányuló javaslatot terjeszthet a Tanács elé.

▼M8

Ha azonban a Bizottság az említett egy hónapos határidőn belül nem terjeszt elő ilyen javaslatot, akkor az érintett tagállam azonnali hatállyal elfogadhatja a legfeljebb kétéves időtartamra vagy – amennyiben ez következik be korábban – a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban – szóló intézkedéstervezeteket.

A Tanács a Bizottság javaslatáról az annak kézhezvételétől számított egy hónapon belül határoz, és közli a nemzeti intézkedéstervezetek elutasításának vagy jóváhagyásának indokait.

A Tanács csak abban az esetben utasíthatja el a nemzeti intézkedéstervezeteket, ha úgy ítéli meg, hogy az alábbi feltételek közül egy vagy több nem teljesül:

a) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok intenzitásában bekövetkezett változások jellegüknél fogva nemzeti szinten fenyegetést jelentenek a pénzügyi stabilitásra nézve;

b) az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott makroprudenciális eszközök kevésbé alkalmasak vagy hatékonyak az azonosított makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázat kezelésére, mint a nemzeti szintű intézkedéstervezetek;

c) a nemzeti intézkedéstervezetek nem járnak aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egésze vagy egy része tekintetében oly módon, hogy ezáltal akadályt képezne a belső piac működésében; és

d) az adott probléma csak egy tagállamban merült fel.

A Tanácsnak az értékelésében figyelembe kell vennie az ERKT és az EBH véleményét, és az értékelésnek az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt hatóság által a (2) bekezdéssel összhangban benyújtott bizonyítékokon kell alapulnia.

Ha azonban a Tanács a javaslat Bizottság általi kézhezvételétől számított egy hónapon belül nem fogad el a nemzeti intézkedéstervezetek elutasításáról szóló végrehajtási jogi aktust, akkor az érintett tagállam elfogadhatja és legfeljebb két éves időtartamra vagy – amennyiben ez következik be korábban – a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig alkalmazhatja az intézkedéseket.

(5) A többi tagállam elismerheti az ezzel a cikkel összhangban elfogadott intézkedéseket, és az általa engedélyezett, az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállamban fiókteleppel vagy kitettségekkel rendelkező intézmények tekintetében alkalmazhatja azokat.

▼M17

(6) Amennyiben a tagállamok elismerik az e cikkel összhangban meghatározott intézkedéseket, értesítik erről az ERKT-t. Az ERKT-nak ezeket az értesítéseket haladéktalanul továbbítania kell a Tanács, a Bizottság, az EBH, valamint az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállam részére.

▼C2

(7) A tagállamok, amikor arról határoznak, hogy elismerjék-e az ezzel a cikkel összhangban meghatározott intézkedéseket, figyelembe veszik a (4) bekezdésben foglalt kritériumokat.

(8) Az intézkedések alkalmazására felhatalmazott tagállam felkérheti az ERKT-t, hogy adjon ki az 1092/2010/EU rendelet 16. cikke szerinti ajánlást egy vagy több olyan tagállam számára, amelyek nem ismerik el az intézkedéseket.

▼M17

(9) Az érintett tagállam a (2) és a (4) bekezdés szerinti engedély időtartamának lejárta előtt az ERKT-val, az EBH-val és a Bizottsággal konzultálva megvizsgálja a helyzetet, és az eredmény alapján a (2) és a (4) bekezdésben említett eljárással összhangban új döntést hozhat, mellyel a nemzeti szintű intézkedések alkalmazását – minden ilyen vizsgálat alkalmával legfeljebb további két évre – meghosszabbítja.

▼M8

(10) Az e cikk (3)–(9) bekezdésében meghatározott eljárástól eltérve a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az e rendeletben foglaltakon túl legfeljebb 25 %-kal növeljék a kockázati súlyokat az e cikk (2) bekezdése d) pontjának iv. és vii. alpontjában meghatározott kitettségek tekintetében, a 395. cikkben előírt nagykockázat-vállalási korlátot pedig legfeljebb 15 %-kal csökkentsék legfeljebb két éves időtartamra vagy a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok megszűnéséig – amennyiben ez következik be korábban –, feltéve hogy teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében megállapított feltételek és értesítési követelmények

▼C2

459. cikk

Prudenciális követelmények

A Bizottságot fel kell hatalmazni, hogy – különösen az ERKT, illetve az EBH ajánlására vagy véleménye alapján – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el, amelyekben egyéves időtartamra szigorúbb prudenciális követelmények alkalmazását írja elő az olyan kitettségekre vonatkozóan, amelyek esetében ez szükséges a mikro- és makroprudenciális kockázatintenzitás olyan változásainak kezeléséhez, amelyek az Unióban vagy az Unión kívül bekövetkezett, minden tagállamot érintő piaci folyamatokból erednek, és amely kockázatok kezelésére az e rendelet és a 2013/36/EU irányelv által biztosított eszközök nem elégségesek, a következők vonatkozásában:

a) a szavatolótőke 92. cikkben előírt szintje;

b) a 392. cikkben és a 395–403. cikkben meghatározott, nagykockázat-vállalásra vonatkozó követelmények;

c) a 431–455. cikkben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelmények.

A Bizottság – az ERKT támogatásával – legalább évenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azokról a piaci folyamatokról, amelyek kapcsán az e cikk alkalmazására lehet szükség.

460. cikk

Likviditás

▼M8

(1) A Bizottság felhatalmazást kap, hogy a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával kiegészítse ezt a rendeletet a 412. cikk (1) bekezdésében foglalt általános követelmény részletes meghatározása céljából. Az e bekezdéssel összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a hatodik rész II. címének és a III. mellékletnek megfelelően jelentendő tételeket kell alapul vennie, és pontosan meg kell határoznia, hogy az illetékes hatóságoknak milyen körülmények esetén kell speciális be- és kiáramlási szinteket alkalmazniuk az intézményekre azon specifikus kockázatok elkülönítése céljából, amelyeknek ez utóbbiak ki vannak téve, továbbá tiszteletben kell tartania az e cikk (2) bekezdésében meghatározott határértékeket.

▼M8

A Bizottság különösen arra kap felhatalmazást, hogy a 8. cikk (3) bekezdésének, valamint a 411–416., a 419., a 422., a 425., a 428a., a 428f., a 428g., a 428j–428n., a 428p., a 428r., a 428s., a 428w., a 428ae., a 428ag., a 428ah., a 428ak. és a 451a. cikknek az alkalmazása céljából a részletes likviditási követelményeket meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásával egészítse ki ezt a rendeletet.

▼C2

(2) A 412. cikkben említett likviditásfedezeti követelményt fokozatosan kell bevezetni az alábbi ütemezés szerint:

a) 2015-ben a likviditásfedezeti követelmény 60 %-a;

b) 2016. január 1-jétől a 70 %-a.

c) 2017. január 1-jétől a 80 %-a.

d) 2018. január 1-jétől a 100 %-a.

Ebből a célból a Bizottságnak figyelembe kell vennie az 509. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett jelentéseket és a nemzetközi fórumokon kidolgozott nemzetközi előírásokat, valamint az uniós sajátosságokat is.

A Bizottság 2014. június 30-ig elfogadja az (1) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust. A szóban forgó felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak 2014. december 31-ig hatályba kell lépnie, de alkalmazására csak 2015. január 1-jétől kerülhet sor.

▼M8

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 428f. cikk (2) bekezdésében meghatározott termékek vagy szolgáltatások listáját módosító, a 462. cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén módosítsa e rendeletet, ha úgy ítéli meg, hogy más termékekhez vagy szolgáltatásokhoz közvetlenül kapcsolódó eszközök és kötelezettségek felelnek meg a 428f. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

A Bizottság 2024. június 28-ig elfogadja az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

▼C2

461. cikk

A likviditásfedezeti követelmény fokozatos bevezetésének vizsgálata

(1) Az EBH az ERKT-val folytatott konzultációt követően 2016. június 30-ig jelentést nyújt be a Bizottsághoz arról, hogy szükséges-e módosítani a likviditásfedezeti követelménynek a 460. cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerinti fokozatos bevezetését. Ennek elemzése során kellően figyelembe kell venni a piac és a nemzetközi szabályozás területén bekövetkezett fejleményeket, valamint az uniós sajátosságokat is.

Az EBH jelentésében különösen megvizsgálja a 100 %-os kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelmények 2019. január 1-jéig tartó esetleges késleltetett bevezetését. A jelentésben figyelembe kell venni az 509. cikk (1) bekezdésében említett éves jelentéseket, a vonatkozó piaci adatokat, valamint az összes illetékes hatóság ajánlásait.

▼C2

(2) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy amennyiben a piaci és egyéb fejlemények szükségessé teszik, a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a 460. cikkben említett fokozatos bevezetés módosítása érdekében és 2019-ig elhalassza a 412. cikk (1) bekezdésében szereplő 100 %-os kötelező likviditásfedezeti minimumkövetelmény bevezetését, és a likviditásfedezeti követelményre vonatkozóan 2018-ban 90 %-os kötelező minimumkövetelményt alkalmazzon.

A halasztás szükségességének megítéléséhez a Bizottság figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett jelentést és vizsgálatot.

Az e szerint a cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok nem alkalmazhatók 2018. január 1. előtt, és 2017. június 30-án hatályba lépnek.

▼M17

461a. cikk

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) A Bizottság figyelemmel kíséri a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről szóló nemzetközi standardoknak az Unióban és a harmadik országokban való végrehajtása közötti különbségeket, többek között a szabályoknak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatása és e standardok alkalmazásának kezdőnapja tekintetében.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy amennyiben az ilyen végrehajtás tekintetében jelentős különbségek figyelhetők meg, a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e rendeletnek a következők tekintetében történő módosítása céljából:

a) az e cikk (3) bekezdésében említett jogalkotási aktus alkalmazásának kezdőnapjáig, vagy ilyen jogalkotási aktus hiányában legfeljebb három évig, és amennyiben az az egyenlő versenyfeltételek megőrzéséhez és a megfigyelt különbségek ellensúlyozásához szükséges, 0-val egyenlő vagy annál nagyobb, de 1-nél kisebb, a működésre vonatkozó célzott könnyítési intézkedések vagy célzott szorzók alkalmazása az intézmények piaci kockázatra, illetve konkrét kockázati osztályokra és konkrét kockázati tényezőkre vonatkozó szavatolótőke-követelményeinek – a 325. cikk (1) bekezdésében említett, az alábbi cikkekben meghatározott módszerek egyikének alkalmazásával történő – kiszámítása során:

   i. 325c–325ay. cikk (az alternatív sztenderd módszer meghatározása);

   ii. 325az–325bp. cikk (az alternatív belső modellen alapuló módszer meghatározása);

   iii. 326–361. cikk (az egyszerűsített sztenderd módszer meghatározása);

b) a piaci kockázatra vonatkozó, a harmadik rész IV. címében meghatározott szavatolótőke-követelményeknek vagy a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények számításához alkalmazott, a 325. cikk (1) bekezdésében említett módszereknek az intézmények általi alkalmazása kezdő időpontjának legfeljebb két évvel történő elhalasztása.

▼M17

Amennyiben a Bizottság elfogadja az első bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktust, adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről szóló nemzetközi standardok Unióban történő végrehajtásának annak érdekében történő kiigazítására, hogy a szavatolótőke-követelmények és e követelmények hatása tekintetében tartósabban fennmaradjanak az egyenlő versenyfeltételek a harmadik országok viszonylatában.

(3) Az EBH-nak 2026. július 10-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményekről szóló nemzetközi standardok harmadik országokban való végrehajtásáról.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a globális szinten egyenlő versenyfeltételek biztosítása céljából.

▼M8

462. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456., a 457., a 459., a 460. és a 461a. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2013. június 28-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 244. cikk (6) bekezdésében, a 245. cikk (6) bekezdésében, a 456., a 457., a 459., a 460. és a 461a. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 244. cikk (6) bekezdése, a 245. cikk (6) bekezdése, a 456., a 457., a 459., a 460. és a 461a. cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett határidő lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

▼C2

463. cikk

Kifogás a szabályozástechnikai standardokkal szemben

Ha a Bizottság e rendelet alapján az EBH által benyújtott szabályozástechnikai standardtervezettel megegyező szabályozástechnikai standardot fogad el, akkor az az időszak, amelynek során az Európai Parlament és a Tanács kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben, az értesítés időpontjától számított egy hónap. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbítható. Az 1093/2010/EU rendelet 13. cikke (1) bekezdésének második albekezdéstől eltérve adott esetben még egy hónappal meghosszabbítható az az időszak, amelynek során az Európai Parlament, vagy a Tanács kifogást emelhet a szabályozástechnikai standarddal szemben.

464. cikk

Európai bankbizottság

(1) A Bizottságot a 2004/10/EK bizottsági határozattal ([1]) létrehozott európai bankbizottság segíti a végrehajtási aktusok elfogadása során. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

TIZEDIK RÉSZ

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK, JELENTÉSEK,FELÜLVIZSGÁLATOK ÉS MÓDOSÍTÁSOK

I. CÍM

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

Szavatolótőke-követelmény, valós értéken értékelt nem realizált nyereség és veszteség, levonások

1. szakasz

Szavatolótőke-követelmény

▼M17

465. cikk

A tőke-küszöbértékre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 92. cikk (3) bekezdésének első albekezdésétől eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézmények a teljes kockázati kitettségérték kiszámítása során a következő x tényezőt is alkalmazhatják:

a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;

([1]) HL L 3,. 2004.1.7., 36. o.

▼M17

b) 55 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 60 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 65 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 70 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) A 92. cikk (3) bekezdésének első albekezdésétől eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézmények 2029. december 31-ig a következő képletet is alkalmazhatják a teljes kockázati kitettségérték kiszámításakor:

$$TREA = min\{max\ \{U\text{-}TREA; x \cdot S\text{-}TREA\}; 125\ \% \cdot U\text{-}TREA\}$$

E számítás során az intézményeknek figyelembe kell venniük az (1) bekezdésben említett alkalmazandó x tényezőt.

(3) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézmények 2032. december 31-ig 65 %-os kockázati súlyt rendelhetnek az olyan vállalatokkal szembeni kitettségekhez, amelyek esetében nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítés, és feltéve, hogy az adott intézmények becslései szerint e kötelezetteknek a harmadik rész II. címének 3. fejezete szerint számított PD-értéke nem haladja meg a 0,5 %-ot.

Az EBH-nak és az ESMA-nak – az EIOPA-val együttműködésben – figyelemmel kell kísérnie az első albekezdésben megállapított átmeneti kezelés alkalmazását, és értékelnie kell különösen a következőket:

a) a kijelölt külső hitelminősítő intézmények által a vállalatok számára készített hitelminősítések rendelkezésre állása, valamint az, hogy ez milyen mértékben érinti az intézmények vállalatok számára történő hitelezését;

b) a hitelminősítő intézetek fejlődése, az új hitelminősítő intézetek piacra lépésének akadályai, azon vállalatok aránya, amelyek úgy döntenek, hogy egy vagy több ilyen intézettől minősítést kérnek, valamint a külső hitelminősítő intézetek által a vállalatok számára készített hitelminősítések rendelkezésre állásának akadályai;

c) az akadályok kezelésére szolgáló lehetséges intézkedések, figyelembe véve a gazdasági ágazatok és földrajzi területek közötti különbségeket, valamint a magán- vagy állami irányítású megoldások – például hitelbírálat, intézmények által előírt magánminősítések, valamint központi banki minősítések – kidolgozása;

d) a nem minősített vállalati kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékeinek megfelelősége és azok pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatásai;

e) a harmadik országok megközelítései a tőke-küszöbértéknek a vállalati kitettségekre való alkalmazásával kapcsolatban, valamint az ennek eredményeként esetlegesen felmerülő, hosszú távú egyenlő versenyfeltételekkel kapcsolatos megfontolások;

▼M17

f) a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardoknak való megfelelés.

Az EBH-nak és az ESMA-nak – az EIOPA-val együttműködésben – 2029. július 10-ig jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság részére megállapításaikról.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(4) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának iv. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, az intézményeknek 2029. december 31-ig a II. mellékletben felsorolt szerződések kitettségértékének a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3. szakaszában meghatározott módszerekkel történő kiszámításakor az alfa értéket 1-gyel kell helyettesíteniük, amennyiben a tőke-küszöbérték alkalmazása nélküli teljes kockázati kitettségérték tekintetében ugyanazokat a kitettségértékeket a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 6. szakaszában meghatározott módszerrel számítják ki.

(5) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, valamint feltéve, hogy az e cikk (8) bekezdésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül, a tagállamok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy:

a) 2032. december 31-ig 10 %-os kockázati súlyt rendeljenek a lakóingatlanra bejegyzett, legfeljebb az ingatlanérték 55 %-áig terjedő zálogjoggal fedezett, a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban meghatározott kitettségrészhez; és

b) 2029. december 31-ig 45 %-os kockázati súlyt rendeljenek a lakóingatlanra bejegyzett, legfeljebb az ingatlanérték 80 %-áig terjedő zálogjoggal fedezett bármely fennmaradó, a 125. cikk (1) bekezdésének első albekezdésével összhangban meghatározott kitettségrészhez, feltéve, hogy a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőkekövetelményeknek az 501. cikkben említett korrekcióját nem alkalmazzák.

(6) Az (5) bekezdés a) pontja alkalmazásában, ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 10 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 10 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 55 %-ának – a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 55 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

▼M17

(7) Az (5) bekezdés b) pontjának alkalmazásában, ha egy intézmény alacsonyabb ranghelyű zálogjoggal rendelkezik, és nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok is érvényben vannak, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 45 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 80 %-ának összegét csökkenteni kell a nem az intézmény tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével.

Amennyiben a nem az intézmény tulajdonában lévő zálogjogok azonos ranghelyűek az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal, annak meghatározásához, hogy az intézmény kitettségének mekkora részére alkalmazandó a 45 %-os kockázati súly, az ingatlanérték 80 %-ának – az akár az intézmény, akár más tulajdonában lévő, magasabb ranghelyű zálogjogok összegével csökkentett – összegét csökkenteni kell az alábbiak szorzatával:

a) az ingatlanérték 80 %-a, csökkentve a magasabb ranghelyű zálogjogok összegével, amennyiben vannak ilyenek, akár az intézmény, akár más intézmények tulajdonában; és

b) a nem az intézmény tulajdonában lévő, az intézmény tulajdonában lévő zálogjoggal azonos ranghelyű zálogjogok összegének és az összes azonos ranghelyű zálogjog összegének a hányadosa.

(8) E cikk (5) bekezdésének alkalmazásában, a következő feltételek mindegyikének teljesülnie kell:

a) a kitettségek kezelhetők a 125. cikk (1) bekezdése szerint;

b) az említett módon kezelhető kitettségek a harmadik rész II. címének 3. fejezetével összhangban kockázattal súlyozottak;

c) az említett módon kezelhető kitettségeket biztosító lakóingatlan a mérlegelési jogkört gyakorló tagállamban található;

d) az intézménynél a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett kitettségrészeken legfeljebb a jelzáloggal terhelt összeg és az ingatlanérték 55 %-a közül az alacsonyabb összegig terjedően – kivéve a 124. cikk (9) bekezdése szerinti eltérő döntés esetén – az intézmény által a 430a. cikk (1) bekezdése a) és c) pontjának vagy a 101. cikk (1) bekezdése a) és c) pontjának a 2021. június 27-én alkalmazandó változata szerint jelentett, az egyes években keletkezett veszteségek az elmúlt nyolc év egyikében sem haladják meg átlagosan az összes, lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett, fennálló kitettség kitettségértéke összegének 0,25 %-át;

e) az említett módon kezelhető kitettségek esetében az intézmény az alábbi érvényesíthető jogokkal rendelkezik a kötelezett nemteljesítése vagy nemfizetése esetén:

   i. a kitettség fedezeteként szolgáló lakóingatlanra vonatkozó jog vagy a lakóingatlanra vonatkozó jelzálog-bejegyzési jog a 108. cikk (5) bekezdésének g) pontjával összhangban;

   ii. a kötelezett egyéb vagyoni eszközeihez és jövedelméhez való jog, szerződés alapján vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerint;

f) az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az a)–e) pontokban előírt feltételek teljesülnek.

▼M17

(9) Amennyiben az (5) bekezdésben említett mérlegelési jogkört gyakorolták, és a (8) bekezdésben említett minden feltétel teljesül, az intézmények 2032. december 31-ig a következő kockázati súlyokat is alkalmazhatják a lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezett, az (5) bekezdés b) pontjában említett, kitettségek bármely fennmaradó részére:

a) 52,5 % a 2030. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 60 % a 2031. január 1-jétől 2031. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 67,5 % a 2032. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak alatt.

(10) Amennyiben a tagállamok gyakorolják az (5) bekezdésben említett mérlegelési jogkörüket, erről értesítik az EBH-t, megindokolva a döntésüket. Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a (8) bekezdés f) pontjában említett valamennyi ellenőrzés részleteiről.

(11) Az EBH-nak figyelemmel kell kísérnie az (5) bekezdésben megállapított átmeneti kezelés alkalmazását, és 2028. december 31-ig jelentést kell benyújtania a Bizottság részére a kapcsolódó kockázati súlyok megfelelőségét illető megállapításairól.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(12) Az e cikk (3), (5) és (9) bekezdésében, valamint a 495b. cikk (1) bekezdésében, a 495c. cikk (1) bekezdésében és a 495d. cikk (1) bekezdésében említett átmeneti intézkedések bármelyikének meghosszabbítása négy évre korlátozódik, és azt az említett cikkekben említettekkel egyenértékű értékeléssel kell alátámasztani.

(13) A 92. cikk (5) bekezdése a) pontjának iii. alpontjától vagy b) pontjának ii. alpontjától eltérve és a 92. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározott eltérés sérelme nélkül, a 92. cikk (4) bekezdése alapján a SEC-IRBA vagy a belső értékelési módszer alkalmazásával kockázattal súlyozott kitettségek esetében, amennyiben a kereskedési könyvi üzleti tevékenységből eredő hitelkockázatra, felhígulási kockázatra, partnerkockázatra vagy piaci kockázatra vonatkozó sztenderd teljes, kockázattal súlyozott kitettségérték egy részét a 261. vagy 262. cikknek megfelelően a SEC-SA alkalmazásával számítják ki, az intézményeknek 2032. december 31-ig a következő p tényezőt kell alkalmazniuk:

a) p = 0,25 olyan értékpapírosítási pozíció esetében, amelyre a 262. cikk alkalmazandó;

b) p = 0,5 olyan értékpapírosítási pozíció esetében, amelyre a 261. cikk alkalmazandó;

▼C2

466. cikk

A nemzetközi pénzügyi beszámolási standard első alkalommal történő alkalmazása

A 24. cikk (2) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok a szükséges belső folyamatok és a technikai követelmények bevezetése céljára 24 hónapos bevezetési időszakot engedélyeznek azon intézmények számára, amelyeknek első alkalommal kell elvégezniük az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását az 1606/2002/EK rendelet alapján alkalmazandó nemzetközi számviteli standard szerint.

2. szakasz

Valós értéken értékelt nem realizált nyereség és veszteség

▼M11

———————

468. cikk

▼M17

Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt, nem realizált nyereség és veszteség ideiglenes kezelése

(1) A 35. cikktől eltérve, 2025. december 31-ig (a továbbiakban: az ideiglenes kezelés időszaka) az intézmények az elsődleges alapvető tőkeelemek kiszámítása során figyelmen kívül hagyhatják a következő képlet alapján kiszámított A összeget:

$$A = a \cdot f$$

ahol:

a = a mérleg „Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt, hitelviszonyt megtestesítő instrumentumok valósértékváltozásai” tételében 2019. december 31-től halmozott, nem realizált nyereség vagy veszteség összege, amely az e rendelet 115. cikkének (2) bekezdésében említett központi kormányzatokkal, regionális kormányzatokkal, illetve helyi hatóságokkal, valamint az e rendelet 116. cikkének (4) bekezdésében említett közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségeknek felel meg, kivéve azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek az 1126/2008/EK bizottsági rendelet mellékletének (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek; és

f = a (2) bekezdéssel összhangban az ideiglenes kezelés időszaka alatt az egyes adatszolgáltatási évekre alkalmazandó tényező.

(2) Az intézményeknek az 1-gyel megegyező értékű f tényezőt 2025. december 31-ig kell alkalmazniuk az (1) bekezdésben említett A összeg kiszámításához.

▼M11

(3) Amennyiben valamely intézmény amellett dönt, hogy alkalmazza az (1) bekezdésben meghatározott átmeneti kezelést, legkésőbb az e kezelésen alapuló adatszolgáltatás beküldésének határideje előtt legalább 45 nappal tájékoztatnia kell e döntéséről az illetékes hatóságot. Az intézmény – amennyiben erre előzetes engedélyt kap az illetékes hatóságtól – az átmeneti kezelési időszak alatt egy alkalommal megváltoztathatja eredeti döntését. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk, ha e kezelést alkalmazzák.

▼M11

(4) Ha egy intézmény e cikk (1) bekezdésével összhangban kivonja az elsődleges alapvető tőkeelemei köréből a nem realizált veszteség valamely összegét, akkor újra kell számítania mindazokat az ebben a rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben megállapított követelményeket, amelyek kiszámítására az alábbi tételek bármelyikének felhasználásával kerül sor:

a) a halasztott adókövetelések azon összege, amelyet a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint levontak az elsődleges alapvető tőkéből, vagy amelyet a 48. cikk (4) bekezdése szerinti kockázati súllyal vettek figyelembe;

b) az egyedi hitelkockázati kiigazítások összege.

A vonatkozó követelmény újraszámításakor az intézmény nem veheti figyelembe azokat a hatásokat, amelyeket az azon kitettségekkel kapcsolatos várható hitelezési veszteségekre képzett céltartalékok gyakorolnak ezekre a tételekre, amely kitettségek az e rendelet 115. cikkének (2) bekezdésében említett központi kormányzatokkal, regionális kormányzatokkal, illetve helyi hatóságokkal, valamint az e rendelet 116. cikkének (4) bekezdésében említett közszektorbeli intézményekkel szemben állnak fenn, kivéve azokat a pénzügyi eszközöket, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek.

(5) Azoknak az intézményeknek, amelyek az e cikk (1) bekezdésében meghatározott átmeneti kezelés alkalmazása mellett döntöttek, az e cikk (2) bekezdésében meghatározott időszakokban a nyolcadik részben előírt információk nyilvánosságra hozatalán túl nyilvánosságra kell hozniuk a szavatolótőke, az elsődleges alapvető tőke és az alapvető tőke, a teljestőke-megfelelési mutató, az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató, az alapvetőtőke-megfelelési mutató és a tőkeáttételi mutató olyan módon kiszámított értékét, mintha nem alkalmaznák e kezelést.

▼C2

3. szakasz

Levonások

1. alszakasz

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

469. cikk

Levonások az elsődleges alapvető tőkeelemekből

(1) A 36. cikk (1) bekezdésétől eltérve a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszakban a következő előírások alkalmazandók:

a) az intézményeknek az elsődleges alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja szerint levonandó összegeknek a 478. cikk szerinti, százalékban előírt részét, kivéve a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelése ket;

b) az intézményeknek a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja szerint levonandó tételek maradványösszegeire alkalmazniuk kell a 472. cikkben rögzített vonatkozó rendelkezéseket, kivéve a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelése ket;

▼C2

c) az intézményeknek a 470. cikk alkalmazását követően le kell vonniuk az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének c) és i) pontja szerint levonandó teljes összegnek a 478. cikk szerinti, százalékban meghatározott részét;

d) az intézményeknek a 470. cikk alkalmazását követően a 36. cikk (1) bekezdésének c) és i) pontja szerint levonandó tételek teljes maradványösszegére értelemszerűen alkalmazniuk kell a 472. cikk (5) vagy (11) bekezdésében foglalt követelményeket.

(2) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk az (1) bekezdés d) pontjában említett teljes maradványösszeg azon részét, amely a 472. cikk (4) bekezdésének tárgyát képezi, hogy elosztják az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget a b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a 470. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett, jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető és átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelések összege;

b) a 470. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételek összege.

(3) Az intézményeknek úgy kell meghatározniuk az (1) bekezdés d) pontjában említett teljes maradványösszeg azon részét, amely a 472. cikk (11) bekezdésének tárgyát képezi, hogy elosztják az e bekezdés a) pontjában meghatározott összeget a b) pontjában meghatározott összeggel:

a) a 470. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett, az intézmény közvetlen vagy közvetett tulajdonában lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok összege;

b) a 470. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett tételek összege.

▼M7

469a. cikk

Eltérés az elsődleges alapvető tőkeelemekből történő levonásoktól nemteljesítő kitettségek esetében

A 36. cikk (1) bekezdésének m) pontjától eltérve, az intézmények nem vonják le az elsődleges alapvető tőkeelemekből a nemteljesítő kitettségek elégtelen fedezetének alkalmazandó összegét, ha a kitettség 2019. április 26. előtt keletkezett.

Ha egy 2019. április 26. előtt keletkezett kitettség feltételeit az intézmény úgy módosítja, hogy azáltal növeli az intézmény kötelezettel szembeni kitettségét, akkor azt a kitettséget úgy kell tekinteni, mintha azon a napon keletkezett volna, amikortól a módosítás alkalmazandó, és a továbbiakban már nem tartozik az első albekezdésben előírt eltérés hatálya alá.

▼C2

470. cikk

Mentesség az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonás alól

(1) E cikk alkalmazásában az érintett elsődleges alapvető tőkeelemek az intézménynek a 32–35. cikk rendelkezéseinek alkalmazását, valamint a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h), továbbá k) ii–v. és l) pontja szerinti levonásokat követően kiszámított elsődleges alapvető tőkeelemeit foglalják magukban, kivéve a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelés eket.

(2) A 48. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézményeknek a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban nem kell levonniuk az e bekezdés a) és b) pontjában felsorolt tételeket, amennyiben azok aggregált összege nem haladja meg az intézmény érintett elsődleges alapvető tőkeelemeinek 15 %-át:

a) a jövőbeli nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adókövetelések, amennyiben azok aggregált összege nem haladja meg az intézmény érintett elsődleges alapvető tőkeelemeinek 10 %-át;

b) ha az intézménynek jelentős befektetése van egy pénzügyi ágazatbeli szervezetben, az adott szervezet által kibocsátott, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állománya, amennyiben azok aggregált összege nem haladja meg az érintett elsődleges alapvető tőkeelemek 10 %-át.

(3) A 48. cikk (4) bekezdésétől eltérően, a levonás alól az e cikk (2) bekezdése értelmében mentesített tételek kockázati súlya 250 %. Az e cikk (2) bekezdése b) pontjában említett tételekre értelemszerűen a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók.

471. cikk

Mentesség a biztosítókban lévő tulajdoni részesedésnek az elsődleges alapvető tőkeelemekből való levonása alól

▼M8

(1) A 49. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2018. december 31-től 2024. december 31-ig tartó időszak alatt az intézmények dönthetnek úgy, hogy nem vonják le a biztosítókban, viszontbiztosítókban és biztosítási holding társaságokban meglévő tulajdoni részesedésüket, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a 49. cikk (1) bekezdésének a) és e) pontjában meghatározott feltételek;

b) az illetékes hatóságok megfelelőnek tartják azt a kockázatellenőrzési szintet és azokat a pénzügyi elemzési eljárásokat, amelyeket az intézmény kifejezetten a vállalkozásban vagy holding társaságban meglévő befektetés felügyelete érdekében fogadott el;

▼M8

c) az intézmény biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban meglévő tulajdoni részesedései a 2012. december 31-i állapot szerint, valamint a 2013. január 1. és 2024. december 31. közötti időszakban nem haladják meg a szóban forgó biztosító által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok 15 %-át;

d) a levonásra nem kerülő tulajdoni részesedés összege nem haladja meg a biztosítóban, viszontbiztosítóban vagy biztosítási holding társaságban elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokban a 2012. december 31-i állapot szerint fennálló részesedés összegét.

▼C2

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően levonásra nem kerülő tulajdoni részesedéseket kitettségeknek kell tekinteni és 370 %-os kockázati súllyal kell figyelembe venni.

472. cikk

Az elsődleges alapvető tőkéből le nem vont tételek

(1) A 33. cikk (1) bekezdésének c) pontjától és a 36. cikk (1) bekezdésének a)–i) pontjától eltérve, az intézményeknek a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszak alatt e cikket kell alkalmazniuk a 468. cikk (4) bekezdésében, illetve a 469. cikk (1) bekezdésének b), illetve d) pontjában említett tételek maradványösszegeire.

(2) Az intézménynek a származtatott ügyletekből eredő kötelezettségeiből származó, saját hitelkockázatához kapcsolódó értékhelyesbítésének maradványösszege nem levonható.

(3) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a folyó üzleti év 36. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett veszteségeinek maradványösszegére:

a) a jelentős veszteségek levonandók az alapvető tőkeelemekből;

b) a nem jelentős veszteségek nem vonandók le.

(4) Az intézményeknek le kell vonniuk az alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett immateriális javakat.

(5) A 36. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett halasztott adókövetelések maradványösszege nem vonandó le, és 0 %-os kockázati súly alkalmazandó rá.

(6) A 36. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett tételek maradványösszege fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből vonandó le.

(7) A 36. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett, szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök maradványösszege nem vonandó le a szavatolótőke egyik eleméből sem, és olyan mértékben kell figyelembe venni az elsődleges alapvető tőkeelemek között, amilyen mértékben az összeget a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a)–ca) pontját átültető nemzeti rendelkezések alapvető tőkeként ismerték volna el.

▼C2

(8) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a tulajdonukban lévő, a 36. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő állomány összege levonandó az alapvető tőkeelemekből;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állomány összege, ideértve azon saját elsődleges alapvető tőkeinstrumentumokat is, amelyek megvásárlására az intézményt meglévő vagy függő szerződéses kötelezettsége kötelezheti, nem vonandó le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rá.

(9) Az intézményeknek a következő rendelkezéseket kell alkalmazniuk a közvetlen vagy közvetett tulajdonukban lévő, pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának maradványösszegére, amennyiben az intézménynek a 36. cikk (1) bekezdésének g) pontja szerinti kereszttulajdonlási viszonyban áll e szervezettel:

a) amennyiben az intézménynek nincs jelentős befektetése az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetben, az intézmény tulajdonában lévő, a szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának összege a 36. cikk (1) bekezdésének h) pontja alá tartozóként kezelendő;

b) amennyiben az intézménynek jelentős befektetése van az adott pénzügyi ágazatbeli szervezetben, az intézmény tulajdonában lévő, a szervezet által kibocsátott elsődleges alapvető tőkeinstrumentumok állományának összege a 36. cikk (1) bekezdésének i) pontja alá tartozóként kezelendő.

(10) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 36. cikk (1) bekezdésének h) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó, levonandó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

11. Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 36. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó, levonandó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

▼C2

473. cikk

Módosítások bevezetése az IAS 19 nemzetközi számviteli standardba

(1) A 481. cikktől eltérve a 2014. január 1-től2018. december 31-ig tartó időszak alatt az illetékes hatóságok engedélyezhetik azoknak az intézményeknek, amelyek a beszámolójukat az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében rögzített eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően készítik el, hogy az elsődleges alapvető tőkéjükhöz hozzáadják az e cikk (2), illetve (3) bekezdése szerinti alkalmazandó összeg és a (4) bekezdés szerinti tényező szorzatát.

(2) Az alkalmazandó összeg kiszámításához az a) pont szerinti összegből le kell vonni a b) pont szerinti összeget:

a) az intézményeknek az 1205/2011/EU rendelettel ([1]) módosított1126/2008/EK rendelet ([2]) szerint meg kell határozniuk a szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapjukban vagy adott esetben programjukban lévő eszközök értékét. Az intézményeknek ezt követően ezen eszközök értékéből le kell vonniuk az ugyanezen alapok vagy programok szerinti, ugyanezen számviteli szabályok szerinti megállapított kötelezettségeik értékét;

b) az intézményeknek az 1126/2008/EK rendeletben szereplő szabályok szerint kell meghatározniuk a szolgáltatással meghatározott nyugdíjat nyújtó alapjukban vagy adott esetben programjukban lévő eszközök értékét. Az intézményeknek ezt követően ezen eszközök értékéből le kell vonniuk az ugyanezen alapok vagy programok szerinti, ugyanezen számviteli szabályok szerinti megállapított kötelezettségeik értékét.

(3) A (2) bekezdés szerint megállapított összeg nem haladhatja meg azt az összeget, amelyet 2014. január 1-t megelőzően a 2006/48/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezések szerint nem szükséges levonni a szavatolótőkéből, amennyiben e nemzeti átültető rendelkezések esetében az adott tagállamban az ezen rendelet 481. cikkének rendelkezései alkalmazhatók lennének.

(4) A következő tényezőket kell alkalmazni:

a) a 2014. január 1 és 2014. december 31. közötti időszakban 1:

b) a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt 0,8;

c) a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt 0,6;

([1]) A Bizottság 1205/2011/EU rendelete (2011. november 22.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról szóló 1126/2008/EK rendeletnek az IFRS 7 nemzetközi pénzügyi beszámolási standard tekintetében történő módosításáról (HL L 305., 2011.11.23., 16. o.)

([2]) A Bizottság 1126/2008/EK rendelete (2008. november 3.) az 1606/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban egyes nemzetközi számviteli standardok elfogadásáról (HL L 320., 2008.11.29., 1. o.)

▼C2

d) a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt 0,4;

e) a 2018. január 1-jétől2018. december 31-ig tartó időszak alatt 0,2.

(5) Az intézményeknek a közzétett pénzügyi kimutatásokban nyilvánosságra kell hozniuk a (2) bekezdés szerinti eszközök és források értékét.

▼M4

473a. cikk

Az IFRS 9 bevezetése

▼M11

(1) Az 50. cikktől eltérve és az e cikk (6) és (6a) bekezdésében meghatározott átmeneti időszakok végéig, a következő intézmények beszámíthatják elsődleges alapvető tőkéjükbe az e bekezdéssel összhangban kiszámított összeget:

▼M4

a) azok az intézmények, amelyek az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően készítik el beszámolójukat;

b) azok az intézmények, amelyek e rendelet 24. cikkének (2) bekezdése alapján az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott nemzetközi számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, valamint a szavatolótőke-elemek megállapítását;

c) azok az intézmények, amelyek a 86/635/EGK irányelv szerinti számviteli standardoknak megfelelően végzik az eszközök és a mérlegen kívüli tételek értékelését, és amelyek a várható hitelezési veszteségekre vonatkozóan az 1606/2002/EK rendelet 6. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárással összhangban elfogadott számviteli standardokban alkalmazottal azonos modellt alkalmaznak.

▼M11

Az első albekezdésben említett összeget az alábbiak végösszegeként kell kiszámítani:

a) az olyan kitettségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, az alábbi képlet szerint kiszámított összeg (AB_{SA}):

$$AB_{SA} = \left(A_{2,SA} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,SA} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A_{SA}^{old} - t_3\right) \cdot f_1$$

ahol:

$A_{2,SA}$ = a (2) bekezdés szerint számított összeg;

$A_{4,SA}$ = a (3) bekezdés szerint számított összegek alapján a (4) bekezdés szerint számított összeg;

$$A_{SA}^{old} = \max\left\{P_{1.1.2020}^{SA} - P_{1.1.2018}^{SA}; 0\right\};$$

▼**M11**

$P^{SA}_{1.1.2020}$ = a 2020. január 1-jén fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, a teljes élettartam alatti várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök teljes élettartam alatti várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek;

$P^{SA}_{1.1.2018}$ = a 2018. január 1-jén – vagy az IFRS 9 alkalmazásának kezdőnapján, a kettő közül a későbbi időpontot figyelembe véve – fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, a teljes élettartam alatti várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök teljes élettartam alatti várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek;

f_1 = a (6) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

f_2 = a (6a) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

t_1 = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{2,SA}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

t_2 = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{4,SA}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

t_3 = az elsődleges alapvető tőkének az A^{old}_{SA} összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

b) az olyan kitettségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az alábbi képlet szerint kiszámított összeg (AB_{IRB}):

$$AB_{IRB} = \left(A_{2,IRB} - t_1\right) \cdot f_1 + \left(A_{4,IRB} - t_2\right) \cdot f_2 + \left(A^{old}_{IRB} - t_3\right) \cdot f_1$$

ahol:

$A_{2,IRB}$ = a (2) bekezdés szerint számított összeg az (5) bekezdés a) pontja szerint kiigazítva;

$A_{4,IRB}$ = a (3) bekezdés szerint számított – és az (5) bekezdés b) és c) pontja alapján kiigazított – összegek alapján a (4) bekezdés szerint számított összeg;

▼M11

$$A_{IRB}^{old} = \max\{P_{1.1.2020}^{IRB} - P_{1.1.2018}^{IRB}; 0\};$$

$P_{1.1.2020}^{IRB}$ = a 2020. január 1-jén fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, a teljes élettartam alatti várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök teljes élettartam alatti várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek, csökkentve az ugyanezen kitettségekhez tartozó, az e rendelet 158. cikkének (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várhatóveszteség-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az $P_{1.1.2020}^{IRB}$ összeg értékét nullában kell megállapítania;

$P_{1.1.2018}^{IRB}$ = a 2018. január 1-jén – vagy az IFRS 9 alkalmazásának kezdőnapján, a kettő közül a későbbi időpontot figyelembe véve – fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, a teljes élettartam alatti várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök teljes élettartam alatti várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékében meghatározottak szerint értékvesztettek, csökkentve az ugyanezen kitettségekhez tartozó, az e rendelet 158. cikkének (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várhatóveszteség-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek a $P_{1.1.2018}^{IRB}$ összeg értékét nullában kell megállapítania;

f_1 = a (6) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

f_2 = a (6a) bekezdésben meghatározott, alkalmazandó tényező;

t_1 = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{2,IRB}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

t_2 = az elsődleges alapvető tőkének az $A_{4,IRB}$ összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése;

t_3 = az elsődleges alapvető tőkének az A_{IRB}^{old} összeg adóból való levonhatósága következtében történő növekedése.

▼M4

(2) Az intézményeknek azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, illetve azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az (1) bekezdés a) pontjában említett A2,SA összeget, illetve az (1) bekezdés b) pontjában említett A2, IRB összeget oly módon kell külön-külön kiszámítaniuk, hogy az e bekezdés a) és a b) pontjában említett összegek közül a nagyobbat veszik:

a) nulla;

▼M4

b) az i. alpontnak megfelelően kiszámított összeg a ii. alpontnak megfelelően kiszámított összeggel csökkentve:

i. az 1126/2008/EK bizottsági rendelet mellékletében (a továbbiakban: az IFRS 9-re vonatkozó melléklet) foglalt IFRS 9 5.5.5. pontja szerint meghatározott, 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, a 2018. január 1-jén vagy az IFRS 9 alkalmazása megkezdésének napján fennálló állapot szerint;

ii. a kölcsönöknek és követeléseknek, a lejáratig tartandó befektetéseknek és a tulajdonosi részesedést megtestesítő instrumentumoktól, illetve a kollektív befektetési formák befektetési jegyeitől vagy részvényeitől eltérő, az IAS 39 standard 9. bekezdésében meghatározott értékesíthető pénzügyi eszközöknek a kategóriájába sorolt pénzügyi eszközök értékvesztés miatti veszteségének az 1129/2008/EK bizottsági rendelet mellékletében foglalt IAS 39 standard 63., 64., 65., 67., 68. és 70. bekezdése szerint meghatározott teljes értéke a 2017. december 31-én vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdését megelőző napon fennálló állapot szerint.

(3) Az intézményeknek azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, illetve azon kitettségeikre, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, külön-külön kell kiszámítaniuk azt az összeget, amellyel az a) pontban említett összeg meghaladja a b) pontban említett összeget:

▼M11

a) az adatszolgáltatás napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, és ebbe – ha e rendelet 468. cikke alkalmazandó – nem számítva bele az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 4.1.2. A. pontjával összhangban az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kitettségek tekintetében meghatározott várható hitelezési veszteséget;

b) a 2020. január 1-jén vagy az IFRS 9 első alkalmazásának kezdőnapján – amelyik a későbbi időpont – az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, és ebbe – ha e rendelet 468. cikke alkalmazandó – nem számítva bele az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 4.1.2. A. pontjával összhangban az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kitettségek tekintetében meghatározott várható hitelezési veszteséget.

▼M4

(4) Az intézményeknek azon kitettségeik esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 2. fejezete vonatkozik, amennyiben a (3) bekezdés a) pontjával összhangban meghatározott összeg meghaladja a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott összeget, az $A_{4,SA}$ összeget az említett összegek közötti különbségben kell megállapítaniuk; egyéb esetekben az $A_{4,SA}$ összeget nullában kell megállapítaniuk.

Az intézményeknek azon kitettségeik esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, amennyiben a (3) bekezdés a) pontjával összhangban, az (5) bekezdés b) pontjának alkalmazását követően meghatározott összeg meghaladja az említett kitettségek vonatkozásában a (3) bekezdés b) pontjában meghatározott, az (5) bekezdés c) pontjának alkalmazását követően kapott összeget, az $A_{4,IRB}$ összeget az említett összegek közötti különbségben kell megállapítaniuk; egyéb esetekben az $A_{4,IRB}$ összeget nullában kell megállapítaniuk.

(5) Az olyan kitettségek esetében, amelyeknek kockázati súlyozására a harmadik rész II. címének 3. fejezete vonatkozik, az intézményeknek a (2)–(4) bekezdést a következőképpen kell alkalmazniuk:

a) az $A_{2,IRB}$ összeg kiszámításához az intézményeknek az e cikk (2) bekezdése b) pontjának i. és ii. alpontjával összhangban kiszámított minden egyes összeget csökkenteniük kell a 2017. december 31-én vagy az IFRS 9 alkalmazásának megkezdését megelőző napon fennálló állapot szerint a 158. cikk (5), (6) és (10) bekezdésével összhangban kiszámított várható veszteségértékek összegével. Ha az e cikk (2) bekezdése b) pontjának i. alpontja szerinti összeg tekintetében a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az említett összeg értékét nullában kell megállapítania. Ha az e cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerinti összeg tekintetében a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az említett összeg értékét nullában kell megállapítania;

▼M11

b) az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított összeg helyett a következő összeget kell venniük: az adatszolgáltatás napján fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, és ebbe – ha az e rendelet 468. cikke alkalmazandó – nem számítva bele az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 4.1.2. A. pontjával összhangban az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kitettségek tekintetében meghatározott várható hitelezési veszteséget, csökkentve az ugyanezen kitettségekhez tartozó, az e rendelet 158. cikkének (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várhatóveszteség-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett összeg értékét nullában kell megállapítania;

▼**M11**

c) az intézményeknek az e cikk (3) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított összeg helyett a következő összeget kell venniük: a 2020. január 1-jén vagy az IFRS 9 első alkalmazásának kezdőnapján – amelyik a későbbi időpont – fennálló állapot szerint az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.5. pontja szerint meghatározott 12 havi várható hitelezési veszteség és az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 5.5.3. pontja szerint meghatározott, az élettartami várható hitelezési veszteség tekintetében elszámolt veszteség összege, ebbe nem számítva bele az azon pénzügyi eszközök élettartami várható hitelezési vesztesége tekintetében elszámolt veszteséget, amelyek az IFRS 9-re vonatkozó melléklet A. függelékének meghatározása szerint értékvesztettek, és ebbe – ha e rendelet 468. cikke alkalmazandó – nem számítva bele az IFRS 9-re vonatkozó melléklet 4.1.2. A. pontjával összhangban az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kitettségek tekintetében meghatározott várható hitelezési veszteséget, csökkentve a 2020. január 1-jén vagy az IFRS 9 első alkalmazásának kezdőnapján – amelyik a későbbi időpont – az ugyanezen kitettségekhez tartozó, az e rendelet 158. cikkének (5), (6) és (10) bekezdése szerint kiszámított várhatóveszteség-értékek összegével. Ha a számítás eredménye negatív szám, az intézménynek az e cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett összeg értékét nullában kell megállapítania.

(6) Az intézményeknek az (1) bekezdés második albekezdésének a), illetve b) pontjában említett AB_{SA} és AB_{IRB} összeg kiszámításához a következő f_1 tényezőket kell alkalmazniuk:

a) a 2020. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszak alatt 0,7;

b) a 2021. január 1-jétől 2021. december 31-ig tartó időszak alatt 0,5;

c) a 2022. január 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszak alatt 0,25;

d) a 2023. január 1-jétől 2024. december 31-ig tartó időszak alatt 0.

Azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti éve 2020. január 1. után – de 2021. január 1. előtt – kezdődik, az első albekezdés a)–d) pontjában szereplő időpontokat úgy kell módosítaniuk, hogy azok megfeleljenek az intézmény üzleti évének, a módosított időpontokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságuknak és nyilvánosságra kell hozniuk.

Azoknak az intézményeknek, amelyek 2021. január 1-jén vagy azt követően kezdik meg az (1) bekezdésben említett számviteli standardok alkalmazását, az említett számviteli standardok első alkalmazásának évéhez tartozó tényezővel kezdve kell alkalmazniuk az első albekezdés b)–d) pontja szerinti tényezőket.

(6a) Az intézményeknek az (1) bekezdés második albekezdésének a), illetve b) pontjában említett AB_{SA} és AB_{IRB} összeg kiszámításához a következő f_2 tényezőket kell alkalmazniuk:

a) a 2020. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszak alatt 1;

b) a 2021. január 1-jétől 2021. december 31-ig tartó időszak alatt 1;

c) a 2022. január 1-jétől 2022. december 31-ig tartó időszak alatt 0,75;

d) a 2023. január 1-jétől 2023. december 31-ig tartó időszak alatt 0,5;

▼M11

e) a 2024. január 1-jétől 2024. december 31-ig tartó időszak alatt 0,25.

Azoknak az intézményeknek, amelyek üzleti éve 2020. január 1. után – de 2021. január 1. előtt – kezdődik, az első albekezdés a)–e) pontjában szereplő időpontokat úgy kell módosítaniuk, hogy azok megfeleljenek az intézmény üzleti évének, a módosított időpontokat be kell jelenteniük az illetékes hatóságuknak és nyilvánosságra kell hozniuk.

Azoknak az intézményeknek, amelyek 2021. január 1-jén vagy azt követően kezdik meg az (1) bekezdésben említett számviteli standardok alkalmazását, az említett számviteli standardok első alkalmazásának évéhez tartozó tényezővel kezdve kell alkalmazniuk az első albekezdés b)–e) pontja szerinti tényezőket.

▼M4

(7) Amennyiben egy intézmény az elsődleges alapvető tőkéjébe e cikk (1) bekezdésével összhangban beszámít egy összeget, az intézménynek az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott valamennyi, az alábbi tételek valamelyikén alapuló követelményt újra kell számolnia oly módon, hogy nem veszi figyelembe azokat a hatásokat, amelyeket az elsődleges alapvető tőkébe beszámított, várható hitelezési veszteségre képzett céltartalékok az adott tételekre gyakorolnak:

a) a halasztott adókövetelések azon összege, amely a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerint levonásra kerül az elsődleges alapvető tőkéből vagy amelynek kockázati súlyozása a 48. cikk (4) bekezdése szerint történt;

b) a 111. cikk (1) bekezdése szerint meghatározott kitettségérték, amely bekezdés alapján azokra az egyedi hitelkockázati kiigazításokra, amelyekkel csökkenteni kell a kitettségértéket, az alábbi (sf) szorzót kell alkalmazni:

$$sf = 1 - (AB_{SA}/RA_{SA})$$

ahol:

AB_{SA} = az (1) bekezdés második albekezdésének a) pontja szerint számított összeg;

RA_{SA} = az egyedi hitelkockázati kiigazítások teljes összege;

c) a 62. cikk d) pontja szerint számított járulékos tőkeelemek összege.

▼M11

(7a) Az e cikk (7) bekezdésének b) pontjától eltérve, az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben meghatározott követelmények újraszámításakor az intézmények az e cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett AB_{SA} összeghez 100 %-os kockázati súlyt rendelhetnek. Az e rendelet 429. cikke (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mérték kiszámítása céljából az intézményeknek az e cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett AB_{SA} és AB_{IRB} összegeket hozzá kell adniuk a teljes kitettségi mértékhez.

▼M11

Az intézmények csak egyszer dönthetnek arról, hogy a (7) bekezdés b) pontjában meghatározott számítást vagy az e bekezdés első albekezdésében meghatározott számítást alkalmazzák-e. Az intézményeknek e döntésüket nyilvánosságra kell hozniuk.

(8) Azon intézményeknek, amelyek az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedések alkalmazása mellett döntöttek, az e cikk (6) és (6a) bekezdésében meghatározott időszakokban a nyolcadik részben előírt információk nyilvánosságra hozatalán túl be kell jelenteniük az illetékes hatóságok részére és nyilvánosságra kell hozniuk a szavatolótőke, az elsődleges alapvető tőke és az alapvető tőke, az elsődleges alapvető tőkemegfelelési mutató, az alapvetőtőke-megfelelési mutató, a teljestőke-megfelelési mutató és a tőkeáttételi mutató oly módon kiszámított értékét, mintha nem alkalmaznák e cikket.

(9) Az intézményeknek el kell dönteniük, hogy alkalmazzák-e az e cikkben meghatározott intézkedéseket az átmeneti időszakban, és a döntésükről 2018. február 1-ig tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot. Amennyiben erre előzetes engedélyt kaptak az illetékes hatóságtól, az átmeneti időszak alatt az intézmények megváltoztathatják döntésüket. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az ezen albekezdéssel összhangban hozott döntéseiket.

Az az intézmény, amely úgy döntött, hogy alkalmazza az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedéseket, dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a (4) bekezdést, amely esetben döntéséről 2018. február 1-ig tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot. Ebben az esetben az intézménynek az (1) bekezdésben említett $A_{4,SA,}$ $A_{4,IRB}$, A_{SA}^{old}, A_{IRB}^{old}, t_2 és t_3 értékét nullában kell megállapítania. Az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk az ezen albekezdéssel összhangban hozott döntéseiket.

Az az intézmény, amely úgy döntött, hogy alkalmazza az e cikkben meghatározott átmeneti intézkedéseket, dönthet úgy, hogy nem alkalmazza a (2) bekezdést, amely esetben döntéséről haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot. Ebben az esetben az intézménynek az (1) bekezdésben említett $A_{2,SA,}$ $A_{2,IRB}$ és t_1 értékét nullában kell megállapítania. Az intézmény az átmeneti időszakban megváltoztathatja döntését, amennyiben erre előzetes engedélyt kapott az illetékes hatóságtól.

Az illetékes hatóságok legalább évente értesítik az EBH-t e cikknek a felügyeletük alatt álló intézmények általi alkalmazásáról.

▼M4

(10) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2018. június 30-ig iránymutatásokat bocsát ki az e cikkben meghatározott nyilvánosságra hozatali követelményekre vonatkozóan.

▼C2

2. alszakasz

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

474. cikk

Levonások a kiegészítő alapvető tőkeelemekből

Az 56. cikktől eltérve a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszak során a következő előírások alkalmazandók:

▼C2

a) az intézményeknek a kiegészítő alapvető tőkeelemekből le kell vonniuk az 56. cikk szerint levonandó összegeknek a 478. cikk szerinti, százalékban meghatározott részét;

b) az intézményeknek az 56. cikk szerint levonandó tételek maradványösszegére a 475. cikkben rögzített követelményeket kell alkalmazniuk.

475. cikk

A kiegészítő alapvető tőkeelemekből le nem vont tételek

(1) Az 56. cikktől eltérve, a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszakban az e cikkben rögzített követelmények alkalmazandók a 474. cikk b) pontjában említett maradványösszegekre.

(2) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk az 56. cikk a) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumállomány könyv szerinti értékét le kell vonni az alapvető tőkeelemekből;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya, ideértve az azon saját kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokba való közvetett befektetéseket is, amelyek megvásárlására az intézményt meglévő vagy függő szerződéses kötelezettsége kötelezheti, nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

(3) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk az 56. cikk b) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) amennyiben az intézménynek nincs jelentős befektetése azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, e szervezet által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya az 56. cikk c) pontja alá tartozóként kezelendő;

b) amennyiben az intézménynek jelentős befektetése van azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, e szervezet által kibocsátott kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok állománya az 56. cikk d) pontja alá tartozóként kezelendő.

(4) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk az 56. cikk c) és d) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) az 56. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

▼C2

b) az 56. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

3. alszakasz

Levonások a járulékos tőkeelemekből

476. cikk

Levonások a járulékos tőkeelemekből

A 66. cikktől eltérve a 2014. január 1-től2017. december 31-ig tartó időszak során a következő előírások alkalmazandók:

a) az intézményeknek a járulékos tőkeelemekből le kell vonniuk a 66. cikk szerint levonandó összegeknek a 478. cikk szerinti, százalékban meghatározott részét;

b) az intézményeknek a 477. cikkben rögzített követelményeket kell alkalmazniuk a 66. cikk szerint levonandó tételek maradványösszegére.

477. cikk

Levonások a járulékos tőkeelemekből

(1) A 66. cikktől eltérve, a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban az e cikkben rögzített követelmények alkalmazandók a 476. cikk b) pontjában említett maradványösszegekre.

(2) Az intézményeknek a következőket kell alkalmazniuk a 66. cikk a) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a közvetlen tulajdonban lévő saját járulékos tőkeinstrumentumok könyv szerinti értékét le kell vonni a járulékos tőkeelemekből;

b) a közvetett és szintetikus módon tulajdonban lévő saját járulékos tőkeinstrumentumok állománya, ideértve azon saját járulékos tőkeinstrumentumokat is, amelyek megvásárlására az intézményt meglévő vagy függő szerződéses kötelezettsége kötelezheti, nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

(3) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 66. cikk b) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) amennyiben az intézménynek nincs jelentős befektetése azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel keresztttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, az említett szervezet által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya a 66. cikk c) pontja alá tartozóként kezelendő;

▼C2

b) amennyiben az intézménynek jelentős befektetése van azon pénzügyi ágazatbeli szervezetben, amellyel kereszttulajdonlási viszonyban áll, az intézmény közvetlen, közvetett és szintetikus módon tulajdonában lévő, az említett pénzügyi ágazatbeli szervezet által kibocsátott járulékos tőkeinstrumentumok állománya a 66. cikk d) pontja alá tartozóként kezelendő.

(4) Az intézményeknek a következő előírásokat kell alkalmazniuk a 66. cikk c) és d) pontjában említett tételek maradványösszegére:

a) a 66. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetlen tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegeket fele részben az alapvető tőkeelemekből, fele részben a járulékos tőkeelemekből kell levonni;

b) a 66. cikk c) és d) pontja értelmében levonandó közvetett és szintetikus tulajdonban lévő állományhoz kapcsolódó összegek nem vonandók le, és értelemszerűen a harmadik rész II. címének 2. vagy 3. fejezete szerinti kockázati súlyok, valamint a harmadik rész IV. címében foglalt követelmények alkalmazandók rájuk.

▼M15

3a. Alszakasz

Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

477a. cikk

Levonások a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekből

(1) A 72e. cikk (4) bekezdésétől eltérve és 2024. december 31-ig az anyaintézmény szanálási hatósága – miután kellően figyelembe vette a szanálási hatóságok vagy bármely érintett leányvállalat releváns harmadik országbeli hatósága véleményét – engedélyezheti, hogy a korrigált m_i összeget az r_i, és a w_i következő fogalommeghatározásának alkalmazásával számítsák ki:

r_i = az i leányvállalatra a központi irodája szerinti harmadik országban alkalmazandó teljes kockázatalapú tőkekövetelmény, amennyiben ez a követelmény olyan instrumentumokkal teljesül, amelyek e rendelet alapján szavatolótőkének minősülnének;

w_i = az i leányvállalatra a központi irodája szerinti harmadik országban alkalmazandó teljes nem kockázatalapú alapvetőtőkekövetelmény, amennyiben ez a követelmény olyan instrumentumokkal teljesül, amelyek e rendelet alapján alapvető tőkének minősülnének.

(2) A szanálási hatóság akkor adhatja meg az (1) bekezdésben említett engedélyt, ha a leányvállalat olyan harmadik országban telepedett le, amely még nem rendelkezik alkalmazandó helyi szanálási rendszerrel, amennyiben a következő feltételek közül legalább az egyik teljesül:

a) nincs sem meglévő, sem előrelátható jelentős gyakorlati vagy jogi akadálya annak, hogy a leányvállalat haladéktalanul átruházza az eszközöket az anyaintézményre;

▼M15

b) a leányvállalat érintett harmadik országbeli hatósága az anyaintézmény szanálási hatósága részére rendelkezésre bocsátott véleményben kijelenti, hogy a leányvállalat által a 72e. cikk (4) bekezdésének második albekezdésével összhangban levonandó összeggel egyenértékű eszközök átruházhatók a leányvállalatról az anyaintézményre.

▼C2

4. alszakasz

A levonás során alkalmazandó százalékos arányok

478. cikk

Az elsődleges alapvető tőkeelemekből, a kiegészítő alapvető tőkeelemekből, valamint a járulékos tőkeelemekből való levonások során alkalmazandó százalékos arányok

(1) A 468. cikk (4) bekezdése, a 469. cikk (1) bekezdésének a) és c) pontja, a 474. cikk a) pontja és a 476. cikk a) pontja alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 20 % -tól 100 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 40 %-tól 100 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 60 %-tól 100 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 80 %-tól 100 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 36. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett azon elemek esetében, amelyek 2014. január 1. előtt léteztek, a 469. cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0 % -tól 100 %-ig a 2014. január 1-jétől2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 10 % -tól 100 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 20 % -tól 100 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 30 % -tól 100 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 40 % -tól 100 %-ig a 2018. január 1-jétől2018. december 31-ig tartó időszak alatt;

f) 50 % -tól 100 %-ig a 2019. január 1-jétől2019. december 31-ig tartó időszak alatt;

▼C2

g) 60 % -tól 100 %-ig a 2020. január 1-jétől2020. december 31-ig tartó időszak alatt;

h) 70 % -tól 100 %-ig a 2021. január 1-jétől2021. december 31-ig tartó időszak alatt;

i) 80 % -tól 100 %-ig a 2022. január 1-jétől2022. december 31-ig tartó időszak alatt;

j) 90 % -tól 100 %-ig a 2023. január 1-jétől2023. december 31-ig tartó időszak alatt;

(3) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az (1) és (2) bekezdésben rögzített tartományokon belüli, alkalmazandó százalékos arányt az alábbi levonások mindegyike vonatkozásában:

a) a 36. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontja alapján előírt egyedi levonások, kivéve a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető, átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseket;

b) a jövőbeni nyereségtől függően érvényesíthető és átmeneti különbözetekből eredő halasztott adóköveteléseknek, valamint a 36. cikk (1) bekezdésének i) pontjában említett tételeknek a 48. cikk értelmében levonandó aggregált összege;

c) az 56. cikk b)–d) pontja alapján előírt levonások;

d) a 66. cikk b)–d) pontja alapján előírt levonások.

4. szakasz

Kisebbségi részesedés és a leányvállalatok által kibocsátott kiegészítő alapvető és járulékos tőkeinstrumentumok

479. cikk

A kisebbségi részesedésnek nem minősülő instrumentumok és tételek figyelembevétele a konszolidált elsődleges alapvető tőkében

(1) A második rész II. címétől eltérve a 2014. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban az illetékes hatóságok az e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban határozzák meg azon tételek konszolidált szavatolótőkében való figyelembevételét, amelyek a 2006/48/EK irányelv 65. cikkét átültető nemzeti rendelkezések alapján konszolidált tartaléknak minősülnének, és amelyek az alábbi okok valamelyikénél fogva nem minősülnek konszolidált elsődleges alapvető tőkének:

a) az instrumentum nem minősül elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, és ebből adódóan a hozzá kapcsolódó eredménytartalék és ázsió sem minősül konszolidált elsődleges alapvető tőkeelemnek;

▼C2

b) az instrumentum nem minősül annak a 81. cikk (2) bekezdésének eredményeként;

c) az instrumentum nem minősül annak, mivel a leányvállalat nem olyan intézmény vagy szervezet, amely az alkalmazandó nemzeti jog értelmében ezen rendelet és a a(z) 2013/36/EU irányelv követelményeinek hatálya alá tartozik;

d) az instrumentum nem minősül annak, mivel a leányvállalatot nem vonták be teljes mértékben az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba.

(2) Konszolidált elsődleges alapvető tőkének minősül az (1) bekezdésben említett azon tételeknek egy bizonyos, százalékban meghatározott része, amely tételek a 2006/48/EK irányelv 65. cikkét átültető nemzeti rendelkezések alapján összevont alapú tartaléknak minősültek volna.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0 % -tól 80 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 0 %-tól 60 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 0 %-tól 40 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 0 %-tól 20 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

(4) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az alkalmazandó százalékos arányt a (3) bekezdésben rögzített tartományon belül.

480. cikk

A kisebbségi részesedések és a kiegészítő alapvető tőkébe beszámítható tőkeelemek, illetve a járulékos tőkébe beszámítható tőkeelemek figyelembevétele a konszolidált szavatolótőkében

(1) A 84. cikk (1) bekezdése b) pontjától, a 85. cikk (1) bekezdése b) pontjától és a 87. cikk (1) bekezdése b) pontjától eltérve a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban az említett cikkekben hivatkozott százalékos arányokat meg kell szorozni egy e célra előírt tényezővel.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó tényezőnek a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0,2-től 1-ig a 2014. január 1 és 2014. december 31. közötti időszakban;

b) 0,4-től 1-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 0,6-tól 1-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt; és

d) 0,8-tól 1-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

▼C2

(3) Az illetékes hatóságok meghatározzák és közzéteszik az alkalmazandó tényezőt a (2) bekezdésben rögzített tartományokon belül.

5. szakasz

További szűrők és levonások

481. cikk

További szűrők és levonások

(1) A 32–36., az 56. és a 66. cikktől eltérve az intézmények a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban megteszik az ahhoz szükséges kiigazításokat, hogy az elsődleges alapvető tőkeelemekben, az alapvető tőkeelemekben, a járulékos tőkeelemekben vagy a szavatolótőke-elemekben figyelembe vegyék, ill. azokból levonják a 2006/48/EK irányelv 57., 61., 63., 63a., 64. és 66. cikkét, valamint a 2006/49/EK irányelv 13. és 16. cikkét átültető nemzeti intézkedések által előírt, az ezen rendelet második része szerint azonban elő nem írt szűrőknek vagy levonásoknak az e célra alkalmazandó százalékos arányban meghatározott részét.

(2) A 36. cikk (1) bekezdésének i) pontjától, valamint a 49. cikk (1) bekezdésétől eltérve, a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszakban az illetékes hatóságok előírhatják vagy engedélyezhetik az intézmények számára, hogy amennyiben a 49. cikk (1) bekezdésének b) pontjában megállapított követelmények nem teljesülnek, a 36. cikk (1) bekezdése szerinti levonások helyett a 49. cikk (1) bekezdésében említett módszereket alkalmazzák. Ilyen esetekben a pénzügyi ágazatbeli szervezet – amelyben az anyavállalat jelentős befektetéssel rendelkezik – tulajdonában lévő szavatolótőkeinstrumentum-állomány azon hányadát, amelyet a 49. cikk (1) bekezdésével összhangban nem kell levonni, az e cikk (4) bekezdésében említett, alkalmazandó százalékos arányoknak megfelelően kell meghatározni. A le nem vont hányad tekintetében értelemszerűen alkalmazni kell a 49. cikk (4) bekezdését.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a következő tartományokon belül kell lennie:

a) 0 % -tól 80 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 0 %-tól 60 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 0 %-tól 40 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 0 %-tól 20 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásában az alkalmazandó százalékos aránynak a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak során 0 % és 50 % közé kell esnie.

▼C2

(5) Az illetékes hatóságok az (1) és (2) bekezdésben említett minden egyes szűrő és levonás tekintetében meghatározzák és közzéteszik a (2) és (3) bekezdésben rögzített tartományokon belül az alkalmazandó százalékos arányokat.

(6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározására, amelyek alapján az illetékes hatóságok határoznak arról, hogy a 2006/48/EK irányelvet, illetve a 2006/49/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedések alapján a szavatolótőkére vagy annak elemeire alkalmazott, de az e rendelet második részében nem szereplő kiigazításokat e cikk alkalmazásában az elsődleges alapvető tőkeelemekre, az kiegészítő alapvető tőkeelemekre, az alapvető tőkeelemekre, a járulékos tőkeelemekre vagy a szavatolótőkére kell-e alkalmazni.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

482. cikk

Hatály a nyugdíjalapokkal kötött származtatott ügyletek tekintetében

A 648/2012/EU rendelet 89. cikkében említett, a rendelet 2. cikkének fogalommeghatározása szerinti nyugdíjalap-konstrukciókkal kötött ügyletek tekintetében az intézményeknek nem kell e rendelet 382. cikke (4) bekezdésének c) pontja szerint CVA-kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményt számítaniuk.

2. FEJEZET

A tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó szerzett jogok

1. szakasz

Állami támogatásnak minősülő instrumentumok

483. cikk

Az állami támogatásnak minősülő instrumentumokhoz kapcsolódó szerzett jogok

(1) A 26–29., 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve a 2014. január 1 és 2017. december 31. közötti időszakban ez a cikk alkalmazandó azon tőkeinstrumentumokra és -elemekre, amelyek esetében teljesülnek a következő feltételek:

a) az instrumentumokat 2014. január 1. előtt bocsátották ki;

b) az instrumentumokat az állami támogatásra vonatkozó szabályokkal összhangban végrehajtott feltőkésítési intézkedések keretében bocsátották ki. Amennyiben az instrumentumok egy részét magánbefektetők jegyezték le, azokat 2012. június 30. előtt, a tagállam által jegyzett instrumentumokkal együttesen kell kibocsátani;

▼C2

c) az instrumentumokat a Bizottság az EUMSZ 107. cikke alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek minősítette.

Amennyiben az instrumentumokat mind a tagállam, mind magánbefektetők jegyezték le, és a tagállam által jegyezett instrumentumok részleges visszaváltásra kerül sor, akkor a magánbefektetők által jegyzett instrumentumok arányos részét a 484. cikkel összhangban, szerzett jogok tárgyaként kell kezelni. Amint sor kerül a tagállam által jegyzett instrumentumok teljes visszaváltására, a magánbefektetők által jegyzett fennmaradó instrumentumokat a 484. cikkel összhangban, szerzett jogok tárgyaként kell kezelni.

(2) Azok az instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, az alábbi feltételek bármelyikének fennállása ellenére elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek:

a) az ezen rendelet 28. cikkében meghatározott feltételek nem teljesülnek;

b) az instrumentumokat egy, az e rendelet 27. cikkében említett típusú vállalkozás bocsátotta ki, és az e rendelet 28. cikkében, adott esetben a 29. cikkében foglalt feltételek nem teljesülnek.

(3) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett azon instrumentumok, amelyek nem minősülnek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének, az ezen cikk (2) bekezdésének a) vagy b) pontjában előírt követelmények nem teljesülése ellenére elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, feltéve hogy az e cikk (8) bekezdésében előírt követelmények teljesülnek.

Azok az instrumentumok, amelyek az első albekezdés értelmében elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, nem feltétlenül minősülnek az (5), illetve a (7) bekezdés szerinti kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak.

(4) Azok az instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontját, valamint 66. cikkének (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, akkor is kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, ha nem teljesülnek az ezen rendelet 52. cikke (1) bekezdésében meghatározott feltételek.

(5) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett azon instrumentumok, amelyek nem minősülnek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének, az ezen rendelet 52. cikke (1) bekezdésében előírt követelmények nem teljesülése ellenére kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, feltéve hogy az e cikk (8) bekezdésében előírt követelmények teljesülnek.

Azok az instrumentumok, amelyek az első albekezdés értelmében kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek, nem feltétlenül minősülnek a (3), illetve a (7) bekezdés szerinti elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak vagy járulékos tőkeinstrumentumnak.

▼C2

(6) Azok az instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének f), g) vagy h) pontját, valamint 66. cikkének (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, akkor is járulékos tőkeinstrumentumnak minősülnek, ha e tételeket nem említi az ezen rendelet 62. cikke, illetve ha nem teljesülnek a 63. cikkében meghatározott feltételek.

(7) Az e cikk (1) bekezdése c) pontjában említett azon instrumentumok, amelyek nem minősülnek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének f), g) vagy h) pontját, valamint 66. cikkének (1) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének, akkor is járulékos tőkeinstrumentumnak minősülnek, ha e tételeket nem említi az ezen rendelet 62. cikke, illetve ha nem teljesülnek a 63. cikkében meghatározott feltételek, feltéve hogy teljesülnek az e cikk (8) bekezdésében meghatározott feltételek.

Azok az instrumentumok, amelyek az első albekezdés értelmében járulékos tőkeinstrumentumnak minősülnek, nem feltétlenül minősülnek a (3), illetve a (5) bekezdés szerinti elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak vagy kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak.

(8) A (3), (5) és (7) bekezdésben említett instrumentumok csak akkor minősülnek az említett bekezdések szerinti szavatolótőke-instrumentumoknak, ha az (1) bekezdés a) pontjában említett feltétel teljesül, valamint ha olyan tagállamban bejegyzett intézmények bocsátották ki őket, amely tagállam gazdasági kiigazítási programban vesz részt, és a szóban forgó instrumentumok kibocsátását az említett program keretében jóváhagyták vagy támogathatónak minősítették.

2. szakasz

Állami támogatásnak nem minősülő instrumentumok

1. alszakasz

A szerzett jogok megtartása és az azokhoz kapcsolódó korlátok

484. cikk

Szerzett jogok megtartása a 2006/48/EK irányelvet átültető nemzeti intézkedések alapján szavatolótőkének minősült tételek esetében

(1) Ez a cikk csak a 2011. december 31-én vagy azt megelőzően kibocsátott és 2011. december 31-én szavatolótőkeként figyelembe vehető, valamint a 483. cikk (1) bekezdésében nem említett instrumentumokra és tételekre vonatkozik.

(2) A 26–29., 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve ez a cikk alkalmazandó a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban.

(3) A 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében vett tőke és az ahhoz kapcsolódó ázsió, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések alapján alapvető tőkének minősült, akkor is elsődleges alapvető tőkeelemnek minősül az ezen rendelet 485. cikkében és 486. cikke (2) bekezdésében meghatározott korlát mértékéig, ha az érintett tőke nem felel meg az e rendelet 28. cikkében, vagy 29. cikkében meghatározott feltételeknek.

▼C2

(4) Azok az instrumentumok és kapcsolódó ázsió, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének ca) pontját, valamint 154. cikkének (8) és (9) bekezdését átültető nemzeti rendelkezések alapján alapvető tőkének minősültek, akkor is kiegészítő alapvető tőkeelemeknek minősülnek az ezen rendelet 486. cikke (3) bekezdésében meghatározott korlát mértékéig, ha nem teljesülnek az 52. cikkében foglalt feltételek.

(5) Azok az instrumentumok és kapcsolódó ázsió, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének e), f), g) vagy h) pontját átültető nemzeti rendelkezések alapján szavatolótőkének minősült, akkor is járulékos tőkeelemnek minősül az ezen rendelet 486. cikke (4) bekezdésében meghatározott korlát mértékéig, ha e tételeket 62. cikke nem említi, illetve ha nem teljesülnek a 63. cikkében meghatározott feltételek.

485. cikk

A 2006/48/EK irányelvet átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősülő tételekhez kapcsolódó ázsió elsődleges alapvető tőkébe való beszámításának feltételei

(1) Ez a cikk csak a 2010. december 31. előtt kibocsátott és a 483. cikk (1) bekezdésében nem említett instrumentumokra vonatkozik.

(2) A 86/635/EGK irányelv 22. cikke értelmében vett tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó azon ázsió, amely a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének a) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében alapvető tőkének minősült, elsődleges alapvető tőkeelemnek minősül, amennyiben teljesíti az ezen rendelet 28. cikke i) és j) pontjában meghatározott feltételeket.

486. cikk

Az elsődleges alapvető tőkébe, a kiegészítő alapvető tőkébe, valamint a járulékos tőkébe való beszámítás tekintetében a szerzett jogokra való jogosultságra vonatkozó korlátok

(1) A 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszak során az e cikk szerinti korlátok vonatkoznak arra, hogy a 484. cikkben említett instrumentumok és tételek milyen mértékig minősülnek szavatolótőkének.

(2) A 484. cikk (3) bekezdésében említett tételek csak az ezen bekezdés a) és b) pontjában meghatározott mennyiségek összegének az alkalmazandó százalékos aránnyal meghatározott részéig minősülnek elsődleges alapvető tőkének.

a) a 484. cikk (3) bekezdésében említett azon tőke névértéke, amely 2012. december 31-én forgalomban volt;

b) az a) pontban említett elemekhez kapcsolódó ázsió.

▼C2

(3) A 484. cikk (4) bekezdésében említett tételek csak azon mennyiségig minősülnek kiegészítő alapvető tőkelemnek, amely az e bekezdés c)–f) pontjában meghatározott tételek összegét az a) és b) pontjában meghatározott tételek összegéből levonva kapott eredménynek az alkalmazandó százalékát véve kapható meg:

a) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én még forgalomban voltak;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok értéke, amelyek 2012. december 31-én meghaladták a 2006/48/EK irányelv 66. cikke (1) bekezdésének a) pontját, valamint 66. cikkének (1a) bekezdését átültető nemzeti intézkedésekben meghatározott korlátokat;

d) a c) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

e) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, de a 489. cikk (4) bekezdése alapján nem minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak;

f) az e) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió.

(4) A 484. cikk (5) bekezdésében említett tételek csak azon összegig minősülnek járulékos tőkelemnek, amely az ezen bekezdés e)–h) pontjában meghatározott tételek összegét az a)–d) pontjában meghatározott tételek összegéből levonva kapott eredménynek az alkalmazandó százalékát véve kapható meg:

a) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én még forgalomban voltak;

b) az a) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

c) azon alárendelt kölcsöntőke névértéke, amely 2012. december 31-én még forgalomban volt, csökkentve a 2006/48/EK irányelv 64. cikke (3) bekezdésének c) pontját átültető nemzeti intézkedések által előírt összeggel;

d) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon tételek névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, kivéve az e bekezdés a) és c) pontjában említett instrumentumokat és alárendelt kölcsöntőkét;

e) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok és tételek névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, és meghaladták a 2006/48/EK irányelv 66. cikke (1) bekezdésének a) pontját átültető nemzeti intézkedésekben meghatározott korlátokat;

f) az e) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió;

▼C2

g) a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok névértéke, amelyek 2012. december 31-én forgalomban voltak, és a 490. cikk (4) bekezdése alapján nem minősülnek járulékos tőke-instrumentumnak;

h) a g) pontban említett instrumentumokhoz kapcsolódó ázsió.

(5) E cikk alkalmazásában a (2)–(4) bekezdésben említett százalékos arányoknak a következő tartományokon belül kell lenniük:

a) 60 % -tól 80 %-ig a 2014. január 1-től2014. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 40 %-tól 70 %-ig a 2015. január 1-jétől2015. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 20 %-tól 60 %-ig a 2016. január 1-jétől2016. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 0 %-tól 50 %-ig a 2017. január 1-jétől2017. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 0 %-tól 40 %-ig a 2018. január 1-jétől2018. december 31-ig tartó időszak alatt;

f) 0 %-tól 30 %-ig a 2019. január 1-jétől2019. december 31-ig tartó időszak alatt;

g) 0 %-tól 20 %-ig a 2020. január 1-jétől2020. december 31-ig tartó időszak alatt;

h) 0 %-tól 10 %-ig a 2021. január 1-jétől2021. december 31-ig tartó időszak alatt.

(6) Az illetékes hatóságok az (5) bekezdésben rögzített tartományokon belül meghatározzák és közzéteszik az alkalmazandó százalékos arányokat.

487. cikk

Szerzett jogok alapján az elsődleges alapvető tőkébe és a kiegészítő alapvető tőkébe való beszámításra nem jogosult, de egyéb szavatolótőke-elemekként figyelembe vehető tételek

(1) Az 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve az intézmények a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (4) bekezdésében említett tételként kezelhetik azt a 484. cikk (3) bekezdésében említett tőkét és kapcsolódó ázsiót, amely a 486. cikk (2) bekezdése szerinti, százalékban meghatározott korlát túllépése miatt nem vehető figyelembe az elsődleges alapvető tőkeelemek között, olyan mértékig, ameddig e tőke és a hozzá kapcsolódó ázsió figyelembe vételével nem lépik túl a 486. cikk (3) bekezdése szerinti korlátot.

▼C2

(2) Az 51., 52., 62. és 63. cikktől eltérve az intézmények a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (5) bekezdésében említett tételként kezelhetik a következőket olyan mértékig, ameddig ezek figyelembe vételével nem lépik túl a 486. cikk (4) bekezdése szerinti korlátot:

a) a 484. cikk (3) bekezdésében említett azon tőke és a hozzá kapcsolódó ázsió, amelyek a 486. cikk (2) bekezdése szerinti mennyiség túllépése miatt kerültek kizárásra az elsődleges alapvető tőkeelemek közül;

b) a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok és a hozzájuk kapcsolódó ázsió, amelyek meghaladják a 486. cikk (3) bekezdése szerinti mennyiséget.

(3) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek meghatározása céljából, amelyek teljesülése esetén az (1) és (2) bekezdésben említett szavatolótőke-instrumentumok a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 486. cikk (4) vagy (5) bekezdése alá tartozóként kezelhetők.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett szabályozás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

488. cikk

A szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alapján járulékos tőkeelemként kezelt tételek amortizációja

A 484. cikk (5) bekezdésében említett, a 484. cikk (5) bekezdése vagy a 486. cikk (4) bekezdése szerinti járulékos tőkeelemnek minősülő tételekre a 64. cikkben rögzített követelmények alkalmazandók.

2. alszakasz

Visszavásárlásra ösztönző, visszahívási opcióval kibocsátott instrumentumok figyelembe vétele a kiegészítő alapvető tőkeelemek, illetve a járulékos tőkeelemek között

489. cikk

Visszavásárlásra ösztönző, visszahívási opcióval kibocsátott hibrid instrumentumok

(1) Az 51. és 52. cikktől eltérve a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (4) bekezdésében említett azon instrumentumok, amelyeknek feltételei között szerepel egy, az intézmény általi visszavásárlásra irányuló ösztönzővel kiegészített visszahívási opció, e cikk hatálya alá tartoznak.

▼C2

(2) Az instrumentumok akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2013. január 1. előtt tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval;

c) az 52. cikkben meghatározott feltételek 2013. január 1-jétől teljesülnek.

(3) Az instrumentumok a 484. cikk (4) bekezdésével összhangban részben kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek a tényleges lejáratukig, ezt követően pedig korlátozás nélkül kiegészítő alapvető tőkeelemnek minősülnek, feltéve hogy:

a) az intézmény csak 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve teljesülnek az 52. cikkben rögzített feltételek.

(4) Az instrumentumok 2014. január 1-től nem minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, és nem alkalmazandó rájuk a 484. cikk (4) bekezdése, amennyiben teljesülnek a következő feltételek:

a) az intézmény 2011. december 31. és 2013. január 1. között élni tudott a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) az 52. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

(5) Az instrumentumok a 484. cikk (4) bekezdésével összhangban részben kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak minősülnek a tényleges lejáratukig, ezt követően pedig nem minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) az 52. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

▼C2

(6) Az instrumentumok akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak a 484. cikk (4) bekezdésével összhangban, ha a következő feltételek teljesülnek:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2011. december 31-én vagy azt megelőzően tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval az instrumentumok tényleges lejáratakor;

c) a 52. cikkben rögzített feltételek nem teljesültek az instrumentumok tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

490. cikk

Visszavásárlásra ösztönző járulékos tőkeelemek

(1) A 62. és 63. cikktől eltérve a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban a 484. cikk (5) bekezdésében említett azon instrumentumok, amelyek a 2006/48/EK irányelv 57. cikkének f) vagy h) pontját átültető nemzeti rendelkezések értelmében szavatolótőkének minősültek, és feltételeik között szerepel egy az intézmény általi visszavásárlásra irányuló ösztönzővel kiegészített visszahívási opció, e cikk hatálya alá tartoznak.

(2) Az említett tételek járulékos tőkeelemnek minősülnek, feltéve hogy:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2013. január 1. előtt tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval;

c) 2013. január 1-jétől teljesülnek a 63. cikkben meghatározott feltételek.

(3) A tételek a tényleges lejáratukig járulékos tőkeelemnek minősülnek a 484. cikk (5) bekezdése szerint, ezt követően pedig korlátozás nélkül járulékos tőkeelemnek minősülnek, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

a) az intézmény csak 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve teljesülnek.

(4) A tételek 2014. január 1-jétől nem minősülnek járulékos tőkeelemnek, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

▼C2

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2011. december 31. és 2013. január 1. között tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

(5) A tételek a tényleges lejáratukig részben járulékos tőkeelemnek minősülnek a 484. cikk (5) bekezdésével összhangban, ezt követően pedig nem minősülnek járulékos tőkeelemnek, amennyiben:

a) az intézmény 2013. január 1-jén, vagy azt követően tudott élni a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

(6) A tételek a 484. cikk (5) bekezdésével összhangban járulékos tőkeelemnek minősülnek, amennyiben:

a) a visszavásárlásra ösztönző visszahívási opcióval az intézmény csak 2011. december 31-én vagy azt megelőzően tudott élni;

b) az intézmény nem élt a visszahívási opcióval a tételek tényleges lejáratakor;

c) a 63. cikkben rögzített feltételek nem teljesülnek a tételek tényleges lejáratának időpontjától kezdve.

491. cikk

Tényleges lejárat

A 489. és 490. cikk alkalmazásában a tényleges lejáratot az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) a szóban forgó cikkek (3) és (5) bekezdésében említett tételek esetében a 2013. január 1-jei vagy azt követő első visszavásárlásra ösztönző visszahívási opció időpontja;

b) a szóban forgó cikkek (4) bekezdésében említett tételek esetében a 2011. december 31. és 2013. január 1. közötti, első visszavásárlásra ösztönző visszahívási opció időpontja;

▼C2

c) a szóban forgó cikkek (6) bekezdésében említett tételek esetében a 2011. december 31. előtti első visszavásárlásra ösztönző visszahívási opció időpontja.

3. FEJEZET

A szavatolótőke nyilvánosságra hozatalára vonatkozó átmeneti rendelkezések

492. cikk

A szavatolótőke nyilvánosságra hozatala

(1) Az intézményeknek ezt a cikket a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban kell alkalmazniuk.

(2) A 2014. január 1. és 2015. december 31. közötti időszakban az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk, hogy az elsődleges alapvető tőke, illetve az alapvető tőke milyen mértékben haladja meg a 465. cikkben előírt szavatolótőke-követelményeket.

(3) A 2014. január 1. és 2017. december 31. közötti időszakban az intézményeknek a következő kiegészítő információkat kell nyilvánosságra hozniuk a szavatolótőkéjükről:

a) a 467–470., 474., 476. és 479. cikkel összhangban alkalmazott egyedi szűrők és levonások jellege és az elsődleges alapvető tőkére, kiegészítő alapvető tőkére, járulékos tőkére, valamint a szavatolótőkére gyakorolt hatásuk;

b) a leányvállalatok által kibocsátott és az 1. fejezet 4. szakaszával összhangban a konszolidált elsődleges alapvető tőke, konszolidált kiegészítő alapvető tőke, konszolidált járulékos tőke és a konszolidált szavatolótőke részét képező kisebbségi részesedések, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumok és járulékos tőkeinstrumentumok, valamint a kapcsolódó eredménytartalék és ázsió összege;

c) a 481. cikkel összhangban alkalmazott egyedi szűrők és levonások elsődleges alapvető tőkére, kiegészítő alapvető tőkére, járulékos tőkére, valamint szavatolótőkére gyakorolt hatása;

d) a 2. fejezet 2. szakaszában meghatározott eltérések alkalmazása révén elsődleges alapvető tőkeelemnek, alapvető tőkeelemnek és járulékos tőkeelemnek minősülő tételek jellege és összege.

(4) A 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban az intézményeknek nyilvánosságra kell hozniuk azon instrumentumok összegét, amelyek a 484. cikk alkalmazása révén minősülnek elsődleges alapvető tőkeinstrumentumnak, kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumnak, illetve járulékos tőkeinstrumentumnak.

▼C2

(5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az e cikk szerinti nyilvánosságra hozatal egységes formanyomtatványainak meghatározása céljából. A formanyomtatványok tartalmazzák az e cím 1. és 2. fejezete által módosított 437. cikk (1) bekezdésének a), b), d) és e) pontjában felsorolt elemeket.

Az EBH 2013. július 28-ig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. FEJEZET

Nagykockázat-vállalások, szavatolótőke-követelmények, tőkeáttétel és a Bázel I-es alsó korlát

493. cikk

Átmeneti intézkedések a nagykockázat-vállalásokra vonatkozóan

(1) ►M9 2021. június 26-ig a nagykockázat-vállalásra vonatkozó, az e rendelet 387–403. cikkében megállapított rendelkezések nem alkalmazandók az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) nem volt alkalmazandó. ◄

▼M9

———————

▼C2

(3) A 400. cikk (2) és (3) bekezdésétől eltérve, az 507. cikk szerinti felülvizsgálatot követő esetleges jogalkotási javaslat hatálybalépéséig tartó átmeneti időszak folyamán, de legfeljebb 2028. december 31-ig a tagállamok az alábbi kitettségekre vonatkozóan teljes vagy részleges mentességet adhatnak a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól:

▼M17

a) a 129. cikkben említett fedezett kötvények;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004/39/EK irányelve (2004. április 21.) a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 145., 2004.4.30., 1. o.).

▼C2

b) olyan eszköztételek, amelyek egy tagállam regionális kormányzataival vagy helyi hatóságaival szembeni követeléseket testesítenek meg, ahol e követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának, valamint az ilyen regionális kormányzatokkal vagy helyi hatóságokkal szemben felmerülő vagy általuk biztosított egyéb kitettségek, amelyekkel szemben a követelések a harmadik rész II. címének 2. fejezete alapján 20 %-os kockázati súlyt kapnának;

▼M8

c) az intézménynek az anyavállalatával, annak más leányvállalataival vagy saját leányvállalataival szembeni kitettségei – beleértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is –, valamint a befolyásoló részesedések, amennyiben az érintett vállalatokra ennek a rendeletnek, a 2002/87/EK irányelvnek vagy harmadik országban hatályos egyenértékű normáknak megfelelő olyan összevont alapú felügyelet vonatkozik, amely alá az intézmény maga is tartozik; az e kritériumokat nem teljesítő kitettségeket, függetlenül attól, hogy mentesülnek-e vagy sem az e rendelet 395. cikke (1) bekezdésének alkalmazása alól, harmadik felekkel szembeni kitettségként kell kezelni;

▼C2

d) olyan regionális vagy központi hitelintézetekkel szembeni követeléseket vagy más kitettségeket (ideértve a részesedéseket vagy más tulajdonformákat is) megtestesítő eszköztételek, amelyekkel a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, és amelyek az említett rendelkezések alapján a hálózaton belül a készpénz-elszámolási műveletekért felelősek;

e) olyan hitelintézetek hitelintézetekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket képviselő eszköztételei, amely intézetek egyike nem versenyfeltételek mellett működik, és meghatározott gazdasági ágazatok ösztönzése céljából jogalkotási programok vagy az alapszabálya keretében – valamilyen állami felvigyázás és a hitelek felhasználási céljainak korlátozása mellett – hiteleket nyújt vagy garantál, feltéve, hogy a vonatkozó kitettségek ilyen, a kedvezményezetteknek hitelintézeteken keresztül biztosított hitelekből vagy e hitelek garanciáiból erednek;

f) intézményekkel szemben fennálló követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek, feltéve hogy ezek a kitettségek nem képezik részét a szóban forgó intézmények szavatolótőkéjének, legfeljebb a következő munkanapig állnak fenn és amelyek pénzneme nem valamely jelentős kereskedési pénznem;

g) központi bankokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek az említett központi bankoknál kötelező tartalékok formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak;

h) a központi kormányzatokkal szembeni követelést megtestesítő eszköztételek, amelyek kormányzati értékpapírokban tartott, törvényben előírt likviditási követelmények formájában állnak fenn, és amelyeket nemzeti pénznemükben denomináltak és finanszíroztak, feltéve, hogy – az illetékes hatóságok mérlegelése alapján – e központi kormányzatoknak egy külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítése befektetési fokozatú minősítés;

▼M17

i) az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti lejáratú, a 4. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli okmányos meghitelezések és az I. mellékletben említett, legfeljebb egyéves eredeti lejáratú, a 3. kategóriába tartozó, mérlegen kívüli lehívatlan hitellehetőségek 50 %-a, valamint az illetékes hatóságok egyetértésének függvényében az olyan, hitelgaranciáktól eltérő garanciák 80 %-a, amelyek jogi vagy szabályozási alapon nyugszanak, és amelyeket a hitelintézetek jogállásával rendelkező kölcsönös garanciarendszerek nyújtanak tagjaiknak;

▼C2

j) jog szerint előírt garanciák, amelyeket akkor vesznek igénybe, ha a jelzálogkölcsön felvevője számára a jelzálog végleges telekkönyvi bejegyzését megelőzően folyósítanak jelzálogkötvények kibocsátásával finanszírozott jelzáloghitelt, feltéve, hogy a garanciát nem használják fel a kockázat csökkentésére a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámolásánál;

k) elismert tőzsdével szembeni követeléseket és más kitettségeket megtestesítő eszköztételek.

▼M4

(4) A 395. cikk (1) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok az alábbi határértékekig engedélyezhetik az intézmények számára, hogy az e cikk (5) bekezdésében felsorolt bármely olyan kitettséget vállaljanak, amely megfelel az e cikk (6) bekezdésében meghatározott feltételeknek:

a) 2018. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-a;

b) 2019. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 75 %-a;

c) 2020. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 50 %-a.

Az első albekezdés a), b) és c) pontjában meghatározott határértékeket a 399–403. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását figyelembe véve meghatározott kitettségértékekre kell alkalmazni.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott átmeneti intézkedéseket a következő kitettségekre kell alkalmazni:

a) tagállami központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni követeléseket megtestesítő eszköztételek;

b) olyan követeléseket megtestesítő eszköztételek, amelyeket tagállami központi kormányzatok, központi bankok vagy közszektorbeli intézmények kifejezett garanciái garantálnak;

c) más, tagállami központi kormányzatokkal, központi bankokkal vagy közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek, vagy olyan kitettségek, amelyeket ezek az intézmények garantálnak;

▼M4

d) olyan eszköztételek, amelyek tagállami regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni követelést testesítenek meg, és amelyeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelnek;

e) tagállami regionális kormányzattal vagy helyi hatósággal szembeni, vagy ezek által garantált egyéb olyan kitettségek, amelyeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelnek.

Az első albekezdés a), b) és c) pontja alkalmazásában az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak azokra a közszektorbeli intézményekkel szembeni, illetve általuk garantált eszköztételekre és egyéb kitettségekre alkalmazandók, amelyeket a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban központi kormányzattal, regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettségként kezelnek. Amennyiben közszektorbeli intézményekkel szembeni, illetve általuk garantált eszköztételeket és egyéb kitettségeket a 116. cikk (4) bekezdésével összhangban regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettségként kezelnek, az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az adott regionális kormányzattal, illetve helyi hatósággal szembeni kitettségeket a 115. cikk (2) bekezdésével összhangban központi kormányzattal szembeni kitettségként kezelik.

(6) Az e cikk (4) bekezdésében meghatározott átmeneti intézkedések csak akkor alkalmazandók, ha az e cikk (5) bekezdésében említett kitettség megfelel az alábbi követelmények mindegyikének:

a) a kitettséghez a 495. cikk (2) bekezdésének 2017. december 31-én hatályos változata szerint 0 %-os kockázati súlyt rendelnének;

b) a kitettség 2017. december 12-én vagy azt követően merült fel.

(7) Mentesülnek a 395. cikk (1) bekezdésének alkalmazása alól az e cikk (5) bekezdésében említett azon kitettségek, amelyek 2017. december 12. előtt merültek fel, és amelyekhez a 495. cikk (2) bekezdése szerint 2017. december 31-én 0 %-os kockázati súly volt rendelve.

▼M8

494. cikk

A szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelményre alkalmazandó átmeneti rendelkezések

▼C7

(1) A 92a. cikktől eltérve, 2019. június 27-től 2021. december 31-ig a szanálandó szervezetként azonosított olyan intézményeknek, amelyek globálisan rendszerszinten jelentős intézmények, mindenkor teljesíteniük kell a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó következő követelményeket:

▼M8

a) 18 %-os kockázatalapú arány, a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit;

b) 6 %-os nem kockázatalapú arány, a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kockázati kitettségérték százalékos arányában kifejezve, tükrözve az intézmény szavatolótőkéjét és leírható, illetve átalakítható kötelezettségeit.

▼M8

(2) A 72b. cikk (3) bekezdésétől eltérve, 2019. június 27-től 2021. december 31-ig az a mérték, ameddig a 72b. cikk (3) bekezdésében említett leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok figyelembe vehetők a leírható, illetve átalakítható kötelezettségelemekben, a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték 2,5 %-a.

(3) A 72b. cikk (3) bekezdésétől eltérve mindaddig, amíg a szanálási hatóság első alkalommal meg nem vizsgálja, hogy teljesül-e az említett bekezdés c) pontjában meghatározott feltétel, a kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik a 72b. cikk (3) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott feltételeket, és 2021. december 31-éig csakis a 92. cikk (3) és (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettségérték 2,5 %-ának, ezen időpont után pedig a 3,5 %-ának megfelelő összesített összeghatárig.

494a. cikk

A különleges célú gazdasági egységek általi kibocsátások szerzett jogai

(1) Az 52. cikktől eltérve, a nem közvetlenül valamely intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumoknak 2021. december 31-ig, ha az összes következő feltétel teljesül:

▼C7

a) a 63. cikkben meghatározott feltételek, kivéve azt a feltételt, mely szerint az instrumentumokat közvetlenül az intézménynek kell kibocsátania;

▼M8

b) az instrumentumokat olyan szervezeten keresztül bocsátják ki, amelyet bevontak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az intézmény számára.

(2) A 63. cikktől eltérve, a nem közvetlenül valamely intézmény által kibocsátott tőkeinstrumentumok csak akkor minősülnek járulékos tőkeinstrumentumoknak 2021. december 31-ig, ha az összes következő feltétel teljesül:

a) az 63. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek, kivéve azt a feltételt, mely szerint az instrumentumokat közvetlenül az intézménynek kell kibocsátania;

b) az instrumentumokat olyan szervezeten keresztül bocsátják ki, amelyet bevontak az első rész II. címének 2. fejezete szerinti konszolidációba;

c) a kibocsátásból befolyó összegek az ebben a bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő formában korlátozás nélkül azonnal hozzáférhetők az intézmény számára.

494b. cikk

A szavatolótőke-instrumentumokra és a leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokra vonatkozó szerzett jogok

(1) Az 51. és 52. cikktől eltérve, a 2019. június 27. előtt kibocsátott instrumentumok legkésőbb 2025. június 28-ig kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik az 51. és az 52. cikkben foglalt feltételeket, az 52. cikk (1) bekezdésének p), q) és r) pontjában említett feltételek kivételével.

▼M8

(2) A 62. és a 63. cikktől eltérve, a 2019. június 27. előtt kibocsátott instrumentumok legkésőbb 2025. június 28-ig járulékos tőkeinstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik a 62. és a 63. cikkben foglalt feltételeket, a 63. cikk n), o) és p) pontjában említett feltételek kivételével.

▼C7

(3) A 72a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve, a 2019. június 27. előtt kibocsátott kötelezettségek leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumokként kezelhetők, feltéve hogy teljesítik a 72b. cikkben foglalt feltételeket, a 72b. cikk (2) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában és f)–m) pontjában említett feltételek kivételével.

▼M13

494c. cikk

Előresorolt értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szerzett jogok

A 270. cikktől eltérve, az értékpapírosítást kezdeményező intézmény egy előresorolt értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékeit értelemszerűen a 260., 262. vagy 264. cikkel összhangban számíthatja ki, amennyiben mindkét következő feltétel teljesül:

a) az értékpapírosítást 2021. április 9. előtt bocsátották ki;

b) az értékpapírosítás 2021. április 8-án megfelelt a 270. cikkben foglalt, abban az időpontban alkalmazandó feltételeknek.

▼M17

494d. cikk

Visszatérés kevésbé összetett módszerek alkalmazásához

A 149. cikktől eltérve, 2024. július 9-től 2027. július 10-ig az intézmények a 147. cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több kitettségi osztály tekintetében visszatérhetnek kevésbé összetett módszerek alkalmazásához, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az intézmény 2024. július 8-án már létezett, és illetékes hatósága engedélyezte számára, hogy ezeket a kitettségi osztályokat az IRB-módszer szerint kezelje;

b) az intézmény e hároméves időszak alatt csak egyszer kéri a kevésbé összetett módszerhez való visszatérést;

c) a kevésbé összetett módszerhez való visszatérésre irányuló kérelmet nem szabályozási arbitrázs céljából nyújtották be;

d) az intézmény hivatalosan legalább hat hónappal a tényleges visszatérést megelőzően értesítette az illetékes hatóságot, hogy az említett kitettségi osztályok tekintetében vissza kíván térni a kevésbé összetett módszerhez;

e) az illetékes hatóság a d) pontban említett értesítés kézhezvételétől számított három hónapon belül nem emelt kifogást az intézmény visszatérésre irányuló kérelme ellen.

▼M17

495. cikk

A részvénykitettségek kezelése az IRB-módszer szerint

(1) A 107. cikk (1) bekezdésétől eltérve, azon intézményeknek, amelyek engedélyt kaptak az IRB-módszer alkalmazására a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához, 2029. december 31-ig – a 495a. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül – minden egyes olyan részvényjellegű kitettség kockázattal súlyozott kitettségértékét, amelynek tekintetében engedélyt kaptak az IRB-módszer alkalmazására, a következők közül a magasabb értékként kell kiszámítaniuk:

a) a 495a. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték;

b) az e rendelet 2024. július 8. előtt hatályos változatának megfelelően kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték.

(2) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét az IRB-módszerrel számítsák ki, 2029. december 31-ig valamennyi részvényjellegű kitettségük tekintetében bármikor alkalmazhatják a 133. cikk szerinti kezelést az (1) bekezdésben meghatározott kezelés helyett.

Amennyiben az intézmények e bekezdés első albekezdését alkalmazzák, a 495a. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó.

E bekezdés alkalmazása során nem alkalmazandók a 149. cikkben a kevésbé összetett módszerek alkalmazásához való visszatérésre vonatkozóan meghatározott feltételek.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kezelést alkalmazó intézményeknek a várható veszteségértéket az esettől függően a 158. cikk (7), (8) vagy (9) bekezdésének megfelelően, az említett bekezdések 2024. július 8-án hatályos változatát figyelembe véve kell kiszámítaniuk, valamint az esettől függően a 36. cikk (1) bekezdésének d) pontját és a 62. cikk d) pontját az említett pontok 2024. július 8-án hatályos változatát figyelembe véve kell alkalmazniuk, amennyiben az e cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték magasabb, mint az e cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségérték.

(4) Az illetékes hatóságok 2024. december 31. után nem adhatnak engedélyt az intézmények kérelme alapján arra, hogy az intézmények a részvényjellegű kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékét az IRB-módszerrel számítsák ki.

495a. cikk

Részvényjellegű kitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 133. cikk (3) bekezdésében meghatározott kezeléstől eltérve a részvényjellegű kitettségekhez a 2024. július 8-án alkalmazandó – 250 %-ban maximált – kockázati súly és az alábbi kockázati súlyok közül a magasabbat kell hozzárendelni:

a) 100 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;

▼M17

b) 130 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 160 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 190 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 220 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) A 133. cikk (4) bekezdésében meghatározott kezeléstől eltérve a részvényjellegű kitettségekhez a 2024. július 8-án alkalmazandó kockázati súly és az alábbi kockázati súlyok közül a magasabbat kell hozzárendelni:

a) 100 % a 2025. január 1-jétől 2025. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 160 % a 2026. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 220 % a 2027. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 280 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

e) 340 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(3) A 133. cikktől eltérve, az intézmények továbbra is alkalmazhatják a 2024. július 8-án alkalmazandó kockázati súlyt az olyan szervezetekkel szembeni részvényjellegű kitettségekre – ideértve a kitettségek azon részét is, amelyet a 471. cikknek megfelelően nem vontak le szavatolótőkéjükből az említett cikk 2021. október 27-én hatályos változata értelmében –, amelyekben 2021. október 27-én legalább hat egymást követő éven keresztül fennálló tulajdoni részesedéssel rendelkeztek, és amelyek felett ők maguk, vagy intézményi hálózatukkal együtt jelentős befolyást vagy ellenőrzést gyakoroltak a 2013/34/EU irányelv vagy azon számviteli standardok szerint, amelyek hatálya alá az intézmény az 1606/2002/EK rendelet értelmében tartozik, vagy valamely természetes vagy jogi személy vagy intézményhálózat és egy vállalkozás között fennálló hasonló jogviszony következtében, vagy amennyiben valamely intézmény a szervezet vezető testülete legalább egy tagjának kinevezésére hatáskörrel rendelkezik.

495b. cikk

Speciális hitelezési kitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 161. cikk (4) bekezdésétől eltérve, saját LGD-becslés alkalmazása esetén az IRB-módszer szerint kezelt speciális hitelezési kitettségekre alkalmazandó bemeneti LGD alsó korlátokat a 161. cikk (4) bekezdésében meghatározott alkalmazandó bemeneti LGD alsó korlátok és a következő tényezők szorzataként kell kiszámítani:

a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 80 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

▼M17

c) 100 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie a speciális hitelezési kitettségekre az IRB-módszer szerint alkalmazandó kockázati paraméterek – köztük a levonási paraméter – megfelelő kalibrálásáról, és különösen a saját LGD-becslésekről és a bemeneti LGD alsó korlátokról a 147. cikk (8) bekezdésében említett speciális hitelezési kitettségek minden egyes kategóriájára vonatkozóan. Jelentésében az EBH-nak adatokat kell közölnie különösen az Unióban az eltérő üzleti és kockázati profilú intézmények különböző mintáin megfigyelt nemteljesítések és realizált veszteségek átlagos számáról. Az EBH-nak a kockázati paraméterek – köztük a levonási paraméter – olyan konkrét kalibrálására kell ajánlást tennie, amely tükrözi a speciális hitelezési kitettségek egyes konkrét kategóriáinak egyedi és eltérő kockázati profilját.

Az EBH-nak 2026. július 10-ig be kell nyújtania az említett jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(3) A 122a. cikk (3) bekezdésének a) pontjától eltérve, az említett pontban említett azon speciális hitelezési kitettségekhez, amelyekre vonatkozóan nem áll rendelkezésre kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített, közvetlenül alkalmazandó hitelminősítés, 2032. december 31-ig 80 %-os kockázati súly rendelhető, amennyiben a hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmények 501a. cikkben említett kiigazítása nem kerül alkalmazásra, és a kitettség valamennyi alábbi kritérium figyelembevétele alapján kiváló minőségűnek minősül:

a) a kötelezett az alábbi jellemzők mindegyikének megléte miatt súlyos stresszhelyzetben is képes eleget tenni pénzügyi kötelezettségeinek:

i. a kitettség értékhez viszonyított aránya megfelelő;

ii. a kitettség törlesztési konstrukciója konzervatív;

iii. a kitettség teljes kifizetésekor az eszközök fennmaradó élettartama arányos, vagy lehetőség van magas hitelképességű fedezetnyújtó igénybevételére;

iv. a kitettség kötelezett általi refinanszírozásának kockázata alacsony, vagy ezt a kockázatot arányos eszköz-maradványérték vagy magas hitelképességű fedezetnyújtó igénybevételének lehetősége megfelelően csökkenti;

v. a kötelezettet szerződéses rendelkezések korlátozzák a tevékenységére és finanszírozási struktúrájára vonatkozóan;

vi. a kötelezett csupán kockázatmérséklési célból vesz igénybe származtatott eszközöket;

vii. a lényeges működési kockázatokat megfelelően kezelik;

▼M17

b) az eszközökre vonatkozó szerződéses megállapodások magas szintű védelmet nyújtanak a hitelezők számára, beleértve a következő jellemzőket:

i. a hitelezők jogilag érvényesíthető első ranghelyű joggal rendelkeznek a finanszírozott eszközök felett, és adott esetben az általuk termelt jövedelem felett;

ii. szerződéses rendelkezések korlátozzák a kötelezettet azon képességére nézve, hogy olyan módosításokat hajtson végre az eszközön, amely negatív hatással lenne annak értékére;

iii. amennyiben az eszköz építés alatt áll, a hitelezők jogilag érvényesíthető első ranghelyű joggal rendelkeznek az eszközök és az alapul szolgáló építési szerződések felett;

c) a finanszírozott eszközök megfelelnek a hatékony és eredményes működést célzó, következőket megkövetelő előírások mindegyikének:

i. az eszköz technológiája és kialakítása ellenőrzött;

ii. az eszközök üzemeltetéséhez szükséges valamennyi engedélyt beszerezték;

iii. amennyiben az eszköz építés alatt áll, a kötelezett megfelelő biztosítékokkal rendelkezik az eszköz megállapodás szerinti specifikációira, költségvetésére és befejezési időpontjára vonatkozóan, ideértve az erős teljesítési garanciákat vagy egy tapasztalt kivitelező bevonását, valamint a kötbérre vonatkozó megfelelő szerződéses rendelkezéseket.

(4) Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben elemzi a következőket:

a) a tárgyieszköz-finanszírozás piacai tendenciáinak és feltételeinek alakulása az Unióban;

b) a tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek tényleges kockázati szintje egy teljes gazdasági ciklusra vonatkozóan;

c) a 122a. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott kezelésnek a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatása a tárgyieszköz-finanszírozási kitettségek esetében, a 465. cikk (1) bekezdésének figyelembevétele nélkül;

d) a „kiváló minőségű tárgyieszköz-finanszírozás” alkategória fogalommeghatározásának megfelelősége, és eltérő prudenciális kezelés bevezetése a kitettségek ezen alkategóriája esetében.

Az EBH-nak 2030. december 31-ig kell benyújtania az említett jelentést az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M17

495c. cikk

A hitelkockázat-mérséklési célú lízingkitettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 230. cikktől eltérve, a H_c alkalmazandó értéke, amely az „egyéb dologi biztosíték” értékének felel meg a 199. cikk (7) bekezdésében említett azon kitettségek esetében, amelyeknél a lízingelt eszköz „egyéb dologi biztosíték” típusú, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, a 230. cikk (2) bekezdésének 1. táblázatában meghatározott „egyéb dologi biztosíték” H_c értékének és az alábbi tényezőknek a szorzata:

a) 50 % a 2025. január 1-jétől 2027. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 80 % a 2028. január 1-jétől 2028. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 100 % a 2029. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt.

(2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie a lízingkitettségekhez kapcsolódó, az IRB-módszer szerinti kockázati paraméterek megfelelő kalibrálásáról, valamint a sztenderd módszer szerinti kockázati súlyokról, és különösen a 230. cikk szerinti LGD_s és H_c paraméterről. Jelentésében az EBH-nak adatokat kell közölnie különösen az Unióban a különböző típusú lízingelt ingatlanokhoz és lízingtevékenységet folytató különböző típusú intézményekhez kapcsolódó kitettségekkel kapcsolatban megfigyelt nemteljesítések és realizált veszteségek átlagos számáról.

Az EBH-nak az említett jelentést 2027. július 10-ig kell benyújtania az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére.

A Bizottság adott esetben e jelentés alapján, és figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott nemzetközileg elfogadott standardokat, 2028. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

495d. cikk

A feltétel nélkül felmondható kötelezettségekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A 111. cikk (2) bekezdésétől eltérve, az intézményeknek a feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalás formájában megjelenő, mérlegen kívüli tételek kitettségértékét az említett cikkben előírt százalékos arány és a következő tényezők szorzataként kell kiszámítaniuk:

a) 0 % a 2025. január 1-jétől 2029. december 31-ig tartó időszak alatt;

b) 25 % a 2030. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak alatt;

c) 50 % a 2031. január 1-jétől 2031. december 31-ig tartó időszak alatt;

d) 75 % a 2032. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak alatt.

▼M17

(2) Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben értékeli, hogy az (1) bekezdés a) pontjában említett eltérést meg kell-e hosszabbítani 2032. december 31-ét követően, és szükség esetén pontosítja az eltérés fenntartására vonatkozó feltételeket.

Az EBH-nak az említett jelentést 2028. december 31-ig kell benyújtania az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, valamint e standardoknak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt hatását, 2031. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

495e. cikk

Az intézmények külső hitelminősítő intézet általi minősítésére vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 138. cikk g) pontjától eltérve az illetékes hatóságok engedélyezhetik az intézmények számára, hogy valamely intézménnyel kapcsolatban 2029. december 31-ig továbbra is olyan, külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítést használjanak, amely implicit kormányzati támogatásra vonatkozó feltételezéseket foglal magában.

495f. cikk

Az ingatlanátértékelési előírásokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 229. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjától eltérve, a 2025. január 1. előtt nyújtott, lakóingatlannal vagy kereskedelmi ingatlannal fedezett kitettségek esetében az intézmények a lakóingatlant vagy a kereskedelmi ingatlant továbbra is értékelhetik piaci értéken vagy annál alacsonyabb értéken, illetve – azokban a tagállamokban, amelyek jogszabályi vagy egyéb szabályozási rendelkezésekben szigorú kritériumokat írtak elő a jelzálog-hitelbiztosítéki érték megállapítására – az adott ingatlan jelzálog-hitelbiztosítéki értékén, az ingatlan értékének a 208. cikk (3) bekezdése szerinti, kötelező felülvizsgálatának időpontja és 2027. december 31. közül a korábbi időpontig.

495g. cikk

Egyes állami garanciarendszerekre vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 183. cikk (1) bekezdésétől és a 213. cikk (1) bekezdésétől eltérve, az olyan garancia, amely a kötelezett által elkövetett csalás esetén felmondható vagy amely hitelkockázati fedezetének a mértéke ilyen esemény bekövetkeztekor csökkenthető, úgy tekintendő, hogy teljesíti a 183. cikk (1) bekezdésének d) pontjában és a 213. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett követelményeket, amennyiben a garanciát valamely, a 214. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett szervezet nyújtotta 2024. december 31-én vagy azt megelőzően.

495h. cikk

Az alternatív belső modellen alapuló módszernek a piaci kockázatra való alkalmazására vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 325az. cikk (2) bekezdésének d) pontjától eltérve, az intézmények 2026. január 1-jéig alkalmazhatják az alternatív belső modellen alapuló módszert a 325bg. cikkben meghatározott követelményeknek meg nem felelő kereskedési részlegek tekintetében a piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához.

▼M10

_____

▼M8

497. cikk

Központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények

(1) Ha egy harmadik országbeli központi szerződő fél a 648/2012/EU rendelet 25. cikke szerint elismerést kér, az intézmények ezt a központi szerződő felet elfogadott központi szerződő félnek tekinthetik attól a naptól kezdve, amikor az benyújtotta elismerés iránti kérelmét az ESMA-hoz, a következő időpontok valamelyikéig:

a) ha a Bizottság már elfogadta a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (6) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust azon harmadik országgal kapcsolatban, amelyben a központi szerződő fél letelepedett, és ez a végrehajtási jogi aktus hatályba lépett, a kérelem benyújtásától számított kétéves időtartam záró napja;

b) ha a Bizottság még nem fogadott el a 648/2012/EU rendelet 25. cikkének (6) bekezdése szerinti végrehajtási jogi aktust azon harmadik országgal kapcsolatban, amelyben a központi szerződő fél letelepedett, vagy ha ez a végrehajtási jogi aktus még nem lépett hatályba, a következő időpontok közül a korábbi:

   i. a végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének napjától számított kétéves időtartam záró napja;

   ii. azon központi szerződő felek esetében, amelyek 2019. június 27. után nyújtották be kérelmüket, a kérelem benyújtásától számított kétéves időtartam záró napja;

   iii. azon központi szerződő felek esetében, amelyek 2019. június 27. előtt nyújtották be kérelmüket, 2021. június 28.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett határidő lejártáig, amennyiben az (1) bekezdésben említett központi szerződő félnek nincs garanciaalapja és nem kötött kötelező érvényű megállapodást a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná, az intézménynek a 308. cikk (2) bekezdésében a szavatolótőke-követelmény kiszámítására megadott képletet az alábbival kell helyettesítenie:

$$K_{CM_i} = \max\left\{K_{CCP} \cdot \frac{IM_i}{DF_{CCP} + IM};\ 8\ \% \cdot 2\ \% \cdot IM_i\right\}$$

ahol:

K_{CM_i} =a szavatolótőke-követelmény

▼M8

K_{CCP} =az elfogadott központi szerződő fél feltételezett tőkéje, amelyet a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkével összhangban a központi szerződő fél közöl az intézménnyel;

DF_{CCP} =a szerződő fél előre befizetett pénzügyi forrásai, amelyet a 648/2012/EU rendelet 50c. cikkével összhangban a központi szerződő fél közöl az intézménnyel;

i =a klíringtagot jelölő index;

IM_i =az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét; és

IM =az alapletétnek a 648/2012/EU rendelet 89. cikke (5a) bekezdésének megfelelően a központi szerződő fél által az intézménnyel közölt teljes összege.

(3) Rendkívüli körülmények esetén, ha ez arányos intézkedés és szükség van rá ahhoz, hogy elejét lehessen venni a nemzetközi pénzügyi piaci fennakadásoknak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján és a 464. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásra is figyelemmel határozatot fogadhat el az e cikk (1) bekezdésében előírt átmeneti rendelkezések egy alkalommal, 12 hónappal való meghosszabbítása céljából.

▼M9

▼C5

498. cikk

Az árutőzsdei kereskedőkre vonatkozó mentesség

2021. június 26-ig a szavatolótőke-követelményekre vonatkozó, e rendeletben megállapított rendelkezések nem alkalmazandók az olyan befektetési vállalkozásokra, amelyek fő üzleti tevékenysége kizárólag a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 5., 6., 7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó befektetési szolgáltatásokból és tevékenységekből áll, és amelyekre 2006. december 31-én a 2004/39/EK irányelv nem volt alkalmazandó.

▼C2

499. cikk

Tőkeáttétel

(1) A 429. és 430. cikktől eltérve, az intézményeknek a 2014. január 1 és 2021. december 31. közötti időszakban mindkét alábbi tőkemennyiség alapján ki kell számítaniuk és be kell jelenteniük a tőkeáttételi mutatót:

▼C2

a) alapvető tőke;

b) alapvető tőke az e cím 1. és 2. fejezetében meghatározott eltérések figyelembevételével.

(2) A 451. cikk (1) bekezdésétől eltérve az intézmények maguk dönthetik el, hogy az e cikk (1) bekezdése a) vagy a b) pontja szerinti tőkemennyiség alapján számított tőkeáttételi mutatót vagy mindkét módon számított tőkeáttételi mutatót hozzák nyilvánosságra. Amennyiben az intézmények megváltoztatják az arra vonatkozó döntésüket, hogy melyik tőkeáttételi mutatót hozzák nyilvánosságra, az e változtatást követő első nyilvánosságra hozatal során fel kell tüntetniük a változtatás időpontjáig nyilvánosságra hozott valamennyi tőkeáttételi mutatóra vonatkozó információk összegzését is.

▼M8

_____

500. cikk

Tömeges elidegenítés miatti korrekciók

(1) A 181. cikk (1) bekezdésének a) pontjától eltérve az intézmények korrigálhatják LGD-becsléseiket oly módon, hogy a nemteljesítő (defaulted) kitettségek tömeges elidegenítése által a ténylegesen realizált LGD-re gyakorolt hatást részben vagy teljes egészében ellensúlyozzák, legfeljebb a hasonló, nemteljesítő, de végérvényesen nem értékesített kitettségekre vonatkozóan becsült átlagos LGD-k és – a tömeges elidegenítések miatt realizált veszteségeket is magában foglaló – átlagos realizált LGD-k különbözetének mértékéig, amint az összes alábbi feltétel teljesült:

a) az intézmény értesítést küldött az illetékes hatóságnak a nemteljesítő (defaulted) kitettségek elidegenítéseinek volumenét, összetételét és időpontjait ismertető tervéről;

▼M17

b) a nemteljesítő (defaulted) kitettségek elidegenítési időpontjai 2016. november 23-nál későbbre, de legkésőbb 2024. december 31-re esnek;

▼C7

c) mindazon nemteljesítő (defaulted) kitettségeknek az első elidegenítési napon fennálló kumulatív összege, amelyek elidegenítésére az a) pontban említett terv szerinti első elidegenítési nap óta sor került, meghaladta az a) és b) pontban említett, az első elidegenítési nap óta tapasztalt összes nemteljesítő (defaulted) kitettség kint levő összegének 20 %-át.

▼M17

Az első albekezdésben említett korrekcióra 2024. december 31-ig kell, hogy sor kerüljön, és annak hatásai addig tarthatnak, amíg a megfelelő kitettségek szerepelnek az intézmény saját LGD-becsléseiben.

▼M8

(2) Az intézményeknek az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltétel teljesülésekor arról haladéktalanul értesíteniük kell az illetékes hatóságot.

▼M17

(3) A Bizottság 2026. december 31-ig, majd azt követően kétévente értékeli, hogy az intézmények mérlegében szereplő nemteljesítő kitettségek szintje számottevően nőtt-e, hogy számít-e az intézmények eszközminőségének jelentős romlására, és hogy a nemteljesítő kitettségek másodlagos piacainak fejlettségi foka nem megfelelő-e a nemteljesítő kitettségek intézmények általi hatékony elidegenítésének biztosításához, figyelembe véve az értékpapírosítással kapcsolatos szabályozási fejleményeket is.

A Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdésben meghatározott eltérés megfelelőségét, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e cikkben előírt kiigazítás szükség szerinti meghosszabbítása, újbóli bevezetése vagy módosítása céljából.

▼M11

500a. cikk

Egy másik tagállam pénznemében kibocsátott államkötvények ideiglenes kezelése

▼M17

(1) A 114. cikk (2) bekezdésétől eltérve, 2026. december 31-ig a tagállamok központi kormányzataival és központi bankjaival szembeni, egy másik tagállam hazai pénznemében denominált és finanszírozott kitettségek esetében a következők alkalmazandók:

a) 2024. december 31-ig a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekhez a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelt kockázati súly 0 %-a;

b) 2025-ben a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekhez a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelt kockázati súly 20 %-a;

c) 2026-ban a kitettségértékekre alkalmazott kockázati súly az említett kitettségekhez a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban rendelt kockázati súly 50 %-a.

▼M11

(2) A 395. cikk (1) bekezdésétől és a 493. cikk (4) bekezdésétől eltérve, az illetékes hatóságok az alábbi határértékekig engedélyezhetik az intézmények számára az e cikk (1) bekezdésében említett kitettségek vállalását:

▼M17

a) 2025. december 31-ig az intézmény alapvető tőkéjének 100 %-a;

b) 2026. január 1. és december 31. között az intézmény alapvető tőkéjének 75 %-a;

c) 2027. január 1. és december 31. között az intézmény alapvető tőkéjének 50 %-a.

▼M11

Az e bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott határértékeket a 399–403. cikk szerinti hitelkockázat-mérséklés hatását figyelembe véve meghatározott kitettségértékekre kell alkalmazni.

▼M11

(3) A 150. cikk (1) bekezdése d) pontjának ii. alpontjától eltérve, az illetékes hatóságok előzetes engedélyének kézhezvételét követően és a 150. cikkben meghatározott feltételekkel az intézmények a sztenderd módszert is alkalmazhatják azokra a központi kormányzatokkal és központi bankokkal szembeni kitettségekre, amely kitettségekhez e cikk (1) bekezdése alapján 0 %-os kockázati súly tartozik.

500b. cikk

A központi bankokkal szembeni egyes kitettségek átmeneti kizárása a teljes kitettségi mértékből a Covid19-világjárványra tekintettel

(1) A 429. cikk (4) bekezdésétől eltérve, az intézmények – az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételekre is figyelemmel – 2021. június 27-ig kizárhatják a teljes kitettségi mértékükből a központi bankjukkal szembeni következő kitettségeket:

a) érmék és bankjegyek a központi bank joghatóságának törvényes pénznemében;

b) a központi bankkal szembeni követeléseket megtestesítő eszközök, beleértve a központi banknál tartott tartalékokat is.

Az intézmény által kizárt összeg nem haladhatja meg az első albekezdés a) és b) pontjában felsorolt kitettségek napi átlagos összegét az intézmény központi bankjának legutóbbi teljes tartalékolási időszakában.

(2) Egy intézmény abban az esetben zárhatja ki az (1) bekezdésben felsorolt kitettségeket, ha az intézmény illetékes hatósága – az érintett központi bankkal folytatott konzultációt követően – megállapította és nyilvánosan bejelentette, hogy olyan rendkívüli körülmények állnak fenn, amelyek a kizárást a monetáris politikák végrehajtásának elősegítése érdekében indokolják.

Az (1) bekezdés szerinti, kizárandó kitettségeknek teljesíteniük kell mindkét alábbi feltételt:

a) az intézménynél elhelyezett betétekkel azonos pénznemben denomináltak;

b) átlagos futamidejük nem haladja meg jelentősen az intézménynél elhelyezett betétek átlagos futamidejét.

Azon intézménynek, amely az (1) bekezdéssel összhangban kizárja a teljes kitettségi mértékéből a központi bankjával szembeni kitettségeket, közzé kell tennie azt a tőkeáttételi mutatót is, amellyel akkor rendelkezne, ha nem zárná ki ezeket a kitettségeket.

▼M17

500c. cikk

A túllépések kizárása az utótesztelési kiegészítő tétel kiszámításából a Covid19-világjárványra tekintettel

A 325bf. cikktől eltérve, az illetékes hatóságok kivételes körülmények között és egyedi esetekben engedélyezhetik az intézmények számára, hogy a 325bf. cikkben meghatározott kiegészítő tétel kiszámításából kizárják azon túllépéseket, amelyeket az adott intézmény feltételezett vagy tényleges változások utótesztelésével mutatott ki, feltéve hogy e túllépések nem a belső modell hiányosságaiból erednek és 2020. január 1. és 2021. december 31. között történtek.

▼M11

500d. cikk

A kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vételek és eladások kitettségértékének átmeneti kiszámítása a Covid19-világjárványra tekintettel

(1) A 429. cikk (4) bekezdésétől eltérve, 2021. június 27-ig az intézmények e cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban számíthatják ki a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vételek és eladások kitettségértékét.

(2) Az intézményeknek a kiegyenlítés határidejéig a mérlegben maradó, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzt és szokásos módon történő vételekhez kapcsolódó értékpapírokat a 429. cikk (4) bekezdésének a) pontja szerint eszközként kell kezelniük.

(3) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően kötési időpont szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, vissza kell írniuk a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések és a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó készpénz-kötelezettségek közötti, az említett számviteli szabályozás által megengedett beszámítások összegét. Miután az intézmények visszaírták a számviteli beszámítást, akkor számíthatják be egymással szemben az említett készpénzköveteléseket és készpénz-kötelezettségeket, ha a kapcsolódó, szokásos módon történő eladást és értékesítést egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki.

(4) Azoknak az intézményeknek, amelyek az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelően kiegyenlítés határideje szerinti elszámolást alkalmaznak a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő vásárlásokra és eladásokra, bele kell foglalniuk a teljes kitettségi mértékbe a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó fizetési kötelezettségvállalások teljes névértékét.

Az intézmények csak akkor ellentételezhetik a szokásos módon történő vásárlásokhoz kapcsolódó kötelezettségvállalások teljes névleges értékét a kiegyenlítésre váró, szokásos módon történő eladásokhoz kapcsolódó készpénzkövetelések teljes névleges értékével, ha mindkét alábbi feltétel teljesül:

a) a szokásos módon történő vételt és eladást egyaránt szállítás fizetés ellenében alapon egyenlítik ki;

b) a készpénzkövetelésekhez és -kötelezettségekhez kapcsolódóan vett, illetve eladott pénzügyi eszközök értékét az eredménnyel szemben valós értéken jelenítik meg és viszik be az intézmény kereskedési könyvébe.

(5) E cikk alkalmazásában a „szokásos módon történő vétel vagy eladás” valamely értékpapír olyan szerződés keretében történő vételét vagy eladását jelenti, amelynek a feltételei az értékpapír rendelkezésre bocsátását jogszabályban vagy az érintett piacon általában megállapított időtartamon belül követelik meg.

▼M8

501. cikk

A kkv-kkel szembeni teljesítő kitettségek kockázattal súlyozott értékének korrekciója

(1) Az intézményeknek a következő képlet alapján korrigálniuk kell a kkv-kel szembeni teljesítő kitettségeknek a harmadik rész II. címének az esettől függően a 2. vagy a 3. fejezetével összhangban kiszámított, kockázattal súlyozott kitettségértékét (RWEA):

$$RWEA^{*} = RWEA \cdot \frac{\min\{E^{*};\ EUR\ \ 2\ 500\ 000\} \cdot 0{,}7619 + \max\{E^{*} - EUR\ \ 2\ 500\ 000;\ 0\} \cdot 0{,}85}{E^{*}}$$

ahol:

RWEA* = kkv-szorzó alkalmazásával korrigált RWEA; és

▼C7

E^{*} = a következők egyike:

a) a kkv-nak vagy a kkv egymással kapcsolatban álló ügyfelei csoportjának az intézménnyel, leányvállalataival, anyavállalataival, valamint azok más leányvállalataival szembeni tartozásának teljes összege, ideértve minden nem teljesítő kitettséget, de ide nem értve a lakóingatlannal fedezett követeléseket és függő követeléseket;

b) amennyiben az a) pontban említett teljes összeg 0, azon, a kkv-val vagy a kkv egymással kapcsolatban álló ügyfelei csoportjával szembeni, lakóingatlannal fedezett követelések és függő követelések összege, amelyek az abban a pontban említett teljes összeg számításából ki vannak zárva.

▼M8

(2) E cikk alkalmazásában:

▼M17

a) a kkv-val szembeni kitettségnek a lakossággal szembeni, a vállalati vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályában kell lennie, ám nem kerülhet a földterületszerzéssel, fejlesztéssel és építéssel szembeni kitettségek osztályába;

b) a kkv fogalmát az 5. cikk 9. pontja határozza meg;

▼M8

c) az intézményeknek észszerű mértékben törekedniük kell az E* pontos meghatározására és a b) pont szerinti információk beszerzésére.

501a. cikk

Az alapvető közszolgáltatásokat nyújtó vagy támogató fizikai struktúrákat vagy létesítményeket, rendszereket és hálózatokat működtető vagy finanszírozó szervezetekkel szembeni kitettségek hitelkockázatára vonatkozó szavatolótőke-követelmények kiigazítása

(1) A III. rész II. címével összhangban kiszámított, hitelkockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket 0,75-ös tényezővel kell megszorozni, feltéve hogy a kitettség az összes következő kritériumnak megfelel:

▼M17

a) a kitettség a 112. cikk g) pontjában vagy a 147. cikk (2) bekezdése c) pontjának i., ii. vagy iii. alpontjában említett valamely kitettségi osztályba tartozik, a nemteljesítő kitettségek kizárásával;

▼M8

b) a kitettség kifejezetten alapvető közszolgáltatásokat nyújtó vagy támogató fizikai struktúrák vagy létesítmények, rendszerek és hálózatok működtetésére vagy finanszírozására létrehozott szervezettel szembeni kitettség;

c) a kötelezettség visszafizetésének forrását legalább kétharmad részben a finanszírozott eszközök által termelt jövedelem – nem pedig a tágabb értelemben vett kereskedelmi vállalkozás ettől független kapacitásai –, illetve a (2) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában felsorolt egy vagy több szervezet által nyújtott támogatás vagy finanszírozás képviseli;

d) a kötelezett a projekt kockázata szempontjából releváns súlyos stresszhelyzetben is teljesíteni tudja pénzügyi kötelezettségeit;

e) a kötelezett által generált pénzáramlás előrejelezhető és a kölcsön futamideje alatt az összes jövőbeli kölcsöntörlesztést fedezi;

▼M17

f) a kötelezett refinanszírozási kockázata alacsony vagy megfelelően mérsékelt, figyelembe véve az esetleges, a (2) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában felsorolt egy vagy több szervezet által nyújtott támogatásokat vagy finanszírozásokat is;

▼M8

g) a szerződéses megállapodások a hitelezők számára magas fokú védelmet biztosítanak, beleértve a következőket:

i. ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, a szerződéses megállapodásoknak tartalmazniuk kell a hitelezők olyan veszteségekkel szembeni hatékony védelmét biztosító rendelkezéseket, amely veszteségek a kötelezett által nyújtott áruk vagy szolgáltatások megvásárlására kötelezettséget vállaló fél általi projektfelmondásból fakadhatnak;

ii. a kötelezett az e bekezdés b) pontjában említett eszközök élettartama alatt a függő kötelezettségek és a működőtőkekövetelmények fedezéséhez teljes mértékben készpénzzel vagy kiváló minősítésű garantőrökkel kötött egyéb pénzügyi megállapodásokkal finanszírozott elegendő tartalékforrással rendelkezik;

iii. a hitelezők jelentős irányítást gyakorolnak egyrészről az eszközök, másrészről a kötelezett által termelt jövedelem felett;

iv. a hitelezők az alkalmazandó jog által megengedett mértékben az infrastrukturális vállalkozás szempontjából kritikus jelentőséggel bíró eszközökhöz és szerződésekhez kapcsolódó biztosítékokban részesülnek, vagy alternatív mechanizmusokkal rendelkeznek pozíciójuk biztosítására;

▼M8

v. kötelezettség van érvényben arra vonatkozóan, hogy a hitelezők részére befolyásoló tulajdoni részesedést biztosítanak annak érdekében, hogy azok nemteljesítés esetén irányítást gyakorolhassanak a szervezet felett;

vi. a projektből származó nettó működési cash flow kötelező kifizetések utáni, a hiteltörlesztési kötelezettségek teljesítésétől eltérő célra történő felhasználása korlátozott;

vii. szerződésben korlátozottak a kötelezett arra vonatkozó lehetőségei, hogy a hitelezők számára esetleg hátrányos tevékenységeket hajtson végre, beleértve azt a korlátozást, hogy nem vehet fel újabb hitelt a meglévő hitelezők hozzájárulása nélkül;

h) a kötelezettség az összes többi követeléshez képest előbbre sorolt, kivéve a jogszabályi kötelezettség alapján előírt követeléseket és a származtatott ügyletekben részt vevő partnerek követeléseit;

i) ha a kötelezett az építési szakaszban van, a tőkebefektetőnek – vagy ha egynél több tőkebefektető van, a tőkebefektetők csoportjának együttesen – a következő kritériumokat kell teljesítenie:

i. a tőkebefektető a korábbiakban sikeresen felügyelt infrastrukturális projekteket, pénzügyi stabilitással és megfelelő szakértelemmel rendelkezik;

ii. a tőkebefektetők nemteljesítésének kockázata alacsony, illetve csekély a kockázata annak, hogy nemteljesítésük esetén a kötelezettet jelentős veszteség éri;

iii. megfelelő mechanizmusok állnak rendelkezésre a tőkebefektetők és a hitelezők érdekeinek összehangolására;

j) a kötelezett megfelelő biztosítékokkal rendelkezik, amellyel biztosítja a projektnek az elfogadott specifikációnak, költségvetésnek és teljesítési határidőnek megfelelő befejezését, beleértve az erős teljesítési garanciákat vagy egy tapasztalt vállalkozó bevonását és a kötbérre vonatkozó megfelelő szerződési rendelkezéseket;

k) amennyiben a működési kockázat jelentős, azt megfelelően kezelik;

l) a kötelezett tesztelt technológiát és tervezést alkalmaz;

m) megkaptak minden szükséges engedélyt és felhatalmazást;

n) a kötelezett csak kockázatmérséklési célból vesz igénybe származtatott eszközöket;

▼M17

o) 2025. január 1-je után keletkezett kitettségek esetében a kötelezett elvégezte annak értékelését, hogy a finanszírozott eszközök pozitívan járulnak hozzá az (EU) 2020/852 rendelet 9. cikkében meghatározott egy vagy több környezetvédelmi célkitűzéshez, és nem sértik jelentősen az említett cikkben meghatározott egyéb célkitűzéseket, vagy a finanszírozott eszközök nem sértik jelentősen az említett cikkben meghatározott semelyik környezetvédelmi célkitűzést.

▼M8

(2) Az (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásában a generált pénzáramlások csak akkor tekinthetők előre kiszámíthatónak, ha a bevétel jelentős része teljesíti az alábbi feltételeket:

a) az alábbi kritériumok egyike teljesül:

i. a bevételek rendelkezésre állási díjból származnak;

ii. a bevételek megtérülési rátára vonatkozó szabályozás hatálya alá tartoznak;

iii. a bevételek szállítástól nem függő fizetési kötelezettséget tartalmazó szerződés hatálya alá tartoznak;

iv. a kibocsátás szintje vagy a használat és az ár egymástól függetlenül teljesíti az alábbi kritériumok egyikét:

— szabályozott;

— szerződésben rögzített;

— az alacsony keresleti kockázat következtében kellően kiszámítható;

b) ha a kötelezett bevételei nem nagyszámú felhasználó kifizetéseiből származnak, az a fél, amely vállalja a kötelezett által nyújtott áru vagy szolgáltatás megvásárlását, az alábbiak egyike:

i. központi bank, központi kormányzat, regionális kormányzat vagy helyi hatóság, feltéve hogy a 114. és a 115. cikkel összhangban 0 %-os kockázati súlyt, illetve külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolást kap;

ii. közszektorbeli szervezet, feltéve hogy a 116. cikkel összhangban 20 %-os vagy ennél alacsonyabb kockázati súlyt, illetve külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolást kap;

iii. a 117. cikk (2) bekezdésében említett multilaterális fejlesztési bank;

iv. a 118. cikkben említett nemzetközi szervezet;

v. külső hitelminősítő intézet által kiadott legalább 3-as hitelminőségi besorolással rendelkező vállalat;

vi. olyan szervezet, amely a bevételek szintjének és ütemezésének jelentős változása nélkül helyettesíthető.

(3) Az intézményeknek hathavonta jelentést kell készíteniük az illetékes hatóságok számára az infrastrukturális projektekkel foglalkozó gazdálkodó egységekkel szembeni kitettségek teljes összegéről, amelyet e cikk (1) bekezdésével összhangban számítottak ki.

(4) A Bizottság 2022. június 28-ig jelentést készít az e rendeletben rögzített szavatolótőke-követelményeknek az infrastrukturális projektekkel foglalkozó gazdálkodó egységek részére történő hitelezésre gyakorolt hatásáról, és e jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M8

(5) A (4) bekezdés alkalmazása céljából az EBH-nak jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a következőkről:

a) annak elemzése, hogy miként alakulnak az infrastrukturális hitelezés és projektfinanszírozás piacainak trendjei és feltételei a (4) bekezdésben említett időszakban;

b) az (1) bekezdés b) pontjában említett gazdálkodó egységekhez fűződő tényleges kockázat egy teljes gazdasági ciklusra kiterjedő elemzése;

c) annak elemzése, hogy az e rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelmények összhangban állnak-e az e bekezdés a) és a b) pontja szerinti elemzések eredményével.

501b. cikk

Az adatszolgáltatási követelményektől való eltérés

A 430. cikktől eltérve, az e rendeletben foglalt releváns rendelkezések alkalmazásának kezdő napja és a szóban forgó cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban meghatározott jelentések első beküldésének időpontja közötti időszakban az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 430. cikk (7) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus tábláiban meghatározott formátumban történő adatszolgáltatási kötelezettségtől, ha az említett táblákat még nem aktualizálták az e rendeletben foglalt előírásokkal összhangban.

▼C2

II. CÍM

JELENTÉSEK ÉS A RENDELKEZÉSEK FELÜLVIZSGÁLATA

▼M17

501c. cikk

A környezeti vagy társadalmi tényezőkkel szembeni kitettségek prudenciális kezelése

(1) Az EBH-nak – az ERKT-val folytatott konzultációt követően – a rendelkezésre álló adatok alapján értékelnie kell, hogy ki kell-e igazítani a környezeti vagy társadalmi tényezők hatásának kitett eszközökhöz vagy kötelezettségekhez kapcsolódó kitettségek egyedi prudenciális kezelését. Az EBH-nak különösen a következőket kell megvizsgálnia:

a) a harmadik rész II. címével összhangban meghatározott egyes kitettségi osztályokra vonatkozó megbízható és következetes ESG-adatok rendelkezésre állása és hozzáférhetősége;

b) az EIOPA-val konzultálva a kitettségek azonosítására és minősítésére szolgáló, szabványosított módszertan bevezetésének megvalósíthatósága a harmadik rész II. címével összhangban meghatározott minden egyes kitettségi osztályra vonatkozóan, az ESG-kockázati besorolásra vonatkozó közös elvek alapján, felhasználva a fenntarthatósági tájékoztatásra vonatkozóan az Unióban – és adott esetben nemzetközi szinten – elfogadott beszámolási keretek által rendelkezésre bocsátott, az átállási és fizikai kockázati mutatókra vonatkozó információkat, az EBH vagy az illetékes hatóságok által az éghajlattal kapcsolatos pénzügyi kockázatokra vonatkozóan végzett felügyeleti stressztesztekből vagy forgatókönyv-elemzésből származó iránymutatásokat és következtetéseket, valamint a kijelölt külső hitelminősítő intézet által megállapított hitelkockázati besorolás vonatkozó ESG-pontszámát, amennyiben az megfelelően tükrözi az ESG-kockázatokat;

▼M17

c) a környezeti vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek más kitettségek kockázatosságához viszonyított tényleges kockázata, valamint a keret olyan lehetséges további és átfogóbb felülvizsgálatai, amelyek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által nemzetközi szinten elfogadott fejlemények tekintetében mérlegelendőek;

d) a környezeti vagy társadalmi tényezők hatásaival érintett eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek kiigazított, egyedi prudenciális kezelése által az Unión belüli pénzügyi stabilitásra és banki hitelezésre esetlegesen gyakorolt rövid, közép- és hosszú távú hatások;

e) a hatályos prudenciális kereten belül mérlegelhető célzott javítások.

(2) Az EBH-nak az alábbi időpontokig sorozatos jelentéseket kell benyújtania megállapításairól az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság részére:

a) 2024. július 9. az (1) bekezdés e) pontjában előírt értékelések esetében;

b) 2024. december 31. az (1) bekezdés a) és b) pontjában előírt értékelések esetében;

c) 2025. december 31. az (1) bekezdés c) és d) pontjában előírt értékelések esetében.

A Bizottság ezen EBH-jelentések alapján – adott esetben – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak 2026. december 31-ig.

501d. cikk

A kriptoeszközök prudenciális kezelésére vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be 2025. június 30-ig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek egyedi prudenciális kezelésének bevezetéséről, a nemzetközi standardokra és az (EU) 2023/1114 rendeletre figyelemmel. E jogalkotási javaslatnak a következőket kell tartalmaznia:

a) a kriptoeszközök különböző kriptoeszköz-kategóriákba való besorolásának kritériumai azok kockázati jellemzői és egyedi feltételeknek való megfelelésük alapján;

b) egyedi szavatolótőke-követelmények a különböző kriptoeszközökkel járó valamennyi kockázatra vonatkozóan;

c) a kriptoeszközök meghatározott típusaival szembeni kitettségek összesített határértéke;

d) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó egyedi tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmények;

e) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségek hozzárendelésére, valamint a szavatolótőke-követelmények nyomon követésére és kiszámítására vonatkozó egyedi felügyeleti hatáskörök;

▼M17

f) a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó egyedi likviditási követelmények;

g) közzétételi és jelentéstételi követelmények.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogalkotási aktus alkalmazásának kezdőnapjáig az intézményeknek a kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményeiket a következőképpen kell kiszámítaniuk:

a) a tokenizált hagyományos eszközökkel kapcsolatos, kriptoeszközökkel szembeni kitettségeket az általuk képviselt hagyományos eszközökkel szembeni kitettségként kell kezelni;

b) az olyan eszközalapú tokenekkel szembeni kitettségekhez, amelyek kibocsátói megfelelnek az (EU) 2023/1114 rendeletnek, és amelyek egy vagy több hagyományos eszközhöz vannak kötve, 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni;

c) az a) és b) pontban említettektől eltérő, kriptoeszközökkel szembeni kitettségekhez 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, az olyan tokenizált hagyományos eszközökkel kapcsolatos, kriptoeszközökkel szembeni kitettségeket, amelyek értéke bármely más kriptoeszköztől függ, a c) ponthoz kell rendelni.

(3) Az intézmény (1) bekezdés a) és b) pontjában említettektől eltérő kriptoeszközökkel szembeni teljes kitettségének értéke nem haladhatja meg az intézmény alapvető tőkéjének 1 %-át.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott határértéket túllépő intézménynek haladéktalanul értesítenie kell az illetékes hatóságot a jogsértésről, és az illetékes hatóság számára kielégítő módon igazolnia kell a megfelelés időben történő visszaállítását.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az intézmények szavatolótőke-követelményeinek a (2) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott módszerekkel összhangban történő kiszámításához szükséges technikai elemek meghatározása céljából, beleértve a kitettségek értékének kiszámítási módját, valamint a rövid és hosszú kitettségek összesítésének módját a (2) és (3) bekezdés alkalmazása céljából.

E szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az EBH-nak figyelembe kell vennie a nemzetközileg elfogadott, a BCBS által kidolgozott kapcsolódó standardokat, valamint az (EU) 2023/1114 rendelet alapján az Unióban már meglévő engedélyeket.

Az EBH-nak 2025. július 10-ig be kell nyújtania a Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse ezt a rendeletet.

(6) A kriptoeszközökkel szembeni kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelményük kiszámításához az intézmények nem alkalmazhatják a 36. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett levonást.

▼C2

502. cikk

A tőkekövetelmények ciklikussága

A Bizottság az EBH-val, az ERKT-val és a tagállamokkal együttműködve, továbbá az EKB véleményét is figyelembe véve rendszeresen monitorozza, hogy ez a rendelet összességében véve, a 2013/36/EU irányelvvel együtt számottevő hatást gyakorol-e a gazdasági ciklusra, és ezen vizsgálat fényében fontolóra veszi az esetleges korrekciós intézkedések indokoltságát. Az EBH 2013. december 31-ig jelentést tesz a Bizottságnak arról, szükséges-e és milyen módon az intézmények belső minősítésen alapuló módszer szerinti módszertanait egymáshoz közelíteni annak érdekében, hogy a tőkekövetelmények összehasonlíthatóbbá váljanak, és a prociklikusság is csökkenjen.

Ezen elemzés alapján, és az EKB véleményét is figyelembe véve, a Bizottság kétévente jelentést készít, és azt az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés elkészítése során a hitelfelvevő és hitelező felek hozzájárulásait megfelelően figyelembe kell venni.

A Bizottság 2014. december 31-ig megvizsgálja a 33. cikk (1) bekezdése c) pontjának alkalmazását, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A 33. cikk (1) bekezdése c) pontjának lehetséges eltörlésére, illetve lehetséges uniós szintű alkalmazására vonatkozóan a vizsgálatnak biztosítania kell különösen a pénzügyi stabilitáshoz szükséges garanciák meglétét az összes tagállamban.

503. cikk

A fedezett kötvények formáját öltő kitettségekre vonatkozó szavatolótőke-követelmények

(1) A Bizottság az EBH-val való konzultációt követően 2014. december 31-ig jelentést készít arról, hogy a 129. cikkben rögzített kockázati súlyok és a 336. cikk (3) bekezdésében foglalt, az egyedi kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény megfelelő-e mindazon instrumentumok tekintetében, amelyek esetében ezek az eljárások alkalmazandók, valamint hogy megfelelőek-e a 129. cikkben foglalt kritériumok; a jelentést a Bizottság az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek és javaslatoknak ki kell terjedniük a következőkre:

a) a fedezett kötvényekre jelenleg alkalmazandó szabályozói tőkekövetelmények megfelelően különbséget tesznek-e az egyes fedezett kötvények hitelminőségbeli változatai, illetve a fedezett kötvények fedezetéül szolgáló biztosítékok között, kitérve a tagállamok közötti különbségek mértékére is;

▼C2

b) a fedezett kötvények piaca mennyire átlátható, és ez milyen mértékben könnyíti meg, hogy a befektetők átfogó belső elemzést végezzenek a fedezett kötvények hitelkockázatára és a fedezetükül szolgáló biztosítékokra, valamint a kibocsátó fizetésképtelensége esetén az eszközök elkülönítettségére vonatkozóan, ideértve a vonatkozó nemzeti szintű jogi szabályozás szigorúsága által biztosított kockázatenyhítő hatásokat is, összhangban az e rendelet 129. cikkében, illetve a 2009/65/EK irányelv 52. cikke (4) bekezdésében a fedezett kötvények általános minőségével és annak a befektetők számára szükséges átláthatóság szintjét befolyásoló hatásával kapcsolatban említettekkel; és

c) egy-egy hitelintézet fedezettkötvény-kibocsátása milyen mértékben hat a kibocsátó intézmény többi hitelezőjét érintő hitelkockázatra.

(3) A Bizottság az EBH-val konzultálva 2014. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy a légi járművek fedezete (légi járműre bejegyzett jelzálogjog fedezete) mellett nyújtott hitelek, valamint a garanciafedezet mellett nyújtott, de bejegyzett zálogjoggal nem fedezett lakáshitelek bizonyos feltételek mellett tekinthetők-e a 129. cikk értelmében elismert eszköznek.

(4) A Bizottság 2016. december 31-ig megvizsgálja, hogy helyénvaló-e a 496. cikkben meghatározott eltérés, és adott esetben azt, hogy helyes volna-e e rendelkezéseket hasonló módon kiterjeszteni a fedezett kötvények más formáira is. E vizsgálat fényében a Bizottság adott esetben a 462. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el ezen eltérés állandóvá tételére, vagy a fedezett kötvények más formáira való kiterjesztése céljából jogalkotási javaslatot tehet.

504. cikk

Állami hatóságok által válsághelyzetekben lejegyzett tőkeinstrumentumok

A Bizottság az EBH-val való konzultációt követően 2016. december 31-ig jelentést készít arról, hogy szükséges-e módosítani vagy megszüntetni a 31. cikkben meghatározott eljárást; a jelentést a Bizottság az esetleges megfelelő javaslatok kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M8

504a. cikk

A leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok állománya

Az EBH-nak 2022. június 28-ig tájékoztatnia kell a Bizottságot az egyéb rendszerszinten jelentős intézményként vagy globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmények által tartott leírható, illetve átalakítható kötelezettséginstrumentumok összegeiről és ezen állományoknak az ilyen intézmények közötti megoszlásáról, a szanálás lehetséges akadályairól, valamint az ezen állományokhoz kapcsolódó továbbterjedési kockázatról.

Az EBH jelentése alapján a Bizottság 2023. június 28-ig beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ilyen állományok megfelelő kezeléséről, és a jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.

▼M17

505. cikk

A mezőgazdasági finanszírozás vizsgálata

(1) Az EBH-nak 2030. december 31-ig jelentést kell készítenie e rendelet követelményeinek a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt hatásairól, ideértve a következőket:

a) a mezőgazdasági vállalkozásokkal szembeni kitettségekre vonatkozóan a harmadik rész II. címének megfelelően kiszámított, hitelkockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelményre vonatkozó külön kockázati súly megfelelősége;

b) adott esetben prudenciálisan indokolt kritériumok az említett külön kockázati súly alkalmazásához, ideértve a gazdálkodási gyakorlatokat is, valamint a kitettségeknek a vállalati kitettségek, a lakossággal szembeni kitettségek vagy az ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett kitettségek osztályaiba való besorolását;

c) összehangolás „»A termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közleményben meghatározott „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiával és az (EU) 2020/852 rendelet értelmében vett vonatkozó környezeti hatással, különösen az uniós mezőgazdasági számviteli információs hálózatban gyűjtött mutatókkal, amelyek a következőkre gyakorolt hatás pontszámmal jelzett mértékét mutatják:

i. nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás hektáronként;

ii. peszticid- és műtrágyahasználat hektáronként;

iii. a talaj ásványianyag-hatékonyságának aránya, beleértve a szént, az ammóniát, a foszfátot és a nitrogént hektáronként;

iv. a vízhasználat hatékonysága;

v. az e pont i–iv. alpontjában említett mutatókra gyakorolt pozitív hatás megerősítése az (EU) 2018/848 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([1]) említett, az Európai Unió ökológiai termelés jelölésére szolgáló logójával.

(2) A Bizottság – figyelembe véve az EBH-nak az (1) bekezdésben említett jelentését – benyújtja a jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentést adott esetben az e rendelet módosítására irányuló jogalkotási javaslatnak kell kísérnie annak érdekében, hogy enyhítse annak a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt negatív hatásait.

(3) Az EBH-nak emellett 2027. december 31-ig időközi jelentést kell készítenie e rendelet követelményeinek a mezőgazdasági finanszírozásra gyakorolt hatásáról.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/848 rendelete (2018. május 30.) az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek jelöléséről, valamint a 834/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2018.6.14., 1. o.).

▼M17

506. cikk

Hitelkockázat – hitelbiztosítás

Az EBH-nak 2024. június 30-ig, az EIOPA-val szorosan együttműködve jelentést kell tennie a Bizottságnak a hitelbiztosítási szerződések hitelkockázat-mérséklési technikaként való elfogadhatóságáról és használatáról, többek között a következőkről:

a) a kapcsolódó, a harmadik rész II. címének 3. és 4. fejezetében említett kockázati paraméterek megfelelősége;

b) a hitelkockázati kitettségek jelentette tényleges és megfigyelt kockázat elemzése olyan esetekben, amikor a hitelbiztosítást hitelkockázat-mérséklési technikaként ismerték el;

c) annak elemzése, hogy az e rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelmények összhangban állnak-e az a) és a b) pont szerinti elemzések eredményével.

Adott esetben a Bizottság e jelentés alapján 2024. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak annak érdekében, hogy módosítsa a hitelbiztosítás harmadik rész II. címe értelmében alkalmazandó kezelését.

▼M13

506a. cikk

Euróövezeti államkötvényekből álló alapul szolgáló portfólióval rendelkező KBF-ek

A Bizottság – az ERKT-val és az EBH-val szoros együttműködésben – 2021. december 31-ig jelentést tesz közzé, amelyben értékeli, hogy szükség van-e a szabályozási keret megváltoztatására a kizárólag azon tagállamok államkötvényeiből álló alapul szolgáló portfólióval rendelkező KBF-ek befektetési jegyei vagy részvényei formájában fennálló kitettségek piacának és azok banki vásárlásának előmozdítása érdekében, amely tagállamok pénzneme az euro, ahol az egyes tagállamok államkötvényeinek relatív súlya a KBF teljes portfóliójában egyenlő az egyes tagállamok által az EKB felé teljesített tőke-hozzájárulás relatív súlyával.

506b. cikk

NPE értékpapírosítás

(1) Az EBH nyomon követi a 269a. cikk alkalmazását, és értékeli az NPE értékpapírosításra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket, figyelembe véve általában az NPE-k piacának helyzetét és különösen az NPE értékpapírosítási piacának helyzetét, továbbá megállapításairól 2022. október 10-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak.

(2) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés alapján 2023. április 10-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 269a. cikk alkalmazásáról. A Bizottság jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

▼M17

506c. cikk

Hitelkockázat – az elsődleges alapvető tőke csökkentése és a hitelkockázati paraméterek közötti kölcsönhatás

Az EBH-nak 2026. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az aktuális hitelkockázat-mérés és az egyes hitelkockázati paraméterek közötti összhangról, az IRB-módszer szerinti hiány vagy az IRB-módszer szerinti többlet kiszámítása céljából végzett, a 159. cikkben említett kiigazítások kezeléséről, valamint annak a 166. cikk szerinti kitettségérték-meghatározással és az LGD-becsléssel való összhangjáról.

Az említett jelentésben meg kell vizsgálni a nemteljesítési eseményből eredő gazdasági veszteség maximális mértékét, valamint a nemteljesítési esemény kapcsán az elsődleges alapvető tőke csökkentése formájában elért fedezettséget, figyelembe véve az elsődleges alapvető tőke valamennyi, számviteli szempontú csökkentését, ezen belül a várható hitelezési veszteségekből vagy a valós érték helyesbítéseiből eredő csökkentéseket, valamint a kapott kitettségekre vonatkozó esetleges csökkentéseket és azoknak a szabályozói levonásokra gyakorolt hatását.

506d. cikk

Az értékpapírosítás prudenciális kezelése

(1) Az EBH-nak az ESMA-val szoros együttműködésben 2026. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az értékpapírosítási ügyletek prudenciális kezeléséről, megkülönböztetve az értékpapírosítás különböző típusait, ideértve a szintetikus értékpapírosítást is, a kezdeményezőket és a befektetőket, valamint az az STS és nem-STS ügyleteket.

(2) Az EBH-nak különösen nyomon kell követnie a 465. cikk (13) bekezdésében említett átmeneti rendelkezések alkalmazását, és különösen értékelnie kell azt, hogy a tőke-küszöbérték értékpapírosítási kitettségekre történő alkalmazása milyen mértékben befolyásolná a kezdeményező intézmények által olyan ügyletek során elért tőkecsökkentést, amelyek esetében jelentős kockázatátruházást állapítottak meg, túlzott mértékben csökkentené-e a kockázatérzékenységet, valamint befolyásolná-e az új értékpapírosítási ügyletek gazdasági életképességét. Ilyen esetekben a kockázatérzékenység csökkentése érdekében az EBH fontolóra veheti a többletkockázati tényezők lefelé történő újrakalibrálását azon ügyletek vonatkozásában, amelyek esetében jelentős kockázatátruházást állapítottak meg. Az EBH-nak értékelnie kell továbbá a mind a SEC-SA, mind pedig a SEC-IRBA hatálya alá tartozó többletkockázati tényezők megfelelőségét, figyelembe véve az értékpapírosítási ügyletek múltbeli hitelteljesítményét az Unióban, valamint az értékpapírosítási keretrendszer csökkentett modell- és ügynöki kockázatait.

(3) Adott esetben a Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés alapján, figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

506e. cikk

A felső vagy alsó korláttal rendelkező, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet elismerése

(1) Az EBH-nak 2026. július 10-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a következőkről:

▼M17

a) azok a feltételek, amelyeknek a kitettségek portfóliójának szintjén meghatározott felső vagy alsó korlátokkal rendelkező garanciáknak (a továbbiakban: portfóliógaranciák) meg kell felelniük ahhoz, hogy értékpapírosításnak minősüljenek;

b) a harmadik rész II. címének 4. fejezete alapján a portfóliógaranciákra abban az esetben alkalmazandó szabályozási kezelés, amennyiben azok nem minősülnek értékpapírosításnak;

c) az e rendelet harmadik része II. címének 5. fejezetében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott követelményeknek a portfóliógaranciákra való alkalmazása, amennyiben ezek a garanciák értékpapírosításnak minősülnek;

d) a 234. cikk alkalmazása olyan egyedi garanciákra, amelyek ügyletrészsorozatokba való besoroláshoz vezetnek.

(2) Az EBH-nak az (1) bekezdésben említett jelentésben különösen az alábbiakat kell értékelnie:

a) az (1) bekezdés a) pontjával kapcsolatban azok a feltételek, amelyek mellett a portfóliógaranciák a kockázat részletekben történő átruházását eredményezik;

b) az (1) bekezdés b) pontjával kapcsolatban:

i. a portfóliógaranciák elismerhetőségi kritériumai a harmadik rész II. címének 4. fejezete szerint;

ii. a harmadik rész II. címének 4. fejezetében meghatározott követelmények alkalmazása;

c) az (1) bekezdés d) pontjával kapcsolatban az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében, valamint az e rendelet harmadik része II. címének 5. fejezetében meghatározott követelmények alkalmazása.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

506f. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletek prudenciális kezelése

Az EBH-nak 2026. július 10-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó új keretrendszer által a – jellegüknél fogva nagyon rövid távú tevékenységeknek minősülő – értékpapír-finanszírozási ügyletekhez kapcsolódó szavatolótőke-követelmények tekintetében gyakorolt hatásról, különös tekintettel annak az állampapírpiacokra gyakorolt – az árjegyzési kapacitással és a költségekkel kapcsolatos – lehetséges hatására.

Az EBH-nak értékelnie kell, hogy a kapcsolódó kockázati súlyok sztenderd módszer szerinti újrakalibrálása megfelelő-e, tekintettel a rövid lejáratokkal kapcsolatos kockázatokra, különösen az egy évnél rövidebb hátralévő lejáratok esetében.

A Bizottság e jelentés alapján – adott esetben – 2027. december 31-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M8

507. cikk

Nagykockázat-vállalás

(1) Az EBH-nak nyomon kell követnie a 390. cikk (6) bekezdésének b) pontjában, a 400. cikk (1) bekezdésének f)–m pontjában és (2) bekezdésének a), c)–g), i), j) és k) pontjában meghatározott mentességek alkalmazását, és 2021. június 28-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak arról, hogy milyen mennyiségi hatása lenne a mentességek megszüntetésének vagy alkalmazásuk korlátozásának. A jelentésben az említett cikkekben előírt minden mentesség vonatkozásában egyenként értékelni kell mindenekelőtt a következőket:

a) az egyes tagállamokban mentesített nagykockázat-vállalások száma;

b) az egyes tagállamokban a mentességet igénybe vevő intézmények száma;

c) az egyes tagállamokban a mentesített kitettségek aggregált összege.

(2) A Bizottság 2023. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 390. cikk (4) bekezdésében és a 401. cikk (2) bekezdésében az értékpapír-finanszírozási ügyletek kitettségértékének számítási módszerére vonatkozóan foglalt eltérések alkalmazásáról, valamint különösen arról, ha figyelembe veendő módosításokra került sor az e számítási módszereket meghatározó nemzetközi standardokban.

▼C2

508. cikk

Az alkalmazás szintje

(1) A Bizottság 2014. december 31-ig felülvizsgálja az első rész II. címének, valamint a 113. cikk (6) és (7) bekezdésének végrehajtását, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M9

_____

▼C2

509. cikk

Likviditási követelmények

(1) Az EBH monitorozza és értékeli a 415. cikk (1) bekezdésével összhangban, különböző pénznemek és különböző üzleti modellek vonatkozásában benyújtott jelentéseket. Az EBH az ERKT-val, a nem pénzügyi végfelhasználókkal, a bankszektorral, az illetékes hatóságokkal és az EKBR központi bankokkal való konzultációt követően évente, első alkalommal 2013. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy a hatodik részben foglalt általános likviditásfedezeti követelmény olyan pontosabb meghatározása, amely a hatodik rész II. címe és a III. melléklet értelmében jelentendő elemeket venné alapul, egyenként vagy együttesen, jelentős káros hatással lenne-e az Unióban létrehozott intézmények üzleti és kockázati profiljára, a pénzügyi piacok stabilitására és megfelelő működésére, a gazdaságra és a banki hitelkínálat stabilitására, kiemelt figyelmet fordítva a kkv-knak történő hitelezésre és a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek keretében történő hitelezést is.

▼C2

Az első albekezdésben említett jelentésnek megfelelően figyelembe kell vennie a piacokat és a nemzetközi szabályozási fejleményeket, valamint a likviditásfedezeti követelménynek az e rendeletben foglalt egyéb prudenciális követelményekkel – például a 92. cikkben meghatározott kockázat-alapú tőkearányokkal vagy a tőkeáttételi mutatókkal – való kölcsönhatását.

Az Európai Parlament és a Tanács számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az első albekezdésben említett jelentéssel kapcsolatban megtegyék az észrevételeiket.

(2) Az EBH az (1) bekezdésben említett jelentésében különösen a következőket értékeli:

a) a likviditásbeáramlások értékét korlátozó mechanizmusok előírása, különösen a beáramlásokra vonatkozó megfelelő felső korlát és ennek alkalmazási feltételei meghatározása céljából, különböző üzleti modelleket véve figyelembe, beleértve a közvetett (pass through) finanszírozási konstrukciókat, a faktorálást, a lízinget, a fedezett kötvényeket, a jelzáloghiteleket, a fedezett kötvények kibocsátását valamint azt, hogy ezt a felső korlátot milyen mértékben kellene módosítani vagy eltávolítani annak érdekében, hogy az a specializált finanszírozás sajátosságainak is megfeleljen;

b) a hatodik rész II. címében, különösen a 422. cikk (7) bekezdésében és a 425. cikk (2) bekezdésében szereplő be- és kiáramlások meghatározása;

c) olyan mechanizmusok meghatározása, amelyek a likvid eszközök bizonyos kategóriáira korlátozzák a likviditási követelmények hatályát; különösen annak a megfelelő minimális százalékos aránynak az értékelése, amely azt határozza meg, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett likvid eszközöknek az összes likvid eszköz mekkora részét kell képviselniük, 60 %-os küszöböt tesztelve és figyelembe véve a nemzetközi szabályozás területén bekövetkezett fejleményeket. A tartozást megtestesítő és 30 naptári napon belül esedékes vagy lehívható eszközök nem számítanak bele a korlátba, kivéve, ha a szintén a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja alá besorolható biztosíték ellenében szerezték be őket;

d) a csoporton belüli pénzáramlások tekintetében speciálisan meghatározott alacsonyabb kiáramlási és/vagy magasabb beáramlási ráták előírása, pontosítva, hogy az egyedi be- és kiáramlási ráták milyen feltételek mellett lennének prudenciális szempontból indokoltak, és nagy vonalakban körvonalazva egy objektív kritériumokon és paramétereken alapuló módszertan kereteit az intézmény és a partner közötti konkrét be- és kiáramlások meghatározására abban az esetben, ha azok székhelye nem egyazon tagállamban található;

e) a 424. cikk (3) és (5) bekezdésének hatálya alá tartozó le nem hívott, folyósítási kötelezettséggel járó hitel- és likviditási keretekre alkalmazandó lehívási arány kalibrálása. Az EBH különösen a 100 %-os lehívási arányt teszteli.

f) a 411. cikk 2. pontjában említett lakossági betét meghatározása, különös tekintettel arra, hogy megfelelő-e a természetes személyek betétei vonatkozásában küszöbértéket bevezetni;

g) új, alacsonyabb kiáramlású lakossági betét kategória bevezetésének szükségessége, annak fényében, hogy ezek a betétek olyan speciális jellemzőkkel rendelkeznek, amelyek indokolttá teszik az alacsonyabb kiáramlási ráták alkalmazását, és figyelembe véve a nemzetközi fejleményeket;

▼C2

h) eltérések meghatározása az intézmények által a jövőben kötelezően tartandó likvid eszközállomány összetételére vonatkozó előírásoktól, amennyiben az intézmény egy adott pénznemben jelentkező indokolt teljes likvideszköz-igénye meghaladja az ilyen likvid eszközök rendelkezésre álló mennyiségét, valamint az ilyen eltérések feltételeinek rögzítése;

i) a saría-kompatibilis bankok általi használat céljára a saría-kompatibilis pénzügyi termékek meghatározása azon eszközök alternatíváiként, amelyek a 416. cikk alkalmazásában likvid eszköznek minősülnek.

j) a stresszhelyzetek meghatározása, beleértve azoknak az elveknek a meghatározását is, amelyek alapján a likvideszköz-állomány igénybe vehető, valamint azoknak a szükséges felügyeleti reakcióknak a leírását, amelyek alapján az intézmények likvid eszközeiket felhasználhatnák a likviditáskiáramlások teljesítése céljára, továbbá, hogy miként kezelhető az előírások be nem tartása;

k) a 422. cikk (3) bekezdésének c) pontjában a nem pénzügyi ügyfelek tekintetében említett kialakult operatív kapcsolat fogalmának meghatározása;

l) a 422. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett levelező banki szolgáltatásokra és elsődleges ügynöki (prime brokerage) tevékenységekre alkalmazandó kiáramlási arány kalibrálása.

m) az olyan, kormányzat által garantált kötvényekre, például az írországi National Asset Management Agency (Nemzeti Eszközkezelő Társaság) és a Spanish Asset Management Company (Spanyol Eszközkezelő Társaság) által kibocsátott kötvényekre vonatkozóan, amelyeket 2023. decemberéig különlegesen nagy likviditású és hitelminőségű eszközként bocsátottak ki hitelintézetek részére, kormányzati támogatási intézkedések részeként, az állami támogatásra vonatkozó uniós jóváhagyással, abból a célból, hogy a hitelintézetek mérlegét megtisztítsák a problémás eszközöktől.

(3) Az EBH az EÉPH-val és az EKB-val folytatott konzultációt követően 2013. december 31-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az átruházható eszközök nagy és különlegesen nagy likviditásának és hitelminőségének a 416. cikk céljára alkalmazandó egységes meghatározásáról, valamint a 416. cikk alkalmazásában likvid eszköznek minősülő eszközökre vonatkozó megfelelő korrekciós tényezőkről, kivéve a 416. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett eszközöket.

Az Európai Parlament és a Tanács számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a szóban forgó jelentéssel kapcsolatban megtegyék az észrevételeiket.

Az első albekezdésben említett jelentésben ki kell térni:

a) egyéb eszközkategóriákra, különösen a lakóingatlannal fedezett, magas likviditású és hitelminőségű értékpapírokra,

b) a központi bankok által elfogadott egyéb értékpapírokra vagy hitelekre, például a helyi önkormányzatok kötvényeire és értékpapírjaira, valamint

c) az egyéb, központi bankok által fedezetként nem befogadható, de forgatható eszközökre is, mint például az elismert tőzsdén forgalmazott részvények, az arany, a főbb indexált, tulajdoni részesedést megtestesítő instrumentumok, a garantált kötvények, a fedezett kötvények, a vállalati kötvények és a fenti eszközökre épülő alapok.

▼C2

(4) A (3) bekezdésben említett jelentésben ki kell térni arra, hogy a 416. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett készenléti hitelkereteket likvid eszközként figyelembe kell-e venni – és ha igen milyen mértékben – a nemzetközi fejlemények alapján, valamint figyelembe véve az európai sajátosságokat, beleértve az uniós monetáris politika alkalmazásának módját is.

Az EBH e fogalommeghatározások vonatkozásában különösen azt vizsgálja meg, hogy megfelelőek-e a következő kritériumok, és mi lenne a megfelelő szint:

a) az eszközök minimális kereskedési volumene;

b) a fennálló eszközállomány minimális volumene;

c) átlátható árképzési és kereskedés utáni információk;

d) a harmadik rész II. címének 2. fejezetében említett hitelminőségi besorolások;

e) igazolt adatok az árak stabilitásáról;

f) átlagos kereskedési volumen és átlagos ügyletnagyság;

g) a vételi és eladási ár közötti maximális különbség;

h) a lejáratig hátralévő idő;

i. minimális eszközforgási sebesség.

(5) Az EBH 2014. január 31-ig jelentést tesz továbbá:

a) a magas és rendkívül magas likviditás és hitelminőség egységes fogalommeghatározásáról;

b) a likvid eszközök fogalom-meghatározásából eredő, a monetáris politika keretébe tartozó műveletek végzésére gyakorolt esetleges nem kívánt következményekről, valamint arról, hogy:

   i. a központi bank által befogadható eszközök jegyzékétől független likvid eszközök jegyzéke, amelyek ösztönözhetik az intézményeket arra, hogy refinanszírozási műveleteik keretében a likvid eszközök meghatározásán kívül eső befogadható eszközöket nyújtsanak be;

   ii. a likviditás szabályozása mennyire tarthatja vissza az intézményeket attól, hogy a fedezetlen pénzpiacokon hiteleket nyújtsanak vagy vegyenek fel, illetve hogy ez a monetáris politika végrehajtása terén az egynapos euró indexátlag (EONIA) megcélzott alkalmazásának megkérdőjelezéséhez vezethet-e;

   iii. a likviditásfedezeti követelmény bevezetése mennyire nehezítheti meg a központi bankok számára, hogy a meglévő monetáris politikai keretrendszer és eszközök alkalmazásával biztosítsák az árstabilitást;

c) a likvid eszközökre vonatkozó, a 417. cikk b)–f) pontjában szereplő operatív követelményekről, összhangban a nemzetközi szabályozási fejleményekkel.

▼C2

510. cikk

Nettó stabil forrásellátottsági követelmények

(1) Az EBH 2015. december 31-ig a hatodik rész III. címe értelmében jelentendő elemek alapján adatot szolgáltat a Bizottságnak arról, helyénvaló lenne-e és milyen módon annak biztosítása, hogy az intézmények stabil forrásokat vonjanak be, többek között elemezve az Unióban létrehozott intézmények üzleti és kockázati profiljára, a pénzügyi piacokra, a gazdaságra és a banki hitelezésre gyakorolt hatást, kiemelt figyelmet fordítva a kkv-knak történő hitelezésre és a kereskedelemfinanszírozásra, beleértve a hivatalos exporthitel-biztosítási rendszerek és a közvetett (pass through) finanszírozási konstrukciók keretében történő hitelezést és az azonos jellemzőkkel bíró kötvény kibocsátásával fedezett jelzálog-hitelezést is. Az EBH-nak különösen elemeznie kell azt, hogy a stabil finanszírozási források milyen hatást gyakorolnak a különböző uniós bankmodellek refinanszírozási struktúráira.

(2) Az EBH – a hatodik rész III. címe értelmében jelentendő elemek alapján, a 415. cikk (3) bekezdésének a) pontjában említett egységes adatszolgáltatási formátumnak megfelelően és az ERKT-val folytatott konzultációt követően – 2015. december 31-ig adatot szolgáltat továbbá a Bizottságnak az intézmények rendelkezésére álló és az intézmények számára szükséges stabil forrásellátottság összegének meghatározására szolgáló módszerekről, valamint a nettó stabil forrásellátottsági követelmény kiszámítására vonatkozó megfelelő, egységes meghatározásokról, és ezzel összefüggésben elsősorban a következőket tartja szem előtt:

a) a 427. cikk (1) bekezdésében foglalt stabil finanszírozási forrásokra alkalmazott súlyozások és kategóriák;

b) a 428. cikk (1) bekezdésében foglalt stabil forrásellátottsági követelmények meghatározásához alkalmazott súlyozások és kategóriák;

c) a módszereknek az adott helyzettől függően ösztönző vagy visszatartó erővel kell hatniuk annak érdekében, hogy elősegítsék az intézmények eszközeinek, üzleti tevékenységeinek, befektetéseinek és forrásellátottságának stabilabb hosszabb távú finanszírozását;

d) az intézmények különböző típusai számára különböző módszereket kell kidolgozni.

(3) A Bizottság 2016. december 31-ig – amennyiben indokolt, az (1) és a (2) bekezdésben említett jelentések figyelembevételével, valamint az uniós bankszektor sokszínűségének teljes körű figyelembevételével – jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé arra vonatkozóan, hogy hogyan biztosítható, hogy az intézmények stabil finanszírozási forrásokat vegyenek igénybe.

▼M8

(4) Az EBH-nak nyomon kell követnie a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekhez és a hitelderivatívákhoz kapcsolódó finanszírozási kockázatot fedező előírt stabil források összegét a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján, különös tekintettel a 428s. cikk (2) bekezdésében és a 428at. cikk (2) bekezdésében meghatározott származtatott ügyletek jövőbeli finanszírozási kockázataira, és 2024. június 28-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak arról, ha lehetőség kínálkozik egy magasabb előírt stabil forrásellátottsági tényező elfogadására vagy egy kockázatérzékenyebb mérőszám bevezetésére. A jelentésben értékelni kell legalább a következőket:

▼M8

a) a letéttel fedezett és letéttel nem fedezett származtatott ügyletek közötti különbségtétel lehetősége;

b) a 428s. cikk (2) bekezdésében és a 428at. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelmény eltörlésének, fokozásának vagy felváltásának lehetősége;

c) a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása során a származtatott ügyletek tekintetében alkalmazott, a 428d. cikkben, a 428k. cikk (4) bekezdésében, a 428s. cikk (2) bekezdésében, a 428ag. cikk a) és b) pontjában, a 428ah. cikk (2) bekezdésében, a 428al. cikk (4) bekezdésében, a 428at. cikk (2) bekezdésében, a 428ay. cikk a) és b) pontjában és a 428az. cikk (2) bekezdésében meghatározott bánásmód szélesebb körű megváltoztatásának lehetősége, az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatoknak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján történő jobb figyelembevétele érdekében;

d) a javasolt módosítások hatása az intézmények származtatott ügyleteihez szükséges stabil forrásellátottság szintjére.

(5) Amennyiben a nemzetközi standardok érintik a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámítása céljából a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák tekintetében alkalmazott elbánást, a Bizottság adott esetben – a (4) bekezdésben említett jelentést, a nemzetközi standardok ezen változásait, valamint az uniós bankszektor sokszínűségét figyelembe véve – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy hogyan módosítandók a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletek és a hitelderivatívák tekintetében a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításakor alkalmazott, a hatodik rész IV. címében meghatározott elbánásra vonatkozó rendelkezések az ilyen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatok jobb figyelembevétele érdekében.

(6) ►M20 Az EBH nyomon követi a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű értékpapír-finanszírozási ügyletekhez – beleértve az ilyen ügyletekben kapott vagy nyújtott eszközöket is –, valamint fedezetlen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatok fedezésére előírt stabil forrásellátottság szintjét. Az EBH 2029. január 31-ig, majd azt követően ötévente jelentést tesz a Bizottságnak az említett előírt stabil követelmény megfelelőségéről. A nemzetközi fejlemények és a hasonló ügyletek más joghatóságbeli szabályozási kezelésének figyelembevételével a jelentések értékelik legalább a következőket: ◄

a) a magasabb vagy alacsonyabb stabil forrásellátottsági tényezők alkalmazásának a lehetősége a pénzügyi ügyfelekkel kötött értékpapír-finanszírozási ügyletek, valamint a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező fedezetlen ügyletek esetében, az ilyen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázatoknak a nettó stabil forrásellátottsági ráta egyéves időhorizontján való jobb figyelembevétele és a pénzügyi ügyfelek közötti esetleges továbbterjedés hatásainak jobb beszámítása érdekében;

b) a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontjában meghatározott elbánás más típusú eszközökkel fedezett értékpapír-finanszírozási ügyletekre való alkalmazásának lehetősége;

▼M8

c) annak lehetősége, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletekben használt mérlegen kívüli tételek esetében a 428p. cikk (5) bekezdésében előírt elbánás alternatívájaként stabil forrásellátottsági tényezőket alkalmazzanak;

▼M20

d) a pénzügyi ügyfelekkel szemben fennálló, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű, a 428k. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján 0 %-os rendelkezésre álló stabil forrásellátottsági tényező alá tartozó kötelezettségek, valamint a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb futamidejű ügyletekből származó, a 428r. cikk (1) bekezdésének g) pontja, a 428s. cikk (1) bekezdésének b) pontja és a 428v. cikk a) pontja alapján 0 %-os, 5 %-os vagy 10 %-os előírt stabil forrásellátottsági tényező alá tartozó eszközök aszimmetrikus kezelésének a megfelelősége;

e) a magasabb vagy alacsonyabb előírt stabil forrásellátottsági tényezőknek a pénzügyi ügyfelekkel kötött – különösen a hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidővel rendelkező – értékpapír-finanszírozási ügyletek esetében való bevezetésének hatása a következőkre:

i. ezen ügyletek árstruktúrája; valamint

ii. az ezen ügyletek során biztosítékként kapott eszközök, különösen az állampapírok és a vállalati kötvények piaci likviditása;

▼M8

f) a javasolt változtatásoknak az említett intézmények ügyleteihez, mindenekelőtt a pénzügyi ügyfelekkel kötött, hat hónapnál rövidebb hátralévő futamidejű értékpapír-finanszírozási ügyletekhez szükséges stabil forrásellátottság szintjére gyakorolt hatása, amennyiben ezen ügyletek során az intézmények államkötvényeket kapnak biztosítékként.

▼M20

_____

▼M8

(9) Az EBH-nak nyomon kell követnie az intézmények származtatott ügyletek fedezésére szolgáló értékpapírjaihoz kapcsolódó finanszírozási kockázat fedezéséhez szükséges stabil források összegét. Az EBH-nak 2023. június 28-ig az elbánás megfelelőségéről szóló jelentést kell benyújtania a Bizottságnak. E jelentésben értékelni kell legalább a következőket:

a) az elbánás lehetséges hatása a befektetők azon képességére, hogy eszközökkel szemben kitettségre tegyenek szert, és az elbánás hatása a tőkepiaci unión belül a hitelkínálatra;

b) a módosított stabil finanszírozási követelményeknek az alapletétből finanszírozott származtatott ügyletek teljes egészében vagy részben történő fedezésére szolgáló értékpapírokra való alkalmazásának lehetősége;

▼M8

c) a módosított stabil finanszírozási követelményeknek a nem az alaplététből finanszírozott származtatott ügyletek fedezésére szolgáló értékpapírokra való alkalmazásának lehetősége.

(10) A Bizottság 2023. június 28-ig vagy a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott, nemzetközi standardokról való megállapodás után egy évvel, amennyiben ez a korábbi, adott esetben – a (9) bekezdésben említett jelentést, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott nemzetközi standardokat, az uniós bankszektor sokszínűségét és a tőkepiaci unió céljait figyelembe véve – jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arra vonatkozóan, hogy hogyan módosítandók az intézmények származtatott ügyletek fedezésére szolgáló értékpapírjai tekintetében a nettó stabil forrásellátottsági ráta kiszámításakor alkalmazott, a hatodik rész IV. címében meghatározott elbánásra vonatkozó rendelkezések, ha azt helyénvalónak ítéli meg, tekintettel a meglévő elbánásnak az intézmények nettó stabil forrásellátottsági rátájára gyakorolt hatására, valamint az ezen ügyletekhez kapcsolódó finanszírozási kockázat jobb figyelembevétele céljából.

(11) Az EBH-nak meg kell vizsgálnia, hogy indokolt lenne-e csökkenteni az előírt stabil forrásellátottsági tényezőt a nemesfémek – például arany, ezüst, platina és palládium – esetében klíring- és elszámolási szolgáltatás nyújtására használt eszközök, illetve a nemesfémek – például arany, ezüst, platina és palládium – esetében finanszírozási ügyletek biztosítása céljából 180 napos vagy annál rövidebb időtartammal nyújtott eszközök esetében. Az EBH-nak 2021. június 28-ig be kell nyújtania jelentését a Bizottságnak.

511. cikk

Tőkeáttétel

(1) A Bizottság legkésőbb 2020. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlament és a Tanács részére arról, hogy

a) megfelelő megoldás-e az emelt szintű tőkeáttételi mutató bevezetése az egyéb, rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozóan; és

b) megfelelő-e a 429. cikk (4) bekezdésében említett teljes kitettségi mérték meghatározása és kiszámítási módja, adott esetben ideértve a központi banki tartalékok kezelését is.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés céljából figyelembe veszi a nemzetközi fejleményeket és a nemzetközileg elfogadott standardokat is. E jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.

▼C2

512. cikk

Átruházott hitelkockázattal szembeni kitettségek

A nemzetközi piaci fejlemények tükrében a Bizottság 2014. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ötödik rész rendelkezéseinek alkalmazásáról és eredményességéről.

▼M8

513. cikk

Makroprudenciális szabályok

(1) A Bizottság 2022. június 30-ig, majd azt követően ötévente az EKRT-val és az EBH-val történt konzultációt követően megvizsgálja, hogy az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális szabályozás elégséges-e a szektorok, régiók és tagállamok rendszerkockázatainak csökkentésére, és ennek keretében felméri, hogy:

a) az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt jelenlegi makroprudenciális eszközök hatékonyak, hatásosak és átláthatók-e;

b) megfelelő-e az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt, hasonló kockázatok kezelését célzó különböző makroprudenciális eszközök alkalmazási köre, illetve a közöttük lévő lehetséges átfedések szintje, és szükség esetén új makroprudenciális szabályozásra tesz javaslatot;

c) a rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó nemzetközileg elfogadott standardok milyen kölcsönhatásban vannak az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt rendelkezésekkel, és adott esetben új szabályozásra tesz javaslatot e nemzetközileg elfogadott standardok figyelembevételével;

d) az e rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben foglalt makroprudenciális eszközöket ki kell-e egészíteni más típusú eszközökkel – például hitelfelvevőkön alapuló eszközökkel –, kiegészítve a tőkealapú eszközöket, és lehetővé téve az eszközök harmonizált alkalmazását az egységes piacon; figyelembe véve azt is, hogy az említett eszközök harmonizált meghatározásai és a vonatkozó adatok uniós szintű szolgáltatása előfeltétele-e az ilyen eszközök bevezetésének;

e) célszerű volna-e a 92. cikk (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer követelményt a globálisan rendszerszinten jelentős intézményektől eltérő, rendszerszinten jelentős intézményekre is kiterjeszteni, hogy e követelmény kalibrálásának el kell-e térnie a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények esetében alkalmazott kalibrálástól, és hogy e követelmény kalibrálásának az adott intézmény rendszerszintű jelentőségének szintjétől kell-e függenie;

f) hogy a makroprudenciális intézkedések jelenlegi, önkéntes kölcsönösségét hogyan lehet kötelezővé tenni, és hogy az ERKT jelenlegi, önkéntes kölcsönösségi kerete megfelelő alapot szolgáltat-e ehhez;

g) hogyan lehet ellátni az érintett uniós és nemzeti makroprudenciális hatóságokat a nem banki szektorban – különösen a származtatott eszközök és az értékpapír-finanszírozási ügyletek piacán, a vagyonkezelési ágazatban és a biztosítási ágazatban – a hitelintézetek kitettségeiből eredő, újonnan megjelenő rendszerszintű kockázatok kezelésére szolgáló eszközökkel.

(2) A Bizottság 2022. december 31-ig, majd azt követően ötévente az ERKT-val és az EBH-val folytatott konzultáció alapján beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (1) bekezdésben említett vizsgálat eredményeiről, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M8

514. cikk

A származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítása céljából alkalmazandó módszer

(1) Az EBH-nak 2023. június 28-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakasza szerinti, a származtatott ügyletek kitettségértékének kiszámítására szolgáló módszerek hatásairól és relatív kalibrálásáról.

▼M17

▼C9

(2) A Bizottság az EBH (1) bekezdésben említett jelentése alapján, kellően figyelembe véve a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott, nemzetközileg elfogadott standardok harmadik országokban való végrehajtását, adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 3., 4. és 5. szakaszában foglalt módszerek módosítása céljából.

▼C2

515. cikk

Monitoring és értékelés

(1) Az EBH az EÉPH-val együttműködve legkésőbb 2014. június 28-ig jelentést készít e rendeletnek z 648/2012/EU rendelet szerinti kapcsolódó kötelezettségekkel összefüggő működéséről, különös tekintettel a központi szerződő felet üzemeltető intézményekre, a származtatott ügyletekkel kapcsolatos követelmények megkettőzésének és ezáltal a szabályozási kockázat és az illetékes hatóságok által történő monitoring miatt felmerülő költségek növelésének elkerülése érdekében.

(2) Az EBH monitorozza és értékeli a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 9. szakaszában meghatározott, a központi szerződő féllel szembeni kitettséghez kapcsolódó szavatolótőke-követelményekkel kapcsolatos rendelkezések működését. Az EBH 2015. január 1-jéig jelentést nyújt be a Bizottságnak e rendelkezések hatásairól és eredményességéről.

(3) A Bizottság 2016. december 31-ig áttekinti e rendeletnek a 648/2012/EU rendeletszerinti kapcsolódó kötelezettségekkel való összeegyeztethetőségét, valamint a harmadik rész II. címe 6. fejezetének 9. szakaszában meghatározott szavatolótőke-követelményeket, és ezekről jelentést készít, amelyet – amennyiben szükséges, jogalkotási javaslattal együtt – benyújt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

516. cikk

Hosszú távú finanszírozás

A Bizottság 2015. december 31-ig jelentést nyújt be arról, hogy e rendelet milyen hatást gyakorol a növekedést ösztönző infrastruktúrába való hosszú távú beruházások ösztönzésére.

517. cikk

A figyelembe vehető tőke fogalom-meghatározása

A Bizottság 2014. december 31-ig megvizsgálja, hogy megfelelő-e a figyelembe vehető tőkének a második rész III. címe céljára, valamint a negyedik rész céljára alkalmazott fogalom-meghatározása, és erről – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼C2

518. cikk

Az intézmény gazdaságilag életképtelenné válása esetén leírható, illetve átalakítható tőkeinstrumentumok kérdésének vizsgálata

A Bizottság 2015. december 31-ig megvizsgálja, hogy célszerű-e ebben a rendeletben előírni, hogy amennyiben megállapításra került, hogy az intézmény gazdaságilag életképtelen, le kell írni a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokat, illetve a járulékos tőkeinstrumentumokat, és erről jelentést készít. A Bizottság a jelentését adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M8

518a. cikk

A keresztfelmondásra vonatkozó rendelkezések felülvizsgálata

A Bizottság legkésőbb 2022. június 28-ig felülvizsgálja és értékeli, hogy megfelelő-e annak előírása, hogy a leírható, illetve átalakítható kötelezettségek anélkül bevonhatók a feltőkésítésbe, hogy ez más szerződések keresztfelmondásra jogosító záradékának érvénybe lépéséhez vezessen. Ennek célja a hitelezői feltőkésítés hatékonyságának a lehető legnagyobb mértékű megerősítése, valamint annak felmérése, hogy célszerű-e, ha az egyéb kötelezettségekre vonatkozó szerződéses rendelkezések nem tartalmaznak a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó keresztfelmondásra jogosító záradékot. Az elvégzett vizsgálathoz és az értékeléshez adott esetben jogalkotási javaslatot is csatol.

▼M11

518b. cikk

Jelentés a túllépésekről és a kifizetések korlátozására vonatkozó felügyeleti hatáskörökről

A Bizottság 2021. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy a pénzügyi piacok szabályos működésének és integritásának súlyos gazdasági zavarát előidéző rendkívüli körülmények indokolják-e, hogy:

a) ezen időszakok alatt az illetékes hatóságok számára megengedett legyen kizárni az intézmények piaci kockázati belső modelljeiből azokat a túllépéseket, amelyek nem az említett modellek hiányosságaiból erednek;

b) ezen időszakok alatt az illetékes hatóságok további kötelező erejű hatásköröket kapjanak annak érdekében, hogy korlátozásokat vezessenek be az intézmények általi kifizetésekre.

A Bizottság adott esetben további intézkedéseket is mérlegel.

▼M17

518c. cikk

A prudenciális követelmények keretrendszerének felülvizsgálata

A Bizottság az EBH-val és az EKB-val szoros együttműködésben 2028. december 31-ig értékeli a bankrendszer általános helyzetét az egységes piacon, és jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Unió bankszabályozási és bankfelügyeleti keretének megfelelőségéről.

▼M17

A jelentésben át kell tekinteni a bankszektorban a nagy pénzügyi válságot követően végrehajtott reformokat, valamint értékelni kell, hogy ezek megfelelő szintű védelmet biztosítanak-e a betétesek számára, és megőrzik-e a pénzügyi stabilitást a tagállamok, a bankunió, valamint az Unió szintjén.

A jelentésben figyelembe kell venni a bankunió valamennyi dimenzióját, valamint általánosságban a tőke-küszöbértéknek a tőke- és likviditási követelmények részeként történő bevezetését is. E tekintetben a Bizottság megfelelően figyelembe veszi mind az Európai Parlament, mind az Európai Tanács bankunióra vonatkozó, idevágó nyilatkozatait és következtetéseit.

▼C2

519. cikk

A szolgáltatással meghatározott nyugdíjalapban lévő eszközök levonása az elsődleges alapvető tőkeelemekből

Az EBH 2014. június 30-ig jelentést készít arról, hogy a felülvizsgált IAS 19 standard a 36. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett, szolgáltatással meghatározott nyugdíjat nyújtó alaphoz tartozó nettó eszközökből történő levonásokkal és a nettó nyugdíjkötelezettségek változásaival együtt értelmezve nem okozza-e az intézmények szavatolótőkéjének szükségtelen volatilitását.

A Bizottság az EBH jelentését figyelembe véve 2014. december 31-ig jelentést készít az első bekezdésben említett kérdésről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyhez adott esetben olyan jogalkotási javaslatot mellékelnek, amely bevezeti a szolgáltatással meghatározott nyugdíjat nyújtó alaphoz tartozó nettó eszközöket és kötelezettségeket a szavatolótőke-számítás céljából kiigazító eljárást.

▼M5

519a. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

A Bizottság 2022. január 1-jéig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a harmadik rész II. címének 5. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásáról az értékpapírosítási piacokon történt fejlemények tükrében, figyelembe véve többek között a makroprudenciális és gazdasági szempontokat is. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie, amelyben különösen az alábbi pontokat kell értékelni:

a) a 254. cikkben meghatározott módszer-hierarchia és az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékének 258–266. cikk szerinti számítása milyen hatást gyakorol az intézményeknek az uniós értékpapírosítási piacokon végzett kibocsátási és befektetési tevékenységére;

b) az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az Unió, valamint a tagállamok pénzügyi stabilitására, különös tekintettel a potenciális ingatlanpiaci spekulációra és a pénzügyi intézmények közötti összekapcsoltság mértékének növekedésére;

c) milyen intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az értékpapírosítás finanszírozásra gyakorolt kedvező hatásának megőrzése mellett csökkenteni és ellensúlyozni lehessen az értékpapírosításnak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásait, ideértve az értékpapírosítással szembeni kitettségre vonatkozó felső korlát bevezetésének lehetőségét is;

▼M5

d) az intézkedések milyen hatásokat gyakorolnak a pénzügyi intézmények azon képességére, hogy a reálgazdaság, különösen a kis- és középvállalkozások számára fenntartható és stabil finanszírozási csatornát biztosítsanak; és

▼M13

e) hogyan építhetők be környezeti fenntarthatósági kritériumok az értékpapírosítási keretrendszerbe, többek között az NPE értékpapírosítással szembeni kitettségek esetében.

▼M5

A jelentésben figyelembe kell venni továbbá a szabályozás terén a nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményeket is, különös tekintettel az értékpapírosításra vonatkozó nemzetközi standardokkal kapcsolatos fejleményekre.

▼M8

519b. cikk

A piaci kockázat szavatolótőke-követelménye

(1) Az EBH-nak 2019. szeptember 30-ig jelentést kell tennie arról, hogy a piaci kockázat szavatolótőke-követelményének kiszámítására vonatkozó nemzetközi standardok milyen hatást gyakorolnak az Unióban az intézményekre.

(2) A Bizottság 2020. június 30-ig – az (1) bekezdésben említett jelentésben ismertetett eredményeket és a nemzetközi standardokat, valamint a harmadik rész IV. címének 1a. és 1b. fejezetében meghatározott módszereket figyelembe véve – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a piaci kockázat adekvát szavatolótőke-követelményére vonatkozó nemzetközi standardok végrehajtásának módjáról, és a jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol.

IIA. CÍM

A szabályok végrehajtása

519c. cikk

Megfeleléskönnyítő eszköz

(1) Az EBH-nak elektronikus eszközt kell kidolgoznia, hogy megkönnyítse az intézmények számára az e rendeletnek és a 2013/36/EU irányelvnek, valamint az e rendelet és az említett irányelv végrehajtása céljából elfogadott szabályozástechnikai standardoknak, végrehajtás-technikai standardoknak, iránymutatásoknak és mintáknak való megfelelést.

(2) Az (1) bekezdésben említett eszköznek minden intézmény számára lehetővé kell tennie legalább a következőket:

a) azon rendelkezések gyors azonosítása, amelyeknek az intézménynek mérete és üzleti modellje alapján meg kell felelnie;

b) a jogalkotási aktusokban és a kapcsolódó végrehajtási rendelkezésekben, iránymutatásokban és mintákban történt változások követése.

▼M17

519d. cikk

Az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer

(1) Az EBH-nak az ESMA-val szorosan együttműködve 2027. január 10-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak arról, hogy az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszernek az uniós jogban történő végrehajtása megfelelő-e a bankszektoron kívül esetlegesen felhalmozódó tőkeáttétel kezelésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentésben az alábbiak mindegyikét meg kell vizsgálni:

a) a bankrendszeren kívüli tőkeáttétel mértéke az Unióban, valamint az, hogy a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer milyen mértékben csökkentheti ezt a tőkeáttételt, amennyiben az túlzott mértékűvé válik;

b) az unióbeli intézmények azon értékpapír-finanszírozási ügyleteinek a lényegessége, amelyek a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer hatálya alá tartoznak, a minimális levonások alsó korlátait nem teljesítő értékpapír-finanszírozási ügyletek alábontásával;

c) a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer becsült hatásaaz unióbeli intézményekre a Pénzügyi Stabilitási Tanács által ajánlott két végrehajtási megközelítés – nevezetesen a piaci szabályozás, illetve az e rendelet szerinti szankcionálóbb szavatolótőke-követelmény – alkalmazásakor egy olyan forgatókönyv esetén, amely szerint az unióbeli intézmények nem módosítanák az értékpapír-finanszírozási ügyleteikhez kapcsolódó levonásokat úgy, hogy azok megfeleljenek a minimális levonások alsó korlátainak, valamint a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer becsült hatása egy olyan alternatív forgatókönyv esetén, amely szerint az unióbeli intézmények e levonásokat a minimális levonások alsó korlátainak megfelelően módosítanák;

d) az említett becsült hatások elsődleges okai, valamint a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer bevezetésének esetleges nem szándékolt következményei az értékpapír-finanszírozási ügyletek unióbeli piacainak működésére nézve;

e) az a végrehajtási megközelítés, amellyel az a)–d) pontban említett megfontolások fényében és az egyenlő versenyfeltételek uniós pénzügyi ágazatban való biztosításának figyelembevételével a legeredményesebben érhetők el a minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer szabályozási célkitűzései.

(3) A Bizottság az (1) bekezdésben említett jelentés alapján, kellően figyelembe véve a Pénzügyi Stabilitási Tanácsnak az értékpapír-finanszírozási ügyletekre vonatkozó minimális levonások alsó korlátait megállapító keretrendszer végrehajtásáról szóló ajánlását, valamint a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által kidolgozott kapcsolódó, nemzetközileg elfogadott standardokat, adott esetben 2028. január 10-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

519e. cikk

Működési kockázat

Az EBH-nak 2028. január 10-ig jelentést kell benyújtania a Bizottságnak a következőkről:

▼M17

a) a biztosítás alkalmazása a működési kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény kiszámításával összefüggésben;

b) a biztosításból származó térülési összegek megjelenítése szabályozási arbitrázshoz vezethet-e az éves működési kockázati veszteség oly módon történő csökkentése révén, amely nem párosul a működési veszteségnek való tényleges kitettség arányos csökkenésével;

c) a biztosításból származó térülési összegek megjelenítése eltérő hatást gyakorol-e az ismétlődő veszteségek, illetve az esetleges szélsőséges mértékű veszteségek megfelelő fedezettségére;

d) az intézmények által a működési kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámítása céljából használt adatok rendelkezésre állása és minősége.

A Bizottság e jelentés alapján adott esetben 2029. január 10-ig jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

519f. cikk

Arányosság

Az EBH-nak jelentést kell készítenie, amelyben értékeli a kis méretű és nem összetett intézményekre vonatkozó általános prudenciális keretet, és amelyben különösen:

a) a bankcsoportok és a konkrét üzleti modellek tekintetében is értékeli az említett követelményeket;

b) figyelembe veszi a kis méretű és nem összetett intézmények jelentőségét intézményi szinten és régiónként a helyi közösségek pénzügyi stabilitásának és hitelnyújtásának fenntartása szempontjából.

A prudenciális keret módosítására vonatkozó lehetőségek mérlegelésekor az EBH-nak arra az átfogó elvre kell támaszkodnia, hogy az egyszerűsített követelményeknek konzervatívabbaknak kell lenniük.

Az EBH-nak e jelentést 2027. december 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

III. CÍM

MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK

520. cikk

A 648/2012/EU rendelet módosítása

A 648/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

▼C2

(1) A IV. cím a következő fejezettel egészül ki:

„4. FEJEZET

Számítások és adatszolgáltatás a(z) 575/2013/EU rendelet alkalmazásában

50a. cikk

K_{CCP} kiszámítása

(1) A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 308. cikkének alkalmazásában, a központi szerződő feleknek az egy adott garanciaalap körébe tartozó minden klíringtaggal szemben általuk elszámolt minden szerződésre és ügyletre vonatkozóan ki kell számítaniuk az e cikk (2) bekezdésében meghatározott K_{CCP}-t.

(2) A központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a feltételezett tőkét (K_{CCP}):

$$K_{CCP} = \sum_i max\{EBRM_i - IM_i - DF_i; 0\} \cdot RW \cdot \text{tőkemegfelelési mutató}$$

ahol

$EBRM_i$	=	a kockázatmérséklés előtti kitettségérték, amely a központi szerződő félnek az i-edik klíringtaggal szemben fennálló szerződésekből és ügyletekből fakadó, az említett klíringtaggal szembeni kitettsége az említett klíringtag által nyújtott biztosíték figyelembevétele nélkül;
IM_i	=	az i-edik klíringtag által a központi szerződő félnek nyújtott alapletét;
DF_i	=	az i-edik klíringtag előre befizetett hozzájárulása;
RW	=	20 %-os kockázati súly;
tőkemegfelelési mutató	=	8 %.

Az első albekezdésben szereplő képlet valamennyi értékét a nap végi, az utolsó pótlólagosletét-bekérés keretében bekért letét teljesítése előtti értékeléssel kell figyelembe venni.

(3) A (2) bekezdésben előírt számítást a központi szerződő feleknek legalább negyedévente vagy gyakrabban el kell végezniük, amennyiben ezt az intézménynek minősülő klíringtagok illetékes hatóságai megkövetelik.

(4) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben a (3) bekezdés alkalmazása céljára részletesen meghatározza a következőket:

a) a (2) bekezdésben előírt számítás gyakorisága és időpontjai;

▼C2

b) azok a helyzetek, amelyek fennállása esetén egy klíringtagként eljáró intézmény illetékes hatósága az a) pontban említettnél nagyobb gyakoriságot írhat elő a számítások és az adatszolgáltatás tekintetében.

Az EBH 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

50b. cikk

A K_{CCP} kiszámítására vonatkozó általános szabályok

Az 50a. cikk (2) bekezdésben előírt számítás során a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) a központi szerződő feleknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a klíringtagjaikkal szembeni kitettségek értékét:

i. a(z) 575/2013/EU rendelet 301. cikk (1) bekezdésének a) és d) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből fakadó kitettségek esetében a 274. cikkben meghatározott piaci árazás szerinti módszerrel összhangban kell kiszámítaniuk azokat;

ii. a(z) 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének b), c) és e) pontjában felsorolt szerződésekből és ügyletekből fakadó kitettségek esetében a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével, amelyet az említett rendelet 223. cikke határoz meg, az említett rendelet 223. és 224. cikkében előírt felügyeleti volatilitási korrekciókkal együtt. Az említett rendelet 285. cikke (3) bekezdése a) pontja szerinti kivételt nem kell alkalmazni;

iii. a(z) 575/2013/EU rendelet 301. cikke (1) bekezdésének a) pontjában fel nem sorolt és csak kiegyenlítési kockázattal érintett ügyletekből fakadó kitettségek esetében az említett rendelet harmadik részének V. címével összhangban;

b) a(z) 575/2013/EU rendelet hatálya alá tartozó intézmények esetében a nettósítási halmazok azonosak az említett rendelet harmadik részének II. címében meghatározottakkal;

c) az a) pontban említett értékek kiszámításakor a központi szerződő feleknek a pénzügyi biztosítékok átfogó módszerével összhangban – amelyet a(z) 575/2013/EU rendelet 224. cikke határoz meg – le kell vonniuk kitettségeikből a klíringtagjaik által nyújtott, felügyeleti volatilitási korrekciókkal megfelelően csökkentett biztosítékokat;

e) amennyiben egy központi szerződő fél egy vagy több központi szerződő féllel szembeni kitettséggel rendelkezik, az ilyen kitettségeket úgy kell kezelnie, mintha azok klíringtagokkal szembeni kitettségek lennének, és az érintett központi szerződő felektől kapott esetleges letéteket és előre befizetett hozzájárulásokat figyelembe kell vennie a K_{CCP} számításában;

▼C2

f) amennyiben egy központi szerződő fél szerződéses megállapodást kötött a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként használhatja, a központi szerződő félnek ezt az alapletétet előre befizetett hozzájárulásként, és nem pedig alapletétként kell figyelembe vennie az (1) bekezdés szerinti számítás során;

h) a(z) 575/2013/EU rendelet 274. cikkében meghatározott, a piaci árazás szerinti módszer alkalmazásakor a központi szerződő feleknek az említett rendelet 298. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában meghatározott képletet a következő képlettel kell helyettesíteniük:

$$PCE_{red} = 0.15 \cdot \mathrm{PCE}_{\mathrm{gross}} + 0.85 \cdot \mathrm{NGR} \cdot \mathrm{PCE}_{\mathrm{gross}}$$

ahol NGR számlálóját az említett rendelet 274. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell kiszámítani, közvetlenül azt megelőzően, hogy a változó letéteket a kiegyenlítési határidő vége előtt ténylegesen teljesítik, NGR nevezője pedig a bruttó pótlási költség;

i) ha egy központi szerződő fél nem tudja kiszámítani a 575/2013/EU rendelet 298. cikke (1) bekezdése c) pontjának ii. alpontjában meghatározott NGR értékét, akkor:

i. értesítenie kell az intézménynek minősülő klíringtagjait és azok illetékes hatóságait arról, hogy nem tudja kiszámítani az NGR értékét, és közölnie kell ennek okait;

ii. három hónapig 0,3-nek megfelelő NGR-értéket alkalmazhat az e cikk h) pontjában meghatározott $\mathrm{PCE}_{\mathrm{red}}$ kiszámításához;

j) amennyiben az i) pont ii. alpontjában meghatározott időszak végén a központi szerződő fél még mindig képtelen lenne kiszámítani az NGR-t, az alábbiak szerint kell eljárnia:

i. fel kell hagynia a $\mathrm{K}_{\mathrm{CCP}}$ számításával;

ii. értesítenie kell az intézménynek minősülő klíringtagjait és azok illetékes hatóságait arról, hogy felhagyott a $\mathrm{K}_{\mathrm{CCP}}$ számításával;

k) az opciókra és csereügyletekre szóló opciókra vonatkozó lehetséges jövőbeli kitettségnek a 575/2013/EU rendelet 274. cikkében meghatározott, a piaci árazás szerinti módszerrel való kiszámításához a központi szerződő feleknek az ügylet névértékét meg kell szorozniuk az opció deltájának $(\delta V/\delta p)$– az említett rendelet 280. cikke (1) bekezdésének a) pontjában előírtak szerinti – abszolút értékével;

l) ha egy központi szerződő fél több garanciaalappal rendelkezik, akkor mindegyik garanciaalapra vonatkozóan külön-külön el kell végeznie az 50a.cikk (2) bekezdésében meghatározott számítást.

▼C2

50c. cikk

Adatszolgáltatás

(1) A 575/2013/EU rendelet 308. cikkének alkalmazásában a központi szerződő félnek adatot kell szolgáltatnia az intézménynek minősülő klíringtagjai és azok illetékes hatóságai számára a következőkről:

a) a feltételezett tőke (K_{CCP}) nagysága;

b) az előre finanszírozott hozzájárulások összege (DF_{CM});

c) az előre finanszírozott pénzügyi forrásainak az az összege, amelyet – jogszabály vagy a klíringtagokkal kötött megállapodás alapján – egy vagy több klíringtagjának nemteljesítése esetén még a többi klíringtag által a garanciaalapba befizetett hozzájárulások (DF_{CCP}) felhasználását megelőzően kell a veszteségei fedezésére fordítania;

d) összes klíringtagjának száma (N);

e) az 50d. cikkben előírtak szerinti koncentrációs tényező (β).

Ha a központi szerződő fél több garanciaalappal rendelkezik, akkor mindegyik garanciaalapra vonatkozóan külön-külön jelentenie kell az első albekezdésben meghatározott információkat.

(2) A központi szerződő félnek az intézménynek minősülő klíringtagjait legalább negyedévente vagy gyakrabban tájékoztatnia kell, amennyiben ezt az intézménynek minősülő klíringtagjainak illetékes hatóságai megkövetelik.

(3) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletes meghatározása céljából:

a) az (1) bekezdésben meghatározott információk jelentésére szolgáló egységes formátum;

b) a (2) bekezdésben előírt tájékoztatás gyakorisága és időpontjai;

c) azok a helyzetek, amelyek fennállása esetén egy klíringtagként eljáró intézmény illetékes hatósága a b) pontban említettnél nagyobb gyakoriságot írhat elő a tájékoztatás tekintetében.

Az EBH 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼C2

50d. cikk

A központi szerződő fél által jelentendő egyes értékek kiszámítása

Az 50c. cikk végrehajtása céljára a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) ha a központi szerződő fél szabályzata előírja, hogy pénzügyi forrásainak egy részét vagy egészét a klíringtagjai előre finanszírozott hozzájárulásaival párhuzamosan úgy kell felhasználnia, hogy azok a klíringtagok előre finanszírozott hozzájárulásaival egyenértékűek legyenek abban a tekintetben, hogy hogyan viselik a központi szerződő félnél felmerült veszteségeket egy vagy több klíringtagjának nemteljesítése vagy fizetésképtelensége esetén, akkor a központi szerződő félnek az említett források megfelelő összegét hozzá kell adnia a DF_{CM}-hez;

b) amennyiben a központi szerződő félnek a szabályzata értelmében az egy vagy több klíringtagjának nemteljesítéséből fakadó veszteségei fedezésére a pénzügyi forrásai egy részét vagy egészét kell felhasználnia – a garanciaalapja kimerítését követően, de még a klíringtagok szerződésben vállalt hozzájárulásainak lehívása előtt – a központi szerződő félnek ezen pótlólagos pénzügyi források megfelelő összegét(DF^{a}_{CCP})hozzá kell adnia az előre finanszírozott hozzájárulások teljes összegéhez (DF) a következők szerint:.>

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF^{a}_{CCP}.$$

c) a központi szerződő félnek a koncentrációs tényezőt (β) az alábbi képlet alapján kell kiszámítania:

$$\beta = \frac{PCE_{red,1} + PCE_{red,2}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

ahol

$PCE_{red,i}$ = a központi szerződő fél i-edik klíringtaggal fennálló összes szerződésére és ügyletére vonatkozó jövőbeli potenciális hitelkitettség csökkentett értéke;

$PCE_{red,1}$ = a központi szerződő fél azon klíringtaggal fennálló összes szerződésére és ügyletére vonatkozó jövőbeli potenciális hitelkitettség csökkentett értéke, amely klíringtag a legmagasabb PCE_{red} értékkel rendelkezik;

$PCE_{red,2}$ = a központi szerződő fél azon klíringtaggal fennálló összes szerződésére és ügyletére vonatkozó jövőbeli potenciális hitelkitettség csökkentett értéke, amely klíringtag a második legmagasabb PCE_{red} értékkel rendelkezik.

(*) HL L 176., 2013.6.27., 1. o.«.

(2) A 11. cikk (15) bekezdésének b) pontját el kell hagyni;

▼C2

(3) A 89. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

»(5a) A 16., 25., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkben említett szabályozástechnikai standard közül a legutolsónak a hatálybalépésétől számított tizenöt hónap elteltéig, vagy addig, amíg a 14. cikk szerint döntés nem születik egy központi szerződő fél engedélyezéséről, attól függően, hogy melyik következik be korábban, az adott központi szerződő félnek az e bekezdés harmadik albekezdésében előírt eljárást kell alkalmaznia.

A 16., 26., 29., 34., 41., 42., 44., 45., 47. és 49. cikkben említett szabályozástechnikai standard közül a legutolsónak a hatálybalépésétől számított tizenöt hónap elteltéig, vagy addig, amíg a 25. cikk szerint döntés nem születik egy központi szerződő fél elismeréséről, attól függően, hogy melyik következik be korábban, az adott központi szerződő félnek az e bekezdés harmadik albekezdésében előírt eljárást kell alkalmaznia.

Az e bekezdés első két albekezdésében meghatározott határidőkön belül – az e bekezdés negyedik albekezdésére figyelemmel – amennyiben a központi szerződő félnek nincs garanciaalapja, és kötelező érvényű megállapodást sem kötött a klíringtagjaival, amelynek alapján a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét vagy egy részét előre befizetett hozzájárulásként felhasználhatná, az intézménynek az 50c. cikk (1) bekezdésének megfelelően jelentendő adatok sorában fel kell tüntetnie a klíringtagoktól kapott alapletétek egészét.

Az e bekezdés első és második albekezdésében említett határidők további hat hónappal meghosszabbíthatóak a 575/2013/EU rendelet 497. cikke (3) bekezdése alapján elfogadott bizottsági végrehajtási jogi aktussal összhangban.«.

▼M21

520a. cikk

A piaci kockázatra vonatkozó szavatolótőke-követelmény alkalmazása

2027. január 1-jéig az intézményeknek továbbra is alkalmazniuk kell az e rendelet 2024. július 8-án hatályos változata harmadik részének IV. címét, valamint a 430., 430b., 445. és 455. cikkében foglalt, a piaci kockázatra vonatkozó követelményeket.

▼C2

TIZENEGYEDIK RÉSZ

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

521. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás kezdetének időpontja

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) Ez a rendelet 2014. január 1-tól alkalmazandó, kivéve:

a) a 8. cikk (3) bekezdését, a 21. cikket és a 451. cikk (1) bekezdését, amelyeket 2015. január 1-jétől kell alkalmazni;

▼C2

b) a 413. cikk (1) bekezdését, amelyet 2016. január 1-jétől kell alkalmazni;

c) e rendelet azon rendelkezéseit, amelyek értelmében az EFK-knak technikai standardtervezeteket kell benyújtaniuk, továbbá azon rendelkezéseit, amelyek értelmében a Bizottság felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló, illetve végrehajtási jogi aktusok elfogadására, 2013. június 28-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

▼M17

I. MELLÉKLET

Mérlegen kívüli tételek osztályozása

Kategória	Tételek
1.	a) Hitelderivatívák és az adósságokra nyújtott általános garanciák, többek között a kölcsönök és értékpapírok pénzügyi garanciájaként szolgáló készenléti hitellevelek, valamint az elfogadványok, beleértve az elfogadvány jellegű forgatmányokat, továbbá bármely egyéb közvetlen hitelhelyettesítő; b) Értékesítési és visszavásárlási megállapodások, valamint eszközértékesítések visszkereseti joggal, amennyiben a hitelkockázat az intézménynél marad; c) Az intézmény által kölcsönadott vagy biztosítékként letétbe helyezett értékpapírok, beleértve azokat az eseteket is, amikor azok repójellegű ügyletekből származnak; d) Határidős eszközvásárlások, határidős betétek és részben kifizetett részvények és értékpapírok, amelyek biztos lehívással járó kötelezettségvállalást jelentenek; e) Hitelhelyettesítőnek minősülő, mérlegen kívüli tételek, amennyiben azok nincsenek kifejezetten valamely másik kategóriába sorolva; f) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
2.	a) Rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére szolgáló rulírozó hitelmegállapodások (note issuance facilities, NIF), valamint rövid lejáratú pénzpiaci eszköz jegyzésére és a kibocsátásban való közreműködésre szolgáló középtávú rulírozó megállapodások (revolving underwriting facilities, RUF), az alapul szolgáló eszköz lejáratától függetlenül; b) Teljesítési biztosítékok, ajánlati biztosítékok, jótállások, és az adott ügyletekhez kapcsolódó készenléti hitellevelek, valamint ügylethez kapcsolódó hasonló függő tételek, kivéve a 4. kategóriában említett, kereskedelemfinanszírozási mérlegen kívüli tételeket; c) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
3.	a) Kötelezettségvállalások le nem hívott összege, az alapul szolgáló eszköz lejáratától függetlenül, kivéve a más kategóriába tartozókat; b) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
4.	a) Kereskedelemfinanszírozási, mérlegen kívüli tételek: i. garanciák, beleértve az ajánlati és a teljesítési biztosítékokat, valamint a kapcsolódó előlegfizetési és visszatartási garanciákat, továbbá olyan garanciák, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek; ii. visszavonhatatlan készenléti akkreditívek, amelyek nem hitelhelyettesítő jellegűek; iii. az intézmény által kibocsátott vagy megerősített, áruk mozgásából eredő, rövid lejáratú, öntörlesztő kereskedelemfinanszírozási akkreditívek, különösen az olyan akkreditívek, amelyeknek a biztosítéka a szállítmány; b) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.
5.	a) A feltétel nélkül felmondható kötelezettségvállalások le nem hívott összege; b) Olyan lakossági hitelkeretek le nem hívott összege, amelyek feltételei lehetővé teszik az intézmény számára, hogy a fogyasztóvédelmi és a kapcsolódó jogi aktusok által megengedett legteljesebb mértékben felmondja a hitelkeretet; c) Olyan, ajánlati és teljesítési garanciák nyújtására szolgáló, le nem hívott hitelkeretek, amelyek bármikor, feltétel és előzetes értesítés nélkül felmondhatók, vagy amelyeknél a hitelfelvevő hitelképességében bekövetkező minőségromlás automatikusan a hitelkeret felmondását eredményezi; d) Hasonló kockázatot hordozó egyéb, mérlegen kívüli tételek, az EBH-nak bejelentettek szerint.

▼C2

II. MELLÉKLET

Származtatott ügyletek típusai

1. Kamatlábszerződések:

   a) egyvalutás kamatcsere-ügyletek;

   b) bázis csereügyletek;

   c) tőzsdén kívüli határidős kamatláb-megállapodások;

   d) tőzsdei határidős kamatlábügyletek;

▼M8

   e) kamatlábopciók;

▼C2

   f) egyéb, hasonló jellegű szerződések.

2. Devizaügyletek és arannyal kapcsolatos szerződések:

   a) többdevizás kamatcsereügyletek;

   b) tőzsdén kívüli határidős devizaszerződések;

   c) tőzsdei határidős devizaügyletek;

▼M8

   d) devizaopciók;

▼C2

   e) egyéb, hasonló jellegű szerződések;

   f) az a)–e) alpontban szereplőkhöz hasonló jellegű, arannyal kapcsolatos szerződések.

▼M8

3. Az ezen melléklet 1. pontja a)–e) alpontjához és 2. pontja a)–d) alpontjához hasonló jellegű, más referenciaeszközre vagy indexre vonatkozó ügyletek. Ezek közé tartozik legalább minden, az e melléklet 1. és 2. pontja hatálya alá egyébként nem tartozó, a 2014/65/EU irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–7., 9., 10. és 11. pontjában meghatározott eszköz.

▼C2

III. MELLÉKLET

A likvid eszközökre vonatkozó kiegészítő adatszolgáltatás tárgyát képező tételek

1. Készpénz.

2. Központi bankkal szembeni kitettségek, amennyiben azok stresszhelyzetben lehívhatók.

3. A kormányzatokkal, központi bankokkal, nem a központi kormányzathoz tartozó közszektorbeli intézményekkel, adók kivetésére és beszedésére jogosult, adóügyi szempontból önálló régiókkal és helyi hatóságokkal, a Nemzetközi Fizetések Bankjával, a Nemzetközi Valutaalappal, az Európai Unióval, az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközzel, az Európai Stabilitási Mechanizmussal, vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni vagy általuk biztosított követeléseket megtestesítő és az alábbi feltételek mindegyikét teljesítő, átruházható értékpapírok:

   a) a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 0 %-os kockázati súlyt rendelnek hozzájuk;

▼M9

   b) nem valamely intézmény vagy befektetési vállalkozás, illetve ahhoz kapcsolódó vállalkozás kötelezettségét testesítik meg;

▼C2

4. A 3. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyek kormányzatokkal vagy központi bankokkal szembeni vagy általuk biztosított követeléseket testesítenek meg, és amelyeket a kormányzat vagy központi bank saját pénznemében bocsátott ki, olyan mértékben, amilyen mértékben ezen értékpapírok birtoklása megfelel azon likviditási szükségleteknek, amelyek a bank adott pénznembeli műveleteiből eredően felmerülnek;

5. A kormányzatokkal, központi bankokkal, nem a központi kormányzathoz tartozó közszektorbeli intézményekkel, adók kivetésére és beszedésére jogosult, adóügyi szempontból önálló régiókkal és helyi hatóságokkal vagy multilaterális fejlesztési bankokkal szembeni vagy általuk biztosított követeléseket megtestesítő és az alábbi feltételek mindegyikét teljesítő, átruházható értékpapírok:

   a) a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 20 %-os kockázati súlyt rendelnek hozzájuk;

▼M9

   b) nem valamely intézmény vagy befektetési vállalkozás, illetve ahhoz kapcsolódó vállalkozás kötelezettségét testesítik meg;

▼C2

6. A 3., 4., és 5. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyek a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 20 %-os vagy annál jobb kockázati súlyra jogosultak, vagy belső minősítésük alapján ezzel egyenértékű a hitelminőségük, és teljesítik az alábbi feltételek valamelyikét:

▼M9

   a) nem testesítenek meg különleges célú gazdasági egységgel, valamely intézménnyel vagy befektetési vállalkozással, illetve ezek kapcsolt vállalkozásaival szembeni követelést;

▼C2

   b) olyan kötvények, amelyek jogosultak a 129. cikk (4), illetve (5) bekezdésében foglalt eljárásra;

▼M10

   c) az (EU) 2019/2162 irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott, az e pont b) alpontjában említettektől eltérő fedezett kötvények.

▼M9

7. A 3–6. pontban említettektől eltérő olyan átruházható értékpapírok, amelyek a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 50 %-os vagy annál jobb kockázati súlyra jogosultak, vagy belső minősítésük alapján ezzel egyenértékű a hitelminőségük, és nem testesítenek meg különleges célú gazdasági egységgel, valamely intézménnyel vagy befektetési vállalkozással, illetve ezek kapcsolt vállalkozásaival szembeni követelést.

▼C2

8. A 3-7. pontban említettektől eltérő átruházható értékpapírok, amelyeket a harmadik rész II. címe 2. fejezetének értelmében 35 %-os vagy annál jobb kockázati súlyra jogosultnak minősülő eszközök fedeznek, vagy belső minősítésük alapján ezzel egyenértékű a hitelminőségük, és a 125. cikkel összhangban teljes mértékben lakóingatlanra bejegyzett jelzáloggal fedezettek.

9. Központi bankok által a monetáris politika keretében nyújtott készenléti hitelkeretek, amennyiben ezeket a hitelkereteket nem fedezik likvid eszközök, a rendkívüli likviditási segítségnyújtás kivételével.

10. Ha a hitelintézet a jogszabályi vagy alapszabályi rendelkezéseknek megfelelően hálózati kapcsolatban áll, a központi hitelintézetnél elhelyezett, jogszabályban vagy alapszabályban előírt minimumbetétek, illetve egyéb, a központi hitelintézet vagy a 113. cikk (7) bekezdésében említett hálózat tagjának számító vagy a 10. cikkben meghatározott mentesítésre jogosult intézmények által az alapszabály értelmében vagy szerződéses alapon biztosított likvid finanszírozás, amennyiben ezt a finanszírozást nem fedezik likvid eszközök.

▼M9

11. Tőzsdén forgalmazott, központilag elszámolt olyan törzsrészvények, amelyek valamely jelentős tőzsdeindex elemét képezik és a tagállam hazai pénznemében denomináltak, és amelyeket nem valamely intézmény vagy befektetési vállalkozás, illetve ezek valamely leányvállalata bocsátott ki.

▼C2

12. Elismert tőzsdén jegyzett, letétbe helyezett arany.

Az 1., 2. és 9. pontban említettek kivételével minden fenti tételnek meg kell felelnie a következő feltételeknek:

a) egyszerű repomegállapodások keretében vagy alacsony koncentrációs szintű készpénzpiacokon forgalmazzák őket;

b) repoügyletben való felhasználásuk, illetve eladásuk megbízható likvid forrást biztosított az eddigiekben, még stresszhelyzeti piaci feltételek között is;

c) nincs megterhelve.

▼C2

IV. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
1. cikk		
2. cikk		
3. cikk		
4. cikk, (1) bekezdés, 1. pont	4. cikk, (1) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 2. pont		3. cikk, (1) bekezdés, b) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 3. pont		3. cikk, (1) bekezdés, c) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 4. pont		3. cikk, (1) bekezdés, p) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 5-7. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 8. pont	4. cikk, (18) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 9-12. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 13. pont	4. cikk, (41) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 14. pont	4. cikk, (42) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 15. pont	4. cikk, (12) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 16. pont	4. cikk, (13) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 17. pont	4. cikk, (3) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 18. pont	4. cikk, (21) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 19. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 20. pont	4. cikk, (19) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 21. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 22. pont	4. cikk, (20) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 23. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 24. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 25. pont		3. cikk, (1) bekezdés, c) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 26. pont	4. cikk, (5) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 27. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 28. pont	4. cikk,(14) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 29. pont	4. cikk, (16) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 30. pont	4. cikk,(15) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
4. cikk, (1) bekezdés, 31. pont	4. cikk, (17) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 32-34. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 35. pont	4. cikk, (10) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 36. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 37. pont	4. cikk, (9) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 38. pont	4. cikk, (46) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 39. pont	4. cikk, (45) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 40. pont	4. cikk, (4) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 41. pont	4. cikk, (48) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 42. pont	4. cikk, (2) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 43. pont	4. cikk, (7) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 44. pont	4. cikk, (8) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 45. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 46. pont	4. cikk, (23) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 47-49. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 50. pont		3. cikk, (1) bekezdés, e) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 51. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 52. pont	4. cikk, (22) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 53. pont	4. cikk, (24) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 54. pont	4. cikk, (25) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 55. pont)	4. cikk, (27) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 56. pont	4. cikk, (28) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 57. pont	4. cikk, (30) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 58. pont	4. cikk, (31) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 59. pont	4. cikk, (32) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 60. pont	4. cikk, (35) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 61. pont	4. cikk, (36) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 62. pont	4. cikk, (40) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 63. pont	4. cikk, (40a) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 64. pont	4. cikk, (40b) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
4. cikk, (1) bekezdés, 65. pont	4. cikk, (43) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 66. pont	4. cikk, (44) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 67. pont	4. cikk, (39) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 68-71. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 72. pont	4. cikk, (47) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 73. pont	4. cikk, (49) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 74-81. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 82. pont		3. cikk, (1) bekezdés, m) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 83. pont	4. cikk, (33) bekezdés	
4. cikk, (1) bekezdés, 84-91. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 92. pont		3. cikk, (1) bekezdés, i) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 93-117. pont		
4. cikk, (1) bekezdés, 118. pont		3. cikk, (1) bekezdés, r) pont
4. cikk, (1) bekezdés, 119-128. pont		
4. cikk, (2) bekezdés		
4. cikk, (3) bekezdés		
5. cikk		
6. cikk, (1) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés	
6. cikk, (2) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés	
6. cikk, (3) bekezdés	68. cikk, (3) bekezdés	
6. cikk, (4) bekezdés		
6. cikk, (5) bekezdés		
7. cikk, (1) bekezdés	69. cikk, (1) bekezdés	
7. cikk, (2) bekezdés	69. cikk, (2) bekezdés	
7. cikk, (3) bekezdés	69. cikk, (3) bekezdés	
8. cikk, (1) bekezdés		
8. cikk, (2) bekezdés		
8. cikk, (3) bekezdés		
9. cikk, (1) bekezdés	70. cikk, (1) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
9. cikk, (2) bekezdés	70. cikk, (2) bekezdés	
9. cikk, (3) bekezdés	70. cikk, (3) bekezdés	
10. cikk, (1) bekezdés	3. cikk, (1) bekezdés	
10. cikk, (2) bekezdés		
11. cikk, (1) bekezdés	71. cikk, (1) bekezdés	
11. cikk, (2) bekezdés	71. cikk, (2) bekezdés	
11. cikk, (3) bekezdés		
11. cikk, (4) bekezdés	3. cikk, (2) bekezdés	
11. cikk, (5) bekezdés		
12. cikk		
13. cikk, (1) bekezdés	72. cikk, (1) bekezdés	
13. cikk, (2) bekezdés	72. cikk, (2) bekezdés	
13. cikk, (3) bekezdés	72. cikk, (3) bekezdés	
13. cikk, (4) bekezdés		
14. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (3) bekezdés	
14. cikk, (2) bekezdés		
14. cikk, (3) bekezdés		
15. cikk		22. cikk
16. cikk		
17. cikk, (1) bekezdés		23. cikk
17. cikk, (2) bekezdés		
17. cikk, (3) bekezdés		
18. cikk, (1) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
18. cikk, (2) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
18. cikk, (3) bekezdés	133. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés	
18. cikk, (4) bekezdés	133. cikk, (2) bekezdés	
18. cikk, (5) bekezdés	133. cikk, (3) bekezdés	
18. cikk, (6) bekezdés	134. cikk, (1) bekezdés	
18. cikk, (7) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
18. cikk, (8) bekezdés	134. cikk, (2) bekezdés	
19. cikk, (1) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés, b) pont	
19. cikk, (2) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés	
19. cikk, (3) bekezdés	73. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
20. cikk, (1) bekezdés	105. cikk, (3) bekezdés, 129. cikk, (2) bekezdés és X. melléklet, 3. rész, 30-31. pont	
20. cikk, (2) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	
20. cikk, (3) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	
20. cikk, (4) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, ötödik albekezdés	
20. cikk, (5) bekezdés		
20. cikk, (6) bekezdés	84. cikk, (2) bekezdés	
20. cikk, (7) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, hatodik albekezdés	
20. cikk, (8) bekezdés	129. cikk, (2) bekezdés, hetedik és nyolcadik albekezdés	
21. cikk, (1) bekezdés		
21. cikk, (2) bekezdés		
21. cikk, (3) bekezdés		
21. cikk, (4) bekezdés		
22. cikk	73. cikk, (2) bekezdés	
23. cikk		3. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
24. cikk	74. cikk, (1) bekezdés	
25. cikk		
26. cikk, (1) bekezdés	57. cikk, a) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, a) pont	57. cikk, a) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, b) pont	57. cikk, a) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, c) pont	57. cikk, b) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, d) pont		
26. cikk, (1) bekezdés, e) pont	57. cikk, b) pont	
26. cikk, (1) bekezdés, f) pont	57. cikk, c) pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
26. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	61. cikk, második albekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés, a) pont	57. cikk, második, harmadik és negyedik albekezdés	
26. cikk, (2) bekezdés, b) pont	57. cikk, 2, 3 and 4	
26. cikk, (3) bekezdés		
26. cikk, (4) bekezdés		
27. cikk		
28. cikk, (1) bekezdés, a) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, b) pont	57(a)	
28. cikk, (1) bekezdés, c) pont	57(a)	
28. cikk, (1) bekezdés, d) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, e) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, f) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, g) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, h) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, i) pont	57. cikk, a) pont	
28. cikk, (1) bekezdés, j) pont	57. cikk, a) pont	
28. cikk, (1) bekezdés, k) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, l) pont		
28. cikk, (1) bekezdés, m) pont		
28. cikk, (2) bekezdés		
28. cikk, (3) bekezdés		
28. cikk, (4) bekezdés		
28. cikk, (5) bekezdés		
29. cikk		
30. cikk		
31. cikk		
32. cikk, (1) bekezdés, a) pont		
32. cikk, (1) bekezdés, b) pont	57. cikk, negyedik albekezdés	
32. cikk, (2) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
33. cikk, (1) bekezdés, a) pont	64. cikk, (4) bekezdés	
33. cikk, (1) bekezdés, b) pont	64. cikk, (4) bekezdés	
33. cikk, (1) bekezdés, c) pont		
33. cikk, (2) bekezdés		
33. cikk, (3) bekezdés, a) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, b) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, c) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, d) pont		
33. cikk, (4) bekezdés		
34. cikk	64. cikk, (5) bekezdés	
35. cikk		
36. cikk, (1) bekezdés, a) pont	57. cikk, k) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, b) pont	57. cikk, j) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, c) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, d) pont	57. cikk, q) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, e) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, f) pont	57. cikk, i) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, g) pont		
33. cikk, (3) bekezdés, h) pont	57. cikk, n) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, i) pont	57. cikk, m) pont	
33. cikk, (3) bekezdés, j) pont	66. cikk, (2) bekezdés	
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, i) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, ii) alpont	57. cikk, r) pont	
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, iii) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, iv) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, k) pont, v) alpont		
36. cikk, (1) bekezdés, l) pont	61. cikk, második albekezdés	
36. cikk, (2) bekezdés		
36. cikk, (3) bekezdés		
37. cikk		
38. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
39. cikk		
40. cikk		
41. cikk		
42. cikk		
43. cikk		
44. cikk		
45. cikk		
46. cikk		
47. cikk		
48. cikk		
49. cikk, (1) bekezdés	59. cikk	
49. cikk, (2) bekezdés	60. cikk	
49. cikk, (3) bekezdés		
49. cikk, (4) bekezdés		
49. cikk, (5) bekezdés		
49. cikk, (6) bekezdés		
50. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
51. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
52. cikk	63a. cikk	
53. cikk		
54. cikk		
55. cikk		
56. cikk		
57. cikk		
58. cikk		
59. cikk		
60. cikk		
61. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
62. cikk, a) pont	64. cikk, (3) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
62. cikk, b) pont		
62. cikk, c) pont		
62. cikk, d) pont	63. cikk, (3) bekezdés	
63. cikk	63. cikk, (1) bekezdés, 63. cikk, (2) bekezdés, 64. cikk (3) bekezdés	
64. cikk	64. cikk, (3) bekezdés, c) pont	
65. cikk		
66. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
67. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
68. cikk		
69. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
70. cikk	57. cikk, 66. cikk, (2) bekezdés	
71. cikk	66. cikk, 57. cikk, ca) pont, 63a. cikk	
72. cikk	57. cikk, 66. cikk	
73. cikk		
74. cikk		
75. cikk5		
76. cikk6		
77. cikk7	63a. cikk, (2) bekezdés	
78. cikk, (1) bekezdés	63a. cikk, (2) bekezdés	
78. cikk, (2) bekezdés		
78. cikk, (3) bekezdés		
78. cikk, (4) bekezdés	63a. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	
78. cikk, (5) bekezdés		
79. cikk	58. cikk	
80. cikk		
81. cikk	65. cikk	
82. cikk	65. cikk	
83. cikk		
84. cikk	65. cikk	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
85. cikk	65. cikk	
86. cikk	65. cikk	
87. cikk	65. cikk	
88. cikk	65. cikk	
89. cikk	120. cikk	
90. cikk	122. cikk	
91. cikk	121. cikk	
92. cikk	66. cikk, 75. cikk	
93. cikk, (1)-(4) bekezdés	10. cikk, (1)-(4) bekezdés	
93. cikk, (5) bekezdés		
94. cikk		18. cikk, (2)-(4) bekezdés
95. cikk		
96. cikk		
97. cikk		
98. cikk		24. cikk
99. cikk, (1) bekezdés	74. cikk, (2) bekezdés	
99. cikk, (2) bekezdés		
100. cikk		
101. cikk, (1) bekezdés		
101. cikk, (2) bekezdés		
101. cikk, (3) bekezdés		
102. cikk, (1) bekezdés		11. cikk, (1) bekezdés
102. cikk, (2) bekezdés		11. cikk, (3) bekezdés
102. cikk, (3) bekezdés		11. cikk, (4) bekezdés
102. cikk, (4) bekezdés		VII. melléklet, C. rész, 1) pont
103. cikk		VII. melléklet, A. rész, 1) pont
104. cikk, (1) bekezdés		VII. melléklet, D. rész, 1) pont
104. cikk, (2) bekezdés		VII. melléklet, D. rész, 2) pont
105. cikk, (1) bekezdés		33. cikk, (1) bekezdés
105. cikk, (2)-(10) bekezdés		VII. melléklet, B. rész, 1-9. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
105. cikk, (11)-(13) bekezdés		VII. melléklet, B. rész, 11-13. pont
106. cikk		VII. melléklet, C. rész, 1-3. pont
107. cikk	76. cikk, 78. cikk, (4) bekezdés és III. melléklet, 2. rész, 6. pont	
108. cikk, (1) bekezdés	91. cikk	
108. cikk, (2) bekezdés		
109. cikk	94. cikk	
110. cikk		
111. cikk	78. cikk, (1)-(3) bekezdés	
112. cikk	79. cikk, (1) bekezdés	
113. cikk, (1) bekezdés	80. cikk, (1) bekezdés	
113. cikk, (2) bekezdés	80. cikk, (2) bekezdés	
113. cikk, (3) bekezdés	80. cikk, (4) bekezdés	
113. cikk, (4) bekezdés	80. cikk, (5) bekezdés	
113. cikk, (5) bekezdés	80. cikk, (6) bekezdés	
113. cikk, (6) bekezdés	80. cikk, (7) bekezdés	
113. cikk, (7) bekezdés	80. cikk, (8) bekezdés	
114. cikk	VI. melléklet, I. rész, 1-5. pont	
115. cikk, (1)-(4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 8-11. pont	
115. cikk, (5) bekezdés		
116. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 14. pont	
116. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 14. pont	
116. cikk, (3) bekezdés		
116. cikk, (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 15. pont	
116. cikk, (5) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 17. pont	
116. cikk, (6) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 17. pont	
117. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 18-19. pont	
117. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 20. pont	
117. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 21. pont	
118. cikk	VI. melléklet, I. rész, 22. pont	
119. cikk, (1) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
119. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 37. és 38. pont	
119. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 40. pont	
119. cikk, (4) bekezdés		
119. cikk, (5) bekezdés		
120. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 29. pont	
120. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 31. pont	
120. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 33-36. pont	
121. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 26. pont	
121. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 25. pont	
121. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 27. pont	
122. cikk	VI. melléklet, I. rész, 41. és 42. pont	
123. cikk	79. cikk, (2) bekezdés, 79. cikk (3) bekezdés és VI. melléklet, I. rész, 43. pont	
124. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 44. pont	
124. cikk, (2) bekezdés		
124. cikk, (3) bekezdés		
125. cikk, (1)-(3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 45-49. pont	
125. cikk, (4) bekezdés		
126. cikk, (1) és (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 51-55. pont	
126. cikk, (3) és (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 58. és 59. pont	
127. cikk, (1) és (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 61. és 62. pont	
127. cikk, (3) és (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 64. és 65. pont	
128. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 66. és 76. pont	
128. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 66. pont	
128. cikk, (3) bekezdés		
129. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 68. pont, paragraphs 1 and 2	
129. cikk, (2) bekezdés	.VI. melléklet, I. rész, 69. pont	
129. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 71. pont	
129. cikk, (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 70. pont	
129. cikk, (5) bekezdés		
130. cikk	VI. melléklet, I. rész, 72. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
131. cikk	VI. melléklet, I. rész, 73. pont	
132. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 74. pont	
132. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 75. pont	
132. cikk, (3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 77. és 78. pont	
132. cikk, (4) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 79. pont	
132. cikk, (5) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 80. és 81. pont	
133. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 86. pont	
133. cikk, (2) bekezdés		
132. cikk, (3) bekezdés		
134. cikk, (1)-(3) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 82-84. pont	
134. cikk, (4)-(7) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 87-90. pont	
135. cikk	81. cikk,(1), (2) és (4) bekezdés	
136. cikk, (1) bekezdés	82. cikk, (1) bekezdés	
136. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, 2. rész, 12-16. pont	
136. cikk, (3) bekezdés	150. cikk, (3) bekezdés	
137. cikk, (1) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 6. pont	
137. cikk, (2) bekezdés	VI. melléklet, I. rész, 7. pont	
137. cikk, (3) bekezdés		
138. cikk	VI. melléklet, III. rész, 1-7. pont	
139. cikk	VI. melléklet, III. rész, 8-17. pont	
140. cikk, (1) bekezdés		
140. cikk, (2) bekezdés		
141. cikk		
142. cikk, (1) bekezdés		
142. cikk, (2) bekezdés		
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (1) bekezdés és VII. melléklet, 4. rész, 1. pont	
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (2) bekezdés	
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (3) bekezdés	
143. cikk, (1) bekezdés	84. cikk, (4) bekezdés	
143. cikk, (1) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
144. cikk		
145. cikk		
146. cikk		
147. cikk, (1) bekezdés	86. cikk, (9) bekezdés	
147. cikk, (2)-(9) bekezdés	86. cikk, (1)-(8) bekezdés	
148. cikk, (1) bekezdés	85. cikk, (1) bekezdés	
148. cikk, (2) bekezdés	85. cikk, (2) bekezdés	
148. cikk, (3) bekezdés		
148. cikk, (4) bekezdés	85. cikk, (3) bekezdés	
148. cikk,(5) bekezdés		
148. cikk,(1) bekezdés		
149. cikk	85. cikk, (4) és (5) bekezdés	
150. cikk, (1) bekezdés	89. cikk, (1) bekezdés	
150. cikk, (2) bekezdés	89. cikk, (2) bekezdés	
150. cikk, (3) bekezdés		
150. cikk, (4) bekezdés		
151. cikk	87. cikk, (1)-(10) bekezdés	
152. cikk, (1) és (2) bekezdés	87. cikk, (11) bekezdés	
152. cikk, (3) és (4) bekezdés	87. cikk, (12) bekezdés	
152. cikk, (5) bekezdés		
153. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 3. pont	
153. cikk, (2) bekezdés		
153. cikk, (3) és (8) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 4-9. pont	
153. cikk, (9) bekezdés		
154. cikk	VII. melléklet, I.rész, 10-16. pont	
155. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 17. és 18. pont	
155. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 19-21. pont	
155. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 22-24. pont	
155. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, I. rész, 25-26. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
156. cikk		
156. cikk	VII. melléklet, I.rész, 27. pont	
157. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 28. pont	
157. cikk, (2)-(5) bekezdés		
158. cikk, (1) bekezdés	88. cikk, (2) bekezdés	
158. cikk, (2) bekezdés	88. cikk, (3) bekezdés	
158. cikk, (3) bekezdés	88. cikk, (4) bekezdés	
158. cikk, (4) bekezdés	88. cikk, (6) bekezdés	
158. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 30. pont	
158. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 31. pont	
158. cikk, (7) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 32. pont	
158. cikk, (8) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 33. pont	
158. cikk, (9) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 34. pont	
158. cikk, (10) bekezdés	VII. melléklet, I.rész, 35. pont	
158. cikk, (11) bekezdés		
159. cikk	VII. melléklet, I.rész, 36. pont	
160. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 2. pont	
160. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 3. pont	
160. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 4. pont	
160. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 5. pont	
160. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 6. pont	
160. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 7. pont	
160. cikk, (7) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 7. pont	
161. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 8. pont	
161. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 9. pont	
161. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 10. pont	
161. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 11. pont	
162. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 12. pont	
162. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 13. pont	
162. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 14. pont	
162. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 15. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
162. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 16. pont	
163. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 17. pont	
163. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 18. pont	
163. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 19. pont	
163. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 20. pont	
164. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 21. pont	
164. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 22. pont	
164. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 23. pont	
164. cikk, (4) bekezdés		
165. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 24. pont	
165. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 25. és 26. pont	
165. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, II.rész, 27. pont	
166. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, III.rész, 1. pont	
166. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, III.rész, 2. pont	
166. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, III.rész, 3. pont	
166. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 4. pont	
166. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 5. pont	
166. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 6. pont	
166. cikk, (7) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 7. pont	
166. cikk, (8) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 9. pont	
166. cikk, (9) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 10. pont	
166. cikk, (10) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 11. pont	
167. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 12. pont	
167. cikk, (2) bekezdés		
168. cikk	VII. melléklet, III. rész, 13. pont	
169. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 2. pont	
169. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 3. pont	
169. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 4. pont	
170. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 5-11. pont	
170. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 12. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
170. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 13-15. pont	
170. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 16. pont	
171. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 17. pont	
171. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 18. pont	
172. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 19-23. pont	
172. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 24. pont	
172. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 25. pont	
173. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 26-28. pont	
173. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 29. pont	
173. cikk, (3) bekezdés		
174. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 30. pont	
175. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 31. pont	
175. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 32. pont	
175. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 33. pont	
175. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 34. pont	
175. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 35. pont	
176. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 36. pont	
176. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 37. pont, első albekezdés	
176. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 37. pont, második albekezdés	
176. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 38. pont	
176. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 39. pont	
177. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 40. pont	
177. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 41. pont	
177. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 42. pont	
178. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 44. pont	
178. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 44. pont	
178. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 45. pont	
178. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 46. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
178. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 47. pont	
178. cikk, (6) bekezdés		
178. cikk, (7) bekezdés		
179. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 43. és 49-56. pont	
179. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 57. pont	
180. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 59-66. pont	
180. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 67-72. pont	
180. cikk, (3) bekezdés		
181. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 73-81. pont	
181. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 82. pont	
181. cikk, (3) bekezdés		
182. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 87-92. pont	
182. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 93. pont	
182. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 94. és 95. pont	
182. cikk, (4) bekezdés		
183. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 98-100. pont	
183. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész,. pont 101 and 102	
183. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 103. és 104. pont	
183. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 96. pont	
183. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 97. pont	
183. cikk, (6) bekezdés		
184. cikk, (1) bekezdés		
184. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 105. pont	
184. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 106. pont	
184. cikk, (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 107. pont	
184. cikk, (5) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 108. pont	
184. cikk, (6) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 109. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
185. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 110-114. pont	
186. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 115. pont	
187. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 116. pont	
188. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 117-123. pont	
189. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 124. pont	
189. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 125. és 126. pont	
189. cikk, (3) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 127. pont	
190. cikk, (1) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 128. pont	
190. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 129. pont	
190. cikk, (3) és (4) bekezdés	VII. melléklet, IV. rész, 130. pont	
191. cikk	VII. melléklet, IV. rész, 131. pont	
192. cikk	90. cikk, VIII. melléklet, I. rész, 2. pont	
193. cikk, (1) bekezdés	93. cikk, (2) bekezdés	
193. cikk, (2) bekezdés	93. cikk, (3) bekezdés	
193. cikk, (3) bekezdés	93. cikk, (1) bekezdés és VIII. melléklet, 3. rész, 1. pont	
193. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 2. pont	
193. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 5. rész, 1. pont	
193. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 5. rész, 2. pont	
194. cikk, (1) bekezdés	92. cikk, (1) bekezdés	
194. cikk, (2) bekezdés	92. cikk, (2) bekezdés	
194. cikk, (3) bekezdés	92. cikk, (3) bekezdés	
194. cikk, (4) bekezdés	92. cikk, (4) bekezdés	
194. cikk, (5) bekezdés	92. cikk, (1) bekezdés	
194. cikk, (6) bekezdés	92. cikk, (5) bekezdés	
194. cikk, (7) bekezdés	92. cikk, (6) bekezdés	
194. cikk, (8) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 1. pont	
194. cikk, (9) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 2. pont	
194. cikk, (10) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
195. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 3. és 4. pont	
196. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 5. pont	
197. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 7. pont	
197. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 7. pont	
197. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 7. pont	
197. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 8. pont	
197. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 9. pont	
197. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 9. pont	
197. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 10. pont	
197. cikk, (8) bekezdés		
198. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 11. pont	
198. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 11. pont	
199. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 12. pont	
199. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész,.13 pont	
199. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész,.16. pont	
199. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 17. és 18. pont	
199. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 20. pont	
199. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 21. pont	
199. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 22. pont	
199. cikk, (8) bekezdés		
200. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 23-25. pont	
201. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 26. és 28. pont	
201. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 27. pont	
202. cikk	VIII. melléklet, 1. rész, 29. pont	
203. cikk		
204. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet,. 1. rész, 30. és 31. pont	
204. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 1. rész, 32. pont	
205. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 3. pont	
206. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 4-5. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
207. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont	
207. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, a) alpont	
207. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, b) alpont	
207. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, c) alpont	
207. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 7. pont	
208. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 8. pont	
208. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 8. pont, a) alpont	
208. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, b) alpont	
208. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, c) alpont	
208. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 6. pont, d) alpont	
209. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 9. pont	
209. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 9. pont, a) alpont	
209. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 9. pont, b) alpont	
210. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 10. pont	
211. cikk	VIII. melléklet, 2. rész, 11. pont	
212. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 12. pont	
212. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 13. pont	
213. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 14. pont	
213. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 15. pont	
213. cikk, (3) bekezdés		
214. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 16. pont, a)-c) alpont	
214. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 16. pont	
214. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 17. pont	
215. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 18. pont	
215. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 19. pont	
216. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 20. pont	
216. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 21. pont	
217. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 22. pont	
216. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 22. pont, c) alpont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
216. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 2. rész, 22. pont, c) alpont	
218. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 3. pont	
219. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 4. pont	
220. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 5. pont	
220. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 6. pont, 8-10. pont	
220. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 11. pont	
220. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 22. és 23. pont	
220. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, III3. rész, 9. pont	
221. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 12. pont	
221. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 12. pont	
221. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 13-15. pont	
221. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 16. pont	
221. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 18. és 19. pont	
221. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 20. és 21. pont	
221. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 17. pont	
221. cikk, (8) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 22. és 23. pont	
221. cikk, (9) bekezdés		
222. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 24. pont	
222. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 25. pont	
222. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 26. pont	
222. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 27. pont	
222. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 28. pont	
222. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 29. pont	
222. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 28. és 29. pont	
223. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 30-32. pont	
223. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
223. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	
223. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	
223. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 33. pont	
223. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 34. és 35. pont	
223. cikk, (7) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 35. pont	
224. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 36. pont	
224. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 37. pont	
224. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 38. pont	
224. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 39. pont	
224. cikk, (5) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 40. pont	
224. cikk, (6) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 41. pont	
225. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 42-46. pont	
225. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 47-52. pont	
225. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 53-56. pont	
226. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 57. pont	
227. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 58. pont	
227. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 58. pont, a)-h) alpont	
227. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 58. pont, h) alpont	
228. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 60. pont	
228. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 61. pont	
229. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 62-65. pont	
229. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 66. pont	
229. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 63. és 67. pont	
230. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 68-71. pont	
230. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 72. pont	
230. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 73. és 74. pont	
231. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 76. pont	
231. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 77. pont	
231. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 78. pont	
231. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 79. pont	
231. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 80. pont	
231. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 80a. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
231. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 81-82. pont	
232. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 83. pont	
232. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 83. pont	
232. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 84. pont	
232. cikk, (4) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 85. pont	
234. cikk	VIII. melléklet, 3. rész, 86. pont	
235. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 87. pont	
235. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 88. pont	
235. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 89. pont	
236. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 90. pont	
236. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 3. rész, 91. pont	
236. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, III. rész, 92. pont	
237. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 1. pont	
237. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 2. pont	
238. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 3. pont	
238. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 4. pont	
238. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 5. pont	
239. cikk, (1) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 6. pont	
239. cikk, (2) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 7. pont	
239. cikk, (3) bekezdés	VIII. melléklet, 4. rész, 8. pont	
240. cikk	VIII. melléklet, VI. rész, 1. pont	
241. cikk	VIII. melléklet, VI. rész, 2. pont	
242. cikk, (1)-(9) bekezdés	IX. melléklet, I. rész, 1. pont	
242. cikk, (10) bekezdés	4. cikk, 37. pont	
242. cikk, (11) bekezdés	4. cikk, 38. pont	
242. cikk, (12) bekezdés		
242. cikk, (13) bekezdés		
242. cikk, (14) bekezdés		
242. cikk, (15) bekezdés		
243. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1. pont	
243. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1a. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
243. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1b. pont	
243. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1c. pont	
243. cikk, (5) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 1d. pont	
243. cikk, (6) bekezdés		
244. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2. pont	
244. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2a. pont	
244. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2b. pont	
244. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2c. pont	
244. cikk, (5) bekezdés	IX. melléklet, II. rész, 2d. pont	
244. cikk, (6) bekezdés		
245. cikk, (1) bekezdés	95. cikk, (1) bekezdés	
245. cikk, (2) bekezdés	95. cikk, (2) bekezdés	
245. cikk, (3) bekezdés	96. cikk, (2) bekezdés	
245. cikk, (4) bekezdés	96. cikk, (4) bekezdés	
245. cikk, (5) bekezdés		
245. cikk, (6) bekezdés		
246. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 2. és 3. pont	
246. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 5. pont	
246. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 5. pont	
247. cikk, (1) bekezdés	96. cikk, (3) bekezdés, IX. melléklet, IV. rész, 60. pont	
247. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 61. pont	
247. cikk, (3) bekezdés		
247. cikk, (4) bekezdés		
248. cikk, (1) bekezdés	101. cikk, (1) bekezdés	
248. cikk, (2) bekezdés		
248. cikk, (3) bekezdés	101. cikk, (2) bekezdés	
249. cikk	IX. melléklet, II. rész, 3. és 4. pont	
250. cikk	IX. melléklet, II. rész, 5-7. pont	
251. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 6-7. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
252. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 8. pont	
253. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 9. pont	
253. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 10. pont	
254. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 11-12. pont	
255. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 13. pont	
255. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 15. pont	
256. cikk, (1) bekezdés	100. cikk, (1) bekezdés	
256. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 17-20. pont	
256. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 21. pont	
256. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 22-23. pont	
256. cikk, (5) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 24-25. pont	
256. cikk, (6) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 26-29. pont	
256. cikk, (7) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 30. pont	
256. cikk, (8) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 32. pont	
256. cikk, (9) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 33. pont	
257. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 34. pont	
258. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 35-36. pont	
259. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 38-41. pont	
259. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 42. pont	
259. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 43. pont	
259. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 44. pont	
259. cikk, (5) bekezdés		
260. cikk	IX. melléklet, IV. rész, 45. pont	
261. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 46-47. és 49. pont	
261. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 51. pont	
262. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 52. és 53. pont	
262. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 53. pont	
262. cikk, (3) bekezdés		
262. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 54. pont	
263. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 57. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
263. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 58. pont	
263. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 59. pont	
264. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 62. pont	
264. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 63-65. pont	
264. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 66. és 67. pont	
264. cikk, (4) bekezdés		
265. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 68. pont	
265. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 70. pont	
265. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 71. pont	
266. cikk, (1) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 72. pont	
266. cikk, (2) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 73. pont	
266. cikk, (3) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 74-75. pont	
266. cikk, (4) bekezdés	IX. melléklet, IV. rész, 76. pont	
267. cikk, (1) bekezdés	97. cikk, (1) bekezdés	
267. cikk, (3) bekezdés	97. cikk, (3) bekezdés	
268. cikk	IX. melléklet, III. rész, 1. pont	
269. cikk	IX. melléklet, III. rész, 2-7. pont	
270. cikk	98. cikk, (1) bekezdés és IX. melléklet, III. rész, 8. és 9. pont	
271. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 1. pont VII. melléklet, III. rész, 5. pont	
271. cikk, (2) bekezdés	VII. melléklet, III. rész, 7. pont	
272. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 1. pont	
272. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 3. pont	
272. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 4. pont	
272. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 5. pont	
272. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 6. pont	
272. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 7. pont	
272. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 8. pont	
272. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 9. pont	
272. cikk, (9) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 10. pont	
272. cikk, (10) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 11. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
272. cikk, (11) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 12. pont	
272. cikk, (12) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 13. pont	
272. cikk, (13) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 14. pont	
272. cikk, (14) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 15. pont	
272. cikk, (15) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 16. pont	
272. cikk, (16) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 17. pont	
272. cikk, (17) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 18. pont	
272. cikk, (18) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 19. pont	
272. cikk, (19) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 20. pont	
272. cikk, (20) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 21. pont	
272. cikk, (21) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 22. pont	
272. cikk, (22) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 23. pont	
272. cikk, (23) bekezdés	III. melléklet, I. rész, 26. pont	
272. cikk, (24) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, a) pont	
272. cikk, (25) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, a) pont	
272. cikk, (26) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 2. pont	
273. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 1. pont	
273. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 2. pont	
273. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 3. pont, első és második albekezdés	
273. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 3. pont, harmadik albekezdés	
273. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 4. pont	
273. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 5. pont	
273. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 7. pont	
273. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, II. rész, 8. pont	
274. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
274. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
274. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
274. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, III. rész	
275. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
275. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész	
276. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 1. pont	
276. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 1. pont	
276. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 1-2. pont	
277. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 3-4. pont	
277. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 5. pont	
277. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 6. pont	
277. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 7. pont	
278. cikk, (1) bekezdés		
278. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 8. pont	
278. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 9. pont	
279. cikk	III. melléklet, V. rész, 10. pont	
280. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 11. pont	
280. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 12. pont	
281. cikk, (1) bekezdés		
281. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 13. pont	
281. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 14. pont	
282. cikk, (1) bekezdés		
282. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 15. pont	
282. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 16. pont	
282. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 17. pont	
282. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 18. pont	
282. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 19. pont	
282. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 20. pont	
282. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, V. rész, 21. pont	
283. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 1. pont	
283. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 2. pont	
283. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 2. pont	
283. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 3. pont	
283. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 4. pont	
283. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 4. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
284. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 5. pont	
284. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 6. pont	
284. cikk, (3) bekezdés		
284. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 7. pont	
284. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 8. pont	
284. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 9. pont	
284. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 10. pont	
284. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 11. pont	
284. cikk, (9) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 12. pont	
284. cikk, (10) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 13. pont	
284. cikk, (11) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 9. pont	
284. cikk, (12) bekezdés		
284. cikk, (13) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 14. pont	
285. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 15. pont	
285. cikk, (2)-(8) bekezdés		
286. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 18. és 25. pont	
286. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 19. pont	
286. cikk, (3) bekezdés		
286. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 20. pont	
286. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 21. pont	
286. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 22. pont	
286. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 23. pont	
286. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 24. pont	
287. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 17. pont	
287. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 17. pont	
287. cikk, (3) bekezdés		
287. cikk, (4) bekezdés		
288. cikk	III. melléklet, IV. rész, 26. pont	
289. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 27. pont	
289. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 28. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
289. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 29. pont	
289. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 29. pont	
289. cikk, (5) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 30. pont	
289. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 31. pont	
290. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 32. pont	
290. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, IV. rész, 32. pont	
290. cikk, (3)-(10) bekezdés		
291. cikk, (1) bekezdés	I. melléklet, I. rész, 27-28. pont	
291. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 34. pont	
291. cikk, (3) bekezdés		
291. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 35. pont	
291. cikk, (5) bekezdés		
291. cikk, (6) bekezdés		
292. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 36. pont	
292. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 37. pont	
292. cikk, (3) bekezdés		
292. cikk, (4) bekezdés		
292. cikk, (5) bekezdés		
292. cikk, (6) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 38. pont	
292. cikk, (7) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 39. pont	
292. cikk, (8) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 40. pont	
292. cikk, (9) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 41. pont	
292. cikk, (10) bekezdés		
293. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 42. pont	
293. cikk, (2)-(6) bekezdés		
294. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 42. pont	
294. cikk, (2) bekezdés		
294. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VI. rész, 42. pont	
295. cikk	III. melléklet, VII. rész, a) pont	
296. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
296. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
296. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
297. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, b) pont	
298. cikk, (1) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
298. cikk, (2) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
298. cikk, (3) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
298. cikk, (4) bekezdés	III. melléklet, VII. rész, c) pont	
299. cikk, (1) bekezdés		II. melléklet,7. pont
299. cikk, (2) bekezdés		II. melléklet,7-11. pont
300. cikk		
301. cikk	III. melléklet, 2. rész, 6. pont	
302. cikk		
303. cikk		
304. cikk		
305. cikk		
306. cikk		
307. cikk		
308. cikk		
309. cikk		
310. cikk		
311. cikk		
312. cikk, (1) bekezdés	104. cikk, (3) és (6) bekezdés, X. melléklet, 2. rész, 2., 5. és 8. pont	
312. cikk, (2) bekezdés	105. cikk, (1) bekezdés és 105. cikk (2) bekezdés és X. melléklet, 3. rész, 1. pont	
312. cikk, (3) bekezdés		
312. cikk, (4) bekezdés	105. cikk, (1) bekezdés	
313. cikk, (1) bekezdés	102. cikk, (2) bekezdés	
313. cikk, (2) bekezdés	102. cikk, (3) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
313. cikk, (3) bekezdés		
314. cikk, (1) bekezdés	102. cikk, (4) bekezdés	
314. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 4. rész, 1. pont	
314. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 4. rész, 2. pont	
314. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 4. rész, 3. és 4. pont	
314. cikk, (5) bekezdés		
315. cikk, (1) bekezdés	103. cikk és X. melléklet, 1. rész, 1-3. pont	
315. cikk, (2) bekezdés		
315. cikk, (3) bekezdés		
315. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 1. rész, 4. pont	
316. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 1. rész, 5-8. pont	
316. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 1. rész, 9. pont	
316. cikk, (3) bekezdés		
317. cikk, (1) bekezdés	104. cikk, (1) bekezdés	
317. cikk, (2) bekezdés	104. cikk, (2) és (4) bekezdés, X. melléklet, 2. rész, 1. pont	
317. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 1. pont	
317. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 2. pont	
318. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 4. pont	
318. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 4. pont	
318. cikk, (3) bekezdés		
319. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 6-7. pont	
319. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 2. rész, 10. és 11. pont	
320. cikk	X. melléklet, 2. rész, 9. és 12. pont	
321. cikk	X. melléklet, 3. rész, 2-7. pont	
322. cikk, (1) bekezdés		
322. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 8-12. pont	
322. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 13-18. pont	
322. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 19. pont	
322. cikk, (5) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 20. pont	
322. cikk, (6) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 21-24. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
323. cikk, (1) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 25. pont	
323. cikk, (2) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 26. pont	
323. cikk, (3) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 27. pont	
323. cikk, (4) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 28. pont	
323. cikk, (5) bekezdés	X. melléklet, 3. rész, 29. pont	
324. cikk	X. melléklet, 5. rész	
325. cikk, (1) bekezdés		26. cikk
325. cikk, (2) bekezdés		26. cikk
325. cikk, (3) bekezdés		
326. cikk		
327. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 1. pont
327. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 2. pont
327. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 3. pont
328. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 4. pont
328. cikk, (2) bekezdés		
329. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 5. pont
328. cikk, (2) bekezdés		
330. cikk		I. melléklet, 7. pont
331. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 9. pont
331. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 10. pont
332. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 8. pont
332. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 8. pont
333. cikk		I. melléklet, 11. pont
334. cikk		I. melléklet, 13. pont
335. cikk		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 14. pont
336. cikk, (4) bekezdés		19. cikk, (1) bekezdés
337. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
337. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
337. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
337. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
337. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 16a. pont
338. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 14a. pont
338. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 14b. pont
338. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 14c. pont
338. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 14a. pont
339. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 17. pont
339. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 18. pont
339. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 19. pont
339. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 20. pont
339. cikk, (5) bekezdés		I. melléklet, 21. pont
339. cikk, (6) bekezdés		I. melléklet, 22. pont
339. cikk, (7) bekezdés		I. melléklet, 23. pont
339. cikk, (8) bekezdés		I. melléklet, 24. pont
339. cikk, (9) bekezdés		I. melléklet, 25. pont
340. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 26. pont
340. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 27. pont
340. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 28. pont
340. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 29. pont
340. cikk, (5) bekezdés		I. melléklet, 30. pont
340. cikk, (6) bekezdés		I. melléklet, 31. pont
340. cikk, (7) bekezdés		I. melléklet, 32. pont
341. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 33. pont
341. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 33. pont
341. cikk, (3) bekezdés		
342. cikk		I. melléklet, 34. pont
343. cikk		I. melléklet, 36. pont
344. cikk, (1) bekezdés		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
344. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 37. pont
344. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 38. pont
345. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 41. pont
345. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 41. pont
346. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 42. pont
346. cikk, (2) bekezdés		
346. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 43. pont
346. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 44. pont
346. cikk, (5) bekezdés		I. melléklet, 45. pont
346. cikk, (6) bekezdés		I. melléklet, 46. pont
347. cikk		I. melléklet, 8. pont
348. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 48-49. pont
348. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 50. pont
349. cikk		I. melléklet, 51. pont
350. cikk, (1) bekezdés		I. melléklet, 53. pont
350. cikk, (2) bekezdés		I. melléklet, 54. pont
350. cikk, (3) bekezdés		I. melléklet, 55. pont
350. cikk, (4) bekezdés		I. melléklet, 56. pont
351. cikk		III. melléklet, 1. pont
352. cikk, (1) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
352. cikk, (2) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
352. cikk, (3) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
352. cikk, (4) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (2)
352. cikk, (5) bekezdés		
353. cikk, (1) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
353. cikk, (2) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
353. cikk, (3) bekezdés		III. melléklet, 2. pont, (1)
354. cikk, (1) bekezdés		III. melléklet, 3. pont, (1)
354. cikk, (2) bekezdés		III. melléklet, 3. pont, (2)

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
354. cikk, (3) bekezdés		III. melléklet, 3. pont, (2)
354. cikk, (4) bekezdés		
355. cikk		
356. cikk		
357. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 1. pont
357. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 2. pont
357. cikk, (3) bekezdés		IV. melléklet, 3. pont
357. cikk, (4) bekezdés		IV. melléklet, 4. pont 4
357. cikk, (5) bekezdés		IV. melléklet, 6. pont
358. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 8. pont
358. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 9. pont
358. cikk, (3) bekezdés		IV. melléklet, 10. pont
358. cikk, (4) bekezdés		IV. melléklet, 12. pont
359. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 13. pont
359. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 14. pont
359. cikk, (3) bekezdés		IV. melléklet, 15. pont
359. cikk, (4) bekezdés		IV. melléklet, 16. pont
359. cikk, (5) bekezdés		IV. melléklet, 17. pont
359. cikk, (6) bekezdés		IV. melléklet, 18. pont
360. cikk, (1) bekezdés		IV. melléklet, 19. pont
360. cikk, (2) bekezdés		IV. melléklet, 20. pont
361. cikk		IV. melléklet, 21. pont
362. cikk		
363. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 1. pont
363. cikk, (2) bekezdés		
363. cikk, (3) bekezdés		
364. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 10b. pont
364. cikk, (2) bekezdés		
364. cikk, (3) bekezdés		
365. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 10. pont
365. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 10a. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
366. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 7. pont
366. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 8. pont
366. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 9. pont
366. cikk, (4) bekezdés		V. melléklet, 10. pont
366. cikk, (5) bekezdés		V. melléklet, 8. pont
367. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 11. pont
367. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 12. pont
367. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 12. pont
368. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 2. pont
368. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 2. pont
368. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
368. cikk, (4) bekezdés		
369. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 3. pont
369. cikk, (2) bekezdés		
370. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
371. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
371. cikk, (2) bekezdés		
372. cikk		V. melléklet, 5a. pont
373. cikk		V. melléklet, 5b. pont
374. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5c. pont
374. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (4) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (5) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (6) bekezdés		V. melléklet, 5d. pont
374. cikk, (7) bekezdés		
375. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5a. pont
375. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 5e. pont
376. cikk, (1) bekezdés		V. melléklet, 5f. pont
376. cikk, (2) bekezdés		V. melléklet, 5g. pont

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
376. cikk, (3) bekezdés		V. melléklet, 5h. pont
376. cikk, (4) bekezdés		V. melléklet, 5h. pont
376. cikk, (5) bekezdés		V. melléklet, 5i. pont
376. cikk, (6) bekezdés		V. melléklet, 5. pont
377. cikk		V. melléklet, 5l. pont
378. cikk		II. melléklet, 1. pont
379. cikk, (1) bekezdés		II. melléklet, 2. pont
379. cikk, (2) bekezdés		II. melléklet, 3. pont
379. cikk, (3) bekezdés		II. melléklet, 2. pont
380. cikk		II. melléklet, 4. pont
381. cikk		
382. cikk		
383. cikk		
384. cikk		
385. cikk		
386. cikk		
387. cikk		28. cikk, (1) bekezdés
388. cikk		
389. cikk	106. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	
390. cikk, (1) bekezdés	106. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	
390. cikk, (2) bekezdés		
390. cikk, (3) bekezdés		29. cikk, (1) bekezdés
390. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (1) bekezdés
390. cikk, (5) bekezdés		29. cikk, (2) bekezdés
390. cikk, (6) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés	
390. cikk, (7) bekezdés	106. cikk, (3) bekezdés	
390. cikk, (8) bekezdés	106. cikk, (2) bekezdés, második és harmadik albekezdés	
391. cikk	107. cikk	
392. cikk	108. cikk	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
393. cikk	109. cikk	
394. cikk, (1) bekezdés	110. cikk, (1) bekezdés	
394. cikk, (2) bekezdés	110. cikk, (1) bekezdés	
394. cikk, (3) és (4) bekezdés	110. cikk, (2) bekezdés	
394. cikk, (4) bekezdés	110. cikk, (2) bekezdés	
395. cikk, (1) bekezdés	111. cikk, (1) bekezdés	
395. cikk, (2) bekezdés		
395. cikk, (3) bekezdés	111. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	
395. cikk, (4) bekezdés		30. cikk, (4) bekezdés
395. cikk, (5) bekezdés		31. cikk
395. cikk, (6) bekezdés		
395. cikk, (7) bekezdés		
395. cikk, (8) bekezdés		
396. cikk, (1) bekezdés	111. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	
396. cikk, (2) bekezdés		
397. cikk, (1) bekezdés		VI. melléklet, 1. pont
397. cikk, (2) bekezdés		VI. melléklet, 2. pont
397. cikk, (3) bekezdés		VI. melléklet, 3. pont
398. cikk		32. cikk, (1) bekezdés
399. cikk, (1) bekezdés	112. cikk, (1) bekezdés	
399. cikk, (2) bekezdés	112. cikk, (2) bekezdés	
399. cikk, (3) bekezdés	112. cikk, (3) bekezdés	
399. cikk, (4) bekezdés	110. cikk, (3) bekezdés	
400. cikk, (1) bekezdés	113. cikk, (3) bekezdés	
400. cikk, (2) bekezdés	113. cikk, (4) bekezdés	
400. cikk, (3) bekezdés		
401. cikk, (1) bekezdés	114. cikk, (1) bekezdés	
401. cikk, (2) bekezdés	114. cikk, (2) bekezdés	
401. cikk, (3) bekezdés	114. cikk, (3) bekezdés	
402. cikk, (1) bekezdés	115. cikk, (1) bekezdés	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
402. cikk, (2) bekezdés	115. cikk, (2) bekezdés	
402. cikk, (3) bekezdés		
403. cikk, (1) bekezdés	117. cikk, (1) bekezdés	
403. cikk, (2) bekezdés	117. cikk, (2) bekezdés	
404. cikk	122a. cikk, (8) bekezdés	
405. cikk, (1) bekezdés	122a. cikk, (1) bekezdés	
405. cikk, (2) bekezdés	122a. cikk, (2) bekezdés	
405. cikk, (3) bekezdés	122a. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	
405. cikk, (4) bekezdés	122a. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés	
406. cikk, (1) bekezdés	122a. cikk, (4) bekezdés és 122a. cikk, (5) bekezdés, második albekezdés	
406. cikk, (2) bekezdés	122a. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés és 122a. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés	
407. cikk	122a. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	
408. cikk	122a. cikk, (6) bekezdés, első és második albekezdés	
409. cikk	122a. cikk, (7) bekezdés	
410. cikk	122a. cikk, (10) bekezdés	
411. cikk		
412. cikk		
413. cikk		
414. cikk		
415. cikk		
416. cikk		
417. cikk		
418. cikk		
419. cikk		
420. cikk		
421. cikk		
422. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
423. cikk		
424. cikk		
425. cikk		
426. cikk		
427. cikk		
428. cikk		
429. cikk		
430. cikk		
431. cikk, (1) bekezdés	145. cikk, (1) bekezdés	
431. cikk, (2) bekezdés	145. cikk, (2) bekezdés	
431. cikk, (3) bekezdés	145. cikk, (3) bekezdés	
431. cikk, (4) bekezdés	145. cikk, (4) bekezdés	
432. cikk, (1) bekezdés	XII. melléklet, I. rész, 1. pont és 146. cikk (1) bekezdés	
432. cikk, (2) bekezdés	146. cikk, (2) bekezdés és XII. melléklet, I. rész, 2. és 3. pont	
432. cikk, (3) bekezdés	146. cikk, (3) bekezdés	
433. cikk	147. cikk és XII. melléklet, I. rész, 4. pont	
434. cikk, (1) bekezdés	148. cikk	
434. cikk, (2) bekezdés		
435. cikk, (1) bekezdés	XII. melléklet, II. rész, 1. pont	
435. cikk, (2) bekezdés		
436. cikk	XII. melléklet, II. rész, 2. pont	
437. cikk		
438. cikk	XII. melléklet, II. rész, 4. és 8. pont	
439. cikk	XII. melléklet, II. rész, 5. pont	
440. cikk		
441. cikk		
442. cikk	XII. melléklet, II. rész, 6. pont	
443. cikk		
444. cikk	XII. melléklet, II. rész, 7. pont	

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
445. cikk	XII. melléklet, II. rész, 9. pont	
446. cikk	XII. melléklet, II. rész, 11. pont	
447. cikk	XII. melléklet, II. rész, 12. pont	
448. cikk	XII. melléklet, II. rész, 13. pont	
449. cikk	XII. melléklet, II. rész, 14. pont	
450. cikk	XII. melléklet, II. rész, 15. pont	
451. cikk		
452. cikk	XII. melléklet, III. rész, 1. pont	
453. cikk	XII. melléklet, III. rész, 2. pont	
454. cikk	XII. melléklet, III. rész, 3. pont	
455. cikk		
456. cikk, első albekezdés	150. cikk, (1) bekezdés	41. cikk
456. cikk, második albekezdés		
457. cikk		
458. cikk		
459. cikk		
460. cikk		
461. cikk		
462. cikk, (1) bekezdés	151a. cikk	
462. cikk, (2) bekezdés	151a. cikk	
462. cikk, (3) bekezdés	151a. cikk	
462. cikk, (4) bekezdés		
462. cikk, (5) bekezdés		
463. cikk		
464. cikk		
465. cikk		
466. cikk		
467. cikk		
468. cikk		
469. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
470. cikk		
471. cikk		
472. cikk		
473. cikk		
474. cikk		
475. cikk		
476. cikk		
477. cikk		
478. cikk		
479. cikk		
480. cikk		
481. cikk		
482. cikk		
483. cikk		
484. cikk		
485. cikk		
486. cikk		
487. cikk		
488. cikk		
489. cikk		
490. cikk		
491. cikk		
492. cikk		
493. cikk, (1) bekezdés		
493. cikk, (2) bekezdés		
494. cikk		
495. cikk		
496. cikk		
497. cikk		
498. cikk		

▼C2

E rendelet	2006/48/EK irányelv	2006/49/EK irányelv
499. cikk		
500. cikk		
501. cikk		
502. cikk		
503. cikk		
504. cikk		
505 cikk		
506. cikk		
507. cikk		
508. cikk		
509. cikk		
510. cikk		
511. cikk		
512. cikk		
513. cikk		
514. cikk		
515. cikk		
516. cikk		
517. cikk		
518. cikk		
519. cikk		
520. cikk		
521. cikk		
I. melléklet	II. melléklet	
II. melléklet	IV. melléklet	
III. melléklet		